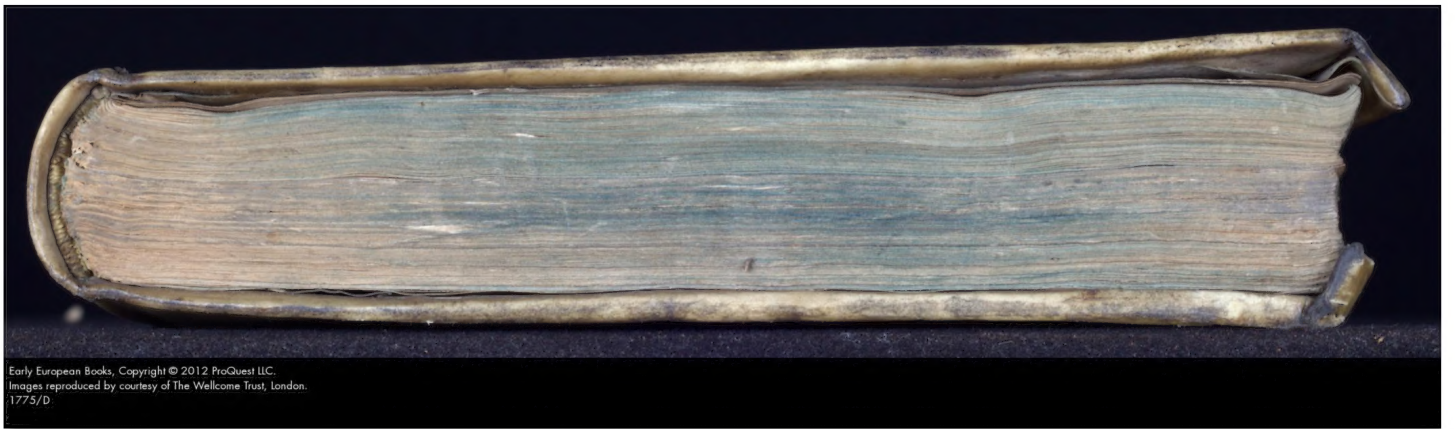
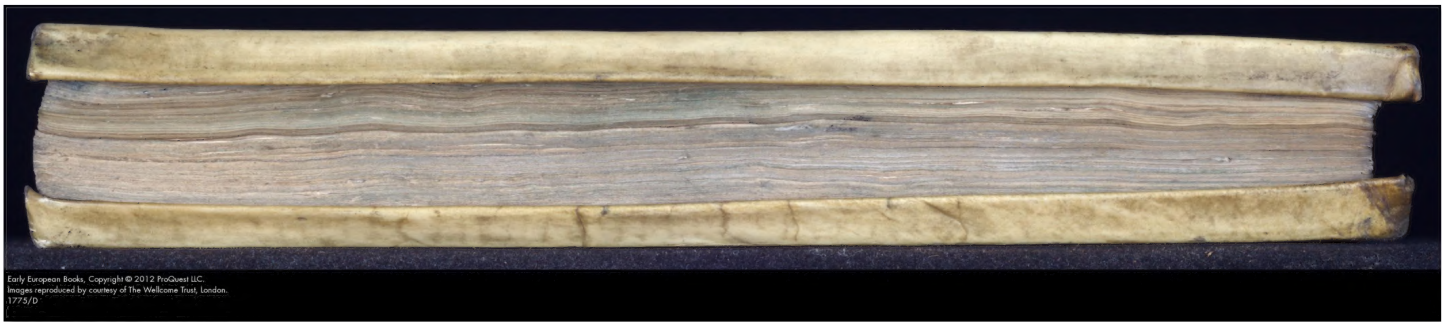

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1775/D

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1775/D

Early European Books. Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
1775/D

3916
Λ Υ Κ Ο Φ Ρ Ο Ν Ο Σ
Τ Ο Υ Χ Α Λ Κ Ι Δ Ε Ω Σ
Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Α.

Εἰς αὐτὸ τὸ Ἰζακίου τοῦ Τζετζοῦ ἔκνημα.

LYCOPHRONIS CHAL-
CIDENSIS ALEXANDRA.

Cum eruditissimis ISACII TZETZIS commentariis,
ex fide manuscripti emendationibus factis.

Adiuncta est interpretatio versuum Latina, ad verbum, per
GVLIELMVM CANTERV. Additæ sunt & eiusdem
G. CANTERI Annotationes, nec non Epitome CASSAN-
DRÆ Græcolatina, carmine Anacreontio.

EXCVDEBAT PAVLVS STEPHANVS.

ANNO M. DCI.

ΑΥΚΟΦΟΝΟΣ
ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΥ

ΑΥΚΟΦΟΝΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Κριτική των Ελληνικών Τεκτονικών
από τον Αλέξανδρο Αύκοφονο

Αναστάσιος ο Πρωτόμαχης, ο οποίος
απέθανε το 1775, ο οποίος
απέθανε το 1775, ο οποίος
απέθανε το 1775, ο οποίος

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΑΥΚΟΦΟΝΟΣ

VIRO CLARISSIMO,
DIONYSIO GOTHOFREDO,
I. C. CELEBERRIMO,
PAVLVS STEPHANVS S.

LYCOPHRONIS Cassandram, doctissimosque Isacij Tzetis in eundem authorem Commentarios, mitto tibi vir clarissime: cui me multis nominibus & hoc & plura debere fateor. Mitto igitur vt comes exeat Pindaro nostro: daturus & nundinis proximis Euripidem, vnà cum doctissimis in eundem Commentariis, si D. O. M. dederit. GVLIELMI CANTERI interpretationem ad verbum, subiunximus, nec non eiusdem doctissimas Annotationes: non præterituri elegantissimos IOANNIS MEVRSII commentarios, si tempus & hora dedissent: quos quidem, & vnà cum illis Varias lectiones quotquot reperiri abs me potuerunt, cùm in libris excusis tũ in parentis mss. cod. tã circa textum quàm circa Commentarios, & quas breuitas temporis

¶. ij.

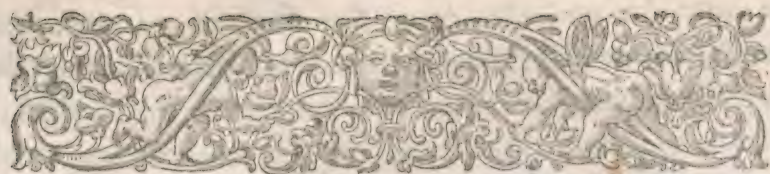

dare non passa est, in proximas nundinas, neque
ulterius, volente Deo, differre coacti sumus. Tu
verò nunc Cassandram habe, & eius somnia atten-
de, vir amicissime : quæ si ad nostra tempora tra-
ducas, habemus & hodie Priameiam virginem
loquentem, & iam tot annos fatidicas verè Cas-
sandas audimus, quibus eandem fidem denegare
quæ & Troianæ nostræ negata est, magno viro-
rum piorum & cessit & cedit in dies detrimento.

Vale, vir candidissime, literarum splendor, &
nos ama. Kal. Martij M. DCI.

GVLIELMI CANTERI
IN LYCOPHRONEM
PROLEGOMENA.

QUOD ab iis plerunque fieri solet, qui scriptores
insignes vel interpretandos vel enarrandos susci-
piunt, ut quadam ad eos auspiciandos pertinentia
præponant: idem & mihi operis huius initio facien-
dum puto, quò facilius lector beneuolus in reliquis,
ubi de summa rei præmonitus fuerit, inoffensè progrediatur. Sic i-
gitur agemus, ut primum de poeta, Lycophrone: tum de poemate,
Cassandra: denique de versionibus & annotationibus breuiter,
quæ ad rem arbitramur pertinere, dicamus. Lycophron poeta
Chalcide Eubææ natus, patrem habuit Socleum grammaticum.
postea in Lyci historici familiam per adoptionem transiit, ut scri-
bit Suidas. Floruit sub Ptolemæo Philadelpho, Lagi F. magna
cum eruditionis & poetice facultatis gloria, sic ut inter septem tra-
gicos sui temporis præstantissimos (iis Pleiadum nomen propter nu-
meri equalitatem fuit inditum) omnium calculis relatus fuerit. Eos
septem poetas fuisse tradunt, Homerum iuniorem, Sositheum, A-
lexandrum, Philiscum, Sosiphanem, Aeantidem, Lycophronem.
quamuis enim ab alijs alij ponantur, equidem Hephæstionē gram-
maticum rectè mihi sequi videor. Scripsit porro Lycophron tragæ-
dias primum viginti, quas enumerat Suidas: deinde satyras mul-
tas: ex quarum una, Menedemo, versus aliquot ab Athenæo &
Laertio producuntur: præterea libros de comædia, quos Athenæus

G. C A N T E R I

idem citat: denique *Cassandram*, siue *Alexandram*. ceterum de comædia libros an huic *Lycophroni* tribuere debeam, dubito: cum fuerit eodem nomine quidam etiam grammaticus, qui *Aristophanem* & *Cratinum* interpretatus est. Neque verò tantum in poesi *Lycophron* excelluit, verumetiam *Anagrammatismis* excogitandis omnes in sui admirationem rapuit. ij autem sic fiunt, cum ex nomine aliquo proprio, quod vocant, sententia præclara, vel dictum aliquod subtile & argutum, literis tantum inter se loco mutatis, elicitur. Sic *Lycophron* *Ptolemaum* regem eleganter per *Anagrammatismum* vocauit $\Sigma\pi\omicron\mu\epsilon\lambda\iota\tau\omicron\varsigma$, id est, mellitum ac suauem: & *Arfinoen* reginam $\iota\omicron\nu\eta\rho\alpha\varsigma$, id est, violam *Iunonis*, Nam si quis nomen $\pi\omicron\lambda\epsilon\mu\gamma\iota\omicron\varsigma$ cum vocibus $\Sigma\pi\omicron\mu\epsilon\lambda\iota\tau\omicron\varsigma$, aut $\alpha\pi\omicron\iota\upsilon\omicron\nu\omicron$ cum $\iota\omicron\nu\eta\rho\alpha\varsigma$ conferat: manifestè in utrisque literas easdem, ordine duntaxat inuerso, manere comperiet. Cabaliste quoque, qui hac ratione sacra multa explicant, hoc pacto *Messiam* è *Ismah*, Verbi gratia, *Michaelem* è *Malachi* quasi eduxerunt. Atque hæc ferè sunt, quæ de *Lycophrone* leguntur. postremò de mortis genere illud ex *Ouidio* colligi saltem potest, sagitta transfixum obuisse. sic enim ait in *Ibin*,

Vtque cothurnatum periisse *Lycophrona* narrant,
Hæreat in fibris fixa sagitta tuis.

Hæc de poeta hæctenus. nunc de poemate dicamus eo, quod solum ex tot eius tragædiis & satyris superstes remansit, quòdque ut non planè tragædiam, ita sanè *Monodiam* quandam tragicam (fuerunt enim & veterum tragædiæ nonnulla $\mu\omicron\nu\omicron\tau\omicron\epsilon\omicron\sigma\omega\pi\omicron\iota$) appellare liceat. Inscribitur autem *Cassandra* vel *Alexandra*, de *Priami* filia, quæ & *Cassàdra* dicebatur & *Alexàdra*, sicut & *Paridi* aliud nomè fuit *Alexandro*, aliisque multis ad eundem modum. *Cassandra* igitur, ut ad operis argumentum veniamus, *Priami* fuit & *Hecuba* filia: quæ cum aliquando vaticinandi artem simul cum fratre *Heleno* ab *Apolline*, vel *Apollinis* quodam sacerdo-

PROLEGOMENA.

te disceret, ille Cassandra amore inter docendum captus, si cum ipso rem habere vellet, peritissimam artis vaticinandi se illam redditurum promisit. Cassandra verò, artis perdiscenda cupida cum esset, recepit quidem se eius libidini satisfacturam, cum primum artem probè percepisset: post autem voti compos facta, sacerdoti, quod pollicita fuerat, constanter abnegavit. Tum ille de fraude sibi facta dolens, cum aliud non posset, hoc saltem apud regem Priamum, & ceteros Troianos effecit, ut Cassandra oraculis nemo si- dem adhiberet, nec eam pro vate fatidica potius quàm pro insana atque delirante omnes haberent. Rectè enim Virgilius:

Dei iussu non vnquam credita Teucris.

Hinc porro factum est, ut eam parentes exosi, quòd infauista semper & aduersa prädiceret omnia, in turrim lapideam concluderint, in qua perpetuò degeret, ac secum varijs de rebus vaticinaretur. Hanc igitur historiam secuti poete omnes tum Greci tum Latini (in his Homerus, Aeschylus, Euripides, Calaber, Tryphiodorus, Virgilius, Ouidius, Seneca) Cassandram semper vaticinantem inducunt. qua ratione Lycophron quoque Cassandram introducit hoc in poemate, dum Paridem in Græciam ad rapiendam Helenam soluentem spectaret, magno cum numinis afflatu de Paride primum ipso, deque Troianis, deinde de Grecis & aliis populis multa edentem oracula. Simile quoque argumentum Bacchylides, si Porphyrii credimus, tractarat. Ac videtur historiam vterque secutus eam, quam Dictys Cretensis ita tradit:

Per idem tempus Cassandra deo repleta, multa in Agamemnonem aduersa pronunciat: insidias quippe ex occulto, eadèmq; domi per suos compositam: præterea vniuerso exercitui profectionem ad suos incommodam exitialemque.

Quod autem dicere cæperam, talis est à Poeta horum oraculorum institutus ordo, ut initio Cassandra Troianam urbem deplo-

PROLEGOMENA

ret, cui vastissima immincat ruina: deinde clades varias ex bello Troiano secuturas predicat. harum porro eas primo loco recenset quæ ex Helena raptu sibi, parentibus, fratribus, sororibus, toti denique regie familiae sint euentura: secundo, quas Græci propter Aiacis libidinem sint perpeffuri, adque partim in reditu, ut Ajax, Diomedes, Vlyffes, Menelaus, alij multi: partim domum reuerfi, ut Agamemnon & Idomeneus. Postremò Cassandra repetitam altius causam exponit, de qua perpetuis inter se bellis Europa & Asia longo tempore conflictatae sint. in qua quidem explicatione, ab Ionis usque & Europa raptu, per Argonautarum, Amazonum, Troianorum historiam, Mide quoque & Xerxis imperia, ad monarchiam usque Alexandri Magni, artificiosissimam historiam seriem deducit. quo facto, cogitans, nullam sibi apud homines auctoritatem fore, postquam falsos de ipsa rumores Apollo sparsisset, tandem conquiescit. Veruntamen non hac tantum, quæ nunc recensui, in hoc poemate tractantur, sed & aliæ historie fabulaeque permulta per varias digressiones elegantissimè inseruntur: in his labores Herculis, Deucalionis diluvium, Dioscurorū & Apharidarum pugna, Aeneae peregrinatio, & in Latium deducta colonia, aliarumque gentium migrationes aliquot & colonia. Quamobrem affirmare ausim, quicumque hoc poema, licet paruum, diligenter perlegerint, eos & historiarum & poeticarum fabularum partem non exiguam probè perfectèque esse cognituros.

His ita breuiter expositis, postremo loco de versione nostra, & annotationibus, ut proposueramus, dicendum videtur. Cum enim sit hoc poema valde obscurum atque difficile, tum propter verba & simplicia & composita, quæ saepe nimis inusitata sunt, tum ob res ipsas, siue historias, fabulasque nusquam alibi querendas: ideòque summo iure τὸ σκληρὸν πόνημα fuerit hætenus appellatum: operæ precium aliquod me facturum putavi si primum contextum ipsum poeta simpliciter & ad verbum quam possem clarissimè verte-

rem

PROLEGOMENA.

rem : deinde annotationes adijcerem, quibus difficiliora loca paulo
 fusius explicarem (nam in alijs brevis esse volui) & versionis nostrae
 rationem aliquando redderem. Et ad illud quidem quod attinet,
 in eo non tam verbis selectis ordine annumerandis, quam dictio-
 nis totius perspicuitati plerunque studuimus, eaque de causa compo-
 sitis etiam verbis liberius interdum, re ita exigente, uti sumus: in
 his autem non semper scholiasten Graecum, Isacium Tzetzem, sumi
 secutus, quem fœdissimè multis in locis lapsum constat: sed & anti-
 quorum poetarum atque historicorum auctoritatem, ex qua com-
 modior sensus elici posset, saepe adhibendam, nonnunquam etiam
 doctorum quorundam huius temporis virorum iudicio atque in-
 genio utendum censui. Vellem equidem, extarent Theonis in Ly-
 cophronem scholia, quæ laudat Stephanus, vel aliorum in hunc
 poetam commentarij, ex quibus videtur suos Tzetzes concinnasse:
 siquidem magna nos laboris parte potuissent, opinor, leuare. Sed
 ista quoniam facilius optari possunt, quàm contingere, aliorum e-
 tiam, ut dicebam, scriptorum subsidium quærere sumus compulsi.
 quanquam ne sic quidem pollicemur nos facilia cuncta planaque
 reddidisse, cum id & ingenium nostro maius, & eruditionem,
 quàm nostra ferat ætas, pleniorom postulet. Extant enim apud Ly-
 cophronem & historiae multæ, quas nemo, quod sciam, alius attigit, ut
 Mnemonis, Prylis, Mide: & vocabula non pauca, quæ si quis alibi
 quærere velit, operam, credo, omnem luserit. ea sunt φόλακας,
 λάρεις, πέρρῃα, πέλῃας, similia. Quas ob res futurum spero, uti le-
 ctor beneuolus, operis difficultate cognita, faciliorem nobis veniam,
 sicubi lapsi fuerimus, (id quod in Obscuro poemate fieri facile po-
 tuit) dare, ac labores nostros candore suo fouere non sit grauaturus.
 Nam quod ad Bertrandum quendam, cuius est olim edita uersio
 Lycophronis & scholiorum, attinet, de eo nihil dicam aliud: petam
 duntaxat à lectore studioso, ut illius versionis pagellas aliquot
 cum Greco contextu & nostra interpretatione conferre dignetur.

PROLEGOMENA.

Tum enim non difficulter, arbitror, intelliget, nequaquam nos, qui nouam post illum versionem & enarrationem, quamuis ante multos annos institutam, protulimus, operam & oleum, quod aiunt, perdidisse. Quin etiam in colligendis undecunque varijs lectionibus, quæ marginem occupant, curiosi esse volumus, partim ut alijs aliquid inueniendi melius occasionem praeberemus, partim ut varia corruptela exempla in hoc etiam opere, ut in Aristide factum est, quasi digito ostenderemus. qua de re tota consulendum nostrum Syntagma.

Ad librum LYCOPHRONIS, explicatum ab ISAACIO ZEZE, Tetrastichon.

Βίβλος μὲν τελέθουσα Λυκόφρονος ἀσματα χέρι που
 Ἦν ἀλὰς παρὰ τοῖν ἀδερκία δέρματ' ἔχουσα,
 Νῦν δέ με δορυκάλει ἐρμείη θήκατο τέχνη,
 Ζέξης Ἰσαάκιος ἐντροφα πείσματα λύσας.

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ὅτε αὖτ' ἡμετέροισι πολυγράμποις λαβυνέοις
 Ρηϊδίως παρμόλης ἐς φάος αἶκε τίχης.
 Τοίοις γὰρ Γριαμὶς Κασσάνδρῃ φοίβασε μέθοις,
 Ἀγέλος οἷς βασιλεὺς ἔφρασε λοξόδοχίς.
 Ἢ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβει μ' ἐς χέρας. Ἡ δὲ
 Νῆϊς ἔφιν μουσέων, χερσὶ βάρος φορέει.

ΙΣΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ
ΓΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΕΙΣ

τοὺς ποιηταί.

Τοῖς ᾧ ποιητικῶν βίβλων κατέρχεται μέ-
λους, δὴν εἶδεναι πρῶτον, ὡς ᾧ ποιητῇ
διγράψας, εἴθ' οὕτως τῶς βίβλοις ἐκείνων εἰς-
βάλλειν, ἵν' εἰδέναι ὅποιου εἶδους ᾧ ποιητικῶν
μετέρχονται βιβλίον. ἵο ποιητῆς γὰρ ἀπερσδιο-
εῖτως λεγόμενον, ἄντικθ' ὅθεν ὁμῶνυμον ὄνομα,
εἰς εἴδη διαμερούμενον πλείονα. εἰς τὸν κατ' ἔξο-
χὴν καὶ ἀπερσδιοεῖτως λεγόμενον ποιητῶν, εἰς
λυρικὸν ποιητῶν, εἰς διθυραμβικόν, εἰς ἱαμβο-
γράφον, τραγικόν, σατυρικόν, κωμικόν, εἰς ἐλε-
γιογράφον, εἰς ὅππῃ θεαματιγράφον, τὸν καὶ ἀ-
ναθεματικόν, εἰς ὕμνογράφον, εἰς ἀσμηκογρά-
φον, τὸν καὶ αἰοδόν, εἰς ὅππῃ θεαματιγράφον, εἰς
μονωδόν, καὶ εἰς μυρία ἔτι εἴδη, ἀπὸ μακρὸν
ὅτι λέγειν καὶ ὅλῃρον, καὶ ὅτι ἀκριβῶς ὅππῃ-
μερον. λεκτόν δέ μοι ἔα ᾧ ῥηθέντων ποιητῇ
γνωρίσματα καὶ χαρακτηρισματα. ᾧ δὲ οὗ
ἀπερσδιοεῖτως καὶ κατ' ἔξοχὴν ποιητῇ κα-
λεμῶν, τέσσαρα αὐτὰ τυγαίοις γνωρίσμα-
τα μέγαν ἡρωϊκὸν, μέγας ἀληγορικὸς, ἱστορία, ἔ-
ποια λέξις. ὧν χωρεῖς ἐποποιοὶ λέγονται. γὰρ
νασθ' ὄνομασθ' ποιητῇ πέντε, Ὀμηρος, Ἡσίοδος,
Γαῖσις, Ἀντίμαχος, ἔπειτα δὲ ἄλλοι. ὧς ὅτι
πεφύλακα καὶ αὐτὰ γίνεται ὥρη. λυρικῶν δὲ γνό-
ωσιμα, τὸ πρὸς λύραν τὸ πύτων ἀδεδειγμένα,
καὶ χορὸς εἰς κυκλικὸς, ἀδρας ἔχων πεντή-
κοντα, οἱ καὶ δῶρον παῖρον ἐλάμβανον. καὶ
διθυραμβικοὶ δὲ τῶ καινόν. οἱ διθυραμβικοὶ δὲ
ᾧ λυρικῶν εἶχον ὡς πλείον, τὸ πρὸς δίστυσον πο-
λυστροφὸς πλέκειν ποῖς ὕμνοις, καὶ πεί ποδα ἐ-
λάμβανον, διὸ καὶ διθύραμβον ἀπὸ τῆ διτύου
ἐλέγοντο, τὸ δὲ διτύον θυρῶν βασιλῶς, τῆς τε γα-
ρὸς τῆς Σεμέλης, καὶ τοῦ μαρόν τῆ Διός. λυρι-
κοὶ δὲ ὄνομασθ' ἔτεκα. Σπείρορος, Βακχελίδης,
Ἰβυκός, Ἀνακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Ἀλ-
κμαῖς, Ἀλκαῖος, Σαπφώ, καὶ Κόρινθα. διθυ-
ραμβικοὶ δὲ, Διάσημος ποιητῆς, Φιλόξενος ὁ
Κυθῆσιος, ὃς διθύραμβον, ἥτοι κυκλικὸν χορὸν
ὦν Κολίτῳ πρῶτον ἔθηκεν. Ἀρίων ὁ Μηθύ-

μιν αἶος· δύνειποι δὲ, Ἀάωτος· Ἀαδρίνης, Ερμι-
 ονίδης· ἰαμβογράφων ὅ ποιητῶν γνώσιμα, λοιδο-
 εἶα δι' ἰαμβῶν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ δι' ἐπε-
 οῦσιν ἄνθρωπος μέτρου· ἀρίστων περὶ ὅ ἰαμβογρά-
 φοι, τρεῖς· Ἀνακρίας, Ἀρχύλοχος, Ἰππώναξ· τρα-
 γικῶν ὅ, καὶ σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν ποιητῶν,
 κοινόν μὲν, τὸ πετραχῶως μὲν ἔχον ἰαμβικόν τὸν
 χρόνον, καὶ τὸ λαμβανεῖν τραγῶν, ἢ τρυγῶν, πυτί-
 σιν οἶνον νέον, καὶ μμητῶς ἐν τῇ θυμένῃ τὰ βύ-
 των δράματα λέγουσιν τε καὶ δρᾶσθαι· δίσφορον ὅ
 αὐτοῖς, τὸ πῶς κωμῶσαν ἔχον καὶ σκώμματα, καὶ
 κατὰ χορδῶν· πῶς ὅ τραγῶσαν, καὶ πῶς σατυ-
 ρικῶς ὅποιον μὲν ἔχον χορδῶντα ἰα· διαφέρειν δὲ
 τοῦς ἀκλήτοις, ὅτι ἡ μὲν τραγῶδία, θρῦσις
 μόνον ἔχει, καὶ οἰμωγῶς· ἡ δὲ σατυρικὴ, συγμυ-
 νὰ ταῖς ὀλοφύρεσιν ἰατροπῇ, καὶ ἀπὸ δα-
 κρύων εἰς χαρὰν μεταστῆναι εἴωθε· διαφέρει δὲ
 τραγῶδία καὶ κωμῶδία καὶ κατὰ τὴν, ὅτι ἡ μὲν
 τραγῶδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμῶδία σωτῆρι-
 σι· κωμῶδία ὅ ἐκλήθη, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τὴν κα-
 μαρτίας, ἥτοι τὸ ὑπὸν δύνει· ἡ ὅτι ἐν ταῖς καμῖαις,
 τοῦτέστι ἐν ταῖς στενωπῇς, ἡ ἐν ταῖς καμῖαις, τυ-
 τέστι ἐν τοῖς μεγάλαις χαράσι· ἡ ὅτι ἐν τοῖς καμῖαις
 ἐπὶ πόσις τῶ Διονύσου δύνει· ἡ ὅτι τραγῶδία, ἀπὸ
 τῆ τραγῶν, ἢ τρυγῶν, τυτέστι νέον οἶνον λαμβανεῖν·
 ἡ ἀπὸ τῆ τρυγῶν χρίσασθαι τὸ πρῶτον κατὰ τῶν
 ἡ ὅτι πετραχῶως ἴσαντο· ἡ ἀπὸ τῆ τραγῶδίας ὠ-
 δᾶς ἔχον τοῖς θρῦσις, τραγῶδία καὶ τραγω-
 δία· ἡ σατυρικὴ ἀπὸ τῶν σατυρῶν ἐκλήθη, καὶ
 θύροντων αὐτῶν, ἥτοι γωρῶν καὶ ἀπελῶν αἰ-
 θρώπων· τραγῶδὶ ὅ ποιητῶν· Ἀρχύλος, Σοφο-
 κλῆς, Εὐεπίδης, Ἀρίων, Θέαις, Φρυγίος,
 Ἰων, Ἀχαιοὶ, καὶ ἑποιοὶ μύελοι· κωμῶδοι· τρα-
 πῶδοι, Λεοφάνης, Κρατῖνος, Πλάτων, Εὐ-
 πολίς, Φερεκράτης, καὶ ἑποιοὶ· καὶ νέοι, Μέναν-
 δρος, Φίλημος, Φιλίσκος, καὶ πολλοὶ πολὺ σα-
 τυρικοὶ ὅ, Γεράνιος, καὶ ὅσοι μὲν καὶ τραγω-
 κῶν, σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν ποιητῶν· ἐλεγε-
 γράφων ὅ γνώσιμα ποιητῶν, τὸ πρῶτον τοῖς τε

ἑπὶ τοῖς οἰκείοις γράφεται, καὶ ὁ λοφύροϛ ἐν ἐ-
λεγχίῳ παμπερὴ κωλύει κατὰ χρῆσιν ὅ, καὶ ἐ-
τέρως ἐλεγχίων ὅ ποιηταί, Καλλίμαχος, Μίμνε-
ρος, καὶ Φιλιππῖς. ὅττι γράμμα γράφον ὅ γινώ-
σμεθα, καὶ αἰσθηματικῶν, τὸ γράφεται εἰς
ἀνδριάντας, ὅττι γράμμα, καὶ εἰς τὰ ἐν ναοῖς
αἰσθηματα, καὶ εἰς ἐπεὶ ποιῶντα πινά, ὡς Ο-
μηρος ἐποίησεν ὅττι τῇ δοθείσῃ τούτῳ φιάλῃ
ᾧ ὅ, καὶ μίδου ὕδων, ἡ δὲ ἀνέστη παρ' ἐν Δελ-
φοῖς Ἀπόλλωνι, ὅττι γράφας οὕτως,

Φοῖβε ἀνὰ δῶρον τοῖ ἐλῶν, Ομηρος ἔδωκε,
Ἦσιν ὅττι φροσώμεας, σὺ δέ μοι κλέος ἐδλόγῃ
ὁπάζεις.

ὅττι γράμμα γράφοι δέ ποιηταί, Σιμωνίδης ὁ
παλαιός, οὗ Ἡρόδοτος μέμνηται. Ἀλκαῖος ὁ
νέος, ὅς τινι ὅττι Οὐρανίου τοῦ Ρωμαίου καὶ
Τίτου. Ἀθηνῶν, Γρόκκος, Παλλασδῆς, Ἀγα-
θῆας, καὶ ἑπὶ τοῖς μύθοις. ὅττι γράφοι ὅ ποιηταί, οἱ
εἰς τοῖς γράφοντες ὕμνοις, ὡς παλαιὸς ἐ-
κείνος Ορφύς, Ομηρος, Ἡσίοδος, καὶ Ἀσκλη-
πιάδης, καὶ ἑπὶ τοῖς. γράφει γὰρ ὁ Ορφύς χαλκῶς
καὶ ἀσρολογικῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς, καὶ μαζικῶν,
καὶ ὅττι ἐτέρων, καὶ ὕμνοις εἰς Δία, καὶ τοῖς λοι-
ποῖς, οὕτως,

Ζεὺς παρ' ὅς γινέτο, Ζεὺς ὕψιστος, ἄρ' ἰκέ-
σαντες,

Ζεὺς κεφαλῇ, Ζεὺς μέσση, Διὸς δὲ ἐκ πάντων
τίτυκται. καὶ Ομηρος,

Μνήσσομαι, οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκά-
στης.

καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως, ἢ αὐτὴν μακρολογῶ. οὐ
γὰρ ἀγνοῶ τὰ πύτων καὶ ἐτέρων πλείονων ἀσμα-
τῶν, καὶ αἰοιδῶν γινώσκω, τὰ ἀ-
σμεα καὶ ὅ, καὶ βάρβιτον, καὶ κηθάρον, καὶ πᾶν ὅ-
ρανον μουσικῶς ἀδιδόν, οἷοι παρ' ἡσιν ποιηταί,
ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, Ἀνδρόδωρος, καὶ
Δημόδοκος, καὶ Χάρις, οἱ Κερκυραῖοι, καὶ ὁ
Ιθάκιος Φήμιος, καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ δὲ Φαληρεῖς
Δημήτριος γράφει. οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀγνοῶ, ὅττι

θαλαμιογράφοι δέ ποιηταί, ὅσοι καὶ τοῖς τυμ-
φίοις ἐν γράμοις ἐγνώμεα ἔγραπον. οἷος τινι ὁ Ἀ-
ρχιμήδης ὁ Φαρασίσιος, καὶ ἑπὶ τοῖς, καὶ Ἡσίοδος αὐ-
τὸς γράφας ὅττι θαλάμια εἰς Γηλέα, καὶ ὅττι

Τεῖς μάκαρ Διανίδη, καὶ περσάνης ὅ, εἰς
Γηλέα,

Ὅς τοῖς δὲ ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσταν-
θάνεις.

μοιχοὶ δέ ποιηταί λέγονται, οἱ μονοπερσώπως
γράφοντες ὅττι ταφίους ὁδῶς. κατὰ χρῆσιν ὅ, καὶ
οἱ μονοπερσώπως ὅ, ἄλλω ἱστέον ἀφη-
γούμενοι, ὡς παρ' ἐν τῷ τῇ Ἀλεξάνδρῳ ὁ
Λυκόφρων. παρ' ἐν γὰρ τῷ τῇ Ἀλεξάνδρῳ ὁ
ἄλλω τινι ἱστέον ἀφηγούμενον. ἀλλὰ γὰρ
γὰρ οὐδὲ ὁ Λυκόφρων, τραγικῶς ὅ, ἐπὶ, ἢ
μὲν, τραγωδῶν δράματα γράφως. ἀλλ'
ἐπειδὴ τὰ τοῖς ποιηταῖς δημοσίων τε καὶ
ἡκιστῶν τε, λέγει ὅ, ἐπὶ ἀρμόδιον, καὶ
τοῖς τῷ μονοπερσώπως τινι Λυκό-
φρονος.

Γ Ε Ν Ο Σ Λ Υ Κ Ο Φ Ρ Ο Ν Ο Σ.

Ο Λυκόφρων ού ποσὶ τῇ μὲν ἤξει λυτὸν Σαλαμῖ-
δαί, ἢ εἰς Σωκράτους, ἢ Λύκου τῷ ἰσολεογεί-
φου, κατὰ ἴνας. λυτὸν δὲ εἰς τῇ ἐπὶ πεινῇ,
οἷπτες δὲ τῷ ἐπὶ ἐπὶ, πῆς πεισῆδος ἐλέγοντο. ὡν
τὰ ὀνόματα, Θεόκριτος ὁ πᾶν Βουκολικός, Αἰσας
ὁ πᾶν Φανόμορμα γράφας, ἔπειρα. Νικάνδρος,
Αἰαντίδης, ἢ Ἀπιδανίος ὁ πᾶν Ἀρξοναυτικός.
Φίλικος, Ομηρος ὁ νέος Ἰωνικός. ἔπειτα καὶ ἑ-
πίπρος Ομηρος, οὗ τῷ ἐξ τὸν Ἡσίοδον νομίζω ἰ-
σόχρονον, καὶ τῷ πᾶν Πανόμορμον Ομηρίου μετέ-
φρασεν εἰς ἀπὸν. ὁ Ἀνδρομάχου Βυζαντίος,
δράματι πηλῆος ἔχει καὶ τοῖς ὁ Λυκόφρων, καὶ
ἐπεὶ μὴ εἰδότες, ἄλλοις φασὶν ἐπὶ πῆς πεισῆ-
δος ἦσαν ὅτι οὐ πᾶν χρόνους Πτολεμαῖου τῷ Φι-
λαδέλφει, καὶ Βερενίκης, οἱ πᾶν εἰς ἦσαν ἀμφο-
τέροι Πτολεμαῖοι τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἔπειτα Βερενίκης τῷ Ἀν-
τιόχῳ Σελεύει. ἀλλοί μιν εἰς τὸν Λυκόφρων, οὗ
ποσὶ τῇ πᾶν πῆς πῆς, ὅσον δὲ τὸ λέγειν αἰ-
γραμματοποιούς, ὅσον, ὅτι Πτολεμαῖος, ἀπὸ μέλι-
τος λέγει μεταγραμματοποιῶν. Ἀριστὸς δὲ, ὅν
Ἡρας, καὶ ὅμοια πᾶν. τοῖς ὁ Λυκόφρων πῆς
φιλαναγινώσκουσι τῇ νῦν χειρογράτοις, τὸ παρὸν
βιβλίον ἐξέθετο, ἰσολεῖν τῷ χρόνῳ αἰάμεσιν. πᾶν
τὸ ἀπὸ Ἡρακλείους καὶ τῇ Τρωϊκῶν, μέχρι Ἀ-
λεξάνδρου τῷ Μακεδόνος, καὶ κατὰ πᾶν σωπε-
μῶν, πᾶν γὰρ φεῖ καὶ τοῖς τὸ τέλος τῷ βιβλίῳ
αἰάμεσιν, καὶ κατὰ ὅτι πᾶν λέγει καὶ πᾶν
ἀρπαγῇ πῆς τοῖς, πᾶν τῷ τῇ Φοιτικῶν. ὅθεν
ὁ πᾶν ἐπὶ ἐπὶ βαρβαροῖς καὶ Ἑλλησι. ἢ τῷ
ἰσὶ πᾶν ὅτι πᾶν. Πτολεμαῖος ὁ Ἀλεξάνδρου πῆς
Ἀπομείνου, ἔπειτα Ἑκτοῖς τῷ Κύματι, ἢ πῆς
Κιστιῶν Σελεύει, διδόντες πᾶν Κῆρυ, Κα-
σσιανῶν, πᾶν καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἐλεον, οἱ
ἐν τῇ τῷ Ουμβραῖν ναφὶ Ἡλίου Ἀπιδανος ἐπὶ-
μισαν, καὶ τὸν τῷ ἐπὶ τῷ Ἡθελία. συμπο-
σάσαντες δὲ καὶ καμάσαντες πᾶν μελῶς ἐν τῷ
ναφὶ, τοῖς ἐπὶ πᾶν τῷ πᾶν καὶ τῷ αἰά-
κτεσι τῷ ἐπὶ πᾶν, ἢ πᾶν κατὰ πᾶν αἰάσαντες
τοῖς πᾶν ἐν τῷ ναφὶ. κατὰ ἐμὲ δὲ, οἰκία γῶ-
μη τῷ τῷ ἐπὶ κρατῶν ἐπὶ πᾶν. ἐκ πᾶν τῷ
συμβανόντων, ἐπὶ πᾶν οἱ πᾶν πᾶν. ἀπὸ
τοῖς οἱ πᾶν. οὐτὸ γὰρ καὶ οἱ τοῖς Πτολε-

[illegible]

ἀπαρξομαι λέγαν, ἢ μὲν ἡμέρῃ ἢ δι' ὑπνύζαν, ἢ
 ἐξ Ωκεανοῦ ἀναπέλουσα. οἷνάυται δὲ οἷματ'
 Ἀλεξάνδρου λύσαντες τὰ δ' ὑπὸ γὰρ, καὶ ἀνασά-
 σαντες τὰς ἀγκύρας, καὶ πεπείσαντες τὰ ἵσα,
 κώπας τὴν ὑπελάσαν ἐπληθύνον. ἐφέροντο δὲ
 πλείοντες ἀρκηκοῦ πνέοντος ἀνέμου. ἐκείθεν ἦν
 Καλυδῶν, ἅπασαν εἰς Τρωϊκὰ νησὶδρια. ἡ δὲ
 Κασσάνδρα οἷ τῷ ὑψιλοῦ πελοπόρου αὐτῆς
 θαλάμου παρὰ Τροίαν ἀπάρχεται θρῆναι δέειν
 αὐτῆς. αἰθὰ τῶτα μὲν ἀρκηκοῦτος ἐρρήγη. λέ-
 ξωμὴ δὲ καὶ πάλιν τῆς ὀππρῆφης. δὲ τὴν Δυκό-
 φρονος Ἀλεξάνδρα ὀππρῆφῃ τὸ παρὸν ποίη-
 μα; πρὸς αὐτὴν δὲ τοῦτο ἦν λοιπῶν τῶν Δυκόφο-
 ρος συγγεγραμμάτων. εἶπον γὰρ, ὅτι ξοί, ἢ μὲν τῶ
 γωδῶν ἐπὶ ἵπῳ δρᾶματ'. Κασσάνδρα λέγεται,
 πρὸς τὸ κράσιν ἀνδρείαν ἔχον τὴν ἑκτόρα. Αἰολικὸς
 δὲ γράφεται δὲ δύο αἶ. Ἀλεξάνδρα δὲ, πρὸς τὸ
 ἀλύξαι καὶ ἐκφυγεῖν τὴν αἰδρῶν στενοσύαν. ἢ
 πρὸς τὸ ἀλεξεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ἢ τοῖς
 αἰθρῶσι, δὲ τῶν χρησμοῶν. τῶτα δὲ καὶ
 μὲν αἶπον, ὁμῶς δὲ δι' ἑνὸς ἡμῶν ἡμῶν τὰ

τοιαῦτα λήσας ἀπαρξομένων, ἡραπῆτον καὶ τῶ-
 τα. ὡς καὶ τὸ δι' ὅτι λέγεται Δυκόφρων, δὲ τὸ
 ἀνιγματοδῶς καὶ πανούργως λέγαν. καὶ γὰρ οἱ
 λύκοι πανούργοι. πρὸς τὸ ποίημα χρη-
 σμοῖς, καὶ τὴν αἶφ' Ἡρακλῆος ἰσοεῖαν, μέλει τῆς
 ἡμῶν Ρωμαίων ἀρχῆς, ὡς ἔστιν παρεμπληρωμένης, ἢ
 ἄλλης ποιήσεως ἰσοεῖας. νοητέον καὶ τὴν ἐκ τῶν
 ὑπὸ δέσιν, τὸν Πελάμοι ἡρωτικῶν τὸν ἄγγελον
 πρὸς τὸν ἢ Κασσάνδρα ἀπεφθέγγετο. τὸν δὲ αἰώ-
 ρον διηροῦ μῦθον αὐτῶν. πρὸς τοῦτο δὲ ὁ
 Πελάμος ἐμφανίζεται. ἐκ δὲ αἰθ' δὲ πρὸς τὸ
 πρὸς ἰμῶν. οὐδὲ γὰρ φαίνεται ἢ αὐτῶν ὁ Πελά-
 μος. ἡ δὲ ἰσοεῖα τοιαῦτη. Ἀπόλλων ἐρε-
 σθεὶς Κασσάνδρας, ἐδῶκεν αὐτῇ. αὐτὴ δὲ ὑπὸ
 αὐτῷ καταλαμβανόμενῃ, ἡτήσατο ἵνα δῶ αὐτῇ
 τὴν μαντικὴν ὑποχρῆσιν καὶ τὸν γάμον. τὴν δὲ
 τοῦ πρὸς τὸν γάμον, τοῖς γάμοις αὐτῇ διδύσας, ὅταν
 ὀργισθεὶς ὁ θεός, τὴν μαντικὴν ὡς θεῖον οὔσαν
 δῶρον, ἀπ' αὐτῆς ἐκ ἀφείλετο. ἀπιστεῖται δὲ αὐ-
 τῇ ἐπὶ ἵπῳ, μακροδρόμῳ τὰ ἀληθῆ, καὶ ὡς
 μακροδρόμῳ ἡγήσας,

LYCOPHRONIS VITA,
E SVIDA.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ Χαλκιδεύς, ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σοκρίτους,
ἑστὶ Λύκου τῷ Ρηγίνου. γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγω-
διῶν. ὅτι γινώκεις τῶν ἐπὶ αὐτῷ, εἴπινες πλῆθός ἐνομιάθησαν.
εἰσὶ δὲ τὸ τραγωδία αὐτοῦ, Αἰόλος, Ανδρομέδα, Ἀλκίνοος,
Αἰολίδης, Ελεφάντωρ, Ηρακλῆς, Ικέτις, Ἰππόλυτος, Κασσάνδρη,
Λαῖος, Μαργαρίται, Ναύπλιος, Οἰδίπους, αὐτὸς ὁρφατὸς Πενθεΐς, Πε-
λοπίδας, Σύμμαχος, Τηλέγονος, Χρύσιππος. διασημὴ δ' ὅτι ἐκ τῶν
ὁ Ναύπλιος. ἐγραψεν ὅτι τὸ λεγόμενον Ἀλεξάνδρου, ὃ σελήνον ποιήμα.

DE LYCOPHRONE, EX CER-
PTA E VARIIS AV-
THORIBVS.

Clemens. Strom. lib. v.

ΚΑΙ ΜΥΘΙΑ ὅτι μύθοις ὁρμήναι ἀνὴρ ὡς φιλοσόφων,
ὡς ποιητῶν ἀνιγματοδῶς εἰρημνῶς. ὅπου γὰρ καὶ ὅλα
βιβλία κεκρυμμένον ὅτι τὸ συγγραφέν βέβαιον ἐπιδεί-
κνυται. ὡς καὶ ὁ Ηρακλείτου πρὸ φύσεως, ὅς καὶ δι' αὐτὸ
τὸ σκοτεινὸς ὡς ἐξηγήθηται. ὁμοίᾳ δὲ πούτω τὰ βιβλία ἢ Φερεκύδης
Θεολογία τῷ Σουίῳ. Εὐφορίων γὰρ ὁ ποιητὴς, ὃ τὰ Καλλιμάχου Αἴτια
καὶ ἡ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα, καὶ τὰ πούτοις ὡς ἀπλήσια, γινώσκουσιν
εἰς ἐξήγησιν γραμματικῶν ἐκκείναι ἀπασιν, σαφῶς ὅθεν ἐκλήθηται.

Stat. Sylu. lib. v. in Epiced. Patris.

Carmina Battiadae, tenebraeque Lycophronis atri.

Artemidorus lib. iv. cap. lxxv.

Εἰσὶ δὲ τὰ Λυκόφρονος ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρας, καὶ τῆς Ηρακλείδης.

ποιητῶν ἐν ταῖς λέξεσιν, καὶ παρ' ἑνὶ ἐλεγεῖας, καὶ παρ' ἄλλοις πολλοῖς ἰσοεῖα ξέναι εἰς ἀπειροί.

Hephæstionis Scholiastes.

Ἐπὶ λέγεται εἰς τραγωδίαι, δὲ εἰς πλῆθος ὀνομασθῆναι ὅτι τῶν λεμῶν γεγόνασιν εἰς τοὺς ἀεῖοις τραγικοῖς. εἰσὶ δὲ εἰς τοὺς Ὀμηροῦ νεώτερος, Σωσίθεος, Λυκόφρων, Αλέξανδρος, Φίλιχος (scribe Φίλιχος) Διονυσιάδης, (Strabo lib. xi v. Dionysiden vocat) Αἰαντίδης.

Alius eiusdem.

Ἐπὶ τῶν γεγόνων Πτολεμαῖος τῷ Φιλαδέλφῳ ἐπὶ ἀεῖοις γεγόνασιν τραγικοῖς, οἷς πλῆθος ἐκάλεισάν, ἀφ' οὗ λαμπαρῶν εἰς ἐν τῇ τραγικῇ, ὥσπερ ἀφ' αὐτῶν ἐν τῇ πλῆθει. εἰσὶ δὲ εἰς τοὺς Ὀμηροῦ, ὅς ἐστι ποιητῆς ὁ υἱὸς Ὀμηροῦ (scribe ὁ Μυρῶν υἱὸς) τῆς Βυζαντίας ποιητείδος, καὶ Σωσίθεος, καὶ Λυκόφρων, καὶ Αλέξανδρος, καὶ Αἰαντίδης, (is supra Αἰαντίδης) καὶ Σωσιφάνης, καὶ Φίλιχος.

Hesiodi Scholiastes. Ioannes Tzetzes.

Τῶν ποιητῶν εἰς τοὺς λυρικοὺς, εἰς τοὺς μονωδοῖς, εἰς τοὺς κωμικοὺς, καὶ ἑτέροις τραγικοῖς, &c. μονωδῶν δὲ γνωρίσματα, ὅς μονοπωρῶν ὡς ὡς ὡς ἐξηγεῖσθαι τὴν οἶαν δὴ ποτε. οἷος ἔστιν ἐν τῇ Αλέξανδρου Λυκόφρων.

ἡσυχος κέρη.) ἡ ἡσυχία τῆς, ὡς ἐρμηνεύει
 καὶ γινώσκειν ἡ σωτηρία, μόλις γέμονον παρ' ἐνῶ,
 ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησὶ, γυναι, γυναιξὶ κόσμον
 ἡ στήν φέρει. αἰόλον.) τὸ πικρὸν, ὅπου τὸ πα-
 λαῖον αἰόλου πολλοῦ ποιοῦντος, ὡς καὶ τὸ δαυδά-
 λαον ὅπου τὸ αἰδοῖται τοιοῦτο δαυδάλου. αἰόλον
 δὲ τόμα εἶπε, δὲ τὴν πικρὰν καὶ σφοδρὰν τῇ
 αὐτῆς χερσὶν. τόμα.) τὸ δὲ τὸ τέμνειν τὰ
 σῶα.

Sed immensum fundendo confusumque clamorem,
Lauriuoro vaticinata est ore,
Nigræ Sphingis vocem imitans.
Quorum quæcunque in mente & memoria habeo,
Audias, Rex, reputansque animo

λων, ἐσφαινώσαστο διὰ τὸν τῆς ὁμωνυμίας ἔρω-
τα· ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἀπὸλλωνος ἐπιμα-
τα ἐπὶ Διφνης ἦσαν καταποδισθέντα· ὅθεν λη-
ροῖσιν, ὅτε καὶ οἱ μάλιστα δι' ἄρρωστικὴν Ἀπολ-
λωνος Διφνης ἦσαν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ ληρώδη
καὶ μυδικῆ· τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ὅτι· οἱ χησιμο-
λόγοι καὶ μάλιστα ἐσφαινοῖς Διφνης φοροῦντες,
ὡς αἰεταλοῦ ὅτις τὸ φυτὸν, καὶ ἀλεξικάκου,
καὶ οὕτω ὅτις χησινοὶ ποτὶ χησιμοὺς λέρουτες,
καὶ λαμβάνουσιν πρὸς αὐτῶν, καὶ οὕτω διέστει-
φόμενοι, εἰς μῆλον ἐτέθησαν, ὅτι διαφνιφάγει· εἴ-
πιν, ἥτιι ἐκ τῆ σφαραγίδος Διφνη, καὶ λέξαν
χησιμοὺς ἔχουσιν τὴν ὁρμήν. φοῖβα(ει), ἔμα-
τευε(το) ἐπὶ τῷ φοίβου Ἀπολλωνος, τὰ γὰρ τίς, κα-
ταεσθ καὶ ἀληθῆ. φοῖβον γὰρ, τὸ κατὰρὸν καὶ
λευκόν. σπιν(ος) καλαινῆς, σπεινῆς, διὰ
τοὺς φόνους ἢ τὰ ἀνίμματα. τίς δὲ σπίνγα λέ-
γουσιν ἔχουν εἰδος ἐκπεσάντων μὲν λέοντες, ὅππῃ
δὲ αἰφρώπου, γεφυρῶς ὄνυχας, πτέρωτας ἐπὶ, καὶ
παιδάς περὶ αὐτὰ πρὸ ἀλκῆς τὸν ὄντως ἔχει, αὐτῇ
λαφείᾳ τῷ ῥάδι τὴν ἀνάσσειν κατέειπεν ἀνθρώ-

τῶντος ἀδελφός καὶ Πριάμου ἀμφιμήτειος. ὁ
 μὲν γὰρ Πριάμος καὶ Ἀλκίνοος, ὁ δὲ Τίτῶντος ἦν
 Σβήκοις, ἢ Ροίοις ἢ Σισαμίδου θυγατρὸς υἱός.
 ἀμφότεροι δὲ πατρὸς Λαομέδοντος. φασὶ γαυρὸν
 εἶναι τὸν Τίτῶντον ὅσον, συνδύον ἔχειν ἡ ἡμέρα,
 ἐξ οὗ χηρὰ Μέμονοι καὶ Ἡμαθίονα. ἀθάνα-
 τον δὲ τὸν Τίτῶντον ποιήσας, ἐπέλαττο ποιήσαι
 καὶ ἀγήρω. γηρασάντος δὲ ποσὺτον, ὡς ἐν τα-
 λάρῃ καὶ λίκῳ αὐτὸν περιεφρόνουν. δύνῃ
 βρεφουλίων καθύδην, εἰς πέλιρα μεταβαλε-
 δας. ὅπου γαυρὸς καὶ ὀπί φασὶν ἐν τῇ κοίτῃ κατέ-
 λειψαι αὐτὸν τὴν ἡμέραν. ταῦτα μὲν μυθικοτέρ-
 ος λέλεκται. ῥήτοιμα δὲ, καθ' ἑκτον λεκτέον
 καὶ ἀληγερεπτόν. ὁ Τίτῶντος ὀπί καθὰ τὴν ἡ-
 μέραν ἐπεὶ ἔδρα ὀπταγεμυρόσας, πύδας μὲν
 ἔχε καὶ περὶ ἡδύτας, πολυχρησταίους δὲ ἐ-
 γχρόνεις, ὡς ἐπὶ γήροις ἦσαν σπύρεται παλά-
 ρῳ καὶ θήρῳ. ἐμυθόβουτο γαυρὸν, ὅτι ἡ ἡμέρα,
 ποσὺτην ἡ ἀναρχία τῷ ἑώαν μισρὸν, καὶ
 συνδύον ποσὺν ἔχε, καὶ ἀπάναντο ἐποῖοντο·
 ἡ ἡμέρα καὶ τὸ φῶς ὥσθι γράπτει, δὲ δὲ
 ὑπὸ γήρεον, ὡς ἔφω, αὐτὸν γηρόναι. ὅθεν δὲ
 εἰς πέλιρα φασὶν αὐτὸν μεταβληθῆναι. οἱ γὰρ
 πέλιγες, ὡς περὶ καὶ οἱ ὄφις γενησκότες ἀπο-
 βάλλουσιν τὸ γῆρας. καὶ ταῦτα μὲν ἡλληγορήθη
 ῥητορικῶς. φυσικῶς δὲ ἦδη λεκτόν. Ἡὼς το
 παροῖόν κατέσκημα. Τίτῶντος δὲ τὸ πῆς ἡ-
 μέρας κατέσκημα. ὅτε ἡ ἡμέρα ἔσθινα, καὶ
 ὅππῃ τὸ γῆρας χαρῶσιν οἱ ἐργαζόμενοι. ὅθεν καὶ
 ἡμέρας ἄρῃ, ὅτε τὰ ἀνδράδην καὶ ἐργασκὰ
 ἐν αὐτῇ γίνονται, οὐχ ὡς περὶ ἐν τῇ νυκτὶ, τὰ
 θηλυκῶς καὶ ἀνέσκημα. οὗτα μὲν οὖν, ὡς ἔ-
 φω, πτωχὸς ὅστις ἡ ἡμέρα. μάλλον δὲ, ἐ-
 κείνο τὸ πῆς ἡμέρας κατέσκημα, ὅποτε τὰ ὄ-
 νια παροῖνται, καὶ αἱ ἀγροαὶ ἴστανται. οὗ-
 πος δὲ μυθικῶς εἶπε τὸν Τίτῶντον, Πριάμου
 καλὸν αὐτὸν ἀδελφόν. ἰσχυρὰς γὰρ καὶ μύ-
 θοις μόνον φρονήσι, ἤλκην τῷ νέῳς βου-
 λόμην. κοίτην ποιήσας. ἰωνικῶς δὲ ἐσφα-
 πη τὸ ἀεὶς ἦ, καὶ μὲν τὸ ἴωτα παρογερμα-
 μῖον. Κέρην νῆσος ἀνακλῖπες, ὅππῃ οὐκ ἦλ-
 δοκεῖ ἀνέσθηναι, τὸ ἀμφιμήτειον ἐρρέθη.

Οὐκ οὐσα γλώττης θυγάλινα χερμαῖδος

Ναῦται λιάζον, καὶ πὸ γῆς ἐχάζουσιν
Υαλληνας· οἱ δὲ παρθενόκτονον Θέτιν

Relinquens, tuum patremum fratrem:
Funes verò tranquillos à concauis faxis
Nautæ soluebant, & à terra laxabant
Ancoras: virginicidam autem Thetim

Οὔσα] τὰ χοινία. ὥστε τὸ οἶον, πὸ κομίζω, οἶσα, καὶ ἰσχυρῶς οὔσα. ἢ τὰ ἀπὸ οἰσίας φυτὸς, ἢ τοὶ λυγροί. ὥστε πρὸν γὰρ ἀπὸ λυγρῶν χοινοῦς ἐπιόω, ὡς ὁρῶ πρὸς τῆς καννάσεως. χρῆνης] κοίτης πέτρας. ἐκ τῆς χρῆς, πὸ ῥέω, σείω. ἀνάλωα] τὰ γὰρ λυγρὰν ἐμπιπύοντα τὴν ναῦν κλυδωνίζοντες, ὅποτε δεῖν καὶ σπινθηρὶ τῆς ἀγνῶρας. χρῆμας.] κυρίως ἡ μικρὰ πέτρα, ὡς διωατὴ πρὸς τῇ χεὶρ μάλιστα, καὶ ὁπλᾶσθαι. ναῦ δὲ καταχρηστικῶς τὴν ὥσπερ θαλασσίαν μαγὰ λω πέτραν ἐκάλεσε τὴν λιμῆος, ὡρὸς ἣν ἀποδύσας τὰ ὀκλύδων χοίνας. λιάζον.] ἔλυνον, ὥστε τὴν διχρόνον εἰς δίχρονον, ὡς τὸ βίβλος βύβλος, ἀφροδίτη ἀφροδίτη, πετράδιον, πετράδιον, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ πρὸ γῆς ἐχάζουσιν ὑαλληνας.] ἀπὸ γῆς ἀνασπᾶσαι τὰς ἀγκύρας. ὅτε γὰρ μέλλοισι πλεῖν, ἀπὸ τῆς γῆς ἀνασπᾶσαι τῶν, τὸ δὲ ἐχάζουσιν, χαλδαϊσμός, ἢ τοὶ τῆς ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὑαλληνας καὶ ὑερῆς, κυρίως δὲ μάλιστα, ἐκ χοιρίων πετρῶν συμπελεγμένῃ. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσα μάλιστα, καὶ τὸ βουκέντρον. ναῦ δὲ τὰς ἀγκύρας ὥστε λέγει. αἱ δὲ παρθενόκτονον.] μέχρι τῆς ἀφρακράει κόρας σωφροσύνης ὅπου, καὶ ὡς ὁ γὰρ τὰ ξιν τῶ α καὶ β, καὶ τῶ λοιπῶν σοιχείων. παρθενόκτονον.] Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τῷ Ἑλλωος, ἐκ Νεφέλης γυνῆ Ἑλλῶς ἐφείξον. ἔπειτα Ἰνώ γῆμας, γυνῆ Κλέαρχον, τὸν ὥσπερ πρὸς Ἀΐον, ἐκ Παλαίμονα, τὸν καὶ Μελικέρτην. Ἰνώ δὲ φρυγούσης τὸν πυρὸν δὲ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι, καὶ ὑποδεχέσθαι τῆς μάλιστα λέγειν Ἀθάμασιν, δὲ τῶ σπιν μὴ φύεσθαι, μὴ δὲ τὰ λοιπὰ τῶν ἀπορῶν, ὅτι τὸ Νεφέλης παῖδων χεῖρα πρὸς θεοῖς ἔτα τυθῶν, ἀναγκασθεὶς ὁ Ἀθάμας, Φεῖξον παρέστη τῶ βασιλῆϊ, σφεακμάσας βασιλῆος. Νεφέλη δὲ καὶ Φεῖξον, καὶ τὴν Ἑλ-

λιῶν ἀρπάξει, ἢ ὅταν Ἐρμὸς λαβοῦσα χρυσόμαλον κελὸν, ἔδωκεν. ὅφ' ἔφερον δὲ τῶν αἰέρος, σπινθηρὶ τῶ Ἑλλῶ εἰς τὸ ὑποκείμενον καταπίεσθαι πέλαγος, καὶ ἀποπνιγῶναι, καὶ ἀπὸ τῶν κληθῶν Ἑλλήσποντον. ὅθεν καὶ παρθενόκτονον Θέτιν, καὶ τὰ λαοσάν ὥστε τὸ Ἑλλήσποντον ἐκάλεσε πέλαγος. Φεῖξος ὅς ἦκεν εἰς Κόλχοις, καὶ θύει ἐκείνῳ κελὸν Φεῖξος Διὸς. πρὸ δὲ ἑρὸς Ἀλήθης ἐν Ἀρεος ἄλσιν κατήλωσε ὡς δρυῖ, ὃ μνηστέον φυλάττειν τὸ Δράκοντα. Φεῖξος ὅς λαβὼν Χαλκιδίον τὸ Αἰήτην, γυνῆ Ἀρζον, Μελίας, Κάπιν, Φρόνυν, Σώρον, καὶ Ἑλλῶ. ὕστερον ὅς Ἀθάμας μύιδι Ἡρας, ὅτι τὸ Διόνυσον ὡς κέρως ἀνέστρεφε, λαβὼν παρ' Ἐρμὸς, ἐκ τῶν ὅς Ἰνὸς ἐστρηπὸς παῖδων. αὐτὸς γὰρ καὶ τὸν Ἀέραρχον πρὸς Ἰνῶ δὲ σὺν Παλαίμονι, τῶ καὶ Μελικέρτῃ ἤλατο εἰς τὰ λαοσάν. Ἀθάμας δὲ ἐκπύον Βοιωτίας, χρεσμονὴ λαβεῖν, ἐκείνῳ καὶ τῶν, ὅπου ζῶντες ἀγέλοις ξενιδοῖν. λυκοὶ δὲ ὡς τὴν ἀπ' αὐτῶν κληθεῖσαι ἀγαμαίαν ἰδόντες αὐτὸν, ἐφύρον, καταλιπόντες τὰ κρέα τῶν ὡσπερ ἑσπέρων, ὡς καὶ κατήκτονον. ἐκείνῳ γῆμας Θεμιστῶς ἢ Ὑψίως, γυνῆ Ἀδύκωνα, Ερυθρον, Σχοινόα, Τιθωνόν. καὶ τὰ μὲν λοιπὰ πάντα τῆς ἰσορίας ἀληθεύουσιν. καὶ δὲ ὡς τῶ κελὸς μεμνητολόγηται. ὃ γὰρ Κελὸς ἀνθρώπος ὢν, φίλος τῇ Ἑλλῇ καὶ Φεῖξω, γοῖς τὴν ὁπλοσύναν τὴν κατ' αὐτῶν, ἐμβάς εἰς πλοῖον μετὰ πούτων ἐφέρετο. καὶ ἡ μὲν Ἑλλῆς τῶν Ἑλλήσποντον, ἡ ἰσορία, ἡ πεπύσα τῶ πλοῖον πλοῦτα. ὅπου δὲ ἀφίκοντο ὡς Κολχίδα, καὶ χευσάσμεντες κελὸν δέσμα, τὸν μὲν κελὸν θύοις διττῶν, τὸ δὲ δέσμα τῆς ἀνθρώπου Δράκων ἐφύλαττε καὶ ἄλλως Ἀθάμας ὁ Αἰόλου τῷ Ἑλλῶος παῖς, βασιλεὺς ὁ Θηβῶν, γῆμας Ἰνῶ τὴν Κείδμου, παῖδας ἔχε δύο, Κλέαρχον τὸν ὡς τῶν ἑσπέρων καὶ Παλαίμονα τὸν καὶ Μελικέρ-

τίω. κτ' Ἡρας δὲ πρῶταίμα, ὅποτε μάλιστα
 τίω Ἰνώ, ὃ ὅππῃμας Νεφέλιω, ἔχον δὲ αὐτῆς
 δύο παῖδας, Ἑλλίω τε ἔ Φεῖξον. μιγνύμενοι δ'
 αὐτὴν λάβρα τῇ Ἰνῷ, καταπύδυσσας ἡ Νεφέλη
 ὤχετο. πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ὅππῃμας ἔχον
 Ἰνώ, ἐπεβούλευσε τοῖς τῆς Νεφέλης παῖσιν. δι-
 ροῦσα οὖν Ἰνά μιν χαλῶν, ἔφειξε τὴν πυρὸν δίσ-
 κῳ μὴ ἀναφύεσθαι. καὶ δὴ πολλῆς ὕψους ἀκρο-
 πίας ἐν τῇ γαίᾳ, ἔπεμψαν οἱ Ἀθηνᾶοι θεο-
 πρῶτος εἰς Ἰνῶν, ἡ δὲ Ἰνώ ὑπὲρ θεοῦ μαί-
 πται ποιεῖν Ἰνά χρησμόν κτ' τῷ Φεῖξου λέξαν
 Ἀθάμανι, ὡς δὲ τὸ πῶτον μὴ φέεσθαι, μὴ δὲ
 τὰ λοιπὰ τῶν ἀπολείμων, ὅππῃ τῆς Νεφέλης
 παῖδων χρεῖα τοῖς θεοῖς ἔνα τυθῶναι. πυθμέ-
 νος οὖν οὐδὲ τῶν θεοπρῶτων ὁ Ἀθάμας τὸ λό-
 γιον, καὶ ἀναγκασθεὶς, μεταπέμπεται ἐκ τῶν ἀ-
 γρῶν τὸν Φεῖξον, σφαιρίσας βουλόαυτος. πρῶ-
 τῶς δὲ χεῖρ ἐκείνου αὐτὸν ἄγχι. ὅππ

καλλίστον πρῶτον ἐν τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱερου-
 γίας ὑπαίχθη. μυθολογίται δὲ, ὅππ πρῶτος
 ἰδὼν τῷ Φεῖξῳ, μετὰ τῆς ἀδελφῆς κατὰ πᾶ-
 δάμανος ὅππῃμας, ἀνθρωπίνῃ βοῇ λαλήσας
 τὴν κελὸν, καὶ πᾶσαι αὐτὰ τίω ὅππῃμας ἀ-
 ναγχεῖται. καλὸς δὲ αὐτὸν μετὰ τῆς ἀδελ-
 φῆς, πρῶτος δὲ αὐτὰ τὰ ῥάστα, ὅπως τὴν ὅππῃμας
 κινδυνὸν ἐκφυγεῖν διωκθῶσιν. ἔπειτα δὲ λέ-
 γουσιν, ὅππ Νεφέλη Φεῖξον καὶ τίω Ἑλλίω ἀρ-
 πάζει, καὶ παρ' Ἑρμοδὸς λαβῶσα χρυσόμαλον
 κελὸν ἐδωκεν. ἐφ' ᾧ φερομένην δὲ τῷ αἵετος με-
 τὰ πολλῆς τῆς βίας συνέβη ἡ Ἑλλίω μὴ διω-
 κθῆναι ἀνέχων. ἔπειτα λοιπὰ τῆς ἱστορίας ταῦτα
 ζήτει εἰς τίω ἑτέρων ἱστορίων τίω ὁμοίαν αὐτῇ,
 ὡς ὅπως ἐφῆ. Οἷος. ἡ Ἰθάλασσα, ὅππ
 θεῖας αἰτίας. συναχθέντος γὰρ τῷ ὕδατος, καὶ
 ἀρχαῖς ἐφάνη ἡ ξηρὰ, ἔργον τε πάντος ἡ ἀ-
 κοσμία.

Ιουλόπεζοι θεῖον δῶπτες, ἀσπίδας

Πελαργοχράτες, αἱ Φαλακράαι κόρας

Υπὲρ Καλυδνῶν λευκαὶ φαίνουσαι πτεῖλα

Αφλασα καὶ φάλαγγας ἀργυρομήδους,

Απὸ κλίμας ὀρνέων ἀθῶνος πνοαῖς

Iulipedes pulcræ sulcabant remis

Ciconipelles Phalacræa filia,

Ultra Calydnas albas ostendentes alas,

Rostrâque & expansa vela,

Septentrionalibus turbinis acuti flatibus:

Ἰκλος.] σκῶληξ πολὺς μικρὸς οὐδὲ τί-
 χος ἀεργόμορος, ὃ παρὶνέει τὰς Ἀλεξάνδρου
 ναῖς, δὲ τὰς κώπας. ἐγὼ δὲ μίαν λέγω ναῦν
 Ἀλεξάνδρου. καὶ βαρβαρικὸν πλοῖον ἐν, ἐ-
 κατὸν καὶ μόνοις σραπῶναι ἔχον, ἐπὶ δὲ εἰς
 Ἑλλάδα. Ἰκλος δὲ σημαίνει πᾶσαι, τὴν σκῶ-
 ληκα ποδὶν, τίω ἔχον τὴν ἡγεμονίαν, τίω συ-
 σροφίᾳ τῶν πειλῶν, καὶ τὴν ἡγεμονίαν ὡς φησὶν Ἑ-
 ρατοδένης ἐν Ἑρμῇ. ἡ χερνῆπις ἔλθον ἐφ' ὅττι
 λυγρὸς πολέωνος, θανταπὶς σείχου καὶ λαὸς θύει
 ἰύλοις. πίζα.] ποῖς, ὡς τὸ πῶτον. ἰά-
 πες.] ἰόφθαλμοι, δὲ τὰς ὀφθαλμοὺς, ὅτεν ἐν τῷ

πλεῖν κινεῖται τὰς κώπας. ἀσπίδας.] κώπας.
 πελαργοχράτες.] λευκοχρόοι, δὲ τὰς λευ-
 φαλακράαις.] ἰδὼν, ἀπὸ τοῦ πρῶτος, πᾶ-
 πρῶτος. πᾶσαι γὰρ ἀνθρωπεία ἰδὼν, Φα-
 λακράαι, Ἀκτὸν, Γαργαρον ἔ Πέρραμον. Ἰνῶς δ'
 ἐκείνην, ἡγεμονίαν ἐκ τῆς Φαλακράαι, λέγουσι τιμ-
 ῶναι τὰς ξύλας τὰς εἰς τίω ναυπηγίαν τῶν Ἀλε-
 ξάνδρου πλοίων. ἔκτοτε δὲ τὸ πῶτον ὅρος ψιλωθῆν
 φαλακράαι κληθῆναι. κόρας δὲ Φαλακράαι εἶπε
 τὰ πλοῖα, ὡς ἐκ τῶν τῆς Φαλακράαι ξύλων ναυ-
 πηγθέντα. Καλυδνῶν.] νῆσοι Τροίας, ἐπὶ πᾶ-
 νος Καλυδνῶν. λευκαὶ πτεῖλα.] τὰς κώπας,
 ὅππ

ὅππῃ αὐτῇ λυγρὴνεται τὸ ὕδωρ πλησιόμε-
νον. πῖλα τὰ πτερεῖ, πτεῖ τὸ ἐν τῇ πέτεσσι πλ-
λιν καὶ κόπτειν τὸν ἀέρα. ἀπλάσα.] αὐτὴ
δοκίμῃ τὸ εἶπεῖν καὶ ἀφλάσα. ἀφλάσα ὅ λεί-
γεται, αἱ τρυμναι, ὅππῃ αἱ τρυμναι τῇ πλοίων τῇ
βαρβαρῶν καὶ θρακῶν καὶ τοῖς γεραμμέ-
νοῖς ἔχον, αἱ δὲ ἀσέβειαν ἐκ αὐτῆς ἔκαυσεν. τὰ δὲ
τῇ λοιπῶν πλοίων ἀφλάσα πτεῖ εἶποι, οἷον εἰ δὴ
φλάσα καὶ δουκῶ. ὅ γὰρ πτεῖ πῦρ αὐτῶν ὅππ-
βάλει, συντόμως καυθήσεται, διό τὸ τῇ πεπι-
στασθῆναι. φώσταναι.] τὰ λαίφη τὰ ἀρῶμα,
τῶν τὸ φῶς, τὸ λαμπρῶν λυγρὰ γὰρ ἢ τῶν

τὸ φῶς αὐτῶν ἀνέμου, φώσταναι καὶ φώσταν-
τες. ὠργωμῶν.] ἐκτετακτοῖς, ἢ πλωμῶν.
ἢ ἀπὸ τῆς ὀργῆς, ἢ τοῖς ἐκείσεως τῇ χιρῶν.
ἢ καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς, τὸ ὀργῶ. ὀργῶν δὲ, τὸ ἐκ γῆς
συντόμως ὀρέει πῖ τῇ φυτῶν. ἢ τῇ βοτανῶν
ὀργωμῶν, ἢ μετὰ πτερεσσι τῇ τῇ δειγῶν
φειν. τὰ γὰρ διό τῇ γὰρ θηλυκὰ τὰ τῇ τῇ δειγῶν
ται, μῦα, ἀργα, κητῶν. τὸ δὲ ἀργα καὶ ὀρ-
γῶ, διφορεται. ἀπαρκίαις πτοῖς] πτοῖς
ἀπ' ἀρκῶν πνεύσεως. τοῖς γὰρ ἀπὸ Τροίας πτοῖς οἱ
εἰς Ελλάδα, φορὸς καὶ ἔλεος ἀνέμος ὁ ἀπαρκίαις
βορρᾶς. τῶν τῶν ἀνέμων] καυσι καὶ οἷος.

Ηδ' ἔνθεν χάσσα βακχεῖον τόμα,
Ατὴς ἀπ' ἄκρων βουπλανόκιστων λόφων,
Τοιαντ' ἀπ' ἄρχῃς ἤρχ' Αλεξάνδρα λόγων.

~~~~~

Cum diuinum resoluens os fatidicum

E summis Ates vacciniagis collibus,

Tales exorfa est Alexandra sermones:

ἔνθεν] θεῖον, μαυκόν. χάσσα] αἰοῖσα-
σα. βακχεῖον] τὸ δῖον τῇ διονύσου βακχῶν
ξένα φεγγόμενον. ατὴς] ἡρώων βλάβης.

λόφον] ατὴς, καὶ βουπλανόκιστον τὴν Τροίαν
λέγεται. Ηλέκτρας γὰρ τῆς Ατλαντὶς Διὸς,
Ιασίων καὶ Δάρδανος, καὶ Ιασίων μὲν Δήμητρος
ἐρεῖ, αἱ κεραιόδοται Δάρδανος δὲ κατακυ-
σμοῦ κηρότοπος, ἐκ Σαμοθράκης εἰς αἰτίπερα
γλῶσσαι, καὶ τὴν καὶ Τροίαν ἔμελλεν κτί-
ζειν. χησμοῦ δὲ τὸν καλῶς κτίζειν τὸν λό-
φον, εἰπὼν βλάβην γλῶσσαι τὸν πῖς αὐτὸν
καπιπύσας. καλυθεῖς, κτίζει τὴν Δαρδανίαν,
πῶς περὶ Σκαμαῖδρου λόφον καλουμένην, ἑα-
σιλδόντος τότε τῇ Τρωϊκῶν μερῶν Τθύκρῃ τῇ
Σκαμαῖδρου καὶ Ιδίας νύμφης. ὅ Σκαμαῖδρος
τὴν αἰδέλφην Βάτταν λαβὼν ὁ Δάρδανος, καὶ
καὶ ὁ Λυκόφρων Αελάειν λέγει, γλῶσσαι Ἰλιν καὶ
Ελεχθόνιον. ὦν Ἰλος ἀπὸς πελιδνᾶ
Ελεχθόνιος δὲ ἔξ Αεχθῆς τῆς Σιμόντος, γλῶσσαι
Τρωῶν. Τρωῶν καὶ Καμυρῆς τῆς Σκαμαῖδρος,
Ἰλος καὶ ἔπειτα. ὅς Ἰλος εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν, ἐν
Πιρήπῳ ἐμεινέσθαι, ἔχρησε ὅ αὐτῷ ἐ Πιρή-

πτοῖς Απὸλλων, καὶ κτίζειν τὸν λόφον τὸν
ατὴς γὰρ αὐτὸν ἔφη. διὸ καὶ Δάρδανος αὐτὸν ἔ-
κπεν. ἀλλὰ καὶ τῇ τῇ τὴν Ἰδίου Δαρδανίαν,
πῶς περὶ Σκαμαῖδρου λόφον καλουμένην.
ἐν Φρυγίᾳ γλῶσσαι ἀρῶν τῇ βασιλέως πε-
θῶν ὁ Ἰλος θύρων νικᾷ πάλιν. ἔλαβὼν οὖν
τῇ βασιλέως ἀθλὸν ὁ κόρας, καὶ ὁ κούρις ἐκ
χησμοῦ, εἰπετο βοῇ πλανηθείσῃ ἐκ Μουσῆας, ἢ πῖς
ἀφικόμενῃ ὅππῃ τὸν λεγόμενον τῇ Φρυγίας ἀκτῆς
τόπον κατεκλίνεται, ἐνθα πόλιν κτίσας ὁ Ἰλος,
Ἰλιν ἐκάλεσε. βουπλανόκιστος δὲ λέγεται, διό
τὴν πλανηθεῖσαν καὶ εἰπὼν βοῇ. Λήσσης ὁ
Λαμψάκου φησὶν, ὅππῃ Ἰλου ἐν τῇ Μουσῆας νέ-
μοντος βοῇ, ἔχρησεν αὐτῷ Απὸλλων, ἐκεῖ κτίζειν
πόλιν, ἐνθα αὐτῷ ἴδῃ μία τῇ βοῇ αὐτῇ πτοῖς
σαν. μία οὖν τῇ βοῇ αὐτῇ ἀποσιρήσασθαι,
τῷ τὴν ἐδίωκεν. ἢ δὲ ἐκλάσας, κατέπεσεν ἐν-
θα καὶ ὅστις ἢ Ἰλος. ὁ δὲ Ἰλος τῇ χησμοῦ μνη-
θεῖς, ἐκεῖ πόλιν ἐκτίσεν, καὶ ἀφ' ἐκείνου Ἰλιν
ωνόμασεν. ἄκρων λόφον] τῇ ὕψην. ἐν γὰρ
ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν καὶ πύργος τῆς Κασσά-
δρας.

B. j.

μιν, ὡς κελυγὸς ἐκείνη τὸ κῆτος, αἰθρῶς τὰ πύ-
του ἐμπεπήμεναι. τρισὶ δ' ἡμέραις ἐνδοθεν
κατακόπων αὐτὸς, ἔξῃθεν ἀποβελτικῶς καὶ
πλὴν τῆς αὐτῆς κεφαλῆς πείχων. μὴ δὲ ξάμενος
δ' ὅτ' αὖτε Λαομέδοντος πρὸς ἡμεῖς, ἔξ νῆας αἰ-
δρῶν ἐκ τῆς Ελλάδος πληρώσας, ὡς ἀνέστη
πάλιν πορθεῖν ἢ Ἰλιον, Τελαμῶνος πατρὸς τοῦ
χρὸς ῥήξαντος καὶ εἰσβάλλοντος, καὶ Λαομέδοντα μετὰ
τῷ ἀκείνου υἱῶν ἀνελόντι Ἡρακλῆς, πλὴν Ποδά-
ρου, τῷ καὶ Πριάμῳ καλουμένῳ, ἔκ τῆς πόλεως
πόλιν τιμωρᾶν. Ἡσίοι δὲ γέρας δίδωσι Τελα-
μῶνι, ὡς ἀετέυσαντι. ἔξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν τὸν

Τεόκρον γυναικὸς τῆς Ἡρακλῆος ἐκ τῆς Ἡσίοις χα-
εῖζεται, ὃν ἂν θέλῃ τῷ αἰχμαλώτῳ ἀνίστασθαι. ἢ
δὲ πλὴν αὐτῆς δοῦσα καλύπτει, τὸν ἀδελφόν
αὐτῆς Ποδάριν ἐπελὰς, ὃν ἐκλήθη ἔκ Πεί-
ας. ἡ μάλα (εν.) ἐκρυψε, κυρίως δὲ τὸ ἐθέ-
σεν. ἀμάλῃ γὰρ λέγεται τὸ χερσόβιον τῷ ἄσ-
χύν. ἀμάλῃ πῳ, ἔξ οὗ καὶ ἡ μάλας. καὶ ῥ-
χαρος, ὁ οὐδὲν κύνων νῦν δὲ τὸ κῆτος. καὶ ῥ-
χαρος, ὁ καὶ ῥα γένους ἔχων τὰς ὀδόντας, ἢ το
κνηνότηας. φλοιδυμῶς φλογιδυμῶς. γίνε-
ται δὲ ἀπὸ τοῦ φλόγος οἰδυμῶς, φλογιδυμῶς
καὶ φλοιδυμῶς.

Τινὲς λέγοντες ἀφ' ὧν ἐπ' ἐχάρας
Σμήλειας ἐτάλαξε καὶ δέας πέδω
Ο τενοραίης ὁ λυμῶν ἐμῆς πάτας.
Ο δευτέρων τεκοῦσαν ἀτρώτον βαρῆ
Τύλας ἀτρώτον ἐφ' ὧν, ἐντ' αὐλῶ μέσῳ
Γαῖας παλαιῶν χερσὶν ὀχμαῖσαι δέμας,
Iubas capitis destillavit
In calido campo, in ollae focus non ignitis
Infanticida, patriae vastator meae:
Qui altera matri invulnerabili pedus
Graui vulneravit sagitta, & in stadio
Parris Luctatoris corpus manibus sustulit

Ζητῶν.) πρῶτον καὶ χωρήματα, ὡς πρὸς τὸ π-
νω, τὸ ἀποδιδῶμι. καὶ τὸ δῶ, τὸ πῆμι, ζωτὸς καὶ
πνιδός, πῶν χωρήματα καὶ ἡ γαστήρ, ὡς ἡ πείνο-
μεν καὶ ἀποδιδῶμεθα. λέγειται.) τὸ κῆτος λέγει,
καὶ ἀφ' ὧν ἐχάρας, πλὴν ὅτι ἀφ' ὧν ἐμ-
φυτὸν τὸ κῆτος ἐφ' ὧν. σμήλειας.) πείρας,
ὡς πρὸς τὸ μελῶν μελῶν, μελῶν καὶ μελῶν.
εἰς πολλὰ γὰρ καὶ λεπτὰ ἐμελῶνται αἱ πείρας, καὶ
πλεονασμῶς τὸ σμῆλειας. κῶδεα.) ἡ κεφα-
λή, ὡς πρὸς τὸ κεῖται ἐν αὐτῇ τὰ δέοντα. τὸ γὰρ λογι-
στικὸν ἐν αὐτῇ, καὶ ἔπειτα ὡς πλὴν κεφαλῆς φασί,
αὐτῶν λέγεται κῶδεα. ἢ ἀπὸ τοῦ οἰότητος τῆς κῶ-
δεας βοταίνης, ἢ τῆς κῶδεα λέγεται, ὅτι κῶματι
καὶ ὕπνῳ δέῃ τῶν τῶν φάγνται. ὡς πρὸς τὸν
γὰρ φῶν. πέδω.) νῦν ἐν τῇ γαστρὶ τὸ κῆτος.
ὁ τεκοῦσας.) Ἡρακλῆς, μετὰ τῷ Κερδέρῳ α-

ναρχῶν ἐς Θήβας ἐλθὼν εἰς Λύκον Θηβαίων βα-
σιλεύοντα, καὶ τὸν βασιλέα γῆμαι βιαζόμενον
Μεγάρων τῷ Κρέοντος θυγατέρι, γυναικὶ δὲ
Ἡρακλῆος, ὁ Ἡρακλῆς ὡς δέας τὸν βασιλέα
αἰεῖτε. μαρία δ' ὅτι τῶν συγχεῖς τὸ Ἡρακλῆος ὅ-
γῃ καὶ πλὴν ἰδίαν γυναικὶ τῶν Μεγάρων, καὶ
πρὸς τῶν πατρὸς αὐτῆς ὡς δέας αἰεῖτε, Ο-
νίτιν, Θηβαίον, Δημοκρόντα, ἔκ Κρεονίδων.
ὁ δὲ Πίνδαρος ὁκτὼ λέγει τῶν πατρὸς Μεγάρων
Ἡρακλῆος, πρὸς αἰετῶντας αὐτῶν. ἔπειτα καὶ
δύο υἱοὶ Ἰφικλῆος τῶ ἀδελφῷ, σὺν τοῖς τῆς Με-
γάρων πατρὸς λέγουσιν αἰετεῖν. λυμῶν.) ἢ το
φθορεῖ καὶ πορρητῆς. ἐρρεῖ τῇ τῶ πατρὸς ἰωνικόν.
δευτέρων τεκοῦσαν.) τῷ Ἡρακλῆ, ἢ ὡς μνηστῆρας
αὐτῶν. γυνὴ γὰρ ἡ δῖος. ἢ ὅτι αὐτὸν ἐθήλασαν,
ὅτι πατρίον δῖον τὸ κολλῶν ἐν γαστρὶ, περὶ δῖ-
B. ij.

σα τῇ Αθλῳ. ἄλλως. δευτέραν πενοῦσαι τῷ
 Ηρα λέγει, ἢ ὅτι αὐτὴν δεῖ τὸ κόλπου λῦεσθαι,
 ὡς τίκεται καὶ πενοποιουμένη, καὶ ὅτε αὐτὴν
 ἐγήλασε πειθεῖσα τῇ Αθλῳ ἐλύπησεν αὐτῷ. ἢ
 ὡς μητρικὴν αὐτῇ. γυνὴ γὰρ τῷ Διὶ. ὅθεν
 αὐτῇ ὀνειδίζει, ὡς μὴ φεισάμεν τῆς γηλαμόνος.
 καὶ Ομηρος. Τὴν δ' ἦ ἔρα ὅτε μιν κρατερὸς παῖς
 Ἀμφιτρυῶνος Δεξιτερὸν κ' ἱμαζὸν οἶσ' ὦ τει-
 γλώχινι. Βέβληκε τότε κίμιν ἀνήκισον ἄλλος ἔ-
 λαχεν. ἄτρωτον.) τῷ ἦσαν ὡς θεῶν, μὴ ἡ-
 βώσκειν αὐτῷ. ὅτε γὰρ Ηρα κληῖς ἐπολέμει τῇ πόλει
 καὶ τῇ πατρὶ. Νέστωρ. Νηλεΐδῃ, δεῖ τὸ μὴ κατάραι
 αὐτὸν τὸ φόβου τῷ Ἰφίππῳ, συμμαχοῦσιν καὶ τῷ
 Ηραν Νηλεΐδῃ τὸν δεξιὸν πόδεσσι μαζὸν, εἰσὼ
 τειγλώχινι, κατὰ φησιν Ομηρος. αὐτὸ δ' ἐν μὲν
 Ομήρῳ καλλιῶς ἀλληγοροῦμεν πέφυκε. νῦν δὲ
 παιδιῶδες κίττα, καὶ μυθικόν. βαρεῖ ἀτρά-
 κτω.) δεινὴ βέλει. ἔρπον.) τὸ σῆτος, ὥστε τὸ
 σιρόν τῷ νῦν εἶναι ὄντωσα. ὡς γὰρ ἡ καρδία καὶ
 τὸ ζωπλόν, ὅθεν ὁ νοῦς ταῖς διανομαῖς ἀρύεται.
 ἔντ' αὐτῷ μέσῳ.) ἐν μέσῳ τῇ διὰ λῶ καὶ τῇ
 πατρί. παῖς παλαστῶ.) Ηρα κληῖς καὶ ἀπολε-
 μέσις Ἀργίων τῇ βασιλείᾳ τῆς Ἡλίδος, Ἡλίου δὲ
 πατρίδα καὶ Ἰφιδόης, δεῖ τὸ μὴ λαβεῖν. τὸν μωδὸν σιν.

τὸν ἑσπέρην καὶ τὰς πρὸς τῆς κόλπου τῇ βοῶν, καὶ τῷ
 Ἡλιν πορρήσας ἐκ τῇ λαφύρων, ἐκείσε ἀργῶνα τῇ
 Ολυμπίᾳ Διὶ σιωεσθήσεται, ἔ. Ολυμπιον τῶν ἐ-
 κείσεσιν. ἐπελεῖτο ὁ ἀργῶν, καὶ πενταετηρίδα, ἢ
 τὸ σάφ' ἐσέρον φαῖται, καὶ μύνας πενήκοντα. ἡγο-
 νίζοντο οἱ ἀθληταὶ πένταθλον, καὶ ἑτέρως ἄ-
 θλοις. ὁ δὲ πένταθλος ἦν, πυγμὴ, δρόμος, δίαλ-
 μα, δίσκος, καὶ πάλιν. ἐν τῇ καταρχῇ δὲ καὶ τῇ πε-
 ρύτῃ παρὰ τὸν ἀργῶν, Ηρα κληῖς παρὰ τὸν ἀργῶν εἰς
 πάλιν τὸν βουλόμενον. οὐδενὸς δὲ ὁλμῶντος, ὁ
 Ζεὺς παλαστῇ εἰσαδούς, σιωεμένην Ηρα κληῖ. ἔ.
 μέχει πολλοὺ τῆς πάλης ἰσοπαλοῦς ἡρωίδης, ὁ
 Ζεὺς φανεροὶ ἐαυτὸν ὡς πατρί. ἔ. ὁ Ολυμπία πέντε
 ἡμέρας ἐπελεῖτο, ὥστε ἰαῖ τῆς Σελεύης μέχει ὁ-
 λης ἰε. παρὰ τὸν ἀργῶν, ὡς ἡμέρας λ'.
 ὁχμάσας.) ὅτι πεπνυμένος, κρατήσας, ἐν τῷ ὅχρῳ, καὶ
 πλεονασμῷ ὁχμος, καὶ δὲ αὐτῷ ὁχμάζω τὸ ὅτι
 κίμαι. εἰμας.) τὸ ζῶν σῶμα, ὥστε τὸ διδόν-
 ται καὶ σιωεσθῆναι. εἰμας τὸ πενήκοντος, ὥστε τὸ
 δαμάω, τὸ δαμάζω, τὸ δαμάσθαι καὶ ληθῆναι. καὶ
 σῶμα τὸ ζῶν, ὥστε τὸ σῶν εἶναι. σῶμα τὸ τετρη-
 νός, ὥστε τὸ σιμῶν εἶναι τὸ σιμῶν. οἱ δὲ λέ-
 γοντες δεῖ φέρειν σῶμα καὶ εἰμας, ληροῦ-

Κρόνῳ παρ' αἰπεινῷ ὄρῳ, ἐνθα γηγενοῖς
 Ἰππων ταρκατῆς ὅστιν Ἰσχένου τάφος
 Ο πλῶτα λάττης Αὐσονίτιδος μυρταῖς
 Στενοῖς ὅπι πλείουσιν ἀργῶν κύναι

~~~~~

Apud altum Saturni collem, vbi te rrigenas
 Equos turbans est Ischeni sepulchrum:
 Qui maris Italici specus
 Angustos obseruantem saeuam canem,

Κρόνου.) ὄχρος ἢ ὁλμῶντος. παρὰ τὸν γὰρ Κρόνῳ
 λόφος ἐλέγχετο. γηγενοῖς.) τὸ γίγαντος, Ἑρμοῦ
 καὶ Ἰφιδόης ὅστις Ἰσχένος. ἡμῶν
 ὁ κροῖός, ἐδὲ γηγενοῖς, μὴ αὐτῶν λυγῶν
 τῶν λυγῶν, εἰ μὴ τῶν ὀχρῶν τῶν πρὸς. πάντων
 τῶν λυγῶν, ἢ ἡλίκην ὁ Ἰσχένος τῶν λυγῶν.
 αὐτὸ καὶ τῶν πρὸς, ὁ τάφος δὲ ἰκνύται ὥστε τὸν κα-
 τὰ μὲν Κρόνον λόφον, πλησίον τῷ καμπίπρῳ

τῆς ὁλμῶντος. καὶ πρὸς πλείους αὐτὸν ἐπύρην,
 κατὰ τὸν ἡμέραν ἐπύρην, καὶ ἀργῶνας σιωεσθῶν.
 λέγουσι δὲ αὐτὸν Ταραξίππῳ, ἐπεὶ δὲ ὅτι τὰ ταρα-
 σσῶν καὶ θορυβῶν τῶν ἰππῶν ἀργῶν ὀχρῶν. ἢ
 ἀργῶν τῶν ἰππῶν καὶ ἄλλῃ διανομαῖ. ἢ δαίφνης ἐσώ-
 σης παρὰ τὸν τάφον, καὶ σιωεσθῶν αὐτῆς παρὰ τὸν
 δαμάω τῶν ἰππῶν τῇ σιωῇ τῶν πύλων. καλοῦσι δὲ
 αὐτὸν Ταραξίππῳ, ἐπεὶ δὲ οἱ ἀργῶν ὀχρῶν ὀχρῶν

ταυροφάγος δὲ, ὁ πρῶτος ταύροις, σὸρκας κα-
ταΐγων, ἐβρέθη. λοφνίς] ἡ μεγάλη λαμπάς,
λιγφάνης πρὸς ὅσα, ἡ λίαν, τυπείτ μεγάλα φαί-
νουσα, καὶ συγκοπὴ αἰολικῇ λοφνίς. δωμή-
σατο] ὑπεκλή ἡ λείξις, ἀπὸ τῆς τεκτονικῆς καὶ δο-
μητικῆς, αὐτὴ τὴν ἀνεξώσσει, ἀνὴ γάρ ἐν. τὸ δὲ δο-

μήσατο, ἐμοὶ μικρὸν ἀρέσκει γράφει δαμ. τὸ γὰρ
ἐκπίνει αὐτὸ, ὡς τὸ φιλομηδὲς Ἀφροδίτη. καὶ
καὶ κῆ πινες ἐδπλασάσθαι τὸ μὲν δὲ τὸ μὴ ἀκριβῶς
εἰδέναι τὰ μέτρα, εἰ δὲ μέτρα πρὸς τὸ γράφει, καὶ
ἀγνοῖ μανθανέτω, ὅτι Ἀθηναῖοι ἐκπαστὴ γράφει
μέτρα, ὡς τὸ δάτης, πωτῆς, καὶ τὰ ὁμοία.

Λέπτιωιν οὐ πρέμουσαν, οὐδ' αὖν θεάν,
Εξωδείξεν ὃν ποτ' ἀξίφω δόλω,
Νέκεις τὸν ἄδιν δεξιόμβρον πάλαμ.

Non timentem Proserpinam infernam deam:
Quem quondam dolo necauit inermi
Mortuus, Orco dudum salutato.

Λέπτιωιν] ἡ τὴν ψυχὴν, ὡς τὸ λελεπτι-
σμήνιν καὶ ἀεράδην. λέξω δὲ τὴν Σκύλλην
αὐτῇ, ἀπὸ μέρους τοῦ πᾶν. ἡ Λέπτιωιν τὴν Γερ-
σεφόνην, ἥτοι τὴν μοῖραν καὶ τὸν γαῖατον, πε-
ρὶ τὸ λεπτύνειν καὶ κόνιν ποιεῖν τὰ σώματα τῶν
ἀποθνησκόντων. αἰέσσει δὲ Φόρικην τὴν μὴ φο-
βουμένην καὶ τὴν Περσεφόνην. ὡς δὲ αὖν θεάν]
τὴν Περσεφόνην, ὃν ποτε ἐξηνάειξεν Ἡρακλῆος
ὁ νέκεις, ὁ Νέσος, δεξιόμβρος δὲ φιλοπεινισάμε-
νος πάλιν τὸν ἄδιν. δεξὸν πὺν θάνατον δίδει τὴν
Ἡρακλῆος, ἡ δεξιόμβρος, ἢ ἡ ἀνείλεν ὁ νεκρὸς
Νέσος τὸν Ἡρακλῆα, τὸν δεξιόμβρον καὶ φίλον
ὄντα πάλιν τὸν ἄδιν, ὅτε καὶ τὴν ἀνείλεν τὸν
Κέρβερον. ἢ ὅτι παρὰ τὸ Νέσου ἰστέα ἴσαυται. Ἡ-
ρακλῆς Ἀχελῶν καταπαλάσας ἐν Καλυδῶνι,
καὶ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ θραύσας κέρας, καὶ δοῦς πάλ-
ιν ὅτι αὐτῷ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν Ἀμφιθεῖας
κέρας, τῆς Ἀρμονίου θυγατρὸς, ἢ Διὸς αἰεραὶ τὴν
Οἰνέως αὐτ' Ἀχελῶα λαμβανὴν γυναικα* πλε-
μύων ὅτι γάμων, ἐν αὐτῇ συγγενῶν Οἰνέως Εὐ-
νομον, τὸν Ἀργετέλους, πηλῆξας καρδύλῳ, ἀναιρεῖ
παροινήσας, καὶ χάρος αὐτὸν φιλικῶς πηλῆξας.
φυγεῖν ὅτι ἔλετο εἰς Τραχίνας, παρὲς Κίχνα. δεξ-
πορβύμβρος δὲ παρὰ τὸν Εὐνονον παταμόν τὸν Νέ-
σω, καὶ ταύρω, παρὲς αὐτοῦ δεξοπορβυμβέ. ὡς
ὅτι ἐν τῇ δεξοπορβυμβείν ὁ Νέσος δὲ τὴν Διὸς αἰ-
εραὶ ἐπὶ χεῖρ βιάζειν αὐτήν, πηλῆξεται ὑπὸ τοῦ
Ἡρακλῆος, εἰδὼς δὲ ὅτι πελιδτὰ (ἀφικτα γὰρ τὰ
βέλη τῷ Ἡρακλῆος) ὡς καὶ τὸν δεξιὸν τῆς ὕδρας

ἰστέα, βαλὼν εἰς ἀνγείον τὸ καταρρέον ἐκ τῆς ὀ-
μαπτος αἵμα, δέδωκε τῇ Διὸς αἰεραὶ, ἀπατήσας
αὐτῇ, δὲ εἰπὼν ὅτι ἐστὶν ὡς δὲ τὸ πελιδτὰ, τὸ
δὲ σοὶ χαρίζομαι, φιλικῶς ὁππαστὴ δαμάμα-
νον. αἰεραὶ Ἡρακλῆα νοήσας ἐτέρας πόθῳ κατα-
χεύοντα, ὅτι χεῖρας ἴστω αὐτῇ τὰ ἱμάτια, καὶ
παρὲς αὐτῇ αἰεραὶ τὸν πόθον. πῦ το τὸ αἰ-
ρος ἡ Διὸς αἰεραὶ ἔχουσα, αἰεραὶ ὑπερον ἦκουσεν Ἡ-
ρακλῆα τὴν Οἰχαλίαν πορρήσεντα, δὲ τὴν Εὐ-
νονον θυγατέρα ἰστέα καὶ τὴν ἄρνα, καὶ
αὐτῆς καὶ τῇ αἰεραὶ τῇ ἔρωτι, ὅτι χεῖρας ἴστω
τῇ αἵματι τῇ τῷ Ἡρακλῆος ἱμάτια, μετὰ τῷ θε-
οῦ πορὸς Δίῃ τῇ αἰεραὶ ἀπέσθην. παρὲς δὲ τὸ Κή-
ναον, Εὐβοίας ὃν ἀκρωτήριον, θύων ὁ Ἡρακλῆς
Διὶ χαλκήρεα, σολίζετα τὸν πεφαρμαγμένον ὅ-
τι χεῖρας, ὅτι καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
καὶ δραστήριον, πελιδτὰ. ἐν τῇ πλησίον παταμῶ,
ἐξ ὅτι γυνάσας αἰεραὶ θυγατέρας, παρὲς αὐτῇ
πέσας τὸν Δίῃ ῥίχας, καὶ αἰεραὶ ἐν τῇ πλη-
σίον παταμῶ. τὰ ὅτι πέσας αὐτῇ Ἡρακλῆς τῇ Φι-
λοκλήτῃ καὶ τῇ ἱματίῃ, ὡς ὅτι παρὲς Φιλοκλήτῃ
Ποίαντος τῇ πελιδτῇ αὐτῇ ὑπεργνήσας τὰ ὅ-
τι πέσας αὐτῇ, ὡς ὁ Λυκόφρων οὐ πρὸς φησὶ, ὡς
Τευτάρου Σκύθου βουκόλου τῷ Ἀμφιφύωνος ἑ-
ρμῆαν Ἡρακλῆς, ὅς τις Τρύταρος καὶ πηλῆξεν
τὸν ἐδιδάξεν. ἄλλοι δὲ Εὐρυτον φασὶ τὸν δι-
δάσκει τὴν πελιδτῇ. οἱ δὲ Ραδάμανθυν τὸν Κρή-
τα, παρὲς αὐτῇ ἐκείνου γυνάμην, μετὰ τῇ θε-
ναον Ἀμφιφύωνος Ραδάμανθους αἰεραὶ

καὶ τῆς ὕδρας, αἰθέλην ὁ Νέστος πὺν Ἡρακλῆϊ,
πὺν παλαιὰ χιραστάφυρον πὺν ἄδλω. καὶ Οὐ-
ρος· πολλὰ αἰδῆς ἐν τοῖσι πελάεος ὠκῶ
οἰσόν.

Video te, misera, secundò comburi

λοπος τῶς κηλῶνις φεῖ· ἃ Δάπειναν πόλιν Η-
λιδος· ὃ δὲ Πέλοψ ἠὲ Τανταῖλου καὶ Εὐρυπύ-
ρανης τῆς Πακτωλῆς· ταὶ δὲ σιωπῆεις ἔδει-
γράφειν, ἀλλὰ δὴ γράμματα ἄφα καὶ βῆ-
ται, καὶ λοιπὰ, ταῦτα δευγράφα. μῦθον δὲ μύ-
θους οὐκείας ταὶ φωνηνοσηλῶς καὶ δοναί.

Aeacidinis manibus, & Pelopis
A flamma deuorati.

πὸ τὴν ζωαῖκα τῆς Ἀδμήτης πελὺ πῶται· ὁ δὲ
εἶπε, ποδὶ πέταται· καὶ ὡς ἔραξεν ἴσας ὅππῃ τῆς
μνήμαπος, καὶ ἤλθεν ὁ τῆς ἄρου ἀφαιδαιτὴς ἡ
δυσιῶν, ἐκράτησεν αὐτὸν σφοδρῶς, μέχρῃς αὐ-
τὴν ζωαῖκα ἀπέδωκε, τῆς δὲ Νεοπτόλεμου χει-
ρὶ καὶ τῆς Ἐπειοῦ δὲ τὸν ἄρχειον ἵππον. κατὰ γὰρ
δὲ τὸν χρόνον Ἐπειὸς ἐπὶ Αἰακοῦ. Ταντάλου παι-
δός [τῆς γούης τῆς Ταντάλου Πέλοπος. Δαίτειναν
οἰκουρῆσι] τῆς κειμήλιος ὅσους ὡς τὴν Λαί-
πειναι. ἔστι δὲ ἡ Λαίπεινα πόλις Ἡλίδος. ἔγκει-
ται δὲ ἐν ταύτῃ τὰ τῆς Πέλοπος ὅσα, ἀ ἐδήλου ὁ
χρησιμὸς ἀποκομίσαι· καὶ τὰ Ἡρακλείους πῆξα,
ἄσφω Φιλοκτῆτης εἶχε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐ Νεο-
πτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως γόν. εἰ μὴ γὰρ οὐκ ἔ-
νηται, καὶ αὐτὸς περὶ τῆς ἱπποῦ. λευκάνοις πυ-
ρός] ἄσφω κατέλεψε τὸ πῦρ, ὅσα λεύκανα ἀέζε-
ται πυρός.

Παιδὸς καὶ τὰ ἑρπυλίντος, αἰτάλω δέμας,
 τοῖς τὸ παλαιόις βουκόλου πτερώμασι,
 τὰ πρῶτα πρὸς φῶς ἡ βαρύνητος δαίμων.
 Στείλασαι κούρην καὶ τήνον χθονός.

Αἶψ' ἐπεὶ μομφαῖσιν ἠχραιώθη,
 Λέκτρον θ' ἑκάδι τῷ τ' ἐπέστακτον γάμον.
 Αὐτὴ δὲ φαρμακουρῆς ὄκτα ἰάσιμον
 Ἐλκος δρακόντα τῷ ξυωδνέτου λυγρὸν
 Γίγανθ' αἰσίοις δ' ἔδισι τετραμήνου.

Reliquiis ignis Letrinam tenentibus,
 Et Teutari bubulci telis.
 Quae omnia in lucem vxor amula,
 Misso iuvene terrae proditore,
 Proferet, patris accusationibus exasperata,
 Cubiliūmque causa & peregrinarum nuptiarum.
 At ipsa medica immedicabile
 Vulnus mariti tetrum intuita
 Gigantiperdis ab aduersario sagittis

Καταβροχθέντος κατὰ πόθεντος δηλονότι τῷ
 Πέλοπος ἐν τῇ αἰγύλῃ καὶ τῇ αὐτοῦ, ὅπῃ πορὸς
 Δωχίαι τῷ θεῷ ἐψηθη. ὡς Τευταρίοις λέ-
 πει τὸ πῦρ, ἢ ἢ τοῖς τε Τεταρίοις πτεράμασι, ἢ τοῖς
 τοῖς βέλεσι τῷ βοκόλου, πῶς δ' ὁ Τεταρίος, πορ-
 πιν. ὡς πάντα πορὸς φῶς ἐξῆλθον φανερώσῃ ἡ
 βαρύνουσι γυνὴ τῷ Αλέξανδρου, ἡ Οἰνῶν, ἡ
 Ζεὺς ἡν θυγάτηρ Κυβελῆος, ἡ Οἰνῶν. ταῦτα γὰρ
 πορὸς Ελένης εἶχεν Αλέξανδρος. ὅς τις καὶ ἡδὲ
 αὐτὰ Κόρυθος, ὃν Κόρυθον ὀνειδίζουσαν πορὸς
 παῖδας αὐτῆς, καὶ δ' ὡς τῆς Ελένης γάμοις ἐ-
 πεισάμενος ἐπεμύνη, ἡ γυνὴ μὲν ποῖς Ελληνιστῶν
 ἐπὶ Τροίαν πλῆθ. αὐτὴ δ' φαρμακουρῆς πρῶ-
 τῶν δὲ πὺν Αλέξανδρου, πορὸς πύλαις βουλομέ-
 νῃ ἡ Οἰνῶν, ἐκωλύθη πορὸς τῷ αὐτῆς παῖδος.
 πελιδνίσαντος δὲ οὐκ εἶναι, ἐπειδὴ ὕστερον πορὸς
 ενεγκέσται παρὰ φάρμακα ὄφρην ἡδὲ ἐκπεπιδυκό-
 τα, καὶ ἐαυτῷ σπυαίρει. ἡ καὶ Κόιντον, ἐαυ-
 τὴν ἐμβάλοῦσα εἰς πύλιν Αλέξανδρου πυρᾶν ἡ
 καὶ πὺν Δίκτυν, βορόχους ἀπαγαγεῖσα. ἡ καὶ πὺν δὲ
 πὺν Λυκόφωνα, κατὰ πύλαις τῷ πυρῶν. ἡ ἰά-
 σιμον δ' τὸ ἔλκος, ἡ ὅπῃ περὶ τὴν καὶ ὁ Αλέξαν-
 δρος, καὶ ἰαθύναι ἡδὲ αὐτῶν. ἡ ὅπῃ καὶ
 σμένος καὶ τὰ βέλη Φιλοκτήτου, οἷς Αλέξαν-
 δρος ἐπέβλη, τὰ ἰαθύναι ὅδρα. ἡ ὅπῃ πορὸς
 ἐποφθέντος πὺν πρῶτα, ἡδὲ ἡ καὶ φάρ-

μακαίῃ πορὸς Οἰνῶν, ἡ καὶ μοισαίῃ ἡ-
 σκει. γίγανθ' αἰσίοις] ἡ γῆ κατὰ Τυταίων
 ἀγανακτοῦσα, ἐν Φλέγρας τῆς Πελλῶνς γυ-
 νᾶ δρακοντόπηδας, καὶ βαδυσσέας, καὶ βα-
 διχάτας γίγαντας, οἱ πέτρας καὶ δροῖς πεπυ-
 ρακτομέρας ἡκόντες πορὸς πὺν οὐρανόν. ὡν
 πορὸς πορὸς, Πορφυρίων καὶ Αλκιονέας, οἱ καὶ ἀ-
 θάναι ἦσαν, ἐς τ' αὖ ἐν τῇ γῇ ἡ ἐξυμνήθη-
 σαν ἐμάχοντο. συμμαχούτος δὲ Ηρακλείους
 Διὸς, καὶ τῶν κατὰ πύλαις, ἀνέστησαν.
 πορὸς πὺν οὐκ οὐκ Αλκιονέας, ὅς πύλων
 ἐπὶ γῆν, μᾶλλον ἀνέστη ληπτο. Αθύναι δὲ βου-
 λῇ Πελλῶνς ἐξαγαγόν, τῶν αἰετέων. Πορ-
 φυρίων δὲ Ζεὺς Ηρας ἐπιθυμίας ἐμβάλλει,
 καὶ τῶν Ηρακλῆος ἐν τῷ κατὰ πύλαις Ηρας
 τοῖς πέλοις πέδου, καὶ πὺν Διὸς κεραυνῶν
 πλήξαντες αἰαρεῖ. καὶ τῶν ἐπείρους δὲ ὁμοίως,
 πλὴν ὀλίγον, σὺν αὖ αἰαρεῖ. ἄρδεις.] τὸ
 βέλος, πορὸς τὸ ἄρας καὶ βλάσας διδόναι.
 τετραμήνου.] κατὰ χροῖον εἶπει, αὐτὴ τῷ βε-
 λήμονος, καὶ τετραμήνου καλῶς ἐξῆλθον, πορὸς
 μόνου καὶ τῷ Αλέξανδρου πορὸς τῶν δὲ, τὸ ἔλ-
 κος. λυγρὸν.] πορὸς πύλων, πορὸς τὸ λίσσιν ὕψος
 ἐξ, πορὸς πύλων. ἐν γὰρ ὅπῃ ὕψος ἐπὶ πύλων
 ταῦτα διδοῖται τῷ νοσημάτων, ὡς πορὸς αὐτῶν
 ἀπὸ τῷ θεῷ καλῶς.

πορὸς

Πρὸς αἰθοπλίτου, ξυλὸν ὀλγῆσει μόρον,
 Πύργων ἀπ' ἀκρων πρὸς νεόδητον νέκυν,
 Ροιζηδὸν ἐκβεβήσασα κύμβαλον δέμας.
 Πόθω δὲ τῷ θανόντος ἠγκιστρωμένη
 Ψυχὴν παρὰ πύργον φουρήσει νεκρῷ.

Vulnerati, communem obibit mortem,
 Summis ē turribus ad recens cadauer
 Impetuosē corpus præcepit proijciens:
 Mortuūque stimulatā desiderio,
 Animam in palpitans expirabit cadauer.

Αἰθοπλίτου.] ἀντὶ τοῦ πρὸς αὐτὸν λέγει τὸν Φιλο-
 κτήνην, παρ' ὅσον ἀμφοτέρω περὶ αὐτοῦ, ὅτε Ἀλέ-
 ξανδρος καὶ ὁ Φιλοκτῆτης ἀχθέντες γὰρ ἐκ Λήμνου
 τῷ Φιλοκτῆτι, τοῦτον ἐκείνου μάχῃ, αὐτὸς τε καὶ
 ὁ Ἀλέξανδρος, ἐπεὶ αὐτὸς μὲν ἀφίει Ἀλέξαν-

δρος, ἡμῶτε Φιλοκτῆτι. δεύτερον δὲ περὶ αὐτοῦ
 ὁ Φιλοκτῆτης, βάλλει καὶ χεῖρα λαμάν τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον. ἔτι δὲ δεύτερον οἷον ἀφίει, ἐκκρίνει
 τὸν αὐτὸν καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, καὶ τείτω βέ-
 λει καὶ τὸν σφυρὸν πείρας αὐτὸν αἰμαρῆ.

Στένω γένω σε διατὰ καὶ τριπλᾶ δόρυς,
 Αὔτης πρὸς ἀλκὴν, καὶ διαρπαγὰς δόμον,
 Καὶ πῦρ ἐναυγάζουσαν αἰσώτηριν.
 Στένω σε πάτρα καὶ τάφοις Ἀτλαντίδος
 Δύπλου κέλωρος, ὅς ποτ' ἐν ῥατῶν κώτῃ

Defleo defleo te bis tēque, rursus
 Hastā vim, & adium direptionis
 Spectantem, ignēque vastatorem.
 Defleo te, patria, & sepulcra Elestra
 Filij, natatoris: qui olim in vtre consuto

Διατὰ καὶ τριπλᾶ.] παρ' ὅσον ἡ Ἰλίου τεί-
 πιν ἐπορήθη. πρὸς αὐτὸν μὲν γὰρ ὡς εἰπομένην ὑπὸ Ἡ-
 ρακλῆος, δὲ τῷ ἴππῳ ἐπορήθη τῷ Λαομέ-
 δοντος, καὶ τῷ Ἡσίοῦ. Δεύτερον δὲ κατέδρα-
 μον τῷ πῦρ αἱ Ἀμαζόνες, ὡς πῦρ ἐν τῷ γάμ-
 μα φησὶν Ὀμηρος, ὡς καὶ Πριάμου, ὅτε τ' ἡλ-
 θον Ἀμαζόνες ἀνιέναι. τείπον δὲ, δὲ τῷ
 πελοπόννησον Ἐλένην, ὑπὸ τῷ Ἑλλάνων πρ-
 ῶτῳ καὶ καυθεῖσα, τελέως ἠφανίσθη.
 σένω σε.] ὡ πόλις, καὶ τῷ ἐν σοὶ τάφοις ἡ
 φέρων ἡμῶν τῆς περὶ Ἡλέκτρας ἐπὶ τοῦ αὐ-

τῆς Δαρδανίου, ὅς ποτε ὅτι τῷ κατακλισμοῦ ἐρ-
 ραμμένῳ δέρματι σκεπασας τὸ σῶμα αὐτῆς, κα-
 θάρπτο τὸ πρὸς τὸν Ἰσθμὸν περὶ αὐτῆς ζῶν εἶωθε
 ποιῆν, ὅτε τὸ εἶωθε δέρμα ἀναφυσά, καὶ περὶ τὸν
 Δαίνουον πῶς μὲν, δὲ περὶ αὐτῆς ὅτι τὴν Ἰλίου,
 κατὰ λείψας τὸ κατὰ κλητήριον ἡ Κορυβαίτιον
 τῷ ὅτι ἐποίησε ποτὲ, ὅτε κατεκλυσε πᾶσαν τὴν γῆν
 ὁ Ζεὺς ὅτι τῷ Διὶ καλῶντος. καὶ πάντες οἱ αἰ-
 θρωποὶ ἐπλεον ἐν τοῖς ὕδασι, ἐπὶ τῷ τείχεϊ κατέπι-
 πον. ἡ δὲ δένδρων δὲ αἰμπελων τῷ καρπῶν τῷ
 θαλάσσιαν ζῶα ἐνέμοντο, αἱ δὲ φῶνες καὶ αἱ

C. j.

φάκη, αἱ δὲ τῆς σιωπῆς ἥβη ἀνδρῶν ἐρώσται. ἡ Τροία, μία πόλις γέγονε. Νυκλίου δὲ πύ-
 λαι καὶ πύλεις. αἱ δὲ τῆς πύλινος καὶ κο-
 λυμῆτος κέλευρος καὶ ἡ τοῦ τῆς ἀπῆλτος θυγα-
 τὸς ἡλέκτας, ὅς τις ποτὶ ἐν τῇ ῥαπιδῇ σκύτει
 καὶ δέματι, ἢ κῦτει καὶ χωρήματι, ἐνήξατο καὶ
 ἐπλυσεν, ὡς τὸ κέπος Κρητικός. ἐπλυσεν δὲ
 μοιήρης, μοιήρης, ἢ μόνος, ἀμφιλυτρώσας
 καὶ καλύψας τὸ σῶμα ἐν τῇ ἀσπίδι, ὅποια καὶ
 ὡς τὸ πόρος ζῶν Ἰσριον πετρασκελές. Δάρ-
 δανος ὁ Διὸς καὶ Ἠλέκτας τῆς Ἀτλαντὸς θυ-
 γατὸς, καταλιπὼν τὴν Σαμοθράκην, ἐν τῇ κα-
 τακλυσμῷ Σχεδῖαν κατασκιδνάσας, καὶ εἰς τὴν
 καὶ τὴν Τροίαν μέρη ἐλθὼν, κτερίζει τὴν Δαρ-
 δανίαν, κακῶς πελδύται, καὶ ὁ πόρος αὐτῆς κτε-
 ρίζεται τὴν Τροίαν ἐν τῇ μέρει τῆς Δαρδα-
 νίας, ὅστις γὰρ καὶ ἡ Δαρδανία καὶ ἡ Ἰλίου καὶ

ἡ Τροία, μία πόλις γέγονε. Νυκλίου δὲ πύ-
 λαι καὶ πύλεις, ὁ κατακλυσμός, ὡς λη-
 ροδισ, γέρονε, καὶ δὲ τὴν Πέλοπον, ἔργον γὰρ γινώσκων ἀπὸ
 Δαρδανίου. δὲ τὴν τὴν Διὸς καὶ Ἠλέκτας τῆς
 κατακλυσμόν, ἢ δὲ αἰεταίαν τὸν Λυκάονος, καὶ τὸ
 ἡ Λυκάονος παῖδων ἀσέβημα, ὅτι τὸν Νυκλί-
 ον κατακλυσμῶν ἐξυσε τὴν Διὸς. γέρονε δὲ καὶ ἐ-
 πέροις ὁ κατακλυσμός ἔστω. τὸ δὲ Εὐκλινὴ καὶ Βού-
 ραν τὰς πόλεις, ἀνέμων πηδυσσάντων ἐναντίων,
 σιωπῇ γέφυρα πολὺ, καὶ ἐρρύη ὑπὸς, καὶ ἐγέρτω ὁ
 κατακλυσμός. δὲ τὴν δὲ εἶπε τὸ σιωπῶν δύν-
 ον ἐν τῇ Σχεδίᾳ δὲ τὸ χυμῶδες, ἢ τὸ καλυμ-
 νητὸς, δὲ τὸ εἰς δύο ξύλα πηδύσας τὰς Σχεδίας
 ἀπὸ Σαμοθράκης πηδύσας, φεβύοντα τὸν ὅτι
 Δευκαλίωνα κατακλυσμόν.

Οποῖα πόρος Ἰσριὸς τετρασκελὴς

Ἀσκά μολήρης ἀμφελυτρώσας δέμας,

Ρήθυμνιάτης κέπος ὡς ἐνήξατο,

Ζήενθον αἰετὸς τῆς κυνοφαιδὸς περὶ

Instar Istrii apri quadrupedis

Singularis, utri corpus inuoluens,

Tanquam Rhithymnia fulica enatauit,

Zerinthum caniuorae antrum deae

Πόρος. Ἰσριὸν καὶ τὸν Ἰσριον πετρίον,
 τὸν καὶ Δαίνοισιν καλεῖσθαι, πετρασκελές, λε-
 πιδῶν περὶ τὸν δέματι, ὁ φουστὸς ὅσον γίνεται
 ὡς ἀσπίς, καὶ γύχεται ὡς λεπίδιον. ἐξέρχεται
 αἱ δὲ τῇ γῆν, καὶ γέμνται, καὶ αἱ δὲ τῶν φυγέ-
 ον ἀποθνήσκει. μοιήρης δὲ εἶπε τὸν Δαρδανόν,
 δὲ τὸ μὲν καὶ τὴν αὐτὴν κατεῖχε ἐν τῇ Σχεδίᾳ. τὸ δὲ
 εἶπε ὡς πόρος τῇ ἰδίᾳ δέματι κατὰ τὸν ἀσπίδι
 ἀπὸ σκεπῆσας τὸ σῶμα γύχεται, ὅτω καὶ ὁ Δάρ-
 δανος ὅτι τὴν Σχεδίαν ἐπλυσεν, πύλας λίθους
 ἔχων ἐσκεπάζων αὐτὴν τῇ σῶμα κατὰ τὸν πό-

ρος. Ρήθυμνα. πόλις Κρήτης. κέπος. ἡ
 θαλάσσιον ὄρεον, λαροειδές, ὅσον ἀφρῶ θηρώ-
 σιν οἱ πύδες ἡ ἀλιεῖν. Ζήενθον αἰετὸς. ἡ
 Θρακικὸν ἀσπίδιον. αἰετὸς τὸ ἀσπίδιον, τὸ δὲ
 τὸ ἀσπίδιον ἡ γῆν, πηδυσσάντων ἡ δὲ τὸ Θρα-
 κικὸν καταλιπὼν ἀσπίδιον τῆς Πέας, ἢ τῆς Εὐκ-
 λινῆς, ὁ Δαρδανός. δὲ γὰρ ἡ Πέα λεγασιν ἐπο-
 χουμένη, καὶ ἡ Εὐκλινὴ ξενοφυῆς ὄσα, φοβερὰ.
 δὲ τὸ αὐτῆς κύναις, ὡς φησι Σώφρων ἐν μέ-
 μοις, ὁ γὰρ κύναις βαυχίας λυεῖ τὰ φάσματά, ὡς καὶ
 χαλκὸς κροπιδεῖς, εἶπε δὲ πηδύσας.

Λιπὼν, ἐρυμνὸν κῆσμα Κυρβάντων Σάον,

Οτ' ἡμῶν πᾶσαν ὁμβρήσας ῥόνα,

Ζυνὸς καχλάζων κασμός, ὃ δὲ τὸ πᾶν πέδω,

Πύργῳ κατηρεῖποντο, τοὶ δὲ λυαδίδη

Νήχοντα μοῖραν παρ' οὐμμάτων δεδουρότες·

Φηγόν δὲ καὶ δρύκαρπα καὶ γλυκὺν βότρυον

Relinquens, Saum, munitum Corybantum ædificium:

Quando cunctam vastabat humidans terram

Grandinosus Iouis imber, turribus quidem

In solum cadentibus, hominibus verò natantibus

Ultimo ante oculos fato conspecto:

Glandes autem, fructusque, & vvas dulces

Σάον. Ἰόνμα ὅρος Θρακικοῦ, ἢ μέμνη Νίκανδρος, ὅταν πῶς λέγῃ ἐν Θηελακοῖς, ἢ Σάον, ἢ Εὐμοσύχλιν. τὸ Σάον ἀπὸ λαῶν Θρακικῶν, ἀπὸ λαῶν τῶν Ρέας, ἢ τῶν Εὐκρίτης, τῶν δευτέρων εἰς δυσίαν τοῖς ὕδασι, οἱ Κορύβαντες, οἱ πῖνες εἰς δαίμονες, καὶ τῶν δρύων ἰδρύσαντο. ἀλλ' οἱ μὲν Κέρητες Δαναΐδος νύμφης Κρήσσης & Ἀπόλλωνος παῖδες. οἱ δὲ Κορύβαντες, Θαλαίης & Ἀπόλλωνος. ἡμάδυνεν. ἄμμιον ἐποίησε, κατέκλυσε. ἄματος δὲ δι' ἐνός μ' ἡγάφεται, ἐκ τῶ ἄμαθός ἐξ ἀμέτρητος ἔστι ἐπιμολογούμενη. καὶ ἄμος κατ'

ἄποκαπὴν γινόμενον δι' ἐνός μ' ἡγάφεται. μόνος δὲ τῶ οἱ Διολοῖς διπλασιούσιν, ὡς καὶ τὰ λοιπά. καὶ χαλάζων. ἡχώ φερόμενος. νασμός. κατακλυσμός, ἐκ τῶ νάω ῥήματος, ὅθεν καὶ νασίτης. τῶ δὲ. ἑλπίτης, αὐτὴ τῶ οἱ αὐτῶπι. φηγόν. τὴν βάλανον, καὶ τὸ φάγος, φηγόν καὶ φηγόν λεγόμενον. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι παρὰ τὸν σίτον θύειν, βαλαῖους ἡδύον, καὶ ὀπίρας. δρύκαρπα. πᾶσαν ὀπίραν. ὡς πῦρ φησὶν ἐκ τῆς δωδεκαετηρείου Ὀρφείας, βάλλειν ἔρπαια πᾶντα, τὰ τε δρυὸς ἄκρα λέγεται.

Φάλαγγα τε καὶ δελφίνες, αἵ τ' ἐπ' ἄρσένων,

Φέρβοντο φάλαγγα λέκτρα θυρωσῶν βροτῶν.

Λόβωσιν ἑόντα γρυμὸν ἐπ' ἐρωμύδων

Batenis delphinisque depascentibus, & phocis,

Quæ in humana virorum irruebant cubilia.

Video currentem grypem alatum

Φάλαγγα. ζῶντιον ὅστις λυχνίαις ὀπιπόμενον, ὃ καὶ πυραυσοῦ μύρος, καὶ ψυχῆς ἰδύει καλεῖται. λέγεται δὲ φάλαγγα, καὶ τὸ εἰς φῶς ἀναεῖται. μακρὸν ἔχει τὸ ἄ καὶ πρὸς γαστρίαν, καὶ δι' ἐνός ἄ δει γαστρίαν. τὰ γὰρ ὀνόματα τῶν ῥημάτων βραχυπέτα, ὡς τὸ θάλασσαν, ἀνέλω ἀχέλος. καὶ παρὰ τῶν πῖν φαλαγγίης τῶ χερσίου ζῶντιον, ὃ καὶ καιδυλοσβέρριαν ἰδιωτικῶς φασὶν, εἰπομένη. εἰ δὲ φάλαγγα κητόδης ἰχθύς. καὶ ἄποκαπὴν γρυμὸν φάλαγγα εἶπεν. αἱ τ' ἐπ' ἄρσένων. αἱ φῶκα καὶ τὰ θυρωσῶν, καὶ ἐρωμύδων ὀρμύσων ὅτι τὰ λέκτρα τῶν ἀρσένων βροτῶν. ἡ φάλαγγα θάλασσαν κητόδης ὅτι, χερσίου βοῖς ἢ μῆλλον

βουβάλων, παρόμοιον. ἔρξ δὲ σιωποῖας αἰδρῶν. εἰς τὸ πρὸς μαγίαν ὀπιπόμενον. λόβωσιν ἑόντα γρυμὸν. τὸν λόγον παρὰ Ἀλεξάνδρου ποιεῖται. λέγει γὰρ, ὅτι ἀποσπάζοντα τὸν Ἀλέξανδρον θεωρῶν παρὰ τὸ ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης. γρυμὸς ὃ λέγεται & ὁ κορμός. καὶ Ὀμηρος, γρυμὸν μὲν δαμόντο, μέγας δ' Ἡφαιστος ἀνέστη. νῦν ὃ γρυμὸν, ἢ τὸ πλοῖον τῶ Ἀλεξάνδρου λέγει, διότι τὸ ἐκ τῶ ξύλου πεποιηθῆς. ἐπ' ἐρωμύδων ὃ δὲ τὰ ἄρματα παρ' ὅσον τὸ πρῶτον δι' αὐτῶν ποιεῖται καὶ μείων μίαν. ἢ γρυμὸν τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν, διότι τὸ ὄναρ ὃ εἶδεν Εὐκρίτης, ὅτι δαλὸν ἔτεκε δαμόντο, ὃς ἦς κατέφλεξε πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἐν Ἰδῇ ὕλιν. πῶς τὸ ἐν πλοῖον ἀκούσαντες οἱ μαθηταί.

C. ij.

καὶ οἱ πρὸς τοὺς ὀφείλοισι δαίμονες, εἰπὼν τὸ περὶ
σώφρονος παυδὸν ἄθεος ῥιφθῆναι. περὶ δὲ
δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, ὅς ἐστιν ἐν τῇ Ἰδμῷ ὅν

ποιμὴν ἑωρακὸς σφόδρα ἀειδίστην, αἰετό-
μυον ἀνέστρεψεν. ἐπὶ τρωάδων δὲ, δὴ τὸ μετὰ
πλοίου περὶ βύδαται.

Τρήρωνος εἰς ἀρπαγμὰ πεφναίης κνωός,

Ἦν πόρως ὑγρόφοιτος ἐκ λοχέυεται,

Κελυφαίω σρόβιλον ὠσρακωμδύλιν,

Καὶ δὴ σε ναύτιν Ἀχαιοῖα τεύχος

*****

Ad columbæ rapinam, canis necandæ:

Quam vultur vndiu agnus genuit,

Oui testa rotundam circumtectam.

Te sanè, nauta timide, Acherusia

Τρήρωνος εἰς ἀρπαγμὰ.] εἰς τὴν ἀρπαγμὴν
τῆς λαγνισαίης τρήρωνος, ἥτις ἀπὸ τῆς ἀπαι-
κίας φονὸν θύεται κνωός, ἢ ἀπὸ τῆς ἀκατω-
κῆς, ἢ τῆς δειλῆς καὶ παρὰ τῆς κατωφεροῦς
(οἰκῆον γὰρ Ἀφροδίτῃ τὸ ζῶον) ἢ τῆς αἰτίας
φόνου πολλοῖς. λέγεται δὲ τὴν Ελένιν, ἐπεὶ καὶ
τὸν Ἀλέξανδρον αἰετὸν εἰκασεν ὅτι τὴν ἀρπα-
γμὴν ἐπεχόρευον. Τρήρωνας δὲ αὐτὴν, δὴ τὸ
λαγνόν, καλεῖ. καὶ γὰρ ἡ ἀπαικὴς μόνη τῶν πη-
νῶν δὲ ὅλου ἐπὶ οὐχίται, καὶ νεοθῶς ποιεῖ. ὁ-
θεν Αἰσχύλος φησὶ, παύσθου πελειάδος, καὶ κύ-
να, δὴ τὸ αἰετὸς, καὶ τὸν Ὀμηρον, ἐνέκ' ἐμείο-
κοντος κακομηχανῆς. πόρως.] ὁ γὰρ ἐκ κελύ-
ων ὅς τὸν κύκνον λέγεται. ἔλαβε δὲ τὸ ζῶον αἰετὸς
Ζεὺς γὰρ ὁμοιωθεὶς κύκνον, μέγιστον Νεμέσῃ τῇ
ἑκατονταεταῖ, εἰς χεῖρα ὡς ληρῶσιν αὐτῆς με-
ταβαλοῦσης. ἢ ὅτι περὶ αὐτὴν, τῇ Ληδῇ καμίζει. ἢ δὲ
λαγνῶν καμίζει, ἐφύλαττε. χροῖον δὲ τῇ καμῇ-
καί. Ελένη γινώσκει ἐν τῷ αὐτῷ, ὡς αἰετὸς ἰδὼν
παύδα ἢ Ληδὰ ἀνέστρεψε. ἡ γὰρ δὲ καὶ Καστορεῖ
καὶ Πολυδευκὴν ἐν τῷ αὐτῷ φασὶν ὡς γινώσκου-
σαι. ἄλλοις δὲ πᾶσι δυνάμεισιν, ὅτι ὁ Ζεὺς
αἰετὸν εἰκασθεὶς, καὶ μέγιστος Ληδῇ, Καστορεῖ καὶ
Πολυδευκῇ γινώσκει. ὕστερον δὲ οὕτως, ὡς ἐφη-
μερὶ, τὴν Ελένην. ἕτεροι δὲ πάλιν φασιν, ὅτι κύ-
κνον ὁμοιωθεὶς τῇ Ληδῇ ἐμήνη. καὶ τὴν αὐτὴν
ἐνέκ' καὶ ὁ Τυωδάρεως. ἢ δὲ, ἐκ τῆς Διὸς Πο-
λυδευκῇ καὶ Ελένῃ γινώσκει, ἐκ Τυωδάρεως καὶ Κά-
στορα. ὅθεν καὶ ὁμηρὸς τὴν ὁ Καστορ, ὁ δὲ ὕστερος
ἐστὶν αἰετὸς. καὶ τὸ αἰετὸν ὡς ἐκ κελύων αἰετὸς κα-

πὸς καὶ αὐτὸς ἐκχρόνεται, καὶ δαίφῃσι δὲ ὁ Πίνδαρος.
ταῖς δὲ ἀλλοτρίαις ἐατέον, ὡς ἐφύλα. ἐπεὶ δὲ πο-
θεῖτε καὶ τῶν μαθῆναι, ἀκνέτε. δῖας οἱ παλαῖοι
πάντες ἐκάλουν τοὺς βασιλεῖς. τῆς γὰρ βασιλῆος
τῇ Ληδῇ ἐμήνη μοιχευθεὶς ἀπὸ τῆς Εὐρώτας πελα-
γῶν, ἢ πρὸς αὐτὴν ἐν νηὶ γινώσκουσα, μισθῶσιν
τῆς παύδας γινώσκει, Καστορεῖ, Πολυδευκῇ, καὶ Ε-
λένῃ. ὡς γὰρ γένεσθαι παρὲς αὐτῆς, ὅς
ἐν ἐξ αὐτῶν συνδεδεμένοι ἐγγυηθή, ὁ δὲ
ἐφύλακτον αὐτοὺς ἐποίησεν. εἰς κύκνον δὲ λέ-
γεται τὸν Δία μεταβῆναι. ὅτι οὐ βασιλικὸς ἐμήνη
αὐτῆς, ἀλλ' ἐν παρύρῃσι τόποις, καὶ τὰς οἱ κύ-
κνοι. κελυφαίω.] τὴν αἰετὸν. πάντες δὲ τὸν αἰ-
ετὸν μελόμενον λέγεται. κυρτίως δὲ κελυφαίον λέγεται,
τὸ ἔσθαι τὸν ὄσρακον, ὡς αἰετὸν μελόμενον δέρμα.

σρόβιλον.] σρογυλλῶς, σρογυλλοειδῶς. ὡ-
σρακωμδύλιν.] τῇ ὄσρακῳ τῷ ὡς ἐκ κελύων μελόμενον.
λέγεται δὲ τὸν αὐτὸν, ὅς τῇ Νεμέσῃ καὶ Τυωδάρεω δέ-
δωκεν. ὅς τῇ Ληδῇ αἰετὸς ἢ Ελένη. καὶ δὴ σε ναύ-
τιν.] ἀποστροφὴ πρὸς τὴν αἰετὸν. τὴν δὲ αἰετὸν Ἀλέξαν-
δρον ἀπέστρεψε τὸ λόγον καὶ φησὶ δὴ σε ὡς Ἀ-
λέξανδρον, ἢ Ἀχαιοῖα καὶ αἰετὸς τῆς δειλῆς
σεται. Ἀχαιοῖα δὲ τεύχος, ἢ ὁ Ἀχαιοῖς, ὅς τῇ
Ελένῃ μέλλεισιν ἀποθανεῖν. ἢ τὸ Τάϊα καὶ Ἀ-
χαιοῖα, αὐτῇ τῷ εἰπεῖν, ὅτι εἰς Λακωνικὴν αἰ-
φίξῃ, ἐν ᾧ ὅστις ἢ Ἀχαιοῖα τεύχος. δειλῆς δὲ
δὴ τὴν πύλιν, ὅτι ἐν τῇ τῆς ἀποστροφῆς ἀφίξῃ
ὡς Ἀλέξανδρον εἰς Ἀδρυ. ἐστὶν γὰρ τὸ Τάϊα τῆς
Λακωνικῆς πόλιν, ὅθεν καὶ Ἀδρυ ἀφίξῃ αὐτὸν
λέγουσιν, ὡς καὶ Μέγαλον φησὶ, πύλιν τῆς
Ταμνάρου πόλιν ἐξείπας.

Καταβάτις πύργον οὐ παύσας κόπεις,
 Στείβοντα ρακτὶ βουσάθμων ξενώσεται,
 Ως πρῶτε κάλλους τὸν θυωρίτην τειπλάϊς.
 Ἀλλ' ὁ εὐρίμων μὲν αὐτὶ, Γαμφηλὰς ὄνου,
 Καὶ Λαῶ περήσεις, αὐτὶ δὲ βόχειλου κἀπης,
 Καὶ μηλιαθμῶν, ἡ δὲ χερσαίης τῷ λῶτις
 Τρέμπις σ' ὀχήσει καὶ Φερέκλφοι πόδες
 Διαπὰς σαλάμβας καὶ πὶ Γυθίς πλάκας,
 Ἐν αἷσι πρὸς κύνας καμπύλου χάται,

Declivis semita, non iam patris finum
 Asperorum bubiliū calcantem excipiet,
 Ut antè, formæ tribus iudicem:
 Sed pro stabulis quidem Maleam
 Et Lan traicies: pro pabuloso verò præsepī,
 Ouilibúsque, & remō terrestri,
 Nautis te & Phereclei pedes vehent
 Ad ostia gemina, & Gythij æquora:
 Vbi curuos ad petras ciiciens

Καταβάτις.) κατὰ φέρουσα. πύργον.)
 δειλόν, ἢ αἰχρόν, ἢ ἄρπαγα. εἰς τὸ μελάμπυ-
 ρον, πύργον, ἔδην αἰτῶν κατ' Ἀρχιλοχόν, ἀφ' οὗ
 ὁ ἄρπαξ πύργος, ὁ δὲ αἰχρὸς καὶ σιωουσι-
 κὸς πύργος λέγεται, κατ' αὐτὴν φερον, ὁ μὲν
 ἀργύρῳ ἔχων πύργον, ἀλλὰ κινῶν αὐτὸν ἐν
 τῷ σιωουσιζέειν, ὁ δὲ δειλὸς πάλιν πύργος λέ-
 γεται, ὡς λυκίῳ ἔχων πύργον, ἐκ τῷ ὄναι-
 ναι τὴν παροιμίαν τῆς λεγούσης, Οὐ πῶ μελαμπύρῳ
 πύργου, εἰς τὸ οἱ μελάμπυροι γυναικοί, κα-
 τὰ τὸν Ὁρακλῆς, οἱ λυκόπυργοι πάντως ἀδε-
 γνῆς, καὶ δειλοί, καὶ ἀνδροί. Θεία δὲ ἡ Ὠκεανοῦ
 πῆς ἰδίῳις τῷ πατρὶ εἶπε πρὸς Ὁρακλῆα, ὅτι
 μελαμπύρῳ ἐντετυγχεύει. παύσας κόπεις)
 εἰς πᾶσι, μαίδρας. ρακτὶ βουσάθμων.] τρα-
 χήν βουσάθων. καὶ τοῖς θυωρίτην.] τραπε-
 ζίτῳ, ἀφ' ὧν γινώσκοντα. νῶν δὲ κριτῶν Ἡρας, καὶ
 Ἀθηνᾶς, καὶ Ἀφροδίτης. ἔκρινε γὰρ αὐτὰς Ἀλέ-
 ξανδρος, ἐνεκα τοῦ μύλου. ἐν γὰρ τῷ τῆς Θεῆδος
 γάμφῳ, τῆς Θεῆδος μύλον χροστού αἰὶά μέσον τῆς
 θεῶν ῥιφάσης, ὅπου γὰρ ἀμύδρον οὕτως, ὡς καλῇ

τὸ μῆλον, Ἡρα, Ἀθηνᾶς, καὶ Ἀφροδίτης, πρὸς
 ἀλλήλας ἦλθον ὅτι τῷ λαβεῖν τοῦτο. ὁ δὲ Ζεὺς
 Ἐρμῇ πρὸς αὐτὰς, πέμπει πρὸς Ἀλέξαν-
 δρον, ὡς τε κρίναι αὐτὰς. ὅς λαβὼν τὸ μῆλον,
 τῷ Ἀφροδίτῳ ἔκρινε. ὧς τῆς δὲ ὅπου γὰρ ναυ-
 τηγάντος αὐτῷ ναὺς Ἀρμονίδου, καὶ δὲ πῶς
 Φερέκλου, ἦλθαι εἰς Λακεδαίμονα. ἐνθα τῷ Ἐ-
 λένῳ ὁ φθαλμοβολήσας, βληθεῖσιν καὶ αὐτῷ
 ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἀρπάζει. δεύτερον δὲ ὁ Ἀλέξαν-
 δρος ἐντυχὼν αὐτῇ πρὸς τὸν αἰχμαλὸν θυούσῃ
 νεωστὶ τῆς βιάσεως καὶ τῇ οἰνῇ, ἀρπάξας αὐ-
 τῷ, εἰς Αἴγυπτον παρεγγύετο, καὶ αὐτῇ σιωε-
 γνέτο. θυωρὸς ἡ τραπέζα, ἡ δὲ θυὴ καὶ θυ-
 μάματα ὠροῦσα, καὶ φυλάττουσα. εἰς οὗ καὶ
 θυωρίτης, ὁ τραπέζιτης εἶρηται.

ἀλλ' ὁ εὐρίμων.) ὅρην εἰπὼν Τροίας. γαμφη-
 λὰς ὄνου.) τῷ σαγόνος τοῦ ὄνου. λῆγροι δὲ πρὸς
 Μαλέαν ἀκρωτήριον Πελοποννήσου, δὲ τὸ ἐοί-
 κεναι σαγόναν ὄνα. Λαῶ.) πόλιν Λακεδαίμο-
 νος, ἢ Ὀμπρος Λάαν φησὶν. βόχειλου κἀπης.)
 τῆς βότρου φάτνης. ἢ τῆς κελαί χείλη ἐχούσης.

C. iij.

LYCOPHRONIS

31

ὡς κρείττονος ὄντος τῷ τιμωρικῷ βίῳ, τῷ ἄρπα-
κτικοῦ καὶ μαχίμου. μηλιαθιῶν.) μανδρῶν
ἢ περὶ ἀπάν, Ἀπικῶς. χερσὶν αἰ πλάτης.)
πλῆξ, ἢ τῆς καλαύροπος. ἢ ἡ καλαύρωψ, ῥαβδος
ὅσων ποιμενική, μικρὸν ἐκπέρωθεν ὑποσκαμ-
τος, ἢ ἀφιδῶσιν ὅτι τῆς ἀγέλης ὑποσκιρτῶν-
τα. πλάτη.] κυρίως τὸ πλάτος τῆς κώπης.
τράμης.) βαρβαρικὸν πλοῖον. ὀχίσθ.)
βαστάζει, νομίσθ, ἀπὸ μεταφορᾶς ἢ ἰσπαν.
Φερέκλῃσι πόδες. ὁ Φερέκλος, περὶ φρεστικῶς.
ἢ αἱ νῆες αὐτοῦ Φερέκλος εἰργασάτω. οἷός τις γὰρ κατε-

σκότασεν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ναῶν, πορὶς τὸν Ἑλλάδος
κατέπλουεν. διαστὰς θαλάσσης.] δύο εἰσὶν
ἄκρα ἐν Λακωνικῇ, θυερίδες λεγόμεναι. σα-
λάμβαι δὲ, αἱ θυραὶ ἀνεγέρνται, ὥστε τὸ ἐν σάλῳ
βαίνειν. ἢ ὥστε τὸ σπῆιν καὶ λαμβάνειν τοὺς
βαίνοντας. σαλαμβάι δὲ οἱ φανοπταί, ἢτοι οἱ
φενγίται ἰδιωπικῶς, ὥστε τὸ σέλας δι' αὐτῶν βαι-
νειν. Γύθιον.] ἀκρωτήριον Λακωνικῆς. πλά-
κας.] τοῖς νῦν. ἐν αἷσι.] πλαξίν, ἢτοι τοῖς
πορὶς κύνερα.] ὥστε τὰς τραχείας πέτρας.
χαίτας.) κατὰ θαλάων.

Πεύκης ὀδόντας ἔκτορας πλημμυρίδος
Σκαρθημάτων ἰαυσεῖς εἶνα φώσσανα σόλον.
Καὶ πλεῖν αὐμφορὸν πόρτιν ὅς πάσαις λύκος
Δυοῖν πελείαν ὠρφανισμῶν γυναιῖς,
Καὶ δευτέρῃν εἰς ἄρκυ οἰθνεῖων βέχων
Ληϊτὶν ἐμπαίσσασθαι ἰξευτὶ πτέρῳ
Θύσησιν ἀρμόϊ μηλάτων ἀπάρματα,
Φλέγυσθαι ἐν κρέκῃσι καὶ Βύνη θεᾶ
Θρέξῃς ὑπὸ Σκαίνδαρ Αἰγίλου τ' ἄκρα,
Αἴθων ἐπακτὴρ κατὰ θαλάων ἀρξέματι.
Νήσῳ δ' ἐνὶ δράκοντος ἐκχέας πόθον,
Ἀκτὴς διμόρφου γηγενοῖς σκηπτοῦ χιᾶς.

Navis dentes, æstum inhibentes,
Lactationibus liberabis vniuelem classem:
Multiuiramque rapiens lupo iuuentam
Duarum columbarum fetu orbatam,
Et in secunda externorum laqueorum retia
Captiuam impingentem aucupis penna,
Bacchis recens ouium libamina
In litore adolentem atque Leucotheæ dex,
Curres ultra Scandeam & Aegili promontorium,
Exultans præda venator vehemens.
Effuso autem cupidine in draconis insula
Atticæ, quod est biformis terrigenæ regnum,

Πεύκης ὀδόντας.) τὰς αἰγίους. αὐτὰ γὰρ ἔκ- πορὶς καὶ φύλακες εἰσὶ τῇ τῆς θαλάσσης σάλου,

καὶ τῆς πλημμυείδος. ἔκπερς πλημμυεί-
δος.] καλυπταὶ ἥνι κυμάτων. σκαρτηρῶν ἰαυ-
σεις.) ἥνι κινήσεων παύσεις.

εἰταφώστων αἶλον.) πὺν ἐννεάριδρον, ἢ
πὺν μοναρίδρον. ἢ εἴτα φώστων αἶλον, πούτεστιν
ὑπὸ ἥνι κινήματι τῶν ἰαυσις καὶ παύσις, εἰς πὺν
αἰγιαλὸν πὺν σόλον, καὶ πὺν πορείαν σοῦ πὺν
φώστων αἶ, ἥτοι πὺν ἥνι δὲ ἀριδρῶν. καὶ πὺν
αἰνυφον πέρην.) καὶ πὺν πλάνδρον δέμα-
λιν. ἀρπάσας σὺ ὁ λύκος.) ἥτοι ἀρπάξ. δυοῖν
πελείαν.) ὀρφανὴν καὶ ἔρημον οὐσίαν τῆς γυνῆς
ἥνι δὺ ὁ παθεσεν, ἥτοι Πιργενείας, καὶ ἔχεν ἐν
Θησείας, ὡς φησὶ Δῶρες ὁ Σάμιος, καὶ Ερμιόνης,
καὶ ἐν Μεγαλέῃς ἡνι ἄ-ἐπιαντὶ γὰρ τῶν πλὴν Θησείας
παθόντων ἀρπάσας, μετὰ τὸ περὶν δὲ αὐτῆς Ἰφιγέ-
νειαν, ἀφῆρεν αὐτὴν. δεύτερον ὁ Ἀλέξανδρος
ἐντυχεὶν αὐτῇ πὺν Αἰγιαλὸν, δυοῖν αὐτῇ
κεωστὶ τῆς βάρχεις, καὶ τῇ Ἰνοῦ, ἀρπάσας αὐτὴν,
εἰς Αἰγυπτιὸν ὤχετο, καὶ αὐτῇ σιωεχέτο.
δεύτερον ἀρπάσας.) εἰς δεύτερον δίκτυον. ἀρπάσας
ἢ κυρίως, δίκτυον πρὸς ἀρκτων ἦσαν ἀρμό-
διον. ὀνείων βρόχων.] ξένων ἀρβυμάτων.
τυπικαὶ εἰσι αὐταὶ αἱ λέξεις. ἀρπάσας δὲ, ὅθεν
ἔφω λεγόμενον. βρόχος δὲ, ὑπὸ ἥνι βρόχων,
ἵς θηρῶσι περὶ δίκτυον καὶ ὄρνις ἐτέροις. ληϊ-
ζὺν ἐμπαίσασαν.) αἰχμαλώτων ἐκρούσανται.

ἱξυθὺν πέρην.) τῇ ὡχτηπὶ τῷ Ἀλεξάνδρου, ἢ
τῇ πλοῖω. δύωσι.] τῆς βάρχεις, πρὸς τῇ
δύω, τὸ ὀρμῶν, δύωσις λεγόμενα. ἀρμόδι.] νεω-
στὶς, πρὸς τῇ ἀρμῶν, ἀρμόδι. καὶ Αἰγύλιος
ἐν Προμηθεῖ, ἀρμόδι πεπαυμένη ὡς ἐμοὶς ἑλπίων
τόνοις. μιλάτων ἀπαρτῆματα.] ἀπαρτῆματα
καὶ δυοῖν παρβόλων. μῆλον δὲ τὸ πρὸς βα-
τοι, Αἰτωλικὸς πρὸς τὸ μέλλω, τὸ φροντίζω, λε-
γόμενον. ποιμνικὸν γὰρ καὶ γεωργικὸν ἔλκων βίον
οἱ παλαιοί. κρόκησι.) κρόκησι, αἰγιαλοῖς.
κρόκη ἢ λέγεται ὁ αἰγιαλός, ὑπὸ τῇ κέρω, τὸ κό-
πῳ, κέρω καὶ κρόκη, πρὸς τῇ θραύοντα καὶ
κλῶντα τὰ κύματα. βιῶν.] τῇ λιμνῇ Ἀθ-
ηναίων τῇ Ἰνοῖ, πρὸς τὸ δῶν, τὸ κολυμῶν, ὡς ἐπ-
ροί φασι. ἐγὼ δὲ, πρὸς τὸ βῶν, τὸ κρύπτω, ὅθεν
καὶ βυθός καὶ βυθῶν. ἢ δὲ τῆς Ἰνοῖς ἰσοεία πειν-
τὴ πεσοῦσα μετὰ τῇ πεινδὸς αὐτῆς Παλαίμονος
εἰς θαλάσσαν, πρὸς τὸ δῶν, πρὸς τῇ Ἀδμήαντι,
ἀπὸ πνίγν. ἡ δὲ ἡχὴ τῇ πρὸς Κόρινθον. πρὸς τῇ
πρὸς τῇ Ἰνοῖ, πρὸς τῇ Κόρινθον. πρὸς τῇ
πρὸς τῇ Ἰνοῖ, πρὸς τῇ Κόρινθον. πρὸς τῇ

Δονακίνο, αἰετόμορφοι τὰ σώματα, ἀρῶν εἰς
Κόρινθον. Σίσυφος ἢ ἀδελφὸς ὢν Ἀθάμαντις,
βασιλεὺς Κορινθίων, ἀρῶν καὶ δυοῖν ἐπὶ
αὐτῇ ἐπὶ τῇ σῶσις ἐκ ἐλδοσε γῆρας, ὅθεν καὶ θεοῖς
αὐτῇ κληθήσεται, καὶ Ἀθηνᾶς δὲ τὸ πρὸς τῆς
θαλάσσης ἀφροῦ, πὺν Ἰναῖ. καὶ ἢ Ἰνοῖς θυγάτηρ
Εὐρύκλειας. ἀρῶν.) κυρίως ἀρῶν, τὸ συμ-
πληθεῖν γὰρ αὐτῆς τὸ τυροποιῆσαι λέγεται. καὶ
δὲ αὐτῇ τῇ πεινδὸς, ἢ ἀρῶν. Σκαρτῆρα.] πόλις
Κυθήρων. Αἰγιαλὸς ἄκραν.) Πελοποννήσου ἀ-
κρωτήριον. αἰγῶν ἐπακτῆρ.] δῶν, ὅθεν
κυμῆρος. καὶ γὰρ αὐτῶν ἀρῶν.] τῇ θήρᾳ
χέρων. λέγει δὲ ἀρῶν, πὺν ἑλάνω.
νησὶ δὲ ἐν δράκοντος.) νῆσον δράκοντες πὺν
Σαλαμῖνα λέγει. πὺν γὰρ Σαλαμῖνα πρὸς τῇ
Δελφῶν κατέχεν, ἢ ἡμεῖς, ἢ κῆρον ὄνομα
βασιλείας, ἢ ὡς πρὸς κατὰ πινυς ἐν Θησείας ἐλ-
θῶν. Κυρῆς ἢ ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος
ἡδὲ, ὡς φησὶν Εὐφορίων, αἰεὶ ἐν δράκοντα, καὶ
πὺν Σαλαμῖνος βασιλείαν κατέχεν. οὕτω γὰρ
πὺν Σαλαμῖνα δράκοντες ἐρῶν καὶ νῆσον, ἐν ἢ φη-
σιν, ἥτοι ἐν τῇ Ἀθηναίᾳ. ἐκ τῆς ὡς πρὸς.) ἥτοι
μὲν μετὰ τῆς ἑλάνης, πὺν ἑλάνω καὶ χερσι-
νῶν Κυρῶν, καὶ σιωεχέτω καὶ ὡς δὲ δεύτερον.
ἀπαρτῆματα γὰρ αὐτῇ ἐν τῇ Ἀθηναίᾳ σιωεχέτω. ἀρπάσας
δὲ αὐτὴν, ἐκ αὐτῆς εἰς πὺν Τροίαν ἀπέπλευσεν,
ἀλλὰ δὲ πρὸς τῇ Λακεδαιμονίᾳ διώκε-
ται, ὅθεν πὺν Αἰγυπτιὸν ἐπλυσεν, ἔνθα ὑπὸ
Πρωτέως αὐτὴν ἀνέρεθ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λα-
βὼν αὐτῆς εἰδωλόν, ὅθεν τῇ Τροίαν εἰσπλυσεν. πὺν
ἢ σιωεχέτω βλάπτει τὸ δῶν, ὡς πρὸς, ἀκτῆς τῆς
Ἀθηναίης τῇ Ἀθηνῶν. ἀκτὴ δὲ λέγεται αἱ Ἀθη-
ναί, ὅπν ἀκτῆς αὐτῆς ἐβλάπτει, ἢ ὅπν ἀκτὴ δὲ,
πούτεστι πρὸς βλάπτει καὶ κινεῖ τὸ πλῆθον μέ-
ρος εἰς θαλάσσαν. τῆς Ἀθηναίης ἢ νῆσος ἢ Σαλα-
μῖς. διμῶρφοι γινῶνται σκαρτῆρας.] ἢ Ἀθη-
νῶν γὰρ βασιλεία καὶ τῇ Κέρκω. ἐλάνω γὰρ ὑπὸ
πόλεως Αἰγυπτιῶν τῇ Ἀθηνῶν σιωεχέτω. Σαῖς
ἢ κατ' Αἰγυπτιῶν ἢ Ἀθηνῶν λέγεται, ὡς φησὶ
Χέρης. διμῶρφοι ἢ λέγεται καὶ διμῶν τῇ Κέρ-
κω, ἢ δὲ τῇ ἐν τῇ δὲ δράκοντες ὁδόντων ἐλ-
ελθῶν. οὕτως δὲ καὶ Σαλαμῖς Ἀθηνῶν. ἢ δὲ τῇ
δύο αἰδρῶν φυλῇ καὶ μέγιστος ἔχεν. ἢ δὲ τῇ
δύο φωνῶν ὅπν λέγεται, Αἰγυπτιῶν καὶ ἑλλήνων.
ἢ ὡς ληρούς, ὅπν τὰ αὐτῶν αἰδρῶν, καὶ δὲ κατὰ
δράκοντες εἶχεν, ὁ ἀλλήλων ὁ Δημοσθένους φησὶν,

ὅπ' πλὴν ἀλλυτοῖς παρ' ἀνθρώπων δὲ
 γε πλὴν φρόνησιν. ἐγὼ δ' οὕτως ἀλληγορῶ, ὅτι ἀ-
 γαστὸς βασιλεὺς γεροντὶς, πᾶσαν θηλειᾶν ἐ-
 θνῶν οὕτως ὑπετάξεν, ὥς μίαν σύμπνοιαν παύ-
 τας εἶχεν, αὐτὸν καὶ ἀγαθὸν ἡγεμόνα καὶ αὐτὸ-
 κρατορα. διὰ τοῦτο γυναικὶν λέγουσι διφυῆ, ἢ
 ὡς εὐρον ἐν Ἰωάνῃ Ἀνδροχῆ, ὅπ' ὑπερὶ αἱ
 καὶ Ἑλλάδα γυναικὲς θηλειᾶς, ὡς περ τὰ ἄ-
 λορα, καὶ οὐ καὶ συζυγίαν ἐμίγημι. οἱ γυναι-
 κῆδες ποτε μοιροφύεις ἦσαν. μητέρες γὰρ μόνω,
 πατέρες δ' ἐν ἐπεγίνωσκον. βασιλεύσας δ' ὁ
 Κρόνος τῆς Ἀφροδίτης, κατέπαυσε τὴν θηλειᾶν τῆς
 μίξεως, καὶ ἀνδράσι νομίμως ἐποίησε τὰς γυ-
 ναῖκας συνάπτεσθαι. ἐπεὶ γυναικὶ ἐκ τοῦτου οἱ παῖ-
 δες πατέρες. ὁ μὲν γὰρ ἐγώ εἰμι, τοὶ δ' αἰετοὶ
 αὐτῇ τῆς γυνήσεως, δύο τυγχάνοντες φύσεως,
 διφυεὶς καὶ ὁ Κρόνος ἐκλήθη, ὡς ποτὶ ποιήσας
 αὐτὸς. γηγενεὺς. ὅπ' ὁ Βελχθόνιος ἐκ τῆς Γῆς,

ὡς φασὶν, αἰετόθυ. Ἀθλιῶν γὰρ ἐλθοῦσαν τοῦτο
 Ηφαιστος ἐνεκεν ὅπλων καὶ ἄσπευτος, ἡρεσθεὶς
 Ηφαιστος ἐδίωκε. κατελαβὼν δὲ, ὡς αὐτέπηεν
 αὐτῇ παρὰ τοῖς μηροῖς αὐτῆς ἀπεσπέρμηνεν. ἢ
 ὅ μυσταχθεῖσα, εἰς εἰς γυναικὶν τὸν γόνον ἀπέρρι-
 ψεν. αἰετόθυ δ' ὁ Βελχθόνιος, ἀπὸ τοῦ εἰοῦ
 κληθεὶς, ἐκ τῆς χθονὸς, ὅθεν πάντας Ἀθλιῶν
 γηγενεὶς φάσκεισιν ἀπὸ τοῦτου. ἄλλοι δ' φασὶν,
 ὅτι λυπεσθῆναι ἢ Ἀφροδίτην, καὶ οὐδέποτε ὑφ' ἐπεί-
 ρων ἐθελον ἐξηλασθῆσαν οἱ δὲ αὐτῇ, διὰ τὸ ἀζηλον
 τῆς αὐτῇ γυναικός, ὅθεν αὐτῇ αὐτόχθονας καὶ
 γηγενεὶς ἐφασαν. καὶ τὸ παρὰ Ἀθλιῶν καὶ Η-
 φαιστος οὕτως ὄν. Ἀθλιῶν γὰρ βασιλεὺς, τῇ
 καὶ Βελονίῃ λεγόμενῃ, συγκατεῖ δ' Βροντῆς ὑ-
 περχούσῃ, Ηφαιστος γὰρ μιγνύς, γυναικὶ Βελ-
 χθόνιον, ὅς ἐκαστάλυσεν Ἀφροδίτην. πολλὰ γὰρ ἦσαν
 καὶ Ἀθλιῶν, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ οὐ μία. ποτὶ
 δὲ μυθίων, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἡρώονομάτων.

Τὴν δευτέραν ἔωλον οὐκ ὄψαι Κύνωριν,
 Ψυχρὸν παρὰ κάλισμα κέξ' ὀνείρεται
 Κενῆς ἀφάστων ὠλένοισι δέμνια.
 Οὐ γάρ σε συλλέκ' Ἔθιο Φλεγραίας πόσις
 Στυγρὸς Τωρώνης, ὃν γέλως ἀπέρχεται
 Καὶ δάκρυ' νῆϊς δ' ὅτ' ἐκ τῆς τῆς
 Αμφοῖν, ὁ Θρήκης ἐκ ποτὶ εἰς ἐπακτίαν
 Τελέτωνος ἐκβολεῖσιν ἡλοκισμῶν
 Χέρσιν περσάσας οὐχὶ ναυάτην σόλω,
 Ἀλλ' ἀστέον οἶμον οἰά' ἵς σιφνεῖς
 Κευθμῶνος ἐν σπέρματι τετρίως μυχοῖ,

Alteram vanam non experiere Venerem,
 Inane amplexamentum, & vacuis
 E somno palrans vlnis cubile.
 Nam te inuulsi Phlegrææ coniugis
 Maritus Toronæ, qui risu abstinet
 Et lacrymis, expers & carens
 Vtroque: qui è Thracia quondam in littoralem
 Nili sulcatam excursibus

Terram

Terram traiecit, non nauali profectiōe,
Sed inuia via, sicut talpa
In hiatus cauernæ perforatis sinubus,

Ψυχρόν ὡς ἀγκύλισμα.) διὰ ψυχρὰ πει-
ποκίω ἐν οἰκιστοῖς, ματαίως ὡς ἐν αἰσ ἀφά-
στον καὶ ψιλαφῶν πλὴν κοίτης. λέγουσι γὰρ, ὅτι
διερχόμενος Ἀλέξανδρος διὰ Αἰγύπτου, ὡς Πρω-
τεὺς Ελένῳ ἀφελόμενος, εἶδωλον Ελένης αὐτῷ
δεδόκεν, ὡς φησὶ Σπύρχωρος. Τρώες οὖν ποτ'
ἔσαν Ελένης εἰδωλον ἔχοντες. Φλέγρας.)
Θρακικῆς, ὅτι ἐκεῖσε οἱ γέροντες ἐφλέχθησαν.
πόσις συγῆς Τρωάνης.] αὐτὸ κατηφής, καὶ ἀ-
γέλαστος τῆς Τρωάνης. ἡ Τρωάνη δὲ, γυνὴ Πρα-
τέως. ἡ δὲ σωφροσύνη, καὶ ὑποφάνη, ἀπὸ τῆς, ὅτι γὰρ
σε συλλέγει, μέγας τῆς, λίπτοι καὶ οὐκ ἐκβα-
λὼν πελειάδος. σιωπῇ χθίνεταί, διὰ τῆς ἀντι-
ματι. ὡς γέλας ἀπέχθηται καὶ δακρυ. ὡς ἔ-
νι Γρωπὴ καὶ ὁ γέλας μισεῖται, καὶ τὸ δακρυον.
νῆϊς.] ἀπειρος ὅτι καὶ τητύμνος καὶ ἀσελ-
σιόμνος ἀμφοῖν, ἢ τοῖς γέλας καὶ δακρυ.
ὁ Θρήνης ἐκποτε.] ὁ ἐκ τῆς Θρακίας περὶ σῆς
ποτὲ εἰς πλὴν ἐπαύσαν, καὶ ἀντιματι. χρο-
σιν.] λέγει δὲ πλὴν Αἰγύπτου. αὐξέται γὰρ ὑπὸ

τῆς καὶ τυρομένης ἰλῦος τῆς Νείλου. Τείτων
νος ἐκβολαῖς.] τῆς Νείλου ταῖς ἐκβολαῖς, καὶ
ταῖς αἰαδασίν. Τείτων ὁ Νεῖλος, ὅτι πρὶς
μετανομάσθην. πρὸ τῆς ὀκτανός αὐτὸν ἐκαλεῖ-
το, δεύτερον ἀπὸς, ὅτι ὁξέως ἐπέρρυσεν. πείπν
Αἰγύπτου. τὸ δὲ Νεῖλος νέον ἔστι, ἐντυμολογούμε-
νον ἀπὸ τῶν νέων καὶ γαίην ἰλῦν, καὶ χερσοῦν
τὸ πέλαγος. ἡλοισιμῶν.] οἱ μὲν λοιποὶ ἀφ'-
δευομῶν εἶπον. ἐρῶ δὲ γαμουμῶν καὶ χερ-
σομῶν, ὡς εἶπεν, ὑπὸ τῆς καὶ τυρομένης ἰ-
λῦος. ἡ γὰρ Αἰγύπτου, ὡς φησὶ Διόδορος καὶ Η-
ρόδοτος, καὶ πάντες, πέλαγος ἴσιν. οὕτω δὲ ἐχρ-
σάθη, καὶ χερσοῦν ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλῦος.
οὕτω ἐρῶ τὸ ἡλοισιμῶν λέγω, ἀπὸ τῆς γαμουμέ-
νῳ. ἄλλοι γὰρ ἢ αὐτὰς, ἢ τοῖς γῆ. οὐχὶ ναυάτη
σόλων. ὅτι τῆς πλοίων πορείας. ἀλλ' ἀσέβητον οἶμον.]
ἀλλ' ὅς τις διελύσε ἐκ πορείας, ἀτραπὸς καὶ ὁ-
δοῖς. κενυμῶν ὅτι σήματι περὶ τῆς μυχῶν.]
ὅτι τῆς κρυπτοῦ καὶ κατωτέρω πόφω, σήματι
καὶ κοίλῳ πόφω τρυπήσας ἀπὸ τῆς.

Νέρθεν θαλάσσης ἀτραποὺς διηνύσας,
Τέκνων ἀλύξας αἰξὶ ξενόκτονοὺς πάλας,
Καὶ πατρὶ πέμψας αἰξὶ ἐπηκτοὺς λίθας,
Σπῆσαι παλίμποιον εἰς πάτραν, ὅθεν πλαάνης
Παλλῆλαιαν ἐπῆλθε γηγῶν ἔσθον.
Κεῖνος σε Γουνεὺς ὡς περ ἐργάτης δίκης,

Subter mare iter faciens,
Liberorum hospicidas fugiendo luctas,
Patrique preces fundendo impetrabiles,
Vt se reducem sisteret in patriam, ex qua erro
In Palladium venerat, nutricem gigantum:
Ille te, tanquam Guneus iusticiæ minister,

Νέρθεν θαλάσσης.] ἢ τοῖς ὑπὸ κατωτέρω, εἶπε
θαυμασιὸν ἀσέβητον οἶμον οἰά τις σφραγίσ, ὡς φη-
σὶ ἀσέβητος, ὅτι ὅτι ζῶν ὁμοιον μὴ. αὐτο-
εἰσπεῖ τὴν γῆν, καὶ καὶ λαίνοι αὐτῶν. τὸ δὲ
νέρθεν χωρὶς τῆς δειγμάφειν, καὶ πὺν καὶ νόνα οὐ
πορῶν ἐδιδάξεν. ὅτι ὅτι κοινὴ συλλαβὴ, καὶ δὲ
D. i.

χαίμακρύν. ἀλύξας.) ὁκφυζὸν τοῖς ξενο-
κτόνους παλάσρας ἦν αὐτῶν τέκνων. ἡ δὲ ἰσοεία
ὄσιν αὐτῇ. Πρωτεύς Ποσειδῶνος υἱός, τῷ γῆρει Αἰ-
γυπῆιος, εἰς Φλέγαν τῆς Παλλίνης ἐκ Θράκης
ἐλθὼν ἐξ Αἰγυπίου Τορῶνιν γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ
παῖδες, Τμήλος καὶ Τηλέγονος, οἱ καὶ πα-
λαίοντες τοῖς ξένοις ἀνέρω. ὧν τὴν ξενοκτονίαν
μὴ φέρων Πρωτεύς, ἡύξατο τῷ αὐτῷ πατεὶ Πο-
σειδῶνι, πάλιν καταστῆται αὐτὸν εἰς τὴν Αἰγυ-
πτον. ὃ ὅτε παύσας αὐτὸν ἀπῆλθα ἐκ τῆς χεί-
ματος τῆς Παλλίνης ποιήσας ἑσπερίαν τῆς
θαλάσσης, οὕτως διήγαγεν αὐτὸν ἀερόχως μέ-
χρ' Αἰγυπίου. Ηρακλῆς δ' ὅτε Θεόκλυον διερ-
χόμενος, ἐκ καταπαλάσας, αὐτῷ τὸν Τμήλον ἐκ
τῶν Τηλέγονος. ὅτε μαιῶν ὁ Πρωτεύς ὁ πύτων
πατήρ, οὐ γὰρ ἄλλος ὅτε παῖδες ἦσαν αὐτῷ. ἐπὶ
δὲ ξενοκτόνοι, οὐδὲ δακρυοὶ. τὸ δ' ἀληθές οὕτως
ἔχεται. μὴ φέρων ὁ Πρωτεύς τοῖς ξενοκτονίαν αὐτῷ,
ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τὴν χεῖρα τῆς Πελλώνης, ἐκ

αἰμαρεθεῖς, οὐτε δακρυοί, οὐτε γὰρ. τὰ δὲ λοιπὰ
εἰς μῦθον ἐχέσθαι ὀφείλουσι. πατεὶ πύτων τοῖς
ἐπηκόοις λιταί.) τῷ Ποσειδῶνι πύτων τοῖς
ἀνδράς, αὐτὸν ἐπῆκουε, τὸ ὅτι αὐτὸν παλίμπω
καὶ ὁποδὸρμητον εἰς πάτραν, ἦτοι τὴν Αἰγυ-
πτον, ὅταν ἀπὸ τῆς Αἰγυπίου παρῶν πλάνης
καὶ πλανώμενος ἐπῆλθεν εἰς τὴν Παλλινίαν,
καὶ εἰς τὴν Πελλώνιν τὴν ἑσπέρην ἢ γαίαν,
ὡς εἶπεν. κείνος ὁ Γουνεύς.) τὸ δὲ οὕτως.
οὐκ εἶνος ὁ Πρωτεύς, ὡς παρ' ὁ τῆς δίκης ἐργάτης,
Γουνεύς στήσσει τῷ γάμῳ τῆς συλλέκτου Ε-
λένης. ὁ δὲ Γουνεύς οὗτος, Ἀεὶς ἢ τῷ γῆρει,
πάνυ δικαστὴς διηγάτορας, καὶ τοῖς ἀνέκμη-
τοις μισθῶν καὶ τιμωρῶν, ὅς τις ἀπὸ δικαιοσύ-
νῃν καταστρέφει, ποτὶ τοῖς βασιλεῦσι καὶ Φοί-
νικας, ἐλθὼν μετήλλαξεν αὐτοῖς, καλεῖς
ὑπὸ Συμμετρίῳ. οὕτω γὰρ τῷ Γουνεῖ
ἐκότερον παρεκάλει τὸν Πρωτῆα, ὡς δικαίως
τὴν Ελένην ἀφελόμενον ἀπὸ Ἀλεξάνδρου.

Τῆς δ' Ἡλίας θυγάτης Ἰχναίης βαρυεῖς

Επεσβολήσας λυγρὰ, νοσφιεῖ γάμων

Λίπνεται χάσας ἐκ βαλὼν πελιδάδος,

Ὅς τοις Λύκου τέ καὶ Χιμαίρεως τάφοις

Χρηστοῖσι κυδάνοντας ὅτε αἰδοῦμένος,

Οὐδ' Ἀνθῆως ἔρωτας, ὅτε τὸν ξένοις

~~~~~

Et Ichneæ, Solis filia, præses,

Acerbè conuiciatus, nuptiis priuabit,

Prurientem à meretrice columba depellens;

Qui nec Lyci & Chimærei sepulcra

Ex oraculis venerantes veritus,

Nec amores Anthæi, nec hospitum

Ἰχναίης.) ἡ Θέμις Ἡλίας θυγάτηρ. διότι ἐκ αὐ-
τῆς πάντας ἐφορεῖ, ἐκ πάντων ἐπακτά. ὅθεν Ἰχναίης,
ἔχει τὸ κατ' Ἰχνοῦ καὶ κατ' ἐπὶ τῶν γαίαν τῶν πεδῶν,
ἐκ λαμπρῶν δίκην Ἡλίας. ἡ δὲ πρὸ λαμπρῶν ἐκ τῶν
αὐτῶν κακῶν, διότι εἰς γῆν αἰετοῦσιν ἐκ λήθον-
τα. ὅτε τὸν μαιῶν καὶ χάσας ἐκ βαλὼν πελιδάδος. τῆς
πύρων γαίης σε ἀφαιρεῖται. λέγει δ' ὁ Ἑλένης,
εἰπὼν αὐτῷ ὅτι δικαίως ἀφείλετο τὴν Ελένην ὁ Πρω-
τεύς παρ' Ἀλεξάνδρου. γὰρ λέγει τὸ ἀδινῶν τὸ Ἀλε-
ξάνδρου, ἐκ φησὶν, ὅτι ἐκ αἰδοῦμένος τοῖς Λαίονας
τοῖς μαιῶν καὶ χρηστοῖς τοῖς τάφοις τῶν γαί-
ων ἡμῶν, Λύκου καὶ Χιμαίρεως. ὅτε τὸ Ἀνθῆως
τοῖς ἔρωτας, ὅτε τὸν αἰετῶν, διεσώθη ὑπὸ τῷ Μενε-
λάῳ. ὅτε τὸ Ἀλέξανδρον τὸ ξένοις συμμέτρῳ ἐκασ-
τέρησας ἐκ τῆς δίκης τῶν ἀμαρτιῶν, ἐκ τῆς Ελένης
αἰρετῶν. λέγει δ' ὁ δίκῃ τῶν μιν θεοῖν ἀνδρῶν
Ἡέρας, Ἀθηναῖς, Ἀφροδίτης, ὅτε τὸ μῆλον. ἡ δ' ἰσο-
εία ἐστὶν οὕτως. τοῖς Λύκῃ καὶ Χιμαίρεως.) οὐ πρὶν
παῖδες ἦν τὸ Ἀτλακτὸς θυγάτης Κελενοῖς, ἐκ Προ-
μηθέως. ἐκ τῆς δ' ἐκ τῆς Τροίας. λοιμὸς δ' ἐκ καταστροφῆς
Λακεδαιμονίων, καὶ μακρυοῦν αὐτῶν, ἐκ τῆς
Ἀπολλωνίου θεῶς, μὴ παύσῃται τὸν ἀνδρῶν.

~~~~~

νῆς Δαυδαμυονίων ἀπελθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ δούσῃ τοῖς
ἑσπείροις αὐτοῖς. οἱ δ' ἀπέστηλάν Μενέλαον ἐκτελέσαι
τὰ τῇ χερσὶν αὐτοῦ. ἀπελθόντος δ' ἐξ οὐνοῦ τοῦ Μενε-
λάου, ἐξενόησεν Ἀλέξανδρος ἀκυσίως τὸν Ἀλέξανδρον
πλήξας παγκράτιον, ἐκ ἀνελών Ἀντίφω ὥρῳ. ὅν δὲ
Ἀντίφωρος, ὃν ὡς ἐρῶν Ἀλέξανδρος αὐτὸς ἐκ Διὸς
φόβος, καὶ φοβηθεὶς ἀπαίρει μετὰ Μενελάου εἰς
τὴν Σπάρτην, καὶ συμφασθὲν αὐτὰς τὸν νεομισθρόν
ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀφ' ἧς ἐξενόησεν τὸν ἀρπάζοντα
ἑλάνω μετὰ καὶ πειδὼν θαλάτῃν χερμάτων, ἐκ

πέντε θαλαμῶν πολλῶν ζωαρχῶν, ὧν μία ὡς Αἴ-
δρα ἢ μήτηρ Θησέως, δὲ Σιδωνος καὶ Αἰγυπιοῦ
πομπασμῶν πόντος πλοῦτος, ὁλοκλήρως τὰ χεῖρας εἰς
τὴν Τροίαν ἀπῆρεν. οὐ γὰρ εἰς αὐτὸν Ἀλέξανδρον, ὡς
τὸ αὐτὸ ἀνεργασίας κακὰ δὲ παρὰ τὸν Μενε-
λάου, ἀλλὰ τὸ ἐπίθωκεν οἱ παλαῖοι ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις καὶ περὶ τῶν συμβολικῶς ἐπευχόμενοι, ὡς παρ
ἀλλ' ἐκ δύο φύσεων τῆς ὑδατῶδους καὶ γηραῖς
εἰς μίαν φύσιν ἐπαγγέλλει τὸ ἀλγὺς, οὕτω παγκράτιον
καὶ τοῖς εἰς μίαν ὁμόνοιαν.

Συώδρπον Αἰγαίωτος ἀγνίτῃ παῖρον,

Ετλῆς, θεῶν ἀλοιτὸς ἐκ βιῶν δίκην,

Λάξας τρεῖς ἀπὸ ζαν, καὶ ἀκνύσας θεμν

Αρκτου πτελῆς ἐκ μεματῆρος ἔπος,

Τοι γὰρ ψαλξέας εἰς κενὸν νεδρεῖς κτύπον,

Ασπὶ καὶ δώρητα φορμίζων μέλη.

Κλαίων δὲ πᾶσαι πλὴν τῶν ἡθαλωμένων,

Ιξήχεριν εἰδωλὸν ἡλικισμῶτος

Τῆς πενταλέκτου θυάδος Πλευρονίας.

*****

Conuiuiam Neptunium purum salem,

Aufus es diuinum, scelestus, ius transgredi.

Percellens ius mensæ, & iusticiam euertens,

Vræ nutritis mores exprimendo.

Frustrà igitur chordarum ciebis strepitum,

Ieiuna modulans & irremunerata carmina:

Sed lacrymans in patriam antè combustam

Redibis, imaginem ferens manibus

Quinqueuixæ bacchæ Pleuronixæ.

Αἰγαίωτος. ὃς Ποσειδῶνος, ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰγαίᾳ πόλεως
τῆς Ἀρχαίας, ἐν τῇ Αἰγαίᾳ πελάγῃ πηλᾶς. Αἰγαίον
τὸ πέλαγος ἐκλήθη, ὅτι δίκην αἰγῶν ἀλμάτων
κεματῶν. ἀγνίτην παῖρον. ἢ ἄλλα, δὲ τὸ πᾶν ἐν
ἀρχαῖς τῶν ξενίων, ἐκ ἀγνίζαν, ἐκ ἀκαθάρτου τοῦ φε-
λιγμῶτος. ἢ ὅτι τὸ αἰνυκὸν καὶ θαλάσσιον ὕδωρ κα-
θαρηστέον φύσιν ἢ γλυκύων, κατὰ τὸν ἄλλοις
δοκεῖ, ἐκ ἐνέμοις. ἢ δὲ τὸ ἀφαιρῶν καὶ παρ
μία, θαλάσσεια κλύει πᾶσι τὰ ἀνθρώπων κακά.
παῖρον, ὃ δὲ τὸ πεπληγμένον ὑδατῶς. ὃ γὰρ Ποσειδῶν
ὅστις τῆς θαλάσσης ἐφορος, ἢς πηχυαῖος οἱ ἄλλοις
γίνονται, ὃ δὲ τὸ πάχος. ἔτλης θεῶν. ἢ γὰρ μὲν οὕτω

φημὶ, ὅς τις σὺ ἐκ ἀνδρείων ποιεῖς πρῶτοντας τοῖς
παῖσις Διὶ καὶ Χιμαίρῃ. λέγεται δὲ Μενέλαος
καὶ πρὸς αὐτὴν Λάκωνας, ὅτε τοῖς Αἰγέως ἔρω-
ται, καὶ πόδε καὶ πόδε, ἔτλης, ἐπέμψας ὁ ἀλοιτὸς
καὶ ἀμαρτωλὸς, ἐκ βιῶν καὶ πατήσας τὴν δίκην τῇ
θεῷ, ἢ γὰρ ἡδύνησας τὸν Μενέλαον τὸ κατὰ ἑαυτὰ
σε ἔφονε, καὶ ξενίζετα, ἀφελόμενος τὸ ἐκείνου γυ-
ναῖκα. οἱ δὲ λοιποὶ δίκην χωρὶς τῶν γράφοις, λέ-
γοντες ὕτω, ὅς πόδε καὶ πόδε ποιήσας, ἔτλης ἐκ-
βιῶν ἀλοιτὸς καὶ ἀμαρτωλὸς, ἢ πρὸς κρίναν
γῆναι ἐν τῇ δίκῃ τῇ θεῷ. Ημεῖς δὲ θεῶν, ἀφρο-
δίτης καὶ Ἀθηνᾶς. τὸ δὲ αὐτοῖς ἀνὰ με-

D. ij.

σον, μὰ πῆ γὰρ τὸ φαίγῃ ἐν τοῖς ὄρκοις Μενέλαον, καὶ
ἐκρίνεν Ἀλέξανδρος τὰς θεάς, ἀλλὰ περὶ ἄλλον, Ἀλέ-
ξανδρον, λακύνῃσιν ὡς ὄνος ἢ τραπέζῃν τῇ
Μενέλειω, ἰστέστιν καταφρονήσας τὴν ὁμῶν τὴν κρι-
μῶν, καὶ ἔδωκεν ἡ δολομένη μὴ κατακρυφαῖν
πρὸς ὁμοτραπέζῃς, καὶ συνεπίοις, οὐ γὰρ ξενοῖς
καὶ συμφορῶν ἀντὶ, ἀφείλου καὶ τὴν γυναικα.
καὶ ἀκρυπῶσας θύμῃ. καὶ ἀνατρεῖσας τὸ δῖ-
κμον, καὶ τὸ μυθικόν, ἢ θέμις διὰ δικαιοσύνης ἔ-
φορος. ἄρκτου ὕμνου.] Ἔσπευ ἀρκτου θη-
λαζοῦ πρὸς αἰμαξάνδρος, ἢ πρὸς λαβών. ὅτε γὰρ
θηλάζοισι τὰ θηλεία, φυλακὴ ἢ πένκων ἀργυρί-
ων γίνονται. ἢ οὕτω, τῆς ἀρκτου τῆς θηλασσίας
σε λαβών πρὸς ἔσπευ, πρὸς τῆς θηλασσίας, καὶ ἀδι-
κος φανείας πρὸς τὸν Μενέλαον. φασὶ γὰρ, ὅτι μὲν
τὸν φαίγῃτα ὕμνον τῇ Εκάδῃ πρὸς Ἀλέξανδρον,
Ἀρχελῶ οἰκίτῃ Πείλαμος δίδωσιν ἐκ θεῖται
τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Ἰδῇ. πέντε ἢ ἡμέρας τῶν
ἀρκτῶς ἐθήλαζεν ἐν καὶ ὕμνον. εἴπα γὰρ ὁ Ἀρχέ-
λαος τῶν ἀνελόμβρος ὅτι ἢ γυναικῶν, ὡς ἴδον
ἔτρεφε, Πάριον καὶ ὀνομάσας. ὕστερον ὅτι ποιμνίοις
ἀλεξήσας ἀπὸ ληστῶν, Ἀλέξανδρος ἐκλήθη.
τοῖς γὰρ, ἢ ἀλεξήσας. ὅτε τῶν ποιμαίνων ὅτε τὸ
ἀδικον γυνέσθαι σε, εἰς κινὸν ἢ ἀλεξήσας καὶ κιν-
ήσας. ἢ ὕμνος κτύπον.] πρὸς τὸ μῦθον. ἔστι
δὲ τὸ γῆμα σμύπτρον. λέγεται δὲ ὅτι πα-
ροιμία, καὶ διὰ τῶν αἰσίων καὶ ἀδάρως καὶ διὰ τῶν
ζόντων, ἢ πρὸς αὐτῇ, εἰς κινὸν κρούεις τὰς χορ-
δάς. καλῶν δὲ ἴξιν, καὶ πρὸς γῆμα εἰς τὴν
πατρίδα σου Τροίαν, τὴν πρὶν ὑφ' Ἡρακλέους
καυθεῖσθαι ἐνεκὸν τῆς ὑποσχέσεως, καὶ τῆς ἀπά-
της ἢ ἵππων τῶν Λαομέδοντος. χοροῖν εἰδω-
λον ἢ γυναικῶν.] ἐν ταῖς χερσὶ κατέχον τὸ ἐ-

δωλον τῆς Ελένης, ὃ ὁ Γρῶνταισι δίδω, τὴν Ε-
λένην κατὰ γῆ. πεντάλεκτρον τὴν θυάδα. ἢ πο-
τὴν βράκχυν, τὴν Ελένην καλεῖ. πέντε γὰρ τῶν τῶν
ἐγχεῖν ἀνδρες. περὶ τῆς ὀνησῆς ἐπὶ αὐτῇ τῶν τῶν
ἀρκτῶν, καὶ τὰ φασὶ Δούρις ὁ Σάμιος. ἀφαιρῶ-
ν τῆς δὲ αὐτῇ ἐν τῇ ἡττῇ δίδωαι ὑπὸ Πολυδευκῆ
καὶ Κάτορος ἢ αὐτῆς ἀδελφῶν, ἐν Αφιδίνας
πρὸς λιχνίῳ ἢ Ἀδελφῶν, γυνήσασαν ἱφί-
νειαν, τὴν ἱφίγειαν καὶ γατὴν πᾶν δαὶ ἢ Κλυ-
ταμνήστρα ποιεῖται. εἰς μὲν οὐκ ὑμνίος Ελένης,
ὡς ἐφημῶν, ὁ ὀνησῆς. δυνάμεις Μενέλαος, νομί-
μος τῶν τῶν ἐκ κλήρου λαβών. πρὸς Ἀλέ-
ξανδρος, ἀρκτῶν αὐτῇ, πρὸς μετὰ θάνατον
Ἀλεξάνδρου, Διήφορος, ὁ αὐτῇ ἀδελφός, ἀε-
σεύσας καὶ πρὸς ἡμῶν, καὶ τῶν τῶν ἀρκτῶν καὶ
πρὸς λαβών, ἢ βία, κατ' Εὐελπίδην. πρὸς τῆς
Ἀρχελῆς, πρὸς Διήφορος ὁ νόμος τῶν τῶν, ὡς
ληροῖται, ἔτος εἶχον οἱ παλαιοί, ὡς καὶ Καλῆμα-
χος ἱστορεῖ, μετὰ κητῶν πρὸς ἀλλας ἵναται,
καὶ αὐτῶν καὶ ἐκκαμῆσθαι. θυάδας βράκ-
χυν.] πρὸς τὴν θυά, τὸ ὀρμῶν. αἱ δὲ βράκχυν γυ-
ναῖκες ἦσαν ἱεραὶ, πρὸς τῶν τῶν δυνάμεις. αἱ πρὸς
πρὸς τῶν τῶν αὐτῇ αἰσίων ἐφ' ὅπως, πρὸς τῶν
οἰκείας χερσὶ λείοντας, καὶ ἔτρεψαν θηλεία, καὶ ὡ-
μὰ τῶν τῶν ἡδον, καὶ νάρθηξ τὴν γυναικῶν καὶ
τὰς πέσας πρὸς τῶν. ὅποτε διψῶν, γυν-
αικα καὶ μέλι καὶ ὄνον ἐπίου αἰσίων ἔχον.
ἀρκτῶν τῶν πρὸς τὰς κόμας εἶχον ἐσπερημέ-
νοις. Πλευρώνιας.] αἱ πρὸς τῶν τῶν Ἀρχελῆς.
Πλευρῶν γὰρ πόλις Πελοποννήσου, καὶ Θερά-
πνη ὁμοίως. ὅτε Ὀρφέως καὶ Τρυφιδάδρος,
Θεραπναίαν καλοῦσι τὴν Ελένην. οὕτως ὅ
Λυκόφρων Πλευρώνιας, ὃ ὁ Ὀμηρος Ἀρχελῆς.

Γυνὴ γὰρ δύνασθῆρας ἀμναμοὶ τειπλάτῃς
Πλώγας κατεκλώσθητο δυνάμει ἀλός,
Νυμφεῖα πεντάγαμβρα δάσασθαι γάμων.
Claudæ nanque maris antiqui filia
Triplicibus neucre staminibus, ut à maritis
Quinque celebrarentur nuptiarum sponsalia.

Γυνὴ γὰρ. αἱ γυναικαὶ, ἢ κατ' ἐμὲ, αἱ γυναι-
κοὶ, καὶ βλάστηκα μοῖραι, αἱ ἀμναμοὶ καὶ
ἀπὸ τῆς Τηθύος, ἢ τῆς θαλάσσης, ἐν

τῆς πρὸς ἀρκτῶν κατεκλώσθη. καὶ ἐπὶ
μοῖραι πρὸς δύνασθῆρας ἢ τῆς Ελένης γά-
μων, πεντάγαμβρα νυμφόμνητα μελίσσασθαι.

ἄμναμοι δὲ αἱ δ' ἄμναμοι, Κυρῶν αἰκῶς, κυρίως
 ὅτι ἄμναμοι, οἱ τῶν ἄμνων δ' ἄμναμοι. θαλάσσης
 δὲ κίερος τὰς μοῖρας λέγει, δὲ τὸ ἄρσιον καὶ
 ἄμναμοι. νυκτὸς γὰρ παῖδες αὐτῶν, καὶ τὸ
 Ησίοδον. καὶ τὸ τὸ ὅμοιον, δὲ τὸ ἀρεστὸς ἐπερ-
 χεται τὰ ἄμναμοι. τρεῖς δὲ εἰσι αἱ μοῖραι,
 Κλωθώ, Λάχεσις, καὶ Ἀτροπός. καὶ τούτοις δὲ
 τὰ ὀνόματα πηλασται, ἀπὸ τοῦ ὡσανεὶ ὀπτικῶν

σφῆρον εἶναι, τὸ λαχεῖν δὲ εἰμαρμένης μέλλον πνί-
 και ὡπὸ τοῦ ἄρσιον καὶ ἄμναμοι τρεῖς εἶναι.
 πλώας.) ἀτρεστὸς, νήμασι, ὡς τὸ πένω,
 τὸ ἐνεργῶ. πίννα δὲ τὸ ζῶον, ὡς τὸ πίνος, ὃ σι-
 μαίνει τὸν ῥύπον. δηναιόν.] τὸ πολυχρόνιον,
 καὶ δὲ αὐτὴ δηναιός καὶ δηναιά. πολυχρόνιος
 δὲ ὁ παλαιὸς πλὴν ἡλίας τὸν λέγει, δὲ τὸ τρω-
 πον εἶναι τοῖς τοῖς καὶ Φερεκύδην καὶ Θαλίαν.

Δοῖα μὲν ἀρπακτῆρες αὐγάσας λύκοις,
 Πτῖνοις τεϊόρχας αἰετοῖς ὀφθαλμίας.
 Τὸν ἐκ Γλίωυ τε καὶ πὸ Καρικῶν ποτῆν
 Βλατόντα ρίζης ἡμικρήτα βάρβαρον
 Επειὸν ἐκ Ἀργεῖον ἀκραφνὴ γοναῖς.

Ac duos quidem videat raptōres lupos,
 Volatiles triorchas aquilas oculatas:
 Alium verò ex Plyni & Caricorum laticum
 Stirpe progenitum, semicretem barbarum,
 Eleum, nec Argium sincerum ortu..

Δοῖα μὲν ἀρπακτῆρες αὐγάσας, καὶ ἰδεῖν
 λύκοις.] ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ κερκελώσαντο, λέγει ὁ
 σέα, καὶ Ἀλέξ. νδροῖο. ἄρπαγας δὲ λύκοι καὶ
 πῆρωτες, αἰετοῖς τεϊόρχας ὀφθαλμίας καὶ ὀ-
 ξυωπεῖς τοῖς αὐτοῖς λέγει. μὴ γὰρ τὸ ἄ-
 μναμοι, λύκοις αἰετοῖς πῆρωτες λέγει, καὶ μίμησιν
 τῆς μαγνηδὸν Κασσιόδρας. πτῖνοις.) ὅτι
 μὲν πλῶν αὐτῶν ἀρπακτῆρες εἴσονται. πῆρω-
 τες δὲ τῶν πλῶν, ὡς λαίφη. τεϊόρχας.) καὶ τεϊόρ-
 χας, καὶ μωφῶς, καὶ μελανόσους, ἢ μέλας, καὶ
 ἀλγαστὸς, καὶ ὡφκός, εἰδη αἰετῶν. ὀφθαλ-
 μίας.) τούτῳ αἰετοῖς ὀφθαλμίας ὁ ὀξυωπεῖς.
 μόνον γὰρ τῶν ἄλλων ὄρνεων οἱ αἰετοὶ τρεῖς τὰς ἡ-
 λίου ἀκτῖνας αἰετῶν περὶ. ἢ ἀρπαγας τῆς ὀ-
 φθαλμίας, ἢ τοῦ ὀφθαλμοῦ Ελένης. εἰ μὲν ὅτι
 τῶν αἰετῶν λέγει τὸ ὀφθαλμίας, δὴλον πλὴν ὅτι
 δοκίμην αὐτῶν. λέγει τὸ τὸ νεοσσις αὐτῶν οὐ-
 πως δοκιμαζέιν. εἰ μὲν γὰρ τρεῖς τὸν ἡλίον ἀφο-
 ρῶσιν ὀξυδερκοῦτες, τούτοις τὸ οἰκίους κρινάντες
 σιλοῦσιν. εἰ δὲ ἐν ὀξυδερκοῖς, τούτοις τὰς
 ῥιζοῖς ὡς ἀλλοτρίους. εἰ δὲ ὅτι τῆς Ελένης

λέγει, λέγει πλὴν ὅτι ὀξυδερκοῦσαν, καὶ τρεῖς λα-
 γνείαν ἀφορῶσαν. τρεῖς γὰρ τῶν νομίμων (εἰς
 ἄρπαγας εἶπεν, οὐ τρεῖς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ
 ῥητορικῆς δεινότητος μέθοδον, ὡς μέλλων ὅτι
 πύτων ὡς ἀδραμεῖν. ἐμβροδυνῶν τὴν τῶν νο-
 μίμων κυμῶν ἵσχυρόν. ὡς τὸ καὶ Εφορος ὁ
 ἱστορικὸς καὶ ὁ Διόδωρος ποιεῖ, ἀπὸ τῶν βαρβα-
 ρικῶν τρεῖς καὶ ὡς ἀδραμεῖν ὡς ἀδραμεῖν τρεῖς
 φων, ἐν δὲ τοῖς ἑλληνικοῖς ὕστερον πλὴν ἱστέαν
 πλατύνοντες, πλὴν δὲ ἐκ Πλωυ. τὸν Μενέλαον
 τε τὸν γυνήδεντα ἐκ τῆς ρίζης τῶν αἰσθητῶν ἐ-
 κείνων, οἱ πνεῖς τὴν ἵσχυρην ἀπὸ Πλωυ τοῦ πλεως
 Λιβύης, καὶ οἱ ἕντες τὴν ἵσχυρην ἀπὸ τῶν Καρι-
 κῶν ποτῆν, τούτῳ τῆς Λακιδαιμονίας. Καρικὸς
 γὰρ πτωχὸς καὶ πτωχὸς Λακιδαιμονίας. ὁ Μενέλαος
 δὲ καὶ Λίβυς καὶ Λάπων ὡς, οὕτως, Πλωυ τοῦ π-
 λης Λιβύης, ὅθεν ὡς Ἀτλας. Γληθόνης καὶ Ἀ-
 τλαντος ἐπὶ ἀδραμεῖς, ὡς μία ὁ ἢ Σπερόπη.
 Σπερόπης καὶ τὸ τρωχού, ἢ Ἀρπίνης τῆς Ἀστωπὸς
 ἀδραμεῖς καὶ Ἄρεος, Οἰνόμαος. Οἰνόμαος δὲ,
 ἀπὸ δαμεία. ἢ καὶ Πέλοπος, Ἀρεῖς, ὅς ἐστι

D. iii.

Βαλέται, οἷον, φιλάσσει, ἐπὶ ἐξ ὑπ' ἐμέ, νοεῖται ἀπὸ
κοινοῦ τὸ φιλεῖς. ἡ δὲ συνεκδοχὴ ἀναγίνεται παρὰ
ἀπὸ κοινοῦ. ἐν γὰρ τῇ δευτέρῳ ἔχει τι τὸ ἀπὸ δόσον,
ἐν τῇ πρῶτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ὥς τὸ
ἐπὶ ἐκ Ἀργεῖον ἀκραφνῇ, ἰδοὺ τὸ ἐκ Ἀργεῖον
ἀκραφνῇ, δευτέρῳ δὲ τῷ Ἐπειόν, ἔχει τι τὸ ἀπὸ
δόσον, συνεκδοχόμενα βούτῳ. ὅτι τῇ Ἐπειόν,
λέγοντες ἐκ Ἐπειόν ἐκ Ἀργεῖον ἀκραφνῇ, ὥς περ
ἐξ ἐξ τὸ δὲ εἶπον ῥηθέν, ἐν γὰρ δευτέρῳ ἔχει τι τὸ
ἀπὸ δόσον, ἐν τῇ πρῶτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα
μᾶλλον. ἰδοὺ ἐν τῇ δευτέρῳ ἔχει. πρὸς κοῖνον
τὸ, ὃ λέγῃ, ἀλλ' ὅμως συνεκδοχόμενα αὐ-
τὸ καὶ ἐν τῇ πρῶτῳ. ἀκραφνῆς δὲ
ὁ ἀκράφνης φωνῆς τῆς ὤ.

ὁ ἀνέρατος φανῆς τίς ὢν.

Erinnys furibunda enifera fartim

ἔπειτα δὲ τίλ, ὅτι καὶ κατέπευδ, ἥ ποί τῆς εἰμαρμένης
 ποιῶντος νοστήσει ἐλθούσης αὐτά. θεός γὰρ καὶ
 ἡ εἰμαρμένη, κατέπευδ αὐτὸν ὁ πατήρ ἢ ἰατρὰν
 ὅμως, εἶτα ὁ τοῖς κατήσταν, οἷς καὶ ἰάθη. ἐπεὶ δὲ
 σάπε; ὁ τῆς ἀμολπίας γέρονε γῆ καὶ ἐάσει, ὅθεν
 καὶ πελὶά λω καὶ ἱστορακίδνευστα ἐμυθεύσαντο
 ὡς ἡ Δῆμητρα βέβρωκε τῷ τῶ. χαμφαῖσιν.)
 χαμφαῖσιν, σμυρῶσιν. ὀνέα καὶ ἐρμύνα.) καὶ
 ἐλύνει, ἐπὶ μύνα Δῆμητρας. ὁ Καλλιμαχὸς ἐρι-
 νῶ καὶ καὶ ἡ Δῆμητρα λέγειν, ἐρινύων πληροσίν.
 ἐλύνει μὲν λέγεται, ἡ ὥστε τὸ πᾶς ἀεὶς αὐτῆς
 πληρὸν ἢ ὥστε τὸ ἐν τῇ ἔρει, καὶ ἐπὶ τῇ νύκτι,
 ὡς ὁ ὀνέα. ἡ ὅπ ἐλύνει ὁμοιοῦσι μύνηται
 Ποσειδῶνι, καὶ ὀνέα τὸν Ἀρείονα ἵππον. Ἐρμύνα δὲ
 ἡ Τροφῶνιν θυγάτηρ ὃν Νυβόδῃ ἢ Βοιωτῆς ἱ-
 δρύσσει τῶν θεῶν, καὶ αὐτῆς ἀνῆμασιν Ἐρμύ-
 ναν, ἡ ὅπως λέγεται γὰρ, ὅπ Ποσειδῶνος ἐρεσθεν-
 τος αὐτῆς, αὐτῇ εἰς ἵππον μεταβληθείσας. ὁ μέλα-
 ρος ἀγέλης ἵππων καὶ εἰσπράσσει, ὅπ ποῖος ἐπεί-
 ρασθαι, δεῖται τοῦ ἀγρόθεν ἵππου, ὅπως ἐπὶ νῆα. ἐφῆ
 ἔν ὁ ἱπποπόροδός, πῶς αὐτῇ ἡ ἐλύνει, ἀλλὰ καὶ
 Ἀρεάδες ὅπως αὐτὴν πᾶσι. θουεία, ὡς ἡ ὀρ-
 μητική, ὁ ἐν τοῖς, δεῖται τῶ τῆς κόρης ἀρπαλῶ.

καὶ ξιφηφόρον αὐτῷ φασὶ καλεῖν, ὅτι ἐν τῇ
Βοιωτίᾳ ἰδρύεται ἡ Δημήτηρ ξίφος ἔχουσα.

Τὸν ὠλενίτιον χόνδρον ἐν δακτυλῷ.

κα.] πολύσπεκα. μισύλλασα.] κατὰ νό-
μον μικρά, ὡς ἔμειον, ὡς φασ, ὅτι ἔπλω-
ν. ὅτι ἔπλην ἢ διχρόνους εἰς δίχρονον. ἐτύμ-
ω.] ἔθαψεν ἐν ταύτῳ, συμβολικῶς
ἡ πύλη ἔφαγε. τὰ φονὴ καλεῖται καὶ ἐκεί-
νη.

[illegible]

Quem bis renatum, & grauem cupidinem
Naumedontis rapacem fugientem,

Ὀν] ὅν πινά Γέλοπα, δις ἀκμάσονται ἐξ ου-
 ρύοντα τὸν ἀρπακτικὸν πόθον τῷ Ναυμέδοντος, ἥ-
 ποι τῷ Ποσιδῶνι; τῷ ἥλι νεῶν μέδοντος. ἂν πι-
 ρες μεταρραφικὸν πᾶσιμα Λαυμέδοντος ἔχω-
 σι, ἔσθλ' ἐν ὅ ἐρεχλὸς ὁ Ζεὺς, ἢ ὁ Ποσιδῶν, πα-
 ρεῖ τὸ ἐρέχλω τὸ μινὰ λεγόμενος, ἔσθλ' ἐν ὅ ἐς
 τοῖς Λαυταιναίαις, ἢ τοῖς Λαυταιναίαις γῆας, ἥτοι
 τοῖς τόποις καὶ τὰ χωρεῖσθαι, ὡς τε πολέμῳ καὶ
 νηυσὶ καὶ φθίρειν τὴν γεωροκτόνον Οἰνόμαον.
 δις δὲ ἡδύσθαι φησὶ τὸν Πέλοπα, ἐπεὶ περὶ τὸν
 ἥκμασε τὴν φυσικὴν ἡλικίαν. δδύπρον δὲ κα-
 τακοπίς καὶ τυχεῖς, ὡς φασὶ, τῆς θεοῖς, ἀφ' ἐ-
 φήθη καὶ ἥκμασεν, ἠεὶ αὖθις δὲ τοῦτου μετὰ τὴν
 σφαίρουν ὁ Ποσιδῶν, παρ' οὗ ὁ Πέλοψ ἵππους
 πῆρωτος λαβὼν σὺν τῷ ὀρήματι, ἀπελθὼν εἰς
 Ἥλιν, νικᾷ τὸν μνηστηροτόνον Οἰνόμαον, καὶ
 αἰγρεῖ τὸν ἰδὸν περὶ τὸν νυμφίους αἰρηκώτα.
 οὕτω δὲ τοῦτον αἰγρεῖ. Ἰπποδάμεια ἡ Οἰνό-
 μάου θυγάτηρ, καὶ Εὐρύβοης τῆς Δαναοῦ θυγα-
 τρὸς, ἢ καὶ περὶ τῷ ἰδίῳ πατρὶς ἐρωμένη, ἐξ ἧς
 τὸ πρὶν ἐκδοδομένη πρὸς γάμον, κατὰ τοὺς οἱ ἀ-
 κελεύεσθαι ἥλι ἰσχυροῦν γενοῦσιν, ἡεὶ τὸ καὶ
 περὶ Μυρτίλου τῷ ἡνιοχῶντος πατρὸς τῆς πα-
 τὸς γούθις τὸν γενοῦντος Εὐρυπύου καὶ Κλεοδούρου

τῆς Αἰόλου, ἣ Αἰόλου θυγάτηρ. αὐτὴ τὸν Πέλοπα ὠρεῖται ἰδοῦσα μετὰ τῷ ἦν ἰβ' νυμφίῳ ἀνείρεται, ἔρωϊ τύπῳ κατέχευτο, καὶ τῇ Μυρτίᾳ φησὶ σπυρῆσαι τῇ νεαίᾳ αἰς τὴν ἡ' πατρὸς νίκην. ὁ δὲ ταῖς χοινικαῖς ἦν ἑσθλὸν ποιεῖται ἔκ τε ἐκβαλὼν, ἐποίησε τὸν Οἰνόμαον ἐν τῇ περὶ τῆς ἡπηνεῖαι καὶ ἀναίρεναι καὶ πατρὸς Πέλοπος ἐκπεσόντων ἦν ἑσθλὸν. ὡς περὶ λέγουσιν, αὐτὸς δὲ δειρεῖται ἡλὼν ἐκβαλὼν τῇ ἄξει τῷ ἄρματος κρείνοις, καὶ οὕτως ἡπηρε Πέλοπος Οἰνόμαον. ἐδίδου γὰρ ὁ Οἰνόμαος τῷ μνηστῆρι τὴν ἱπποδάμειαν ὅτι ἦν οἰκίαν ἔχειν ἄρματα, καὶ πέραι τῷ δρόμῳ, καὶ ἐπαθλοῖ τῷ γάμῳ. τὸν Κορίνθιον Ἰσθμὸν, εἰ δεινὸν εἶναι ἀφικέσθαι μέγας τύπου. αὐτὸς δὲ ὅπῃθεν ἐλαύνων μετὰ δροατῆς, καὶ τελαμαβάων αὐτοῖς ἀνίρει, ποτε δὲ οὕτω νικηθεὶς δόλοισι, καὶ ἀμαρῶντες κατήρατο τῇ Μυρτίᾳ, τοῖς τὴν ὅπῃθεν αὐτῷ, ἵνα ἔπειτα Πέλοπος ἀπολλυται, ὁ καὶ γένοιτο ὑπερῶν. λαβὼν γὰρ Πέλοπος ἱπποδάμειαν, ἐδειρεῖται ὅπως ἐν τῷ πῶν ἐνὶ δρόμῳ αὐτῆς, ἀφ' ἧς ἔχουσιν ἵνα ὑδῶν αὐτὴ κομίσῃ. ἀφ' ἧς ἔχουσιν δὲ τῷ Πέλοπος, Μυρτίᾳ ἐπείγει βιάζειν ἱπποδάμειαν ἐλθόντες δὲ Πέλοπος, καὶ ἐλθόντες

ἐκ τῶν κρηνίων ἐκείνων ναὸν ἔμελλε κατα- | Φόρβας, καὶ Διομήδης ὁ Θράξ, καὶ Κύνος
σκηδύσῃν, ὡς τῶν καὶ Ἀνταῖος καὶ Εὐένος, καὶ | ὁ ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθείς.

Γαμβροκτόνον ραΐσσοντα πεντεροφθόρου
Βουλαῖς αἰάγροις ἀς ὁ Καδμήλου γόνος
Ἡρτυσε, δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον,
Φερωνύμοις ἔδυψε Νηρέως τάφοις,
Πανώλεθρον κηλίδα θωύξας χυψ,

Genericidamque perditurum foceriperdis
Dolis impiis, quos Cadmili filius
Parauit, qui ultimo hauſto poculo,
Cognomina ſubiit Nerei ſepulcra,
Pernicioſas imprecatus generi diras,

Γαμβροκτόνον ραΐσσοντα.] τὸν Οἰνομάου
φθείραντα. γαμβροκτόνον δὲ λέγει τὸν Οἰνό-
μαον, διότι τὸ αἰμαῖν τοῖς μνηστῆρας τ' θυγάτρεις.
καὶ γαμβροκτόνος μὲν, ὁ κτείνων τοῖς γαμβροῖς.
γαμβρόκτονος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβρῶ. καὶ τὸ
πεντεροκτόνος καὶ πεντερόκτονος, καὶ τὰ λοιπὰ
ὁμοίως. τὰ γὰρ ποιεῖται πάντα, δύο πόνοις ὁπιδέ-
χονται. τὰ μὲν ὀνεργητικὰ τὸν παροξύνον, οἷον
τὸ γαμβροκτόνος, ὁ κτείνων τοῖς γαμβροῖς. τὰ δὲ
παθητικὰ τὸν παροξύνον, ὅτι τὸ γαμβρόκτο-
νος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβρῶ. Καδμήλος.]
ὁ Ερμῆς Βοιωτικῶς, ὁ καὶ Κλεοβούλου τῆς, ὁ
Μυρτίλος ὁ Οἰνομάου ἡνίοχος. ἥρτυσε, κατα-

σκηδύασε. τὴν ἱσορίαν ὁπιδεν εἰς πλάτος εἶπον.
τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύφον.] καὶ τὸ πότη-
εον τῶ Νηρέως. ἢ τὸν δὲ λοῖσθον ἐκπιὼν σκύ-
φον, ἔδυψε καὶ ἐκολύμωσεν εἰς τοῖς τάφοις τῶ
Νηρέως, τοῖς φερωνύμοις. ἢ τοι εἰς τὸ ἀπ' αὐτοῦ
Μυρτῶν πέλαρος, ὡς καὶ ἐφίλω. τὸ ὅχημα, χα-
λεπνισμὸς ὅστις, ἔσκεισμός. ὁ δὲ Νηρῶς, μυδι-
κῶς μὲν δαίμων ὅστις θεός, ὃ καὶ Δωρίδος τ' ἐκκα-
νὲ θυγάτρεις αἱ Νηλεΐδες. ἀλληλογικῶς δὲ Νη-
ρεῖς, ὁ θαλάσσιος, παρὰ τὸ νήχω. πανώλεθρον κη-
λίδα.] καὶ τὸ ἐρρέθη, ὅτι ῥιπτόμενος εἰς τὸ πέλα-
ρος, κατήραστο τὰ χυψί της ἱπποδαμείας.
θωύξας] κυρίως συρίζας, νῦν δὲ κατὰ κράτος.

Ο τὴν πόδαρξεν Ψύλλα ζωίστροφον,
Καὶ τὴν ὀπλαῖς Ἀρπιννα ἀρπύγαις ἴσθιν.
Τὸν δ' αὖ τέταρτον αὐτόμυμον ὄψεται
Κίρκου καὶ Τάρρακτῆρος, ὃν τε συγγόνων
Τὰ δούτέρφα τῆς δαΐσφάλου παλῆς
Velocis moderator Pſyllæ,
Harpinnaque vngulas æqualis Harpyis.
Quartum porro videbit, fratrem
Accipitris rapacis, quémque inter fratres
Secunda lubricæ ludæ præmia

Ψύλλα καὶ Ἀρπιννα.] ἵπποι Οἰνομάου, ὡς καὶ Μυρτίλος ἡνίοχος. ὀπλαῖς.] ὅτι οὐκ ἔστιν
Ε. j.

ἀρπύγας.] καὶ κότες δὲ εἶπε τὸ ἀπὸ μέρους γῆμα.
 ποτὶ γὰρ οὐφείλων εἶπεν, ἴσους ἄρπυγας ὁπλᾶς εἶ-
 πεν. ἄρπυγαι δὲ μυθικῶς δαίμονες πνεες, παῖ δὲ
 ὀνόμαζα αὐτῶν, Ἀελλῶ, καὶ Ὠκυπέτη, καὶ Κε-
 λαμνῶ, Λειδὸς ἀδελφαί, θυγατέρες Θάμμαντος,
 καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ὠκεανὸς θυγατρὸς. ἄρπυγαι
 δὲ λέγονται καὶ ὄρεα πνῆα ἀρπακτικὰ, ὅθεν ἐ-
 μολύβαντο καὶ παῖ τῷ Φινεῶς θυγατρὸς Εὐρύ-
 στῃ καὶ Ἀρπυρείᾳ, ὄρεα τῆς, ἀφαρπάζοντα
 πλὴν ὧσιν ἀπὸ τῶ σπυμαπὸς τῶ γέροντος. ἄρ-
 πυγαι δὲ ἀλληγορικῶς οἱ αἰετοί, ὡς καὶ νῦν,
 ὡς τὸ πρὸ αἰετὸς πέπεσιν. ἴσων δὲ, τὸ ἰσῶτα,
 ἀλλὰ καὶ μακρόν, γυνὴ δὲ βραχύ, ὅστις. εἰ
 καὶ μακρόν δὲ δέχθη, ἡ ἐστὶν ἐπὶ αἰσῶτος ὁ σί-
 γος, ἀλλ' ἔχ' ἄρα τὸς τὸ λεγόμενον χολίασμον.
 τὸ γὰρ ἰαμβικὸν μέτρον, ὡς καὶ τῷ ἥρωϊ, εἰσὶ
 πάθῃ διάφορα. τὸν δ' αὖ τέταρτον.] τὸν δὲ
 τέταρτον νυμφίον ὁψεται τὸν αὐτόμαμον καὶ ἀ-
 δελφόν, τὸν τῷ κήρῳ καὶ ἰερακὸς τὸ καταρρά-
 κτῆρος καὶ ἀναιρεπτοῦ Εὐκτοῦ. λέγεται δὲ τὸν
 Διήφοβον, ὃν πνῆα κηρύξουσιν καὶ ὑμνήσουσι λα-
 βόντα τὰ δούτεῖα τῆς δαΐσφαλτου παλαί-
 σρας. καὶ οἱ μὲν δαΐσφαλλον πάλιν πλὴν Ελέ-
 νῳ λέγουσιν, αὐτὴ τῷ ἥρῳ ἐνεκε πολλοῖς σφάλ-
 μασι καὶ ἀτυχήμασι ὡς ἐπὶ πόν. ἐγὼ δὲ τὰ
 σφαλλόμενα καὶ μεταπλήνοντα, παλαίσματα τῶ
 πλέμου, οἷον αὐτὴ τῷ ὄντινα τὸν Διήφοβον κη-
 ρύξουσιν τὰ δούτεῖα ἔχον ἢ πολέμουσιν παλαί-

σμάτων μετὰ τὸν Εὐκτοῦ. καὶ τὸν δὲ ἰβόσμαι
 τὸ ποιητῆ. μετὰ γὰρ τὸν Εὐκτοῦ Τραΐλος ὁ Εὐκτο-
 ρος ἀδελφὸς, καὶ οὐχ ὁ Διήφοβος ἐν τοῖς πολε-
 μικοῖς ἐδούτεῖον. ἢ ὅπως, ἢ ὅπως δὲ Εὐκτοῦ
 αὐτὸς γαμῶ τὴν Ελένῳ μετὰ τὸν Ἀλέξαν-
 δρον. ἢ ὅπως καὶ δαΐσφαλλον πάλιν, καλῶς ἔ-
 χ' λέγῃ τὴν Ελένῳ, κήρῳ δὲ καταρράκτῃρα
 καὶ ἄρπαγον τὸν Ἀλέξανδρον. μετὰ γὰρ τὸ ἀρχή-
 ναι Φιλοκτίτην ἀπὸ Λήμνου, καὶ πῆδον δούτα
 ἔστω αὐτῇ, καὶ αὐαρεθῶναι τὸν Ἀλέξανδρον,
 Διήφοβος πλὴν Ελένῳ ἐγγυρῶν. ἢ καὶ τῷ Πελα-
 γοῦ αὐτῷ ἐπαθλον θεοῦ τῷ αἰετὸς δούτα
 καὶ πολέμου, καὶ λαβὼν δούτα αὐτὸς, ὡς αἰε-
 τὸς. καὶ τὰ ὅρα ἄλλοι φασί, μὴ μόνος αὐτῷ
 ἀφελόμενος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Τρωάδι φησὶ βίβλῃ
 οἱ ὁ καμνὸς μ' ἐστὶ ἀρπύγας πόσις. Διήφοβος ἀ-
 λοχὸν ἔχον ἀκόνην Φρυγῶν. τὸτο διαπῶς ἰσο-
 ρεῖται. οἱ μὲν γὰρ φασιν, ὅτι κατ' ὄναρ ὁ Ἀχιλ-
 λεύς μιν εἰς τὴν Ελένην ἰδεῖν αὐτῷ ἐπιθυμη-
 σεν ἐρωτικῶς ἔχον ἀπὸ τῶ ὀνείρου, καὶ ἡξίωσεν
 ἐλθεῖν ὅππῃ τῷ τῆρος. περὶ δὲ τῶν οἱ Τρωάδων,
 περὶ ὧν ὅππῃ τῷ πύχῃ. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτῷ,
 ὅππῃ πῆδον ἐρωτὸς διετίθη. οἱ δὲ οὕτως, ὅτι ἰδὼν
 αὐτῷ περὶ ὅππῃ τῷ πύχῃ, ἐρωτὸς σιωπῶν
 ἦ, ὅτι ἡξίωσεν ἢ μιν εἰς αὐτὸν συμπεριεῖλαι αὐτῷ
 εἰς τὸ συμμιχθῆναι αὐτῇ. ἢ ὅτι κατ' ὄναρ ἐπι-
 ησεν, ὡς δὲ καὶ αὐτὸν αὐτῇ σιωπῶν καὶ
 οὕτως παρεμυθίη.

Λαβόντα κηρύξουσιν, ὃν δὲ δεμνίοις

Τὸν δ' ὄνειρων πέμπτον εἰσβολὴν μύθον,

Εἰδωλοπλάσῳ παρθενοκαταξιδύς ῥέει,

Τὸν μελλόνυμφον δυνέττω Κυταικῆς,

~~~~~

Adeptum prædicabunt. quintum denique

In cubili ex infomniis turbatum

Imaginoso agitabit corpore,

Sponsum futurum coniugem Cytaica,

Εν δὲ δεμνίοις.] τὸν πέμπτον εἰσβολὴν πλάσῳ
 παρθενοκαταξιδύς ῥέει τῷ σάματι, ὃν ὄνειρων εἰσβο-
 λήμνοι. ἰστέστιν, ποιητὴς αὐτὸν ἐν ὄνειροις φάσμα
 αὐτῆς ἐλπίοντα, κινεῖται δὲ παλαίμαρτος, ὡς παρ-
 σπυνοσάσῃ αὐτῇ. λέγεται δὲ τὸν Ἀχιλλεῦ. εἰδω-
 λοπλάσῳ, τὰ δ' ὄνειρων ἐρωτῇ, ὅτι εἰδωλο-

πλάσῳ καὶ αὐτῆς παρθενοκαταξιδύς αὐτῇ.
 ῥέει δὲ.] γυνὴ μὲν τῷ ὀλωσάματι, καὶ αὐτῆς ὁ μύ-
 θος παρθενοπῶ, ὡς τὸ πρὸ ῥάον τὰ ἡδὴ τὸ ψυχῆς
 δι' αὐτῆς φάινεται. τὸν μελλόνυμφον.] τὸν Ἀχιλ-
 λεῦ, τὸν ἐν ἡδὴ τῇ γῆμα μελλόντα τῇ Νηδύει. με-
 θύοντα γὰρ, ὅτι ἐν ἡδὴ μακάρων νήσοις αὐτῇ.

ἔγνω, θυγατέρα δ' Αἰήτου ἔειδ' ἵμας τῆς ὤ-
κταν θυγατρὸς. Κύματα δ' πόλις Κολχίδος, ὅθεν
αὐτὴν Κυταϊκὴν ἔφη. οἱ δ' Κόλχοι, Ἰνδοὶ Σκύ-
ται εἰσιν, οἱ δ' Ἀρζοὶ καὶ ἄλλοι, πλησίον οἰκόν-
τες Ἀρζῶν τ' ἑσπέρην Μασσαγετῶν, ὧν Κόλχων πρὸ
φαρμακὰ αὐτὴν μερὸν αἰμαρῶσιν. εἰς δ' Κόλχους
Αἰήτης ἀφίκετο, ὡς μὴ ἀρεαδὴς τῇ τ' Κορίνθου
βασίλει. Αἰήτης γὰρ ἔλαυνε Ἡλίου παῖδες,
καὶ Πέρσης τῆς ὤκταν θυγατρὸς. διέειλε δ' Ἡλῖος
τῆς πατρὸς τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μετὰ Ἀρκαδίαν
Ἀλκιόει δέδωκε, τὴν δ' Κόρινθον Αἰήτη. Αἰήτης
δὲ μὴ ἀρεαδὴς τῇ Κορίνθῳ, παρέτετο τῷ τὴν
φυλάσσειν Βουνῷ, Ἐρμῷ καὶ Νύμφῃς ἡμέ-
ρας δ' εἰς Κόλχους ἀφίκετο, ἐν ἱλαίῳ Βουνῷ
φυλάσσειν τῆς Κορίνθου βασιλείαν, ἕως ὅτε
αὐτὸς, ἢ τις τῶν αὐτῶν ἴκοιτο. ἐν Κόλχοις δ' αὐ-
τὸς γήμας εἶδ' ἔαν τὴν ὤκταν θυγατέρα ἐν Κυ-

ταῖα πόλει, Μήδῃαν καὶ Ἀφροδίτην Ἰωνῶν. ἀδελφὰ
δὲ Αἰήτης καὶ Ἀλκιόως, ἡ τῇ Ἡλίου θυγατρὶς, Κίρ-
κη δὲ Πασφάη, καὶ ἑτέροις καὶ Καλυψῶ. ὅθεν δὲ
τῇ Ἡλίου βασίλειας τ' εἰς αὐτὴν παῖδας Αἰήτην καὶ
Ἀλκιόαν διαμέσας, θεόπεμπτος ὁ Χῖος Εὐμήλει-
ος Κορίνθῳ ἰσοεικέως ποιητὴν μέμνηται λέγοντος.
Ἀλλ' ὅτε δ' Αἰήτης ἔλαυνε Ἡλίου παῖδας, Ἡλῖος
τὴν ἀντίοπιν, τότε δ' αὖτε χαλάρῃν δάσαστο
πατρὶν εἰς Τρωάδα ἄλγος ἦεν. Ἡ γὰρ ἔνευσεν
Ἀστωπὸς, τὴν πρὸς δὲ Ἀλκιόαν. Ἡ δ' Εὐρύπην
κεάπειτο. Αἰήτης δ' αὖτε ἀπασαν. Αἰήτης δ' αὖ-
τὸν Βουνῷ παρέδωκε φυλάσσειν. Εἰσὶν αὖ-
τὸς ἀνὴρ εἰς ὕπερον αὐτὸς ἴκοιτο, Ἡ δ' αὖτε πρὸς
ὁ δ' ὤχετο Κολχίδα γαῖαν. σημεῖον δὲ τῆς, ὅτε
αἰμαρῶν τοῖς τῇ ἰσοεικέως Πέρσης καὶ Ἡλίου
παῖδας φασὶν Αἰήτην καὶ Ἀλκιόαν. ὁ δὲ Εὐ-
μήλειος εἶπε Ἀντιόπης καὶ Ἡλίου.

Τῆς ξένοβαλκῆς, ὅν ποτ' Οἰνώνης φυγὰς,

Hospites depereuntis: quem aliquando ab Oenone exulans,

Ξενοβάκῆς.] τῆς Μυδαιίας, ὅπ' ἔξενε ὄντι
τῇ Ἰάσονι ἐφιλώθη καὶ ἐξέβαλε χυλὴν, καὶ δὲ
τὸν αὐτὴς ἔρωτα, καὶ Ἀφροδίτην κατέπεσε μελη-
δὸν τὸν αὐτὴς ἰδελφόν. ἡ δ' ἰσοεία ὥστε Ἀπολ-
λωνίῳ τῇ Ροδίῳ κῆρυ. μέμνηται καὶ Πίνδα-
ρος λέγων· ἔσφατον ἡ Πελίαν ἔξ ἀγαθῶν θα-
νέων Αἰολίδαν, χεῖρεσιν ἢ βουλαῖς ἀνάνυ-
τοις. τὸ δὲ πλάτος τῆς ἰσοείας κατὰ Φερειῶ-
ν καὶ ἑτέροις, οὕτως ἔχει. Σαλμωνέως
καὶ Ἀλκιόως θυγάτηρ ὑπερχε Τυρρῶν,
ὥστε Κελκί σφεφορβή, τῇ Σαλμωνέως
ἀδελφῷ. τῷ τῇ μὲν Ποσειδῶν, διδύμοι
παῖδας Ἰωνῶν, Πελίαν καὶ Νηλέα, οὓς ἡ
μητὴρ ἐκπύθησιν ἰσσοφορβίαις. σφαμέντις δὲ
ἀνέγνω τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἐκείνης μη-
τρός κτείνουσι σφῆρα, καὶ αὐτὴν φυγῶσαν ἐν
τῇ τῆς Ἡέρας πεδίον. Νηλεὺς δὲ σφισσάσας
μετὰ Πελίου ἦκεν εἰς Μεσσηνίαν, καὶ κτείνει
Γύλον. Πελίης δὲ ἐν Θεσσαλίᾳ οἰκῶν, ἐξ
Ἀναξιβίας τῆς Βίαντος, ἢ Φιλομάχης τῆς
Ἀμφιόνης, ἔχον Ἀκασον, Πεισίδην, Πε-
λοπίαν, Ἰπποδῶν, Ἀλκίον. Κρηίδης δὲ

κτείνει Ἰωλκὸν, ἐν Τυρροῖς τῆς αὐτῆς ἀδελ-
φίδος, Ἰωνῶν Αἴσωνα, Ἀμυθάονα, Φέρη-
τα. μετὰ δὲ Κρηίδαν, Πελίης ἐβασίλευ-
σεν Ἰωλκῷ. ὃ χρησμὸς ἡ, ὑπὸ Ἰωνος ἦν
ἐξ Αἰόλου θατεῖν, ὧν εἰς ἡν καὶ Ἰάσων,
παῖς Αἰσίου ὑπαρχῶν, καὶ Πολυμήνης
τῆς Αὐτολύκου. ὡς γὰρ πάντας ἀνέρει τις
Αἰολίδας ὁ Πελίης, ἐμελλε δὲ καὶ τὸν Ἰά-
σωνα ἐπὶ βρέφος ὄντα, ὡς Αἰολίδην αἰελεῖν,
νύκτα βαθεῖαν οἱ πύπυ σωτηρησάτες συγ-
γχεῖς, σπῶν τὸν βαλόντες μετὰ δα-
κρύων, ἐξάγουσιν ὡς δῶκεν θανόντα, ἀπα-
χαλόντες δὲ εἰς τὸ Χείρωνος αἵτησιν, δέδω-
κασιν αὐτὴν ἀνὰ σφῆρα καὶ παιδὸς δέσσαι,
κατὰ πύπυ καὶ τὸν Πίνδαρος λέγει· αὐτὸν δὲ λα-
βὼν ἡλικίας, κατῆλθε ἐκ τῆς αἵτης. ἔκ τ' ἡν Ἀ-
πολλωνίον καὶ λοιπὸν, ὅθεν τὸν Ἀναυρον ἠρόβια
ποταμόν. ὁ δὲ Πελίης ἐπαλιν χρησμὸν λαβὼν,
ἤκουσεν, ὅτι μονοπέδλου φυλάσσειν, κατὰ καὶ
Πίνδαρος ἔλεγε, τὸν μονοκρηπίδα πάντας ἐν
φυλακῇς σχεδὸν μεγάλης. τὸν γὰρ μαδῶν
τὸν χρησμὸν, θύσας τῷ Ποσειδῶνι, πάντας ὅπ' αὐ-

E. ij.

πιήσας, καὶ τὸ δέρας κομίσας (νέος γὰρ εἶ, ἐρῶ δὲ
 γέρον) δίδωμί σοι τὴν βασιλείαν. τὸτο δὲ εἶπεν,
 ὡς ἀπελθὼν ἀναβῆναι ὑπὸ τοῦ δράκοντος. καὶ δὲ τὸ
 Πινδαρεὺς ῥητοὺς οὕτως ἐχοῖσιν· ἐσαῖη γνῶμας ἀ-
 παρβάκτοι· πειρώμενος, ὃν ἀγρῶν πλήθοντες ὁ-
 χλου. καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν φησὶν· οὐ παρέπον
 νῶν χαλκοτέροισι ξίφεσιν, οὐδ' ὀκόντεςσι μετὰ
 λαν παρῶντων πῦρ δαίδαλα. Οἰνῶντος φυ-
 γας.] ὁ Πηλεΐδης. Αἰακὸς γὰρ καὶ Διὶδὸς παῖδες,
 Τελαμών, καὶ Πηλεΐδης, καὶ Φάκος ἀδελφός αὐτοῦ
 καὶ Φαμάθου μῆτρ' ἐκένων, ὃν Φάκον ὃν γυ-
 μνασία Γηλειὸς δίσκω πηρήσει. Τελαμῶν δὲ τὸ
 μετὰ φρενον πηρῆς ξίφει, αἰεῖται αὐτὸν, ὃν παρ'
 Αἰακὸς δίδωκεται τῆς Αἰγίνης. καὶ ὁ αὐτὸς Τε-
 λαμῶν τὴν Σαλαμῖνα νῆσον οἰκεῖ. Κερχεῖς δὲ ὁ
 Ποσειδῶντος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Αἰσώπιδος, κτείνας
 ὄφιν τὴν νῆσον λυμηνόμενον, ἐκασίλιν αὐ-
 τῆς. ἀπῆκε δὲ πελιδνῶν, τὴν βασιλείαν Τελα-
 μῶνι κατέλεξε, φυχρὸν παρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Πη-
 λεΐδης καὶ Φερειῶν, κατὰ ἱερεῖα ὑπὸ Εὐρύπου τοῦ
 Ἀκτῶρος, οὗ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβάνει. ἀ-
 ναρτηθείσης δὲ οὐκ ἐκείνης ἤρχετο εἰς Φθίαν, καὶ Θέ-
 πν' ἄρσεν, ὅπῃ αὐτὴ ἵππων ἦκει ἐν φαργῶν καὶ δε-
 υδείῳ, ὃ καλεῖται ὑπὸ τῆς Θέπιδος ἡ πόλις. καὶ
 μὲν Φίλαρχον, ὅπῃ ὀπλισαμένη τὰ ἵππων ἐφυγε
 παρὸς τὸν Ηφαίστον, μὴ πληρώσασα τὸν πόντον ἔρω-
 τα. πληγίστα πόντος αὐτὴ σφύρα, ἐν
 Θεσσαλίᾳ ἵσταται ἐν τῇ ὑπὸ αὐτῆς κληθέντι θεπ-
 δείᾳ. καὶ τὸ Εὐκλείδην, ὅπῃ διωκεμένη ἡ Θέ-
 τις ὑπὸ Πηλέως, μετὰ λατρίαν ἑαυτῇ, ὡς ὁ
 Πρωτεύς, εἰς δὲ φόρους εἰδέας. οὐκ εἶδ' ἐκτέραν
 αὐτῇ ἐν σπηΐας μορφῇ, καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὃν καὶ

σπηΐας χωρίον Μαγνησίας Θεσσαλικῆς. οὐκ ἔστι
 γὰρ φυγάδων Θεσσαλικῶν Οἰνῶντος, ἢ τοῦ Αἰγί-
 νης, πόντος Πηλέα φησὶν. ἢ γὰρ Αἰγίνα παρὸς τὸν Οἰ-
 νῶντος ἐλέγετο, ὑπὸ Οἰνῶντος τῆς Βουδίωνος θυ-
 γατρῆς, κατὰ φησι Φυγαγένης ἐν τῇ παρῶν τῇ
 Αἰγίνῃ. Αἰγίνα δὲ μετεκλήθη, ὡς πάντες
 φασὶν, ὑπὸ Αἰγίνης τῆς Αἰσώπιδος, διὰ τὸν φόνον
 Φάκου. καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς Φαμάθην λυκὸν μέ-
 γαν ἐποίησεν δὲ φθίρειν τοῖς βόας Πηλέως, ὃν
 πάλιν αὐτὴ ἀπελίσσασε, Θέπιδος παρὰ κλησίαν. οἱ
 δὲ φασὶν, ὅπῃ ἡ Θέπιδος τὸν ἀπελίσσασε τρωτόντα
 ταῖς βοῖς, αὐτὴ Πηλεΐδης ἀποῖνα ἐσελλεν Ἀκτῶν ὑπὸ
 Ἀκτῶρος, τὸ οὐκ ἐκείνῳ, ὃν ἄκων ἀεῖται κωμωχε-
 σίῳ. οἱ δὲ φασὶν, ὅπῃ ὁ Γηλειὸς παρὸς Θέπιδος Γο-
 λυμηνίδα εἶχε γυναικα, ἥς ἀδελφός ἱeros· οὗ
 παῖδας Εὐρύπωνα ἐν κωμωχεσίῳ Πηλεΐδης ἄκων ἀ-
 ναιρεῖ, ἐν ᾧ ὅπῃ αὐτὴ Ἀργεῖον αὐτῇ. Οἰνῶντος φυ-
 γας.) Αἰγίνα τὴν Αἰσώπιδος θυγατέρα Ζεὺς εἰς
 Διὶ ἔχεν, εἰς τὸν καλούμενον Φιλοκῶντα. τὸ
 δὲ Σισύφου τῇ Αἰσώπιδος ἀπαγγελίας τὴν τῆς
 Διὸς μύθον, ὃ Αἰσώπιδος παρὸς τὸ μαθῆναι πάλιν
 ὑπὸ Ζεὺς. Ζεὺς δὲ γοῖς πῶς, τὴν μὲν εἰς νῆσον ἐ-
 πόνον μετέβαλε, τῇ δὲ Σισύφῳ δὲ δακτύλῳ
 εἶαν ἐν τῇ ἀδῇ, ὡς τὴν λίθον ὑπὸ φέρειν μέγαν. τῆς
 δὲ Αἰγίνης πόντος Αἰακὸν πενέως, καὶ δὲ τὸ δὲ παρὸς
 εἶναι μόνον ἐν τῇ νήσῳ δυοχραίνοντα, παρὸς σφύρα
 τῇ Διὶ, ἵνα οἱ οὐκ εἴσε μύμηκας μεταβληθῶσιν
 εἰς ἀνδρας, ὃ καὶ γέγονεν. ἄλλοι δὲ τὸ παρὸς τῇ μυρ-
 μήκων οὕτως φασὶν, ὅτι Πηλεΐδης αὐτῶν πόντον
 ἀδελφόν, ἐφυγε. καὶ ἑλθὼν ἐν Θεσσαλίᾳ ὑπὸ
 στρατῷ, καὶ δὲ ἀμύρος τῇ Διὶ, μετεκλήθη ταν εἰ μύρ-
 μηκας εἰς ἀνδρας, ἐξ οὗ γέγονεν Μυρμιδόνες.

Μύρμων τὸν ἐξ ἀπέζον αἰδρώσας στρατὸν
 Γελασγικὸν Τυφῶνα γυνάτα πατήρ,
 Αφ' ἐπὶ τῇ παύδων φεβάλω σποδουμένων,
 Μοδὸν φλέγυσσιν ἐξ ἀλύξαιτα σποδόν.

Cum sexpeda formicarum in viros mutasset agmina,
 Procreavit pater Typhonem Pelasgicum,
 E septem pueris igne combustis
 Solum calidæ elapsum fauillæ.

Μύρμων τὸν ἐξ ἀπέζον αἰδρώσας στρατὸν.] ἀποῖσιν, ὅπῃ Αἰακὸς ἐξ Αἰγίνης Διὶ γυναικὶς, ἐν
 E. iij.

τῇ ἀπὸ αὐτῆς Αἰγίνῃ νῆσῳ κατελείφθῃ μόνος· ἡ πῆ-
σατο δὲ τῇ Διὶ, καὶ ὅς τοις μύρμηκας αἰθρώπους
ἐποίησε, καὶ τὰ καὶ Ησίοδος ἐν τῇ Ηρωϊκῇ ἡρώεα-
λογίᾳ φησὶν,

Ἡ δὲ ἱπποκαστὰρ ἔκινεν Δίακον ἱπποχέρ-
μην,

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥῆξῃς πολυκράτου ἵκετο μέγῃ,
μῦνος ἑὼν ἡραλλε πατὴρ αἰθρῶν τε θεῶν τε.

ἔσσι ἔσσι μύρμηκας ἐπὶ πρῶτον ἐνδοθεὶ νήσου,
τοὺς αἰθρας ποίησε, βαθυζώνους τε γυαῖκας.

οἱ δὲ ἡ τοι παρῶτα ζῶντες νέας ἀμφιελίσσας.

καὶ ταῦτα μὲν εἰς τὰ λήερα καὶ μυθικά. Θεαρέ-
νης δὲ ὁ ἱσοκλῆς ἐν τῇ παρὰ Αἰγίνης φησὶν, ὁ λιγαν-
θροπῶσης τῆς νήσου τοὺς ἐν αὐτῇ ἐν σπηλαίοις οἰ-
κεῖν, ἀκαταόχτους ὄντας. ὁ τοὺς μὲν γεωργουμένους
καρποῖς, ἐν τοῖς σπηλαίοις πίθεσθαι. τίτῳ δὲ ἐκ τού-
των ὀρυθμομένην γλῶσσαν τοὺς γεωργίας αἰσφένειν,
ὡς ἱπποκράτης τῆς νήσου τελοῦσης, καὶ μάλλον ὅτι
ἡμιπιδινῶν. τῇ δὲ ἀληθὲς ἔπος· Δίακός δὲ ἐλθὼν
μυτι πνῶν ἐκ Πελοποννήσου, καὶ οἰκήσας τίτῳ νῆ-
σῳ, ἐξ ἡμέρων ἐν αὐτῇ, πάντα διδάξας τὰ παρὰ
πόλεμον, καὶ ἀπλῶς εἰπὴν ὅσοις ἀνθρώποις κέ-
χρηται. ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι Δίακός γε ἐλθὼν
ἀνδρῶς ὁ Ζεὺς, τοὺς τῆς Αἰγίνης νήσου μύρμηκας αἰ-
θρώπους ἐποίησε. Τυτέστιν, ἡ εἰμαρμένη καὶ ὁ νοῦς
Δίακου. Ζεὺς γὰρ ὁ εἰμαρμένη καὶ ὁ νοῦς λέγεται,
μετέτρεψεν αὐτοὺς καὶ μετέρρυθμισε, πρὸς τὸ κατὰ
αἰθρώπους παρὰ τὴν πᾶσαν συμπαῖαν ἔργα αὐτῶν. ἡ
δὲ Αἰγίνα αὕτη νῆσος μία ἦν Σπερτιάδων ὄντων, αὐ-
τοκρὺν κειμένη τῆς Αἰγίνης, ἀπὸ τοῦ, ὡς ἔφην, Ἀρ-
γείων ἱπποκράτους. μετὰ γὰρ Λακωνιστῶν ἐλ-
θὼν Δίακός τε αὐτῶν κατέστησε, καὶ Τελακῶν Ἀρ-
γείος μετὰ τὴν πελοπόννησον, αὐτὸν πλὴν ἐλ-
θὼν, ὥκισεν Αἰγίνα. οἱ δὲ Ἀργεῖοι τῷ Δαυκαῶ
ἡρώεα εἰσὶν. αἰθρώπους. ὅτι μὲν Δίακου καὶ τὸ
μυθικὸν αἰθρώπους ποιήσας. νῦν δὲ ὅτι Γηλέως,
αὐτὸς τῷ ἱσοκλῆτι, καὶ αὐτοῖς ποιήσας. Γε-
λασζικόν.) Ωκεανὸς καὶ Τηθύος Ἰνάχος· Ἰνάχου δὲ
Μελίης τῆς Ωκεανῶν, Φορωνεὺς καὶ Αἰγιάλειος ἄ-
πας, ἀφ' οὗ Αἰγιάλεια ἡ γῶρεα. Φορωνεὺς διω-
στῶν Πελοποννήσου, ἐκ Τηλοδίκης νύμφης γλυ-
τὰ Ἀπιν καὶ Νιόβην. Ἀπιν οὐκ ἐστὶν ἡ Ζώνη,
αἰσφένειται ὑπὸ Θελεξίου καὶ Τελχίνος, ἀφ' οὗ
καὶ ἡ γῶρεα Ἀπία ἡ τῆς Πελοποννήσου. Νιόβης
τῆς Ἀπιδος ἀδελφῆς, καὶ Διὸς, Ἀργεῖς, ἀφ' οὗ ἡ
γῶρεα καὶ ἡ Ἀκουσίλαος, καὶ Πελασγὸς σὺν Ἀρδίῳ,

ἀφ' οὗ ἡ Σπὸ Πελοποννήσου γῶρεα, ἡ καὶ Ἀπία λε-
γομένη, μέγιστος Φαρσαλίας καὶ Λαλείας, Πελα-
σγία ἐκλήθη. τὸν δὲ Ἀχαιῶνα Πελασζικὸν οὐκ ἔλε-
σεν, ὡς Φαρσάλιον. τυφῶν.) δαίμων ἐκαπαγ-
κέφαλος, πολεμικὸς καὶ κεραιωτής τῇ Διὶ,
ὡς φασί μυθικῶς. Πίνδαρος μὲν λέγει, ἐκαπτε-
φάλου τυφῶνος ὁμείμενος. Αἰγύλιος δὲ πάλιν
παρὰ τούτου φησὶ· δι' αἷσι γεμνηλασίαι συνέλ-
φονον, ἐξ ὁμμάτων δὲ ἡσραπτε γρογγοπὸν σέλας.
ἀλληγορεῖται δὲ ψυχικός. τυφῶν ὁ δὲ τύφος καὶ
ἡ κινεδοξία, ἐκ τῶν κεφαλῶν, ταυτέστι πολλοὺς ὅ-
ποις ἐπάρσως ἔχουσα. κεραιούται δὲ καὶ πη-
παρῶτα καὶ κατὰ δέκαται τῇ Διὶ, ἡ τοι τῇ σά-
φρονι λογισμῶν. ἡ τυφῶν ὁ τοὺς τοιαύτους ἡ κατὰ τὸ
τῷ χείρσι καὶ τῷ ἔργῳ δέξασθαι σφοδρὰ κινήσεις
ἡμιπιδινῶν, καὶ ἡ ἐκπύραστος, ἡ περὶ ἐπὶ ἔργῳ
καὶ ἐπὶ τῇ ὑπὸ Διὸς, ἡ τοι τῇ ἰσχυρῶς αἰσφένει, καὶ
τῷ οὐρανῷ. μετὰ γὰρ τὸ ἀνιερῶτα δυνάμει καὶ συ-
στῆναι τὸν οὐρανὸν δυνάμει, ἐπὶ τῇ τῷ τυφῶνι
καὶ καὶ πυρῶνι δυνάμει. ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς καίτοις
καὶ κισπῶν δέσας τοῖς, ἐξ αἰσφένει δὲ ἐν τῇ Σικα-
λίᾳ ἡμέρας μὲν καπνὸς φαίνεται, καὶ τὸ πᾶν κα-
ρὸν τῆς νυκτὸς πῦρ, ταῦτα τῷ οὐρανῷ πῆχεα ῥηχύνει
καὶ κυλιν εἰς τὰ λαοσύν, ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἐν Σικελίᾳ
Ζεὺς τὸν τυφῶνα κατεπαρτάρασεν, οἱ δὲ ἐν Λυδίᾳ,
ἄλλοι ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἔπειτα ἐν Φρυγίᾳ καὶ ἐν Βοιω-
τίᾳ λέγουσιν ἔπειτα τῶν κατὰ τὴν ἰσχυρῶς δυνάμει. Ἀρτέ-
μων δὲ ὁ ἱσοκλῆς φησὶν, ὡς παρὰ τῶν, ὅτι πᾶν ὄρος
πυρὸς ἔχον αἰσφένει, κατὰ τὸν ὑπὸ τυφῶνι κατέ-
ται, εἰς ὃ πάντων οἱ λόγοι σὺν τῷ χεῖρσι τῷ μυθικῶς
ἐν δέξασθαι τοῖς λεγόντων κατὰ τὴν ἰσχυρῶς τῷ τυ-
φῶνι. Πελασζικὸν δὲ τυφῶνα, ἡ δαίμονα, ἡ αἰσ-
φένει πυρπνόνον, τῇ Ἀχαιῶν κατὰ. ἀφ' ἐπὶ τῇ παρὰ
δυνάμει. ὁ μὲν Λυκόφρων ἔπος ἐκ τῶν ὅτι ἐν δυνάμει, ἡ
κατὰ τὴν ἰσχυρῶς δυνάμει, ἐπὶ τῇ παρὰ τῇ ἀρρένας λέγει τὸ ὅτι ἐν
ἐκ Πηλέως τεκνῶν. καὶ τοῖς μὲν ἔξ, εἰς πῦρ βάλλουσα,
αὐτὴν, ὡς καὶ τῇ φύσιν αὐτῆς ὄντας, ὡς αἰσφένει
κατὰ τὴν αὐτῆς. ὅτι τῇ Ἀχαιῶν ἐφάρσθη καὶ
ἐκωλύθη. Πίνδαρος δὲ λέγει, Γοσηδῶνα καὶ Ἀπόλ-
λωνα καὶ Δία παρὰ τῷ γάμῳ τῆς Θεῆδος ἐλίσσας
καλυπνύναι τὸ αὐτοῖς, κατὰ τῆς Ζήνας ἡμιπιδινῶν, ὑπὸ
Θέμειδος καὶ τῇ Αἰγύλιον, ὑπὸ Γρομηνέως. φησὶ
γὰρ, ἡ πέχεται γε παρὰ τῇ φέρποντας. Ἀπολλο-
δώρος δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα μαντικῶς φησὶν ἐλίσσας
παρὰ τῷ γάμῳ τῆς Θεῆδος. Θέμειδης δὲ ὡς παρὰ τῇ
ὅτι Ἡρᾶς, καὶ Ζήλειν Διὶ σὺν ἐλίσσας, ὅθεν ὀργισθεὶς ἐκ

τὸν Δία, θνητὸν συζῆσαι αὐτῷ. Χείρωνος δὲ βα-
λαῖς ὁ Γηλὴς κατέχευ' αὐτῷ εἰς παντοίας μορ-
φὰς μεταβάλλουσιν, καὶ ἐμύνη αὐτῇ ὅν ἐδὴ Ση-
πας, καὶ γίνεταί οἱ γάμος ἐν Πηλῳ. καὶ οἱ θεοὶ
δῶρα ἔδωκαν, Γοσιπδὼν ἱπποῖς Ξάνθον καὶ Βαλ-
λίαν, Ἡφαιστὸς Μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔπερα.
ἤρνησάσα ἢ ἡ Θέτις τὸν ἑρὶν κτ' Ἀπολλόδαρον
Λιγύρωνα καὶ Λούμδρον, ὕπερον δὲ Ἀχιλλέα μετα-
κληθῆναι, δὲ τὸ δὲ θῆται αὐτῷ Χείρωνι, καὶ δι-
χαῖ κοινῆς γλῆς, ἢ γυναικὸς αἰστέφεται, καὶ
ἐσπέρει μὲν αὐτὸν εἰς πῦρ ἔβαλλεν· ἡμέρα δὲ ἔχειεν
αἰθεροῖα, ὡς ἀθανάτοισι τῆσιν ἐδέλουσα, ἰδόντες
δὲ Πηλεὺς τῷ Θέτιν βάλλουσι αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ,
καὶ βοήσωντες, σωῖσθι τῷ τῇ περὶ τῆς Νηρηί-
δας ὑποχωρήσας. ὁ δὲ Πηλεὺς τῷ Χείρωνι τὸν

παῖδα δέδωκεν ἀνὰ τρέφειν, καὶ τῷ περὶ φησιν
Ἀπολλόδαρος, Ἀγαμέμνων δὲ ὁ Φαρσάλιος, Πυρ-
σον πρῶτον λεγόντων Ἀχιλλέα καλεῖσθαι ἐν τῇ τῆς
Θέτιδος δόμῳ θαλαμῳ. ἔπα πρῶτον τῷ περὶ
Ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς τῷ περὶ τῇ δηλώσθην.
Παιδὸν δὲ ὁ οὐνομα θῆκε Πυρρίσον, ἀλλ' Ἀχιλλέα
Πηλεὺς ἐκάλεισε χεῖλος, εἰνεκά μιν, Κεῖλινον εἶναι
κάνει ἀσπιδὴ ἐν πῦρ ἀπαίμαρσε, Χείλος αἰδομένη
ἀσπεράτως ἑτέρου. ὁ δὲ Εὐρυπιδὴς ἀπαξ φησὶ
μιγνύει Γηλὴς τῇ Θέτιδι, ἐν τῇ σπηλαδί, καὶ ἐπ-
ερα σὺ αὐτῷ. φεῖδ' αὖτε, πυρκαϊκῶ, ἡ φθί-
γεις ψάειν, καὶ πρῶτον ἵζειν. ἀσπιδόμινον.
ἀλλαχὺ πηλομένων, νῦν δὲ φλεγόμενων. ἀπο-
δόν.) ἀλλαχὺ σακτῶν, νῦν δὲ τῷ πυρκαϊκῶ καὶ

Χ' ὡ μὲν παλιμπόρευτον ἵξεται τείδον,

Σφῆκας δαφνοῖς χρεάμων αἰφρύνει

Οποῖα κούρος δῶμα κινήσας καπνῶ.

Οἱ δ' αὖ πρῶτον ἤρνηται οὐλαμινύμου,

Et hic quidem retrogradam ibit viam.

Vespas cruentas è cauernis extrahens,

Instar pueri, domum fumo qui suffijt:

Illi verò genitricem iuuenecam bello cognominis,

Χ' ὡ μὲν.] καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἀρπάσας τῷ
Ἑλένῳ, ὑποστρεφὲς πάλιν πρὸς τῷ Τροίαν,
ὡς πρὸς τῆς κινήσας καπνῶ φονικῶν σπυγῶν
καπνίσας, καὶ περιστρέφει αὐτοῖς. Χ' ὡ μὲν Ἀπικῶ
σιω αλοιοφί, καὶ ὁ μὲν τὸ αὖ καὶ ὁ εἰς ὦ μέγα.
τὸ δὲ ἰώτα ἐξεβλήθη, καὶ ἐπέθη αὐτῷ. σφῆκας δα-
φνοῖς, φονικοῖς. λέγει δὲ τῆς Ἑλλήως. χῶ τὸ
χωρῶ, ὡς οὐ χρεάμων ὁ φωλεός, καὶ ἡ κατὰ δύσας
τῶν ὀφείων καὶ σπυγῶν καὶ μελισσῶν, καὶ εἰς τὴν
ἄλλο τῶν οὐρανῶν ζῶν, οἷον ἀσπίδα. οἱ δ' αὖ
πρῶτον ἤρνηται.] οἱ ὁμοῦ Ἑλλήως πῆς βύ-
κταις καὶ αἰετοῖς δυσάλοισι τῷ Ἰφιγλῆειαν,
τὴν πρῶτον ἤρνηται, ἢ τὴν μητέρα τὴν πρῶτῃς δυ-
σίας αὐτῆς ἤρνηται, τὸν οὐλαμινύμου Νεοπτό-
λεμον, ἢ τὸν πρῶτον Οὐλαδινύμου, ὅστις ἂν Ἀ-
λεξάνδρου. οὐλας γὰρ ἡ κρήνη. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐν
πύρῳ, φασὶν, αἰστέφει, ὅστις οὐλαδινύμου αὐτὸν
φασὶν καλεῖν. τὸ δὲ ἄλλος δὲ πρῶτον ἤρνηται τὸν
τὸν ὡφειλεν εἰπεῖν, ἢ σακκινύμου, ὁ μὲν ἔλαδω-
πύμον, οἱ γὰρ ποικίλεις ἐν πύρῳ αὐτὸν ἐκπύρηνται, δι-

ρον. πρῶτον ἤρνηται.] κατὰ πῆρας δὲ Ἰφιγλῆειας
καὶ Ἀχιλλέως ἐγνηθήν ὁ Νεοπτόλεμος. μετὰ δὲ
τῷ ἐπ' Εὐείπῳ Ἰφιγλῆειας διείσαν, ὡς φησὶ Πίν-
δαρος, Ἰφιγλῆειαν ἐπ' Εὐείπῳ σφαχθεῖσά παρέθε-
το, καὶ ὡς ἄνευ φασὶν, Ἀχιλλεὺς τὸν παῖδα Διὶ δα-
μεία ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ. Τρυφιδάρος δὲ καὶ οἱ
λοιποὶ πάντες, Διὶ δαμείας τῆς Λυκαμίδος διεί-
σας καὶ Ἀχιλλέως παῖδα τὸν Νεοπτόλεμον ἴσασιν.
φησὶ δὲ ὁ Τρυφιδάρος ἔγωγε, τὸς Ἀχιλλῆος καὶ ἐ-
πὶ τῆς Διὶ δαμείας. τῷ δὲ Ἰφιγλῆειαν κτ' τοῖς
ἀκριβεῖς τῷ ἰσοεικῶν, οὐ γυνάμεια ἔχεν Ἀχιλ-
λεὺς, ἀλλὰ κατὰ δέντων τῶν αἰέμων, ἐν τῇ δει-
κνύειν τῆς Ἑλλήως ἐν Αὐλίδι, ἐκελθὼν Μενέλαος
ἢ Ἀγαμέμνων δὲ κενήσων, καὶ τῶν σφῶν ἐλα-
φον, μετὰ λαυρήσας, ἐφ' ἧς ἀπ' οὐτῶν. οὐδὲ ἡ
Ἀρτεμις, χολωθεῖσα δὲ δὲ τῷ τῷ τῆς θεός, τῆς αἰέ-
μοις κατέχευε. ἐδὲ δὲ χενισμός, ὡς εἰ μὴ τῷ Ἰ-
φιγλῆει, ἐκ αὐτῶν αἰέτως πῆς δὲ τὴν Τροίαν φέρεσιν
αἰέμοις ἐν τῷ τῶν. οἱ οὖν Ἑλλήως πῆς πρῶτον εἰς
Μηκύνῳ ἀφελῶν τῶν δυσίας τῷ Ἰφιγλῆειαν.

τῷ Σαλμυδήσῳ ὃ ποταμός Θεάκης, εἰσβά- | ρος Σαλμυδήσιον, τὸ ἀπὸ Σαμάρειας, μέχρι κα-
λων εἰς πὺν Εὐξείνου πόντον. ὃ δὲν καὶ πέλα- | ὁ Εὐξείνου.

Εντὸς ματεύων, Ελλάδος καρατόμον,
Δαρθὴν φαλκιδώσαν οἰκήσῃ σπῖλον,
Κέλτου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν.
Ποτῶν δάμπτει πλὴν ποτὶ ἐν σφαγῆς κέμας,
Λαμύν πρὸς ἡΐσα φασγάνων ἐκρύσσεται,
Βαθὺς δὲ ἔσω ῥηϊμῖνος αὐδηήσεται,
Ερημος ἐν κρόχῃσι νυμφίου δρόμος.
Στένοντος ἄλγος καὶ κενὴν ναυκληρίαν,
Καὶ πλὴν ἄφαιτόν εἶδος ἡλλοιωμένην
Γραῖαν, σφαγείων ἡδὲ χερνίβων πέλας,
Αδου τὴν παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλεγῇ,
Κρεττῆρες, ὃν μέλαινα πομφύξ φητῶν
Σάρκας λεβητίζουσα δαΐτα λουργία

*****

Perquirens, Græcia decollatricem,
Albam diu habitabit infulam
Ad ostia palustrium Celti aquarum,
Vxorem desiderans, quam olim in sacrificiis ceruæ
Guttur protendens à cultris liberabit.
Latus autem per litus appellabitur
Desertus sponsi cursus arenosus
Clades gementis, & inanem nauigationem.
Et inuisa forma mutatam
Anum iuxta pateras & mulcra,
Plutonisque ollam ebullientem è fundo
Flammam, quam nigra sufflabit, mortuorum
Elixans coquendi arte viscera.

Μαπύων.) μασεύων, ἡλιαφῶν, κατ' Αἰολι-
κίω ἐκκλησιν πῶσ. [Ελλάδος καρατόμον.]
ἔφλω καὶ πρὸς περὶ, ὅτε τὰ τοιαῦτα πάντα, δύο
τόνοις ὁπιδέχονται, τὰ μὲν ἐνεργῆ καὶ τὰ παροξύ-
νον, τὰ δὲ παθητικὰ πὺν πρὸς παροξύνον. οἷον
ποταμός ὁ κόπῳ, πόμος ὃ ὁ κοπέας, καρατόμος Ελ-
λάδος, ἡ ὕψ' Ελλίων καρατομένην μέλλου-
σα, ἡ καρατόμος Ελλάδος, ἡ ἐν Σικυθίᾳ ποτὶς Ελ-

λίνας αἰαιροῦσα, δὲ πλὴν ἐν τῷ τοῖς ἑαυτῶν
ἡλιομῆλιν ξενοκτονίαν. ὅτε τὰ τοιαῦτα τοῖς δύο
τόνοις ὁπιδέχονται, ἡ πὺν πρὸς παροξύνον, μέ-
τα παθητικὰ, πὺν ὃ πρὸς παροξύνον τὰ ἐνεργῆ-
πικὰ, οἷον βεβληγῆς, οἱ πληγῆτες ὑπὸ βοῶν. ἑα-
πληγῆς ὃ, οἱ πληγόντες βόας. φαλκιδώσαν.]
πλὴν λευκὴν νῆσον τῶ Εὐξείνου, ἡ πλὴν λευκαίνα-
μῆλιν ἐν τῷ ἀφρὸ τῶ κυμάτων. ἡ κατ' Αἰόνισσας.
F. j.

Αυλίδι παρὶ τὸν βασιλὸν τῷ Διὶς ἰδόντες τὸν
δράκοντα, τὸν τοῖς σκουτοῖς φαρόντα καὶ τὴν
μυτιέρα, ὅρκους ἀλλήλοισι δόντες, πλοῦσιν
ὅππῃ τὴν Τροίαν. Ἰνὲς δὲ τὸ Κρόνου νυκτὶ αὐτῷ τῷ
Κρονίδου εἶπον, ἥτοι τοῦ Διὸς. οἱ δὲ αὐτῇ τῷ
Κρόνου. καὶ φαίνον ὅτι ὃν Δελφοῖς μαρτυροῦν
πρότερον τῷ Κρόνου ὡς, ἔνθα ἔλαβον τὸν χρη-
σμὸν οἱ Ἑλλήνες, ὅτι τὰς δεκάτῃ ἔπει τὴν Ἰλίου
πορήσοιτο. τὸ δὲ ἔκθης οὕτως, οἱ Ἑλλήνες ἀμφὶ
τὸν βωμὸν τῷ θεῷ αἰτέως Κρόνου ἢ Κρονίδου,
ἐν τῷ κρεανόμῳ ἥντι νηπιὸν σὺν τῇ μητρὶ, ἢ τοι
ἐν τῷ δρόκοντι τῷ φαρόντι τοῖς σκουτοῖς καὶ τῇ
αὐτῇ μυτιέρᾳ, ἄρσαντες καὶ ἀρμόσαντες, καὶ
ποιήσαντες τὸ δεύτερον ζυγὸν ἥντι ὁρκῶν, τοῦτεσι
δευτέρους ὅρκους ποιησάμενοι παρὶ τῷ θεῷ μέναι
μέχρι πελῆος τῷ πολέμῳ. τὴν ἰσχυρὰν κρότην
ἐνοπίλοισι ταῖς χερσὶν, ἀντηρόφως εἶπεν, αὐτῇ τῷ
ταῖς χερσὶς ἐνοπίλοισι ταῖς σερραῖς κώπαις.
δευτέρους δὲ ὅρκους εἶπε, πρὸς ἀντιδρόφῳ ἥντι
πρὸς τῶν, ἥντι δὸντων παρὶ πάντων ἥντι μνηστή-
ρων, ὅτε ἐμνηστέον τὴν Ελένην, ὅτι εἰ ἀδικη-
θεῖη παρὶ τοῦ Ἰνός ὁ ὅτι κληρὸς τῷ λαῷ ἐν
ζυγῷ, πάντες αὐτῷ συμμαρτήσῃ. σπηγεῖ
Βάκχον.) τὸν Διόνυσον φησὶν, ὅς τις αὐτοῖς ἔτα-
σε τὸ πρῶτον ἐν Μουσῇ ὑπὸ Τηλέφου μένοντος
ἐπὶ πολυθῆ, καὶ αὐτοῖς ἔξ αὐτῶν πᾶσι μπελον, καὶ
σπῆλας τὸν Τηλέφον δι' αὐτῆς, ὃν ἐν σφάλα-
τις ἐκλήθη. ἢ αἰάδους τῆς ἀμπέλου μύθος ὅτι.
τὸ δὲ ἀλληλοῦσιν οὕτως ἔχῃ. ἢ καὶ πῖνος ὢν ὁ
Τηλέφος, ἢ ἀμπέλου κλάδοις ὅππῃ θεῖς, ὑβρί-
σεται ὑπὸ Ἀχλὺς ἐν Καίῳ πύματι Μυ-
σίας, ὡς φησι Πίνδαρος. ἢ ἐν δὲ ἑσπέρῳ Τηλέφον
πρὸς ἐν ὅδῳ Καίῳ παρ' ὄχθας. ἥντι πᾶ-
σοιτε πημάτων) ἐπεὶ καὶ πρὸς τὸν πλοῦσαντες
οἱ Ἑλλήνες, καὶ ἀνενεχθέντες εἰς Μυσίαν, ἐ-
διδόχθησαν ὑπὸ Τηλέφου καὶ πάλιν ὑπὸ ἑσπε-
ραν εἰς τὴν Ελλάδα. ὁ δὲ Τηλέφος πᾶσι ὡς ἡ
ἐρεκλῆος καὶ Αὔρης τῆς Αλέου θυγατρὸς, τῇ Τε-
λαύῳ καὶ Νεαίεσσι. ἢ ὡς Αὔρη τὸ βρέφος ἐν
τῇ τελευτῇ τῆς Αλέως ἔθετο. λοιμοῦ δὲ κα-
τὰ τῆς γῆς Αλέως τὸ βρέφος, εἰς τὸ Παρθέριον
ἔρος ῥίπτεται ἡνιάζει ὅτι τὸ ἔλαφος. ποιήσας δὲ
θύροντες, Τηλέφον ἐκάλεισαν. τὴν δὲ Αὔρη
Ναυπλίου ὁ Ποσειδῶνος καλεῖται Αλέου ἀπὸ μπε-
λεῖ Τεύθρανη τῇ τότε Μυσίας διωκτῆ, ὅς ἔχεν
αὐτῷ γυναικα. ἀνενάγοντες.) ἢ ἡσσω αἰάφῃ

μυτιέρῃ. ὅτι πᾶσι ἐν μυτιέρῃ. ἢ πᾶσι πᾶσι τῷ
ροφ, ἢ τῷ ταύρομορφῳ Διονύσῳ, κατὰρχῃ ἢ θύ-
σῃ κρυφαίας καὶ μυστικῆς χερσὶς ἐν μυτιέρῃ τῷ
Δελφίνῳ τῷ τοῦ, ἢ πᾶσι τῆς Φωκίδος, παρὶ τῇ
αἰσῇ καὶ ἀσπλάγα τῷ κερδῷ τοῦ, ἢ πᾶσι τῷ
Απόλλωνος. πᾶσι δὲ θύσῃ τῇ θύσῃ; ὁ Ἀγα-
μέμνων, ὁ χηλάρχης τῷ πλῖρραῖς στρατῷ,
ποτέσιν ὁ χηλίων νηῶν ἀρχὸν στρατῷ, φθείρον-
τες πόλεις. πᾶσι δὲ ῥῥῃς αὐτοῖς παρέλπει, τῇ
ἀπρησιμῶν μόνῳ χρησάμενος ἀριθμῷ. ἦσαν
τὸ πᾶσι αἰνῆς ἥντι Ἑλλήνων ἀρπῆς. Δελφί-
νῳ.] τῆς Φωκίδος, ἢ τῷ Απόλλωνος. καὶ χη-
σμὸν τὸ ὁ Ἀγαμέμνων ἐλθὼν ἐν Δελφοῖς, ἐν τῇ
τῷ Απόλλωνος ἱερῷ ἔθυσε Διονύσῳ. Δελφί-
νῳ σὺν καὶ κερδῷ τοῦ Απόλλωνος. Δελ-
φίνῳ μὲν, ἢ ὅτι τὸν ἐν Γυθῶνι Δελφίνα δρᾶ-
κοντα ἔξεντας αἰεταί, Ἀπὸ Βιᾶζοντα, ὡς
φησὶν Ἡλίοδωρος. Ὅποτε πᾶσι ὑπὸ δει-
ράδῃ Παρρησίῳ, Δελφίνῳ πᾶσι πελώ-
ριον ἔξεντας αἰεταί. ἢ ὅτι Κασαλίῳ τῇ Κρη-
τῇ πρὸς ἀπικίαν στελομένη, ὁ Απόλλων, ἢ ὅτι
Δελφίνος ὁζούμενος, ἢ Δελφίνι ὁμοιωθεῖς,
πρὸς τῇ τῆς νεῶς ὡς τῷ Κελαύῳ κόλπου,
καὶ τῆς Φωκίδος. πᾶσι δὲ φαίνον ἐν τῇ πλοῖῳ
αὐτῇ εἰσελθεῖν ἐν εἰδει Δελφίνος, καὶ καὶ τῇ
πᾶσι τὸν τῷ σιωδῶσαι εἰς τὴν θάλασσαν, ὅ-
θεν ἐκλήθη καὶ ὁ τῷ Δελφῷ, καὶ ὁ Απόλ-
λων Δελφίνος. κερδῷ δὲ, ὅτι ὅτι χρησάμενος
τῇ συμφέροντα καὶ ὅππῃ δεινῶσι. παρὶ
αἰσῇ.) παρὶ τῇ εἰσπᾶται τῷ τῷ ναοῦ. ἐ-
ν μπελεῖ καὶ Διόνυσος ἐν Δελφοῖς σὺν Απόλ-
λωνι οὕτως. οἱ Τῖταιες τῇ Διονύσου μέλη,
αἱ ἀσπᾶραξαν, Ἀπόλλωνι ἀδελφῷ ὅτι αὐτῷ
παρὶ θεῷ, ἐμβαλόντες εἰς λέβητα. ὁ δὲ παρὶ
τῇ πᾶσι παρὶ θεῷ, ὡς φησι Καλλίμαχος, καὶ
Εὐφορίων λέγει, ἐμπυρεβάχους δῖον ὑπὸ
φιάλῳ ἐβάλλοντο. ἄλλοι δὲ φασι Δελφοῖς
κληθῆναι, ἐπὶ Δελφῷ ἡοῦ Ποσειδῶνος καὶ Με-
λανθῷ τῆς Δουκαλίωνος θυγατρὸς. (ἑρῶν.)
τῇ Διονύσῳ, ὅτι κερδῷ τῷ αὐτῷ γράφοισιν,
ὡς καὶ Εὐεπιδῆς ἐν Βάκχῃ, καὶ παρὶ τῇ
ἑρῶς ἡνιάζει δοκί. σαμῆμορον δὲ ἐν Διόνυ-
σον αὐτῇ καλεῖ, ὅτι κερδῷ τῷ ἐξελθόν,
τῷ Διὶ μῆρὸν ἔνυξεν. κρυφαίας χερσὶς.) ὅ-
τι ἐν τῷ παρὶ τῇ μυστικῇ τῇ Διονύσῳ ἐπᾶ-
λετο.

F. ij.

Ω θυμάτων πρόσταμον ἐκτίνων χάλιν
 Δαίμων ἐνόρχης Φιγαλὸς Φαυσήλιος
 Λέοντα θοίνης ἵχνος ἔμπλέξας λύχρῳ.

Cui sacrificiorum gratiam referens recentem
 Enorches deus Figaleus Lucernalis,
 Ab epulis leonem, viticibus plantam implicans,

Οἱ Ἕλληνες τῆς Τροίας ἀποπλανηθέντες, πο-
 τῶν καὶ τῆ Μυστῶν ὡς τῇ Τροίᾳ ἐνθά Τηλέφορος
 βασιλὸς τῶ Μυστῶν ἐξελητόν, πολλοὶ δὲ Ἕλλη-
 των αὐτοῖς ἐξ Διόνυσος θέλων ἀποδοῦναι δι-
 χειρισίᾳ τῇ Ἀραμέμονι αὐτῇ τῆς εἰς αὐτὸν
 θυσίας, πεποίηκε τὸν Τηλεφον συμπακιδῶν ὑπὸ
 τῇ καλῶν τῆς ἀμπέλου τὸν πόδα, καὶ ὑπὸ Ἀ-
 χλλέως τραθῆναι, ἐδόθη δὲ αὐτῷ χερσὶν, ὥς ἵνα
 αὐτὸς ἰαθῇ σέται, εἰ μὴ ὁ βῶσας ἰάσεται. διὸ
 καὶ ἰαθεὶς ὑπὸ Ἀχλλέως, δεικνύει πῆς Ἑλλήσιν ὅ-
 τι τῇ Τροίᾳ πλῆν, ἢ ὅτι σὺν ταῖς ἑταῖραις ἀμειβό-
 μνος ὁ Διόνυσος αὐτῇ τῇ θυμάτων πρόσταμον
 χάλιν, ἡσθὲν τὸν Τηλεφον τῷ μὴ ἐκελῶσαι ἢ ἀ-
 φανίσαι πῆς Ἑλλήνας, τίμνοντα καὶ θερίζοντα αὐ-
 τοὺς ὡς τὸν σάκχυν. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν παρήκασε
 λέοντι, καλῶς εἶπεν ὁ δόντι καὶ γὰρ τοῖς. θυμά-
 των. [ὦ Ζεῦ Ἀραμέμονι πρόσταμον καὶ ἱεραὶ
 τῷ χάλιν τῇ θυμάτων ἀφαιδίοντι ὁ Διόνυσος,
 συμπακιδῶν τὸν Τηλεφον ἀμπέλου καλῶν, ὡς πε-
 μὴ ἀνελθὲν πύργῳ τῆς Ἑλλήνας, κακοζήλου δὲ τῇ
 ἑσπέρῃ ἐχρήσατο, λέοντα γὰρ αὐτὸν εἰπὼν τὸν Τηλε-
 φον, ὅφρα καὶ πῆς Ἑλλήνας βόας ἢ ἄρῃας εἶπεν· ὁ
 δὲ σάκχυν εἶπεν αὐτοῖς, τῶν γὰρ ἀκατάλληλον. λέ-
 γον γὰρ σάκχυν ἵνα ἐδῶται. δαίμονον ἐνόρχης.] ὁ Διό-
 νυσος, ὡς ἔλεγε Λεσβίοις, φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς συμ-
 μιγνύται, Θυέσῳ καὶ Δαυταῖ, ὅς ὡς περὶ πύ-
 ρου ἐνόρχη καὶ λήιδρον, ὅς ἑαδὸν ἰθρυσάμενος Διο-
 νῆος, ἀπὸ τῆς ἰσθμῆς αὐτὸν ἐκάλειπεν. ἢ
 ἐνόρχης λέγεται, ὅτι μετ' ἐνόρχως αὐτῷ τὰ μυ-
 στήρια ἐγγράφει. ἢ ὅτι ἐνόρχης καὶ φυτῶν διήγρη. οἱ
 δὲ αἰετὰ ἵνα ἰσθμῶν φασὶ. Διόνυσον γὰρ λέγουσιν
 ψιλαφῶν τῷ μνητέρι, μετὰ τὸ κεραυνῶν τῷ αὐ-
 τῷ. Πολύμνος δὲ ὡς νεανίας ἔφη δείξειν τῷ
 πατρὶ τῷ αὐτῷ ὁδόν, εἰ συζήνοιο αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπε-
 ρετο τῷ ποίῳ, εἰ πρόσταμον ὀρήσῃ τῷ μνητέ-
 ρει, καὶ δὴ βολαῖς Πολύμνου κατελθὼν εἰς τὴν
 πύλιν, ἐκ τῆς Λέρνης περὶ αὐτῶν αὐτῷ. π-

λθούσαντες τῷ Πολύμνῳ, Διόνυσος θέλων πλῆ-
 ρῶσαι τῷ ὑποχρῶν, σὺν αὐτῷ ἀφαιδίοντα πρόσταμον
 αὐτῷ, καὶ πολλοὺς δερματίνους ἐλάφῳ. ὁ δὲ
 ὡς φασὶ καὶ ἐνόρχης λέγεται, ἀλλ' οὐτοὶ καὶ πρόσταμον
 ἰσθμῶν ἀφαιδίον, καὶ τῷ ἀλλήλοισιν ἐκάλειπεν.
 ἔχει δὲ ἡ ἰσθμῶν πρόσταμον ὅτι οὐτοὶ, ὁ δὲ Διό-
 νυσος, βασιλεὺς ὑπαρχῶν Αἰγυπτίου, ὑπὸ Τυ-
 φῶντος τῷ ἀδελφῷ καὶ τῇ συνομωσίᾳ, μελῆδον
 κατετμήθη, καὶ ἐξέπεθῃ πολλὰ χροῖ. ἴσας δὲ, ἢ καὶ
 Διμήστρας, γυνὴ Διονύσου μετὰ ὧρου τῷ ὕδρῳ
 Τυφῶνι ἐπάντα, τῷ αὐτῷ ἐκείνῳ φονεὺς ἀνα-
 ρεῖ. τὰ δὲ τῷ Διονύσῳ μέν καὶ μόρια συλλέξα-
 σα, ἐκείνῳ γὰρ καὶ ἱερὰ ὠκοδόμησεν. ἐν Φύλας
 τῷ πύλῃ Αἰγυπτίου τὸ μέγιστον ἵνα τῷ ἱερῷ, ὅς καὶ
 μέγας ὄρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐτύχαιε, καὶ τὸν
 ἐν Φύλας Ὀσίαν λέγουσιν. πάντες γὰρ εὐρύστα
 τὰ μόρια, ὡς ἔφην, καὶ δειμαμένη πᾶσι ναοῖς, τῷ
 παμδορῶνι δὲ μὴ εὐρύστα, τῷ δερματίνῳ φαλ-
 λῶς ἐπενόησε κρεμάνειν. ἔκαπον ἐαυτῷ, καὶ
 αὐτῷ τῷ ὅτι ἐγγράφει, καὶ τῷ μνητέρι ἰσθμῶν ταυ-
 ρῶν. τὸ δὲ συμβολικώτερον τῷ περὶ δήλον. ὅτι ὁ οἶνος
 ὀνείνει τὰ μόρια, ἔστιν τὸν Διόνυσον καὶ νέος καὶ
 γέροντα γράφοιτο, πρὸς τῷ πόντῳ τῷ οἴνου, τῷ
 μετῆν καὶ αἵματι. καὶ φαλακρὸν γέροντα
 γράφοιτο τῷ τῷ ἀκαλουθεῖν, ὅτι οἱ οἶνοθεντες τὰ
 τῷ λογισμῷ ἀπὸρρητα ἐκφαίνουσιν. ἔστι καὶ ὁ
 Αἰγυπτῶν φησὶν οἶνος γὰρ ἀνθρώποις διόπτηρον, καὶ
 ἄλλα μυρία πρὸς τὸν Διόνυσον, ἢ τὸν οἶνον
 συμβολικώτερος τελοῦμενα, παρδύλας ἐβαίν-
 χα, καὶ σάκχοι, καὶ ἀφρόθηλοι σολισμοί, καὶ ἵνα
 ἐπερα, ἀμακρόν. ὅτι ἐν μυθικοῖς συζητήμασι
 ἀλλήλοισιν παρερζόμενον. φησὶ καὶ. [ἐμοὶ δοκεῖ
 εἶναι γράφει, πρὸς τὸ ἐν φησὶ καὶ ὅρεσιν ἀλ-
 λεῖ. ἄλλοι δὲ εἰ ἵστα γράφοντες φησὶ καὶ, λέ-
 γουσιν ἐν Ἀρχαῖς ὑμᾶσαι Διόνυσον. φαυσή-
 λιος δὲ λέγεται, ἀπὸ τῆς φανῶν καὶ λαμπά-
 δων ὅτι περὶ αὐτῶν τῶν μυθῶν. ὁ αὐτὸς δὲ

καὶ ἐνόησας, ὅτι μετὰ ὀρχήσεως αὐτὰ αἱ θυ-
σίαι ὀππικλοῦνται. ἐξῆς δὲ φημί, ἀλλήληρι-
κοποιῶς τῶν φανσίμων, ὡς αὖ τῶν οἶνου
θερμότητι. λέοντα τὸν Τηλέφον, τῆς θοῆνης
καὶ τῆς δυνάμεως χάρις εἰς τὴν μὴ παρέρριζον αἰ-
σῶσαι σάχην.

Σχίσθ', τὸ μὴ παρ' ῥίζον αἰετῶσαι σάχυν
Κείροντ' ὁδόνι καὶ λαφυστάς γνάθοις,
Λάβαν πάλα δὴ παῖρας ὀλίσγων κακῶν,
Σύρουσθ' ἄλμῃ καὶ πύρριζόν σου πάτη
Διναὶ ἀπειλὰς, καὶ πυριφλέκτους βλάβας,
Ὡς μὴ σε Κάδμος ὦφελ' ἐπ' παρ' ῥύτῳ
Ἰασθ' φυτεύσαι δυσμυρῶν ποδιγέτιν,
Τέτρτον δ' Ἄτλαντος ἀθλίου σπέρν
Τῶν αἰθιομαίων σὺ κατὰ σέλιον ὀρύλιν,
Τόμουρε παρὰ τὰ λάδα νημερτέσσι.

Prohibebit, ne spicam funditus perdat
 Sectore dente maxillisque voracibus.
 Video iampridem malorum catenam attractorum.
 Trahentem per mare, & aduoluentem patriæ
 Graues minas atque incendiaria damna.
 Vtinam te, Pryli, Cadmus in insula
 Issa non genuisset, hostium ducem,
 Quartum ex Atlantis miseri semine,
 Cognatorum tuorum euerforem,
 Vatem ad optima verissimum:

Κέρροντ' ὁδόν τε λαφύσας, ἢ ἔσθ' ὅπως σα-
γρῶσι, γῆσι δ' ὅπως, τὸ ἔχοντες ἐμπέξας ποῖς λύσειν.
λύεις δ' ἐνδὲ ἔπειτα ἀμύβλου ἐκ κλημάτων ἔχων
τ' σραπὸν τ' Ἑλλήων. Κακοῦ ἥλως δ' ἐκ κακομ-
μῆτος ὧ λείοντ' ἀνθρώπων ἔσθ' ὅπως σάχων, ἀπεί-
ρεν.] ἀλλὰ χυρὸν πᾶσι τ' σραπὸν πικρὸν ὡς δὲ συρο-
φῆν, δ' στωαζομένην κακῶν τ' ἀπὸ ὀλκιδῶν καὶ
πλοίων γινωσκῶν, ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τ' δρακόν-
των τ' ἀπειρημένων ἐκ ἀνελαισμένων, δ' ῥοιζύν-
των, ἀπείρεν δ' ἢ τ' ὄφρων συροφῆ, τ' ἂν στωαζο-
μην τ' νέων, ἀπείρεν ἐκ ἁλῶν κακῶν, σύρσαι,
τὸ ἐξ ἧς ἔπως, βίαν ὀλκιδῶν δ' στωαζομένην συρο-
μένων ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ πῆρ' ἔσθ'] δ' ὅπως ὡς
καὶ ἀπειλῶσιν τῇ πατρίδι, ἢ πῶς τῇ Γροίᾳ θανά-
στειλάς καὶ πυρὸς πλησιν, τὸ τ' λίσσων, αἰεὶ προὐ-
βῶν, ὡς μή σε Κῆρδης,] ἀπείρεν πῶς λόγῳ

τῶς πὺν Πρύλιν, ὃς ἔω ἤς τῷ Ερμού, ὃ Ἰσθμῷ
 τοῦ Δέσφω, ἦτο ὁ Κάδμος Ερμῷ, καὶ Ἰσθμῷ
 πινὸς νόμφης, ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἡ Δέσφος, ἡ δὲ Μι-
 τυλὴν Ἰαστῶ, ὃς Πρύλις περσενεχθῆς ὅς Ἐλλησ
 τοῦ Δέσφω, ἔπειθε τὸν ῥόπον τῷ Ἰλίου ἀλώ-
 σεως, εἶθ' μαγείας, εἶπε δ' ὁ κατακυλὴν τῷ Δε-
 ρέω ἵππε, δόρυς παιδὸς ὑπὸ Παλαμῆδος,
 τῶς δὲν λέγ' ὡ Πρύλι, ὡς μὴ ὠφελεσέ τὸν Πρύ-
 λιν φυτεύσαι τὴν ῥηνησά, ὁ Κάδμος, ἦτο Ερμῆς
 ὅττω λερόμος τῶς Βοιωτῶς, ὃ τῇ Ἰαστῇ καὶ τῇ
 Μιτυλῇ τῇ περὶ ῥύτω, ἦτο τῇ κυκλαδῇ ὑπὸ τα-
 λάσσης, φυτεύσαι δ', ποδηγῆν καὶ ὀδηγὸν δὲ ῥ-
 μινεά τῇ Ἐλλήνων, σὺν αὐτομαμῶν δ' καὶ σὺ γα-
 νῶν Τρώων συγκαταστήπειν, πῶς τὸν ἱερῶ-
 χοντα σὲ σὺ ῥίξῃς τῇ Ἀτλαντῶς, Πλειόνης δὲ τῆς
 Ὀκεανῶς θυγατρὸς καὶ Ἀτλαντῶς τῇ γού Ἰαστῇ καὶ

Ασίας, ἐπὶ δὲ θυγατέρες, ὡς Ἀρατος λέγει ἔξοχα·
 αὐτὸν ἔστιν ἐπὶ μαὶ οφθαλμοῖσιν, ἐπὶ δὲ τῇ ταί-
 γῃ δὴ πρὸ ῥήδην καλεῖνται, Ἀλκυονή, Μερόπη-
 τε, Κελαινὴ τ', Ἠλέκτρη τε, καὶ Σπερόπη,
 καὶ Τηυγέτη δὲ, πότνια Μαῖα. καὶ Κελαί-
 νοις μὲν καὶ Προμηθεὺς παῖδες, Λύκος καὶ
 Χιμαίρας. καὶ Ἠλέκτρας καὶ Διὸς,
 Δαφνίαν καὶ Ἠρώων· Σπερόπης καὶ Ὑπερό-
 χου, Οἰνόμαος· Τηυγέτης καὶ Διὸς, Λακε-
 δαίμων. Μαῖας δὲ καὶ Διὸς Ερμῆς, ὡς Ορ-
 φῶς φησὶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς λιθικῆς· Δῶρον ἄλε-
 ξικάκοιο Διὸς θνητοῖς ὁπίσσω, καὶ Κλῆμνος
 Μαῖης ἐλευσίνιος ἦλθε κομίζων ὕψος. ὃ αὖθις
 ἔχοντο οἰζυὺς ἀλκάρων, καὶ ὁ Ἰππῶνας ἐν
 τῷ κτ' βουπάλῳ αὐτοῦ ἰάμβῳ ἐβόησε, μαῖα
 παῖδά κωκλῆς πάλην. Ἐ Σιμωνίδης, μαῖα-

δες ὁρεῖνς ἐλικοβλεφάρου κατὰ λογος, τὰ χ' ἐρ-
 μῆν. Ερμῆς δ' ἐκ τῆς ῥήσεως Ἰασίς Πρύλιν· γῆ-
 να, ὅθεν τέταρτην αὐτὴν ἔξ Ἀλαμπας εἶπεν. Ἀλας
 γὰρ οὐ Μαῖα, ὡς ἐφημῶν. ἦς Ερμῆς, ὃ Πρύλιν
 ἄθλιον δὲ τὸν Ατλαῦτα λέγει δὲ τὸν Πρύλιν
 συγγενῇ αὐτῇ ὄντα, τοῖς ἰδίοις περὶ δὲ δόναμι συγ-
 γρῆς. αὐτομαίμων μὲν, ὅντι συγγενῶν Τρώων.
 πόμυρε μανί, περὶ τὰ λῶσα καὶ βέλπια, δι-
 λονότι τὰ ἑλλενικά, νημερτέσταται. ἥπι ἀλκή-
 σταται. πόμυρος δὲ ὁ μανίς, ὃ τὸ μὴ δὲ ὁράν, ἥπι
 ὃ τὸ μὴ πῶ γενοῦς βλέπων. λῶσον γὰρ αὐτὸν
 λῶ, τὸ τέλω. νημερτὴς αὐτὸν τὸ νῆ σερηπκόν
 μόλον, καὶ τὸ ἀμύροτον. ἥ γεω ὁ μὴ ἀμύ-
 ρων περὶ ἀλκήν, κατὰ συγμοσὶν εἶπε πῶ
 Κἄδμον. Καδμίλος γὰρ ὡς, ὡς περὶ τὰς γαμφί-
 δας γάμφας.

Μὴ δ' Αἰσάκειών· ὃν μὲν ὠφελε πατήρ

Χρησμοῖν ἀπώσας νυκτίφοιτα δέματα,

Μιᾶ δὲ κρύψαι τοῖς διπλοῖς ἔσθ' πάτρας

Μοῖρα, τεφρώσας γῆρα Λημνάω πυρί,

Οὐκ αἶ ποσὼν δὲ κύμ' ἐπέκλυσε κακῶν,

Καὶ δὴ Παλαίμω δέρεται βρεφοκτόνος

Ζέουσιν αἰθήρσι πλεκτανοσόλοις

Γραῖαν ξυνόδον Ωχρόν τιτυρίδα.

Καὶ δὴ διπλᾶ σὺν πατρὶ ράγεται τέκνα

Σπερρῶ τυπέντα κλῆδας θάραχου μύλων·

~~~~~

Nec ab Aesaci oraculis pater meus

Nocturnos repulisset terrores,

Sed vna geminos morte texisset

Pro patria, comburens artus igne Lemnio.

Non sanè tantorum fluctus inundasset malorum.

Atque videt' ortunus infanticida

Ferucere mergis funigeris

Anum Titanidem, Oceani coniugem.

Quin gemini cum patre perduntur filij

Valido percussu humeros principis lapide:

Μὴ δ' Αἰσάκειών.] ὠφελε ὃ ὁ ἐμὸς πατήρ
 μὴδὲ τὰ νυκτὶφοῖτα δέματα, ἥτοι τοῖς ὀνείροις ὃ
 Εκάβης, ἀπώσας καὶ ἐκ τῆς θείας τῆς χρησμῶν
 αὐτοῦ τῆς Αἰσάκειον. ὠφελε ὃ ἔσθ' τῆς πα-

τρίδος, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἥτοι ἐν ἑκατόν, κρύψαι
 τοῖς διπλοῖς, τὴν τε Εκάβην καὶ τὴν Ἀλέξανδρον. ἔσθ'
 γῆρα, ἔσθ' τὴν μέλην πύτων τεφρώσας καὶ καύσας, περὶ
 ὅν Λημνὴ καὶ ἑλλαντικὸν ὕπερ δὲ πυρί. ἐν

ρος, ἀδελφός· ἡ δ' Ἀγαμέμνωνος τῆς Γαλαμῖνος
 πατρὸς, βασιλῆος Κορίνθου, ὅθεν καὶ ὁρτῶν τὰ
 Ἰαθῖμα στανεήσασα, ἐπ' αὐτὸν τὸν, ὡς ἔφη ἑνὸς ὁ Πα
 λαμῖνον καὶ ἐν τῇ Τενέδῳ, καὶ δὴ Γαλαμῖνον, ἀν
 τὶ τῆς ἐπεὶ, καὶ δὴ ἡ τῆς Τενέδου θαλάσσης, ἀν
 βρασιὶ καὶ σενοθησέτω τὰ πληθὺ τῶν Ἑλλήνων
 ὀκράδων εἶπε. καὶ δὴ ὁ Γαλαμῖνον ὁ βρέφο
 κτῖνος, δέκεται καὶ βλάπτει πλὴν θραῖα σύγκοι
 πον τῆς ὤχρῃς καὶ ὠκεανοῦ, ἥτοι πλὴν Τηθεῖ· πω
 τέσι τὴν θαλάσσαν τὴν Τηθεῖδα, τὴν ἔσαν μίαν
 τῇ Τηθεῖ, τῇ πατρὶν Οὐρανῷ καὶ Γῆς. δέρετ']
 π' ἀεὶ ὡς, ζῆεξ.] καὶ ἀνβρασιὶ καὶ ἐν ταῖς αἰ
 θύμας τῆς ὀπαστοσθῆρας ἐν πλεκτηῖς αἰθύμας, ἥτοι χοι
 νίαις. λέγει δὲ ἐν τῇ συμβολικῇ αἰθύμας, τὰ
 πλοῖα. αἰθμαγὶν καὶ ὡς, ὅρτα θαλάσσια.
 καὶ δὴ διπλῶν.] Κύκνος ὁ Σκαυλῶνδρῶν
 καὶ Ποσθῶντος, λαθρῶς τελεῖς, ἐρρίφθη πλη
 σίον θαλάσσης. Κύκνον τὸν αὐτὸν καταπιά
 ται ἰδόντες ἑνὲς ἀλλήεις, αἰείοντο τέτον, καὶ Κύ
 κνον ὠνόμασαν. ὅς ἀδραθεῖς, ἔζημι Πρόκλειαν
 πλὴν Λαομέδοντος, καὶ Ἡμῖταν. Σποθαιούσης
 δὲ τῆς Προκλείας, ἐπὶ τῇ οὐ Κύκνος Φυλονό
 μῳ πλὴν Τεγάρστου, ἥτοι ἐρεσθῆσα τῇ Τένου,
 καὶ μὴ τυχεῖται τῆς ἐλπίδος, καταγρηγορεῖ αὐτῇ
 πρὸς τὴν πατέρα, ὡς βιασθῆσα ἔστω αὐτῇ, συμ
 φοιῶντες αὐτῇ καὶ αὐτῇ τῆς Μόλυ. ὁ δὲ
 ὀργισθεὶς, εἰς λαράκα βαλὼν Τένου καὶ Ἡμ
 ῖταν, ἀφῆκεν εἰς θαλάσσαν. τῆς δὲ λαράκος
 πρὸς νεκρῶν τῇ τότε Λυκοφρού νήσῳ, καὶ τῇ
 Σποτῇ Τένου Τενέδος καλεῖται, ἰδόντες καὶ οἱ
 τῆς νήσου τὸν σύμβαν, καὶ μαθόντες π' ἀράμα,
 βασιλέα ἐαυτῶν τὸν Τένου ἐποίησαν, καὶ πλὴν
 νήσον ἀπ' αὐτοῦ Τένου πρὸς νεκρῶν τῇ νήσῳ.
 δὲ ὁ Κύκνος π' ἀλλήεις, αἰεῖται μὲν τῇ Φιλονό
 μῳ, αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνώκειται τοῖς πεσόντες, ἐν
 Τενέδῳ. Ἀχιλλεύς δὲ ὀπαστοσθῆρας τῇ Τροίᾳ,
 αἰεῖται πρὸς Κύκνον καὶ Τένου, πλὴν λόγῳ τὸν Κύ
 κνον, ἔργῳ τὸν Ἀπόλλωνος. ἡ τῇ Ἡμῖτα διακομέ
 νη ἔστω αὐτῇ, φθύρουσθαι μὲν, εἰς γὰρ κατα
 πῆθ'· μετὰ τὸν ἀνελθὼν Ἀχιλλεύς Κύκνον καὶ Τέ
 νου, αἰεῖται καὶ τῇ Μνημόνα· ὅτι πᾶσι θεοῖς συνα
 κόλυσθον Ἀχιλλεῖ ἔδωκεν, ἔστω μνημόσκειν αὐτῇ,
 μὴ ἀνελθὼν Ἀπόλλωνος πατρίδα. εἰμὸρδὸν γὰρ ἦν,
 Σποθαιῖν Ἀχιλλεῖ, ὅποτε ἀνελθὼν πατρίδα Ἀπό
 λωνος, ὁ τῇ Τένου, ὡς ἔφη, ἥτοι ἡ Ἀπόλλωνος.
 καὶ δὴ διπλῶν] καὶ δὴ πλὴν δύο τέκνα, ὁ Τένου καὶ

ἢ Ἡμιθέα· ῥά μιν καὶ φθείρονται, αἰπὴ τὸ φθα-
ρήσονται σὺν τῷ πεπεί- αὐτῶν Κύκνω, ἐν τῷ σερ-
ρῷ μύλῳ καὶ λίθῳ τῷ καλῷ δ' ἄρχοντες Ἀχιλ-
λέως, τυπέντω καὶ πληγῆται τὰς κλεῖδας καὶ
τοὺς ὤμους, καὶ τὸ πρὸ δὲ ψάιδεσσι ὁ Λυκόφρων. οὐ
γὰρ καὶ τοῖς ἄμοις, ἀλλὰ πῶς κεφαλῶν πληγῆς ὁ
Κύκνος ἀνέρεθ'· φασὶ γὰρ, ὅτι ἀπ' αὐτῶν τὸ πᾶν

πᾶν σῆμα πᾶσι τῆς κεφαλῆς. πῶς ὁ μύθος οὗτος.
περὶ δ' ἑξίους γὰρ ὧν στρατιώτης ὁ Κύκνος, καὶ καλῶς
λίστα σκεπτόμενος ἐν πολέμῳ, ὡς μὴ ἐπιτετρω-
θῇ, ἀπὸ πᾶσι τοῖς μύθοις, ἐπ' αὐτῶν
ὅτιν. ἐπὶ δὲ πληγῆς ἴσ' Ἀχιλλέως περὶ πῶς
κεφαλῶν ἀνέρεθ'· φασὶν ἄβωτον εἶναι πᾶσι μὲν
τῆς κεφαλῆς.

Τὰ περὶθεν αὐλητῆρος ἐκπεφθότα
Ψυδραῖσι φήμας λαρνακοφθόροις ῥίφας,
Ω δὴ περὶ θήσας συγνός ἀρταμος τέκνων
Αἰδυόθρεπτος πορκέων λιναρρέτης,
Κρηθμοῖσι καὶ ῥαβδοῖσι νεκρῆτας φίλος
Χηλῶ κατεδρόφραξε διπύχους γυνάς.
Σὺν τοῖς δ' ὁπλήμων μύθος ἐφ' ἑσθ' ἡμεῖς
Μνήμων ἐφετμας, ἀλλὰ ληθαίργω σφαλεῖς,
Πρὶν δὲ θανέσθαι, τέκνον ἑσταθεῖς ξίφει.
Καὶ δὴ γένεθ' Μύρινα καὶ περὶ κύνες.

Qui prius in alveo perniciosas tibicinis
Falso sermone expositiones effugerant,
Cui obtemperans odiosus filiorum interfeator,
A mergis nutritus, piscatorum captus retibus,
Ostreis & curuis neritis familiaris,
Capsa sepiuit filios duos.
Cum illis verò miser non dicens deæ matris
Mnenon mandata, sed obliuione lapsus,
Pronus morietur, pectus gladio fauciatus.
Gemit sanè Myrina, & litorales

Τὰ περὶθεν αὐλητῆρος. τοῦτο δὲ συνίσταται,
τὰ περὶθεν ἐκπεφθότα τὰς λαρνακοφθόρους
ῥίφας τοῖς ἐν ψυδραῖσι καὶ ἐν ψάιδεσσι φήμας τῷ
αὐλητῆρος, ἥτοι τῷ Μόλπῳ. λέγει δὲ τὸ γνημέ-
νας. λαρνακοφθόροις ῥίφας, τὰς μελλούσας
φθεῖραι αὐτὰ ἐν τῇ λαρνακῇ. λαρνακοφθόροις δ',
τὰς φερομένης δὲ θάλασσαν ἐν λαρνακῇ. καὶ
γὰρ λαρνακοφθόρον εἴπης, ἐκ ἑστῆν ἐπισημένους ὁ
εἰς, ἀλλ' ὁρῶς καὶ οὕτως ἔχ'· καὶ ἴπῳ καὶ
ὁ Λυκόφρων τὸ πρὸ ἡγήσεται. τὸ γὰρ δαυὶ συμφωνοῖ
δυναταὶ ἐκτείνειν. ὡς τὸ, Τρῶες δ' ἐβρίχθησαν

ἐπὶ ἴδον ἀγέλον ὄφιν. εἰ δὲ καὶ σὺ τῷ μείζονι
λέγεις, ὡς οἱ πολλοί, ἀκούσιν Ἰππώνακτος, καὶ
αὐτὸν ὄφιν ταῖς πηνήμον· δάκη. ἰδοὺ τὸ ὄφιν τὸ
ὁ μακρὸν ἐδ' ἔχθρη, καὶ ἔπειτα πιαυτὰ μωρεῖα δύ-
ρηκε ὁ πλυμαθῆς μετεκός. ὦ δὴ.] ὅ πνι
Μόλπω περὶθεῖς ὁ Κύκνος, ὁ συγνός καὶ συγνός
ἀρταμος καὶ φονδὲς ἡβήτωνων. ὁ αἰδυόθρεπτος,
εἰδος εἶπεν αἰπὴ τῷ ἑσθ'· αἰπὴ τῷ ὁ κυκνόθρεπτος.
ὁ λιναρρέτης, καὶ ἀρβυθεῖς ἐν λίνοις καὶ ἐν δι-
πύχοις ἡβήτωνων καὶ ἀλγίων, ὁ φίλος καὶ ἡ-
ρατημῆος τοῖς κρηθμοῖσι καὶ ὀσρέοις πῆς ῥα-
βοῖς καὶ

τοῖς καὶ λοξοῖς νηρείταις καὶ κοχλιδίοις, ὃν χι-
λὰς ἔοικε κωλύει κατεπύφαζε, αὐτὴ τῇ ἡσφάλισε
ταῖς διπύλαις γοναῖς, ἥτοι πρὸς δύο παύδας αὐτῆς.
Τέντω καὶ Ἡμιθέαν. δρυφρακτὰ καὶ δρυφρακτὰ κυ-
είως λέγει, τὰ δὲ δρυῶν ἀειφρακταί. τὰ δὲ
λοιπὰ τῆς ἰσοείας ἐν τῇ αὐτῇ ἰσοείᾳ ἐρρέ-
θησαν, ὡς καὶ τῇ Μνήμωνος. σὺ δὲ τοῖς δὲ.] σὺ
Κύνω καὶ πῖς ἐκείνους παυσίν. ἔοικε τῇ μῶν, ἔοικε
καρτελὸς Μνήμωνος θανέται, τῇ μῶν, τὸ γέρ-
νον καὶ τὸ γῆτος ὑπάρχεις ξίφει φημιδὸς Αχαιέως
τῆς θεᾶς, οὐ φέρεις, καὶ ἡν εἰπὼν τὰς ἐνδοῦς,
ἀλλ' ἐν ληϊργῷ καὶ ἐν ληϊστῇ σπασίς. καὶ
δὴ γένει μύεινα.] ἡ μὲν ἔννοια οὕτως ἔχει. εἰ-
πὼν αὐτῇ, ὅτι βλέπω συστροφίᾳ πλοίων
συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ὅπως αὐτῇ
πατέριδ' μου Τροίαν, πόδε καὶ πόδε νύ φησι, καὶ
δὴ γενέσθαι ἡ Μύεινα πολίχην Τροίαν, καὶ οἱ αἰ-
γιαλοὶ τῇ χρεμετισμῶν τῇ ἰππων ἀκούσασθαι,
ὅταν ὁ Αχαιὸς ὑπερὸν ἀπάντων ἑλλήων πι-
δήσας ἐκ τῆς νεᾶς εἰς τὴν γλῶ, ὕδωρ ἐκ τῆς
βίαις τῇ πηδήματος αἰαδῶσι, καὶ συμβολῇ πε-
λέμου χημίσται, σαλπαστῶν τῇ σαλπῆων
τῇ ἐν κογχίλῃ. πεσοῦν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου
καὶ πάσης τῆς Τρωϊκῆς γῆς τὴν πόρην, καὶ
τοῖς ὡς μου ἀφομοῶ καὶ εἰκάζω τοῖς σενα-

μοῖς τῇ Τρωϊκῇ γῆσιν, ὅτι τὰς ἐνδο-
χρῆμας αὐταῖς, ἀλλ' ἐπαλλήλους συμφορας.
ἀλλ' ἡ μὲν ἔννοια ὅτι αὐτῇ. σὺ δὲ τοῖς δὲ
ἐνδοῦς χεῖρας ἐν ἐχθρῷ, ὅτι τὸ σαφές. τὰς
δὲ ἰσοείας γραπτόν. Μύεινα δὲ πολίχην
Τροίαν ὅτι, ὅπου παρετάξατο οἱ Τρῶες, αἰ-
κούσαντες τὴν τῇ ἑλλήων πλοίων ἐπέ-
λθουσιν, τῇ Πολίτῃ τῇ Πελάμου ἡν, ὅς
πρὸς σκοπὸς τῇ Τρώων ὑπάρχει, τὰ ῥῶν τα-
χὴν πιδῶν, ὡς φησι καὶ Ομηρος. ἔστι δὲ
ἡ πόλις Αἰπία Κολώνη, ἐν πιδῷ ἀπάνθῃ
τῇ δὲ δρομὸς ἐντα καὶ ἐντα, τὴν ἡν αὐτῇ
βαπείᾳ κηλήσκεισιν. ἀγῆστοι δὲ τὴν σῆμα
πολυκαρμῶν Μυέινος. ἐντα πότε Τρῶες
τὴν δὲ κηλὴν ἡν ὀπῆκουροι. Μύεινα δὲ ἡ
πολίχην ἐκλήθη, ἐπὶ μία τῇ Ἀμαζόνων Μύ-
εινα καλουμένη ἐκείνῃ τελευτᾷ, ὅτι κατὰ τῆς
Τροίας ἐστὶν ἀτλῶσι. αἱ δὲ λοιπαὶ τῇ Ἀμα-
ζόνων εἰς γλῶν ἐκείνης τὴν πόλιν αἰήγει-
ραν. τῇ δὲ τοῖς.] ἡν ἔστιν ἐκ τῆς
Τροίας αἰγιαλοῖς. εἰ μὲν γὰρ κημινώδης καὶ πε-
τρώδης εἴσθ, καλῶς εἶπεν ἡν ἔστι καὶ αἰγιαλοὶ
τῇ δὲ τοῖς, ἡν πηρῶν εἰς. εἰ δὲ ἐν εἰσθ κη-
μινώδης, ἀφελῶς, μᾶλλον ἢ μωρῶς εἶπεν, ἡν ἔστι
ἔοικε αἰγιαλοὶ τῇ δὲ τοῖς, ἡν πηρῶν αἰγιαλοὶ.

Ἰππων φεμαγμὸν ἡῖονες δεδεγμέναι,
Οτὼν Γελασθὼν ἄλλα λαυφῆσθ' ποδὸς
Εἰς τὴν ὀρεῖσας λοισθίαν αἶθραν λυκός,
Κρίνω αἶον ἔξ' ἀμμοῖο ροιβήσθ' γαῖος,
Πηγάς αἰοίξας τὰς πάλαι κεκρυμμένας.
Καὶ δὴ καταιγὴ γαῖαν ὀρχήσθ' ὄρης,
Στῆμι δὲ τὸν αἶμα τῆρ' ὄξ' ἄρχων νόμον.

*****
Ripæ hinnitum excipientes equorum,
Quando Thessalicum celeris saltum pedis
In ripam imprimens ultimam rauus lupus,
Fontanam ex arena ciebit aquam,
Fontes olim opertos aperiens.
Incendit quoque terram Saltator Mars,
Concha cruentum exordiens classicum.

Φείμαζμόν] οὕτως οἶμαι τὸν χρεμισμόν
ἀέρι. ἐν δὲ φείμαζμός οὐ χρεμισμός, ἀλλ'
ὁ δῖος ἦν ῥιπῶν ἦν ἵππων ἐκμπόδμος ἦχος,
ὅταν γαυρώσιν. ἥϊονες.] καὶ νόες, ὡς αἱ
ἐθελὺς γράφει, ἐπεὶ τελευτάβωος πηδὺς καὶ πα-
θεν τὸ ἢ παρὸν γράμμενον, ἐπεὶ τ' ἡσασσά-
βωος μὴ ὑπογράφει, ἀλλ' ἐκφοῶν ἥϊονες. τὸ
γὰρ ἰαμβικὸν καὶ ἀσπαιστον δέχεται πίδα, οἷος
ἔστιν ὅτι καὶ δακτυλον καὶ χορεῖον, πλὴν ὅτι
ποῖς οἰκίοις ποπίς. Πελασγὸν ἄλμα.] τὸ
Θεσπιακὸν πίδαμα, τὸ τῷ Ἀγλαέως. Πελα-
σγὸς γὰρ καὶ Θεσπιάδος ὁ Ἀχιλλεύς. τὸ δὲ ὅθεν
ἐκλήθη Πελασγία, εἴπιν. ἢ δὲ περὶ τῷ Ἀγλα-
έως πίδαματος ἰσοπέδῃ παιάνῃ ἔστιν. χρε-
σμός γὰρ δοθεὶς Ἕλλησι, τὸν περὶ πηδῆσαι τῷ
Ἑλλήων καὶ τῷ Τρωῶν ἔκ τῃ ὁ κλάδων,
περὶ τὸν τῷ ἄλλων ἀποδανῆν. περὶ πηδῆσαι-
τος δὲ τῷ Πρωτοπλάου, καὶ αἰαρεθείης ὑφ'
Ἑκτόρου, ἢ ἐπὶ τοῦ Ζηνός, ὁ Ἀχιλλεύς τῷ πύ-
πυ πατήματι παυδ' ἀθεῖς, ὕστερος ἀπείτων
τῆς ἰδίας νεῶς σφοδρότερος πηδῆσαι, πληθεῖ
γὰρ γλῶσσοι καὶ ὕδωρ δὲ αὐτῆς, ὡς φασιν, αἰεδοῖται,
αἷς φασὶ καὶ ὁ Ἀντίμαχος.

Τίμπα δ' ἀπ' ὑπερίοιο μελαίνης ὑφ' ὅσ'
ἀερεθείς,

Πηλείδης, ἀπ' οὐρου ἐλαφρὸς ὥς κέρκος.

Τοδ' δ' ἐμπερὶ ποδῶν κρήνη γλῶσσοι αἰ-
τάουσαι.

Ἐὐελπίδης φησὶ δῖον Νεοπτόλεμον τὸ Τρωϊ-
κὸν πίδαμα πηδῆσαι ποδῶν. αἰσθάν λυγρός.]
ὁ Ἀχιλλεύς. ἄμμοιο.] ἄμμος δι' ἐνός μ' ἡγά-
φεται. ἄματος γὰρ λέγεται, ὡς τὸ αἰμαθῆς
καὶ αἰμαθῆτος εἶναι, καὶ συγκοπὴ ἄμμος. ἄμ-
μος δ' Ἀϊολιστὸς δῖος δύο μὲν. ὁ κείνοι γὰρ πάντα

τὰ σύμφωνα διπλάσια λούσιν. ῥοιδοῖσι.] με-
τὰ ἡχοῦ ἀναδάσκει. γαῖος.] γαῖον τὸ ὕδωρ, ἀλ-
λαχοῦ τὸ γάλα, καὶ ἡ γὰρ ἔσθ. καὶ ταῖς.] γαῖον
αὐτὸ τὸ λαμπαρῶν τῇ ἐλπίδι τῷ ὅπλῳ.

ὄρχησθης Ἀρης.] ὁ Ἀκίνητος. καὶ Ομήρου
παῖς κεν σε καὶ ὄρχησθιν παρ' εἰλίῃ. ὄρχησθης δὲ
λέγεται, δῖος παῖς γινούσθης ἐν ποῖς πολέμοις
σιχναῖς κινήσεις. ἢ ὁ Ἀκίνητος, ἐπεὶ δὲ μέλη
Ζηνά' ὀπτηδῆσαι παρὸς τὸ παροτρύνειν τοῖς αὐ-
θροῖς εἰς πόλεμον ἤδοντο. ἢ ὁ μετὰ πυρρῆχης
καὶ ἐνοπλίου ὄρχησθης γινόμενος, ὡς παρ' ἐγὼ. ἐπ'
τοῖς Λακωνιστῶν ἐν πνι καθεστῶν ῥυθμῶν γλῶσσοι,
καὶ κινουῖται παρὸς τὸν πόλεμον. Σοφοῦ τὸν
αἰματῶν.] ἐν κογχίλῃ σαλπίζων, καὶ κενταρ-
χεῖται ποδῶν. ὡς παρ' ἐγὼ. τῷ πολέμου, παρ'
τὸν θυρῆος τῆς σαλπηγῆς ἐν ποῖς πολέμοις,
πυρφοῖς ἐχέοντο. οἱ πνευ δὲ ἐκαστέρου μέ-
ρους τῷ στρατῷ μάχων, τῷ πλεμῶνι, καὶ πῶ
πολεμουμένων μέσσην εἰσέρχονται λαμπαρῶν διφό-
ροι, ἐρρίπτοι καὶ λαμπαρῶν αὐτῶν σαλπί-
σαι, καὶ οὕτως συνεκροτῶν ὁ πόλεμος. εἴτα τῇ
κογχίλῃ ἐφύοροι σαλπίζειν, καὶ πνι μέλη ὀπ-
τηδ' ὅθεν παρὸς τὸ παροτρύνειν, καὶ εἰς αἰθροῖαν
κινήσαι τοῖς ἀκούουσιν, καὶ ἐπαύθη τὸ πυρφοῖν.
ἐπεὶ δὲ ὡς τῷ Τυρσίῳ ἀν' ἀνέστησαν αἱ σάλ-
πιγες, ἐπαύθη καὶ τὸ κογχίλῃ σαλπίζειν. καὶ
ὅσοι δὲ κακὸς παρὸν ἔπαρχ' ὅτι Λυκάφροισι, πῶ
ποῖν δαυπὴν μὴ εἰδέναι σαλπίζειν ὡς ὕστερον
γινόμενῳ, ἀλλὰ κογχίλῃ, καὶ πνι Κασσάν-
δρας παρὸς τὸν εἰσῆλθαι περὶ πύπυαν λαλῶν. Ο-
μήρου γὰρ ἀρχαιότερος τοῦτο γινόμενος παρ' ὁ κλά-
κοσίαν ἐπὶ τῶν, οἷος σαλπίζειν γινόμενος πῶς Ἑλ-
λήδας, λέγουν. (πρὸς.

ὡς δ' ὁ τ' ἀεζήλω φωνῇ, ὁ τ' ἐτ' ἰαχε σάλπ-

Ἀπαρτὰ δὲ γαῖαν περὶ μῦμάτων δνίου μύνη

Κεῖται, περὶ φεικν δ' ὥστε λήϊου γῆρας.

Λόγχαρς ἀποστέλβοντες. οἰμωγὴ δὲ μα-

Εν ὧσι πύργων ἐξ ἀκρῶν ἰνδάλεται.

=====

Tota verò terra vastata ante oculos

Iacet, horrentque tanquam segetis iugera

Lanceis coruscantia. lucus porro mihi

Summis è turribus in auribus personat

τὸ π' αἰεὶ δέμας ἐν ταῖς γαμφυλάϊς καὶ σα-
γρόσι, λαβράζων καὶ ἡζῶν ἐν τοῖς πτεροῖς, κλά-
ζων τὲ καὶ βοῶν ἄμικτον ῥιγίστην καὶ φόβεσθ' ἐν
βολῇ ἐν πρὸ σμάσι, ἢ πιῶν, γαπηδὸν καὶ ἀρο-
πειῶν ὁ βοῶντις δὲ αὐλακος, καὶ γῆς λυεῖς
καὶ πλαπίας, χέροντις ἐξ ἡρῶν τέρματι καὶ αὐ-
λακα δ' ἡρῶν τυπωτῶν καὶ κεχαρῆς ἡδύλῳ
ἐν ῥαβῶ καὶ ῥαβῇ καὶ σκολιᾷ καὶ ἀγκύλῃ βιά-

σῇ, αἰεὶ τὸ π' αἰεὶ κακίῃσι πτεροῖς φωνὴν τὸ ἄρμα,
ὡς πρὸ ἀροτρίων. τὸ δὲ ῥαβῶν, αἰεὶ τὸ ῥαβῇ ἡ-
λυκῆς, Ἀπικὸν ὄσιν. ἢ οὕτως εἶπε. δ' ἡρῶν-
φωνὴν ἐν ῥαβῶ ἀρότρω τυπωτῶν καὶ κεχαρῆ-
ς ἡδύλῳ ἐλλειπτικῶς ἐν ἀγκύλῃ βιάσῃ, αἰσινδῆτος
εἶπεν, ὡς ἐν τὸ χέροντι. δαίμων. δάκη, λυπῆ-
σι. λαβράζων. ἡζῶν τοῖς πτεροῖς. πτεροῖς.
κυνηγετικός.

Ραβῶ τυπωτῶν τέρματι ἀγκύλῃ βιάσει,
Κλάζων τ' ἄμικτον σμάσι ῥιγίστην βολῇ
Τὸν φίλτατόν σου τῇ ἀγαστρὶ ἔσφιν
Γτώου τὲ παῖς ἀρπάσαι μετάρσιον
Οὐξί, γαμφηλῇσι θ' αἰμάσταν δέμας,
Εἴχωρε ἕφη καὶ πέδον χεῖρ' ἡ φόνω
Λυεῖς βοῶντις γατομάων δὲ αὐλακος.
Λαβῶν ἢ ταύρου τῷ πεφασμῶν δάνος,
Σκεδρῶ λαλῶν περὶ τῆς ἡρῆς ἡδύλῳ,
Αἰ τις τὸν ἀντίποινον ἐκ χέας ἴσον
Πακτάλιον σαθμοῖσι τηλαυγῇ μύδρον
Κρετῆρα Βάκχου δύσεται, κεκλαυσμῶν

Curuo impressam orbitam torto gressu,
Clangénisque confusa & immuni voce,
Carissimum meorum fratrum, alumniumque
Ptoi patris rapiendo sublinem,
Vnguibus ac rostris corpore lacerato,
Indigenas silvas solúmque macularit caede
Latum bubulcus arans sulcum:
Accepto autem tauri iugulati precio,
Exacta trutinæ lance appenso,
Rursúmque pro redemptione æquilibrem
Padoliam effundens claram laminam,
Vrnam Bacchi subibit, deploratus

Τέρματι. λέγει αὐτὸ τὸ χέσμα, τὸ δὲ πρὸ
τῆς ἑσχῆς. ῥαβῶν τῇ ὀπκῇ. τὸ δὲ κλά-
ζων ἄμικτον, ἢ ὅτι μόνος ὁ αἰεὶς, ἢ τοὶ Ἀμικτοὶ
ἐπορεύει κεκλαυσμῶν τῇ ἡλῶν, ὡς φη-

σὴν Οὐκροῖς.

Πρώου τὲ παῖς.] Σπείχερος ἦν καὶ Εὐφρο-
είων ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιητὴς, φασὶ
τὴν ἑκπερὶ γοῖν τὴν Ἀπόλλωνος. Πρώος δὲ ὁ Ἀπόλ-

αὐτὸν οὕτω λέγεται. Λητοὶ ἐν Διὶ ἡλὼν ἡνιώτη
Ἀρτεμις καὶ Ἀπόλλωνας, σὺς μίγας ἄγγελος ἐφά-
νηϊδούθῃ ὅτε πόν ἐπιοήθη, καὶ Πίτῃα ἐκλήθη. ὁ-
μῶς δὲ καὶ ἡ Ἀρτεμις, καὶ ὁ Ἀπόλλων πῶτος.

Λεῦκος.] λείας, δρείας. λαβὼν δὲ τὸν
ρε τὸν περὶ σφύρου. τῶρον δὲ τὸν ἑκτορα καλεῖ,
ὡς θυμὸν καὶ αἰδρῶν. περὶ σφύρου. τὸ πε-
φονδύρου καὶ αἰρημύρου. δαίος νύ το
δῶρον. φασὶν οἱ πολλοί, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἐξαδὲς
Γολυξένης τῆς θυγατρὸς Γεράμου, ἐδήλωσε τῇ
Πειάμῳ, συμμαχῆσιν αὐτῇ εἰ λάβοι τὴν κό-
ριον. ὁ δὲ σιωπῶν δοῦνα. καὶ ἐλδόντων ἐν
τῇ τῇ Θυμιάου Ἀπόλλωνος ναφί. Ἀλέξανδρος
λαβὼν περὶ τὸν Ἀχιλλεὺς καὶ οὕτω σιωπῶν α-
ποδανῆν τὸν ἥρωα. λαβὼν δὲ τὸ πᾶμα αὐτῇ, οἱ
Τρῶες ἠσφαλίσαντο, οὐ πῶτερον δῶσιν ἐπαγ-
γελόμενοι πρὶν αὐτῇ τὰ δῶρα λάβωσιν. ἔροπίσω,
ἃ Πειάμος ὑπὲρ ἑκτορος δέδωκεν, ὁ καὶ γέ-
νεν. λέγει οὖν, πὺν αἰτίποινον χρυσὸν ἴσον
τῷ σαθμῷ δίδει ὁ Ἀχιλλεὺς, ταφίσεται ὡς πῶς
ἔλλησσι. σκεδρῶ.) Ομηρος μὲν ἀπλῶς δῶρα
φασὶ τῷ Ἀχιλλεῖ δίδου καὶ ὑπὲρ ἑκτορος. Λυκό-
φρων δὲ καὶ ἄλλοι πῶς, ζυρσαθμῶντα αὐτὸν
ἴσον χρυσὸν δίδου καὶ τῷ βάρει. τὰ λαντίν.]
νῦν τὸ πλάτῃ καὶ πταλῶδες τῷ ζυρῷ, ἐν ᾧ
πῆνται τὰ σαθμῶντα. τρυταίνῃ καὶ σα-
χων λεγόμενῃ. λέγεται δὲ τῷ ὅλῃ ῥάβδος τῷ
ζυρῷ, ἥς ἐκαστέρωθεν τὰ πάλαντα καὶ αἱ πλά-
τῃς. κυέως δὲ τρυταίνῃ, ἡ γλωσσὶς τῆς ῥά-
βδος τῷ ζυρῷ. αὐτῆς τὸν αἰτίποινον.] τὸν ὑπὲρ τῷ

μὴ ποινηλατῆσαι τὸν ἑκτορα δίδοντα.

ἴσον) καὶ μακρόν καὶ βραχὺ δὲ ἀμείνους τὸ ἴ-
σος ὅρως τὸν ἴσον ἐπιοήθη, ὡς ἐδίδουσαν.
μύδρον.] κυέως τὸν περὶ σφύρου σφί-
ρον, ὡς τὸ μύρδα. νῦν δὲ τὸν χρυσὸν σφί-
μαίνοι, ἐν τῷ εἰπεῖν Πακτώλιον. ὁ γὰρ Πακτω-
λὸς ποταμὸς Σαρδέων χρυσὸν πῶς πλεῖν εἶχε
ψάμμον, ἐκ τῷ πᾶσαι μὲν ὅροις τῷ Τιμόλου
καταρρέουσιν εἰς αὐτὸν, καὶ ψήματα, καὶ μέ-
γιστα, ἐξ ᾧ τὸν χρυσὸν ποιοῦσι, καὶ νῦν ἕλκον
κατέλγει. κρατῆρα Βακχου.] εἰς τὸν χρυσὸν
ἀμφορέα τῷ Διονύσου, ὃν ἐχάρισατο τῇ Θέπ-
δι, φυχῶν πρὸς αὐτῷ, καὶ σφίσι, ὅτε ὑπὸ Λυ-
κούργου μετὰ τῷ Βακχῶν ἐδιδάκτο, εἰς ὃν μετὰ
τῷ Πατρώλου καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Ἀντιλόχου
κάντα ὅσα, ἡ δὲ ἰσορία τῆς αὐτῆς. Διόνυσος, ὁ καὶ
Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς, ἐν Φρυγίᾳ ὑπὸ τῆς
Ρίας τυχὼν καθερμῶν, καὶ λαβὼν πᾶσαν ὡς
τῆς διὰς τὴν δίδου δίδω, ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο
τὴν γλῶ. ὡς τῷ ἡμῶν καὶ εἰς Θεάκην,
Λυκούργος ὁ τοῦ Δρύαντος μύωπι αὐτὸν ἐλαύ-
νει τὴν γλῶ, καὶ κατὰ πῆται αὐτῇ καὶ τῷ ἑ-
λῶν. ὁ δὲ, ὑπὸ τῷ δέους εἰς τὴν γά-
λασαν καταδίδει, καὶ ὑπὸ τῆς Θέπδος δέ-
χεται. ὁ δὲ, τῇ Θέπδι δίδωσι χρυσὸν ἀμ-
φορέα, εἰς ὃν τὰ τῷ Ἀχιλλεὺς καὶ Πατρώλου
καὶ Ἀντιλόχου ὅσα ἐκαστέρω, ὃν καὶ Ομηρος
λέγει. Διονύσιος δὲ δῶροι φάσιν ἑμῶν, ἔργον δὲ
πᾶσαι τῆς Ἡφαιστοῦ. κεκλαυσμένος.] θρήνη-
θεῖς τῆς μοῦσας.

Νύμφασι, αἱ φίλαντο Βηφύρου γαῖος,
Λιβηθρίῳ θ' ἔπερθε Πιμπλείας σκοπῆν,

=====

Nymphis amantibus Bephyrum,
Libethriamque speculam supra Pimpleam,

Αἱ φίλαντο.] αἱ πῆνες ἠγάπησαν. Βηφύρου
γαῖος,) Βηφύρος ποταμὸς Μακεδονίας. τὸ δὲ
γαῖος, ὕδαρ. Πιμπλεία.] πόλις καὶ κρήνη καὶ
ὄρος Μακεδονίας, ὡς μέμνηται Καλλιμάχος ἐν
ἤμμοις λέγων,

Ὡς Μοῦσαι τὴν αἰοιδῶν μὴ Πιμπλῆος
αἰῶση ἔχουσι, καὶ Ὀρφεὺς

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπλῆϊας ἔννεπε
Μοῦσα.

καὶ αἱ μὲν λέξεις οὕτως ἔχουσιν. ἡ δὲ ἔννοια
ποιαύτη ὅτι, ὅτι λαβὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τὰ ὑπὲρ ἑ-
κτορος λῦσρα, καὶ πάλιν αἰδιδόους ἴσος ἄθμη-
τα, ἐκφίσεται ἐν τῇ κροστῇ τῇ δεικνύσῃ τῇ Θέπδι
ὡς τῷ Διονύσου, θρήνηθεῖς τῆς νύμφας, ἡ πε-

G. ii.

ταῖς μούσαις, αἱ πνίες τῶν Πιμπλίων καὶ
Λειβηθρίων καὶ τὸν Βήφυρον οἰκοῦσι, αἱ τῶν
Ελικῶνα καὶ τῶν Μακεδονίων εἰσὶν· ἀλλ' ὁ μὲν
Λυκόφρων, καὶ ἑτέροι ζυγοσθιμηθῶναι ἰσθῶ-
ρεϊ χρυσὸν τὸν ἑκπερα λέγρουσι, καὶ οὕτω τῶν
Αχιλλέως δοθῶναι τὰ Γελάμω, νομίζοντες ὅτι
πλεῖστον ὄντι τὸ ζυγοσθιμηθῶναι αὐτὸν ἢ τὸν
Ὀμηρος χρημάτων· ἐστὶ δὲ τῶν ὑποβαίνον-
σι γὰρ τὰ δέκα τάλαντα, ἀπὸ φησὶν Ὀμηρος,
χωρεῖς τῶν λοιπῶν, τὸν σαθρὸν τῶν βαρῶν τὸ ἑκ-
περος· λέγουσι δὲ θανόντα τὸν Αχιλλεὺς ἑλῶναι
ταῖς μούσαις, ὡς παρὰ φησὶν Ὀμηρος, καὶ
ταῖς Νηρηΐσιν· ἀλλ' οὐκ εἶνος μὲν πάντα παντόφως
γέγραπται, καὶ ἀλλοτρίωτερον, ὅτι μετὰ τῶν μουσῶν
ἔχον ὀργάνων ἢ Αχιλλέως ἐγχαράττει κηδεῖα. Νη-

ρηίδας δὲ λέγει ἑλῶναι αὐτὸν, ὅτι συνέβη καὶ τῶν
καίρων τῆς αὐτῆς πελιδνῆς μυκήσασθαι μὲν περὶ
τὸν τῶν γάλακτος, ὡς παρὰ Ὀδυσσοῦ, εἶπα μέ-
χρι τῶν ροιτείου ἐφ' ἡκονὸν δέξιμα δέξιμα
φοβῆσαι μὲν τοῖς ἑλλήεσσιν οὐ μικρῶς, εἶτα πάλιν
ὑποσφραλῶμαι. καὶ πᾶσι μὲν αἱ φησὶν Ὀμη-
ρος. οἱ δὲ νεώτεροι Μούσας ταῖς ἑακρυούσας
εἰσάγουσι, καὶ ταῖς ἐκείνων γυνώσκουσιν καὶ τοῖς
κίαις, ὅτι εἰς καὶ οἰῶν ποταμῶν εἰσπαύονται ὅ-
δατα. Πιμπλίας καὶ Λεβηθρίων λέγοντες, καὶ πο-
ταμὸν μὲν τὸν Βήφυρον. καὶ τὸ δὲ ἀλλοτρίω-
τάτην, ἐπεὶ παρὰ Ὀρφέως ἀρχὴ καὶ πατὴρ ἱερά-
ρων ἢ ποιητῶν, κατὰ τὴν ἑλικῶνα, καὶ
τὸ Λειβηθρίον ἐμυθοῦργήθη. ὡς αἱ Μούσαις παρὰ
ταῖς οὐκ εἶσι τοῖς οἰκοῦσιν.

Ο νεκροπέρνης, ὃς παρὰ δειμνίων πότμον,
Καὶ θῆλυ ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον
Διῶναι, παρ' ἰσοῖς κερκίδος φαύσαι κρότων,
Καὶ λῶϊστος εἰς γλῶσσιν δυσμυθῶν ῥίψας πόδα.

Cadaverum venditor: qui formidans mortem,
Etiam femineam corpori sustinebit vestem
Inducere, pectinis apud telas ciens pullus,
Et ultimus in hostilem terram figens pedem,

Ο νεκροπέρνης.] ὁ Αχιλλεὺς, ὃς παρὰ δειμνίων
τοῖς νεκροῖς, ὅτι τὸν ἑκπερα νεκρὸν ὄντα πέπλω-
κεν. ἐν τῇ περίημῃ δὲ γίνεταί τὸ πο, ὃ ἐν τῷ
ἰῶ, τὸ πεπλάσκει, καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ πέρι ημι, αἷς ἰῶ,
ἴσημι. ἢ μετοχή ὁ ἀφρονέας, καὶ ὁ ἰσάς. ὃς ὡς Α-
χιλλεὺς δεδοικὸς τὸν θάνατον, καὶ γυναικεῖα ἐν-
δύσεται, καὶ ἱσοῦργήσῃ αἷς γυνή, καὶ ὕστερος ἀ-
πάντων ἑλλήων ἀποπληθῆσθαι νεῶς, εἰς τὴν
γλῶσσαν τῶν Τρώων τὸν δόρυ δειδώς. ἰσοῦργήσῃ γὰρ
ταῖς νεότεροις, ὅτι Αχιλλεὺς ἀκούων τὸν ἑκπερα
αἰδρεῖται, καὶ φοβηθεὶς, ὑπεκρίθη κόρη, καὶ
ἐλθὼν ἐν Σκυρῶ ὦκε μετὰ τῶν Λυκομήδους παῖ-
δων, εἰς τὴν καὶ τῇ Δηιδάμειναι στυγερῶν. Ὀδυ-
σεὺς δὲ σκελὴς ὑπὸ Αχαιέμενοις, ἀσπράκτους ἐ-
ῆλακτάς καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικεῖν ἐργαλῆα,
ἐπὶ δὲ καὶ ἑλπίς ἐπὶ τῇ εἰς ῥίψας παρὰ
δενῶν τῶν Λυκομήδους, ἐπὶ τῶν αὐτῶν, καὶ τοῖς
ἑλλήσιν ἡ γὰρ αἱ γὰρ γυναικεῖς τὰ γυναικῶν ἐ-

πελέγοντο. Αχιλλεὺς δὲ ἑλπίς λαβὼν, ἐπὶ τῇ κα-
τεῖν δέξιμας, ὅτι τῶν ἡλέγθη. ἀλλὰ τοῦτα μὲν πε-
πλάσκει καὶ μεμυθολογῆται. τὸ δὲ ἀλλοτρίως
ἔχει. ὅτι λαβὼν παρὰ γάμον ὁ Αχιλλεὺς Δηιδά-
μειναι τὴν ἑλπίδα Λυκομήδους, στυγερῶν
ἐν τῇ τῇ γυναικί καὶ παρὰ δειμνίων, πόδα δὲ νεο-
ταμίαις. ὅτι ἐμυθῶνται, ὅτι γυναικεῖα ὑπε-
δυ. ἀγέλιαν δὲ τῆς οὐ στυγερῆς καὶ τῇ γυναικὶ
τῇ Ὀδυσσεὺς, παρὰ δειμνίων ὑπεκρίθη, καὶ ἐπὶ τῇ
μυθῇ παρὰ τὸν πόλεμον, καὶ παρὰ τῇ γυναικὶ
τῇ βραχυχρόνιος ἔτι, εἰ παρὰ τῇ Τροίαν
ἐκπλήσθαι. τὴν ἀγέλιαν καὶ τὸν ἐμυθῶν φοβῶν
εἰς ἑλπίς καὶ ἀσπράκτους ἐλπίδα. ὅτι γὰρ ἐν ἐδει-
λίστην Αχιλλεὺς, ἀλλὰ καὶ παρὰ δειμνίων παρὰ τὸν
πόλεμον ὑπεκρίθη, αἷς Ὀμηρος μαρτυρεῖ τῇ
ῥαβδῶν, τὸν Νέστορα παρὰ τῇ γυναικὶ τῇ Πά-
τροκλον λέγοντα ἡλθον ἐγὼ καὶ δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς,
λαὸν ἀφρονέας καὶ τῇ Αχιλλεὺς καὶ τῇ γυναικὶ.

καὶ τὸ λίαν φησὶν, ἤρχον ἐξ ὧ μύθοιο καὶ διῶν
 ἐμ' αὐτὸ ἐπείκει. σφῶ δ' ἄλλ' ἢ θέεσθαι. Τῶντα
 μὲν πάντα ἀλλήγορευόμεναι, οὐδ' Ἀντικόφραν οὕτως
 μυθικωτέρως ἐκδέχεται. διὸ καὶ ποικιλοτέρην
 μοι δοκεῖ ἐκ ἀλλήγορευομένων, ὥς πολλὰ μὲν ἔ

φίλν, ἀλλ' ἡγοῦσθ'· καὶ λόγον ἐς γέν'. ἔειπὼν
τὴν ὁσίαν, καὶ πάλιν ἐλά. εἰμαρτοπῶ πορο-
τῶ τῆς γεῶς ἀποθανεῖν ἀποθανεῖν, ὁ καὶ πέπονθε
ὁ Πρωτοπύλαος· δι' ὃν Ἀχιλλεύς ὕστερον ἐξήλ-
θε.

Τὸ σὸν ξύλαι με καὶ ὕπνω πῆσάν τιν' ἄνθρωπον,
 Ω δαῖμον οἷον κίον' αἰετᾶσις δόμοιο,
 Ἐρῆσθαι πάσης δυστυχίης ἡτοίμασθαι,
 Οὐ μὲν αἰστέγ' οὐκ ἔστιν ἄνευ μόχθων πικρῶν,
 Πένθοις θ' ὀλῆσθαι Δωρεῖς γελᾶσθαι,
 Ἐπευγαχάζων τῷ δεδουπότοιο μόρῳ.
 Ἀλλ' ἀμφὶ ὑμῖναισι τίτ' ἔστιν ἔργον ἄλλο
 Πεύχας βίου βαλβίδα, συμφλεχθήσεται,
 Καλῶν ἐπ' ὀδῶν πλῆθ' αὖτις Φύξιον Δία,
 Γορθουμῶσι κῆρας ἀρκέσαι πικράς.
 Τότ' οὐτ' αἴφροιο, οὐτ' ἐκαστοῦ κατὰ
 Πρόβλημα, καὶ ταυροῖσι χρυσῶν πτέρυξ.

Tua, frater, etiam in somnis hasta territus.
O Deus, qualem perdes ædium columnam,
Fulcrum infelicis patriæ subtrahens.
Non tamen impunè, nec absque laboribus acerbis
Luâque prædo Græcus ridebit exercitus,
Insultans cæsi leto:
Sed circum naues extremum currens
Curriculum, cum classe comburetur,
Multum votis inuocans Fugitium Iouem,
A vexatis vt arceat acerba fata.

(2) δαίμων.) ὡς τυχὼν ἐμαρτύρησεν, ὅτι οὐκ ἔστι
 οὐραίων ἀφανίστης, πᾶν ῥεῖσμα καὶ σκεῦμα τῆς
 δυστυχίης παρείδους κατέβαλον, ἔμην αἰὲν
 βλαβῆς καὶ θυμαίης, οὐ δὲ χρείς πόνων καὶ
 κόπων πικρῶν καὶ πένθους ὁ ληστής Ἑλληνικὸς γε-
 λάστ' ἔρατος, ἐπαγαλλόμενος τῇ θανάτῳ τῷ πε-
 πηκότις Ἑκτορος. κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἑκτορα,
 ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει· τις γὰρ Ἑκτορ' ἔσπαλε
 Τροίης ἄμμαχον ἀφραδὴ κίονα. κίονα δὲ καί

λειπὸν ἔκπεσε, ὡς μὴ μόνον τὸν Πειδῆμον οἰ-
 κον συνεζόντα καὶ βασάζοντα τῇ διωγμῇ
 αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Τροίαν. ὦ δαί-
 μον.) ὁ εἶχος οὗτος ἐν τῇ ᾧ, χῶρε πόδι
 ἀνὰ πασσόν ῥ', καὶ καλῶτα ἰαμβικός τραγι-
 κός. Δωκεῖ γράφας, ὁ Ἑλλήνικος, ἀπὸ Δωδώνου
 τῇ Ἑλλάδι παρὸς, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν
 τῇ ἡρωικῇ ὕμνωσιν·
 Ἑλλῆνος δ' ἐξήκοντο, θεμιστοπόλου βασιλῆος.

Δῶρός τε, Ξουδός τε, καὶ Αἰόλος ἱπποχάρμης.
 Αἰολίδαί η' ἐγγύοντο θυμωτόλοι. παρύμνας.
 πύκνας. πύκνας, ταῖς ναύσιν, ἀπὸ τῆ ποιού-
 πος το ποιήν. παρύμνη δὲ, π' ἔραπον καὶ ὅπ-
 διον μέρος τῆς νεὸς, ὡς τὸ εἰς πέρας καὶ τὸ
 τελευταῖον μέρος λῆν. παρὰ δὲ, τὸ ἐμ-
 παρῶν, ὡς τὸ παρῶντος ὡς ῥέοντος, ἢ τοῦ
 ὕδατος ἀπ' ἐν. τὸ δὲ ἔξῃς, οὕτως. οὐ μὲν
 Ἐκτωρ διαρεῖ ἀποδανέται, καὶ οἱ Ἑλλῆνες τῇ
 θανάτῳ αὐτῷ χαλάσων. ἀνὲρ παρῶντος καὶ
 θυμωίας, ἀλλὰ φυγόντες παρὶ τοῖα αὐτῶν,
 συμφλεγῶνται ταῖς ναύσι. μεταφορῶς δὲ
 πῶν παρ' Ὀμηρον Ἑλληνικῶν ναυμαχίαν, ὃν ἢ
 φαίνεται ὁ Ἐκτωρ διώξας τοὺς Ἑλλῆνας, καὶ
 κατακύσας πῶν ναυῶν τῷ Γρωτεσλάου. Κα-
 λῶν ἐπ' ἀρχῇς πλεῖστα.] πὺν φυγῆς αὐτοῖς αἰ-
 πον γυμνῶν Δία, περὶ θυμῶν αὐτοῖς ἰσὺς τῇ
 Τρώων ἀποδιδῶν πὺν θάνατον. ἢ καλῶν Δία
 Φύξιον, πὺν θυμῶν ποιῶν φυγῆν πὺν κίνδυ-
 νον. Φύξιος ὅ οὐ Ζεὺς, καὶ φίλιος ἢ ἐπεροῖς,
 καὶ ὁμόνιος, καὶ ἐφέσιος, καὶ ἄλλα μυρία κα-
 λῶνται, ὡς τὰ συμβαίνοντα καὶ γινόμενα με-
 τονομαζόμενος. φθῶν γὰρ τῆς, Φύξιον Δία ὅπ-
 καλῶνται. γαμοῖς δὲ πάλιν ποιῶν, Γαμήλιον
 Δία, συμβεβηκότος δὲ, βουλαῖον. καὶ τ' ἄλλα
 ὁμοίως. πὺν οὐτ' ἄλλος.) πὺν οὐ βοήθη-
 σοισι τοῖς Ἑλλήσιν. οὐτ' ὁ Ἐκτωρ, ὅ τ' ὄρυγμα,
 αὐτ' ἢ νηῶν τῶ παρῶντος, καὶ ἢ ὃν παρῶντος καὶ

παρῶντος τοῖς πεπλημένους ἐκείθεν τῆς παρῶντος
 πύκνης, καὶ τὸ παρῶντος τὸ δίκαιον κροῖον ἐ-
 παρῶντος ὃν τῇ παρῶντος. ἢ τὸ δίκαιον κροῖον καὶ κλί-
 μακος, ὡς τῇ τὸ κλίμακον πεπλημένον. οὐτ'
 τὰ γαῖα καὶ αἱ στεφάναι, ἢ τοῖς οἱ κοσμίται. ἀλλ'
 οὐδὲ ἐπαλξίς, ἢ τοῖς αἱ σάφης τῇ πυρρῶν, ὃν αἱ
 ἰσάντο οἱ πολεμισταί, ὃν αὐτῶν εἰσὶν αἱ ἐλπίαι,
 ἢ τοῖς οἱ παρῶντος, καὶ τὸ δίκαιον τὸ πύ-
 χος, καὶ οἱ ἐπὶ οἱ ὀδόντες. τῶν παρῶντος
 πὺν καὶ ὡφελῶνται τοῖς Ἑλλήσιν, ὡς τὰς ναύς
 διωχθῆσιν ἰσὺς τῷ Ἐκτωρ. ὃν δὲ ἐκπῶν
 τὸ τὸ πύχος οἱ Ἑλλῆνες, ὃ μὴ ὡφελῶνται αὐ-
 τοῖς, ὃ Δυκόφρων λέγει νῦν, ὃν τῇ τῇ παρῶντος
 αὐτῇ Ὀμηρος διδάσκει τὴν κῆρην αὐτῇ. ὃν δ'
 τῇ μ, πὺν νῦν ναυμαχίαν φησὶ, καὶ πὺν τούτου
 κατὰ λόγον. ἄλλως πύρρῳ ἐπὶ τὸ πύχος, πὺν
 παρῶντος τῆς οἰκαδομῆς, ὃν πὺν ὡφελῶνται
 ὡς τὸ κορυμνῶν καὶ ἐκείρῳ. τὸ δὲ Κρό-
 στας καὶ πυρρῶν ἔρουν, οὐ κλίμακας οἶδεν.
 οὐδὲ λέγει, ὃ κατέλαβον τὰς κλίμακας, ἀλλ'
 ἦσαν ἱνὲς ξύλινοι ἰσὺς παρῶντος κλίμακας ἔχον-
 ται αὐτῶν παρῶντος, ἐφ' αἷς οἱ πολέμοι ἐφεσῶ-
 ντες ἐμάχοντο ὡς ὅπ' τὸ πύχος ἐπὶ οὕτως, τὰς
 κροῖας ὅπ' τὸ πύχος ἔρουν, καὶ κατέλαβον τὰς
 ἐπαλξίς. παρῶντος ἢ κατέκτενον οἱ παρῶντος τὸ
 πύχος ὅρῳις ξύλοις διαλημμένῃ, ὡς παρῶντος
 κίληκε δὲ πὺν σῶσιν. ἢ αὐτὸ τὸ πύχος. δὲ τὸ
 πύχος.

Οὐ γαῖα χαμομήσουσιν, οὐδ' ἐπαλξίς,
 Αλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ,
 Καὶ λιγυρὸς ῥίπασι καὶ βρωῶν βολαῖς
 Αφλασά καὶ κόρυμβά καὶ κλῆδων θρόνοις
 Πυκνοὶ κυδιστηῖρες ἔξ' ἐδωλίων
 Πηδῶντες αἰμάξουσιν ὀθείαν κόνιν.
 Πολλοὶ δ' αἰετῆς, παρῶντος θ' Ἑλλάδος
 Αἰχμῇ φέρονται, καὶ ἀπορῶντες αἰκωμένους,
 Αἰσὰ καὶ ἔξαυουσιν ὁμειμοὶ χέρεις,
 Φόνον βρῦσαι, καὶ πύκνῳ μάχῃς.

Neque suggrundia, neque propugnacula:

Sed vñ

Sed ut apes commista fumo,
 Fuliginisque iactu & stipitis plaga,
 Per puppes & proras transtrorumque sedes
 E sedilibus saltatores frequentes
 Salientes, peregrinam cruentabunt terram.
 Multos verò præstantes, primâque in Gracia spolia
 Hastis adeptos, ac natalibus tumentes,
 Turx conterent validæ manus,
 Cæde scatentes & appetentes pugnam.

Ἀλλ' ὡς μέλισσαι.] δίκην δὲ μελισσῶν, κα-
 πῶ ἐσοῦσι σιγῶν καὶ βοῶν κορυφαί, οὕτω καὶ
 οὗτοι ὑφ' ἑκτόρος παραθέντες, πιδῶντες εἰς τὴν
 ξένου γλῶσσαν, ἐκ τῆς καὶ θεῶν, καὶ ἀνθρώπων καὶ
 πρῶτος τῆς νεῶν, καὶ τῶν Τρωϊκῶν γλῶσσο-
 λυτοῦσι τὰ αὐτῶν αἵματα, ἐν τῇ τῆς ἀνθρώπων
 ἔργοι ὀρχισαίς. ἀφλασαι.) καλεῖται τὰ ἄκρα
 τῆς νεῆς, καὶ τὸ ἀφηνισμὸν τῆς βύθλας. καὶ
 κόρυμβας.] τὸ αὐτὸ δηλοῦσι. διαφύρουσι δ', ὅτι
 τὰ μὲν ἀφλασαι κορυμνήσας, τὰ δὲ κόρυμβας
 παρέρρησαν. πολλοὶ δὲ ἀρίστεις.) ἀγχιθεῖς
 ἑλλήνας, τοὺς λαμβάνοντας παρὸς τὴν νεῆν, ἢ τοὶ τὰ

παρὸς τῆς λείας καὶ παρὸς τὴν αἰχμαλω-
 σίαν, καὶ παρὸς κούρσας ἐκ τῆς ἑλλάδος φερόντας
 ἐν τῇ αὐτῇ δόρσει, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ ταῖς
 ἀπορροῖς, καὶ ἀγχιθεῖς ὑψομενοῖς. αἱ σὺ χεῖ-
 ρες) ἢ τοὶ σὺ καταξαιεῖς καὶ ἀνέλης. λέγει δὲ
 τοὺς παρὸς τὸν ἑλκυστὸν καὶ Πιλέων καὶ Ἀσκά-
 λαφον καὶ Ἀρκισίλαον, καὶ τοὺς λοιποὺς. παρ-
 ὁ λεία δὲ εἰσι, τὰ τῆς λείας καὶ τῆς λαφύρας τῆς
 πελέμου παρὸς τῆς καὶ ἰσχυρῆς, ἀπὸ εἰώθεσαν
 οἱ ἄλλοι λαμβάνειν, ὡς Ἀγαμέμνων τὴν Χρυ-
 σήϊδα Ἀστυνόμῳ, Ἀχιλλεὺς δὲ τὴν Βελονίδα Ἰφί-
 πιδάμειον, Αἴας δὲ τὴν Τέκμηστον.

Εγὼ δὲ πένθος οὐχὶ μείον οἶσθαι
 Τὰς σὰς γένουσαι, καὶ δι' αἰῶνος Τραφάς.
 Οἱ κ' ἔθ' γὰρ οἱ κ' ἔθ' κείν' ἐπόφομαι φάος,
 Καὶ πημάτων ὑψιστον, ὧν κράτης χρόνος
 Μελῶς ἐλίσσων κύκλον αὐδηθήσεται.
 Αἱ δ' αὖ σενάζω καὶ σὸν εὐγλαζονθάλυσ,
 Ω σκυῖνε τερπνὸν ἐναγέλισμα συγόνων,
 Ος τ' ἄρχειν δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν,

At ego luctum feram non mediocrem,
 Tuos assidue lugendo tumulos.
 Miseram enim miseram illam videbo diem,
 Et cladium maximam, quarum tempus moderator
 Luna voluens orbem appellabitur.
 Heu heu gemo etiam tuum lactens germen,
 Catule, iucundum fratrum amplexamentum:
 Qui fero cæm draconem ignita feriens

Εγὼ δὲ λυπηθῆσθαι οὐ μικρῶς, αἰανίως τὴν σὺν πατρὶν καὶ θάνατον σενάζωσαί μ' ὅτι λέγεται
 Η. j.

καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐκάστου ζωῆς. ἀθλίως γὰρ ὄψομαι Ἀχιλλεύς ἐρασθεὶς Τρωίην τῷ πατρὶος ἔχοντι
 ἐκείνῳ ἢ τῆς σῆς τελευτῆς ἡμέραν, καὶ ὕψιστον ἔχει χρόνον ὅσον Τηλέφω, ὡς πινὼν Τηλέφω
 κραιπνῆς καὶ πλειωπῆς ἀνδρὶ ἵσταται νῦν, αἰετὶ τῷ
 λέγεται ὁ χρόνος, ὁ ἐλίσσων καὶ σιστρέφων καὶ
 πληρῶν ἢ κύκλον αὐτῷ ὅσον σπυρίδας κινήσεως
 καὶ ἀετοεσθῆς. ἐπὶ δὲ οἱ παλαοὶ καὶ σπυρίδας
 πρὸς μύθους ἐφήφον. ἔστι δὲ τῷ μύθῳ ὁ χρόνος
 ἀπαρτίζεται, αἰετὶ ἀετὶ αἰετὶ. φθὺ φθὺ στενάζω, καὶ
 τίω σὺν θαλερῶν καὶ ἀνὰ τροφὴν ἡλιμῶν, ὡς
 ἀδελφεῖ μου Τρωίην, ὡς σὺν μὲν καὶ βασιλικῶ-
 ταν ἥντημα, περπὶν ἡ ἀετὶ πρὸς τῷ ἀδελφῶν, ὅς
 στενάσας πῶν Ἀχλὶα πρὸς ἐρασθῆναι τῷ καλλοῖς σου
 βέλει, ἢ τοὶ θεῖας αὐτῶν, ὡς πρὸς ἐρασθῆναι σου.
 σὺ δὲ μὴ ἐρασθῆναι αὐτῷ, καὶ ἐρασθῆναι καὶ ἐκ-
 τμηθῆς πρὸς κεφαλῇ ἐν τῷ τύμβῳ καὶ νῶν τῷ
 Ἀπόλλωνος ὑπὸ τῷ ἐρασθῆναι Ἀχιλλεύς, καὶ
 ἐν τῇ καρατμία αἰμάξῃς πῶν νῶν, φασὶ γὰρ, ὅτι

Ἀχιλλεύς ἐρασθεὶς Τρωίην τῷ πατρὶος ἔχοντι
 ἔχει χρόνον ὅσον Τηλέφω, ὡς πινὼν Τηλέφω
 κραιπνῆς καὶ πλειωπῆς ἀνδρὶ ἵσταται νῦν, αἰετὶ τῷ
 λέγεται ὁ χρόνος, ὁ ἐλίσσων καὶ σιστρέφων καὶ
 πληρῶν ἢ κύκλον αὐτῷ ὅσον σπυρίδας κινήσεως
 καὶ ἀετοεσθῆς. ἐπὶ δὲ οἱ παλαοὶ καὶ σπυρίδας
 πρὸς μύθους ἐφήφον. ἔστι δὲ τῷ μύθῳ ὁ χρόνος
 ἀπαρτίζεται, αἰετὶ ἀετὶ αἰετὶ. φθὺ φθὺ στενάζω, καὶ
 τίω σὺν θαλερῶν καὶ ἀνὰ τροφὴν ἡλιμῶν, ὡς
 ἀδελφεῖ μου Τρωίην, ὡς σὺν μὲν καὶ βασιλικῶ-
 ταν ἥντημα, περπὶν ἡ ἀετὶ πρὸς τῷ ἀδελφῶν, ὅς
 στενάσας πῶν Ἀχλὶα πρὸς ἐρασθῆναι τῷ καλλοῖς σου
 βέλει, ἢ τοὶ θεῖας αὐτῶν, ὡς πρὸς ἐρασθῆναι σου.
 σὺ δὲ μὴ ἐρασθῆναι αὐτῷ, καὶ ἐρασθῆναι καὶ ἐκ-
 τμηθῆς πρὸς κεφαλῇ ἐν τῷ τύμβῳ καὶ νῶν τῷ
 Ἀπόλλωνος ὑπὸ τῷ ἐρασθῆναι Ἀχιλλεύς, καὶ
 ἐν τῇ καρατμία αἰμάξῃς πῶν νῶν, φασὶ γὰρ, ὅτι

Ἰνυλὶ τὸ ξῶν, τὸν τυπέντα δὲ ἐν βρόχοις
 Μάρψας ἀφύκτοις βαδὼν ἀτεργῇ χρόνον,
 Πρὸς τῷ δαμέντος αὐτὸς οὐ τετραμνός
 Καταπονηθεὶς τύμβον αἰμάξῃς πατρὸς.
 Οἴμωι δυσάων, καὶ διπλᾶς ἀνδρόνας,
 Καὶ σὸν τάλανα πότε μὲν αἰάξω σκύλαξ,
 Ὡν τίω μὲν αὐτὸν φρεμνον ἢ τοκέας κύνες
 Χανοῦσα κεθμῶ χεῖσεται Διφσφάρης
 Λόβου σου ἀπὸ τῷ ἀλγέτῳ στεναγμάτων,
 Ἰνὲ ἄλμα πάππου καὶ χαμηνάδος μόρεσι
 Τῆς λαθροῦ μὲν πόρτιος μεμνυμένοι
 Σκύμνω χέχυνται πρὶν λαφύξασθαι γάτος
 Γεῖν ἐκ λοχείας γῆρα χυτλάσας δρόσῳ.

Arcuum illecebra, ietumque laqueis
 Comprehendens inevitabilibus breui implacidum tempore,
 A domito ipse non vulneratus
 Aram cruentabis decollatus paternam.
 Hei mihi miseræ, duas quoque lusciniæ,
 Et tuam, infelix canis, gemo mortem:
 Quarum vnam quidem radicitus pulvis patriæ
 Hians hiatu absorbebit foueæ,

Cladem videntem gemituum propinquam,
Vbi saltus aui, & meretricis fata
Iuuentæ occultinubæ cum vitulo
Confusa sunt, antequam laticem mulgeret,
Et à partu membra rore lauaret.

Πυρφόρω ἴσγιν πύλων. ἴσγιν ἀντὶ τῆς πυρφόρω βέ-
λας. λέγει δὲ τὸ ἔρωπ. ἴσγιν ἡ κυρίως ὄρεον ὄρεον, αἱ
ὄρεον τὸ ἔρωπ, ἀγροῖον ἔρωπων. ἔστι δὲ ποικίλον τῆς βί-
χως, μακροβράχιον. Γλάσταις ἔχιν ἐπιπολύ ἐκ-
τεταμένον, πικρῶς πειρῶν ἐφόδον καὶ περὶ δινῶν τῆ
βράχιον, τὸ φαρμακίσι χηρῶν εἰς ἔρωπας
ἐπιδόξας. λαμβάνουσιν γὰρ αὐτὸ δισμῶν ἐκ ζυγῶς
βόχης, ὅν περὶ οὐκ ἔστιν αἷμα ἐπιδόξας. ἄλλοι δὲ
φασὶν, ὅτι κυρίως τῶν χηρῶν συντήκων αὐτὸ ἐπὶ αἰ-
θράσιν. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι τὰ ἔντερα αὐτῶν ἐξελκύσ-
ται, καθάπερ τῆς βόχης. αὐτὴν ἔν φασὶ τὴν ἴσγιν
περὶ τῆς Αφροδίτης. ἰάσιν δὲ ὅσα ἐξελκύσονται,
ὅπως Μυδῶν ἐξελκύσονται, ὅτι αὐτὴ ἡ ἴσγιν γυνή
ὡς περὶ τὸν, διὰ τὴν Πειθῶς, ἡ Ηλῶς δὲ Παιδῶς,
φαρμακίσι τὰ Δία εἰς τὴν ἴσγιν πόρον, ὅφ' Ηρας
αἰσχρονομῶν. ἄλλοι κατὰ τὴν πάντα ἐμμελῆ φασὶν
τῆς ἴσγιν, ὅτι ἔστιν ὅτι πύλων ἴσγιν καὶ τῆς οἴκῳ
δυσάνων. φασὶ μοι ἡ δύσανων καὶ δυσυχῆς, δὲ τὸν
ἀνάλων ὡς λαμβάνει σκύλας Εὐκλείης θνητῶν, καὶ
δύο ἀνδράσιν καὶ δύο ἀνδράσιν ἐμὸς ἀδελφάς, Λαοδί-
κην καὶ Πολυξένην. αἱ δὲ ὡν τῆς Λαοδίκην ἡ γῆ
καὶ τῆς ὑπὸ ἐξελκύσονται τὸ ἄλλος, δὲ τὸ καθάπερ τῆς
πᾶσι περὶ τῆς Τρώος. καθάπερ τὸ ἄλλος δὲ αὐτῶν τῶν
φυτῶν, ὅπου ἡ Κίλλα περὶ τῆς καὶ τῆς μετὰ τῆς πα-
δὸς αὐτῆς Μενίππης. καὶ τῆς ἡ γῆ, καὶ ὑπὸ ἐξελκύσονται
τῆς Λαοδίκην, ἡ ποὶ ὅν φασὶν περὶ τῆς ἀποθα-
νείται ἡ Λαοδίκην, ποὶ, ὅταν πορῆται ἡ Τροία. καὶ
νῦν δὲ ὁ ἀποσκέως Λυκόφρων, περὶ τῆς μύθους τῆς
Τροίας αὐτῆς φασὶν ἀνὰ τὴν αὐτῶν. μετὰ δὲ μικρὸν

περὶ τῶν ἐρεῖ, ὅτι μετὰ τῆς Τροίας πόρῆται, ἄλλαν
Μενίππης τῆς αὐτῆς τῆς Λαοδίκην ὅν Θράκη κα-
τηγέσθω μετὰ Ακαμαντος τῆς πατρὸς αὐτῆς, δὲ
ὑπὸ ὅφως ἀνὰ τῆς μύθους, λύσῃ ἡ Λαοδίκην τελευ-
τῆς. ἄλλοι δὲ φασὶν, τῆς Λαοδίκην διακομίδιον ὑπὸ τῆς
Ελλῶν περὶ ὑπὸ πῖνα φάρυγγας, καὶ ἀποθα-
νείν. τὸ δὲ οἴκῳ, ἔδω μέρη λόγῳ, αἱ δὲ ἔν τῶν ἀρ-
χῆς, ὡς καὶ Ομηρος δεικνύσι λέγειν, ὡς μοι ἐξελ-
κύσονται. τὸ ἐξελκύσονται, ὡς Λυκούργος σκύλας, σκύλας
τῆς Εὐκλείης λέγει, ὅτι κῶν ἐξελκύσονται, ὡς φασὶν μὴ δεικνύσονται
Ευριπίδης, Κῶν γῆρῃ πῶρ σ' ἐχούσας δέμας. καὶ
καὶ Ασκληπιάδης περὶ τῆς πόπου οὐ αἰνέσῃ,
ὅ καὶ κῶν καὶ δὲ δισμῶν σῆμα. καὶ αὐτὰ τὰ
μύθους μύθους. τὸ δὲ ἀληθές ἔστις ἐξελκύσονται. μετὰ τῆς περὶ
τῶν Πολυξένης, ὅφ' ἐξελκύσονται καὶ τῆς Ελλῶν.
οἱ δὲ ὅφ' ἐξελκύσονται, ὡς κῶν αὐτῆς λίθους αἰετῶν. πε-
ρὶ τῆς Κίλλας εἰπεῖν εἰς τὸν μύθον δὲ Αἰσχρονομῶν ἔμ-
νον, καὶ πάλιν ἐρῶ. Κίλλα Εὐκλείης ὡς ἀδελφῆς,
Θυμώδης τῆς γυνῆς αὐτῆς, ὡς φασὶν, Πριάμῳ λάθρα
συγγινώσκει, γῆρῃ Μενίππῳ. Γελάμῳ τῆς γῆρῃ
μύθους, ἡ ποὶ μαντεύοντος ὅν Ζελεῖα περὶ τῆς βασι-
λείας, ἐξελκύσονται αὐτῆς ἀνελείν τῆς τικῶν καὶ τῆς
γῆρῃ δέν. ἐπεὶ τῆς τότε ἡ μύθους Εὐκλείης περὶ τῆς Α-
λέξανδρον, ἡ Κίλλα τῆς Μενίππῳ. φασὶν αὐτῶν ὅν
τῆς Εὐκλείης, ἀνελείν τῆς Κίλλας, καὶ τὸν πᾶσι αὐτῆς
Μούνηται. ὡς αὐτῶν οὐκ ἡ Λαοδίκην κατεπόθη ὅν
τῆς γῆ. χυτῶνται. λούσται, πλυνῶν. χυτῶν γὰρ
ἐλαμῶν ἀνελείν, ἐφ' οὗ εἶχον οἱ περὶ τῆς
λαμῶν, ὅφ' μετὰ τὸ λούσται αὐτῶν ἐξελκύσονται.

Σὲ δ' ὡμὰ πρὸς νυμφεῖα καὶ γαμηλῖους

Αἰφ' ἱππῶν σὺν ἱππῶν Ἰφιδὸς λέων,

Μηδὲς καλαμῶν χέρνιβας μιμοῖ μῦθος,

Ἡν ἐς βαθεῖαν λαμῶν Ποιμανδρία

Στεφνφόρον βοῦν δῖνός ἀρταμος δράκων,

Ράσῃ τριπάρτω φασηδῶν Κανδαῖνος.

~~~~~

Te verò ad cruda sponsalia, nuptialiaque

Ducet sacrificia odiosus Iphidis leo,

Matris nigrae imitatus sacra,

H. ij.

Quam super profundum decollans mulétreale

Tripatrix ense perdet Candaonis,

ζοισιν, ὡς Εὐεπίσης ἐν Βαβυλῶν φησιν, ὅτι Φλα-
 ῖος Φιλόστρατος μόνον καὶ Πολυξένου φησὶν ἐ-
 ξελέγειν τῆς Τροίας, ἐπὶ μὴ πορθηθείσης, καὶ ὁπο-
 ῖα ἔσται αὐτῷ ὅτι πάλαι φησὶ αὐτῷ, πῶς πᾶσι κα-
 χηδόνι τῷ ἥρωος, καὶ δικαίως λογιζέμεναι, ὡς
 οὐχ ἑτέρω πιούσῃ ἄμοιρῃσι νυμφίον, ἴφην, πῶς
 Ἰφιγένειαν λήσων τις, ὅτι βεῖς συλλαβὰς ἀφ' ἐνὸς
 ἐκκοπῶν ὀνόματι, πῶς αὖτε νοσήσει τοῖς σχημα-
 τήμασι. Ποιμανδρίαι, ἢ πλὴν Βοιωτίας, ἢ καὶ
 Ταύρας καλομένην, ἢ ἔα ἀέστοι βόες. ἔ-
 φηκεν ἄρα, ὅτι ἐπαρμένη, ὅτι πᾶσι, ὅτι ἐσφραγίσ-
 κει αὐτῶν ἔπασιον τοῖς θυμοῖς, περὶ τῆς
 ὅτι μὴ βελώνος, ὃν καὶ Καλὸν Βοιωτὴν κα-
 λῶναι, ὡς Ἐλεῖς Κορινθίων ἔσαν γυναικῶν, ἢ
 πῶς ἐτύχε, περὶ γαῖᾳ Ζῆδος καὶ Ποσειδῶν καὶ
 Ἀπόλλων τῇ Ἐλεῖ πύτω ἐπ' ἐναύθητον, καὶ ἐ-
 βούλῃ θύτας αὐτοὺς ἱερεῖς αὐτοῖ. οἱ ἔσαν αὖ-
 τῶν αὐτῶν ὁ βέλων, ὡς ὅτι περὶ αὐτῶν γυναι-
 κῶν, οἱ τρεῖς τῇ τῇ σαχρῆτος βοὸς βούρην
 κούρην, ὅτι αὐτῶς ὁ βέλων ἐξήρπεν, ὁ βέλων
 κληθεὶς, ὡς ἐν τῇ οὐρανῇ περὶ τῆς, ὅταν καὶ πε-
 παθῶν ἦσαν καλῶν, πῶς ὁ βέλωνος ξένος ὁ Δι-
 ούσης ἔχεν, ὅτι ὁ Νεοπτόλεμος τῆς αὐτῆς φα-
 σθαί, πῶς τῆς αὐτῆς πᾶσι, Ἡρακλῆς ὁ Πηλε-
 ῖος παρὰ τῇ ἐρασίᾳ, Πηλεὶδῶν ὁ Πηλεὶς.
 Ἀχιλλεύς, ὁ τῆς Νεοπτόλεμος διεδίδετο. Καὶ
 Λαόνους, καὶ λίαν δ' ἄρεος.

Σέ δ' ἀριφὶ κοίλῳ αἰχμᾶ λωπὴν ἥϊονα

Σέ δ' ἀριφὶ κοίλῳ αἰχμᾶ λωπὴν ἥϊονα

Πρέσβιν δολόγων δημόλυσαν ὠλένη

Επιστολὰς ἀρετῶν ἡρώδου

Κρύψ' κυπὰς τις χερμάδων ἐπομβεία

Μαίεργς ὅταν φαγουρὸν ἀλλάξις δομῆ

Deum lunis iciens sacrificale iufuran

Te denique vetulam circa cauum Thrac

Litus captiuam populi brachio lapidatam.

Conuicioſis maledictis irritato,
 Conuicioſis maledictis irritato,

Occultabit quoddam tegmen lapidum
Quando Mæra fuscum corpus permut

Quando Mæxæ fulcra corpus pererrat.

Πρωτόφρατον.] ὅτι Ἰφιγένεια, ὅτι ἐν Αὐλίδι
δι' αὐτὴν τὸν Εὐρυπύλον τοὺς ποταμούς οἱ ἄλλους
οἱ ἑλλήνες αὐτὸν αὐτῷ, καὶ τῷ ποταμῷ
ὅτι. ποταμοὶ γὰρ ὅροι δι' ἑλλήνων ἐν τῇ Σπάρτῃ
γενέσθαι, ὡς καὶ ὁ Διοκόμων οὕτως εἶπε. δευτέ-
ρον ὅτι ἐπὶ ἐν τῇ Αὐλίδι, ὅποτε καὶ τὰ ποταμὸν δρᾶ-
κοντα ἰδόντες ὅρκαν. τὸ δευτεροῦτον ἀρσάντες, ζυ-
γὸν ὅτι ἐπὶ αὐτῷ περὶ αὐτῶν αὐτῶν πλάττω.
ὅτι ὁ Πολυξένης περὶ σφακίων λέγεται, καὶ
μὴ πρὶς αὐτοῖς παρ' ὅσων ποταμῶν αὐτῶν Α-
χαιῶν, καὶ εἰς ὅρκαν ἐλθὼν πρὸς Τρωάς. Ἐταῦτα
αὐτοῖς λοιπὸν. ἐξ ὧν ἐπ' ἀμφοτέρων ποταμῶν
σφακίων ὅρκαν, τὸ ἐν ποταμῷ ἑλθὼν εἰς
σφακίαν δῖμα χαλεπὴν ἢ ὅρκαν φημί. σέ

οὐ ἀμφὶ κοίλῳ.] σέ δὲ πρὸς τὸν ποταμὸν Εὐρύπυλον,
ἢ δὲ σέ αὐτὸν ποταμὸν Εὐρύπυλον, κοιδεροῦσθαι καὶ κα-
τακαυθῆναι τῇ ἑλλήνων, αἰχμαλώτων ἑλθὼν αἰχμα-
λωθεῖσθαι, ἐν τῇ τῇ δῆμον ὡς ἐν τῇ ληϊσθεῖσθαι,
κρύψαι κρυπταίς, καὶ ἱμαίον ἐν ἐπιμείναι τῇ
χορμαίναν, ἢ τοὺς ληϊσθεῖσθαι, καὶ οἷον ποταμῶν ληϊσθεῖσθαι
πρὸς λήϊσθαι, ὡς ἀλλὰ ἱμαίον, ἵπταν ἀλλὰ ἑλθὼν δὲ
μὴν, καὶ δῖμα φανὸν μαίεσθαι καὶ κρυπταίς ποταμῶν
κοίλῳ νύονα τῇ Δολοῖσθαι καὶ τῇ Θεοῖσθαι.
τὰ δὲ ποταμῶν καταληϊσθεῖσθαι τῇ Εὐρύπυλον εἰ-
πον. νύονα ἑλθὼν, ὡς ἐλθὼν ἑλθὼν ἑλθὼν. ἀπὸ τῆς
γὰρ ὅτι οὐδὲν εἶδος. μαίεσθαι.] καὶ οὐκ ὡν, ἀπὸ μίας
τῇ κρυπταίς τῇ ποταμῶν Μαίεσθαι καλουμένης. κυ-
εῖως δὲ μαίεσθαι λέγεται, ἢ ληϊσθεῖσθαι αἰετῶν.

Οὐδ' ἀμφὶ τύμβῳ τ' Ἀγαμέμνονος δαμῖναι

Κρητίδα πηλῶν νερτὲ καλλιμενὶ πλόκῳ

Οὐ ποταμῶν καλύπτῃς τῆς ὁμοῦμονος τάλας,

Ωνητὸς αἰθαλωτὸν ἐς πάτραι μολῶν

Τὸ ποταμὸν οὐδ' ἀμυδρὸν οὐκ αἰετῶσας σκότῳ.

Οὐκ ἀμυδρὸς πυρσὸν αἰετῶσας σκότῳ,

Απὸ πολλῆς τῆς φύλακας ἡσυχίας

Φλέξας τὸν αἰετῶν μαρμαρῶν λόγον

Αναφάλαξ γαστρός ἐλκύσας ζυγὰ,

Τῆς Σισυφείας οὐδ' αἰετῶν λαμπυρείδος

Δάμψῃ κακὸν φρύκτωρον αἰετῶν φίλος.

At ille iuxta Agamemnonis aram domitus,

Solum cana verret caesarie:

Qui flammeo sororis miser

Redemptus, combustam rediit in patriam,

Antiquo nomine obscuro tenebris deleto:

Quando chelydrus horripilus, venditor

Altriciis terræ, face accensa

Graui, grauidum terribili cohorte

Pertundet, ventris extrahens compages,

Et Sisyphiæ vulpeculæ astutæ

Consobrinus malam lucebit teda in

Οὐδ' ἀμφὶ τύμβῳ, ὁ δὲ τῆς Πείας, ἡ γὰρ Πείας

μὲν ὁμοῦμονος εἰς πρὸς αἰθαλωτὸν καὶ αὐ-

ἀμυδρὸν πύονα ὅφ' Ἡρακλέους. ὡνητὸς ὅφ' ὅφ' ὅφ'
καλύπτῃς τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς Ἡσπόντος, αἰετῶν

H. iij.

Τοῖς εἰς γένῳ Λόκοφρῳ ἐκπεπλυνέσθαι,
 Καὶ παμδοβράτος πόρκεως νήσοις διπλάς,
 Ἐγὼ δὲ τλήμων, ἡ γάμοις ὄξνου μὲν,
 Ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι
 Ἄνις τεράμων εἰς ἀνώροφον τέλλω
 Εἰρκτῆς ἀλιβδήσασα λυγαίας δέμας·
 Ἡ τὸν Θοραῖον Πτώων Ωρίτιν θεόν,

Ad angustam aduectis Leucophryn,
 Et pueri uori serpentis insulas duas.
 Ego verò misera, quæ recusatis nuptiis
 In thalami faxei structuris
 Carens cenaculis in expertem tecti domum
 Carceris obscuri corpus immerfi:
 Quæque Genitalem Ptoum Horarium deum,

Σπινώ.] λέγῃ τὴν Τένεδον. οὕτω γὰρ ἐ-
 καλεῖτο παλαιοί. ἢ διὰ τὴν πῆλιν σενόεις μέρεσι πρὸς
 Ἑλλησπόντου κῆψαν. παμδοβράτος πόρκεως
 νήσοις.] παρὰ Καλύδνας λέγῃ, ὅθεν ὡς πηλί-
 στας ὁ πόρκεως ὄφεις καὶ ἡ Χαρίδωια, τὴν Λαο-
 κώωντος παῖδα αὐτῆλον τῷ Ἰ. Θυμειράου Ἀπόλ-
 λωνος γαμῶ. ὁ δὲ Λαοκώων Γασπιδῶνος ἢ ἱε-
 ρός, υἱὸς δὲ Ἀντιφῶρος. πρὸς δὲ γέρονε σι-
 μέιον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως.

Ἐγὼ δὲ ἡ τλήμων.] ἡ ὄξνου μὲν τὴν
 Ἀπόλλωνος συνοισίαν, ὡς ποθοῦσα ἔχειν τὴν
 παρθενίαν ἀφθαρτον κατὰ ζῆλον τῆς Ἀθη-
 νᾶς τῆς Παρθενίας, ὅτι τῆς φυλακῆς τῆς σκο-
 τεῖνης συγκρύψασα τὸ δέμας, πότε βιάσθαι ἢ
 φάσθαι ἔρως, ἢ οἶνας καὶ ἀμπλος ἐλκυσθή-
 σαι, ὡς μὲν φάσθαι παρὰ γέροντος, ἢ ποι-
 γαμῶς συνοισίαν. αἷς δὲ οἶνας καὶ ἀμπλος,
 γαμῶς καὶ σαχρόν ὄξνου, ἢ γυναικὶ δρε-
 πανικαῖς, ἢ ἀφθαρτῆς καὶ δρεπάνης.

παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι.] τυκί-
 σμασι, κατασκευάσμασι. τύκος γὰρ σιδηροῦ
 ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ὃ τοῖς λίθοις πελεκᾷ
 καὶ ἀποξέουσι. αἷς.] κυρίως μὲν ὁ ἐστερ-

νός δυνάμεως. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶς ὁ
 ἐστερνιδός. αἷς τεράμων.] ἐστερνιδὸς ζυ-
 λίνων τεράμων. ὁ γὰρ Πείλαμος λίθινον οἶκον
 πυρρομοειδῆ ἐποίησε, καὶ ἐνέβαλεν αὐτῷ
 δὴ τὸ δοκεῖν μάνειν, ἢ καὶ δὴ τὸ θυγά-
 στρον αὐτῷ εἶναι μὴ ἀχρεοδιδῆαι ὡς παρὰ
 πρῶτον. ὅθεν ἐστερνιδὸς τεράμων εἶπε, καὶ
 ἀνώροφον τέλλω, ὡς μὴ οὕτως ζυλός τερα, ἐ-
 ναντίως φάσκων Ὀμήρου. ἐκείνος γὰρ μάλ-
 λον τεράων καὶ ἀστεγῶν καὶ ἀνώροφον θαλά-
 μοις ὡς λίθο τεράων λέγῃ, γαμῶν τῶν δὲ
 δὲ ἔστιν θαλάμοι τεράων ζυλὸς λίθου. καὶ
 πᾶς ὁ φρονῶν ὁμοίως Ὀμήρῳ τὸ φησὶν.

ἀλιβδήσασα.] κυρίως λέγεται τὸ ἐν θαλάσῃ
 βυθισθῆναι, κατὰ τὸν τρόπον τῷ διχρόνου εἰς δι-
 χρονον, ἢ τοῖς ἀλὶ δύναι. καὶ Καλλιμαχες, αἷ
 νῆας ἀλιβδύουσιν. καταχρηστικῶς, καὶ τὸ ὅπως
 δὴ ποτε συγκρυβῆναι. λυγαίας, σκοτεινῆς, λυγῆς
 γὰρ ἡ νύξ. θοραῖον.] τὸν ἀσπερρομένον καὶ γυν-
 νικόν. ὁ αὐτὸς γὰρ ὅστις τῷ ἡλίῳ. πάντα δὲ
 ὁ ἡλῖος γυνᾷ καὶ τρέφει καὶ αὖξαι, ὡς καὶ
 ὁ Σοφοκλῆς φησὶ, τὴν πάντα γυνῆ βόσκουσαι
 ἡλίου φλόγα.

Δίωπον τ' ἀλέκτρων ἐκβαλοῦσα δομένιον,

Ὡς δὴ κορείαν ἀφῆτον πεπαμένην

Παῖς γῆρας ἄκρον, Παλάδος ξηλώμασι

Τῆς μισονύμφου Λαφείας Πυλαίτιδος.

Cubiliū cupidū lectis excuſi,

Tanquam virginitatem sortita æternam

Ad summam usque senectutem, exemplo Palladis

Innuptæ Laphriæ Ianitricis:

Δίλιπται.] ὅταν θυμὸς αὐτῶν ἀλέκτρων.) Ζηνὸς
 θυμῶν λέγουσιν ὅτι καμῶντες τῇ ἀφ' ἧς
 ἢ ἰστέα, ὅπ' ἡρώδης αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, ὁ ἦτο-
 λει αὐτῇ συμμιγῆαι δι' ἡλ. κτῆς ἢ μὴ περὶ εὐδίας,
 μιλῶσιν αὐτῇ περὶ λοιπῶν χρόνων, ὁ ποῖνον αὐ-
 τῇ μαθητοῦν μὴ πιστεύειν, ὅς ἐστι αὐτὸς
 ἀπ' αὐτῆς πῶς ἢ ἡμῶν λαβὴς οὐόφισι.

πεπαιδῆν.] πῶ, τὸ κτῶμα. πάτω, πέπακα,
πεπαιδῆν, ὃ δὲν ἐν μὲν ἡραπείῳ καὶ οἱ μεταῖρα-
φῆς ἐν οἷσιν ὅτι παθόντες, δι' οὐ μὲν ἡράφουσι.

Παλλάδος (Ζηλιάσας.)] ἐν τῇ ῥηϊδίῳ τῷ
 Ἀθηνῶν. Παλλὰς δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ ᾧ ἔδωκε τὰ πά-
 λιν τὰ ὅπλα· πολεμικὴ ῥῆ, καὶ ἐν τῇ ῥηϊδίᾳ
 ἀπὸ τῆς Διὸς κεφαλῆς ἐξέθηκε τὰ ὅπλα κινῶσα.
 ἡ ᾧ ἔδωκε τὸ παλινδρόμῳ τῷ Διόνυσου καρδίαν
 αἰνεύειν τῇ Δίῃ. Διόνυσον ῥῆ, τὸν καὶ Ζεὺς ἐὰν
 καλούμενον, υἱὸν Διὸς καὶ Περσεφόνης ἱερὰ φέ-
 ροντα, μελὴ δὲ οἱ Τιταῖς ἐσπάρσαν. οὐ τὴν
 καρδίαν ἐπὶ παλινδρόμῳ αἰνῶντες, ἡ ὅτι ἐν τῷ
 συμβολῇ τῆς μάχης καὶ τῇ θεῶν Πάλλας ἔτα-
 ρε τῇ ῥηϊδίᾳ αἰεῖν. ἡ Πάλλας ἐν τῷ ἴδον
 πατέρα πλεωνὸν ἱερὰ φέροντα, καὶ βιάζοντα
 τῷ τῷ, ὡς θεοὶ ἐσπάρσαν· ἡ τῷ παρθε-
 νίᾳ βιάσας τὸν αἰεῖν, καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ ὡς
 ἀγῆστα ἀνέβλεπε, ὅτι παρὰ τοῦ τοῦ τοῦ
 τῷ τῷ πλεωνόντων. ὅτι αὐτῷ ἐδοκίμασαν
 ἐμῶν, καθὰ καὶ καὶ τῷ πολεμικῷ τῷ Ἀ-
 θηνῶν, ἱερὰ οὐκ ἔδωκεν ἱερὰ φέροντα θυγατέ-
 ρας, ἱερὰ δὲ ἀδελφῇ, ἡ ἱερὰ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
 καὶ αἰεῖν, ὡς φησὶ Σιμωνίδης ὁ ῥηϊδί-
 ζας. Πηλιάδας κερυφῆς ἐτάμβον ἐπὶ τῷ
 σαι, ἔργον Ἀθηνῶν τῶν τῶν, ἡ δὲ καὶ αὐτῇ
 Ἡρώς χρίσκειν ὅτι κελεύειν ἐρετμῶν. Φε-

πρὸς δὲ Γαλλίαν λέγει, πρὸ ἀρχοποιήτου
 κορυφώματα, καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ πρὸς γῆν
 παλάμωρον, καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς
 τοῦτο λέγεται, πείγνυ-ζέλιον ἐξ οὐρανοῦ κατε-
 πέσον ἐν Πισαίῃσι τῇ Φρυγίᾳ, ὅθεν Διόδωρος ἐξ
 Δίων τὸν τὸν κληθῆναι φασί. ἔπειρος δὲ πε-
 ῖρος, οὕτω λέγει τὸν τόπον κληθῆναι, ὅτι τῶ
 πολλοῦς ἐκεῖ πεῖον ἐν τῇ συμβολῇ τῶ πολέμου,
 ὅποτε δὲ, τὴν ὁρπαγὴν Γανυμήδεος ἀναχέοντο,
 Τρώεσσι δὲ ἔρατος Γανυμήδους καὶ Ἴλος οὐ
 ἀλφειός. Ἰωάννης δὲ, ὁ Ἀντοχὺς ἐν τῷ οὐρανῷ
 λέγει πεῖον τὸ Παλλᾶδιον, Ἀσιον δὲ πρὸ φίλοστο-
 φον μαθηματικὸν τῆς ποιήσεως ἀεροκουσίης καλλ-
 λίστη, εἰς τὸ ἀπόρρητον τῆς πόλεως ἐκείνῃ,
 ἐνθα αὐτῇ τῇ ρήσει περιλαμβάνεται καὶ ἄστρον.
 χρυσάδεα δὲ τὰ τοῖσι τῶν Γαλλῶν τῶ Τρώϊ.
 τὰς δὲ ἀλλοτριὰς καὶ τὸ ἔπειτα ἐπεκτείνει τὴν ἰ-
 σότητος, ἑατέον. ὅτι δὲ, ὡς μετέπειτα ἐφω, μυ-
 θικῶς γράφει. Ἀπολλώδωρος δὲ λέγει, μετὰ
 κῆρυκα Ἴλον τὴν Ἴλιον, καὶ βοὶ ἀκολουθῆσαι
 οὐδὲ αἰδῶν ἰδοῦν σῆμα, καὶ τὸν τὸ πεῖον τὸ Γαλλῶ-
 διον, ὁ τεύχων τὴν πόλιν μετέδωκε. τὰς δὲ πρὸ συμ-
 βεβηκὸς τῇ δέξῃ δόρυ ἔχον, λαοὶ δὲ ἡλεκά-
 τω καὶ ἄσπερον. φασὶ γὰρ Ἀθηνᾶς ἀφ᾽ ἧς
 Τείωνος ἀφ᾽ ἑσθῆτος, ὃ θυγάτηρ τῷ Παλλάϊ.
 ἀμφοτέρων δὲ ἀσπείρας τὴν πόλιν, εἰς Φοι-
 νικίαν ἐλθεῖν, μελλούσης δὲ πλοῦσεν τῆς Παλ-
 λάδος, φοβηθεὶς ὁ Ζεὺς, ἀπέτεινε τὴν αἰγίδα,
 Παλλάς δὲ ἀναβλέψασα πρὸς τὴν αἰγίδα
 σφωθῆναι ἐκ τῆς Ἀθηνᾶς πίππει. Ἀθηνᾶ δὲ
 ἀπὸ τοῦτος ἐπὶ αὐτῇ γυνομένη, ἔσθον ἐκείνης
 ὅμοιον καταπέθεσάσα, ἀπέθετο τῶς στέροις,
 ὁ δὲ πλοῦσεν Αἰγίδα, καὶ ἐπῆμα ἰδρυσαμένη ἐπὶ
 τῇ Ἀττῇ

τῆς Διὸς, ὅτερον δ' Ἡλέκτρα τῶν παρσεγγί-
σαισα, ἔρριψε πρὸς τὴν Ἰλιον. μισοτύμφου.]
αὐτὸ δηλονότι ἡ ἑμῶσα παρθένια, ταῖς νυμφου-
θείαις μιστοῖ. δὲ φέρει δὲ παρθένος, ἡ καὶ κόρη
καὶ νεαῖς λευκοῦ, πρὸς νύμφην, γυναικα-
καὶ γυν. παρθένος μὲν γὰρ ὅτι, ἡ μὴ γυναικα-
μὲν στυοῖαις ἀνδρός, νύμφη δὲ, ἡ νεωστὶ συ-
ζυγῆσα, μήπω δὲ τετοκίῃα. γυνὴ δὲ, ἡ γυνῆς
δεκτικὴ ἔκ τετοκίῃα. γυνὴ δὲ, ἡ δὲ φέρει τῇ
ἐκτεν. λαφεία.] ὅππτερον Ἀθηνᾶς, ἡ ποι

λαφεία, ἡ ἄρυστα τὰ ἐκ τῆς πόλεως λαφύρα,
καὶ συγκοπῇ, λαφεία. ὅμοιον δὲ ὅτι τῆς ἀγ-
λαίᾳ, ἡ ἄρυστα λαίᾳ. πυλαμίδος.] καὶ τῆς
συμβολικῆς ὅππτερον Ἀθηνᾶς. ἐν ταῖς πύλαις
γὰρ αὐτῇ ἐρεαφον τῆς πόλεως καὶ οἰκῶν, ὡς ἐν
πρασταίοις τὴν Ἀρεά, συμβολικῶς τῶς ὑπο-
θέ. ἄνθρωποι, ὡς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς οἰκίαις τῶν
Ἀθηνᾶς καὶ συμβουλής καὶ φρονήσεως, ἐν ταῖς
ἐκτὸς δὲ ὑπὸ πύλαις ἐμμένει τῆς πολέμου.
τὸ δὲ φάσμα καὶ πόρος οἰνᾶς καὶ ἀρπυγῆς.

Τῆμος βιαίως φάσμα πρὸς πόρτου λέχος

Γαμφαῖσιν ἀρπυγῆς οἰνᾶς ἐλκυθήσομαι,

Ἡ πολλὰ δ' ἠ Βούδην Αἰθῆραν κόρην,

Ἀρωγὸν αὐδάξασα τάρροτον γάμον.

Tunc violenter palumba ad accipitris lectum,

Faucibus harpes columba raptabor,

Multum Budæam Fulicam virginem

Vindicem inuocans depultricem nuptiarum.

Ἡ πολλὰ αὐδάξασα.] καὶ ὅππτερον αὐτάς.
καὶ ἀρωγὸν τάρροτον καὶ βοήδον τῆς γάμων, τῆς
ἐν τῇ Διοκὸς Αἰθῆρας ἐμμένει βιαίως γάμων ἀ-
ποδιδώκεται τὴν κόρην, ἡ ποι παρθένον Ἀθηνᾶς
ναῦ, τὴν Βούδην καὶ Αἰθῆραν. μυθικῶς δὲ π-
να δοκῶντες οὗτοι τῶν Ἀθηνᾶς, ἐκείνης
ὅππτερον αὐτῇ ἀρπυγῆς. ἡ δὲ φρόνησις Ἀ-
θηνᾶς ὅππτερον αὐτῇ ἐκτεν. Βούδεια γὰρ ἡ
φρόνησις, ὅππτερον βόας ἀρόσας καὶ ζυγῶν

ὑποδίδει, καὶ πέμνει τὰς αὐλάς. Αἰθῆρα δὲ,
ὅππτερον πλοῖα ἡ φρόνησις κατεσκευάσας, καὶ δι-
κλυ Αἰθῆραν ἐδίδασκε τοῖς ἀνθρώποις ναυίλλε-
σαι ἐπ' αὐτῇ, δὲ ἀρπυγῶν τοῖς αὐτῶν ναυίλλε-
σαι ἐπ' αὐτῇ, ὅππτερον ἀρπυγῶν ἀφρον, ἀφρον
αἰλιπόμορον. οἱ γὰρ παῖδες τῆς αἰλιτῶν ἀφρον
τῇ χεὶρ λαβόντες, πόρρω πρὸς τὴν γαλασσὴν
ρίπτουσιν, εἴπερ ἐγὼ καὶ ἐγγύτερον ἔως ἐπ' αὐτῇ
αὐτῇ τὰς χεῖρας ἐλθούσας, ἀρπυγῶν.

Ἡ δ' εἰς τέρατα δουρατογλύφου ἔειπες,

Γλυκῆς αἶψα γράψασα χόσετι γράψας,

Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα καὶ θεῶν Διὸς

Ἀνακὶ πάσῃ κτῆμα ἡμαλφύεσται.

Ἐνὸς δὲ λάβης αὐτῇ, μυρίων τέκνων

Illa verd in tecta lignis compactæ domus

Suspiciens, irascetur exercitui,

Ex cælo delapsa, Ionisque folio,

Auo regi res preciosissima.

Vnius autem ob peccatum, infinitorum liberorum

I. j.

Παίδων τε καὶ θρῆνοισι τοῖς ὀμβνίδων,
Οφέλτα καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ,
Σπίλοι τε καὶ Τρύχατα καὶ τραχὺς Νέδων,
Καὶ πόρτα Διρφωσίου καὶ Διακρίων
Γωλφά, καὶ Φόρκυνος οἰκητήριον.

~~~~~

Honoraria gemet omnis Gracia sepulcra,
Non urnis sed scopulis insidentia,
Nec extremum tegentia ex igne cinerem
Hydriis conditum, ut mortalium mos est,
Sed nomen miserandum, & cenotaphiorum inscriptiones,
Calidis parentum ac filiorum lacrymis
Perfusas, & lamentis vxorum.
O Ophelta, & petrarum custos Zarax,
Scopulique & Trychanta, & asper Nedon,
Omnésque Dirphossi & Diacriorum
Gurgites, Phorcique domicilium,

Χοιράδων.] χοιράδες, σπῖλοι, μύρμικας, πῆγαναι, ραχίαι, αἱ ὕφαλοι λέγονται πέτραι. ἐπειδὴν ἔτος ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ τῆς πατρίδος περὶ τῆς καίμην, καὶ τὴν πέτραν αὐτῆς ἐν κροσσῶν καὶ λαβάνῃ καὶ ἀμφιφορβῶν εἰς τὴν πατρίδα κομίζουσιν, ὅπου ἐξήλθεν ἡ ἡ τῆς Ἰλιάδος, καὶ ὅτι Πατρὶς καὶ Ἀχαιῶν. φησὶν ἂν ὁ Λυκόφρων, ὅτι οὐ πρὶν ἢ τῆς πατρίδος ἀποθανόντες τὰ ὅσα αὐτῶν ἐν λαβάνῃ ἐμβάλλοντες ἀποκομίσουσιν εἰς τὰς αὐτῆς πατρίδας, ἀλλὰ ναυαγίσαντες ἀπολοῦνται ἐν ταῖς θαλάσσιαις πέτραις. καὶ ὡς τὰ φοι αὐτῶν αὐτοῖς γνησόνται. ἀπέρρεψε τὸν λόγον περὶ τῶν τόπων, καὶ τὰ ἀκρωτήρια, ἐν οἷς ἔμελλον τὰ τῶν Ἑλλήνων γινέσθαι ναυαγία. ὡς Οφέλτα & Ζάραξ, μύχουρε τῶν χοιρά-

δων.] ἢ πρὶ φύλαξ τῶν κοιλοτάτων πετρῶν. αὐτὴ εἰπεῖν, ὡς Ζάραξ ἔχων κοίλας πέτρας. ὁ Οφέλτα καὶ τῆς Ζάραξ ὅρη Εὐβοίας. ὁ μὲν Οφέλτης ἀπὸ Οφέλτου τῶν Ἀρχηγῶν κληθεὶς, ὅς τις ἦν Λυκούργου, ἱερέως τῶν Νεμείου Διός. Ζάραξ δὲ ἀπὸ Ζάρακος τῶν ἡδὲ Καρύστου. ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ καὶ Φάλαριν καὶ ἑτέροις Καφρεῖς λέγεται. ἢ ὁ Καφρεὺς ἰδιωτικῶς προσεξυλοφάτος καλεῖται. Τρύχατα καὶ Νέδων καὶ Διρφωσίου ὅρη Εὐβοίας εἰσὶν. ὅτι Διρφωσὸν ὁ Εὐφορεῶν διρφυὴν καλεῖται. Δίρφυν αἰετὶ βηχίαν ὑπὲρ Εὐβοίας κινόνιστο. διὰ κριαρὶ ὅρη Εὐβοίας, ὅτι ἐκὶ διεκρίθη, Ἡφαιστος, ἄγνη δὲ, καὶ Ἑρμῆς. Ἡφαιστος καὶ λέγων, ὅτι καλὸν ὁ αὐθροπῆς. Ἑρμῆς δὲ, ὅτι καλὸν ἡ οἰκία. Ἀθηναῖος, ὅτι καλὸν ὁ βουξ. ταῦτα φασι οἱ μύθοι. Γωλφά δὲ αἱ περὶ τὸ θάλασσαν καθεύδουσιν. φόρκυνος οἰκητήριον.] ἡ θαλάσσια.

Ὅσων στεναγμῶν ἐκβεβρασμῶν νεκρῶν
Σιωπῇ μεθ' ὧς τοῖς ἰκρίοις ἀκρύστετε.
Ὅσων δὲ φλοίσβων ραχίας αἰετβάτου
Δίαις παλιρροίησιν ἔλκοντος σάλου.
Ὅσων δὲ θύνων ἡλοκισμῶν ράφας
Γρῶς τηγάνοισι κρατῶν, ὡν καταβάτης
Σκηπτὸς κατ' ὄρφνιν γλίσσεται δηνυμῶν.

Quot suspiria mortuorum cum semifractis
 Tabulatis eiektorum audietis:
 Quotque strepitus inaccessibilis sali
 Vorticibus refluxis scopulos trahentis:
 Quotque thunnos futuras capitis
 Contra cautes fulcatos, quos præceps
 Fulmen vastatos per noctem gustabit:

Οταν δὲ θύων.] θύνας καλεῖται κινδυνό-
 σαῖτας Ἑλλήνας. τὸ δὲ ἐξῆς, ὅταν δὲ θύων ἡλο-
 κισμῶν καὶ κατακοπέντων τὰς ραφὰς τῆς κρα-
 νὸς ἐν ταῖς πληγαῖς καὶ πλατείαις πέτραις. ἀπὸ
 κοινοῦ δὲ τὸ συναγμῶν ἀκούσεται. ὧν καταβί-
 ας.] οἱ Ἕλληνες μετὰ πλὴν τῆς Τροίας ἀλωσιν
 ἀποπλέοντες, γνοφάδους αὐτοῖς τὸ αἶρος ἐπνευ-
 μάτων καὶ κεραυνῶν γήρυμδῶν, ἀπώλοντο,
 ὡς αὖ καὶ Εὐκλείδης ἐν ταῖς Τρωάδων, ὡς ἀπὸ
 τῆς Αἰθώας λέγει.

Καὶ Ζεὺς δὲ, ὅμῃρον καὶ χέλασαν ἀσπερ
 Πέμφει, γνοφάδῃ τ' αἶθέρος φυσήματα.
 Ἐμοὶ δὲ δώσιν πῦρ κεραυνιον λέγεις
 Βάλλειν Ἀχαιοῖς, ναῖς τε πηραῖν πυρί.
 Καὶ πάλιν ὡς ἀπὸ τοῦ Πασιδῶνος λέγεις,

Οτδὲ κερθεαρεῦντας ἐν μέγῃς ἄγων,
 Λαμπρῆρε φαῖνῃ τὸν ποδηγέτιν σκότοισ
 Σίντης ἀγρυπνῶ παρσκαθήμδμος τέχνη,
 Τὸν δ' οἶα δύπτιλιν κηρύλον δ' ἔξενος
 Αὐλῶνος οἴσῃ κέρμα γυμνίτιν φάδρον,
 Διπλῶν μετὰ ξὸ χροειδῶν σαρούμδμον.
 Quando caput ex crapula grauatos ducens,
 Facem lucebit tenebrarum ducem.
 Noxius, vigili incumbens fraudi.
 Illum sanè velut vrinatorem halcyonem per angustum
 Canalem auferet fluctus nudum phagrum,
 Inter duos iactatum scopulos.

Οταν κερθεαρεῦντας.] ὅταν ὁ Σίντης, ἢ τοῖς
 ὁ Ναυπίος ὁ Παλαμήδους πατήρ, φαῖνῃ παρὶ
 τὸν Καφίρηνα τὸν ἐκρωπῆσει Εὐβοίας, λαμπρῆρε
 καὶ φαῖνῃ τὸν ποδηγέτιν σκότοισ, ἀγρυπνῶν, καὶ κε-
 ρθεαρεῦντας ἐν μέγῃς ἄγων τοῖς Ἕλληνας,
 αὐτὸς τὸ ὡς, ἐν ᾧ ὡς κερθεαρεῦντας, αἰνῶ

Ταρεῖα πέλαρος Αἰθώας αἰλός,
 Αἰτὰ δὲ Μυκόνου, δῆλοιό τε χοιράδες,
 Σκῆρος τε, Αἴημος δ' αἶ Καφίρητοι τ' ἄκρα,
 Πολλῶν θανόντων σάμαθ' ἔξοισι νεκρῶν.
 Καταβίατης ὁ σκηπτός, ὁ καὶ τὸν φερόμδμος, καὶ
 πληκπός καὶ αἰφνίδιος κεραυνός. εἶδη δὲ κεραυ-
 νῶν πέντε· ὁ καὶ πυρόεις καλούμε-
 νος, ὁς καὶ φερόμδμος τὸ πνύματος, καὶ ἐν πύ-
 ρω θύει καὶ λεπτῶν θύει γίνεταί. σκηπτός,
 ὁ καὶ καταβίατης, ὁς γίνεταί παρὰ θύει
 τὸ πυράδους πνύματος. ἀργῆς, ὅς δὲ πλὴν
 πᾶν λεπτοτάτῃ οὐ φλέγει, μελαίνει δὲ. φο-
 λός, ὁ ἐν τῇ φανερῇ ἀλλοίῳ. ἐλικίας δὲ, ὁ συ-
 στροφῆς καὶ ἐλικίας ποῖων, δὲ μέσιν παρὰ τῇ
 ἐν ὕψοι τῇ πυκνότητι δ' αἶρος αἰτὰ τῶν μδμος.

καλῶς οὕτως ἔχει. καὶ γὰρ Ὁμηρος οὕτως ἐν
 Ὀδυσσεύῃ φησὶν, οἱ δ' ἦλθον οἶνον βεβαεῖο-
 περ ὕψος Ἀχαιῶν. ἢ ἵσοις τῶν Αἰθῶν. Ὀδυσσεύς
 μὴ δέλων καὶ αὐτὸς συμπλῶσαι ὅτι Τροίαν
 τοῖς Ἕλλησιν ἐπεκρίνετο ἢ μισθός. ἔθλῃς πύ-
 ρω ἵππον καὶ βαυῖ, ἡροτεία. τὸν δὲ Παλαμή-
 δον.

Ἀνατρεῖται φάλαγσι κοινῶν δὴ δρόμον
Κόκκυζα κομπάζοντα μαφάρας σόμβους.

~~~~~

In Gyris autem saxis pennas ficcans
Mari stillantes, alteram trahet saluginem,
Tricuspe à scopulis hasta deiectus,
Qua illum vindex horrendus vulnerans mercenarius,
Coget vnà cum balænis currere
Cuculum iactantem vanas minas.

Τεωνύχῳ δοεῖ.] τῇ τριάντῃ. κολασῆς γὰρ ὁ
Ποσειδῶν, ἡ ποὶ ἡ θαλάσσια, ὅπῃ αὐτὸς ὄντι ὁ κο-
λάζων, καὶ ἡ μωρὴν, καὶ σείων τὴν γλῶ. λα-
πιδίς.] ὅπῃ τῷ Λαομέδοντι ἐλάσας θύοντι ὁ Πο-
σειδῶν ὅπῃ τῆς Τροίας οἰκοδομήσῃ, Ἡρακλῆ τῷ ὅπῃ
πείχῳ Εὐδμήτῳ πύλῃος Ἰφίλῳ πειθήσει Ποσει-
δάων καὶ Ἀπόλλων. μυδιτικός. κόκκυζα. κόκκυξ,
ὄρνειον δαλόν, ὁμοῖον ἱέρακι. ἔστιν ὃ λέλλον, ὃ δὲ
δειλίαν οὐ συναντίζεται πῶς λοιπὸν ὄρνέοις.

ἔστι δὲ καὶ δόσπονον, ὃ ὡς ἡ Ρωμαίοις κούκολος
καλεῖται. ἢ ὅν δὲ τὸ μονίον τὸν Αἰώνια παρεια-
σε κόκκυζι, ἢ δὲ τὸ φλυαρόν. φησὶ γὰρ Ὁμηρος,
φῆ ῥα ἔκκητι δαδὴν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλά-
σσης. ἢ δὲ τὸ μάτῳ φέρεται. καὶ γὰρ ὁ
ρυβηπικὸν καὶ φλυαρόν τὸ ὄρνειον. σόμβους)
λοιδορίας. ἐστὶ δὲ σόμβους φησὶ τὰς δὲ
σόμβους ὕβρεις, χλιδὰς καὶ σω-
μυλίας.

Ψυχρόν δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβασμένον νέκυν
Δελφῖνος, ἀκτὴς Σειρία κατανανδῇ,
Τάειχον ἐν μνίοις ὅ καὶ βρύοις σαθρόν
Κρύψα καὶ κτετῖσα Ἐνησάας κείσας,

~~~~~

Tum frigidum ad litus expulsum cadaver
Delphini, radius arefaciet Sirij.
Salfamentum demum putridum in algis & musco
Sepeliet Nefææ soror miserra,

Νέκυν δελφίνος.) πὺν νεκρὸν τῷ Αἰώνι, δὲ
τὸ ἐκβεβασμένον εἰς γλῶ. ὃ γὰρ δελφίς γούρῳ αὐτὸν
πελδοῦνται, εἰς γλῶ. δέχεται, ὡς ὁ Ὀπταδὸς λέ-
γει. ἀκτὴς Σειρία.) ἡ σείρις, ἡ ἡλιακὴ, ἢ τὸ ἡλίον
καταχρηστικῶς. σείριος ὅμων ἀστὴρ ὄντι εἰς ἑπὶ
τὸ γένειον κείμενος τῷ ἀστέρῳ κινός, ὃν οἱ ἰδύται
τῷ ὅλῳ κινός ὄνομα κινάσπον πωροσαγρότοις.
ἄλλ' ὅτι Σειρία πύπυ ἀστέρος, ὃν τοῖς φαινιγμοῖς
Δεσπὶς λέγει. Ὁξεία σφελάει. λάμπει, ἢ ξηραί-
νει, καὶ μιν καλέουσιν ἀνθρώποι σφελόν. κατανα-
νεί.) καὶ κατανανδῇ, αὐτὸ γὰρ τὸ ξηραίνω, ψιλοδ-

ται. κατανανδῇ δὲ, ἀπὸ τῷ λαμπαρῶν. αὐτὸ γὰρ τὸ
λάμπω διασπένεται, ὃ δὲ καὶ φάω λέγεται. τὸ
δὲ κατανανδῇ ἀπὸ τῷ λαμπαρῶν, τὸ ὅλῳ χα-
λενισμός καὶ ἀσείσμος λέγεται. τὸ γὰρ εἰπεῖν
λαμπαρῶν πὺν νεκρὸν, χαλεπὸν ὄντι. ἢ δὲ ἐννοία
ποιούται. πὺν δὲ Αἰώνια ἐκβεβασμένον τῆς θα-
λάσσης, ὃ ἡλῖος ξηραίνει, ὡς σῶμα δελφίνος.
λείπει δὲ τὸ ὡς. ὡς τιταλχυρόν δὲ καὶ σα-
φὲν καὶ ἀκρῶς οἰκίσσασα ἢ νησάας κείσας,
ἢ ποὶ ἡ Θέλις, ἢ βοηδὸς τῷ μεγίστῳ δίσκου, ἢ ποὶ
Διός. βοηδὸς ὅτι τῷ Διὸς ἡ Θέλις, ὡς δὲ Ὁμηρος.

Ἀλλὰ σὺ πῶς ἔλθοῦσα θεὰ Ἰσχυροῦς δεσποῖς.
μυῖον.) τὸ κεκολλημένον ἐν θαλασσίαις πέτραις, ἢ
ἐλευθερὸς, ἢ βοτανῶδες. βροχὸν δὲ, τὸ ἐκκοπὴν καὶ
πλεον ἐν ὕδασι, σαθρὸν, νῦν τὸ σημερινόν, κυρίως
ἵσταθρὸς ὁ ἀσθενής, ἔσσημι μύρα παῖ ἀρθρα ἔ-
χων. Νηπαίης καὶ σός. ἢ Νηπαία μία τῶν νηπιῶδων,
δυοῦτον Νηρέως καὶ Δωριίδος τῆς Ωκεανοῦ θυ-
γατέρος καὶ σός ἢ Νηπαίης Νηπιῶς ἢ Θέτις. ἐκ τῆς ὅπτι-
φερομένης δὲ νοεῖται. φησὶ γὰρ, δίσκος μεγίστος παρ-
ρότος. ἐν ἄλλῃ δὲ τῇ νηπιῶδων τῇ δίσκου, ἢ πῶς τῇ
λίθου, δηλονότι τῷ Διὶ γέρονε βοηδός, ἀλλὰ

μόνη ἢ Θέτις. Δίσκου δὲ πῶν Δία λέγει, δίσ-
κον λίθον πῶν αὐτῷ Διὶς ἔστω Ρέας καταργησθέν-
τα, καὶ ἔστω Κρόνος καταποθέντα, ὡς φησὶν Η-
σίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ, πῶν Ορφέως ἔστω κλέ-
ψας καὶ ὡς φησὶ Θεογονίαν. ὧντα δὲ ὁ πε-
λῖθος καὶ ἡ καταπόσις, ἀλλήλοισις ἡ γυναικί-
α ἔχοντα. καὶ ἡ τῷ Διὶ βοήθεια, ἡ ὡς τῆς
Θέτιδος, ὅπ ποτε μιν ξυνοῦσιν Ολύμπιοι ἠθε-
λον ἄλλοι, Ἡρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλ-
λάς Ἀθηνῆ. ὁ δὲ Λυκόφρων μυθικός πῶντα
γράφει.

Δίσκου μεγίστου Τάρροτος Κυναγέως.
Τύμβος ὅ γαίτων ὄρτυγος πτερουμένης
Τρέμων, Φυλαξὶς ῥόχθον Αἰγαιᾶς ἁλός,
Τιὸ Καρτίαν ὅ καὶ Μελινάϊαν θεόν,
Λυπερὸς παρ' ἄδην δεινὰ σέει κακοῖροθῶν,
Ἡ μὲν παλεύσει, δυσλύτοις οἴστρον βρόχους
Ερωτὰς ὅτε ἔρωτᾷ, ἀλλ' ἔρην νύων

Lapidis maximi adiutrix Cynæthi.
Sepulcrum verò vicinum alatae coturnici
Tremens, cauebit Aegæi maris strepitum.
Castniam autem & Melinæam deam
Tristis apud inferos vituperabit conuicians,
Quæ illum inexplicitis captabit œstri laqueis,
Amores nec amores, sed furiarum

Κυναγέως ὁ Ζεὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ πῶντα. ἀρ-
πητοὶ γὰρ καὶ κληρονομιοὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ ἐν ταῖς
κληρονομίαις καὶ θεύσει τῇ κληρῶν ἐξέμων αὐ-
τῶν. Τάρροτος δὲ, βοηδός ἢ Θέτις τῷ Διὶ. τύμ-
βος ὅ γαίτων. ἢ Λητοῦς ἀδελφῇ Ἀστεείᾳ φεύρου-
σα πῶν τῷ Διὶ μίξις, μετέβαλεν ἐαυτὴν εἰς
ὄρτυγα, καὶ ἤλατο εἰς πῶν θαλάσσειν, καὶ γέρονε
τῆς, ἢ πῶς ἀπὸ αὐτῆς Ὀρτυγία καὶ Ἀστεεία ἐ-
καλεῖτο. ὕστερον δὲ τῷ Διὶ συνεγενόμην Λητοῖ,
καὶ πῶν ἡσυχίας αὐτῶν ἐχθρὸν, ἔμελλε ἡσυχίᾳ
Ἀρπυμῇ καὶ Ἀπόλλωνι. Ζήλω ὅ Ἡφαιστῆς ἐν
τῇ, μῆτε ἐν θαλάσσει ἔστω δὲ χροῖν τῇ Λητοῖ
ἐπὶ τῇ ἐπὶ τῇ, καὶ δὲ τῇ Ποσειδῶνι Ζεὺς, καὶ
αὐτὸς αὐτῶν πῶν τῇ, πῶν Ὀρτυγίᾳ καὶ

Ἀστεείᾳ κληρονομίᾳ, πῶν τῇ κληρονομίᾳ πῶν
κῆμασι, ἔν δὲ καὶ ἔστω τῇ ἐμῶν τῇ φέω,
ἐκ τῇ φησὶ αὐτῶν Διὶ ὡς ὡμασιν. ἐκ τῇ
οὐκ ἔλθοῦσα ἢ Λητοῖ καὶ Ἀφροδίτης καὶ φοῖνικος
πῶν τῇ ἐκ τῇ φησὶ τῶν αἰσθητῶν, πῶν Ἀρπυμῇ
ἡσυχίᾳ, ἢ δὲ αὐτῶν μαγεύει, καὶ ἔκτει πῶν Ἀπόλ-
λωνι. καὶ Ἀρπυμῇ πῶν Διὶ καὶ Ἀφροδίτῃ,
Ἀπόλλωνι δὲ εἰς Λυκίαν κατέστη. Ὀρτυγίᾳ
πτερουμένη, πῶν Διὶ εἶπε. δι' αὐτῆς ἐπὶ τῇ
τῆς Ἀστεείας. γαίτων δὲ ὅτι ἢ Μήκων τῆς τῆς
Διὶ ἁλῶν, ἐν τῇ Αἰᾷ τέταται. τρέμων δὲ ὀνομα-
στικῶς ἔπω καὶ ἁλῶν πῶν τῇ Διὶ ἁλῶν, ἐν τῇ
Αἰᾷ τέταται. εἰκότως δὲ οὕτως κληρονομία, δὲ τῇ
σεῖεσθαι πάλαι πῶν Διὶ. ἢ δὲ ἐννοία πῶν τῇ

ὁ δὲ Τρέμων ὄνομα χρεῖν, ὁ πύμχος δηλονότι
τῷ Αἰάντι, ὁ γαίτων τῆς Ορπυγίας τῆς περὶ οὐ-
νης, ἥτοι τῆς Δήλου, φυλάξει τὸν ῥόχλον καὶ ἡ-
χον τῆς Αἰγῶος ἀλός. πούτεστιν ἀποθανῶν ὁ
Αἴας, ὃν ἐπὶ κλυδωνισσεται. καὶ τὸ χρεῖν-
τισμός ἐστιν. ἐν τῷ Τρέμονι γὰρ χρεῖν δήλου
ὁ Αἴας ὁ Δοκρὸς κείται. πλησίον Τίωου καὶ
Μύμονος, αἱ πηγὲς γῆστοι παρὰ τὸ Αἰγῶν πέλαρος
κείνται. Αἰγῶν δὲ λέγεται, ὅτι ἄκην Αἰγῶς
κυματῶται. Κασνίαν.) πλὴν Ἀφροδίτῃ, πλὴν
μοιχῶν. Κασνίαν δὲ πλὴν ἀδελφοποιόν. τοῖς
γὰρ ξένοις ἀδελφοὶ καὶ φίλοι, ὡς ἐρωτικῶς ποιῶ-
σιν. οἱ γὰρ ἐρωτικῶς φάσιν ἡμῶν λέγουσιν, ἀδελ-
φός μου, ἢ συγγενὴς μου ὅτιν. μαλινάαν δὲ πλὴν
αὐτῷ, δὲ τὸ ἡδὺ τῆς σπουδαίας. λυσιπῶς παρὰ
ἄδελφον.) ὁ λυσιπῶς παρὰ τὸν ἄδελφον δὲν ἀσπὶ καὶ
ἐλπίδι. καὶ τὸ χρεῖν τισμός ἐστι τὸ χῆμα.
ἢ μὴν παλῶσι.) ἢ ὡς Ἀφροδίτῃ, ἢ ὡς αὐτὸς ὁ
ἐρως, μὴν καὶ αὐτὸν ἀνδρῶν, ἐν βόρχοις καὶ δι-
κτύοις τῶ οἴκου, ἥτοι τῆς ἀκρασίας, ὅφ' ἡς ὡς
ληροδῶν ἐν τῷ ναυῷ τῆς Ἀθηνᾶς τῇ Κασσάνδρᾳ
ἐμῇ. οἷστος δὲ ζῶντιον ὅτιν μικρότατον, ὅτιν

γινόμενον ταῖς μαχάλας ἡβῶν, ἢ τοῖς ὡ-
σιν, ἐκμαίνει αὐτοῖς, καὶ ἄγχι κτ' κρημῶν καὶ
θαλάσσης καὶ πυρὸς, εἰ πύργοι. καὶ τοῖς ἰχθύσι δὲ
οἷστος ἡμῶν, ὡς θεὸς τοῖς ἐκ ἡβῶν ὕδατων
ὅτι πλὴν γλῶ. ἐλινύων.] αἱ ἐλινύες, μυδι-
κῶς πρὸς εἰς δαίμονες ὑμωρητικαί, ὡς πᾶς ὁ τό-
μας, Τισφόνη, Μέγαρεα, Ἀληκτῶ. καὶ κτ' ἡμῶν
Ἡσίοδον, καὶ λοιποῖς, ἐκ ἡβῶν τῶν τῶν αἵματος
ἡβῶν αἰδῶν τῷ Κρόνῳ ἐγγόνῳ. κτ' δὲ Αἰγῶ-
λον, ἐλινύες Νυκτὸς Αἰαντὸς τέκνα. καὶ Ἐπιμε-
νίδης, ἐκ Κρόνου, ὡς Ἡσίοδος, ὡς τῶν φησὶ ἡμῶν
δαί, λέγουν. Ἐκ τῶ καλλίκομος ἡμῶν χεῖρ Ἀ-
φροδίτῃ, Μοῖραν ἀφάνει, καὶ ἐλινύες αἰ-
δοῦροι. ἀλλήλοισι δὲ ἐλινύες, αἱ ὑμωρη-
τικαὶ διωκταί, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἐρα ἡτοί γῇ
ναίειν, ἢ παρὰ τὸ ταῖς δρᾶσι αὐτῶν. Τισφόνη
δὲ, παρὰ τὸ εἶναι πρὸς φονέας. Μέγαρεα, παρὰ
τὸ μεγαρῶν ἐφθονεῖν τοῖς κακοῖς. Ἀληκτῶ
δὲ, παρὰ τὸ μὴ λήγειν τῷ πρᾶντι πρὸς τοῖς
ποις. Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδες, δὲ τὸ ἀ-
φανές καὶ ἀοράτως ταῖς ἐνδὲ κηκτικαῖς ὡς τῶν
διωκταῖς ἀπέρχεται.

Γιγνῶν ἀποψήλασθαι κηρουλκὸν πᾶν
Ἀπασα δ' ἄλλη δέξεται κωκυμάτων,
Ὅσιν Ἀραῖος ἐν τῷ ἡδὲ δὲ δόσσατοι
Λεβήθρια σφίγγοισι Δωτίου πύλαι.
Οἷς οὐ μὸς ἔσται ἀχέρουσιαν πάρα
Ρηγμῖνα δαρόν ἐστραγγιζόμενος γάμος.
Πολῶν γὰρ ἐν ἀπλάνχοις τυμβωθῆσεται

=====

Acerbas intendens damnosas pedicas.
Omnis porro dolores excipiet luctuum,
Quamcunque Aræthus atque inuix
Libethriæ Dotij cohibent portæ:
Quibus etiam iuxta litus Acherusium
Meæ lugebuntur diu nuptiæ.
In visceribus etenim balænarum sepelietur

Ἀπασα δ' ἄλλη.) σπουδαιότερος φησὶν, ὅτι
πᾶσα ἢ ἑλπίς ἐνέειται δὲ πλὴν ἐμῶν βίαν πλὴν
ἐν γάμοις. πολὺ δὲ πλῆθος ἐμῶν τὸ μῦθος

υαγῆσαι βρωθήσεται, κήποι θαλάσσιος. οἱ δὲ
τοῖς ἀνέμοις εἰς ξένον γλῶ ἔκδεντες, ἐκεί
θαυνοῦται. Ἀραῖος.) πρὸς τὸν Ἡεῖρου, οὐ
καὶ Καμί-

καὶ Καλλιμάχῳ μέμνηται, λέγον οὕτως· αἱ δὲ
βουκρήμιοι παρ' ἀγκύλον ἵχθους Ἀραίτου. Λεί-
βηθρα πόλις Μακεδονίας, ὅθεν καὶ Ὀρφεὺς, ὅς
φησι. Νῶν δ' ἄγχι μοι καὶ κούρη Λειβηθείας ἐννεπε
μοδοσα. Δάωπον·] ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, συν-
αίθριον τοῖς Λειβηθροῖς. πόλις δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς
γενὸν ἀγὰρ τὸ δάωπον, καὶ συγκαλείει δίκην πυ-
λῶν. λέγεται δ' ὅτι ὅσων γλῶττοι ἐχούσιν ἐν τῇ μέσῳ ὁ
Ἀραίτος ποταμὸς, καὶ τὸ δάωπον ἀκρωτήριον. ἐ-
χούσι δ' ἐπὶ τῷ ἑλλάδων πᾶσι, καὶ τὸ μὲν δάωπον
ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ Ἀραίτος ἐν Ἡπείρῳ. σχεδὸν δ'

τὰ ἄκρα τῆς ἑλλάδος οὕτοι οἱ πόποι εἰσὶν, ὡς ὅτε
εἰς ἀκρὰ τῆς Θερμῆς εἴποι τὸ Βυζαντιὸν καὶ
τὴν Αἶνον. οὕτοι οἱ πόποι θρηνήσοισι διὰ τοῖς
ἐμοῖς γάμοις. οἷς οὐμός.] οἷς ἔστιν ἀνθρώποις
καὶ ἀγχι ἄδου θρηνῶς ἔσται διὰ τοῖς ἐμοῖς γάμοις.
Αχρουσία δ' ἡ λίμνη ὅσιν Ἡρακλείας τῷ Γόντῳ,
ὡς καὶ ποταμὸς Αχέρων, ὅς νῦν καλεῖται Σαο-
ναύτης. μεθυσθεὶς δ' Αχρουσία καὶ Αχέρων λίμνη
καὶ ποταμὸς ἄδου, ὡς ὅτε τὸ ἄλγος καὶ λύπας ῥέειν
τοῖς τ' ἐθνηκότων συγγενεῖς, πολλῶν γὰρ ἐν ἀσπλά-
γῳ καμπύων καὶ κητῶν τυμφοθήσεται.

Βρωθεὶς πολυστοίχοις καμπύων γνάθους
Νήελθμος ἐσμός, οἱ δ' ὅτι ξένης ξένοι,
Παῶν ἔρημοι δεξιόσονται ἑσφοῖς.
Τὸν μὲν γὰρ Ἡὼν Στρυμόνος Βισαλτία
Αψωθίων ἀγχιουρος ἡ δὲ Βισόνων,
Κουροξοφον πάγουρον Ἡδωνῶν πέλας
Κρύψα, τριπλή Τυμφορητὸν ἀντάσσει λέπας.

Multifidis deuoratus maxillis
Infinitus numerus: alij peregrè peregrini
Cognatis orbi intrabunt sepulcra.
Vnum quidem Eon Strymonis Bifaltica,
Abfinthiis & Bistonibus contermina,
Nutricium phagrum prope Edonos
Abscondet, antequam Tymphrestum spectauerit collem:

Νήελθμος.] καὶ ἀμέτρητες ἐσμός βρωθεὶς
ἐν πολυστοίχοις γνάθους, αὐτὴ τῇ καὶ ἀβρωθήσεται
ἐπὶ τοῖς θαλασσίων θηρῶν. καμπὴ γὰρ τῆς κητῆ.
τὸν μὲν γὰρ Ἡὼν.] τὸν μὲν γὰρ κουροξοφον πάγουρον.
λέγεται δ' ὅτι φοίνικας, τὸν πατεῖ πλεῖστον ἐς συζηρῶν,
καὶ μισθόντα ἐπὶ τοῖς βροτοῖς, ὅς τις ὁ πατήρ μιν
καὶ αὐτὸν ἔθηκεν οὐμρον καὶ τυφλόν, ὅποτε ἡ-
νάσθῃ εἰς τὸ νότον λέχος τῆς περὶ Ἡὼν, ὅποτε ἡ-
ἐμνητὴ τῇ πατρὶς παλλακῇ. τῶν κρύψα δ' Ἡὼν ἡ
ἡ χρυσοπολις ἡ ἀμφίπολις πόλις δ' ὁ Στρυμόνος, ἡ
Βισαλτία καὶ Θρακὴ, ἡ ἀγχιουρος καὶ γάτων τῇ
Αψωθίων καὶ Βισόνων, οἱ ἄλλοι εἰσὶν ἐπὶ τῇ Θρα-
κικῇ, πέλας Ἡδωνῶν καὶ τῇ Μακεδόνων. κρύ-
ψα δὲ ὅτε τὸ ἀντάσσει καὶ ἰδεῖν τὸ Τυμφορητὸν

λέπας καὶ ἀκρωτήριον. Ἡὼν πόλις Θερμῆς
ὅτι Στρυμόνι, ἐνθα τὸν Φοίνικα πελδοθήσαντα
ἔθαψεν ὁ Νεοπτόλεμος, ὡς ἔφη οἱ ὅτι τὴν
πατερίδα. ὅτε δὲ τὴν ἡῖονα παύτω καὶ Αἴθ-
ναῖοι τοῖς Μήδοις ἐνίκησαν. καὶ ἔστησαν τοῖς νι-
κήσαντι οἱ λοιποὶ Ἀθηνᾶοι, Ἑρμᾶς τῆς εἰς λι-
θίνους, καὶ ἐπέγραψαν· Ἦν δ' ἄρα καὶ κείνοι ταλα-
κράτεις, οἱ ποτε Μήδων Γαίαν ἐπ' ἡῖονι Στρυ-
μόνος ἀμφὶ ῥοαῖς, Αἰμόν τ' αἰθῶνα, κρατε-
ρόν τ' ἐπ' ἀγρῶντες Ἀρνα, Πρωτοὶ δυσμενέως
ὄρον ἀμνηχανίω. πύτων δὲ τῇ ὅτι γαμμά-
των Αἰθίνης ῥήτωρ μέμνηται. Στρυμόνος δ'
Στρυμῶν δ' ποταμὸς Θερμῆς. Βισαλτικὴ δὲ
καὶ Αψωθίων καὶ Βισόνες ἐπὶ τῇ Θρακικῇ.

Κ. j

ὅθεν Ἀπολλώνιος παῖρ Ὀρφύως λέγει, Βισοῖν
 φόρμιν καλῆς δὲ ἦρχεν αἰοδῆς. Βισόνες δὲ ἀπὸ
 τοῦ Ἀρεος Βισοῦ, ἢ τοῦ Τερψιχόρης. ὡσαύτως
 δὲ καὶ Ἡδωνοί, ἔθνος Θερμῆς. πάρχουρον δὲ τὸ
 γηραιὸν καὶ σκληρόδερμον, τὸν Φοῖνικα λέγει.
 κουροῦσθον δὲ, ὅτι παῖδά οὐκ. Ἀχιλλεὺς αἰείσει
 φε, κουροῦσθον δὲ εἴπε πάρχουρον, πρὸς αὐτὸν δα-
 δαλῶν τὸ πινυτοῦ παρῶν. ἔστι δὲ πάρχουρος
 μικρὸς, ὅς τινα δαλασσίαν πίναντες φέει, καὶ γὰρ

φησιν ὁ Ὀππαιὸς. Ἡδωνοὶ καὶ Ἡδωνες Θερμῆς
 καὶ ἔθνη. ἀλλ' οἱ μὲν Ἡδωνες παῖρ γάλασσι
 οἰκοῦσιν, Ἡδωνοὶ δὲ τὴν μεσογείαν. Τυμφο-
 ρῆς.] πόλις καὶ ὄρος Τερψιχόρης, ἀπὸ τῆς Τυμ-
 φορῆς πινὸς βασιλέως, ἢ Τέρμφορας ἡ τοῦ Ἡ-
 ρακλέους. λέγεται δὲ τὸ ὄρος δροστικῶς, ἢ τὸ πῶ-
 λιν δαλασσίαν. ὡς Εὐφορέω, Βουκολέω
 τρυγίδα τυμφορῆος
 αἰπῆς.

Τὸν πατρί πλείστον ἐσυγχευμένον βροτῶν,
 Ομηρον ὅς μιν ᾔχε τετρώας λύχνοισ,
 Οτ' εἰς νόθον γέρωνος ἠνυάθη λέχος.
 Τειωσις δὲ Τερψιχόρῃ Κερκὰ φονιάται,
 Καύκηας οὐκ ἀποτὴν ἀλέντρε πωτῶ.

***

Patri maximè omnium inuisum,
 Qui cum perforatis lucernis excaecavit,
 Quando in adulterino columbae cubuerat lecto.
 Tres verò sepelient Cercaphi saltus.
 Laros non procul ab Alente fluuiio.

Τὸν πατρί πλείστον ἐσυγχευμένον (βροτῶν) Φοί-
 νιξ ὁ Ἀμύτωρος, τῆς τῆς μηδὲς αὐτῆς Κλεοθέ-
 λης ἱερείας μηδὲς τῆς πατρὸς Παλλακῆς Κλυ-
 τῆς, ἢ Φοῖα καὶ τῆς ἑνίας, ἐπυφώθη παρ' αὐτῆς.
 φυρῶν δὲ ὁ Φοῖνιξ, ἢ ἄλλος πρὸς Πηλέα, καὶ ὅς ἀ-
 παρῶν αὐτὸν πρὸς τὸν γέροντα, ἔπεισεν ὅτι
 γηραιὸν ἔσται αὐτῶν. καὶ αὐτὰ μὲν τὰ μυθήματα
 εἰς ἀληθείας οὕτως ἔχον· μηδὲς τῆς Παλλακῆς γοῖς
 αὐτὸν ὁ πατήρ, καὶ τὴν ἑαυτοῦ μητρίαν πατρίδα,
 οὐ καὶ ὁ φθαλμοὺς λέγει. ὁ δὲ φυρῶν, ἢ ἄλλος πρὸς
 τὸν Πηλέα, καὶ ὅς ἀπαρῶν αὐτὸν εἰς τὸ αἶψον
 τὸν γέροντα, ἔδειξεν αὐτῶν τὸν Ἀχιλλεὺς αἰεί-
 σεν δαυτοῦ καὶ παρὲς αὐτὸν αὐτῶν εἶπεν,
 ἴδε καὶ παῖς σου, ἀρῶν οὐκ αὐτὸν τὸ λοιπὸν, καὶ
 πατρίδου ὡς πατρίδα πατέρα φίλον ἀνείχων ἵόν.
 καὶ πύτου χεῖρ ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἀπεκόμισεν ὁ
 Πηλεὶς αὐτὸν πρὸς τὸν γέροντα, ὅς ἐποίησεν
 αὐτὸν πάλιν βλέπειν. καὶ ὁ Ὀππαιὸς δὲ φη-
 σι, τὰ τέκνα φάει φίλτρα καὶ βιότοιο λέγει. ὅτι
 τὸ συμβολικῶς καὶ νοεῖν τὴν τύφλωσιν τῆς φοί-
 νικας, δὲ τὸ ἀπαρῶν γηραιὸν, καὶ οὐχ ὡς οἱ

πολλοὶ φασὶ παρὰ μακρῶς, καὶ Ομηρὸς φησὶν
 ἐμοὶ σιναδαν, ὡς ἀπὸ τῆς Φοῖνικας λέγειν πρὸς
 Ἀχιλλεὺς, Οἶον ὅτι πρὸς τὴν λίπιν Ἑλλάδα καλ-
 λιμῶμακα, Φύρῶν νεῖμα πατρὸς Ἀμύτω-
 ρος Ορμυρίδαο. ὅς μοι παλαιὸς πρὸς
 ἀπὸ καλὸν ὁμοῖο. Τὴν αὐτὴν φιλέσκειν, ἀπ-
 μαίσκεται δὲ ἀκούει. Μὴτὲρ ἐμὴν, ἢ αἰὲν ἐμὴν
 λιπὸς σκεπτομένην, Παλλακίδι παρὰ μακρῶς,
 ἢ ἐχέριε γέροντα. Τῇ τῆς μητρί καὶ ἐξέτασ-
 πατὴρ δὲ ἐμός αὐτῆς οὐδεὶς. Πολλὰ κατ-
 εἶλε, συγχεύει δὲ ἐπικύκλειτ' ἐλπίδας, Μὴ ποτ'
 ὅτι γηραιὸν ἐφάσκειται φίλον ἵόν. Εἰ ἐμὴν
 γηραιὸν. θεοὶ δὲ τέλειον ἐπ' ἀράς. Ζεὺς τε καὶ
 Τερψιχόρης καὶ ἐπὶ τῇ Περσέφονει. καὶ τῇ Γιοδ-
 ῶν φησιν, Ἀλλὰ σε πατρίδα τοῖς ἐπὶ ἐκὼν Ἀχιλλεὺς
 Ποιεύμεν, ἢ ἀμὴ ποτ' ἀνείχων λοιπὸν ἀμύνης.
 τειωσις δὲ.] τοῖς δὲ σφίσι καὶ καὶ λαοῖς,
 ἢ τῇ γηραιῇ, ἢ τῇ Κάλαντα, Ἰδομένη, καὶ
 Σθένελον, παρὰ τοῖς καὶ δαίμοις αἰνάται καὶ αἰ-
 σινοῦντο τοῖς τῇ Κερκὰ φον. ὁ δὲ Κερκὰ φον
 ὅρος Κολοφώνιος ὅτιν ἐκ ἀπὸ τῆς δὲ οὐ μακρῶς.

γεν, ἀλλὰ δὴ λόνον πῶς ὅν ποταμὸν καὶ ὕδα-
των τῷ Ἀλενδρῷ ποταμῷ Κολοφῶνος. Ἀλένται ὅτι
ἐν Ἀλενδρῷ Δωκεῖως εἶπε. Καύηκας ὅτι αὐτὸς ὠνό-
μασε, ὅτι τὸ γῆρας, ὅτι λυκοῖς ὅτι ὡς τοῖς λάρκας,
καύης ὅτι λάρκος, καὶ Αἰνιάντας, ὡς φησι ἙΙππῶ
ναξ, κίμων δὲ ὁ πανδάλῃς ἀμμορος καύης. ἄ-
ποθεν, τὸ πῶ μικρόν γεάφει. οὐδὲ δὲ ἀγνοήσαντες
τὸ μέγαν, μέγα τὸ γεάφεισι, σὺ ὅτι γίνωσκε, ὅτι τὸ
δαδὺ οὐκ ἐπὶ νειν δυνάται, ὅτι βούλεται ὁ ἐχρήσης,
ἴσως τοῖς διπλοῖς, ὡς καὶ περὶ τὸν ἐφίλω σοι, εἰς
τῶν δειγμάτων περὶ τὸν, τὸν Τρῶες δὲ ἔρριζη-
σαν ἐπεὶ ἴδον ἀλόλον ὅφιν. εἰ ὅτι μείουρον τῶν νο-
μίσεις, ἀκούσαν καὶ τῶν καὶ τῶ μιν μνηστῆς ζωρεά-
φων, χωλῶν ἰάμεων Ἰππανακτῶν ἰχθῶν μι-

μῆ κατωμόχευε μιν κίπιν γεάφης, ὅφιν περὶ ἰρδὺς
ὅν πολυζύγω τείχεα ἀπεμύλου φθύνοντα περὶ
κυβερνήτιν. αὐτὴ γὰρ ὅτιν συμφορὰ τε καὶ
κληδῶν, νικῶν καὶ σάβανι τῶν κυβερνήτην,
ὡς αὐτὸν ὅφιν τ' αὐτοκλήμιον δάκνη. ἰδοὺ ὅ-
φιν τὸ ὅτι μικρόν ὅτιν ἐκπαδὲν ὑπὸ τῶ φ'
δαδῶς ὄντος, ὡς καὶ ἔπερα μιν εἰς θύρησιν
σκοπῶν. αὐτὸ καὶ τὸ ἀπὸθεν μικρόν ὄν, μα-
κρόν λογίζεται τῇ τῶ ὅτι ἐπεκτάσθ. οἱ δὲ τῶ
μέτρων ἀμμοῖς μέγα τὸ γεάφεισι, καὶ οὐ-
δὲ ἴδον ὅτιν μέγα ὄν. σὺ δὲ εἰ μέγα τῶ-
το γεάφεις, καὶ ἄν λέγα, ὅτι ἐπεκτάσθ Ἀπικῆ
μέγα τὸ γεάφω, ὡς τὸ δότης, πότης, καὶ
τῶ εἰμῶτα.

Τὸν μὲν Μολοσσὸν Κυπέως κοίτου κύκνον
Συὸς ὡς ἀπλάγθεντα θηλείας τῶν,
Ὅτ' εἰς ὀκλύθων δὴ ἐν ἐλκύσας σοφίῳ,
Τὸν αἰθάμιλλον, αὐτὸς ἐκ μιν τευμαίων
Σφαλεῖς, ἰαύσει τὸν μεμορῶν πῶτμον.
Τὸν γ' αὖ τετάρτον ἐχόνων Ερεχθίως
Αἰθωνος αὐτὰ δὲ λφον ἐν πλαστῆς γραφαῖς.
Τεῖτον δὲ τῶ μῶστας Εκτίμῳι ποτὲ

Primum quidem Molossi Cypei cubicularis cygnum,
Suis feminae qui aberraverit a partibus,
Cum in grossorum certamen callidum trahendo
Aemulum, ipse lapsus, fatalem
Ex vaticiniis dormiet somnum:
Alterum, nepotum Erechthei quartum,
Aethonis germanum in historiis fictis:
Tertium, filium eius, qui Ethenorum quondam

Τὸν μὲν Μολοσσὸν, εἶπον τρεῖς αἰῶ. νῦν λέ-
γα ἔνα ἐκατον, ὅτι περὶ τὸν Κάλχαντα. Μολο-
σσὸν, Κυπέως, καὶ Κοίτου, ὅτι τῶ Απολλωνος.
Μολοσσὸν μὲν, ὅτι ἐν Μολοσσῷ πᾶσαι. Κυπέως,
τῶ δίκην ἱμαῖον ἐνδύοντος. ὁ αὐτὸς γὰρ ὅτιν τῶ
ἡλίῳ. Κυπέως ὅτι ἱμαῖον λέγεται. Κοίτου, ὅτι
ἀπὸ τοῦ ὅτι ὁ ἥλιος, ὅτι σιωπίας αἶψας, ὡς
ζωῶντος. Κύκνον τὸν Κάλχαντα, ὅτι τὸ γῆρας
καὶ μαλίκον. ὅτι οἱ κύκνοι περὶ τὸν ὅτιν τῶ

ἐαυτῶν περὶ τῶν, καὶ λιγυρώτατον τότε ἄδουσι
μέλος, ὡς πῶ μιν μνηστῆς ὅτι Αἰθῶλος λέγον, κύ-
κνον δίκην τὸν ὅτιν τῶ μέλῳ σα θανάσιμον γόνον.
τὸ γὰρ ὅτιν τῶν, ἰερὸν τῶ θεοῦ ὅτιν. συὸς ὡς ἀ-
πλάγθεντα.) ἈΓλαῖας καὶ Απολλωνος Θέσφαρ,
οὐ Κάλχας. ὅτι χρησμός ἐδόθη, ὅτι τότε θνήσκει-
ται, ὅτι κρείττονι ἐαυτῶ ἐν τῶ χη μαλίκι. μιν δὲ
τῶ ἱλίου πορῆσιν αὐτὸς ὁ Κάλχας, καὶ ἐπερὶ
Ἀμφίλοχος, Λεοντίς, Ποδαλείρης, Πολυ-

K. ij.

Turres valido subruit ligone,
 Quem Gongylates interfecit consiliarius Pistor,
 Violento flagello caput confringens,
 Quando patris germanos Noctis filia
 Ad mutuae cupidinem armarant mortis.

Ὁν Γογγυλάτης.) ὃν Ζεὺς Καπανεία εἴλε καὶ
 ἐφόνδεν πρὸ Ζεὺς ὁ Γογγυλάτης, δι' οὗ αἱ Γογγυλά-
 καὶ αἱ σωσφιγμέναι χεῖρες κινουῦνται. ὁ βου-
 λαῖος, δι' οὗ καὶ τὸ βουλευένν πῆς αἰθρώπῃς
 ὄσιν. ὁ μωλεῖς, δι' οὗ αἰθρώπῃς καὶ τὰς μύλας καὶ
 τοῖς ὀδόνταις κινουῦσιν, ἢ ὁ ἀρποδύτης ἔσθ' τῆς
 μύλης. ἀγῆλα τῷ καὶ τῷ.] τῷ κεραυνῷ, ἢ
 τῷ ἄρῳ ἐλανορῶν, ὅθεν ψλωτέον. ἢ τῷ τοῖς
 ἀγῆς καὶ μεμιασμένοις ἐλαύνοντας, ὅθεν δα-
 στωτέον. ὅτι δὲ ἀγῆς ὁ μυσταρὸς, ἔξ οὗ λέγεται
 ὁ ἄρῳς ὁ μυσταρὸς, Ἰσπανίαν φησὶν, ὡς οἱ μὲν
 ἀγῆς βουπύλῳ κατηγῶντο. πρὸ δὲ τῆς πόλεως
 Καπανέως, καὶ τῆς αὐτῆς κεραυνώσεως, Εὐελπί-
 δης ἐν Φοινίσσῃ φησὶ Καπανεὺς δὲ πῶς εἴποι
 αὐτῷ, ὡς ἐμάνετο. μακρὰν χεῖρα γὰρ κλέμακος
 πρὸς ἀμείβεσθαι ἔχων ἔχεται, καὶ πόσιν δ' ἐκόμ-
 πασε; μὴ δ' αὖτ' ὅτι σπῆνεν πῦρ νῦν εἰργάζεσθαι
 Διὸς, τὸ μὲν οὐ κατ' ἀκρῶν Περσέμεν ἐλθὲν
 πῆλιν. καὶ τῷ αὐτῷ ἢ ἡρόδοτος καὶ πετρούμε-
 νος, αἰετὸρ αὐτῷ ὑπ' ἀσπίδι ἐλίξας δέμας,
 ἢ δὴ ὑπερβαίνοντα γέστα πειχῶν, βάλλει κερα-
 υνῷ Ζεὺς νῦν, ἔκτυπε δὲ χθῶν. τὰ δὲ τῷ Θη-
 εῶν πείχῃ ἐκπῶν ὁ Ἀμφίων καὶ ὁ Ζῆθος, παῖ-
 δες Ἀντιόχῃς θυγατρὸς Ἀσωποῦ, ἢ συμμι-
 χῆς ὁ Ζεὺς ἔπικεν αὐτοῖς. τὸ βουσκοφῆσαι-

ἵπτος τὰς Θήβας, ἢ τὸ κεραυνωθέντες Καπα-
 νέως. πότε; ἢ νῦν αἱ τῆς Νυκτὸς θυγατέρες
 ὠπλισαν τοῖς ἀδελφοῖς τῷ ἐαυτῶν πατρὶ. λέ-
 γει ὁ Επεκλέα καὶ Πολυαείκῳ. πρὸς τὴν ὠ-
 πλισαν; πρὸς ἐρῶν καὶ ὀπιθυμίαν, αὐτο-
 φόντω δὲ, τὴν ἑσπ' ἀλλήλων μέλλοντα αὐτοῖς
 ἀνελθῖν. ἢ δὲ ἰστορία τοῖα δὲ. Οἰδίπῳς ὁ Λαί-
 πης, ἀνελθὼν τὸν πατέρα ἀγνοῖα, ὁμοίως καὶ
 τὴν μητέρα Ἰοκάστην γήμας, ὡς φησὶν Ὁμηρὸς
 ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ ὅτι ὁ πατέρα ἔξ-μεναρῆσας γῆ-
 με. ἔχεν ἔξ αὐτῆς Επεκλέα καὶ Πολυαείκῳ,
 καὶ Ἰσμήνῳ, καὶ Ἀντιγόῳ. ὅθεν Επεκλέης καὶ
 Πολυαείκης, ἀδελφοὶ καὶ υἱοὶ ἦσαν Οἰδίπῳδος.
 ἀνελθὼν δὲ τὴν μητέρα, ἐαυτὴν ἐτύφλω-
 σεν. αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγρόναις διώλετο, ὡς
 καὶ Ὁμηρὸς ἀνελθὼν βρόχον αἵπῳ, ἀφ' ὃς ἦ-
 λοιο μὲν ἄρῳ. Επεκλέης δὲ ὁ Πολυαείκης,
 πρὸ τῆς βασιλείας μαζοῦχοι, ἐαυτοῖς ἀνελθόν,
 ὁ μὲν Επεκλέης, Θηβαίων ἱερεὺς ἦν ὁ δὲ Πο-
 λυαείκης, μετὰ τῶν Ἀργείων πορθεῖν αὐτοῖς. Ἀ-
 δραστος γὰρ ὁ Ἀργεῖος τὴν θυγατέρα αὐτοῦ πύ-
 τῃ παρέχετο. μετ' ὧν καὶ Καπανεὺς, ὅς
 τις μέλλων πορθεῖν τὰς Θήβας, ἐκεραυνώθη
 ὑπὸ τῷ Διὶ. μέμνηται αὐτὸς ὁ Ὁμηρὸς ἐν τῇ
 ὁ τῆς Ἰλιάδ. καὶ ἐν τῇ ὁ.

Δοιοὶ δὲ ρεῖθρων Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς
 Αυτοκτόνοις σφαγῶσι Διχαίνου κύνες
 Διμηθέντες, ἀχμάσουσι λοιπὰς βολὰς
 Πύργων ὑπὸ πτέρῃσι παμφύλου κόρης,
 Αἰγὴς δ' ἀλιβρὸς ὄχμος ἐν μεταχειρίῳ

Duo ad Pyrami fluentorum ostia
 Mutuis mortui cædibus Derani
 Canes ultimo pugnabunt prælio

K. iii.

Sub Pamphyli filiae turrium radicibus.

Altus autem excelsusque tumulus, Megarus,

Δοιοὶ δὲ.] οἱ δὲ δύο μαῖνεις, Μόψος ὁ υἱὸς Ἀπόλλωνος, ἔμνησεν τῆς Τειρεσίου, καὶ ὁ Ἀλκμαῖος, Ἀμφίλοχος, ὁ τῆς Εὐφύλης τῆς αἰδέλαφῆς Ἀδράτου τοῦ βασιλέως. καὶ Ἀμφιάρεω τῷ Μαίπεως πατρὸς παῖς οἱ κυῶες] οἱ μαῖνεις, οἱ γνήσιοι. οἱ ἐθαδὲς τῶν Διραίνων τὸν Αἰδῶν, ἱεροὶ, ἱεροὶ Ἀπόλλωνα, ἔμνησεν καὶ Πίνδαρος ἐν παλαιῇ, αὐτοκτόνους ἔταῖς ἱερῶν ἀλλήλων σφαγῆς δμνθέντες, καὶ πεθνήκοντες ἀχμαῖστοι καὶ πολεμῆστοι τῶν λοιπῶν βολῶν. τὸ δὲ ῥῆμα χειρηνισμός. οὐδεὶς γὰρ ἀποθανὼν πολεμεῖ. ἔστι δὲ καὶ κακόπασον, κακότροπον, τὸ καὶ κακῶς ἔλκον, πολεμῶν γὰρ ὡφείλει εἶπεν πολεμῆσθαι, οὐ βολῆν. πολεμῆστοι δὲ ποῦ; ἱερῶν ταῖς θύραις, καὶ τοῖς κατὰ τοὺς ἱερῶν πυργῶν τῆς Μεγάρου. ἡ δὲ Μεγάρως, καὶ Δημήτριος τὰ τὸν Παμφυλικὰ γράψαντα, διὰ τὴν Παμφύλου, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Μεγάρως ἐκλήθη. αὐτὸ δὲ μετὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ἐμύχως τῶν πόλιν αἰτῆς ἡρώδους θυγατρὸς Γαμφύλης καλέσας. ὡς καὶ Ἡσίοδος τὸ ὄνειον τῶν χελιδόνων, Πανδονίδα εἰπών. ἡ δὲ Μεγάρως πόλις καίτοι πρὸς ταῖς ἐκχύσεις τῆς Πυρραίου ποταμοῦ κυῶας Ἀπόλλωνος ὡς μαῖνεις εἶπεν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς φιλοδυσίας τῆς κυῶν, ἡ ὅτι τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀλόγῳ μόνος ὁ κύων ἀποβλέπει πρὸς τὰ ἀράματα. ἡ δὲ ἱστέα τῶν Μόψου καὶ Ἀμφίλοχου τοιαύτη. μετὰ τὸ κατὰ Τροίαν

ἀμφότεροι ἦλθον εἰς Κιλικίαν. Ἀμφίλοχος δὲ ὁ Ἀμφιάρεω υἱός, βουλόμενος χειρὰν εἰς τὸ Ἀργεῖον, παρέδωκε τῷ Μόψῳ τὴν βασιλείαν, ἥτις τῶν ἱερωσιῶν αὐτῶν, καὶ τῶν φυλάξεων ἐχέει ὡς αὐτὸς ἐνός. τελευτήσας δὲ τὸ ἐν αὐτῷ ἦλθεν ὁ Ἀμφίλοχος, καὶ οὐ παρέχωρει αὐτῷ ὁ Μόψος. Διὸ παρὶ τούτου πρὸς ἀλλήλους διαφειρόμενοι, ἱερῶν ἀλλήλων ἀνέστησαν, οἱ τὰ φαντες οἱ ἐνοικοῦντες, πύργον μεταξὺ τῶν τῶν κατεσκευάσθαι, ὅπως μηδὲ μετὰ τῶν τῶν ἀλλήλων κοινωρήσων, ὡς καὶ Εὐφράτων,

Πύραμον ἠρένετο πόλιν δ' ἐκίστατο μάλλον
Ἡς πέρι δ' ἔλεον ἔντε κακοφρέδες ἀλλή-
λοισι,

Μόψος Ἀμφίλοχός τε, καὶ ἄρ' ἔτι δ' ἔλεον
θίντες,

Μουνὰς ἀλλήλοισι πύλας ἔσαν αἰδονῶν
καὶ οὐτὼ μὴ οἱ πολλοὶ φασὶν, ὅτι μετὰ Μόψον
ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλοχος. ἄλλοι δ' φα-
σὶν, ὡς καὶ Ἀπολλοδώρος, Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλ-
κμαῖος ὑπερὸν στρατῶν εἰς Τροίαν μετὰ
χρῶναι, ἀποβρίθῃ πρὸς Μόψον. ἔτι δ' ἡ βα-
σιλείας μονομαχοῦντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν.
ὡς δὲ πινες φασὶν, Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἀργεῖον
Ἀμφίλοχὸν πλησίον Δικρανίων κατακίοντο
αἰλιερός.] ἱερῶν παλαιῶν βίβρασις ὁμοῦς,
ὅθεν ἐμοὶ μέγα τὸ δοκεῖ γράφεσθαι.

Μεγάρως ἀγνοῖν ἡλείων σαθίσεται,

Ὡς μὴ βλέπωσι μηδὲ νερτέρων ἑδρας

Διώτες φόνον λουθέντας ἑλλήλων τάφοις.

Οἱ πέντε δὲ Σφῆκεσιν εἰς Κερασίαν,

Καὶ Σάτραχον βλώξαντες Υλᾶτου τε γῆς,

~~~~~

In medio sacrorum stabit sepulcrorum,

Ut ne videant, nec inferorum sedes

Ingressi, cruore resperfa alterutrius sepulcra.

Quinque in Spheccam Cerastiam

Et Satrachum venientes, terramque Siluan,

Μορφά.] ἴππο τὸ ξόανον φασὶ πεποιῆσθαι τῇ
 Ἀφροδίτῃ ὑπὸ Λακεδαιμονίου ἑνὸς νομοθέ-
 τυ, ἀνιξαμένου τὸ μὴ ἀσπλᾶναι τὰς παρθέ-
 νοις, ἢ πεῖθειν αὐτὴν τῇ θεᾷ. οἱ δὲ Τιωδάρεων
 φασὶ, δεῖ τὸ ἀμύδμημα τῆς Ελένης. τίω Ζη-
 ριωθίαν.] ἐν Θεᾷ κη αἵτητον ὄντι, ἐν ᾧ ἡ Ζη-
 ριωθία Ἀφροδίτῃ πημάτων, ἢ ὅτι ἐν Τροίᾳ ἱε-
 ρὸν Ἀφροδίτης ὑπὸ Φαίδρας ἰδρυμένον, ὅτε ἡ-
 ρεῖ Ἰππολύτου, τῷ Θησέως ὁ Ἰππολύτης τῆς α-
 μαζίνος παιδός. ὁ μὲν παῖς μομφαῖσιν.]
 ἐξελαθήσεται φησὶν ὁ Τειρεχίδης ἐκ τῆς Σαλα-
 μίνος, ὑπὸ τῷ πατρὶ Τελαμῶνος, δεῖ τὸ Αἴαντα.
 φασὶ γὰρ, ὅτι Τειρεχίδης πατρὶος Σαλαμῖνι
 διαχθεὶς πατρὶ Τελαμῶνος τῷ πατρὶ, ὡς μηδὲ
 μωῦς Αἰάντα, ἐλθὼν ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνα
 κτείναν, ὥσπερ, καὶ γήρας Εὐνίου τίω Κύπρου,
 Ἀστεῖαν ἐξήννησε. Κυχεῖος αἵτητων.] ὁ Κυ-
 χεῖος, ἢ Κυχεύς, Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος
 ὑπὸ ἥρχης ἴος. ἐβασίλευσε δὲ Σαλαμινίων, ὡς
 φησὶν Εὐφορίων ἐν Ἰππομάρκῳ. πῶς γὰρ Κυ-
 χεῖος ἐν Ἰατρῇ Σαλαμῖνι. ἐγὼ δὲ καὶ ἦτα χεῖ-
 φω τὸ χεῖρ, καὶ πάντες ἐκ οὗτοι ὅθεν διφθόρον
 ἴππο χεῖρ φασὶν. ἐγὼ γὰρ οὕτω λέγω, ὡς τὸ Πη-
 λῶς, Πηλῆος, οὕτω καὶ Κυχεῖος. πῶς δὲ πένες
 πῶς διφυῖ Κέκροπα φασὶν. ἄλλοι δὲ, ἐπὶ ὅφρι
 ποτὶ ἐλυμάνετο τίω Σαλαμῖνα, καὶ αἰοικητον
 αὐτῷ ἐποίησε, ὃν ὁ Κυχεῖος αἰετῶν, ὅθεν καὶ
 αἰετῶν ἐκλήθη. τὸ δὲ Κυχεῖος, γήρας ὄντι
 καὶ δεῖλετον. ὁ μὲν ξυῖαμος.] ὁ ἐμὸς συγ-
 γνής Τειρεχίδης, δεῖ τὸ εἶναι αὐτὸν δεῖ Ἡσίονης
 τῆς Πριάμου ἀδελφῆς, παρ' Ἡρακλέα δοθεῖ-
 σης τῷ Τελαμῶνι εἰς γέρας, ὡς αὐτῷ προ-
 γήσαντι τίω Τροίαν. ὁ χασαίου.] τὸ ὁμογα-
 σρίου ἀδελφοῦ. χεῖρ φασὶ καὶ λέγουσι κακῶς

φασὶ τὸν ποιητὴν. ὁ Αἴας γὰρ καὶ ὁ Τειρεχίδης
 ὁμογάστοι ἦν ἴσας. ἀλλ' ὁ μὲν Αἴας Εὐβοίας
 τίω παῖς, τῆς Πορθάονος θυγατρὸς. Τειρεχίδης
 Ἡσίονης, ἐγὼ δὲ οὐ τῇ ποιητῇ περὶ τῆς
 τίω αἰήαν, ἀλλὰ τῷ μετεχραφῶσιν. ὁ πα-
 τέρου γὰρ θύραντες ἀμύδμημα χεῖρα μείνον, αἰτῇ
 τούτου ὁ χασαίου ἐχρασαν. πῶς δὲ μάλλον αἰετῶ-
 μαζ ἢ ποιητῇ, τὸ εἶπεῖν ὡς φονεὺς Αἰάντος. καὶ γὰρ
 φονεὺς, ἀλλ' ὡς μὴ ἀμύδμημα ἐδιδόχθη ὁ Τειρεχίδης.
 Ἰώλκ.] ἑνὲς οὕτως συντάσσουσιν, ὡς φονεὺς ὁ
 χασαίου πάλιν, ἦτοι Αἴαντος, ὅθεν ὁ παῖς χεῖ-
 φω. ἄλλοι δὲ μέχρι τῆς φονεὸς τῆς οἰσιν. ἀρχονται δὲ
 ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ὕπαι, τὸ γότον γήρας ἢ Πω-
 λου, ἦτοι τὸ Τελαμῶνος, ὅθεν ὄντι ἐπὶ τῶν. Γώ-
 λον δὲ αἰτῶν λέγει, δεῖ τὸ ὁρμητικὸν ἄντα, καὶ
 τὴν ἐν τῇ πολέμῳ ἀλλοτρίᾳ, συγγνωμὴν βλάσφη-
 μῶν Τρώων, διότι κατεπλέμει τῷ Τρώας συγ-
 γνής αὐτῷ ὄντας, δεῖ τὸ Ὀμηρικόν.

Οκτώ δὲ περὶ ἐνὶ ταυ γλῶσσας οἰσιν,
 Πάντες δὲ ἐν χεῖρ πῶς χεν ἀρήνισον αἰετῶν.
 Τῶτον δὲ οὐ δύναμαι βαλεῖν κινὰ λυσση-
 τῆρα.

τῷ λυσσῶν ἐν ποίμασιν.] ὡς φονεὺς τῷ πα-
 τέρου Αἰάντος, τῷ μακρῶς ἐνεκεν τῇ Ἀχαιέως
 ὀπλων, καὶ αἰετῶν τὰ ἑλλήνων ποίμασι. ἢ δὲ
 ἰστορία τοιαύτη. Αἴας μανεὶς δεῖ τὸ δοθῆναι τίω
 πανοπλίαν τῷ Ἀχαιέως τῷ Ὀδυσσεῖ, τῷ ποίμασι
 τῇ ἑλλήνων ἀνείλεν. τὸ ἑλλήνων δὲ ὀνειδίζον-
 των ὕστερον, καὶ αὐτὸν ἀνείρεται μετὰ τῷ ξίφει ὅθεν
 ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Εὐκτωρ, ὅτε πρὸς ἀλλήλους ἔμνο-
 μάχισται. καὶ Ὀμηρος.

δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον

Σὺν καλεῖται φέρων καὶ εὐτμήτω Τελαμῶνι.

Αἴας δὲ ζωστῆρα δῶκε φοινίκῃ φαεινόν.

Χεῖρ φασὶ ὃν χάρωνος ὠμῶς τοῦ δοθεῖ

Χαλκῷ ὀρητὴν δοκὴν τευξεν ἐν μάχῃ

Μίαν πρὸς αἰδῶ καὶ φητοὺς πεπαμμένον

Κέλθον, ἡδ' ἡρωτὸς ἐκρυψέ Σκύθης,

Ἡμος καταθῶν θύραθεν καμύρω λέων

Σφῶ πατεὶ λάσπεα καὶ ἐπηκόους λίθους

Σκύμνον πρὸ ἀγκύλησιν αἰετῶν βεβήσας.

Effuderat quem crudelis leonis pellis

In pugna

In pugna reddidit invulnerabilem,
Vnam ad Orcum atque manes viam
Sortitum, quam Corytus rexit Scythicus,
Quando Comyroni sacrificia adolens leo,
Patri suo preces dixit impetrabiles,
Aquilæ catulum in vlnis quatiens.

Χάρωνος αἰμησὶ δουρεῖ.] Χάρων ὁ λέων κτ'
Μακιδόνες. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. ἐν Νεμέᾳ χώ-
ρα τῷ Ἀργεῖ, λέων ὡς ἄνθρωπος σιδήρῳ καὶ βο-
λαῖς παντοίας, ὃν Ἡρακλῆς συνθλάσας ταῖς
οἰκείαις χερσὶ, σκεπασθεὶς τῇ τούτου δέρματι
ἐκέχρητο. φίλος δὲ ὢν τῷ Τελαμῶνι, ἄπασι
ὄντι, καὶ θύοντι ποτὲ τῷ Διὶ, διχοποροῦντος
ὀκλήθη ὑπὸ τῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν,
καὶ θύσαι τῇ ἰδίᾳ πατρὶ Διὶ, ὅπως ἐς τὸς μετὰ
τῆς λεοντῆς, καὶ θυῶσαι θυρεῶν παύδιον ἄρ-
ρην αὐτῇ. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν χρυσῆαν οἰνοδό-
χον φιάλην, ἔδυσε, καὶ ἦν ὑξάπο οὕτως. καὶ μετὰ
τὴν ἀχλὺ διέπλην αἵματος, καὶ φησὶ Τελαμῶν, ἐ-
σαι σοι παῖς, ὃν καὶ κάλεσον αἰετὸν, κτ' τὸ σημεῖον.
καὶ θυνηθέντα πρὸς Αἴαντα, αἰετὸν ἐκάλεισαν. εἶπα
Αἴαντος ἀνδρὸς, τῇ λεοντῇ πρὸς Ἡρακλῆς
ἐσκέπασε, καὶ τοῦτω αὐτῷ ἐχάριστατο, ὅφ' ἦς
σκεπομένης, ὡς ληροῦσιν, ἄνθρωπος ὡς, πάλιν μό-

ρου τῷ πόποι κατὰ πινος τῷ σκεπομένου περὶ τὴν
ὑπὸ τῷ Γαρυτῷ, ὅτι τοῦτω ἐφόρει Ἡρακλῆς.
ὅτε δὲ Αἴας, ὑπὸ τῷ σάκοις, ἄλλοι δὲ φασί, ὑπὸ
τῷ κλεῖδαϊ (1) τρωτὸν πρὸν Αἴαντα. ταῦτα δὲ λη-
ρος. οὕτω δὲ ἔχ' τὸ ἀληθές. περὶ δὲ ξίφος ὡς σρα-
πίωνος ὁ Αἴας, καὶ πολλοὺς πολεμύσας πολέμοις,
οὐδέποτε ἐτρώθη, τῇ ἀεὶ τῇ ἐν ἑαυτῷ, καὶ
σκέπεται τῇ σάκει. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν αὐτῷ
λε τὸ ξίφος κτ' τῆς πλοῦταϊ ὡς, ἡ τῷ στρα-
λου, εἰς μῶτον ἐτέθη, ὅτι τοῦτω τῷ πόποις μό-
νοις εἶχε τρωαῖς. Γαρυτὸς Σκυθῆς] ὁ Ἰ. Τ. Βυ-
πάρου, ὃν πρὶν τοῦ εἶπεν Ἡρακλῆα διδάξαι τὴν
πῆξιν. ἐξοὶ δὲ φησὶ, ὅτι ἄλλαι φασί, Εὐρυτον, ἢ
Ραδάμανθυν αὐτὸν διδάξαι, πατράδον αὐτῷ
χρυσόν. σκύμνον παρ' ἀγκάλησιν.] Ἡρα-
κλῆς φιλῶν πρὸς Αἴαντα, καὶ δεξάμενος αὐτὸν ἐν
ταῖς αὐτῷ ἀγκάλας, καὶ πῆλιν ἡξάσας ὑπὸ
αὐτῷ τῷ Διὶ.

Οὐ γὰρ τί πείσῃ φίτυν ὡς ὁ Λήμμιος
Γρηγὴρ Εὐνοῖς οὐ πόλ' ἐς φύζαν τραπείς
Ταῦρος βαρὺ φρων, δυσμυρεσάτου ξένων
Εὐφρο δώρῳ ἀνδράχρον, ἔρηνθ' ὡς λυγρὸν
Πηδῆμα πρὸς κνώδοντος αὐτοῦρ γε σφαγῆς.
Εἰ γὰρ δὲ παῖρας τῇλε Τραμβήλου καί σιν,
Οὐκ ἔξωμαι πατρὸς ἐκ λοχόβεται,

Nec enim persuadebit patri, Lemnium
Fulmen Bellonæ, numquam in fugam vei sum
Taurum iracundum, inimicissimi hospititis
Dono pectus percussisse, tristi insilientem
Saltu in spontaneas gladij cædes:
Sed expellet procul è patria Trambeli fratrem,
Quem soror patris genuit,

L. j.

Οὐ γὰρ π' αἰείσῃ.] ἢ γὰρ πείσῃ φησὶν. ὁ Τε-
κρος τὸν Τελαμῶνα, εἰπὼν, ὅπ' ὁ Δῆμιος καὶ ὁ
πολεμικός Αἴας αὐτὸς ἑαυτὸν αἰεῖλε. Δῆμιος
γὰρ ὡς φησὶν Ἑλλάνικος, ὄφροι ἐπλοπύλαι, ὁ ἀρη-
στήρ. Ἐσφοδρὸς αἰέμος τ' Ἐννοῖς καὶ τὸ Φολέμου.
Ἐνυὼ γὰρ ὅπ' ἔπεν Ηρας, ὁ κ. π. ἴ. ἐς φυγὴν ἐλθὼν
τραπίς, ἑώρας βαρύφραν, ὡς καὶ Ομηρος.

Ἀνδρὶ δὲ ἐν εἰζέσει μέγας Τελαμῶνιος Αἴας.
δυσμνησάπου ξένων, δάριον.] μονομαχίους
γὰρ πρὸς ἑκτέλε, καὶ ἰστέρόπου τῆς μάχης ἡμομέ-
νης, φιλιῖται, καὶ ἀλλήλοισι δίδωσι δάρεα.

Αἴας μὲν ζωπύρε δίδου φοίνικι φαινόν.
μὲν οὐ καὶ αἰαρεθεὶς Ἐκτωρ, καὶ ἔσθ' Ἀχιλ-
λέως δεδεὶς ἐκ τῷ ἔρματι ἐσύρετο. Αἴας τὴν
σπαρὴν ἀφ' ἑκτόρος καθῶν, μετ' αὐτῆς αὐτὸς
ἑαυτὸν αἰεῖλεν, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς. Ἀντικλείδης

δὲ ἔσθ' ἑαυτὸς φησὶ τὸ ἐξιδύναται ἀποθανεῖν.
Τραμῆλου καὶ οἰν.] τὸν Τεῦκρον. μὲν γὰρ ὁ
Ἡρακλέους ἡμομένης τ' Τροίης ἄλωσιν, Τελα-
μῶν Θεαίειρα, τ' Ἐχιδνὴν, γέρας ὡς ἔλαβε-
ν ἐλάβεν, ὡς Ἰστρος ἐν συμμίκτοις φησὶν. αὐτὴ
δὲ ἐκ Τελαμῶνος ἔκκυος ἡμομένης, ἀπέδρασε τ'
νεῶς, καὶ νηξάμνη ὑλθεν εἰς Μίλητον, δὲ νηξά-
μνη τ' μετὰ ζυ γάλασταν. ἐγὼ τ' αἰνηθεῖσα φημί
πρὸς Πελάμυ βασιλεύοντες τ' Μιλήτου Ἀε-
νος, ὅς αὐτ' ἐν ὑλῇ κενυρμμένην θύραν δέστασε,
καὶ πρὸς αὐτῆς περὶ τὴν Τελαμῶνα κληθέν-
τα αἰετρεψεν, ὡς ἰδὼν παῖδα. τῆς δὲ ὅπ' Ἰλίου
στρατείας ἡμομένης, Ἀχιλλεὺς εἰς Μίλητον παρε-
χέμεν, καὶ τὸν Τελαμῶνα ἀνίσταντα αἰελεῖ.
εἴτα τ' αἰδρείας τὸν θάνατον, καὶ Τελαμῶνα
μαθὼν τὴν ἑσθ' αὐτ', θαυμάσιος ὡς συγγνώμη.

Δοθεῖσα περὶ χεῖρα τὰ πυρρὸς καὶ φῶ.

Ἦν δὲ ποτ' ἐν ῥήτῃσι δημοτῶν σταθεὶς

Γλαυκῶ κελαγόν δόρπον ὅτρενε κινεῖ

Στείλαμ τριπλᾶς θύρατας ὁ σπείρας βάλας,

Τῷ πᾶσιν ἄλμυ πηλοποιουῶτι θρόνα,

Οτὸν κλύδωνας ἐξερβύνηται γνάθων

Λαύρας σαλθίων πόρ' τρικυμῖα πέδον.

Οδ' αὐτὶ πιποῖς σκορπίον λαμῶ σπαρῆς.

Φόρκω, κακῆς ὠδῆος ἐκλαυσε βάρεσι.

Χρήζων πύρρεισσι πημάτων σφυροβουλίας.

Θ' δούτερος δὲ νῆσον ἀγρῆτης μολών,

Prædæ data euerfori turrium:

Quam aliquando stans in foro popularium

Cæsis diram hortatus est cenam cani

Mittere trium sator filiarum orator,

Totam sal fugine cœnum reddenti terram,

Quando fluctus è buccis eructaret,

Violenter omne concutiens immensa procella solum.

At ille pro pipone scorpionum gutture glutens

Cano, mali partus luxit onus.

Secundus autem ad insulam agreffis accedens,

Sciscitari volens cladium remedium,

Τῷ πυρροσκάφῳ.] τῇ Τελαμῶνι. ἰσορεῖ γὰρ
 Ἑλλάνικος, ὅτι παρὰ τῷ Ηρακλέα εἰσελθεῖν ἐν τῇ
 Τροίᾳ, ὁ Τελαμὼν μέρος τῷ πείλοισι καταβα-
 λὼν εἰσήλθε. σπαυδύου δὲ ἐπ' αὐτὸν Ηρακλέους
 τὸ ξίφος, ὁ Τελαμὼν παρρησίᾳς τυτοῦ ἐνε-
 κα δὲ γέραια πάντα τὸν Ηρακλέα, λίθοις παρὰ αὐ-
 τὸν ἐσώρδυνεν. τῷ δὲ φαιδύου, τί τῆς; Τελαμὼν
 ἔφη· ἐγείρειν μέλλω βορὴν Ηρακλέος ἀλεξι-
 κούου· καὶ οὕτως τῆς ὀργῆς Ηρακλῆος παύεται,
 καὶ γέρας αὐτῷ τὴν Ησπέρην, τὴν καὶ Θερ-
 νεραν, δωρεῖται. εἵλαι πειπλάς θυγατρὸς
 ὁ σπείρας.] Φοινδοδάμας, τρεῖς ἔχον θυγατέ-
 ρας, αἰαγαζόμορος τῶν τῷ Λαομέδοντος ἐκ-
 θεῖναι αὐτῷ μίαν τῇ κήτει, ἐκκλησίαν σιωπα-
 ρὸν ἐκμηγύρησεν, δέον τὸν Λαομέδοντα τὸν ἀγ-
 πον τῷ κελύ, ἐκθεῖναι τὴν θυγατέρα Ησπέρην·
 ἢ ἔπεισε τῷ Τρώας. διὸ καὶ ἔξ ἐπὶ τῷ πατρὶ βο-
 ραὶ τῇ κήτει. Ηρακλῆς δὲ αὐτῷ ἐσώσεν, αἰε-

λὼν τὸ κῆτος. τυτοῦ δὲ ἐνέκα μιλωδῶν ὁ Λαομέ-
 δων τῇ Φοινδοδάμαντι, τὰς ἐκείνου τρεῖς θυγα-
 τέραις πᾶν ἔδωκε, ἐλθόντας εἰς τὴν ἔρημον τῆς
 Λιβύης εἰσάγει αὐτάς, ἡγορούσας ἡγεύσασθαι· ὡς
 μὲν μίαν ὁ Κρημιάσος ποταμὸς, ἐν εἰδῇ κινῶς,
 ἡγνῆ τὸν Αἰγέταν. ὅς ἐκείσε τρεῖς ἔκπε πέλεις,
 Αἰγέταν, Αταλαν, Ερυκῶ. Γλαυκῶ κυνί.] ὅτι κῆ-
 τει λέγεται βάλανος. ῥήτωρ, ὡς τὸ βάλανος, τὸ λε-
 γον. πιπλάς.] πιπλὸν ὄρεον ἐστὶν θαλάσσιον ἀν-
 τρεπές, καὶ ἀειδές. νύκτῃ δὲ τὴν Ησπέρην οὕτω
 καλεῖ. σκορπίον δὲ νύκτῃ τὸν Ηρακλέα λέγεται, διὰ
 τὸ φοινικόν. ὁ δὲ θυπερός.] Αγαπήτωρ. ἀγρε-
 τῆς.] ἀγρεδότης, παρ' ὅσον Ἀρκὰς τῷ τῷ γῆρας. οἱ
 δὲ ἡπειρώται καὶ ἀγρεδότης. ἢ ἑσπεριος, παρ'
 ὅσον ἀγρεὰ τρεοφῇ ἐχθρόντι οἱ Ἀρκάδες, ἡ-
 πει βαλάνοις, ὡς καὶ ὁ παροιμιώδης χερσμός·
 πολλοὶ ἐν Ἀρκάδι βαλάνοι φάροι ἀνδρὲς
 ἔσσι.

Χερσαῖος αὐτόδαῖτος ἐκ γόνων δρυὸς

Λυκαυνομόρφων, Νυκτίμου κρεανόμορον.

Terigena coniuia nepotum quercus
 Lupiformium, Nyctimi sectorum,

Χερσαῖος.] ὁ τὴν μεσόγειον τῆς Παλαιον-
 νήσου Ἀρκάδιαν οἰκῶν, ὡς καὶ Ομηρος ἐμφαι-
 νων μὴ ἔχον ναῦς αὐτοῖς, διὰ τὸ πόρρω εἶναι τῆς
 θαλάσσης, ἐπὶ αὐτῷ.

Αὐτὸς γὰρ σπὶ δῶκεν ἀναξ ἀδελφὸν Ἀλαμέμων,
 Νῆας εὐσελμοῖς περὶ αὐτὸν οἶνοντα πόντον,
 Αἰγρείδης, ἐπεὶ οὐ σπὶ θαλάσσια ἔργα με-
 μήλει.

ἐκ γόνων δρυὸς.] Ἀρκὰς ὁ Διὸς, ἢ Ἀπόλλω-
 νος παῖς, καὶ Καλλιπὸς τῆς Λυκάονος θυγατρὸς,
 ὡς φησι Χάρων ὁ Λαμψακινὸς, καυηγῶν ἐ-
 πέτυχε γινὶ τῷ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν, κινδυ-
 νουοῖσι καὶ μελλούσῃ φθαρεῖν αὐτὸν χυμάρ-
 ρου τῷ περὶ αὐτὸν ἐν τῇ δρυὶ, ἐν ἣ γένοντο αὐτῷ ἡ
 νύμφη, καὶ αὐτὸς τὸν ποταμὸν, καὶ τὴν γλῶ-
 χύμην αὐτῶν. ἡ δὲ νύμφη Προσποτέλεια
 τὴν κλήσιν, καὶ τὴν Εὐμνηλον, σιωλεθούσας αὐτῷ
 ἡγνῆ Ἑλαπον καὶ Ἀφείδαντα, ὅς ὦν εἰσὶν οἱ
 Ἀρκάδες, ὡς φησι καὶ Ἀπολλώνιος. (ὧν, αὐτῶν)
 Αἰ. ὅς ὦν Ἀρκάδος παῖς ὅς οἱ πνεύσκειν ἀμρι-
 Αμπακίης, ὁ γὰρ οἷος ἐν ἔρει δένδρεα ὄμνων,

Δητὶ αἰμαδρυάδος νύμφης ἀγρείδης λιγύων,
 Ἡμιν ἐδυρομένη ἀδελφὴ μελίσσεται θυμῷ.

ἢ ὅτι Ἀγαπήτωρ ἀπὸ δρυὸς εἶχε τὸ γῆρας. ὁ δὲ
 Δρύοψ, υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκάονος.
 ὧν τῇ σιωλεθῶν Ἀπολλων, ἔγκων ἐποίησεν.
 ἡ περὶ αὐτὸν τὸ βρέφος, ἔκρυπτε δρυὸς σελήχῃ, ὅ-
 θεν καὶ Δρύοψ ἐκλήθη. καὶ αὐτὸς Δρύοψ, οἱ παῖς
 Παρνασσὸν, ὡς φησι Ἡλίας· Διὸς Θεοδάμας
 ὃν ἐν Δρύοψατιν ἐπεφνε. Λυκαυνομόρφων.] κα-
 κῶς ἔφη. Λυκαυνομόρφων γὰρ ἀφ' ἑνὸς εἰπὲν· ὁ γὰρ Λύ-
 καυται, ἀλλὰ Λύκοι γένοντο οἱ Λυκάονος παῖ-
 δες, καὶ τῶν. ἡ δὲ ἰσπεῖα αὐτῇ Πέλαγος τῷ
 πατρὶ τῷ Διὸς καὶ Νιόβης, ὡς καὶ Λυκάων παῖς, ἐκ
 Μελισσίνης κόρης, εἴτεν Κυλλήνης, ὡς φησι
 ἄλλοι παλαιά. ὧν καὶ παλαιά βασιλεῖς τῷ Ἀρ-
 κάδων, πολλοὶς γάμοις δέδωκε πεντηκοντόπαις,
 ἀλλ' αἰετὸς βλάστημα τῷ πένων ἔφυ. ὧν τῷ
 Μάγνητος Θεσπρωτὸς αὐτῷ Νυκτίμω, Καύκων,
 Λύκος, Φθίωνος καὶ Τηλεβοῆς, Αἰμῶν, Μαν-
 ῆνοις, Στυμφίλος τῷ, καὶ Κλείτωρ, Ορχομέδους
 τε, καὶ ἑπτοιοὶ πάντες, ὡς ἔφη, οἱ αὐτῶν ἀσέβες καὶ

L. ij.

ἡσυχασίᾳ. Ζεὺς δ' εἰκαδὲς ἀνδρὶ χερσὶν ἔπει-
 ῥα γίνεταί αὐτοῖς. οἱ δὲ καλέσασθαι αὐτὸν
 ὅππῃ ξένος, σπάρηοισιν ἕνα παῖδα. ἧν ὀπρὶ
 εἰλῶν, οὐτὰρ ἀπὸ Γαλακτοσύμβου, παρέθεντο
 τῇ Τραπίζῃ. Ζεὺς δὲ μυσταχρεῖς, τίς μὲν Τρα-
 πέζαν ἀνέτρεψεν, ὅθεν καὶ ὁ Τραπεζίτης ἐν
 Ἀρκადίᾳ καλεῖται. Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς
 κρεμμυοὶ, πλὴν Νυκλήμου τῷ νεωτέρου. Νυκλήμῳ
 δὲ τίς βασιλείαν λαβόντες, ὁ δὲ Δουκάλιος
 νος γίνεταί κατὰ κυσμοῦς δὲ τίς τῷ Λυκάονος
 παῖδων ἀσέβειαν. ἄλλως. Οὐ Ζεὺς ὅππῃ ξένος
 τῷ Λυκάονι, ἐστὶν αὐτοῖς δὲ πύπυ υἱοὶ ἔσπευσαν
 πειρῶμενοι εἰ θεὸς ὄντιν, κρεανομήσαντες Νυκλή-
 μων. καὶ τὰ τοῦτου κρέατα συμμίσξαντες τοῖς
 ἄλλοις κρέασι, παρέστησαν τῷ Διὶ. ὃ ὀργισθεὶς
 ἀνέτρεψεν τὴν Τραπέζαν, ὅθεν καὶ Τραπεζιδο-
 τὰ πόλις ὄντιν ὁ Ἀρκάδιος. τοὺς δὲ Λυκάονος

παῖδας αἰεὶ ἐλε κραιωνῶ, καὶ τὴν Ἀρκαδίαν οὐκ
 νεχῶς ἐκκραύωσεν, ἕως ἢ γῆ πᾶσα κελούσῃ τὸν
 Δία, τίς χεῖρα ἔχειναι. Διὸ φασὶ παρὰ τοῦ
 ἐν Ἀρκάδιον ἐκκαλεῖσθαι γῆρας. οἷος δὲ ἦν
 Λυκάονος παῖδων εἰς λυκαίαν μετέβαλεν, οἷος ὁ
 Λυκοφρων ἐκ. οἷα πῶς ἔφη λυκαίνομόφοις
 γῆρας. εἰ μὴ πῶς εἶδος αὐτῇ εἶδος ὥφειλεν εἶ-
 πεῖν, αὐτῇ τῷ ἀρκτομόφω. Καλλιστῶ γὰρ, ὡς
 ληροῦσιν, ἢ Λυκάονος θυγάτηρ, σωτήριος ἦν Ἀρ-
 τήμει, ἢ Ζεὺς ἐρεσθεὶς σωδὺν ἄρξαται. ἄρκτον δὲ
 τῷ τῷ ποιεῖ, δὲ τὸ λαθεῖν τὴν Ἡραν, ὅς
 ἦς ὁ Ἀρκάς ἐγῆνη. ἐκ τῆς δὲ τῆς Σει-
 ρῆς κατὰ γαίαν καὶ ὁ Ἀγαπήνωρ. Νυκλήμῳ
 κρεατόμων. καὶ τῷ λῆρος τῷ Λυκοφρονος
 λόγῳ. οὐ γὰρ τὸν Νυκλήμῳ ἐκρεατόμῳ, ἀλλ'
 ἔτερον ὀπρὶ τὸν παῖδα, ὡς φησὶν Ἀπολλοδώ-
 ρος, καὶ ἔτεροι.

Τῶν πρὸς δὲ μιλῆης φηγόντων πύργων ὀχλῷ
 Σπληνδῶ κατ' ἄκρον χεῖμα θαλάσσιαντων πυρὸς
 Χαλκωρυχίσει, καὶ τὸν ἐκ βοθροῦ ἀπάσῃ
 Βῶλον, διέκλεη πρὸ μεταλλῶν γνῶτος,
 Οὐ φέτι μὲν ἀείξειν Οἰτάος τόνυξ,

Fagineorum ante Lunam panum cibum
 In cinere per hyemem summam fountium,
 Aes effodiet, ac glebam euellēt
 Ex fouea, ligone specum omnem scrutans:
 Cuius patrem occidit dens Oetaeus,

Τῶν πρὸς δὲ μιλῆης. πρὸς τὸν τὸ σκόπου,
 ὅππῃ καὶ τὸ ὀπρὶ ῥήματα τὸ ἔφελκυστικὸν ἔχουσι,
 φωνῇ ἐν τῷ ὀπρὶ φεραδῶν, συμφῶν δὲ ἐκ ἐπὶ, ὡς
 τῷ κ' ἄρ' ὅς τ' ἔστω. καὶ πύπυ ἐν τῷ πολλοῖς τῷ
 ἔμειδαν δὲ ἀσύρομαι, ὁ αὐτῷ ἄρ' ὡς ῥήματα πρὸς
 τῷ ὄντων ἔμοι. πρὸς δὲ μιλῆης, φηγόντων πύρ-
 γων] ἐπὶ πρὸς ἑλῖναι οἱ Ἀρκάδες. ἐστὶν ὅππῃ τὰς
 βαλάνους. ἢ ὅππῃ πρὸς ἑλῖναι οἱ ὕβρις αἰετῶν
 ται. πρὸς τῷ τὸν ὕβρις αἰετῶν. ἄλλοι ὅππῃ
 ὡς μισροῖς δὲ ἀλλοῖς, ὡς λέγοντας ἀρχαίους
 εἶναι, καὶ τῆς σελῖναι παλαιότερος. π' ἢ ἀλ-
 ληρεμῶν πρὸς οὕτως. ἀσφαλῶς γὰρ καὶ

ὄντων, μιλῆης, ἰσημερίας, καὶ τὰ πᾶσι τὰ
 τα Ἀρκάδων βασιλείας, ἢ Ἀτλῆς Δίους ὕβρις,
 ἀπὸ Σελῖναις συλλογισμῶς. ὕβρις ὅππῃ
 ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι Ἀρκάδες θυσιῶν θεοῖς κα-
 τέδξαν, πρὸς τὸν μῦθον, δὲ ὑπερὸν ἵππον λυκόν,
 τῷ τὸν δρῶς φύλλα. ὅθεν ἢ Πυθίαι, πολλοὶ ἐν Ἀρ-
 καδίᾳ βαλάνους φάσιν αἰετῶν. χαλκωρυχί-
 σι.) ἐπεὶ δὲ χαλκοῦ πλὴν μάλιστα ὅππῃ ἐν Κύ-
 πρῳ, λέγεται, ὅππῃ πρὸς ἑλῖναι ὅππῃ Ἀρκάδας
 ὁ Ἀγαπήνωρ εἰς Κύπρον, χαλκὸν ἐργάσεται, ἐ-
 γὰρ δὲ φημί, ὅππῃ πρὸς ἑλῖναι εἰς Κύπρον, ἐ-
 πὶ χαλκωρυχίσι εἰσὶν. ἀπρὸς γὰρ τὸ ποιῶν
 τραχηλὸν γῆρας χαλκωρυχίαν, τὸ ὅππῃ φημί

κ' σύλληψιν, ἢ χαιρεινπομόν. Αἰαπίνωρος πα-
τήρ τῷ Αἰκαίῳ. οὕτως δὲ τὸν Καλυδώνιον
καὶ πατρὸς ἐξελεῖται, αἰνέτην ἵππ' αὐτῶν. τὸ δὲ
παλαιοῦ τῆς ἰσοείας Ομηροῦ φησὶ, καὶ Σωπεί-
λος ἐν τοῖς Καλυδωνιακοῖς λέγειν. ὁ δὲ Κα-

λυδώνιος οὗτος, πρῶτον πατὴρ τῷ Οἴτῳ δι-
τείων, ὑστερον ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν, Ἀρτέμιδος
μηνίδι, ὅτε ἐκεῖ ἐβυσσὸν αὐτῇ ὁ Οἶκος. ἄλ-
λοι δὲ θεοὶ δαίνυνται ἐκαστόμβας. Οἰτάκος οὖν
διὰ τὸτο.

Βουβώνος ἐν τὸν μασι θρυλλίξας δέμας.

Εἴρω δ' ὅτ' τλήμων σὺ κακῶ μαθὼν ἔπος,

Ὡς πολλὰ χεῖλεις καὶ δεπαγρῶν ποτ' ἦ

Μέσω κυλινδρῶ μοῖρα παμμήτωρ βροτῶν.

Ὅ δ' αὐτὸς ἀργῶ πᾶς φालηριῶν λυθρῶ

Στόργυλξ δεδουπῶς τὸν κτανοῦντ' ἡμιώατο,

Γλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχητοῦ σφυρόν.

Τεῖτος δὲ τῷ μάρφαντος ἐν χεῖλεις πέττας

Inguinis in vertibulis lacerans corpus.

Cognovit verò miser cum damno discens.

Multa inter labrum & poculentas potiones

Gubernatricem voluere Parcā mortalium.

Candido namque tota candicans tabo

Setosa bestia moribunda interfeciturum est ulta,

Certò feriens extremam saltatoris plantam.

Tertius verò, fumentis ex caua petra-

Βουβώνος πέρμασι) πᾶς ἀειφερείας τῷ
βουβώνος σιωπείας τὸ σῶμα. βουβὼν δὲ ὄρν
ὁ τῷ ἰσχύος τόπος. ὃν ὁ φησὶν ὁ σφώτατος οὐ-
τος βουβώνια, ἐν ἴσημι, ἢ βαρβαρίζοντος καὶ
φλυαρουῦτος τῷ αἰδρόσ, ἢ ἐμοῦ αἰμαθιγόντος.
νῦν μὲν δὲ ἐν τῷ βουβώνι φησὶ τὸν Αἰκαῖον πλη-
γῶν, ἔπειτα μετὰ μικρόν φησὶ, γλήξας ἀφύκτως
σφυρόν. ἐξ ὅθεν πάλιν γινώσκω σφυρόν, τὰ πρὶν ὅτι
ἀσφάλατον μέτρη. βουβωνόσφυρον οὖν μὴ
γινώσκων κ' τὸν σφώτατον τῶν, καὶ φανδρεῖς ἰ-
σοείας μυεῖας λέγοντα, καὶ ἐαυτῶν αὐτὸν μόνον
πῆς ἄλλοις πολλὰ μὲν ἐκαστοῦ, ὡς εἰσαν αἰ-
μαθιγόν. εἴρω δ' ὅτ' τλήμων.) λῆρος ὄρν
καὶ τὸδε. ἦν Σαμίων ἐν Αἰκαίῳ σφειφόρῳ,
ἐξ ἧλθε χροσμός μὴ πῆν ἔξ ἀμπελου. ὁ δὲ
Αἰκαῖος οὕτως ὡς ὦν Ποσειδῶνος, ὅτε Ἀστυπα-
λίας τῆς Φοίνικος, ἐφύτευεν ἀμπελον κ' Α

εἰσοτέλη τὸν τῷ πέλοις σιωπείας αὐτῶ. μείνης
δὲ εἶπεν αὐτῶν Αἰκαῖῳ, ὡς οὐ ποιοῖ οἶνον ἐκ
τῶντος. ἐνλωχίας δὲ τῆς ἀμπελου κερπὸν,
ἀπέθλην ὁ Αἰκαῖος πῶν πεφυλλῶν εἰς κύλι-
κα, ὡς πτόρμος, καὶ κατεγέλα τῷ μανίως, δει-
κνύων τῶν κύλικα. ὁ δ' ἔφη, πολλὰ μεταξὺ
πέλει κύλικος καὶ χεῖλεος ἄκρου. βοῆς ὁ γρη-
μῆς, ὡς σὺς λυμανομένου πῶν χόρην. δις
τῶν κύλικα ὁ Αἰκαῖος, ἐξ ἧλθε ὅτι τὸν σῶν
καὶ αἰνέτην. οὕτως δὲ ὁ Διόφραν ὅτι τῷ
Αἰαπίνωρος πατὴρ Αἰκαῖου, υἱὸς Αἰκαῖου
καὶ Εὐρυθέμιδος τῆς Αἰκαῖου, πρὶν τῷ Κα-
λυδωνίου σὺς τῶν ἐδίξατο. φασὶ δὲ πῆς,
πρῶτον πῶν Αἰαπίνωρος ἀκονίσαι κ' τῷ σὺς.
δεδουπῶς τὸν κτανοῦντ' ἡμιώατο, εἰ μὲν κ' τῶ
νοῦντ' ὄρν, ὡς ἐξ ὅθεν γράφω, οὕτως σιωπείας
δεδουπῶς καὶ ἢ χφ φερόμους τὸν κτανοῦντα

L. iiij.

μέλλοντα κτενεῖν αὐτὸν Ἀγκῆϊον ἡμιῶατο καὶ
ἐπιμύρησεν, πλήξας ἀφύκτως τὸ κτ' ὅτι βου-
βωνόσφυρον ἐκείνῃ. τὸ δ' ἔγχεφεν κτερόντα, με-
ρόν ὅτιν ὅππ' αὖτ' Ἀγκῆϊου. Ἀταλάτῃ γὰρ αὐτὸν
ἐπέβουλεν. Μελέαργος δὲ τῆς συοκτόνῳ δόρυ
παθεῖν τὸ μέτωπον πλήξας αἰεῖλεν. Ἀγκῆϊος δὲ ἐδὲν
γῆρας ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ, ἢ ὅπ' αἰατεῖν ἀμύρος
τὸν πέλεκυν, ὡς πλήξαι αὐτὸν, αἰνέσθῃ πληγῇς
ἴσθ' αὐτῷ. καὶ οὐτὼ μὲν ἐπ' Ἀγκῆϊου σω-
τακτόν. ὅπ' δ' ἢ Μελέαργος οὕτως, ὁ βαδύπα-
τὸν ὅτιν καὶ ἐκὼν ἐνδυμῆμα. ὁ δ' αὐτὸς ἐρρύθξ,
καὶ ὁδοῖς, ἢ ὅι οὐ χοῖρος δεδουπῶς, πεσὼν καὶ
κταυθεῖς, τὸν κτερόντα, ἢ τοὶ τὸν Μελέαργον ἡ-
μιῶατο. πλήξας ἀφύκτως. ἄκρον σφυρόν, ἢ
τοὶ τὸν ἀσράγαλον καὶ πόδα τὸ ὄργιστον καὶ τρα-
χυτάτου πολέμου. οὐχ' ὅτε αὐτὸν ἐπληξεν ὁ
χοῖρος παθεῖν πόδας, τὸτο εἶπεν, ἀλλὰ χαλεπὴν
τῶς καὶ αἰεῖως τῶτα φησὶν, ὅτι ἡμιῶατο αὐτὸν
δεσμήσας τοὺς πόδας αὐτῷ, καὶ ποιήσας αὐτὸν μὴ
διώσασθαι παρὲν αὐτῷ, δὲ τὸ ἀναρεθύναι ποιοῦ-
σας. ἀνελὼν γὰρ τὸν σὺν, τῇ Ἀταλάτῃ τὴν
κεφαλῇ τῷ σὺς καὶ τὸ δέρας ἀκροθίνιον χαλ-
εῖται. παρὲν αὐτῷ δὲ γῆρας ἐκείνῳ πύτυν ἐνεκα τῆς
μῆτρός αὐτῷ ἀδελφοῖς, καὶ ἐχθροῖς αὐτῷ γῆ-
ρας αὐτῷ ἀδελφοῖς. Ἀλκίαια δ' ἢ τὸ πύτυν μήτηρ λυπη-
θεῖσα ἐνεκα τῷ συμβαίοντος τοῖς ἀδελφοῖς, τὴν
παρὲν αὐτῷ μοιρᾷν δάδα κατέκασεν, ὡς ἐπεί, ὡς
συσταπκῶν οὖσαν τῆς Μελέαργου ζωῆς ἀκράαν
φυλατῆρ' αὐτῷ. πνέες δὲ, φυλάδα ἐλαῖας ἔχ' οὐ
δάδα φασὶν. ὡς ἐν τῇ κηφῇ φασὶν, τῇ Με-
λέαργῳ ἐν τῇ ἐκτέλει σωτέον, καὶ ἐφύλατῆν
ἀκρίβως ὑπὸ τῇ μαίτῃ τῷ μαρδοῦσαι, ὡς ἐς
τ' αὐτὴν φυλάτῃ τῇ φυλάτῃ ἀδελφῆς, ἀβλαβῆς
καὶ ὁ Μελέαργος ἔσται. εἰ δὲ φθαρῇ, καὶ ὁ Με-

λέαργος συμφορῆσται. αὐτῷ οὐδ' ἔτι πᾶ-
σι τῇ τῇ ἀδελφῇ καὶ πατρὶ καὶ σὺν αὐτῷ
παλάμῳ, καὶ νεκρὸν εὐρούσαι τὸν παῖδα, σω-
κτενεῖ αὐτῷ. οὕτως ἐστὶ φημι σωτακτόντα
κτερόντα. Τεῖος δ' ἢ Αἰγῆος ὁ Πανδίωνος υἱός,
ἢ Σκυρίων, ἢ κτ' ὁ Πανδίωνος υἱός, ὁ καὶ
ἐποποιήσας τῇ Πανδίωνι, βασιλεύων Ἀθηνῶν,
γαμῆν παρὲν Μῆτην τὴν Ὀπλήν. δέυτε-
ρον Χαλκιδῆν, τὴν Πηξίλορον, ὡς δ' ἀλλὰ
ἄλλον, μίαν ἐστὶ γυναικα αὐτῷ ἰδὼν τὴν Περ-
σέως. ὡς δ' ἐν ἐγνέσθ' αὐτῷ πᾶσι, δεδουπῶς
Πάλλαντος Νίσσον καὶ Λύκον τοὺς ἀδελφοὺς, ἐρ-
χεται εἰς Πυθῶν παρὲν αὐτῷ κτεροσφύρος,
ἐδὲν αὐτῷ χερσὶν.

Λακὸν τὸν παρὲν αὐτῷ Πανδίωνος φέρειτε λαλῶν,
Μῆ λύσης, παρὲν ἐς ἄκρον Ἀθηνῶν αὐτῷ
καί.

ἄλλων δ' ἔτι τὸν χερσὶν, παρὲν αὐτῷ
Τροίλῳ παρὲν Πιτῆα τὸν χερσὶν αὐτῷ, καὶ
ὁς μεθύσας αὐτὸν ἐποίησε συγνέσθαι τῇ θυγατρὶ
Αἰθρᾷ. τῇ δ' αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησάσθαι
αὐτῇ. ἐγνέσθ' αὐτῷ Αἰθρᾷ γῆρας αὐτῷ, ὁ Αἰγῆος
ὑπὸ κοίλῳ πέτρᾳ ἔθετο ξίφος καὶ ὑπὸ δὲ
ματῶν, ὡς φησι Πλούταρχος, ἐκ Καλλιμάχου λέ-
γει.

Εργα δὲ μιν Τροίλῳ καλουεῖν ὑπὸ πέτρᾳ
Θῆκε σὺν ἄρπιδισι.

Καὶ αὐτὸς μὲν ἀποδημῆν παρὲν Ἀθῶνας. τῇ δ'
Αἰθρᾷ ἐπλησάσθαι, εἰν ὑπὸς ἐξ αὐτῆς γῆρας αὐτῇ,
δεῖξαι αὐτῇ τὴν πέτρᾳ, καὶ λαβόντα τὸ ξί-
φος ἐκ κοίλῳ αὐτῷ ὑπὸ δὲ ματῶν, ὅπ' αὐτῷ
ἐφαρμόσοιτο, ἐκ δυνάμει κινῆσαι τὸ ξίφος, πλεῖν
εἰς Ἀθῶνας ὁ καὶ ἐποίησεν αὐτῇ γῆρας, δὲ γῆρας
σὺν τῷ πατρὶ.

Κέλωρ γίγμωντος ὅπλα, τὸν ποτ' εἰς λέγος
Λαθραῖον αὐτόκλητος ἰδαῖα πόρρις

Gigantis arma filius, cuius olim in lectum
Furtivum voluntaria Idæa iuvenca

Κέλωρ) υἱὸς τῷ Γίγαντος Θησέως, τῷ μαρ-
δοῦσαι τὰ ὅπλα διλόνει τῷ Αἰγῆος, ἐκ τῆς κοί-
της πέτρᾳ. ἢ ὁ Κέλωρ, ὁ υἱὸς τῷ Θησέως, τῷ
μαρδοῦσαι καὶ λαβόντος τὰ ὅπλα τῷ γίγαντος,

ἢ τοὶ τῷ Αἰγῆος ὁ παρὲν βέκλον. ὁ γὰρ Αἰγῆος Ἀθῶ-
νας καὶ γῆρας αὐτῷ ἐρεχθῆος. πνέες δ' ἢ καὶ
εἰνα τῶν λέγεται τῇ αἰαδόντων ἀπὸ τῇ ὁ-
δόντων τῷ δρακόντος τῷ ἐν ὀφθαλμοῖς, ὡς καὶ Ἀν-

δρυπών. πείπον δὲ λέγει ἀπελθεῖν τὸν Ἀκά-
μαια, τὸν πῦ Θησέως παῖδα ἐν Κύπρῳ, ἀφ'
οὗ καὶ ὄρος καλεῖται Ἀκάμας. φασὶ δὲ πηγὴς, οὐ
μόνον Ἀκάμαντα, ἀλλὰ καὶ Δημοφάντα, τὸν αὐ-
τοῦ ἀδελφόν, ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον. τὸν ποτ'
εἰς λέχος.] ἀντίπῳσις, οὐ ποτ' εἰς λέχος λα-
θραῖον ἵξεται, τὸ Ἀκάματος δηλονότι. Ἰδαίη
πόρρις καὶ δάμαλις, ἥτοι ἡ Λαοδίκη. Διομή-
δης γὰρ καὶ Ἀκάμας ὁ Θησέως, παρ' αὐτὸν ναυτο-
λήσῃσι τῷ Εὐκλῆϊ, ἐπαρθεῖσαν παρὸς τῷ
Τρῶας δὲ τῷ Εὐκλῆϊ, ἐραδίᾳ δὲ Λαοδίκῃ
ἢ τῇ Γριάμῳ θυγάτηρ Ἀκάμαντος, ἐμνήσθη
αὐτῆς, καὶ ἔπειτα τὸν Μοῦνιν κληθέντα. φοβουμένη
ὅτι δέδωκε τὸ βρέφος Αἰθήρῃ τῇ Θησέως μητρὶ,
ἥτοι τῇ Μάμμῃ τῷ Ἀκάματι, ἀνατρέφειν αὐ-
τό. σιωπῇ γὰρ τῇ Ελένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ ἢ Αἰθήρῃ
Ἀθηνᾶν, ὅρα γὰρ τὰς τῶν Διοσκουρέων, δι'
αἱ μέλλει εἶρεῖν. πάλιν ὅρα γὰρ τῆς Ελέ-
νης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐκούσῃ σιωπεῖτο καὶ αὐ-
τῇ. μάλλον ὅτι Ἀἰθήρῃ αὐτῇ ἐπεισε τῷ Εὐκλῆϊ
Ἀλεξάνδρῳ ἀκολουθῆσαι. τῷ τῇ αὐτῇ τῇ Αἰθήρῃ
τὸν Μοῦνιν ἔδωκεν ἀνατρέφειν ἢ Λαοδίκῃ, ἢ ὅ-
τι οὖσα τὸ ἥμισυ αὐτῆς Ἀκάμαντος τὸ παιδίον
λαβοῦσα αἰετρεψεν. αἰοῦσις ὅτι τῆς Τροίας
αἰαγλωεῖσα Ἀκάμαντι, ἀπῆρε μετ' αὐτῇ,
κομίζουσα καὶ τὸν Μοῦνιν. καὶ Θράκη πε-
ραχμοῦν, καὶ κνημητιῶν, ὅφρις δα-
κῶν τὸν Μοῦνιν ἀνέλεον, ὡς φησιν Εὐφο-
ρίων.

Ἡ οἱ Μοῦνι τῇ τέκε πλοῦν ἐν ὄρω,
Ἀλλὰ ἐσθλὴν τε, καὶ ἐν κνημησιν ὀλω-
θου,
Ἀγρώων τ' αἶμα πατεῖ, πελώριος ἔκτανεν
ὕδρος.

Ἡ ζῶς ἐς Ἀθῆν ἵξεται καταβάτις
Θρῳοῖσιν ἐνταχεῖσα Μοιρίτου Τηχῆς,
Οὐδὲ ποτ' ἀγρώωντα Κρητῶνις ἔχεις,
Κτενεῖ, παταξας πτέρην ἀγρίῳ βέλῃ,
Οτὸν τεκόντος αἰχμαλώτος ἐς χέρας
Ἡ πατρὸς μήτωρ τὸν δνόφῳ τεθραμμένον,
Βάλῃ νεογνὸν σκίμνον· ἢ μόνῃ ζυγόν
Δούλῳ ἀμφήρῳ Ἀκταίων λυκός,

Καὶ τῷ τῷ οὕτως· ἢ ὅτι ἐννοία τῆς αὐτῆς, ὅτι
πέντε ὧν εἶπε μέλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον,
τεῖος ἀπελθούσας ὁ Ἀκάμας, ὁ τῇ Θησέως
παῖς, τὸ τὰ ὅπλα λαβόντος τῇ Αἰγέως ἐκ τῆς
πέτρας. ὁ γὰρ Ἀκάμας ὀλίγας ταύτας παρὰ
Θραξὶ Βισάλταις, καὶ ἐρᾷ τῷ Φυλλί, ἢ
θυγάτηρ τῇ βασιλῆως. καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν
ἐγγυᾷ ὅτι παρὰ τῇ βασιλείᾳ. Ἀκάμας ὁ
βουλόμηνος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, πολλὰ
δεηθεὶς καὶ Φυλλίδος καὶ ὅτι ἐκείνης ὁμίας,
αἰσθρὸς ἦν ἐξερχέται. καὶ Φυλλίς αὐτὸν παρ-
πέμπει ἄχρι τῷ καλουμένῳ ὀνέα ὀδῶν, καὶ
δίδωσιν αὐτῇ κισθίον, εἰπούσα ἱερὸν τῆς μη-
τρὸς Ρέας, καὶ μὴ αὐοῖσθαι αὐτῇ, εἰ μὴ ὅταν ἀπελ-
πίσῃ τῷ πατρὶ αὐτῷ αἰδομένη. ὁ δ' ἐλθὼν εἰς
Κύπρον, ἐκεῖ κατὰκει. καὶ χρόνου διελθόν-
τος ἢ Φυλλίς ἀρᾷς τιμῇ, καὶ τῇ Ἀκάμαντος,
ἐαυτῷ αἰμαρῆ. Ἀκάμας δὲ τὸ καὶ βῶπον
αὐοῖσας, φάσματ' ἐρατῆς, αἴετον ὅτι τὸν
ἵππον, καὶ τὸν ἐλαύνων ἀτάκτως ἀπίπυται.
τὸ γὰρ ἵππου σφαλέντος, ἐκ τῶν ὀπίσθων μερῶν
κατενεχθεὶς, τῇ αὐτῇ ἐμπήγνυται ξίφει. οἱ δ'
ὑπὸ αὐτῇ, κατὰ τὴν ἐν Κύπρῳ, πόρρις, πόρ-
ρις, ἢ δάμαλις, καὶ ἐκδοτὴ τῇ τῇ, καὶ παρὰ
τῇ τῇ, πόρρις. καὶ ἐστὶν ὁ σῆχος χαλίσματος, ὅ-
τι πάθος ὅτι τῇ ἱαμβικῷ μέτρῳ, οἱ δὲ μετὰ γραφῆς,
ἢ τῇ αὐτῇ ὁ ποιητὴς Δυκόφρων, δι' ὅτις ῥ' ῥα-
φόντες, αἰμαρῆς ῥαμμαλῆς τέχνης φαίνον-
ται, καὶ παρὰ τῇ καὶ μετεκλήσας, ὡς ἀγροῖσταις,
ὅτι καὶ ὁ χαλίσματος. ὑπὸ τῇ ἱαμβικῷ μέτρῳ
παίεται. κρητῶν ὅτι χαλίσματος καὶ σκίμνον τὸν
πῶδα, ἢ καὶ ὁλοκληρίαν τὸν λόγον ὅτι αἶμαρ
ταυτον. πόρριν ὅτι καὶ δάμαλιν λέγει τῇ Λαο-
δίκῃ, ἀλλήθρως.

Veniet, ad inferos viua descendens.
 Lacrymis tabefacta mater Muniti,
 Quem aliquando venantem Thracia vipera
 Occidet, aspero feriens calcem spiculo:
 Quando parentis in manus captiua
 Auia nutritum in tenebris
 Catulum iniecerit recentem: cui soli iugum
 Seruile imprefferunt Atheniensium prædones,

Η ζῶς' ἐς ἄδην.] ὡς πῶς Λύκοφρον ἀνὰ νό-
 λουθα ῥάφεις.

Ἐναντία σύμπασιν, καὶ σαυτῇ πλέον,
 Ἄνω γὰρ εἰπὼν οἷς ῥαφαῖς μετ' ἐκρότοις,
 Ὡν πλὴν μὲν αὐτὸν παρεμνοῖ ἡ πικρὸς κόπης,
 Κευθμῶ χαλκῶσαι χρίσεται θυσσάφης
 Λόβυσσας ἅπλῳ ἀγγίπῳι σαναγματῶν,
 Ἡρώα χαρὰ δ' ἄρα συμπεσέτω καὶ γὰρ ἡ,
 Ὅταν τὸ καλλιπύργον Ἰλίου πέδον,
 Ἐκκλῶ στρατὸς πέσῃεν ἔλθεν εἰ κεράτει.
 Ταῦτα φθὶν εἰπὼν, νῦν ὡς αὐτῶς λέγεις.
 Τί μὲν γὰρ θανούσας φθὶν πεσούσας χαρὰ δ' ἄρα,
 Αὐτὸς αἰσῶς, καὶ νεκροῖς αὐτῶν πάλιν,
 Θνήσκουσιν ὡς φῆς συμφορὰς τῶ Μενέτιν,
 Θρήνης ἐχέδνης πρὸς βολῇ τεθνηκότος.

Κρητῶν.] ἡ Θρέκη, ἀπὸ τῆς Κρητῶνης.
 Ἀρεὸς καὶ Κυρλῶνης θυγάτηρ. δνόφαι.] ἀπὸ
 τῆς γνόφης, Δωκεῖς. οἱ γὰρ Δωκεῖς ἀπὸ τῆς γ,
 ἢ ἡ θάσσιν. ἡ μόνη ζυγόν.] Πειρίθους ἔθνη-
 σεις, ὁ μὲν Διὸς ὦν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, φίλιαν ποιη-
 σάμενοι, ἀρπάσας σινέθεντο Διὸς θυγάτηρα.
 ἀρπάσαντες γὰρ πλὴν Ἐλένης, πείθενται

ἐν Ἀθίνας τῆς Ἀθηναίων Αἰθρας, τῇ Γετῆως μὲν
 θυγάτηρ, μητὲρ δὲ Θεσίως. Κάτω δὲ καὶ
 Πολυδαικής οἱ Διοσκουρίδαι, οἱ τῆς Ἐλένης ἀ-
 δελφοί, πορθέσαντες πλὴν Ἀθικῶν δὲ πλὴν ἄρ-
 παζὶν τῆς Ἐλένης, Αἰθραν λαμβάνουσιν ἀί-
 χμαλώτων πρὸς αἰχμῶν αὐτῶν. ἡ ἡς ἀρ-
 παζίσιν πάλιν τῆς Ἐλένης ἔσθ' Ἀλεξάνδρου,
 σωμαπείρειν αὐτῇ καὶ ἡ Αἰθρα ὅλη Τροίαν. καὶ
 Ὀμηρος.

Αἰθρη Πιτῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τὴ
 βοώπις.

Ὅθεν αὐτῶν ἔα χιμαλώτων εἰπεν ὡς καὶ αἰ-
 χμαλώτων εἰπὼν ἔσθ' Ἀθικῶν, εἰς ἀντί-
 πονον τῆς ἔσθ' Ὀπείας ἀρπαγῆς τῆς Ἐλένης.
 ὁ δὲ νοῖς οὕτως, ὅτε ἡ Αἰθρα μετὰ πλὴν καὶ αἰρε-
 σιν τῆς Ἰλίου τῇ πατρὶς Ἀχαιῶν Μούνηται
 εἶναι, πότε ὁ Μούνης ἐν Θρέκῃ ἀποθανεῖται.

Ἀχαιῶν λύκοι.] οἱ τῶν Ἀθιῶν ἀρπαγῆς
 καὶ πορθέται· λέγεται δὲ τοῖς Διοσκουρίοις. ἀπὸ
 δὲ ἐκαλέτο ἡ Ἀθικὴ, ἡ ἀπὸ Ἀχαιῶνος βασι-
 λέως, ἡ ὅτι τὸ πλεῖον μέρος τῆς Ἀθικῆς, ἀπὸ
 ἢ ἡ πρὸς γαλακτοῖν ἔστιν.

Τῆς ἀρπαγῆς αἰτίποινα Θυάδης·
 Ὡν ὅσρα ἐκὺν ἐρόβιλος ἐν τετμηλῆός,
 Κόρσιν σκεπάσει ῥῦμα φοινίου δρόος·
 Ταῖς δ' ἄλλας θριπόρωτος ἄψαντος δόμων

Raptæ ultionem Bacchæ:
 Quorum caput oualis testæ hemisphærium
 Operiet, hastæ cruentæ propugnaculum.
 Reliqua porro vermiculatum non tangens ædes.

Ὡν ὅσρα ἐκὺν

Ἄν' ὄρακου ὀρόβιλος.] ἐρρέθη πάλαι, ὅπως
ὁ Ζεὺς κύνων ὁμοιωθεὶς, ὡς αὐτῷ, ὡς λιθοδότης,
ποῦ τις γλῆνα· ὃν ἐκείνους τῶν ἡμῶν τῶ ὄρακου
τῶ αὐτοῦ περικεφαλῆς ἐξῆλθε. ὀρόβιλος δὲ τὸ πε-
ριφέρῃς διχότομον τῶ αὐτοῦ. κόρσην.) κόρσην κυ-
ρίως ἡ μῆνις λέγεται. καὶ δὲ τῶν κεφαλῶν φα-
σιν, ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῇ περὶ εἰρήνης, ὡς
πολλῶν καὶ κόρσην αὐτῶν ἐβλάστησεν. τὴν δὲ
ἄλλα θριπόδρωτες.] θριψὶ ὁ σπῶν λέγεται, ὅς ἐστιν ἐν-
ταῖς τοῖς ξύλοις. ὅτιν γὰρ θριπιδῶνται σφραγι-

δας, οἱ παλαῖοι ἐσφραγίζον ξύλοις ὑπὸ θρι-
πῶν βεβρωμένοις, διὰ τὴν αὐτῶν πολυκύντησιν. ὅ-
τι τοῖς, μόνον τῶν Αἰθίων δουλώσαντες καὶ αἰ-
χμαλωτιστὲς αὐτῶν τῆς Ἑλένης, ἀλλ' ὁ-
λίαν Αἰθιῶν, ὡς καὶ ἐσφραγισθῶν θριπιδῶ-
των σφραγίδι περικεφαλῶνται. οἱ γὰρ Διόσκουροι
καὶ Θησέως στρατεύσαντες ἔνεκον τῆς ἀρπαγῆς τῆς
Ἑλένης, ἐφ' ὅταντο πάντων τῶν τῇ πόλει, πλην μὲν-
της τῆς Αἰθίας. διὸ καὶ θαυμάσιον αὐτοῖς οἱ Αἰ-
θιοὶ αἰσθάνονται, ὅτι τοῖς θεοῖς ἐσφραγίσαντο.

Σφραγὶς δοκεῖται, θάμβος ἐλθούσας μέγα.

Αδὴ περὶ ἀφρων κλίμακας γήσκει δρόμον

Τοῖς ἡμιθνήτοις διπύχους Λαπερσίους.

Sigillum servabit, magnum incolis miraculum:
Id quod ad astrorum gradus muniet viam
Semideis geminis Laperfiis:

Αδὴ περὶ ἀφρων κλίμακας.] ἅπαντα ἀφ-
ρημαῖα, ἃ περὶ τοῖς Αἰθίοσι οἱ Διόσκουροι
ἐνδεῖξαντο, ὅπως ὅσοι αὐτοῖς καὶ κατα-
θνήσκουσιν τοῖς ἀφροῖς. οἱ γὰρ διδυμοὶ εἰς ἡμί-
θῳ Διοσκουρῶν κατηγεύοντο, ὡς καὶ Εὐελ-
πίδης φησὶ ἐν Ὁρέσει δι' Ἑλένης.

Ἡ δὲ ὅτιν, καὶ ὅτιν ἐν αἰθέρι πύχαις,
Σεσσομένην τὴν καὶ θανούσαν περὶ σέθεν.
Εἰς τὴν νῆα τῶν ἡμῶν, ὅτιν φασγάνου,
Τοῦ σὺν κελύφει ἡρπασθῆναι Διὸς παῖτος.
Ζηνὸς γὰρ οὐκ οὐκ, ὅτιν νῆα φησὶν ἡρώων.

καὶ μετ' ὀλίγα·

Εἰς τὴν Ἑλένην Διὸς μελάθρους πλάστω,
Ἀμωπὴν ἀφρων πόλον ἔκαστας,
Εἰς τὴν παρ' Ἡρα, τῇθ' Ἡρακλῆος
Ἡσὴν παρὰ δὲ θεῶν αἰθέρος
Εἰς τὴν σπείδαν ἐν ἡμῶν αἰθῇ,
Σὺν τῶν παρὰ δὲ θεῶν Διὸς υἱοῖς
Ναύταις, μετέδουσα θαλάσσης.

Τοῖς ἡμιθνήτοις.] ἡμιθνήτος καὶ ἡμιθνήτος
ἀφρημαῖα, ὅτιν λέγεται ὁ ἡμιθνήτος, καὶ
ἡμιθνήτος τῶν ἡμῶν. ἡμιθνήτος γὰρ τὸ ἡμῶν ἐ-
λθὼν τῇθ' Ἡρα, καὶ τὸ ἡμῶν αἰθέρος, ὅτιν ἡμῶν
θεός. ὅτι ἡμῶν ἐν τῇθ' Ἡρα, καὶ ἡμῶν ἐν
τῇθ' Ἡρα, ὡς οἱ Διόσκουροι. ἡ γὰρ ἡμῶν αἰθῇ.

δὲ.. Τανίνθου ἀδελφὸς Κνωρῆς, Κνωρῆς
δὲ παῖς Πελοπιδῆς· αὐτὸς καὶ Γοργόνης τῆς Πε-
σέως καὶ Σπασχόρου, Τιωδάρεως, Ἰκαρίου καὶ
Αρπύνης καὶ Αἰθίας. Αρπύνης τῆς Αἰθίας, Ἀρπύνης
τῆς Οἰθαίου, ἡ Ἀρπύνης τῆς Αἰθίας, Ἀρπύνης καὶ
Ιθάκης. Αἰθίας καὶ Φιλοπιδῆς τῆς Ιθάκης.
Φοῖβη καὶ Ἰλαίη. Ἰκαρίου καὶ Γελοπιδῆς τῆς
Ιθάκης, υἱοὶ πάντες, καὶ Οδυσσεύς καὶ Ἰωνελοπιδῆς.
Τιωδάρεως καὶ Αἰθίας, Τιωδάρεως, καὶ Ἰκαρίου
καὶ Κλυταμνήστου καὶ Ἰκάρου καὶ Ἰκαρίου καὶ
Ἑλένης καὶ Κασσίου καὶ Πολυδῆ. καὶ ἑτέρους γὰρ,
οὗτοι Διὸς υἱοὶ ἦσαν, οἱ καὶ Φοῖβη καὶ Ἰλαίη
ἐν ἀρπύνης ἐγμῶν. καὶ Πολυδῆ καὶ Ἰκαρίου καὶ
καὶ Φοῖβης γένετο παῖς Μήσας, ἡ Μήσας
σπείδαν, καὶ Αἰθίας. Κασσίου γὰρ καὶ Ἰλαίης, Α-
νῶν, ἡ Ἀνῶν καὶ Ἀνῶν. ὡς τῶν οἱ
Διόσκουροι οὗτοι Διὸς υἱοὶ ἐν ἀρπύνης ἐγμῶν.
ἐλάσαντες γὰρ καὶ μετὰ Ἰθα καὶ Ἀνῶν
βοῦν Ἀρπύνης, μετὰ τὴν ὁπτιοπύουσι τῇθ'
Ιθα, ὅς τῶν βοῦν εἰς τὴν μέσην τὴν περὶ τῶν
εἰς φάσγαν τῶν ἰθίων μετὰ τῇθ' ἰθίων τῇθ'
βοῦν, ὅς τῶν δευτέρου τὸ λῆτον τῆς αἰθῆς, αὐτῶν
αὐτῶν ὅς ἰθίων τῶν ἰθίων μετὰ τῇθ' ἰθίων, εἰς
καὶ τῇθ' ἀδελφῶν, καὶ τῇθ' βοῦν ἔλασεν εἰς
Μεσσηνίαν. στρατεύσαντες γὰρ οἱ Διόσκουροι, καὶ

M. j.

τιώ ἀγέλιω οἰκίην ἤβωδ' ἤλασαν, καὶ ἄλ-
λα πολλά, καὶ κύνους ἐλέγχων. Κάτωρ δ' καὶ Πο-
λυδεύκης οὐρύθησαν τελέχ' ὀρυός. Λυγρεὺς δὲ
ἰδὼν Κάτωρα, ἐμήνυσεν Ἰδαίᾳ, ὃν κτίνει αὐτὴν.
Πολυδεύκης δ' δῶκ' αὐτῇ, τὸν δ' Λυγρεῖα
κτίνει δόρατι. ὑπὸ δὲ τῇ Ἰδαίᾳ λίσσιν ἐκ τῆς
Αφάρως παφου βληθεὶς, τιώ κεφαλῇ δ' σκο-
θεῖς, πίπῃ. Ζεὺς δ' Ἰδαν κεραυνῷ. Πολυδεύ-
κης δὲ ἀθάνατον ἐμύλε ποιεῖν, ὃ δὲ ἀφρείται θη-
σκὴν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν, ὁμοίως τῷ ἀ-
δελφῷ, ἢ καὶ τὸ ὁλοκληρεῖν τῇ ἀγαγῶς. καὶ ὁ
Ζεὺς τὸ αὐτὸς χαλεῖται, ὡς καὶ Ὀμηρος.
Ἀλλοτε μὲν ζῶντος ἐπερήμεροι, ἄλλοτε δ' αἵ τε
Τεθιάσαι, τιμῶν δ' λελόχεσαν Ἰσα θεοῖσι.
Τιμῶν δ' ἰσοεῖαν τῷ Διοσκυρόν καὶ Σπαρ-
τός, ὃ τὰ Κύπρια πεποικώς γεγράφ' αἶψα δ' Λυ-

καὶ Τυρρῶν προσέβαινε ποσσὶ χέουσι πεπιθῶς,
Ἀκρότατον δ' ἀφ' αἰβάς διεδέρετο γῆσον ἀπασαν,
Τανταλίδου Πέλοπος, πάρα δ' εἶσθε κύδιμος ἦ-
ρας, Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔστω δρυὸς ἄμφω κοί-
της, Κάτωρα θ' ἱππόδαμον καὶ ἀντιλοφῶραν
Πολυδεύκη, διπύχους, ἐφ' ὧν παρὼν τιμῶ ἰσο-
εῖαν, ὅπ' κατὰ πῦας ἐκ τῆς αὐτῆς πείθυμοι ἐγ-
νησαν. Ελένη, καὶ Κάτωρ, καὶ Πολυδεύκης, κα-
τὰ Ἰνῶς δ' ἐκ τῆς αὐτῆς αὐτῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς Λήδας αὐ-
τῆς, καὶ ἐπείρου δ' ἐκ τῆς Λήδας μὲν ἐγ-
νησαν, Κάτωρ μόνος καὶ Πολυδεύκης ἐκ ἀσέρος
μορφῇ, μνηστὴς αὐτῇ τῷ Διός. ὅθεν διπύχους αὐ-
τῆς λέγεται. ὕστερον δ' τιμῶν Ελένῃ μόνῃ ἐφασαν,
ἐκ τῆς αὐτῆς γῆνιθ' ἴδωαι. Δαφροῖσι δ' ὅρα τὴν
πέρτα τιμῶν Λαῶν, πόλιν Λακωνικῆς. ἢ ὅρα τὴν
πέρτα τῆς λαοῖς, ἢ τὴν πολεμικῆς.

Οὐδ' μή ποτ' ὦ Ζεὺς ὦτερ ἐς πάρος ἐμήν
Στείλαις, ἄρωγες τῇ διαρπάγῃ κρεκί.
Μηδὲ πτερωτὸς ὀπλίσθης οὐκ ἔδιδας.
Πρύμνης ἀπ' ἀκρας γυμνὸν αἰφνερὸν πόδα
Εἰς Βεβρύκων ρίψαιαν ἐκβακτεῖαν.
Μηδ' οἱ λεόντων τῷδε κερτερώτεροι
Ἀλκὴν ἀμικτοῖσι τοῖς Ἀρης ἐφίλατο,
Καὶ δ' Εὐρώ, καὶ Τειχόνητος θεῶν

*****

Quos nunquam, ὦ Iupiter Servator, in meam patriam
Miseris, vindices bis raptæ crecis:
Neque illi alatas armantes naues,
E summa puppi nudum pedem celerem:
In Bebrycum proiiciant litus.
Quin nec leonibus istis fortiores,
Bello intractabiles: quos Mars amat,
Diuæque Bellona, ac Tritonia dea

Διαρπάγῃ. δ' ὕστερον γ' ἡρπάζη. ὑπὸ Θη-
σέως πρῶτον ἐπαισῆς, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος.
Δοκεῖ δ' ὅτι ποδοθῆναι αὐτῇ φησὶ, τιμῶσαι τιμῶ
ἱφιγυρίαν, ὡς ἔπειθεν εἶπεν πλατυτέρως. καὶ
πρῶτος μὲν αὐτῆς ἄρπηξ Ὀησεῖς, δ' ὕστερος δ' Α-
λέξανδρος. κρεκί. κρεκί ὅρμεον. ὅθεν θαλά-

σπον, ἱεὶ δ' εὐνοῖας. (ἔστιν δ' ἡ ἱεὶς παρὰ τιμῶν Διγ-
μῶν) ῥυπαροφάγον. Καλλιμαχὸς δ' ἐκ τῆς αὐτῆς
ὀρνέων φησὶ, τοῖς χαμνοῖς δυσσιώωνισιν ἔστι. καὶ
Εὐφορέων ἐκ Απολλοδωρῶν ποικίλον οὐδὲ μέλα-
θρον, ὀρχήλος ἔστιν κύβητος, ὃν δ' ἦεναι κακὸν
χαμνοῖς ἐχθρόν κρεκί, κρεκί δ' τιμῶν Ελένῃ.

παρεκείλει, δὲ τὸ δούρατον καὶ καλόνυμφον
 γημέδα. εἰς Βερούκων.) πῶς Τροίαν ποτὲ
 Βερούκας ὤκησαν ὅθεν καὶ Βερούκην αὐτὴν κα-
 λούσι, καὶ τὸ σῶζον παλαιὰ Βερούκων παλῆλη-
 εἶαν. πῆρες δὲ φασὶν, ὅτι λείπει τὸ ὄνομα ὡς
 εἰς Βερούκων ῥήματα ἐμβακτηρίαν, ὡς περὶ τὸν
 συμπλέοντες τοῖς λοιποῖς Ἀργεῖαυταις, ὅτι Ἀμυ-
 κων τὸν Βερούκων βασιλέα κατεπύκνυσαν. Δίων
 δὲ Κοκκίανός τις Ναρβωνησίους Βερούκας
 λέγει, γράφων οὕτω, ἥνδ' ἀλάμην Βερούκων,
 νῦν δὲ Ναρβωνησίον, ὅτι τὸ Πυρρῶνον ὄρος. τὸ
 δὲ ὄρος πῶς χωρίζεται Ἰβηρίαν καὶ Γαλατίαν.
 ἐμβακτηρίαν.] ἔκδοσαν, ἀγλαόν. μὴ δὲ οἱ
 λεόντων.] τις Ἀφαιρέως παῖδας λέγει, Ἰδαν δὲ
 Λυδὴν ἐκλεόντας δὲ, τις Διοσκουροῖς. ἡ ἔγνοια
 ὅτι δὲν ἐρρέθη πλατυτέρας. Ἐνὼ, ὅτι θεὸν Ἡ-
 ρας, ὅτι τὸ ἀνέειν καὶ φονεύειν, ὡς πολεμία
 Ἀνυὼ καὶ Ἐνὼ, καὶ μυθικός, ἀλλ' οὕτως ἀληθε-
 ρικῶς δὲ, ἡ πάντα ἀνέουσιν καὶ σφύρουσιν καὶ
 τελευτοῦσι. ἡ αὐτὴ γὰρ ὅτι πρὸ συμμιγεί καὶ δι-
 κρὰ τῷ αἵματι. πρὸ γημέδα.] ἡ Ἀθῶν μῦθος

κῶς, ὅτι ἐν τῇ Τεῖτῳ ποταμῷ Λιβύας ἐξηγή-
 ηται, ὡς Ομηρος φησὶ καὶ οὐ μὴ μῦθος,
 Διὸς θυγάτηρ κλυδίστη Τειδοχῆρα.
 καὶ Αἰγυλιος μυθικός,
 Εἴτ' αἰφί χερμα γημεθλίαν ἀπόρου,
 Τεῖτῳ ἐν τοῖς Λιβυτικοῖς.
 ἡ ὅτι καὶ Καλλιόπην, τρίτη δὲ τῶν μιν ἐξη-
 γηται διὰ παρ' Ἀθῶν αἰῶνις ἡ τεῖτη ἱερὰ τῆς Ἀ-
 θῶναις. ἡ ὅτι ἐν τῇ τεῖτῳ τῆς κεφαλῆς τῷ Διὸς
 ἐξηγήται. τεῖτῳ γὰρ Βοιωτικοῖς ἡ κεφαλὴ. ἡ
 ὅτι ἡ αὐτὴ ὅτι τῇ σελῶν. ἡ δὲ σελῶν δὲ σπ-
 νόδου τριτάτα φαίνεται. ἡ ὅτι ἡ αὐτὴ ὅτι τῇ
 χῆ' τριμερὲς δὲ ἡ ψυχὴ. ἔχῃ γὰρ θυμὸν, ὅτι θυ-
 μὸν καὶ λογικόν. ἡ ὅτι ἡ αὐτὴ ὅτι τῇ
 πρὸ αἵματι. τεῖτῳ γὰρ αἶμα γημεθλίαν, καὶ με-
 τασφύρουσιν ἄρι, ἔρει, χερμα. τὸ γὰρ παλαιὸν
 τεμερὲς καὶ ὁ χρόνος. ἡ ὅτι ἡ αὐτὴ ὅτι τῇ
 νῆσει. γημεθλίαν δὲ ἐν τῇ τεῖτῳ καὶ ἐν τῇ κε-
 φαλῇ, τρεῖς παρὰ τῇ τοῖς ἀνθρώποις. ἡ ὅτι καὶ
 μόκρῳ, τεῖτῳ αὐτῶν χαρίζεται, βουλομένη κα-
 λῶς, κείνῃν ὁρῶν, περὶ τὴν δικαιοσύνην.

Βοαρμία Λογιάτις Ομολωῖς βία,
 Οὐκ ἀντὶ χειρῶν ἀκτεῖς ἐργάται διπλοῖ
 Δρύμας τέ καὶ Περφάντος ὁ Κρώμνης ἀνάξ
 Ελατύπησθαι κοίραν φευδωμότη,
 Εἰ ἡμῶν ἀρκέσειε πορθηταῖς λύκοις,
 Στέρξαι βαρβαρὲς ἐμβολῶν ῥαγιστῶν,
 Καίπερ περὶ πύργων τὸν Κανατραῖον μέγαν,
 Εἰς ἡμεῖς γίγαντες δυσμεθεῖς μοχλῶν
 Εἰσὶν, καὶ τὸν περὶ τὸν βυσσὸν βολῆ,
 Μαμῶντα τυφά ποιμνίων ἀλάστορα,
 Οἱ δὲ ποτ' αἶθ' ὅταν περὶ τὰ κανίσσει δόρυ,
 Κίρκος δραστὺς πῆδημα λαμψρὸν δικάων,

Iuga Longatis Homolois Potens.
 Nec enim quæ opifices mercenarij gemini,
 Drymius, & Prophantus, Cromna rex,
 Extruxerunt regi periuro,
 Vnum diem sufficiant populatoribus lupis
 Ad sustinendam grauem irruptionem vastatricem.

M. ij.

Sed est profectò quidam, etiam præter spem,
Nobis adiutor propitius, Drymnius
Deus Promanteus Aethiops Gyrapsius:

Γραμῶν ἄριστος.] ὁ Πρωτοπύλαος. Γραμμοὶ γὰρ
πρότερον, οἱ τῆς Εὐλάδος ἐκαλουῦτο. ὕστερον δὲ
ἀπὸ Ἑλλήνων ἐκλήθησαν Ἑλλήνες. ὧς πάλαι, ὧς πι-
νι, ἐκ παλαιᾶς εἰμαρμένης ἐπομάσθη τὰ παλαιὰ
ἢ ἀπορετῆς καὶ εὐθεῶς ἀκτῆς, καὶ ὁ πετρώδης ὅ-
θεν αἰγιάδος, τῶν Δολογῶν. Δολογμοὶ δὲ
ἔθνος Θεραϊκῶν, ἢ ἀπὸ Δολογῆς τῆς Κρήνης καὶ
Θεραϊκῆς πελάγους. ἔστι δὲ Χερρόνησος Θεραϊκῆς, ὅ-
που Πρωτοπύλαος κτίσθης, ὡς θεὸς τοῖς ἐγγι-
νοῖς ἐβλάπτο. ποιμνίαν ἀλάστορα.] ὁ λεπτὸς
τῶν Ἑλλήνων, ποιμνίων δὲ εἶπεν, ὅτι ὁ ποιητὴς τὸν
βασιλέα ποιμνία καλεῖ. ποιμνία δὲ τὸν ἱππὸς αὐ-
τὸν λαόν. χαίρουσι δὲ καὶ πινίων, αἱ τῆς τῆς ἐλ-

δογῶν ποιμνίᾳ ἀποτίσκει τοῖς Τρωσὶν ὑπὸ τῆς
ἀρπαγῆς τῆς Εὐλένης, τῆς ἱππῶν. Αλεξάνδρου γὰρ
νομήτης. πνέει δὲ τὸ ποιμνίαν ἀλάστορα, ὅτι Πρω-
τοπύλαος λαμβανούσι, ἡρῶν τὸν πορθημοῦντα τὰ
τῶν Τρώων ποιμνία. καὶ δὲ τὸ μᾶλλον καμ-
βαίνει ὅτι ἑκτερος. μαζουσία.] οἱ μὲν ἄλλοι
ἢ μαζουσία λέγουσι μετὰ τῷ ἀρῶν, καὶ φασὶν
αὐτῷ ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλευσίνος. ἐγὼ δὲ μαζου-
σία φημι ἢ μαζουσίης, ἢ τοῖς ἢ εἰς μαζοὺς ἵκωνται
ἐκασμῶν. χαίρουσι κίρας.] τὰ ἀκρωτήρια λέγουσι δὲ
αὐτῷ ἢ χαρρόνησον. ὁ Δρύμνιος δαίμων.] ὁ
Ζεὺς, Δρύμνιος τῶν Παμφυλίων. Προμαντεύς,
τῶν Θεραϊκῶν. Αἰθίοψ, ἢ Γυραψίος, τῶν Χίους.

Ὅς τὸν πλανήτην ὀρθά γινωσκόντων δόμοις
Σίννιν κατὰ ῥάκην τῆρα δέξωνται πικρὸν
Οἱ δεινὰ καὶ πόθεντα πείσεσθαι ποτε
Μέλλοντες, ἔντε δαγίτῃ καὶ θαλυσίαις
Λοιβᾶσι μειλίσσασιν ἀστεργῇ Κράζην,
Θήσει βαριὴν κολῶν ἐν λέχαις μέσον,
Καὶ πρὸς ταῦτα μύθοισιν ἀλλήλους ὁδᾶξ
Βρύξουσι κηχασμοῖσιν ὠκρινώδεις,
Αὐτὸς δὲ ἐν αὐχμασσοῖσιν αὐτανέψιοι.

~~~~~

Qui, cum erronem conuiuiam hospitio
Noxium vastatorem acceperint,
Qui grauia sunt & reiicienda passuri,
Atque in epulo ac Cerealibus
Libaminibus morosum placabunt Cragum,
Graue efficiet in medijs confabulationibus iurgium.
Ac primum quidem verbis inter se mordicus
Mordebunt, conuiciis exasperati:
Post verò pugnabunt confobrini,

Ὅς τὸν πλανήτην.) ὅς τις Ζεὺς θῆσι βαριὴν κολῶν καὶ πορθῶν ἐν μέσῳ τῶν λέχαις, καὶ
ταῖς πρὸς ἀλλήλους συντυχίαις, ὅταν ἐν τοῖς δό-
μοις δέξωνται τὸν πλανήτην καὶ πλανώμενον ὀρ-
θά γινωσκόντων. λέγει δὲ τὸν Αλεξάνδρον, τὸν
σίννιν καὶ βλαπτικὸν κατὰ ῥάκην τῆρα καὶ ἀεπν,

M. iij.

δὲ τὸ ἀρπακτικὸν τὸν πικρὸν, οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Αφάρειώς πεῖδες, οἱ δὲ ἰνὰ καὶ ἀπὸ ἡται μέλλοντες παθεῖν. πότις ὅταν δέξονται, ὡς εἶπον, πῖν Ἀλέξανδρον, μελίσσῃσι τε καὶ κρατερῶν σὺν ἀσπερῇ κέρχον τὴν Δία, ἐν τε δαμῇ καὶ σπυλυσίαις λοιβαῖς. ὅλον δ' ὅσῳ φησὶ, πτο δέιν. ὅπ ὅταν τ' Ἀλέξανδρον δέξῃ, ὁ Μενέλαος, πτό τ' ὠσῇ. δ' ἔχῃ τ' ἔχθρας, ὡς Ἰδὰ καὶ Λυγρεῖς. οἷς Διοσκούροις, δὲ τὰς Λθυκίππου θυγατέρας, Φοίβη τε καὶ Ἰλαίειρα, αἱ περκατεγγυησάσθαι. οἷς Διοσκούροις, ἀρπακτικὸς ὡς τὸν Ἰδαν, εἰς μάχην κρατῆσθαι, ὅτε Ἀλέξανδρον ξενίσουσιν οἱ Διόσκουροι. ὁ δ' ἔρπει τ' Ἐλένῳ. οἱ δὲ οὐ δυνήσονται ἐλθεῖν εἰς Ἰλιον, δὲ τὴν ὀπκίμῳ ἀντὶς πόλεμον. ὁρτάζω. τὸν ξένον, καὶ δὲ λείων. ἔστι δὲ καὶ ὀρθάτης δαίμων πελαπώδης παρὰ τῇ Αφροδίτῃ. τὸν ὀρθάζω, τὸν Ἀλέξανδρον, ἢ τοι τὸν ἀρπαζα, ἢ τὸν καταφερῆ, ὡς τὸ πτό δέιν. οἱ δὲ ἰνὰ καὶ πόδεσσιν. οἱ Αφάρειώς πεῖδες, καὶ οἱ Διόσκουροι. ὅτε γὰρ δέξονται Διόσκουροι τὸν Ἀλέξανδρον, ἐκινῇ τὴν σάσιν αὐτοῖς κατὰ τὸν Λυκόφρονος, δὲ τὰς Λθυκίππου θυγατέρας. κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ τοῖς λοιποῖς, ὡς ὅπῃθεν εἶπον, ἔνεκα βοῶν, οὐτὼ δὲ σπασαζόντων αὐτῶν, Ἀλέξανδρος ἀρπάζας πτω Ἐλένῳ, ὡς τὸν ὀρτάζω φησὶν, ὅχρητο εἰς Τροίαν. ἀσπερῇ κέρχον. τὸν Δία λέγει, ὅπ ἔστρεψε πτω θυσιᾷ αὐτῶν, ὅπ θυόντες τοῖς ἄλλοις τοῖς, ἐπελάθοντο αὐτῶν, ὅθι αὐτοῖς εἰς σάσιν καὶ φιλοτικίαν ἀνέβαλεν κέρχον δὲ τὸν Δία, ἐμῶν ὡς Λυκία. ἔδειξεν. καὶ τὸν μὲν

τοῖς ὀδοῦσι, καὶ δὲ τοῖς ἐμῶσι λέγει. αὐτὸν ἔμῳ καὶ ἀνέμῳ, οἱ ἀδελφῶν πεῖδες. καὶ λουῖται καὶ δὲ ἀδελφοὶ οἱ Διόσκουροι, Ἰδαν τε καὶ Λυγρεῖς, οὐτὼς. Τωιδάρους καὶ Αφάρει, Λθυκίππος τε καὶ Ἰκάρος, ἀδελφοὶ ἦοι οἱ βασιλεῖς, καὶ οὐτὼν γίνονται πεῖδες οὐτοί, Τωιδάρω μὲν θεῇ, φύσθαι δὲ Διὸς οἱ Διόσκουροι, ἦτορ Καστὼρ καὶ Πολυδύκης. Αφάρειώς δὲ Ἰδαν καὶ Λυγρεῖς. Λθυκίππου δὲ Φοίβη καὶ Ἰλαίειρα. ἡ σὺνταξις αὐτῶν δὲ καὶ εἰς οὐπῆσιν, ἡ αὐτῶν καὶ πάλιν, μετὰ τοῖς λοιδορίας οἱ αὐτὸν ἔμῳ, ἦτοι οἱ πεῖδες τῶν Αφάρειώς, ὅπῃ χμασσοὶ καὶ πολέμῳσι τοῖς βιασικαῶσι, τοῖς ἀρπαζα, τῶν συγγόνων, ἦτοι τοῖς Διοσκούροις. δὲ τὴν δὲ αὐτοῖς πολέμῳσι, χμασσοὶ καὶ βιασικαῶσι τοῖς ἀνέμῳσι ὀρτάζω εἰς τοῖς γάμοις, δὲ τὴν δὲ αὐτῶν καὶ φησὶν, ὅπ ἔστρεψε πτω θυσιᾷ αὐτῶν, ὅθι αὐτοῖς εἰς σάσιν καὶ φιλοτικίαν ἀνέβαλεν κέρχον δὲ τὸν Δία, ἐμῶν ὡς Λυκία. ἔδειξεν. καὶ τὸν μὲν

Ανεψιάς ὀρτάζω χμασσοὶ γάμοις

Βιασικαῶσι ἀρπαζα τὴν συγγόνων

Χρηζόντες ἀλφῆς τῆς ἀεδνῶν δίκῳ.

Ἡ πολλὰ δὲ βέλεμνα κρηκείου πόρος

Ριφέντα ὀλμῶσι ἀνέμῳ ἐπόψεται,

Απῆτα καὶ θαμβῶνται φηράοις κλύῳ.

Οὐδὲ, κρηκίῳ κοῖλον ὀτάσας, εὐπῶς

Φηρὸς κελαμῆς, διτῶν ἑνα φθέρῃ

Λέοντα τῶν συμβαλόντα φύλοπιν.

Οὐδὲ σὺ μῶν πλῶν ἀνέμῳ ὀτάσας βοῶς

Κλινῆς παρὲς οὐδας, τὰ δὲ δολυτέρῳ ἔπει
Πληγὴν ἀθαιμῆς κρῖος ἐγκορύψεται,
Ἀγαλμα πῆλας τῷ Ἀμυκλαίων τάφῳ.

=====

A sobrinis auibz propulsare nuptias
Violentas rapinâsque cognatorum
Volentes in raptus indotati supplicium.
Multa certè iacula Cnecæ fluentum
Aquilarum iacta videbit audacia,
Incredibilia & stupenda Pheræis auditu.
Alter quidem cauum cornu feriens truncum
Quercus nigrae, geminorum perdet alterum,
Leonem cum tauro praelium committentem.
Alter autem venabulo latera rumpens bouis,
In solum profternet: in hunc verò secundum.
Intrepidus ictum aries incutiet,
Columnam vibrans Amyclæi sepulcri.

Κηνικήων.] ποταμός Λακωνικῆς, ὃς ὑπερον
ἐκλήθη σιγοῦ· παρὲς δὲ ἐπολέμισαν οἱ Διοσκου-
ροι, καὶ οἱ Αφάρειος παῖδες, οὓς ἀετοὶ καλεῖ. Φη-
ραίοις.] Λακωνοί. Φηραὶ γὰρ πόλις Μεσσηνίας, ἥ-
τοι Ἀρκαδίας. ἡ δὲ Ἀρκαδία Διοσκίων ἀφ' ἧς
ἦσαν οἱ παῖδες Ἰδαν καὶ Λυγκία. ἀπὸ αὐτῶν,] ἐ-
πε, διὰ τὴν μητρὸς αὐτοῦ πατρὸς πρὶν μαχέας, αἱ
ἐνταὶς ἐξεδέχοντο. ὁ μὲν Ἰδαν κέραιον τῆς θρῦος ὑ-
πάσας, τῷ διπλόχυν, ἡ τοὺς Διοσκίων. Διδυ-
μοι γὰρ ἐγγύοντο, ἕνα φερεῖ, καὶ ἀνέλη. λέγεται δὲ
τὸν Κάστορα, ὃν καὶ λέοντα λέγεται τῶρον δὲ τὸν

Λυγγέα, διὰ τὸ ὅτι ὑδρὸς, φασὶ γὰρ, ὅτι καὶ τὸ
γῆν ἐβλεπε. τὸ τοῦ πατρὸς Αἰγυπία παρὰ δὲ ἐφα-
σαν τῷ Λυγγέως, ὅτι καὶ τὰ ὑπο γῆν ἐβλεπε, διὰ
τὸ ἐφθρεῖν πολλὰ τῶν μετέλκων. ἰσὶ αὐτοῦ συ-
μφ.] ὁ δὲ Πολυδάκης σὺν μιν καὶ σὺν αὐτῷ ἐ-
κοιτῶν τὰ πλοῦτα ῥήξας τῷ βοῶς, ἡ γὰρ τῷ Λυ-
γέως, κλινεῖ παρὲς οὐδας, ἥτοι αἰετὸν. κρῖος
ἐγκορύψεται.] ἀπ' ὧνθεν δεῖ λαβεῖν τὸ ὄνομα, ἢ
ὡς κρῖος ἐγκορύψεται, ἀπὸ μετὰ φερεῖ τῶν κριῶν.
εἰώθησι γὰρ οἱ κριοὶ ἐν ταῖς μάχεσιν πρὸς κέραιον
ἀλλήλους πηλῆειν. τὸ τοῦ δὲ ὅτι κρῖος τὸ κορύ-
ψειν, ὡς καὶ Θεόκλειος· φυλάσσου μή σε κορύψῃ.

Ομοῖ δὲ χαλκὸς καὶ κεραῖοι βολεῖ
Ταίρις καταξυνοῦσιν, ὧν ἀλκίῳ ἐνός,
Οὐδ' ὁ Σκιασῆς Ορχιδὸς Τελφούσιος
Εμμένφατ', ἐν χερσὶν αἰσιν ῥαβδώσας κέρας.
Καὶ τοῖς μὲν ἄδης, τοῖς δὲ Ολύμπιοι πλάκας
Παρ' ἡμῶν αἰεὶ δεξιῶσονται ξένοις
Φιλαυτομέμοις, ἀφ' ἧς τὸ καὶ φησὶ τοῖς
Καὶ τῷ μὲν ἡμῶν δυνάσῃ δαίμων δόρυ.

Βαγόν τι μῆχρ' ἐν κακοῖς δουρὺ μῆκος.
 Ἀλλων δ' ἀπλάτων χεὶρ κινήσει νέφος,
 ὧν οὐδ' ὁ ροιοῖς ἴνις θύναζόν μῆκος
 Σχίσθ', ὅς ἐν νέωρ' ἐν νήσω χρονον

Simul autem ferrum & ictus fulminis
 Tauros conterent, quorum vnus vires
 Ne Sciaſtes quidem Orchieus Telphusius
 Contemſit, in pugna curuato cornu.
 Et hos quidem infernus, illos verò cæleſtes regiones
 Alternis diebus hoſpites excipient,
 Fratrem amantes, mortalesque & immortales.
 Achorum quidem nobis haſtam Iupiter ſopiet,
 Paruum quoddam præſtans in malis ſolacium:
 Aliorum autem intractabilem mouebit nubem,
 Quorum neque Rhæonius filius mitigans impetum
 Cohibebit, nouennale in inſula tempus

Ομοῦ δὲ χαλκός.] Πολυδύκης καὶ Κά-
 τωρ, ὡς ὅτεθεν εἶπον, ἐκρύβησαν ἐν κοῦφῳ κρη-
 μνῷ δρυός. Ἰδας δὲ βαλὼν, αἰεὶλε πὺν Κάτωρα,
 εἶπε Πολυδύκης αἰεὶλε Λυγρία. Ἰδαν δὲ ὁ
 Ζεὺς ἐκράνυσεν, πρὶν ἢ ὅς Ἰδας ἐν τῇ πατρὶ
 τῇ αὐτῇ πατρὶς Αφάρειος στήλῃ, ἥτοι λίθεν ὅππῃ
 τὴν κεφαλὴν τῇ Πολυδύκου ῥίαντες, καὶ σπο-
 τίσαντες αὐτὸν. ὦν ἀλλήλῳ ἐνός.] Μάρπησσαν
 τὴν Εὐλῶς θυγατέρα καὶ γυναικὸς τῆς Ἰδας,
 ἐραθεῖς αὐτῆς Ἀπόλλων καὶ Ὀρπύριος, εἰς μάχην
 αὐτὰ κατέστη. λέγουσιν αὐτὸ ἀμφοτέροις εἰσαν-
 τας, ὅτι τῇ περικῇ ἴσους ἔχουσιν. Ζεὺς δὲ Εὐρυπύ-
 κῃ, ἐκάλυπεν ὃν αὐτὴν ἡ Μάρπησσα περικέ-
 νη, λαβεῖν. ἡ δὲ, ἐρατὴ θεῖσα ἵνα αὐτὴν αἰρήσῃ, πῶν
 Ἰδαν τῇ Ἀπόλλωνος περικεῖται, φοβηθεῖσα μη-
 γηρέσσαν αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων ἐείπε. λέγει οὖν,
 ὅτι ὅλ' ὁ Ἀπόλλων τὴν αὐδραῖαν τῇ Ἰδα ἐμέμ-
 νητο, ἐν μάχῃ κλίνας πὸ πῦρον αὐτῇ, καὶ κυ-
 κλοπρὸς ποιήσας, ἥτοι πολέμους. ὡς καὶ
 Ομηρος·

Ἰδας δ' ὅς κεῖνος ὅππῃ χθονίων ἔμετ' ἀν-
 δρῶν,

Τῶν τότε, καὶ ραῖ αἰεὶλες ἐναντίον ἔλκον
 πύλον,

Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλιπύρου, ἔνεκα
 νόμης.

Σκιάσης ἐρχομένης, πρὶν Ἀλέκων ὁ Ἀπόλλων,
 Τελφύσιος δὲ πρὶν Βοιωτῆς, καὶ τῇ μὲν ἡ μέ-
 τα τῇ Αφάρειαν καὶ Διοσκυρίων καὶ παύσῃ
 ἡ εἰμωδῶν πὸ δόρυ, ταῦτεστιν ὅσοι θανόντες, ὅτι ἐ-
 πλάσανται τῇ Τροίᾳ, ὡς καὶ Ομηρος·

Ὡς φησι, ὅς δ' ἡ δὲ κατέχευε φειδῶος Αἴα,

Εν λαμβάμονι αὐτὴν φίλῃ ἐπατεῖδι γαίῃ.
 ὦν οὐδ' ὁ ροιοῖς ἴνις.] Σαφύλου τῇ ἰσοῦ
 Διοκύνου θυγατρὶ γίνεται Ροιῶ, ἡ ἐμύνη Ἀπόλ-
 λων. γοῦν δὲ τῇ οὐ Σαφύλος, βαλὼν εἰς λάρ-
 ναν, πρὶν τὴν ἡλίας ἀφῆκεν. ἡ δὲ περ-
 σεπλάσθη τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἐκελύσσει τῆς λαρνα-
 κος πρὶν τῇ αὐτῇ γυναικὶ παῖδα, καὶ Ἀνιον
 καλεῖ, ὅς τῇ αὐτῇ αὐτῇ δι' αὐτὸν. τῇ Ἀπόλ-
 λων ὡς γαίῃ εἰς Διῶν, ὅς Δωρεῖ πῶν γῆρας,
 γῆρας τῇ οἰοῦσας, Οἰνῶ, Σπερμῶ, Ελαίδει.
 αἱς ὁ Διόνυσος ἐχάριετο, ὅππῃ βούλοιντο, οἰ-
 νον, σπέρματι, καὶ ἔλαον λαμβάμεν, καὶ τῇ
 ὀνομάταιν ἡσας. Φερειῶν δὲ φησιν, ὅτι Ἀνιος
 ἐπεσε τῇς Ἑλλήνας πρὶν γῆρας πρὶν αὐ-
 τὸν, αὐτὸν αὐτὸν τῇ ὀνείᾳ ἐπὶ δέδοται δὲ αὐτῇς
 πρὶν τῇ δεινῇ τῇ δεινῇ τῇ νηυσὶν ὅππῃ
 τὴν Ἰλίου.

πῶ Γαίον' καὶ πορῆσαι αὐτῷ. χρησμός, ὃ
τοῖς Ἑλλήσιν ἐδόθη, Τροίας κρατῆσαι παρ' δε-
κάτω χροῖον. ἔπειτα δὲ αὐτοῖς, καὶ ἔπειτα δὲ
θυγατέρων αὐτῆς τρεῖς φέδαι. μέμνηται πούτων
καὶ ὁ παῖς Κυπριακῆ συγγραφέωρος. ὧν ἔστι
ὁ Ροιοῦς.] ἂν πῶν τὸ μένος, οὐδ' ὁ τῆς Ροιοῦς ἱ-
νὸς χηρὸν, τὸν ἀναστῆ χηρὸν ἀνάζων, ἔπειτα
νῶν, αἰώνων, καὶ καλῶν μίμνεν ἐν τῇ νήσῳ
Δήλῳ πεπαισμένοις, καὶ πεπαισμένοις αὐτοῖς τοῖς

θεσφάτοις καὶ σημείοις, καλῶν μίμνεν, ἵ-
στων τε καὶ λέγων τοῖς τελευτήχοις καὶ τρεῖς αὐ-
τῆς κόρας παρέξῃς ἀμεμφῇ τροφῇ πᾶσι δη-
λονότι τοῖς Ἑλλήσιν. ὅσοι μίμνοντες καὶ καρτε-
ρουῶντες, ἡ λάσκοις καὶ δῖα τεύχουσιν ἀπὸ πῶ
Κυνθίαν σκοπῶν καὶ ἔξω χῶν, πέλας καὶ πλη-
σίον τῷ Ἰωποῦ ποταμοῦ. θέλεις εἰπεῖ, ἔλκοντες ἔ-
πινοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγυπτιῶν, ἢ περὶ τῷ Νεί-
λου, ὃν πῶν Τείωναι λέγῃ.

Μίμνεν ἀνώνων θεσφάτοις πεπαισμένοις,
Τροφῇ τ' ἀμεμφῇ πᾶσι τελευτήχοις κόρας
ἱστων παρέξῃς, Κυνθίαν ὅσοι σκοπῇν

Μίμνοντες ἡ λάσκοισιν Ἰωποῦ πέλας,
Αἰγυπτιῶν Τείωνος ἔλκοντες ποτὸν
Ἄς δὲ Περὶ βλαπτοῦς ὀξεπαίδευσε θρασυῖς
Μυληφάτου χιλοῖο δαυδαλθυτείας,

Manere iubens, oraculis persuasos,
Annonamque omnibus abundantem tres puellas
Dicens praebituras, quicunque Cynthiam speculam
Manentes pererrabunt Inopum iuxta,
Aegyptium Nili trahentem liquorem:
Quas Problastus audax docuit,
Molite alimoniam concinnatrices,

Τὸ ἴστων.] Οὐκ ἔστιν ὅτι τὸ ὁμοῖον. Λυ-
κῶν δὲ, ὅτι τὸ λέγειν. Κυνθίαν.] ὁρος Δι-
ας, ὅθεν ὁ Ἀπόλλων Κυνθίος καλεῖται. Ἰω-
ποῦς.] ποταμὸς Δήλου, ὃς πληροῦται ὕδατος καὶ ὁ
Νεῖλος δὲ δύνῃ πῶ Αἰγυπτιῶν ὅθεν ἔφασκεν καὶ
αὐτὸν ἐκ τῷ Νείλῳ ὕδατων πληροῦν δῖα πῶν
ἀδελφῶν πόρων. Τείωνος.] τῷ Νείλῳ, ὃς
τὸ τελεῖν μετακλινῶνται. ἀπὸ τῶν ὁμοίων

ἐκλεῖται, εἴτα Αἰγυπτιῶν, καὶ τελεῖν Νεῖλος, ὃς
θεν αὐτὸν Τείωναι καλεῖται. Περὶ βλαπτοῦς.] ὁ
Διόνυσος, ἐπεὶ ὅταν βλαστάνωσιν αἱ ἀμπελοὶ,
θύοισιν αὐτὰ. ἢ ὅταν μέλλωσι κόπτεν τὰ βλα-
στα, ἢ ὅταν μέλλωσι κλῆν καὶ κλαδεύειν τὰ
ταῖς. θρασυῖς.] ὅτι ἀμείβεσθαι οἱ εἰνῶντες
τες. μυληφάτου.] τὸ Διημιτριάκον καὶ
ποδ.

Ερπιν τὸν ῥέζῃν, ἢ δὲ αἰοιφαῖον λίπος
Οἶνοῦ ποτὶς ζάρηκος ἐκρήνοις φάδας.
Αἱ καὶ τρατὲς βούπηναν ὀθνεῖων κυνῶν
Τρέχουσιν ἀλθανοῦσιν ἐλθοῦσά ποτε
Σιθάνος εἰς θυγατρὸς δὴνασέλιον.
Καὶ ταῦτα μὲν μίμοις χαλκίων πάλαι,

N. j.

τα μὲν αἱ μοῖραι πάσαι ὡς μίπεις δὲ τ' χαλ-
κῶν ἀσπίδων κλάθουσι. ἐρίμεναι. αἱ τε ἀ-
κτων, ὡς τὸ σπέρμα. χαλκῶν δέ. τῶν σπέρ-
μα. γήραμα κόρα. αἱ μοῖραι. ὅππρ-
φοῖοι δέ. αἱ τὴν νήσουσιν. Κηφᾶς δέ
καὶ Περσέξανδρος. ἰπνέντε ποσειδῶν μέλειν
ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, καὶ εἰπὼν ὡς τῶν βίων,
νῦν μετέβη καὶ ὅππ τῶν δό. καὶ φησὶν, ὅπ ο
Κηφᾶς καὶ ὁ Περσέξανδρος, ἐβασίλεις, ἀλλ' αἰώ-
νυμοι ὅπτες, εἰ πέμψοι, ἥτοι οἱ πρὸς ἀναπλήρω-
σιν τῶ ἀελθμοῦ, ὡς εἶπαι πέντε ἀδράν, τέταρτοι
ἰξονταὶ εἰς Κύπρον. ὡς τῶν γὰ Τόλκρος, δέυ-
τερος Αἰακῶν, βίπτος Αἰάκας. εἶπα ὅπ οἱ δό
ὁμοῦ τέταρτοι ἰξονταὶ αἰακῶν, ὡς ἐφίλω,
τὸν τῶν πέντε ἀελθμόν. ζῆπτος δέ πινες, δὲ π' οὐ
συμβολικῶς καὶ ὅπτοις καλῶν λούκοις ἐπαρδά-
λεις καὶ δράκοντες, ἢ ἄλλων κλῆσι τῶ αἰώτῳ, ἐ
γὰ ὅππ πάντων πλαγίως τῶ κλῆσι τῶν ἐδῆ-
λωσε. πύπτις τῶ φακῶς ἐσαφίλωσε, καὶ ῥητέον,
δὲ τὸ αἰώνυμοι καὶ ἀφαιεῖς τῶ αἰώπτις ἡναγκά-
σθη εἰπεῖν τὰς ὀνομασίας αὐτῶν. ἐν γὰ τῶ κατα-
λῶγῳ τῶ Ομήρου οὐ φέρονται. καὶ δὲ ὁ Κηφᾶς ἐξ

Αἰακῶν, ὁ δὲ Περσέξανδρος ἐκ Λακεδαιμονίας.
καὶ ὅπτοι παρεγγύοντο εἰς Κύπρον, ὡς φησι Φι-
λοστράτος. Γόλκρος. Γόλκρος, τόπος ἐνθα
Κυπρῶν θεᾶς τῆς Αφροδίτης. ἀφ' ὧν ὁ μὲν Περσέ-
ξανδρος ἱπαρχῆς, ἄρρον τὸν Λακωνικῶν καὶ Λα-
κεδαιμονίων ὄχλον ἀπὸ τῆς Θεραπείας. ἢ τῶ Θε-
ραπείας πόλιν Λακωνικῆς. ἄτερος δέ, ἥτοι ὁ ἐ-
περος ὁ Κηφᾶς, ἀπὸ τῶ Ὁλένου τῆς Δύμης τῆς
Αἰακῶν πόλεως, ἡ γὰρ ἡμῶν ἱπαρχῆς τῶ στρατῶ.
τῶς Βορείοισιν] ἀπὸ τῶ τῶ Βουραίων. ὡς δὲ
ταῦται τὰς πόλεις, ἥτοι τῶ Θεραπείας ἡ πρὸς
πόλιν Λακωνικῆς, καὶ τῶ Ὁλένον πόλιν Αἰακῶν,
καὶ τῶ Δύμην πόλιν ἢ χώραν Αἰακῶν. καὶ ὡς
τερον συνῆκε νέφος πολὺ, ἐ γένετο ὅππ Δευ-
καλίωνος κατακλυσμός, καὶ ὕστερον ἀπὸ σφοδρῶ
κατεπνίγη, ὡς Ερατοδότης φησὶ. μέμνηται
τῶ καὶ Καλῶντος λέγον· βδ' ἐξ τε δεξιάμι-
νοιο βύσσας οἰκιάδαο. ἐξ Ἀντίμαχος ἐν Θη-
βαίδι· ὡς ἐπαπειλήτω ὡς τῶ κατακλυσμῶ δὲ
μῶν, ἐπερὶ τῶ παρ' αὐτοῖς Επειδὴ ἀρχαῖοι-
τες. τὸ δὲ γὰτερος ἀπὸ τῶ ἄτερος γένετο· εἰσὶ
τῶ ἀπὸ τῶ ἐπερος, τῶ ἄτερος αὐτῶ.

Οὐδ' Αργυρίππῳ Δαυνίων παγκλησία
Γαρ' Αὐσονίῃν φυλαμὸν δομήσεται,
Γίγαντες ἐταίρων ἐπερωμύλῳ ἰδῶν,
Οἰωνόμικτον μοῖραν, οἱ θαλασσία
Δίατῳ ἀνήσοισι πορκέων δίκην,
Κύκιοισιν ἰνδαλθέντες βύγλιόσις δομῶν,
Ράμφεσι δ' ἀγρώσωντες ἐλλόπων θορυβῶν,
Φερώνυμον νησίδα νάσσονται πρῶτον,
Θεατρὸς μορφῶν πρὸς κλίτῃ γεωλόφῳ
Αγχοπλαγῆσθμιτες ἐμπέδοις τομαῖς
Πυκνὰς καλίας, Ζῆτον ἐκ μιμούμενοι.

~~~~~
Alius Argyrippam, Dauniorum possessionem
Iuxta Phylamum Ausoniam extruct,
Amaram sociorum confpicatus alatorum
Auibis mistam sortem, qui marinam
Laudabunt vitam piscatorum more,

N. ij.

ἰσορῶσα λεπτὸν Διομήδης μετὰ τῶν Ἰλίων πόρ-
 ρησι κατὰ πλοῦσας εἰς Ἀργεῖς, τὴν ἑαυτοῦ πατρί-
 δα, καὶ ἰδὺν τὴν ἑαυτοῦ γαμέτην Αἰγιάλεαν
 συμφειρομένην κομήτην τῇ ὥσ' Σθενέλου, δὴ
 τὸ αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ πρῶτον τὴν Ἀφροδίτην, καὶ
 μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιάλειας ἀναιρεθῆ-
 ναι, τότε καὶ εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βαμὸν κα-
 ταφυγὼν σώζεται. ὕστερον δὲ εἰς Ἰταλίαν ὠχέ-
 εῖς τὸ Δαυνιον ἔθνος βαρβαρον, οὗ ἐβασίλευσε
 Δαῦνος, ὃς πολιορκούμενος ἐδύνη Διομήδους
 βοήθειαν αὐτῇ, ὑπερέμμενος δώσιν αὐτῇ τῆς
 γῆς μέρος, ὃ δὲ βοήθησας, καὶ νίκην ὡς ἔχων
 Δαυνίοις, ἔκπεσεν πόλιν Ἀργυρίωπαι, ἥ περ ἴπ-
 πειον Ἀργεῖς. ὕστερον δὲ ὁ Δαῦνος ἀφίενται αὐτῇ
 ἐδίδου εἰ βούλοιο, ἢ ὅλῳ τὴν λείαν λαβεῖν τῷ
 πολέμῳ, ἢ τὴν γῆν παῖσι· κριτὴς δὲ τούτων
 γέγονεν Ἀλκίνοος, νοτὸς ἀδελφὸς Διομήδους,
 ἔρῳν Εὐπίπης τῆς Δαυνίας θυγάτηρ, ὃς ἐκρίνε τὸν
 Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν
 λαβεῖν. ἐφ' ᾧ ὄργισθαι Διομήδης, κατὰ κρά-
 στα τὴν διώσασθαι ἀπειρεῖν τὴν γῆν, μηδὲ ἀπει-
 ρομένην αἰσθάνειν κατὰ τὸν, εἰ μή τις αὐτῇ
 ἀπειρεῖται αὐτῇ πυχναῖον ἢ συμπολίτην, καὶ με-
 ταινήσκει τῇ σῆλας αὐτῇ μηδὲν διώσασθαι. ὕ-
 στερον δὲ ὁ Διομήδης πρὸς τὸ Δαῦνον ἀνέστη. οἱ
 δὲ φίλοι αὐτῇ θρηνούσας αὐτὸν μετεκλήθησαν
 εἰς ὅρτια ὁμοῖα κύκνους, ἃ τῷ βαρβαρῶν φθί-
 νει. φριτὰ δὲ παρ' Ἑλλήσιν, ὡς περὶ τῶν χι-

ρῶν αὐτῶν λαμβάνειν τῶν, καὶ δύνει εἰς πῆ-
 κόλπους αὐτῇ εἰκὴ δὲ τῶν ἐν τῇ πόλει τῇ Διομή-
 δους καλούμεν Διομήδεα νήσῳ οἰκοῦσιν οὐ πε-
 οὶ ὄρνιθες, ὡς τὸ πόλιν. καὶ γὰρ τὸν ὄρνιθον βρέ-
 χουσι τὸν πόλιν τῆς πῆλιν, καὶ βρέχοντες εἰς
 ἄσρας περὶ οὐρα, καὶ τὰ ληφθέντα θείπεις ὁμοῖ
 διαμροσὴν ἀλλήλοισι· καί τε καὶ τῇ Διομήδεα νῆ-
 σος περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ πῆν Ἀδρία. οἱ γὰρ
 Ἰάπωνες καὶ Ἀπυλοὶ περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον οἰκοῦ-
 σιν. Ἀπυλοὶ δὲ ἔθνος καὶ τὸ Δίωια Γόλκιοι, περὶ
 Δίκουλοι καὶ Δαίνιοι, καὶ Ταραντίοι, καὶ Κάνων
 Διομήδους πῆλιν περὶ τὴν Ἀπυλὴν καὶ
 Δαυνίων. ἡ δὲ Μεσσαπύνη καὶ Ἰαπύνη ὕστερον
 Σαλαπία, ἔπειτα Καλαβρία ἐκλήθη. ἡ δὲ Ἀρ-
 γυρίπαι πόλις τοῦ Διομήδους μετεκλήθη Ἀπυ-
 λης Ἀργεῖς. ὃ δὲ φησὶν ὁ Λυκάφρων ἐμπεσεῖν,
 ὅτε ἀκαρπύσης τῆς Δαυνίας γῆς δὴ τῆς ἑρᾶς
 Διομήδους, μετὰ περὶ τῶν οἱ Δαίνιοι συμπε-
 λήτας τῇ Διομήδους, καὶ βαλόντες ζώοντας εἰς γῆν,
 ἐποίησεν καρπύειν τὴν γῆν, ἡ ἡρος ὅτιν. ὅππῃ
 γὰρ Μαξιμου Βερουάσου, ἥτοι Ἀκροχερδονώδους,
 οὐ Δαίνιοι, ἀλλὰ Ρωμαῖοι τὸ ἐποίησεν. Ἑλλήσι-
 κὸν καὶ Γαλατικὸν αἰδρόζυμον κρύψαντες ἐν μέ-
 σῃ τῇ ἄγρῳ, ἐκ χρησμοῦ πινὸς δειματῶν θέντες,
 λέγοντες Ἑλλήσι καὶ Γαλατικῷ κατὰ λήψαν τὸ
 αἶμα. καὶ κρίματα χερῶν) κρίματα εἰδὸς κρήνης, νῦν
 ὅτ' ἐπὶ τὸ πῶμα τὸ κυκλῶνος λέγει, ὡς καὶ Κανίμα-
 χος, καὶ κρίματα κυκλῶνος ἀπὸ τῶν ἑρᾶς.

Τροίλῳιός τ' αὖμα, φοιτᾶδος πλάνης
 Ἐστὶ κακῶν τε πημάτων πρᾶίπιον,
 Ὅτ' ἄρα σεία θυρεὸς οἰσρήσῃ κύνων,
 Πρὸς λέκτρα, τὸ μῦθος δ' αὖτὸν ἐκ σώσει μῦθον
 Ὅπλοσμίᾳ σφραγίσιν νῦν τεπισμῶν,
 Κολασοβάμην δ' ἐν πύχαισιν Αὐσόνων
 Στὰθεις, ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι,
 Τὸ δ' τειχοποιὸν δαπέδων ἀμοιβέως.

Troezenia autem vulnus erit vagi
 Erroris causa, tristitiumque cladium,
 Quando audax lasciva canis stimuletur

N. iij.

Ad concubitum, templumque illum Hoplosmiae
A morte servabit, neci paratum.
Columniscenfor autem in Italorum territorio
Stans, membra fulciet in faxis,
Solo architecti Amœbei,

Τροϊζωνίας δὲ τραῦμα.] ὁ Τροϊζῶν Φαῖ-
δρα ἱερὸν Ἀφροδίτης ἰδρύσασθαι ὅππῃ τῇ Ἰωπολύ-
πυ ἔρωπι. Εὐελπίδης φησὶν· Ἰωπολύτῳ δὲ ὅππῃ
τῇ λοιπὸν ὠνόμαζεν ἰδρύσασθαι θεῶν. ἢ ὅτι Ἀφροδίτη,
κατὰ φησὶν Μίμνερμος, ὑπὸ Διομήδους τρα-
θείσας, παρεσκεύασεν πλὴν Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν
μοιχοῖς, συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ Ἰωπολύτῳ καὶ
Κομήτῃ τῇ Σθενέλου υἱῷ. Διομήδης δὲ ᾤοντο γυ-
νόμῳ εἰς τὸ Ἄργος, ὅπου βουλόμεθα ὑπὸ αὐτῆς.
τῇ δὲ κατεφυρόντος εἰς τὸν βασιλὸν τῆς Ἥρας, δὴ
νυκτὸς φθύζῃ σὺν τοῖς ἐταῖροις. καὶ ἦλθεν εἰς Ἰ-
ταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα, ὃς αὐτὸν δόλω
αἰεῖλεν. ἢ δὲ σὺν ταῖς καὶ ἡ ἔννοια πιαυτῇ τὴν
τραῦμα δὲ τῆς Ἀφροδίτης ὁ ἐρωτῶν ᾤοντο τὸ
Διομήδους, ὅστιν αὐτῷ ᾤοντο πῶς φοιτᾶν
πλάνης, ἢ καὶ κῆρον τὴν πημάτων, ὅταν ἡ θραπεία
θουρῆς καὶ ἡ ὀρμητικὴ κῶων, ἥτοι ἡ γυνὴ Διο-
μήδους Αἰγιάλαια οἰστροῖσι καὶ μακρῶς ὀρμησὶ
πρὸς τὰ λέκτρα, καὶ ταῖς μύθους. ἐκστῶσι δὲ αὐτὸν
δὴ τὸ μῦθος ὁ τύμβος καὶ ὁ γὰρ τῆς ὀπισθομίας,
ἥτοι τῆς Ἥρας, ἥστρεπισμένη καὶ ἐτοιμασθέντα
ταῖς σφαγαῖς. τύμβος.) τύμβον καλεῖ τὴν ἑλ-
φον· ὡς τὸ, ὅθι ἀμφὶ τύμβον τ' ἀγαμέμνωνος
δαμῆς. καὶ Δούεις φησὶν ἐν τῇ περὶ Ἀργείων,
πρὶς βωμῶν τὰ φοῖς καλεῖσθαι. κολοσπάρμον)
αἰλουσίς τῆς Τροίας Διομήδους αἰετὶ βάροις, λί-
θους οὐ τῇ πείχῃ τῆς Τροίας εἰς πλὴν ἑαυτῆς ναυῶ
ἔβαλε. ᾤοντο γυνόμῳ εἰς τὸ Ἄργος, καὶ μάλιστα
φυγὴν τὴν ἐκ τῆς γαμετῆς αὐτῇ θήνατον, παρεγέ-
νετο εἰς Ἰταλίαν. βράων δὲ πτωμαῶν τὸν Κόλχ-
κὸν δρᾶκοντα, λυμηνόμορον πλὴν φαμακίδα, ἔ-
κτεινε πλὴν τῇ Γλαύκου χρυσῶν ἀσπίδα κατέχων·
ἐνόμισεν γὰρ ὁ δρᾶκων τὸ χρυσῶν ἔχειν δέξας τὸ
κρίου. πηλιδεῖς δὲ ὁ Διομήδης ὅππῃ τούτω σφό-
δρα, αἰδριανταὶ κατεσκεύασεν ἑαυτὸν ἐκ τῆς λί-
θων τῆς Ἰλίου, ὧν ἐπεβάλετο πρὶς εἰς πλὴν ναυῶ, καὶ
ἔστησε πύπυς καὶ πᾶν τὸ ἐκεῖ πείδον. ὕστερον δὲ
ἀνέλων ὁ Δαῦνος αὐτὸν, ἔρριψεν αὐτὸν καὶ πρὶς
αἰδριανταῖς εἰς πλὴν θαλάσσης. οὗτοι δὲ αἰερ-

χόωροι. ὑπὸ τῆς κινήτων, πάλιν ἐκέρχοντο
πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν. ἰσορεῖ δὲ τὸ τοῦ Τίμαρος
ὁ Σικελός, καὶ Δίκος ἐν τῇ περὶ. καὶ ἡ μὲν ἰ-
σορεῖα πιαυτῇ. ἢ ὅτι σὺν ταῖς οὕτως ἔχῃ, κολο-
σπάρμον δὲ σατεῖς, ἥτοι αἰδριαντὸν γλυφός. κα-
λοσπάρμον γὰρ αἰδριαντῶν. σατεῖς δὲ πύπυς; ἐν ταῖς
πύπυς καὶ ἀποκλείσματος καὶ πύπυς τῆς Δού-
νων, ἐρείσῃ καὶ ἐδραῶσι τὰ κεφάλαια αὐτῆς, ἥτοι
τὰ ὅσα, ἥτοι γλυφῆσθαι ὡς αἰδριαντῶν ὅππῃ
χερμάδων καὶ μεγάλων λίθων τῆς γηπέδων καὶ
θεμελιακῶν τῶ Πουρδῶνος, ἐν Αἰοιβεῖα καλεῖται
αὐτῆς δὲ σὺν Ἀπέλλωνι πλὴν Τροίαν ἐπύργωσι
πύπυς δὲ γλυφῆσθαι ὡς αἰδριαντῶν, ὁ Διομήδης ἐκ-
βαλὼν δὴ τὸ πύπυς αὐτῇ δηλονότι τὸν πέτρων
καὶ τὸν λίθον ἐρμαπύπυς καὶ ἐκίσταται τὸ πύπυς.
ἐν γὰρ ταῖς κινήσις πύπυς οἱ πύπυς βάλλουσι λί-
θον, ὅπως ὀρθῶς καὶ μὴ λοξῶς τῇ καυφῶντι
πύπυς. ἄλλως, ὅππῃ κολοσπάρμον δὲ βεβηκῆς, ἡ γυνὴ
ἐφ' ὑψηλοῦ τοῦ πύπυς πλάξῃ Ἰταλῶν, ση-
εἰλεῖται τὰ σκεῖλη ὅππῃ λίθων τῇ πύπυς τῆς
δαφῶν Πουρδῶνος, τὸν ἐκίσταται τῆς νηὸς ἐκ-
βαλὼν πέτρων. Αὐτοῖς δὲ κακῶς εἶπεν οὕτως
ὁ Λυκόφρων, τοῖς τε Φαίαις καὶ Δαυνοῖς. Αὐ-
τοῖς γὰρ κακῶς, ὡς ᾤοντο καὶ περὶ ταῖς ἐχθρῶν ἔφην.
οἱ Αὐρῶνκοι λέγονται, μέγον Καμπυλῶν καὶ
μῶν καὶ Οὐόλκων. ἔννοιαι δὲ καὶ μέχρι Λαπίου
Δούσων ἐνόμισαν τῆς, ὡς τε ἐκ τούτων πύπυς καὶ
πύπυς πλὴν Ἰταλίας φασὶν. ὁ δὲ σφόδρος οὕτως Λυ-
κόφρων ἐν οἷς πύπυς αἰετὶς τῆς Φαίαις καὶ
Δαυνοῖς, ἥτοι τῆς καὶ αἰετῶν, Αὐτοῖς καλεῖται
δὲ τῆς πύπυς νηὸς ὅππῃ σκεῖλη, ὅτι αἰμαδίας καὶ
αἰμαδίας αἰετῶν καὶ ἡμῶν τῇ ἑλληνικῇ γλῶσσῃ
ὄντας Αὐτοῖς λέγουσι. τειχεποιός.] ὁ Γο-
σπιδῶν. εἴπω μὲν δὴ τὰ λέγετα· ὅππῃ πλὴν Τροίαν
σὺν Ἀπέλλωνι ἐπύργωσται. αἰοιβεῖα. τὸν Που-
ρδῶνα λέγει, ὅτι ἐν Δελφοῖς οὕτω ἡμῶν
εἰπὶ ἡμῶν τῶ πύπυς ἀλλήλους, ὁ μὲν Που-
ρδῶν Καλαυεῖαν, ὁ δὲ Ἀπόλ-
λων Δελφοῖς.

Τὸν ἔρματ' ἰτύνῃς ἐκβαλὼν πέτρῃ.
 Κεῖσεται ὁ Αἰαίνου τῷ κασιγνήτῳ σφαλεῖς,
 Εὐχὰς ἀρούρεαι ἀμφωτητύμοις βαλῆς,
 Διοῖς ἀνείναι μὴ ποτ' ὀμπνιον σάχυν
 Γῆας τίθαι βῶσποντος ὄρηθι μὲν Διός,
 Ἡν μὴ τις αὐτῶν ρίζαν Αἰτωλῶν σπύσσει,
 Χέρσιν λαχλὺν βουσίῃν αὐλακας τε μέν.
 Στήλας δ' ἀκινήτοιςιν ὀχμάσει πέδον,
 Ἀς οὐ τις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχῆσεται
 Μετοχλίσας ὀλίγην· ἡ γὰρ ἀπώτερως
 Αὐτὰρ παλιμπόρθον ἵξονται βάσιν
 Ἀνδρὶ ἀπέροισι, ἵχμεσι δατούμενα.

Saburratoribus expositis è naui lapidibus.
 At Alæni iudicio fratris deceptus,
 Veras immittet aruis preces,
 Ut nunquam Cereris almam emittant aristam,
 Arua nutricante imbribus Ioue.
 Nisi quis Aetolus, ab ipso trahens originem,
 Terram fodiat, bubus proscindens sulcos.
 Columnis autem immotis terram continebit,
 Quas nemo per vim gloriabitur
 Vel parum dimouisse. etenim citò
 Ipse reducem ibunt gressum,
 Mancis terentes litora vestigiis.

Κεῖσεται ὁ Αἰαίνου.] ἐρήθη, ὅπου Αἰαῖνος
 νόθος ἢ ἀδελφός. Διομήδης, ὃς ἐρῶν Εὐπίπῃς
 πῶς Δαῶνι θυγάτηρ, καὶ κελὶς αἰρεθείς, χαλ-
 ζόμοις αὐτῇ, πῶν Διομήδῃ ἐκείνῃ ἐπὶ λάφρῃ
 λαβὼν, καὶ μὴ τιῶν ἄλλων. Διοῖς ἀνείναι.] Διὶ
 λέγεται ἡ Δημήτηρ, ὅτι τὸ δαῖμα, πῶν μελίσσω, ἡ
 μεμελεσμένη παῖσιν. ἀνείναι δὲ, αὐτῇ τῷ αἰα-
 δούτῃ καὶ ἀνέστη. ὀμπνιον σάχυν.] ὀμπνοι
 κυρίως πυροὶ μέλιτι βεβρεγμένοι, νῦν δὲ ἀπλῶς
 Δημητριάκων ὅτιν εἶπε. ἡ ὀμπνιος σάχυν, ὁ
 πολλὸν ὄνομα, ἡ πῶν φέλιμον διδοὺς τοῖς ἀνδρά-
 ποῖς, ἡ ἕκαστος αἰέμου πνευμένου, καὶ εἰς ὄνησιν
 αὐξανομένη. γῆας.) ποῖς ἡρωστιασμένοις ποτα-
 λέσσιν. ἐκβαλὼν τῷ.] ὅπου μελίσσαν ἀξιώσαντες.
 κυρίως δ' ἡ λέξις ὅτι τῷ μελισσῶν λέγεται,
 ὅτι τὸ πῶν τῷ βῶσπον. καὶ Ομηρος.
 Ἐντα δ' ἐπιτα ἐκβαλὼν τῷ μελίσσῃ.
 αἰκινήσεις.] ταῖς στήλας εἶπε, ὡς Διομήδης ποιή-
 σας ἐποίησεν αὐτῇ πῶν ὅκει πέδον, ὅτι τὸ ἔμποθα-
 νότος τῷ Διομήδῃ, ῥίπῃ τῷ εἰς πῶν βουδὸν αὐ-
 τῇ τῷ Δαῶνι, ὡς τε καταπνιπιδίῳ καὶ
 πάλιν ὅτι ἐρχομένη καὶ βυρίσκεται ἐν τῷ πῶν ὅτι
 ὡς ἐποίησεν. ἀνείναι.) κυρίως πῶν χεῖλη τῷ πο-
 τῶν. νῦν δὲ ὅτι κύματ' ἀνείναι.

δαπούνμαι ἢ, ἀπὸ τῆς κόπουσας, ἢ διερχόμεναι τὰ ζῆας, ὅθεν πόδες· μαρμαίρειν γὰρ ἦσαν αἱ εἴ-
 κύματα, ἐν ἀπέροις ἴχνεσι, τοῖς μὴ ἔχουσι πέ- λαι.

Θεὸς δ' πολλοῖς αἰπὺς ἀνδρῶν ἔσται
 Ὅσοι παρ' ἰοῖς χρωὶν οἰκιστῶν πέδον,
 Δράκοντα τὸν φθίροντα Φαίακας κτάνων.
 Οἱ δ' ἀμφικλύσεις χροῖδας Γυμνασίας
 Σισυρνοδύται κερκῖνοι τε πεπλοκότες,
 Αχλαγον ἀμφοτέρωσι νηλιπον βίον
 Τειπλαις δικώλοις σφενδόνας ὠπλισμένοι
 Ὡν αἰτεχόσας τὴν ἐκκρόλον τέχνην,
 Αδρπα παμδεύσοις νηπίους γόνους.

Magnus verò à multis deus appellabitur
 Iuxta cauum Ionis habitantibus solum,
 Dracone perdente Phaeacas occiso.
 Alij ad mari cincta saxa Gymnesia
 Vestibus induti villosis cancri nauigantes,
 Nudam trahent discalceatam vitam,
 Tribus bifunibus instructi fundis:
 Quorum matres iaculandi artem
 Docebunt infantes ante cenam filios.

Θεὸς δὲ πολλοῖς.] οἱ Φαίακες σέβοντα τὸν
 Διομήδη, οἱ πινες εἰσὶ πρὸς τὸν ἰόνιον πέλαγος, ὅπ-
 τὸν δράκοντα ἀνέλεον ἐκ Κόλχων ἐκείσε ἐλθόντα
 πρὸς ζήτησιν τῆς χρυσῆς δέρας. πινες δὲ λησι-
 φασὶν εἶναι τὸν δράκοντα. ἢ ὁ Φαίακας πρὸς τὸν ἰό-
 νιον κόλπον ὄντιν. ὁ δὲ ἰόνιος κόλπος καὶ τὸν Λυ-
 κόφρονα καὶ Αἰχέλον, ἀπὸ τῆς ἰοῖς ἐκλήθη. φησὶ
 γὰρ καὶ Αἰχέλος ἐν Προμηθεΐ· χρόνον δὲ τὸν μέλ-
 λοντα πέντιος βυθός, σαφῶς ὅπως τὸν ἰόνιος
 ἐκλήσεται, τῆς οἷς πρεΐας μνημα τοῖς πᾶσι
 βροτοῖς. πρὸς τὸν Κρόνιος καὶ Ρέα κόλπος ἐ-
 λέγετο, εἶτα ἰόνιος τοῦ ἐκλήθη. ἐκ γὰρ Δωδών-
 ης ἐκεῖ ἀντεπέχεσεν. ἐν δὲ Κανώσῳ ἔμφρων ἐγέ-
 νετο, ἐν δὲ τῆς Διὸς Επαφῆς Επαφον γένετο, οὗ
 Αἰδύνη, ἢς Βῆλος, οὗ Δακίος καὶ Αἰγυπτιος. καὶ
 οὗτοι μὲν οὗτω φησὶ τὸν ἰόνιον καλεῖσθαι. Αὐτό-
 δεπος δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ φασὶν ἀπὸ ἰονίᾳ Ἰλλυ-
 ροῦ τὸ γένος, βασιλεύσαντος γὰρ τότε, ἢ οὗ Α-

δρίου, τὸ πρὸς τὴν τὸ πέλαγος κήσαντος πλὴν τῶν
 λεγόμενων Ἀδριαν, ἢ Ἀδριαν ἑτεροὶ φασὶν ἀπὸ
 Διονυσίου τῆς πρὸς τὸν πελάγους Σιμελίας κα-
 λεῖσθαι. τὸ δὲ πέλαγος, ὡς ἔφω, ἀπὸ τῆς ἰονίᾳ ἐ-
 κλήθη. οἱ δ' ἀμφικλύσεις.) ἑτεροὶ δὲ, ἢ οἱ
 Βοιωτοί, οἱ καὶ κερκῖνοι λέγεται, πλοῦσαι εἰς
 τὰς χροῖδας καὶ πέτρας τὰς γυμνασίας, διότι οἱ
 γυμνῶν βίον, ἀνυπόδετοι, πρὸς σφενδόνας κατέ-
 χοντες, μίαν παρὰ σφάχην, ἐπέσαν πρὸς τὸν ὠπλισ-
 τῆ ὁσφύϊ, καὶ πείττω τῇ χεὶρ κατέχοντες, ὅπου αἱ
 μητέραι τῶν σφενδονηκῶν τοῖς νηπίοις παρὰ δι-
 δάσκουσιν. οὐ γὰρ τις ἦν παμδεύων ἦν ἐκεῖ
 γένετα ἄρτου, εἰ μὴ καὶ ἑσθλὰ αὐτὸν ὄσφρα
 σφενδονηκῶν, ἀλλ' ὅπως καὶ κέρων ὡς οἱ ἰδοῖς.
 αἱ δὲ γυμνήσοι αὐτὰ νῆπι, πρὸς τὴν Τυρρηνίαν
 εἰσὶ μέμνηται ὅτι αὐτῶν καὶ Ἀρπυμίδωρος. Τίμαιος
 δὲ φησὶν εἰς τῶν τὰς νήσοις ἐλθεῖν πινες ἦν
 Βοιωτῶν, αἱ νήσοις Χοιρεῖδας εἶπε. Φιλτίας δὲ
 ἐν τείτω

ἐπεί τω Ναξιακῶν, Βασιλέως φησὶν αὐτοῖς
 ὑπερονόημα δίδωαι. εἰσὶ δ' οἱ ἐν αὐταῖς κατοι-
 κωῦντες, αἰετοὶ σφενδονήται. αἱ γὰρ μητέρες αὐ-
 τῶν, ὡς ἐφίω, ὠλέασιν ὅππινος ξύλου ἄρτον, ἔ-
 οὐ πλεονεξέοντες αὐτοῖς φαγεῖν, ὥρην κατα-
 βαλεῖν πῶν ἄρτον. αὐτὰ μὲν οὐκ οὐτοὶ πρὸς γυμ-
 νασίων νήσων. Δίω γ' ὁ Κοκκιανὸς, αὐτὰς φησὶ
 πλησίον τῆς Ἰσθμοῦ ποταμοῦ, πλησίον τῆς Εὐ-
 ροπαίων Ἡρακλείων νησίων, ἀπὸ νήσους Ἑλλήων
 μὲν καὶ Ῥωμαίων κοινῶς γυμνασίου φασίν. Ἰσθ-
 μος δὲ Βαλερίας, ἥτοι ὑμέναις. ἔπειτα δὲ γυμνα-
 σίας αὐτοῖς οὐκ ἔστι κληθῆναι, ὅτι οἱ πλεονεξ-
 ούντες τῆς Ἑλλήων, ἐκείσε γυμνοὶ ἐξήχθησαν,

καὶ συνοικήσαντες γυμνασίῳ, οὕτω καὶ τοῖς παῖ-
 δας καὶ ταῖς νήσους ἐκάλεισαν. στυρνόδιται.]
 ὁ γὰρ φέρει σίτους, σισύρα, καὶ σισύρα. σίτους, ἐν γὰρ
 λέγεται πᾶν ἄτελές ἱμάριον. σισύρα δὲ, τὸ ἐκ
 δερματός ἐντελὲς. ὁ γὰρ καὶ γυνὴν καλοῦ-
 σιν, ἢ τὸ ἀπλῶς ἐξ ἐλέου ἱμαρίου. σισύρα δὲ, τὸ
 ἄτελές. δερμάτιον. ποιούτις γὰρ ἱμαρίους ἐ-
 χράντο οἱ αὐτῶν οἰκωῦντες. καρκίνοι. ὁ γὰρ τὸ
 σκληρυνθῆναι αὐτῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ταῖς
 σάρκας, ἢ δίκην καρκίνων πλάσαντες. ἄμωρος
 γὰρ καλεῖται κυρίως τὸ χροῖόν πέλκον τοῖς βόας
 ἢ τὸ ξύλον, τὸ ὅππαινον πῖς αὐχέσι τῶν ὑπο-
 ζυγίων.

Οὐ γὰρ τίς αὐτῶν ψίεται πύρρον γνάθῳ,
 Πρὶν αὖ κεκτήσῃ νατὸν ὑπόχῳ λίθῳ,
 Ὑπὲρ τρεφικῆς σῆμα κείμενον σκοποῦ.
 Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσονται λέπρας
 Ἰσθμοδόσκοις ἄλχι Ταρτησοῦ πύλης
 Ἀρνης παλαιᾶς γῆνα, Τεμνίκων ποθέμοι,
 Γραῖα ποθυῦντες καὶ Λεονταρνης πάγρις,
 Σκῶλόν τε καὶ Τέγυραν, Ὀλχητοῦ δ' ἔδος
 Καὶ χεῖμα Θερμώδοντος, Ὑψάρνου θ' ὕδαρ.
 Τοῖς δ' ἄμφι Σύρτιν καὶ Λιβυτικὰς πλάχας,
 Στεινὰ τε πορθμοῖσιν δρομὶν Τυρσηνικοῖς,

Nullus enim illorum maxillis panem mandet,
 Antequam cum certo assequatur lapide,
 Super ligno scopi signum positum.
 Atque illi quidem ripas conscendent asperas
 Iberiferas, iuxta Tartesi portam,
 Arnes vetustæ soboles, Temmicum duces,
 Græam desiderantes & Leontarnes colles,
 Scolumque & Tegyræ, Onchestique sedem,
 Ac Thermodontis fluentum Hypsarnique aquam.
 Alios circa Syrtin & Libyæ æquora,
 Angustumque freti Tyrrheni concursum,

Ναός. ὡς ἔως ἄρτι συζυγοῦντες μετὰ μέ- λιπας, ἔκαστον καὶ ἐπὶ τῶν εἰδῶν. νῦν δ' ἀπλῶς
 Ο. j.

Μίξοφρος.] τῆς Σιώνης, ἥ τις κατ' ἐμὴν
 θυγατρὶν ἢ Νίσου τῷ μεγάλῳ. τιμώσα δὲ τὴν
 χρυσίῳ αὐτῇ πέτρα, καὶ ἀνδρὸν αὐτὸν ἐργα-
 σάμεν. ἐν δεινῇ γὰρ τῇ πέτρῃ ἢ αὐτῇ τὸ πᾶν
 τῆς διωλείας, κατὰ τὸν δὲ τῶν Σαμίων. αἰαρε-
 θύσας δὲ ἐπέπινεν ὑπὸ τῷ Μίνωος, ὃ καὶ
 παρὸν δὴν τὸν πατέρα, κρέμασθαι τῆς πα-
 ρος τῆς ἐκείνου νεώς, καὶ ἐκκενθῆ δὲ τῆς τα-
 λάσσης, ὅθεν ἢ ὁ πόπος οἶμαι τῷ πελάγῳ ἐκλή-
 θη. ἄλλοι δὲ φασὶν, γυναικὰ ταύτην τῇ δ' ὁρε-
 πῇ, ἢ μογοδύῳ Ποσειδῶνι, γοῦσαι Ἀμφιτεί-
 τι, ἐνέβαλε φάρμακα τῇ πηγῇ ἐφ' ἧς εἰώθει ἡ
 Σκύλλα λούεσθαι, καὶ ἀπὸ θηλείων αὐτὴ εἰς θηλεόν,
 ἐξ ὧν κεφαλὰς ἔχον, καὶ μύτις, κυνὸς, λέοντος, γο-
 ρόνης, φαλαίνης, ἀνθρώπου, ἰβ' πόδας. ἐξ ὧν
 μὲν ἄρ' αὖ, ἐξ μύθου. ὅπου δὲ αὐτὴς ἡμνηρή-
 σα. σκοπῆς.] λέγει τὴν σκοπέλει. ὁ Οὐμπος.
 αὐτὰ δ' ἰχθύας σκοπέλον παρὰ μεμαύσας.
 Ἡερικλῆς παρὰ πλεον τὰ μέρη ἔντα κατὰ κε-
 ῖν Σκύλλα, ὅτε ἦγε τὰς Γηρυονείους βοῦς, αὐτὴν
 αἰεῖλε. ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ πατὴρ αὐτῆς Φόρ-
 κῳ, καὶ καὶ σῶσαι αὐτὴν πάλιν αἰεῖσε. Μνη-
 σεί. ὁ Ἡερικλῆς, πρὸς τὰς Ἡλείους. στρ-
 φοπέπλου δὲ αὐτῇ, τὴν τὴν λεοντὴν ἀνδρὸς μέ-
 νου. ἔρρος γὰρ, τὴν τὴν λεοντὴν δέμας ἐκείνην
 δὲ αὐτῇ αὐτῇ τῇ. παρὰ βολεῖο υ. Σχεπαρῶς
 ὅπ' ἐπαψε τὴν παρὰ τῆς παύλειος τῇ βοῶν
 Αὐγέου τῇ Ἡλείων βασιλέως, καὶ τρέφας ἐκεί-
 νη παρὰ τὴν βοῦσαν παρὰ τῇ βί, τὸν τε Ἀλ-
 φειδὸν καὶ Πλωιδόν, τὴν ἄμετρον ἐκείνην τῇ
 βοῶν καὶ παρὰ κατὰ βερεῖα ροπή, ὑπὸ
 Εὐρυδείας τὴν πᾶς διδασχῆς, ὡς ἐπὶ τοῖς λοι-
 ποῖς ἄλλοις. βοῶν δὲ.] ὅπ' αὐτὴς τὴν Γη-
 ρυόνου ἢ γὰρ Εὐρυδῆς τῆς παρὰ τὸν Ὀκεανὸν νή-
 σου, ὡς φησὶ καὶ ὁ Οὐππιδὸς ἐν τῇς κληρονο-
 μίαις. αὐτὰ δ' ἐπὶ Ὀκεανῷ δηρῶσαι Γηρυονίῃ.

καὶ Ἡσίοδος οἶμαι ἐν Θεογονίᾳ.

Ὁρθον τὴν κλῖναι, καὶ βουκόλον Εὐρύπωνα.
 αἰεῖλε δὲ καὶ Γηρυόνῳ αὐτὸν ὑπὸ τῇ βοῶν
 μέλλοντα μάχεσθαι, παρὰ τῆς αὐτῇ παρὰ τὸν
 Ἀνθιμουῦν. ἢ ὁ Γηρυόνος Χρυσότορος παῖς,
 καὶ θυγατὶς Ὀκεανῷ Καλλιρόης. δύο δὲ δένδρα
 παρὰ τὸν τὰ φον ἐκείνου ἐστὶν, κατὰ τὴν

αἵματι. ἢ δὲ καὶ τρεῖς αἵματι καὶ πέλαγος
 ὁ Γηρυόνος. ἀρπυγορύνων.] ἀπὸ μέροισι ὀρνι-
 θογόνων. λέγει δὲ παρὰ Σειρῶν, αἱ ὕστες θυγα-
 τῆρες ἦσαν Τερψιχόρης μουσῆς, καὶ Ἀχελῷος πο-
 τεμοῦ, μεταξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνα-
 νίας, τῆς καὶ Ἀμβρακίας. καὶ ὁ Νικοπόλεως,
 ἀπὸ τῇ πᾶν Ὀκταούριον Καίσαρος νικῶσαι ἐκείνῳ τὸν
 Ἀντώνιον. ἀρπυ δὲ εἶδος ὀρνέου, καὶ ἀρπυα
 ὁμοίως, καὶ οἱ αἵματι ἀρπυα λέγονται, καὶ ὁνό-
 ματα θηλείων θηρώων δαμόνων. ἀρπυγορύνους δὲ
 λέγει τὰς σειρῶνας, ὅσων ὀρνιθορύνους θηρώων
 ἦσαν, τὰ κατὰ μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ αὐτῶν
 ἀνθρώπων, αἱ αἱ μούσαι νικῶσαι μελαδίς
 πῆς πῆροισι ἐκείνων ἐστρατηγῶν. ὅθεν ὡς ζω-
 γραφεῖται αἱ μούσαι ἐν τῇς κεφαλῇς ἔχουσαι
 πῆρας, καὶ τῇ Τερψιχόρης, ὅπ' ἡ μήτηρ ἡ σειρῶν.
 παρὰ δὲ Κρήτιν αὐτὰ γοῦσαν, ὅθεν ἢ πόλις Ἀ-
 πῆρας τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκείνῳ πῆρας ἐκεί-
 νῳ. αἱ σειρῶνες, τὰ κατὰ μέρη ὀρνίθων ἔχου-
 σαι, τὰ δὲ αὐτῶν ἀνθρώπων, οἰκοδομῶν παρὰ Τυρσηνίαν.
 ὡς ἡ Σκύλλα ἐξ κεφαλῆς ἔχον, αἱ εἰπεῖν, τὰ
 δὲ αὐτῶν ἀνθρώπων, παρὰ τὸ Ρήμιον οἶσα τῆς
 Σικελίας. ἢς πλησίον καὶ ἡ Χάρυδδης, παρὰ Με-
 σσηνίαν. ὡς παρὰ καὶ αἱ Γοργόνες ἐν Ταρτηρῇ τῆς
 Ἰβηρίας, καὶ πῆρες ἐν Ταρτῷ αὐτῆς λέγουσαι, θη-
 ρωται καὶ αὐταί, καὶ δρακοντῶδες ἔχουσαι βο-
 ορύνους. ὡς αἱ ἀρπυα ἐν Θράκῃ, ὡς ἄρκτων,
 σῶμα γυνῶν, παρὰ σῶμα κορῶν ἔχουσαι. καὶ ἡ
 Εὐρυδῆς παρὰ Λυδῶν σῆρας καὶ κεφαλῇ κῆρη, τὰ
 δὲ κατὰ ὄφιν. ὡς καὶ Ὀρῆς ὁ Γηρυόνου κύων ἐν
 Εὐρυδείᾳ δύο κυνῶν κεφαλῆς ἔχων, ἐπὶ δὲ δὲ δρα-
 κόντων, καὶ ἀστέρος, ὁ καὶ μινώταυρος, ἐν Κρήτῃ
 βοῶς ἔχων παρὰ τῶν, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα αἰδρός.
 αὐτὰ παρὰ βαλκῶν εἰρηκαὶ παρὰ τῇς τρεῖς ἀμύ-
 ρων ζώων. ἐπὶ καὶ αἱ σειρῶνες μυθικῶς,
 κατὰ τὴν παρὰ τῆς περὶ τῆς ἡσυχίας ἦσαν, ἀλλη-
 γικώτερον δὲ σειρῶνες εἰσὶν αἱ ἡδοναί, ὁ δὲ
 νεώτερος Πλούταρχος, ἐταμείδας ταύτας φησὶ,
 κατὰ τῶν αἱμυλίας τῆς παρὰ τῆς πῆρας. εἰδὼν
 δὲ σειρῶνες καὶ ζῶντα μικρὰ μελίωτες παρὰ
 μοῖα, καὶ μακάρες. τρεῖς τῆς τῆς, ἀνθρωπείας
 ἀνδρῶν.] τῇ σειρῶν, δὲ τὸ θελητικόν.

Παλαρῆντες, ὁμοῖστα δαίτα λωμύροις,

O. ij.

Vagos, crudeliter laceratos

Φύσσει δαίτῳ λαοῖσι. ὡμαὶ ἐδίοιτες. λη- | τῶ διέζων. ἀλλ' ἔχ' ἔω αἰμῶν ὡς Λυκόφρον τούτῳ
 ρεῖ δὲ ἰ. τῶτο γάρ φησι πᾶσι τῷ ὅταν ἐν τῇ τῷ ἡλίου | ἡσθιον. ἢ δαίτῳ λαοῖσι, ὡς τραγωδοῖσι ὑπὸ τῷ
 πύσσει γῆρυμοι, ἡλίου ἐν ἀγρίοις, ἔ- | Κύνκοπος αἰμῶν, ἢ καὶ τῶ Λαγρυγόνων.

Γ' ῥ' ὀφθαλμοὺς ἄδης πῶδ' ἀνέει ἀγρόνεται,
 Λώβαιοι πῶδ' ὀφθαλμοῖσι πᾶσι λαοῖσι,
 Ἐνα φθάρωντων ἀγρόν λυγρὸν φίλων,
 Δελφινόσημον κλῶπα φοινίκης θεᾶς.
 Ὅς ὄφεται μὲν τῷ μονογλύου γέρας
 Χάρωνος, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφον
 Χερσὶ πᾶσι τῶν τοῦ πιδόρπιον ποτῶν.
 Ἐποφεται δ' αἰετὸν πᾶσι τῶν αἰετῶν
 Τῷ κρημνίστῳ πευκέως Παλάμῳ.
 Οἱ πᾶσι θραύσαντες εὐτόνῳ σκάφῃ
 Σχοίνῳ καὶ κήν τῶν σπυρίων ἀγρόν.
 Ἄλλος δ' ἔσ' ἄλλῳ μῶτος ἀθλίου μῦθῳ,
 Τοῦ πᾶσι δὲν αἰετὸν πᾶσι ἐξωλέεσθαι.
 Ποία Χάρυβδις ἔχ' ἑλπίσιν νεκρῶν;
 Ποία δ' ἔσ' ἐννέσι μῶτος πᾶσι κύνων;
 Τίς οὐκ ἀνδρῶν γέρας Κενταυροῦ γένος.
 Αἰτωλὶς, ἢ χυρῆτις αἰόλῳ μέλῃ.

Orcus omnes capax capiet,
 Cladibus omnigenis excruciatos,
 Vnum ex perditis relinquens amicis nuncium
 Delphini signum gerentem, Punicæ furem deæ:
 Qui videbit primum vnoculi tecta
 Leonis, vini carniuoro scyphum
 Manu porrigens, cenæ potum:
 Videbit deinde sagittarum reliquias
 Alexicaci Tediferi Palæmonis,
 Qui rotundo ligone conterentes omnia,
 Iunco malam perforabunt piscium prædam.
 Alius verò post alium miser manebit labor.

Priore semper multo perniciosior.
 Quæ non Charybdis vorabit cadauera:
 Quæ ve furia, semiuirgo canis?
 Quæ non luscinia sterilis Centauricida,
 Actolica vel Acarnania, cantu molli

Δελφινόσημον.] Σπῆσι γὰρος φησὶν, Οδυσσεῖα δὲ τῆς ἀσπίδος φέρειν Δελφίνος τύπον. καὶ Εὐφορέων ὁμοίως πύττω συμφθένεται. κλώπα.] τὸν Οδυσσεῖα φησὶν, ὅτι τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς εἰσελθὼν μετὰ Διομήδους ἐν τῇ Τροίᾳ ἔκλεψε, δόντος αὐτῆς αὐτῷ τῷ Ἀντιώροφ. Θεανῶ γὰρ ἡ Ἀντιώροφ θυγάτηρ, τῆς ἐκείσε Ἀθηνᾶς ἱποῦρ-
 χαν ἱέρεια. χηρισμὸς γὰρ ὡς δὲ οἱς ἑλπίσιν, μὴ αὐτὴ ἄλλως κρατῆται τῆς Τροίας, εἰ μὴ τὸ Παλλάδιον τὸ ἐν Τροίᾳ κλεπθῇ. φοινίκη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ πρᾶται. ὅς ὅψεται μὲν.] Οδυσσεὺς πλανώμενος ὅππῃ πλεῖστον αὐτῷ Κυκλώπων, εἰσελθὼν εἰς τὸ τῷ Πολυφῆμου αἴθρον ὑπὸ Πόσ-
 δώνος, ἐναὶ ὀφθαλμοὶ ἔχοντες, τυφλοὶ αὐτὸν δό-
 λω ποιεῖτω. ἔξ γὰρ αὐτῆς ἐπύρην φαρμόντος τῷ Κύνκλωπος, δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ὁ Οὐδυσσεὺς,
 Κύνκλωψ τῇ πύλῃ οἶνον, ἐπεὶ φάρμακον αἰδρόμεα κρέας.

Οφρ' εἰδὼς οἶον π ποτὶν νῆος ἐκείνου.] μεθυσθέντες δὲ αὐτῷ, ὁ Οδυσσεὺς σιωπῆς φίλοις ἐν δολῷ πιπρωμένῳ αὐτὸν τυφλοῖ. ὕστερον δὲ αὐτοὶ σώζονται, δεδωκεν ἐν λύγρῃ ὑπὸ ταῖς κοι-
 αῖαις αὐτῷ περσέων. λείποντον περσέων.) πρὸς Λαερτιάδην λέγει. τυπὸς γὰρ Ἡρακλῆς κατε-
 πύδων, λυγρὸς ἦλθεν ἐπὶ τοῖς τῷ Γηρύονος ὅππ-
 χέροντος αὐτῷ πολεμῆν. λείποντον δὲ λέγει πρὸς ὑπολοίπους αὐτῷ αἰσρέδωντων. Λαερτιάδης δὲ εἶπεν, οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Λεοντοῖοι. κηρυμνίης δὲ ὁ Ἡρακλῆς, ὁ παῖς κῆρας διὰ κύν. ἀλεξίκανος γὰρ Παλαμίων δὲ ὁ αὐτὸς, δὲ τὸ παλαιὸν τῷ Διὶ ἐν Ολυμπίᾳ, ἢ τῷ Ἀχελῷῳ ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τοῦ γάμου Διὸς καὶ Ἑρῆς τῆς Οἰνέως θυγατρὸς. Φερε-
 κίδης δὲ φησὶ, μετὰ τὸ παλαιὸν αὐτὸν τὸν Ἀν-
 ταῖον τὸν Λίβω, τὸν Πόσδωνα ἐξηκοντάπηχον εἶπα, καὶ κατέβη, οὐ καὶ τὰ ὅσα περὶ Ο-
 λυμπία λυγρὸν, ὡς μὴ ἀπὸ τοῦ, ἐμὴν τῇ τῷ ῥηθέντος Ἀνταῖου γυναικὶ Ἰφινῶν, καὶ ἔξ αὐτῆς παῖδα γυνῆ Παλαμίωνος. πωτάρην δὲ

πύλῃν αὐτῷ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ πρὸς ἑνὸς, κα-
 ταπῶν ὁ Γοῦρκος Ἡρόδωτος ἱστορεῖ. Μεικρά-
 τος δὲ ὁ περὶ Νικητῆς συγγεγραμμένος, Ἀλκαίου
 φησὶ περὶ τὸν καλεῖσθαι τὸν Ἡρακλῆα, ὅππ-
 πρὸς ἐκ Μεγάρων αὐτῷ γυμνησθῆναι ἐκ τῷ παῖ-
 δας, καὶ οὐ πωτάρην αὐτῷ, ὡς φησὶ καὶ Πίν-
 δαρος. χαλκοῦσιν ὅκτω θανόντων, τοῖς Μέ-
 γαροι οἵ τε Κρεοντίδαι ἦσαν. ἔκτοτε δὲ Ἡρα-
 κλῆς ἀπὸ χηρισμοῦ ἐκλήθη. ὁ δὲ χηρισμὸς οὐ-
 τὼ πῶς ἔχει. ἐπὶ Παλαμίων κληθήσθαι.
 Ἡρακλῆα δὲ περὶ τοῦτος ἐπώνυμον ἔξονομαίει.
 Ἡρα γὰρ ἀνθρώποις φέρων κλέος ἀφθιπνέει.
 τὸν δὲ χηρισμὸν τῶν ὄντων γινώσκων, ἐπερὶ
 πάλιν ἱστοροῖ λέγειν. οἱ πάντα θρανύξαν-
 τες.) οἱ νέες Λαερτιάδης πάντα τὰ σκῆπτρα
 Οδυσσεὺς θρανύξαντες καὶ στυγερῆς ἐν τῷ
 αὐτῷ καὶ περὶ καὶ ἐργονύλῳ, λέγει λι-
 γρῷ. ἢ καὶ πρὸς μεταγραφεῖς, οἱ πρὸς πάντα τὰ
 πλοῖα, δηλονότι τῷ Οδυσσεὺς, θρανύξαντες καὶ
 στυγερῆς, ἐν τῷ αὐτῷ καὶ περὶ σκῆ-
 φει καὶ λιγρῷ αὐτῷ Λαερτιάδης. περὶ γὰρ
 γάρβει, δίκην σκῆφους. ἐν γοῖν σκῆφισι καὶ
 πρὸς σκῆφισι πλεῖστον ἄρσεν αὐτῷ κερῶν, καὶ
 αὐτῷ γοῖν σκῆφισι. γοῖν σκῆφισι εἰκάσει τοῖς
 Οδυσσεὺς φίλοις, αἰρησθέντες καὶ ἐπιδομένους
 ὑπὸ αὐτῷ Λαερτιάδης, ὃν ἔσπον οἱ ἀλλοῖς πρὸς
 κερῶν, ἢ τοῖς γοῖν σκῆφισι ὑπὸ αὐτῷ γοῖν σκῆ-
 φισι καὶ ἀνοῦται καὶ ἐπὶ οἱ βουλό-
 μοι. γοῖν σκῆφισι, ἢ τοῖς γοῖν σκῆφισι, μεθ'
 ὧν πλεῖστοι τὰ στυγερῆς. μεταφράζει δὲ τὸ
 Ομηρικόν, ἰχθὺς δὲ ὡς πείροντες ἀπὸ πρὸς
 τὰ πένοντο. ἄλλος δὲ ἐπ' ἄλλῳ.) ἢ ἐπερὶ
 μὲν αὐτοῖς συμφορὰ πρὸς ὁλεθριότητος τῆς πα-
 ρελθούσης ὅσιν. χαίρουσιν.] τὸ ὕδατος ἀ-
 γάρβεισθαι. μίσησθαι ὅσιν.] ἢ Σκύλα-
 λα, ὅππῃ ἀνθρώπου περὶ σκῆφισι ἔχει ἢ Σκύλα-
 λα. πρὸς ἐκ ἀνθρώπων εἶρε.] εἶρεας λέγει
 τὰς σκῆφισι, δὲ τὸ παρῶντος ἔξ. ἔξ δὲ
 Ο. iij.

καὶ ὅπ' οἱ κατακούσαντες αὐτῶν σείροι καὶ ἄ-
παυδες ἐγίνοντο. ἐπελδύτων τὰρ. ἄλλως. ἀνδρό-
νας τὰς σφρίῳας δὲ τὸ θελκτικόν. σείρας δὲ, ἢ
ὅπ' παρθένοι, ἢ ὁ ἰσχυρὸς ἐκεί ἀπέδησε, μὴ
πίκτων. κινέωροκτόνος.] ἐπειδὴ καὶ οἱ κέν-
ταυροι διωχθέντες ἀπὸ Θεσσαλίας ὑπ' Ἡρα-
κλείους, εἰς τὰς τῶν σφρίῳων νήσοις παρεγίνοντο,
καὶ τῇ ὥρῃ ἐκείνων θελγόμενοι ἀπώλοντο. Ἡ-
ρακλῆς γὰρ ὁ Φολόη ἐπέξενωθὴ φύλῃ τῶν κενταύ-
ρων, καὶ ὁ φύλος αὐτῶν οἶνον καίμιπν ἐκίρνα, τὸν
δὲ κοιτὸν τῶν κενταύρων πίθον αὐοίζας. ἐπελ-
δόντες ὅ οἱ κένταυροι, καὶ γνόντες τὸ σύμβαν ἐκ
τῆς τῆ οἶνου ὁσμῆς, ἐχάλεπηναν. καὶ ὁ Ἡρα-
κλῆς τὰς πῆλας λαβὼν, οἷον αὐτῶν αὐτοῖς, ὡς ἔωρ
καὶ τῶν Χείρωνας, ἄκων βαλὼν οἶμαι, πρὶν τὸ

γόνυ. τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωξεν. οἱ φονγόντες, ὡς
ἐφημῶν, πρὶν τῶν σφρίῳων νῆσον, ἀπώ-
λοντο. Αἰτωλίας, ἢ κενυῆς.] Τερψιχόρης
τῆς μουσῆς καὶ Ἀχελώου τὸ πταμόν θυγατέ-
ρας ἐφημῶν τὰς σφρίῳας. ὁ δὲ Ἀχελῷος ὁ γλυ-
κυτάτος τῶν ἀπανταχοῦ ποταμῶν, μετὰ δὲ Αἰ-
τωλίας καὶ Κουρήτιδος, τῆς καὶ Ἀκαρνανίας
καὶ Ἀμφερακίας, νῦν δὲ Νικοπόλεως, ῥέει. ὁ-
θεν εἰπὶ εἶπεν, ὡς ἀμφιδάλλον, εἴτε Αἰτωλίας
μᾶλλον, εἴτε Ἀκαρνανίας ὅθεν ὁ Ἀχελῷος φε-
σὶ δὲ πρὸς, πρὸς Ἀκαρνανίας πορῶν Κουρήτιας
καλεῖται. Ἀχελῷος δὲ καλεῖται, ἀπὸ Ἀχελῷου
ἑνὸς πνιγμῆς αὐτοῦ. ἢ ὅπ' τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν τοῖς
πρώτοις, καὶ τῆς ὡδίνης ἀφελιμὸν ὄντι. Ἀ-
χελῷος οὖν, ὁ τὰ ἄχνη δαλνών.

Πείσῃ τακῆναι ἄρχας ἀκμυλῶες βοράς;

Ποίαν δὲ θηρόπλαστον σὺν ἐσώφεται

Δράκωνδ' ἐγκυκῶσται ἀλφίτω θρόνῳ,

Καὶ κῆρα κνωπόμορφον. ④ δὲ δύσμοροι

Στένοντες ἄτας ἐν σφοῖσι φορβάδες,

Γίγρβα χιλῶ συμμιγμένα πρυγῶς,

Καὶ τέμφυλα βρώξουσιν ἄλλ' ἀνὴρ βράχης

Suadebit carnes expertes pabuli tabescieri?

Quam ferarum formatricem non videbit

Serpentem, farinā venena miscentem,

Noxamque monstriformem? infelices autem

Gementes in haris infortunia lues,

Acinos vuarum cibo permistos

Et cortices comedent, ipsum verò à clade

Θηρόπλαστον.] πῶν κέρκω, πῶν χοῖρον πι-
σισται, καὶ τὸν μῶνον, πρὸς ἐπαύροις Ὀδυσσεύς.
ἀλληλοεικῶς δὲ καὶ Φιλάλιος ὁ Κορίνθιος, καὶ
ἐμείς καὶ ἔπειτα πῶν ἀλλήλων ὁπίσθ' αὐτῶν, ἀλλ'
εἰς σύγχεσιν μωρὰν. Δυσκρότειοι σάκκον ἀλλη-
λοεικῶν μὴ λύσης. ἐρκεῖ γὰρ καὶ μόνον τὸ πλῆθος τῶν
μυθικῶν ἱστοιῶν λέγειν. εἰ γὰρ τῶν πῶν τῶν μυθικῶν
ἱστοιῶν ἀλληλοεικῶς, θελήσῃ τις πάντως ἀ-
κούσαι καὶ τὰς λοιπὰς. ὁ λοιπὸν, μιλῶν μοι τὸ
πύρερον τὸ ἔργον γινώσκεται, ὡς τε πῶν πᾶσαι
Ὀδυσσεύς ἐν βράχῃ μέρει τῶν Δυκόφρονος ἀλ-

ληγοῦσιν, καὶ λοιπὰς ἐτέρας ἱστορίας. ὅθεν εἰπὸν
τὰ πολλὰ λέγειν ἀλληλοεικῶς. πρὶν δὲ ὅσα βρά-
χῃαν ἐχρῆσθαι ἀλληλοεικῶς ἐρκεῖ. Θηρόπλαστον, τὴν
θηροπλαστούσαν, καὶ θήρας πιούσαν, τὸ παθητι-
κὸν αὐτῇ τῶν θηροεικῶν. Δράκωνας δὲ δὲ τὸ ἀ-
ρεῖν πῶν κέρκω λέγειν, ἢ δὲ τὸ ὅξυδερες καὶ
δραπέλαιον ἐγκυκῶσται ἀλφίτω θρόνῳ. ἀλφίτω
κωείας τὰ ἐν σίπῳ, ἀλφίτω δὲ τὰ ἐν κελύων
ἀλφίτω. νῦν δὲ ἀλφίτω πῶν ἔργον καὶ τῶν
λέγειν. ἐγκυκῶσται, αὐτῇ τῇ συνάραστον. ὅν
γὰρ τῇ βρώσῃ τῶν Ὀδυσσεύς ἐπαύροις, τυρῶν,

ἀλφίτα, μέλι, οἶνον, σινεπέραζε, καὶ δοῦσαι
πιεῖν τὸ δεινὸν ἐκείνο φάρμακον, καὶ ῥάβδῳ
πληξάσα, εἰς χοίροις αὐτοῖς μετεμάρψασε. καὶ
κῆρα κνωπίμορφον.]. Ἄπο κιννοῦ τὸ κνησσοῦται.
κνώπες δὲ τὰ θηρία, ὡς καὶ Νίκανδρος.

Ἰνα κνώπες τραφερῶν βόσκονται ὕλῳ.
κινόπητα δὲ καὶ κνώπητα καὶ κνώπες, τὰ θηρία
πὲρ ἐν τῇ πέτρῳ καὶ πέτρῳ κινούμενα; ἢ περὶ τὰ
χερσὶνα, ὡς περὶ τὰ θαλάσσια κνώδα λέγεται,
ὡς δὲ τὸ κνησσοῦται αὐτὰ δι' αἰλός, ἢ τοι ἐν τῇ αἰλί.
λέγεται δὲ κνώδαλα καὶ τὰ χερσὶνα τὰ εἰς το-
φα, παρὰ τὸ κνησσοῦται, ἢ ὡς δὲ τὸ κνώσσειν καὶ

κνησσοῦται ἐν τοῖς δαλοῖς καὶ δασύσιν τοῖς.

ζήδρατα.]. τρυγὸς καὶ σαφυλά καὶ σέμφυλα
βρύξουσι, καὶ φάρονται συμμεμιγμένα τῇ γα-
λῶ καὶ τῇ ἔσφῃ. ζήδρατα δὲ λέγεται, τὰ ἐν δυνὶ τῇ
σαφυλῶν καὶ ροιῶν σπέρματα. τρυγὸς δὲ ὁ νέος
οἶνος. σέμφυλα δὲ, τὰ ἐξωτῇ σαφυλῶν δέρ-
ματα. κακῶς δὲ καὶ νῦν ὁ Λυκόφρων παρὰ
τῷ Οὐμεικίῳ γραφὴν ἀνέχῃ. ἐκεῖ γὰρ παρὰ
κνῶν φησὶν αὐτοῖς βαλεῖν, παρὰ τῷ τρα-
φῶν, τῷ κέρκῳ. οὗτος δὲ παρὰ τῷ κα-
τολικοτέραν τροφῇ τῇ χοίρων ἀπὸ βλάβης
εἶπεν.

Μῶλυ σαώσῃ ρίζα καὶ Κτερός φαρμακός.

Νωνακρίτης τεικέφαλος φαιδρός θεός.

Ἡξείη ἐρυμνὸν εἰς ἀλίπεδον φητῇ,

Καὶ νεκρόμυτιν πέμπελον διζήσεται

Ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδὼτα ξυνοισίας.

Ψυχῇσι θερμὸν αἷμα παρὰ σελήνας βόθρῳ,

Καὶ φασγάνου πρέβλημα νερτέροις φόβον

~~~~~

Moly servabit radix, & Ctarus apparet

Nonacriates Triceps Pulcher deus.

Ibit hinc in mortuorum nigrum campum,

Maniūque vatem senem quatret,

Mulieris & virilis gnavum coitus,

Vmbris calidum aspergens in fouea sanguinem,

Et ensis obicem, inferorum terrorem,

Μῶλυ σαώσῃ.]. ἀλλὰ πὺν Οὐδυσσεύς, ἀπὸ τῆς
βλάβης, ἢ περὶ ἧς ἔστιν αὐτῷ χεῖρον, σαώσῃ καὶ σά-
σῃ. τὸ δὲ μῶλυ ἐφευρετοῦν ἐκείνης, ὅθεν ἔπαρ-
ξέ ρίζα, καὶ ἄλλος τῆς σώσεως, καὶ ὁ κτερός καὶ ὁ
Ερμῆς φανείς. ἐπώνυμον δὲ τὸ κτερός ἐρμῆος.

Νωνακρίτης, ὁ Ἀρκάδιος. Νωνακρία γὰρ πό-
λις Ἀρκადίας, ἐνθα σκηνώσκει ὁ Ερμῆς. τεικέ-
φαλος.]. ὅτι ὁ Ερμῆς, οὐρανίου, θαλάσσιος, ἐξ
ἐπὶ γῆς. ἢ δὲ τὸ φυσικόν, ἡθικόν, καὶ λογικόν.
ἢ ἐπεισελθὼν τῇ Εκάτῃ, τρεῖς ἔχει. αὐτῆς
εὐχαίρας. φαιδρός δὲ μεταληπτικός, αὐτῇ τῷ
λαοκός, καὶ γὰρ παρὰ τῷ Βοιωτῇ Ερμῆς λαοκός π-
μαται. πολέμου δὲ γὰρ Ταναγραῖοι, ὑπὸ Ερε-
τειῶν, ἐσφαζέσθαι παῖδας καὶ κέρκῳ κατὰ

χρησμον, καὶ νῦν δὲν ἰδρύσαντο λαοκὸν Ερμῆ.
ὁ Ερμῆς περὶ Οὐδυσσῆ μέλλοντι ἀνελθεῖν παρὰ
τῷ Κίρκῃ, σιωπῆσαι δέδωκε τὸ μῶλυ, ὡς πε-
ρὶ βλάβης αὐτὸν ὑπὸ τῇ ἐκείνης φαρμά-
κων. μῶλυ δὲ ὅστις καὶ τοῖς ἰατροῖς τὸ ἀρειον
πίνανον. ἀλλήλοισι κατέρως δὲ, εἶπεν, καὶ οὐ
δέη λέγειν. μῶλυ, δάφνη, κόρυζα, ῥάμνος, ἰτέα,
ἀστὴρ τε θαλάσσιος, ἰακῆς λίθος, ἄλλα τε πολ-
λά φυτὰ καὶ ζῶα λίθι, αἰσπαροῦσι μαγικοῖς
πᾶσι τοῖς ἀλίπεδον, τὸ λεῖον. ἐομαλόν, καὶ
παρὰ τῷ θαλάσσιον πεδῶν, ὅτι ἀπὸ τῆς θαλάσσης κν-
οῦται ἐκ παρρησίας. πέμπελον.]. πὺν ὑπὸ
γῆρας, παρὰ τὸ ἢ δὲ πέμπεσαι παρὰ ἄλλῳ. νῦν
δὲ πὺν Τειρεσίαν λέγει. ἐπειδὴ φασγ. αὐτὸν

ξ' ἤνευ γ' ἦσαν, ἄλλοι δὲ τῷ. ἀπὸ γὰρ Κἀδμου
 ἴω, καὶ κατώπερον Ἐποικλέους καὶ Πολυαείκοις,
 ὡς φησι καὶ ἡ τῆς Μελαμπαδίας πόσις. πα-
 ρεισά γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντο·

Ζεῦ πάτερ εἴθ' ἐμοὶ εἴθ' ἥσταντο αἰῶνα βίοιο,
 Ωφελίης δουῖα καὶ ἴσα μῦθεα ἰδμεν,
 Θνητοῖς αἰθρώποισι. νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν
 ἔπαισας,

Ὅς με μακρόν γε ἔθηκες ἔχιν αἰῶνα
 βίοιο,
 Ἐπὶ αἰῶνι ζῶειν ἤνευ μερόπων αἰθρώ-
 πων,

αἰθρῶν γυναικῶν.] φασὶν ὅτι ὁ Τειρεσίας ὄφης
 συνεισάγοντας ἐν τῇ Κιθαιρώνι θύρῳ, αἰετοὶ δὲ
 θήλειαν, ἣ γέροντα γυνή. εἶτα τὸν ἄρρενα, καὶ
 γέροντα πάλιν αἰθήρ. ἔπειτα δὲ φασὶν, ὅτι γυναικὶ
 τὴν Αἰθρῶν ἰδῶν, γυνὴ γέροντα. εἰζόντος δὲ
 ποτε τοῦ Διὸς παρὲς Ἡραν, καὶ λέγοντος πλείονα
 πότον ἔχιν ἐν τῇ στυοισίᾳ ταῖς γυναικάς ἢ παρὲς
 ἀνδρας, φασὶν κελτὴν αὐτὴν κατατελεῖν τὸν Τει-
 ρεσίαν, κελτὴ δὲ γερνόντος αὐτῆς, ὡς καὶ αἰθρὸς
 καὶ γυναικὸς γυναικῶν, καὶ φαίδρου, ὅτι δεκα-
 πλάσιος ἔρα τοῦ αἰθρὸς ἢ γυνῆς, ὁρμηθεῖσα ἢ
 Ἡρα ἐτόφλωσεν αὐτῇ. ὁ δὲ Ζεὺς ἐχάρισατο

τὴν μαυρικὴν ἀσπαρτὴν, καὶ ζῶντι πολυχρό-
 νιον. ὡς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῇ ἀδῇ τοῦ πατρὸς
 εἰζεται, μόνῳ φρονεῖν ἢ τῶν ἄλλων ἀπάντων νε-
 κρῶν παρὲς τοῦ Διὸς καὶ Ἡρας παρὲς Τειρεσίου, ἔ-
 νεκα τῆς λαγείας κείσεως, καὶ ὁ τῆς Μελαμπα-
 δίδου ποιητῆς, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου φησὶν·

Ἴσθι μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρεται αἰήρ,
 Τὰς δέκα δ' ἐμπύπλησι γυνὴ τέρεπουσα
 νόημα.

ψυχῆς θερμὸν αἶμα.] αἶμα γὰρ χέας Ὀδυσσεὺς
 εἰς βόθρον, καὶ τὸ ξίφος αὐτῷ κατέχων παρὲς
 ἐκφόβησεν ἢ ψυχῶν, ἠρώτα ἐκείνην τίς ἐστίν. ὁ
 Ὀδυσσεὺς παρὲς τῆς κίρκης ἀπεσάλη εἰς ἄδην,
 ψυχῇ χρησάμενος Ὁμηδαίου Τειρεσίου παρὲς τῆς
 νόσου αὐτῆς. παρὲς τὰς δὲ αὐτῆς ἢ κίρκης, ὅταν
 ἀπέλθῃ ἐκ τῆς

Βόθρον ὀρύξαι, ὅσον πεπύγῃσιν ἐνθα καὶ εἶθαι,
 Ἀμφ' αὐτῇ δὲ χεῖρ χεῖρα παῖσι νεκύεσσιν.
 Πρῶτα μελινκρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδὲ εἰς οἶον,
 Τὸ πείπον αὐτὴν ὕδατι. ὅτῃ δ' ἄλριτα λυκαὶ
 παλαιοῖν.

Αἰτὸν δὲ ξίφος ὅξυ ἐρυσαμένην παρὲς μῆρ
 Ἡδρ, μὴ δ' εἶναι νεκρῶν ἀμνηστὴ κέρλωα,
 Αἶματος ἀσπὴν ἵδμε παρὲς Τειρεσίαο πυθέσθαι.

Γῆλας, ἀκούσθ' κείθι πεμφίδων ὅπα
 Λεπιδῶν, ἀμυραῖς μάστακος παρὲς φθέρμασι,
 Ὄθεν γιγάντων νῆσος ἢ μεταφρενον
 Θάλαττα, καὶ Τυφῶνος ἀγρίου δέμας
 Φλογμῶ ζέουσα, δέξεται μονόλονον·
 Ἐν ἣ πεθήκων πάλμυς ἀφθίτων χῆρος
 Δύσμορφον εἰς κηκασμὸν ὤκισεν τόσον
 Οἱ Μῶλον ὠρεθύναν ἐκ γόνις Κρόνου.
 Βαροῦ δ' ἀμείψας τῷ κυβερνήτου πάφον,

Vibrans, audiet illic animarum vocem

Tenuem, oris euanidi alloquiis.

Vnde gigantum dorsum insula

Collidens, corpusque Typhonis efferi,

Flamma feruens recipiet una cum naues:

In qua simiarum genus deorum rex

Deforme

Deforme collocavit in illorum opprobrium,
Qui tantum bellum Saturni concitarant posteris.
Baij porro transiens nautæ sepulcrum,

Πεμφίδων.] ψυχῶν, ὡς τὸ πέμπεσθαι.
ἀπόρρυτοι γὰρ, ὡς λεπταὶ καὶ ἀερώδεις αἱ ψυ-
χαί. ἀμαυραὶ μάσκες.] ἀμυδροὶ καὶ ἀ-
σθενεῖς σωματικαὶ λαλίσαι. ἔτι γιγάντων νῆ-
σος.] ὁ μὲν Κασπαρὸς Προκάπτος πλὴν Δα-
μασκὸν φησὶ Διὸς ἔσπεμον κατὰ γιγάντων. ἑ-
περοι δὲ πλὴν Σικελίας, ὅπου καὶ τὸν τυφῶνα κε-
ραυνῶν, ὡς καὶ Ησίοδος,

Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπ' αὐτοῦ τοῦτο ἄ-
ρακτος,

Οὔρεος ἐν βήσῃσιν αἰδ' νῆς παμπαλοῦσες.
ἑπεροι δὲ γιγάντων νήσους τὰς Πιθηκούσας ἠκου-
σαι, αἱ εἰσὶ πρὸς πλὴν Ἰταλίας. μέμνηται δὲ αὐ-
τῶν καὶ Αἰχελίαν ἐν ἑσθ' ὁμοῦ Εφεσίδης. ταῦται
δὲ τὰς νήσους ὥκουσιν ὡς περὶ οἱ γιγάντες. ὕψι-
ρον δ' ὁ Ζεὺς χρωσάμενος αὐτοῖς, κατ' αὐτὰ
ἐπαναστάσας, ἐπέθηκεν αὐτοῖς τὰς νήσους, καὶ ἐ-
κεῖ κατώκεισιν πηγήσις, ἥτοι μὲν οὐδ' ὄσαν. ποῖς
δὲ σατύροις καὶ ἄρκαϊζίνουσι πρὸς ἀπ' ἡμῶν καὶ
αἰχμητῶν ἢ γιγάντων. ἡ γὰρ ἅλασσα νήσους, τὸ

μετάφρενον, καὶ πλὴν ῥάχην, καὶ τὸ δέμας καὶ
σῶμα τῷ ἀγρίου δράκοντος καὶ τυφῶνος ἢ Σι-
κελίας ὄρεον. καὶ ληρῶσιν οἱ πολλοὶ, ἢ πρὸς φλο-
γὴν ζεῖν. ἥτοι φλόγας πέμπει ἐκ τῆς Αἴτης
πρὸς πλὴν Καππαλίας. δέξεται μοιόστολον.]
ὑποδέχεται δὲ αὐτὴ ἡ νῆσος τὸν Οδυσσεῖα μο-
ιόστολον, ἥτοι ἐν πλοῖον ἔχοντα. ἐν ἡ πηγήων.]
ὁ πάλμις καὶ βασιλῆς ἢ ἀφ' ἑσθ' ἡν, ἥτοι ἢ
θεῶν ὤκισεν. ἡ δὲ λέξις τὸ πάλμις ὄρεον Ἰώνων,
καὶ γρηται ταῦτη Ἰσπανίαν λέξον. ὡς Ζεὺς πάλ-
μιον Ὀλυμπίων πάλμιον, ἡ μὲν ἐδωκεν
χρυσὸν ἄργυρον πάλμιον. ὤκισεν δὲ, τὸ σὲ μα-
κρόν, ὡς κοινὴ συλλαβή. μῶλος, ὁ πόλεμος, πα-
ρα τὸ μὴ ὅλος καὶ ἀλόκληρος εἶναι. πολλοὶ γὰρ
ἐν αὐτῇ πρὸς πολέμῳ ἀναμρουῦνται. Βαβοῦ δ'
ἀμείβας.] ὁ Βαβὺς οὗτος κυβερνήτης τῷ Ο-
δυσσεῖ, ὃς τελευτήσας ἐτάφη πρὸς Σικελίαν.
ἀφ' οὗ φασὶ κληθῆναι Βαβὰς τὰς νήσους καὶ πό-
λεις, καὶ τὸν Βαβοῦ λιμένα, ὡς καὶ πλὴν κατ' Ἰτα-
λίαν ἄσποντον.

Καὶ Κιμμέρων ἔσταντο κ' Ἀχερυσίαν
Φόρβοισι κυμῆνουσθαι οἰδματός χύσιν,
Οασθαι τὴν καὶ λέοντος ἀτραποὺς βοῶν
Χωσθαι, ὅδε μοῖς τ' ἄλλος οὐδαμῶς κόρης,
Γυεφλεγῆς τε ῥέθρον, εἶναι δύσβατος
Τείνῃ πρὸς αἰθρῇ κρητὰ πολυδέγμων λόφος.
Εξ οὗ τὰ πᾶντα χύτλα καὶ πᾶσαι μυχαὶ
Γηγαὶ κατ' αὐσονίτην ἔλκονται ρθόνα,
Λιπὼν δὲ Ληθαῖος ὕψι λὸν κλέπτει,

Et Cimmeriorum domicilia, Acherusiamque
Procellis fluctuantem undæ scaturiginem,
Ossamque, & leonis vias boum
Aggestas, Proserpinæque nemus infernæ puellæ,
Et Pyrrhægethontem fluvium, vbi inuius
Tollit in cælum verticem capax collis,

P. j.

Ex quo cuncti fluvij, cunctique specuum
Fontes per Italicam fluunt terram:
Relinquentisque Lethæonis montem altum,

Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλιν·] πᾶς ἐπαύλει· τὸ
δὲ γῆμα μεταπλασμός· οἱ Κιμμέριοι δὲ κατὰ
μὲν Ὀμηρον ποτὶ τὸν Διπλὸν· Ωκεανὸν· κίνται·
καὶ δὲ τὸν ποταμὸν Διονύσιον· Κιμμέριοι
ναίοισιν ὑπὸ ψυχρῇ ποτὶ Ὑέρου· Καχέρου-
σαν·] μυθικὸς μὲν ὁ Ἀχέρων ποταμός· ὅστις ἄ-
δου· ἰστορικὸς δὲ καὶ ποταμικὸς ὁ Ἀχέρων πο-
ταμός· ὅστις Ἡεκακλῆας, τῆς ποτὶ Σινωπὴν κα-
λεῖται δὲ Σινοαύτης· ἐκ οἷδα δὲ ποῦ ὁ Δυκόφρων
ἐστὶ λέγῃ πρὸς Ἀχέροντα· Κύμη καὶ Ὀσσα ὅ-
ρος Ἰταλίας μέγιστον, ὡς φησὶ Μηνέδαρος· καὶ
Ὀμηρος φησὶ ποτὶ ὅτι Ἀλφειοῦ παῖδ' ἄν, ὧπου
καὶ Ἐφιάλτην·
Ὀσσα ἐπ' οὐλύμπου μέμασαν ἔρδρ, αὐ-
τέρ ἐπ' Ὀσῃ
Πήλιον εἰνοσφυλον, ἢ ἔρακος ἔμματος ἔην·
αἰόντες·] Ἡεκακλῆς, ἢ δὲ τὸ λεοντήν, ἢ δὲ τὴν
αἰκλήν· ὅς τ' Ἡεκακλῆς πατὴρ Γηρύωνος βοῦς ἐλαυνὼν,
ὡς ποτὶ Ὀσῃ καὶ Κύμῳ ἐκλήβετο· ὅτε δὲ πελα-
γίστου καὶ Ὀφρόντην ποταμὸν φερόμεν ὅτι Με-
λίβοιαν τὴν πηγήν, ὡς ἐκ τῶν δυνάτων αὐτὸν δι-
θεῖν, σκάψας τὰς κορυφὰς τῶν ὄρων, οὐδέθεν εἰς
τὸν ποταμὸν καὶ αἰέχουσιν αὐτὸν, καὶ οὕτως διήλ-
θε σὺν ταῖς βοῦσιν· ὁ δὲ μοῖς τ' ἄλσος·] Βελ-
μοῦ καὶ Ὀβελμοῦ ἢ Περσεφόνη, ὅτι ὦ Ἐρμὴ βιά-
ζοι π' αὐτὴν ἐν Κωνησίῳ ἐν βελμίσσῃ, καὶ οὕ-
τως ἐκείνος ἐπαύθη ἐν γῆρ' ἡμάτων· πρὶν γὰρ ὁμ-
βείμοις ποτὶ τὸ ὁμβείμον καὶ βαρὺ, ἐκ οἷδα ὅ-
που φησὶν ἔτι τὸ Πυριφλεγέτονα, εἰ μὴ ἀρὰ ἐπι-
σπᾶται τῶν οὐνείων, καὶ ἡ τῆς Πλατωνος πολι-

τεία· Πολυδύχμων·] ποτὶ τὸ ὄρος ὅτι τῆς Ἰτα-
λίας, λίαν δὲν ὑψηλότερον· ὅς οὐ φασι πάντας ὅτι
ἐν Ἰταλίᾳ ρεῖν ποταμούς· Αὐστέρην γάρ·] αὐ-
στέρην ποταμὸν, ὡς Αὐστὸν οἱ Δυρῶνται· μόνον
κινεῖται λεγόμενοι, μέγιστος Καμπανῶν καὶ Οὐόλ-
κων ποταμὸς Ἰταλίας κίνται· κατὰ χρηστικὸν δὲ
καὶ πάντας Ἰταλοὺς Αὐστίας καλοῦσι· κατὰ
χρηστικὸν δὲ καὶ ἡμᾶς, καὶ ποτὶ Ἑλλήνων γο-
νῆς πεφυκότας· Αὐστὴν δὲ λέγονται κατὰ π-
τας μὲν, ἀπὸ Αὐστὸν τῆς Ὀδυσσεύς καὶ Κίρκης
παύσας· καὶ ἑτέροις δὲ, ἀπὸ Αὐστὸν τῆς Ἰταλίας
καὶ Λυβυκίας γῆς· ἄλλοι δὲ εἰς Αὐστὸν ἐτέρου
φασιν· Πυριφλεγέτονα, ποταμὸς ὅστις ἐν τῇ ἁ-
δῇ, ὡς καὶ Ὀμηρος·
Ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέτων πε-
ρέουσι,
Καὶ κωπὴς θ', ὅς δὲ συγρῶς ὕδατος ὅστις ἀπορ-
ρεῖ·
Κωπὴς περὶ τὸν ποταμὸν λέγουσι τὴν λόφον Δυσσάπην, ἐν
ἣ τῆς αὐτῆς ποταμῶν, ἀφανὴς γίνεται ἡ γῆς· ὅτι
δὲ λέγουσι ἔτι πᾶς ὅτι αἰθρῶν ποταμὸν, αἰθρῶν
λαοὶ οὐκ ἔχουσιν τὸν ποταμὸν, ὅς ἐκ τῆς ἀπὸ καφαλάς,
καὶ λέγουσιν, ἐπὶ τῆς εἰσερχομένης μετὰ καλα-
κίας ποταμὸν δέχεται, ὡς δὲ ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ
ἐκ· εἰ δὲ τῆς ὁλμῆς περὶ τὴν γῆν αὐτὴν λαβέ-
σαι, καὶ ἀδύνατον·] αἰθρῶν, πρὸς αἰθρῶν
λέγῃ, ἢ πρὸς αἰθρῶν, ποτὶ τὸν ποταμὸν καὶ
λαμπρῶν, καὶ μέγιστον ὅστις ὁ ποταμὸς ὅτι τῆς
γῆς· Λυβυκῶν, ὅρος ὁ ποταμὸς Ἰταλίας· καὶ τῆς
δὲ, καὶ τῆς ἀκρῆς.

Λίμνῳ τ' ἄορον ἀμφιτορνῶντι βρέχῃ,
Καὶ χεῖμα Κωκυτοῖο λαβρῶν ἀσάτω
Στυγὸς κελαϊνῆς νασμόν, ἔνθα Τερμιδὸς
Paludē inque auernam laqueo circumdūctam,
Et Cocytii fluvium tenebris absorptum,
Nigræ Stygis riuum, ubi Terminalis.

Λίμνῳ τ' Ἀορνόν·] Ἀορνὸς καὶ Ἀορνίς, λί-
μνη ποτὶ Κύμῳ· ποταμὸς δὲ διπλὸς διμορ-
φὸς ἐν τῇ γῇ· ἔτι δὲ, ὡς φασι βίβλεις, αὐτὴ τῆς

ὑδαρ καὶ αἰὲν ἐπικλήσῃ δὲ Ἀορνίς, ὅτι εἰς ὄρε-
ον δύνεται αὐτὴν· ποταμὸς δὲ αὐτὴν τὸν ποταμὸν
τὴν σκοτεινὴν καὶ μεγάλην, καὶ ὁ μὲν Δυκόφρων

λίμνῳ λέγει τὴν Αορνον, καὶ ἔπειτα γινέσθαι
τὴν Ηελανδὸν λίμνῳ θερμῷ ὁρῶν φασίν, ἥς
οὐδὲν ζῶον γινέται, πελδοτὰ γὰρ. ἐκεῖ δὲ λέγου-
σι γινέσθαι τὰ κτ' τὸν Φαέθοντα. ἐπὶ δὲ Αἰγάρῳ
ἴστανται κατὰ γουσαι ἡλεκτρῶν. οἱ δὲ τὰς Αλε-
ξάνδρου πορθέειν συγχαλιδόμοι, πέτραν φα-
σὶν ὑψηλὴν ἐκ σαδίων τὸ ὕψος εἶναι τὴν Αορνον.
Αορνος δὲ λέγεται, ὅτι δὲ τὴν φύσιν, αὐτῷ
ὄρνειον οὐχ ὑπερλήπεται. ὁ δὲ Αλέξανδρος καὶ
ταύτῳ ἐπὶ ὀρηκεν. ἄλλοι δὲ τὴν Αορνον, Σω-
λίων τὴν καὶ Αχαθοδείης, καὶ Δίων, καὶ οἱ λοι-
ποὶ τῶν ἰσοπεδῶν, οὐ λίμνῳ, οὐδὲ πέτραν φα-
σὶν, σῶμον δὲ πᾶσι τὴν Αδιαβύλῳ, ὁ σῶμον,
ὄρνειον ὑπερπταδίων αὐτῶν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἑ-
κεῖθεν ἀναφερομένης ἀναθυμιάσεως, πελδοτὰ
καὶ πᾶν ζῶον ἀπορῶν. ἡ Αδιαβύλῳ δὲ χωρεῖ
τῆς Μετοπιδίμης ὅσῃ, καὶ τῆς ἀπὸ Νίνου Συ-
ρίας. ἐν τῇ Αδιαβύλῳ τὸ τὸ Αορνον σῶμον,
καὶ ἡ Κτισφῶν πόλις, καὶ ἡ ἀσφαλτῆς λίμνη.
ἀσφαλτῆς δὲ ὅσῃ ἡ νάφθα. πᾶσι δὲ τῆς ἀ-
σφαλτῆς λίμνης, Ἰωσήππος λέγει πᾶσι Ἰορ-
δανίῳ καὶ Ἰερουσαλὴμ εἶναι περὶ καὶ ἄρ-
νον τῇ κουφότητι. ἐν ταύτῃ φησὶ τῇ ἀσφαλτῇ
τὰ ἐμβαλλόμενα πάντα αἶμα φέρεσθαι, καὶ αἰ-
θρώπῳ δὲ ὅπου γινώσκοντα φησὶν Οὐε-
σασσιάνον, καὶ ἐμβαλεῖν ταύτῃ τῇ λίμνῃ, καὶ
αἰαχθῆναι μόνοις μὴ ὅπου αἰσθῶναι νήχεται.
καὶ Ξενοφῶν καὶ ἔπειτα μυριοὶ πᾶσι τὴν Αορ-

νου σῶμον, καὶ τῆς ἀσφαλτῆς λίμνης ἰσῶ-
ρηται. καὶ χθῆμα Κωκυτοῖο.] πᾶσι πέτραν
τὸ Ομηρικόν,

Κωκυτὸς γὰρ ὅς δὲ Στυγὸς ὕδατος ὅσῃ ἀ-
πορρέωξ.

ἡ δὲ Στυγὸς βοηθήσασα καὶ αὐτῇ τῇ Διὶ, ὅτε οἱ
λοιποὶ θεοὶ ἠδουλήθησαν αὐτῇ ἐκ τῶν οὐρανῶν ῥί-
ψαι, δέδωκεν αὐτῇ ὁ Ζεὺς χάρισμα, τὸ ὁμνῆσαι
εἰς αὐτὴν τοῖς θεοῖς, καὶ Οἴηρος.

Ἰσῶ γὰρ τὸ δὲ χάρις καὶ οὐρανὸς ὅσῃ ὁ
πᾶσι,

Καὶ τὸ κατεβόμβον Στυγὸς ὕδατος, ὅς τε
μεγνός.

Οἴηρος, ἀπὸ τῆς τε πελδοτῆς μακρῆς θεοῖσιν.
ὁ δὲ Κωκυτὸς πᾶσι ἐν αἰθῇ, μυθικός, ἀληθο-
εργατικὸν δὲ, Κωκυτὸς ὁ θρῆνός, καὶ Ἀχέρων
ἡ ρεῖσς, καὶ ἡ γένεσις τῶν ἀχέων καὶ θλίψεων εἶναι
δὲ τῆς πεδονήσεως, καὶ Διάκος δὲ πωλῶρος,
πᾶσι τὸ αἶμα ἀλῆξιν ἐν ταῖς κηδείαις, καὶ οἶον ἐκ
παραπλάσις τῶν αἰσθῶν, καὶ Μίνως καὶ Ραδά-
μανθς, πᾶσι τὸ μίμναι τοῖς ἐκεί κατεργαμέ-
νοις, καὶ πᾶσι τὸ ραδίως μινύθεται καὶ φθίρε-
ται. ὁμοίως δὲ πᾶσι πάντα, ἵνα μὴ μακρη-
ροῦν. συγρῶς κελευσῶς.] καὶ ἡ συγρῶς λίμνη τῇ αἰ-
σθῶν, πᾶσι τὸ συγρῶναι τὰ ἐκεί. ἐστὶ δὲ ἐν Ἀρ-
καδίᾳ ἐπέρε, ἀπὸ τῆς πᾶσι τῇ ψυχρότητι πάντα
τὰ ἀγρία, πᾶσι τῶν κεραυνῶν. περμύδης.] ὁ
Ζεὺς, ὅς ἀρχὴ καὶ τέλος πάντων.

Ορκαμότοις ἔτευξεν ἀφίτοις ἑδρας,
Λοιβὰς τ' ἀφύστων χερσέαις πέλλαῖς γαῖος,
Μέλλων γήρηντα καπὶ Τίτλῳας περᾶν
Θήσῃ δαίερε καὶ ξυδυνέτη δαῖος,
Πήληκα κόρση κίονος πορσερμύσας.
Κτενεί δὲ κούρας Τηθύος παιδὸς τειπλᾶς
Οἴμας μελωδοῦ μῆξες ἐκ μεμαγμένας
Αὐτοχρόνοις ριφαῖσιν ὅξ ἀκρας σκοπῆς
Τυρσινικὸν πορὸς κύμα δυπολούσας ποτεροῖς,
Οπου λινεργῆς κλωσὶς ἐκλύσθαι πικρῆ.

~~~~~
Iurifurandi constituit diis sedes,

P. ij.

Contra Gigantes atque Titanes transiturus:
Et aqua libanina sculis hauriens aureis,
Offeret Proserpinæ & marito munus,
Galeam columnæ capiti appendens.
Tres autem occidet Tethyis neptes virgines,
Canoræ matris cantus exprimentes,
Spontaneis iactibus ex alta specula
In vndam Tyrrhenam pennis vrinantes,
Quo lanificum trahet acerbum stamen.

Ορκωμόσις.) ὅρκον γὰρ ἦν θεῶν μυθικῶς ὁ
Ζεὺς ἐποίησε, πλὴν ἑώρα, καὶ λοιβᾶς, ἥτοι θυσίας, ἀ-
φυστά, ἄλλος χρυσοῖς πεπλεγτοῖς ἐν τῷ ὕδατος αὐ-
τῆς, ὅτε ἐμελλε παρ᾽ αὐτῆς πόλεμον γιγάντων
καὶ Τιτανῶν. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ δι-
τὰ ποιεῖ τὸν Δία ὅρκον θεῶν ποιῆσαι πλὴν Στύ-
γος, ὅτι παρ᾽ αὐτῇ τοῖς λοιπῶν θεῶν αὐτὸς ἰδίῳις
παύσιν εἰς πλὴν καὶ Τιτανῶν μάχην ἤλθε σωερ-
γὸς παρὰ Διὶ, ἢ ὅτι οὐκ ἔστι οὕτως, λιπὼν δὲ Ληθαίῳ
νός, ἢ ἡλὸν κλέπτει ὁ Ὀδυσσεύς, καὶ τὸδε καὶ τὸ-
δε, ὅπου ὁ Ζεὺς τὰς ἐποίησε, γήσθαι αὐτὸς ὁ Ὀδυ-
σσεύς δάνας, ἥτοι δῶρον καὶ αἰάθημα. ἵνι; τῇ
δάσσει καὶ κοπιῇ καὶ αἰαρετικῇ, ἥτοι τῇ Περ-
σεφόρῃ καὶ τῇ συνδυνέτῃ τῶν τῆς, ἃ δὲ, μετὰ τῇ
αἰελεῖν, ὅπου τῷ ἄδου, τῇ δάνας γήσθαι πῆλιν καὶ
θετικῆς φαιλάμιν τῇ κόρη, καὶ τῇ κεφαλῇ τῇ κίονος,
παρ᾽ αὐτῆς καὶ θῆς πλὴν πῆλιν, ἵσταιται γὰρ,
ὅτι μετὰ τῇ αἰελεῖν ὁ Ὀδυσσεύς ἐν τῷ ἄδου, ἀ-
νιέρωσεν κίονα παρὰ Ἀδὴν καὶ τῇ Περσεφόρῃ, ἐφ' ᾧ
καὶ πλὴν θετικῆς φαιλάμιν αὐτῇ αἰελεῖται, Περσεφόρῃ
δὲ καὶ Ἰσθμῷ, καὶ Ρέα, καὶ Ἑστιά, καὶ Πανδάρῃ,
καὶ ἑπὶ μὲν αὐτῶν ὀνομάζεται. κέρση.) ἢ

μυθῶν, καὶ ἢ κεφαλῇ, ὡς φησὶν Ἑμπεδοκλῆς.

Ὡς πολλῶν μὲν κόρησιν αὐαύχενος ἐβλάστησαν.

Κρινεῖ δὲ κόρυς.) τὰς σφύρας λέγει, Γαρ-
θινόπην, Λδοκασίαν, καὶ Λίγαν. πινές δὲ ἑτέρως
αὐτῆς φασίν. ἦσαν δὲ θυγατέρες Ἀχελώου καὶ
Τερψιχόρης. ὁ δὲ Ἀχελῷος ὑὸς τοῦ Ωκεανοῦ καὶ
Τηθύος. αἱ Σερίδες γὰρ μὴ φέρουσιν πλὴν τοῦ
Ὀδυσσεύς ἦσαν, ἐαυτὰς καταλάττωσαν. διέ-
πειθον δὲ αἱ Σερίδες καὶ μὴ πινὰς ἐν Πελοπον-
νῷ, καὶ δὲ ἄλλοις ἐν τῇ Σερίδουσι, αἱ εἰς ἁρῆς
ἀκρᾶ τῆς Ἰταλίας. ἄλλοι δὲ ἄλλως καλοῦσι αὐ-
τὰς. Πεισινόην, Ἀγλαόπην, Θελεῖ ἐπειαν, πύτων
ἢ μὲν ἐκιδάσκον, ἢ δὲ ἡδον, ἢ δὲ ἡνυλ, καὶ δι-
πύτων, καταμύειν ἐπειθον πύτων παρ᾽ αὐτῶν.

δάσσει.] δάσσει δὲ παρὰ τὸ δάσσει, δαδου-
χος γὰρ ἢ θεός. δαδουχίας πῆλιν.) πῆλιν αὖτε
ἐν πῆλιν, ἐπειθον, ὡς ἐφ' αὐτῇ, πῆλιν αὖτε
δένων εἶχον, (καὶ δὲ κατὰ ὄρνιθες ἦσαν πῆλιν ἐ-
χουσαι. ὅπου λινεργῆς.) ὅπου ὁ ἦν μισρῶν λι-
νός ὁ πικρός, τυτέσι τὸ περσεφόρον, ὅπου

γαίῃ αὐτὰ ἐπικλά-
σατο.

Τὴν μὲν Φαλήρου τύρσις ἐκβεβησμένη
Γλαῖς τέρειθροισι δέξεται τέχων χθόνα,
Οὐδ' ὅμα δωμήσμετες ἔγχωροι κόρης
Λοιβᾶσι καὶ θύοδ' ἰοισι Παρθενόπην βοᾶν
Ἐπὶ αὖ κυδαμοῖσιν οἰωνόν τεάν.
Ἀκτὴν δὲ πλὴν παρ᾽ αὐτῶν εἰς Ἐνιπείῳς
Λδοκασίαν ῥιφεῖσαι πλὴν ἐπ' αὐτῶν
Πέτρεα, ὅχουσι δαδόν, ἐνθα λάβρος ἴς.

Γείτων θ' ὁ Λάρις ἐξερέυθονται ποταί.
 Λίγεια δ' εἰς Τέρφναν ἐκναυαλώσεται,
 Κλύδωνα χελύσσουσα πλώϊ' ναυβάται,

Vnam quidem Phaleri arx expulsam,
 Glanisque terram humectans excipiet:
 Vbi templum indigenæ extrucentes puellæ,
 Libaminibus Parthenopen, & sacrificiis boum
 Quotannis honorabunt, volucrum decem:
 In ripam autem eminentem Enipei
 Eiecta Leucosia, cognominem diu
 Occupabit insulam, vbi violentus Is,
 Vicinûsque Laris eructant latices.
 Ligæa denique in Terinam exponetur,
 Vndam crispans: quam nautæ

Τὴν μὲν Φαλήρου.] Φάληρος τύραννος Σικελίας, ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν, περὶ ὅπῃ ξενιζομένοις πρὸς αὐτὸν δεινῶς κολλάζων καὶ ἀναγαρὼν. λέγει οὐδὲ τὴν Παρθενόπην οὐκ ἔκτισεν. Διόδωρος δ' ὁ Σικελὸς, καὶ ὁ Οὔππιατος δ' Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλείου κηρύττει. καὶ φησὶν ὁ Οὔππιατος ἐν ταῖς Κωμηγενοῖς, νέον πέδον Ἡρακλῆος, αὐτὴν τὴν Νεάπολιν λέγοντες, μεμνηται τῆς Φαλήρου καὶ Καλλιμαχέως λέγοντες, τὴν οὐκ εἶναι. Φάληρος περὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς τύρσης. τὸ πύργος, ὅπῃ Τυρσηνοὶ περὶ τὴν ἐφ' ὅρου τὴν περὶ τοῖαν. Γλαῖς.) πόσις Ἰταλίας καὶ Κύμης, ἐν ταῖς καὶ οὐκ οὐκ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὡς φασί, γίνεται, οὐδὲ ἡ χολή λίαν ὠφέλιμος, ἀλλ' αὐτὸς τὸν ἐκείνῃ τῇ πύργῳ. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος πόσις Ἰταλίας Γλαῖς, καὶ ἄλλος Ἰβηρίας. δαμῆσαντες, τὸ δὲ μικρὸν ὅτι τῆς γῆρας, πῶς αὐτῶν μακρὰν. καὶ φησὶν, ὅτι ἐκπύεται ὑπὸ τῇ μ, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβή. τὰ γὰρ ἀμετάθετα ἐκπύεται, ὅπου ὁ μετακινῶν βούλοισι, εἰ δὲ μέγα φησὶ πῶς τῇ γῆρας, γινώσκοντες λέγειν, ὅτι Ἀπικὴ οὐκ αὐτῶν τῇ γῆρας, καὶ μὴ κτηνωδῶς καὶ ἀναγῶς γῆρας. οἶον δὲ θεῶν. δὲ τὸ ὀρεομυρίαι δὲ τῇς Σερλίως, οἶον δὲ καὶ θεῶν. θεῶν

δὲ, δὲ τὸ ποιῶν τὴν ἑλὴν διώκων διελκνύω, ὡς περὶ κατέχιν καὶ ἀναρεῖν τοῖς ἀκούοντες τῶ μέλοις αὐτῶν. ἀπὸ τῆς δὲ τὴν περὶ τῆς Εἰσιπύς ὁ Ποσειδῶν περὶ τῆς Μιλησίου πῶς. εἰς δὲ τὸ Ποσειδῶν περὶ τῆς ἐκκεῖσε ἡ Ἀθηνῶν, ἡ Σερλίω. περὶ τῆς, τὴν περὶ τῆς ἐκκεῖσε εἰς τῆς. λέγει δὲ τὸ Ποσειδῶν ἀκρον. περὶ τῆς δὲ τὴν τὴν τῆς. Ἀθηνῶν δὲ ἡ τῆς ἀπὸ τῆς τῆς Σερλίως Ἀθηνῶν ἐκκεῖσε. ὅπου.] ὁ ποτὶς ἐστὶν. τὴν δὲ τὸ γῆμα μεταπλάσμος, ἐπὶ ἀρσενικοῦ εἰς οὐδέπερον. ἐκναυαλώσεται. ναυαλώσεται, ὡς ἐκκεῖσε, τὸ μετακινῶς ἐκκεῖσε. τὴν δὲ τὸ ἐκκεῖσε ἀπὸ τῆς κυμάτων. Χελύσσεται.) ἐν λάμβδᾳ γῆρας ὁ τῆς τῆς φησὶ, μὴ ἔστι πῶς ἐπὶ τῆς τῆς. κοινὴ γὰρ λέγει τὴν συλλαβὴν. ἐκπύεται δὲ τὸ ὑπὸ τῇ αὐτῇ ἀπὸ τῆς ὅπου, ὡς περὶ καὶ τῇ ἐφ' ἡμῶν. καὶ τὰ δατὰ ὅπου ἐκπύονται τὰ βραχέα, εἰ ἔμπεδον αὐτῶν ὅπου. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δύο αὐτῶν γῆρας, λέγοντες καὶ πλεονασμὸν ἔστι τὸ ἐν αὐτῇ. χελύσσεται γὰρ, ἡ δὲ πλεονασμὸς καὶ νηχεμένη. καὶ τὸ οἱ νηχεμένοι, πῶς χεῖλεσιν ὡς τὸ τὸ δωρ. τὸ δὲ γῆμα χελύω.

Κρόκασι τ' ἀρχέουσιν ἐν τῇ θαλάσσῃ
 Ωκυγάρου δῖον αἶψα χιτέρμονα.

P. ifj.

Λούσει δὲ σῆμα βούκερως ναυμοῖς Ἀρης
 Ορνιθοπαγδοῦς ἴσμα φοιβάζων ποταμοῖς.
 Πρώτη δ' αἰ ποτ' αὖτις συγχόνων θεῶ
 Κραίνων ἀπάσης Μόλοπος ναυαρχίας
 Πλωτῆρσι λαμπροδύχον ἐντυνέδρονον,
 Χρησμοῖς πεπλησθε. ὅν ποτ' αὖξήσει λεώς,
 Νεαπολιτῶν, οἱ παρ' ἀκλυσον σκέπας
 Ορμυν Μισσηνοῦ εὐφλαστάσσονται κλίτη.
 Βύκτας δ' ἐν ἀσκά σὺν κατὰ κλείσας βοῶς

In arena sepelient litorali,

Ocinari vorticibus conterminam.

Abluet autem sepulchrum Corniger fortis,

Semiauis extergens aquis monumentum.

Primæ porro quondam fororum deæ

Imperator totius Atticæ classis

Vectorebus lampadiferum instituet cursum,

Oraculis obtemperans : quem augebit populus

Neapolita, qui prope tranquillum tegmen

Miseni portuum saxosa habitabit promontoria.

Ventis autem in vtre conclusis bubulo,

Ὡκινάρος δύνασιν. Ὡκινάρος ποταμὸς τῶν
 Τέρεναι, ἄρης ἢ τοῖς ἰσχυρὸς λεγόμενος, καὶ βούκε-
 ρως δὲ τὸ ἡρηπικὸν, ὅτι πρὸς ποταμοῖς κεραιφόροι
 ἔβουκεράλως ἐσάβασιν, ἵνα δὲ τὸ βρίαμον ἔν-
 χῶδες ἔβριχτικὸν τῶν ῥυμμάτων. Ἀρης γὰρ ἐν ἐστὶ
 ποταμὸς τῶν Τέρεναι. ἔστι δ' ὅθεν ὁπλητικῶς
 αὐτὸ ἐξέλατο ὅτι Ὡκινάρος. ὀρνιθοπαγδοῦς, καὶ
 ὀρνιθοφυτῆς, τὸ ὀρνιθοπαγδοῦς καὶ καλλιπαγδοῦς, καὶ
 αἰδροπαγδοῦς, ἔτι ὁμοία, διπλῶς νοεῖται. ἢ δ' ἐν-
 νοία ἐξελέγθη ἢ ἀλυσία. ὀρνιθοπαγδοῦς γὰρ λέγεται
 καὶ ὀρνιθοῦ παγδοῦς, καὶ ὀρνιθοῦ παγδοῦς, ὡς καὶ
 νύκτα καλλιπαγδοῦς, καὶ καλῆς μητρὸς παγδοῦς, καὶ καλῆ
 παγδοῦς, αἰδροπαγδοῦς, ὁ αἰδρεῖται παγδοῦς. καὶ ὁ αἰδρεῖται
 παγδοῦς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. ἐλέγθη δ' ὅτι πῶς καὶ
 ἡ τοῖς αὐτῶν, ἢ ἐν νοία. ἵσμα. ἵσμα, τὰ φοῖ, τὰ ἐν
 τῷ ὕδατι. φοιβάζων δ' ἐν πλυνόν, κατὰ τῶν πρὸς
 ὕδατι. ὅθεν φοιβὴ τὸ ὕδατος, ἔπειτα κατὰ τὸν ποταμὸν.
 Πρώτη δ' αἰ ποτ' αὖτις. ἡ πρώτη ὁ Σικελικὸς φησὶ.
 Διότι μὲν δ' Ἀθηνῶν ναυαρχὸν τῶν ἡμε-
 ρων εἰς Νεάπολιν καὶ χρησμοῖν δοῦναι τῇ Γαργενό-

σῃ, καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπροδύχον, ὅθεν λαμ-
 παδικὸν αἰσθῆναι καὶ δρομεὶν οἱ νεαπολίται ἐπὶ σῶς
 ἐτέλουσαν. Μολοπία δ' ἐπὶ λαμ. ἐκαστὴ τὴν Ἀθηναίαν
 καὶ αἱ Ἀθηναῖαι, ἀπὸ τοῦ Μόλοπος. Διότι
 μὲν δ' εἰς Νεάπολιν ἦλθεν, ὅτι στρατηγὸς ὢν τῆς
 Ἀθηνῶν, ἐπέλεξε πρὸς Σικελίαν, ἀκλυσον. ἡ πο-
 λυκλυσον, ἢ ἀκλυσον. Μισσηνὸς δ' ὄρμος, ἢ τὴν λι-
 μέν. Νεαπολιτῶν, κατὰ χρηστικῶς δ' ἐλέγθη ὄρμος ὁ
 λιμὴν. λιμὴν γὰρ λέγεται τὸ ὅλον πλάγιον, καὶ ὁ
 κόλπος, ὅπου κατὰ τὴν αἰὶ ὁ λυκάδες. ὄρμος δ' ἐν
 σάσας μίαν ἐκαστὴν ὁ λυκάδες. Μισσηνὸς δ' ὄρος
 Νεαπολιτῶν. εὐφλακίτη. τραχέα μέρη καὶ
 καλὴματα, ἢ ἀκαθάρτα. βύκτας δ' ἐν ἀσκά. ἡ
 Αἰόλος ὁ Ἰππότευ ἐν Ρηγίῳ τῇ Ἰταλίᾳ ὢν βασι-
 λεὺς ἀφρονόμωτος καὶ πλυνεῖρος, ἐφρόνισε
 μάλινον εἶδεναι πρὸς τῇ ἀνέμῳ καὶ ἐν τῶν ναυ-
 νηλοδύχων, καὶ πρὸς ἐλάν ὡς τυχόν εἰς τῶν αὐ-
 τῶν πλυνόν. μέγας τῶν ἐφ' αὐτοῖς εἴσται
 πνέων αἰέματος, εἰ ἐν δὲ σῶς ὁ κενὸς τοῖος δὲ, καὶ ἐν
 τῇ ἀνέμῳ αὐτὸς ἑπερος. καὶ σὺν τῷ ἐνέκα ἐμυ-

ἔχουσιν αὐτὴν δεσπότιν ἔχ' αἰέμενον. ὁμοίως δ' ἔ-
χον Ἀμακλήδην καὶ Πρωπκλήν, καὶ Πρωπκρέον-
τα, ὡς φησὶν Ὀρφέης. οὕτως αὖτ' ἔφασκεν αὐτοῖς ἔ-
δεσπότις ἔχ' αἰέμενον, ὡς καὶ δέξιν ἀσκήσις, ὃν βέ-
λοισιν αὐτῶν, τοῖς δ' ἄλλοις ἔαν πένειν. οὕτω γὰρ
φασί, καὶ ἔχον τὸν Αἰόλον τοῖς ἄλλοις αἰέμοις ἐν
τῇ ἀσκήσιν καταδίσαντάς τ' αὐτοὺς τῷ Ὀδυσσεύϊ, Ζέ-
φυρον δ' ἰμόνον ἔασαι, ὡς αὐτῇ χειρὶ δέσασθαι καὶ
φορὸν. καὶ Ὀμηρος·

Δάκε μοι ἐν δέξερσι ἀσκήν βοῖς ἐνέω-
ροισι·

Ἐνθα δ' βουκτάων αἰέμενον κρατέειπε κίλυθα.

Καὶ ἔπειτα παμίδω αἰέμενον πόησε Κρονίων,

Ἡ μὲν παμίδω, ἡ δ' ὀρνύδω ὃν κ' ἐδέλχηται.

ἔγω δ' ἔχ' αὐτὴν ἀσκήν δέξομαι. φασὶ γὰρ οἱ μηχανι-
κοί, καὶ οἱ τὰ ἀρρηπυρρικήν γεσσόντες, ὡς ἑα-
ντὶς δελφίνον ποίησιν ἀσκήν, ἐκ δέξερσι αὐτὴν, καὶ
ἔχον παρ' αὐτῇ, ποίησιν πνέον αὐτὴν βούλοισι αἰ-

νεμον. καὶ ἴσως καὶ οὕτως ὁ Αἰόλος ἰὼ αὐτῇ μαγι-
κῶς. πούτου δ' ἔχ' Αἰόλου ὑὸς ἰὼ Ἰόκατος, ὃς
τὸ Ρήγιον ἔκτισεν, ὡς φησὶ Καλλιμάχος.

Ρήγιον αὖτ' αὐτὸν ἀσκήσιν Αἰολίδαο,
παλιν εὐροβήσις. Ὀδυσσεὺς τοῖς ἐναντίοις αἰέμοις
ἐγκεκλεισμένοις ἔχον ἐν τῇ ἀσκήσιν, μόνον δ' ἔα-
σε πλόμους τῷ Ζεφύρῳ, ἐντέα νυχθήμερα πλοῦ-
σας, τῇ δεκάτῃ τῷ ἑαυτοῦ πατερίδῃ καὶ πυρρο-
λούτῃσι πινὰς θεασάμενος, κοπιάσας αἰετὶ πέν
πόδα τῆς νηὸς ἔχον ἐκασθενδέν. οἱ φίλοι δ' οὕτου
λύοισι τὸν ἀσκήν, χρυσὸν νομίσαντες ἔχον. ἐκρυ-
βέντων δ' ἔχ' αἰέμενον, καὶ αἰετῶν παρὰ τῇ
τῶν πὸ πέλαγος, πάλιν εἰς τὴν Αἰολίδαο ὑπερρε-
ψαν ἄκοντες τοῖς αἰέμοις φερόμενοι. ὁ δ' Αἰόλος
δυσμενῶς αὐτὸν ἀπέπεμπε, λέγων·

Ἐρρ' ἐκ νήσου θάσσον ἐλάχιστε ζωόντων,

Ἐρρ' ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθεύμενος ἐνθάδ' ἰ-
κάινεις.

Γαλινετροβήσις πημοναῖς ἀλώμενος,

Κεραυνὶνὴ μάστιγι συμφλεχθήσεται,

Καὶ ἔξ' ἐλενοῦ περὶ σκαθήμερος κλάδω,

Ὡς μὲν κατὰ βράξην νιν ἐρρόχοις κλύδων,

Χάρυβδιν ἐκφυσσάσθ' ἐλκύσας βυθῶ.

~~~~~

Retrogradis errans damnis,

Fulmineo flagellabitur flagello

Larus, caprifici insidens ramo,

Ne ipsum deuoret astus inter fluctus,

Charybdim e gurgitibus efflantem trahens.

Κεραυνὶνὴ μάστιγι.] Ὀδυσσεὺς μὲν τῇ φίλῳ
αὐτῇ κατελθὼν ὅττι τὴν Θερμικὴν νῆσον, ὅ-
που οἱ τῷ ἡλίου βόας ἐνέμοντο· ὁ ἡλῖος δ' ἐμα-
θὼν τῷ πατρὶ λαμπρότης, τῇ Διὶ ἀπαγγέλει,
λέγων·

(ἐόντες,

Ζεὺ πάτερ, ἡ δ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν

τίσπε δὴ ἐπ' αἰετοῖς. Λαερτιάδεω Ὀδυσσεῖ.

Ἐἰ δέ μοι οὐ βούλοισι βουὼν ὅττι κ' αἰετῶν,

Δύσσομαι εἰς αἰετὸν καὶ ἐν νεώεσσι φαείνων.

Ὁ δ' Ζεὺς ὀργισθεὶς αὐτὴν ἐκεραύνωσεν. κα-
κῶς καὶ σκληρὸν καὶ ἀδύνατον ὁ Λυ-
κόφρων τὴν περὶ Ὀδυσσεὺς ἱερὴν λέγει· ὅτι τῇ
σὺντεροφῇ τὸ Ὀδυσσεὺς πλοῖον ἐκεραυνώθη, καὶ

αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς ὁ καὶ ἔπειτα φανερὸς, κεραυνω-
θεὶς καὶ ἔξ' ἐλενοῦ καὶ σκαθήμερος μετὰ τῇ κε-
ραυνώσῃ, ἐν τῇ κλάδῳ δ' ἐσκήσας, ἵνα μὴ ὑποπι-
νῇ ὑπὸ τῆς χαρύβδως, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἐκεραυ-
νῶν τὸ πλοῖον αὐτῇ. αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ τῷ κατέ-
χον ὑπερσάφῃ τοῖς αἰέμοις περὶ τῇ Χάρυβδιν,
ἔπειτα δ' αἰετὶ ἀπικρεμάσθ' ἐκ τῆς, μεθ' οἱ ἐ-
πεί αὐτὸς ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰς τῷ ἡλίου κατέφα-
γον βόας. καὶ ἔξ' ὅπως μὲν καὶ ἔξ' φησὶν. ὁ δὲ
ἰσπανίαν καὶ ἔξ' ἀνέχουσα.

Κίχων δ' ὁ παλαιὸς ἀμμορος καὶ ἔξ'.

Καὶ ἔξ' ὁ λάρος, καὶ τ' αὐτὴν αὐτῇ.

Βελνός.] ἔξ' ἐλενοῦ, ἔξ' ἐκ σκαθῆς ἔξ' ἐλενοῦ.

ὅ οἱ πολλοὶ φασὶν ἔτι ἢ ἀργίαν σικλῶν. ἔτι δὲ
 τῶν, ἀλλ' ἢ εἰς ἀνδρῶν εἶδος ὁρῶσιν, ἀπὸ Βεινεοῦ
 πόλεις Δωρικῆς. ὅ γὰρ πόλιν ὄντιν ἢ Δωρεῖς, ἢ
 μία πόλιν ἢ Βεινεοῦ, ὃν ἢ εἰς σικλῶν λεγόμεναι
 εἰνεοῖ, ὡς δαμακίαν, αἰαδολικῶν, καὶ κηδῶ-
 νια μῆλα. πάλιν πάλιν Ὀδυσεὺς ἱππέων ὄν

βραχὺ ἔρω, μετὰ τὸ λήξαι τῶν Δωρῶν
 ῥητῶν, ὅτε πύπυ τῶ Ὀδυσεὺς λεγόμεναι.

Χάρυβδης.] ἢ πῶς θαλάσσης ἀνὰ ῥέοντος,
 ἢ Χάρυβδης τῆς ἡμέρας πάλιν συσπύου-
 το ὕδαρ, καὶ πάλιν
 αἰεῖ.

Βαυόν δὲ περφεῖς τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις

Ἀναυλόχην τὸν αὐτοκράδαλον σκάφος

Βιῶναι θαλάσσει καὶ κυβερνήσει τάλας

Αἰπυργότευκτον βάειν εἰς μέσσην Ἑσπιν

Εἰκαῖα γάμοις παρὰ τὰρ ἄνθρωποι

Ἡς οἶα τυτθὸν Ἀμφίβοιαν ἐκβέσσει,

Τῆς κηρύλου δάμαρτος ἀπὸ πύλας ἀπὸρον,

Paulisper deinde nuptiis Atlantidis delectatus,

Navalibus carens ac tumultuarium navigium

Conscendere audebit, & gubernabit miser

A se factam ratem, in carina media

Temerè clavis detinētam:

Ex qua illum Neptunus eiiciens

Tanquam paruum halcedinis implumem partum,

Βαυόν δὲ περφεῖς.) πῶς φησὶ βαυόν; ἐπὶ αὐτῷ
 ἔτι ἐπὶ ὅσῃ Ὀδυσεὺς παρὰ τῇ Καλυψίδι. ῥητέον
 οὐδ' οἱ βαυόν εἶπεν, ὡς παρὰ τὴν βουλήσιν ἐκεί-
 νης καὶ ἔτι ὅτι αὐτὸς ἐλογίζετο ἐκείνους.
 αὐτὴ γὰρ διόλου ἠθέλησεν σιωπῇ αὐτὸν αὐτῷ, καὶ
 ἀργεῖον τῆσιν ἐκ αἰθέρας ἢ μετὰ πάντων.

αἰαντοχόνη.) πῶς μικρὰν λέγει ναῦν, καὶ δὲ
 ἔπειτα ναυτῶν ὄντων. οὐ γὰρ ναῦς, ἀλλὰ σχε-
 δία, ἢ τοὶ αὐτοκράδων πλοῖον, οὐδὲ τῶν ὄντων ὄντων καὶ
 αἰαντοχόνη. ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς
 λιμένας, τοὺς τὰς ναῦς ἔχοντες, ἢ τοὺς τὰς
 ναῦς λογιζομένους. αὐτοκράδαλον.) αὐτοκράδων, τὸ
 εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε γένος. εἰρηται ὅτι ἡ λέξις ἀπὸ
 τῆς ἀλφίτων. αὐτοκράδαλα γὰρ λέγεται κελύφας,
 ὅτι ὡς ἔτυχε φερεῖται ἀλδρεα. αὐτοκράδων τεκτον
 βάειν.) αὐτοκράδων πλοῖον. βάειν δὲ ναυτῶν τὸ
 πλοῖον σημαίνει. σημαίνει ὅτι ἐξ ὁρίων, πύργους,
 αὐλάς, τοῖς καὶ τοῖς. παρὰ τὰρ ἄνθρωποι (ὡς)
 συμπεπληγμένον. ἢ γὰρ παρὰ τὴν σαρκαίνῃ, ἢ τοὶ

τὸ περὶ δὲ, παρὰ τῇ Ἀφροδίτῃ παρὰ τὴν λέγεται. καὶ
 τὸ σιωπῇ αὐτῇ, παρὰ τὴν κηρύλου.) ὁ ἀρσὴν
 ἀλκυόνων δάμαρτος γὰρ τοῦτο, ἢ γὰρ αὐτῇ. ἀπὸ πύλας
 ναυτῶν ἀπὸρον.) ὁ ἀπὸ πύλας νεοσπῶν. εἶπε γὰρ ὁ κελύ-
 φων τοῦ τῆς ἀλκυόνων νεοσπῶν διαφείρεται. διὸ
 φασὶν ἐπὶ αὐτῇ ἡμέρας γαλλοῦται πάλιν θαλάσσης,
 ἢ ἡμέρας ὡς τοῦτο. διὸ καλυψομένη αὐτῇ ἡμέρας αὐτῇ
 ἀλκυονίδες. ἢ ὅτι σιωπῇ οὕτως. αὐτῇ ἡμέρας
 σχεδία, ὁ Ἀμφίβοιαν καὶ Ποσειδῶν, ἐκβέσσει. ὁ
 Ὀδυσεὺς οἶα τυτθὸν ἀπὸ πύλας ἀπὸρον, ἢ τοὶ μικρὸν
 ἀπὸρον νεοσπῶν, τῆς δάμαρτος καὶ τῆς δὴ λέος τῆς
 κηρύλου ἐκβέσσει ἀλκυόνος, βαλεῖ παρὰ τὸ
 κῦμα τὸν δὲ πύλας, ἢ τοὶ αὐτὸν τὸν κορυμνιστὸν Ὀ-
 δυσεὺς ἐμπεπληγμένον κελύφας. βαλεῖ δὲ σιω-
 πῇ αὐτῇ τῆς μεσοδμοῖς καὶ τῆς ἱερύοις. ἢ οὐ-
 πῶς, ὡς ἡ θαλάσσης εἶπε τοῦ τῆς ἀλκυόνων νεο-
 σπῶν ἐκβέσσει, οὕτως καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸν Ὀ-
 δυσεὺς. μεσοδμοῖς λέγονται τὰ μεσῶν ξύλων τῆς
 σχεδίας καὶ τῆς πλοῖων ἱερύας δὲ, τὰς ἐρτάς, καὶ τὰς
 κηρύλους.

κατασφύματα. ἄσφ' στυοίκης.] Γλαῦκος ὁ
 Ἀνθηδώνιος ἡ ἀλιεύς. ἐμμανὴς ὁ γυμνός, ὁ
 ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἰχθυὼν ἀλιεύσας,
 καὶ ῥίψας νεκρὸν εἰς γλῶ, εἶδε παρρησίαντα
 βοταίην καὶ αἰαζήσαντα. φάσθ' ἐν καὶ αὐτὸς, γέ-
 γνην ἀθάνατος, ἀλλ' ἐν ἀγήρω. καὶ ἥλατο, ὡς
 παρ' ἐφ' ἡ, εἰς θάλασσαν. μαρτυρεται δὲ ὡς ὁ
 παρ' Ομήρῳ Ἑρωεὺς, καὶ παρ' Πινδαρῷ Τεί-

των τοῖς Ἀργείοις. τὴν δὲ βοταίην ἢ ἐξέ-
 σατο, φασὶ πνέες αἰεζωνεῖν. ἢ δὲ Ἀνθηδὼν πόλις
 Βοιωτίας, ἡ ὧν ἦσαν Θράκες. ὁ δὲ Ἰώσηπος
 καὶ τὴν νῦν λεγομένην Ἀγριππιάδα, Ἀνθηδὼνα
 φησὶ παρρησίαν καλεῖσθαι. στυοίκος ὁ τῆς Γλαύκος
 λέγουσι γυμνὸς ὁ Οδυσσεύς, ὃς τὸ ῥίφι ἡμῶν ἀπὸ
 τῆς θείας εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς παρ' ὁμήρου ἀπὸ
 τῆς γῆς ἥλατο, φάσθ' ἐν βοταίῳ.

Αὐτὰς μεσόδ' ἡμης καὶ σὺν ἰκρίοις βαλεῖ
 Πρὸς κύμα δὴ πῶν ἐμπεπληγμένον καλῶς.
 Πόντου δ' αὖπνος ἐνσαρξάνηρος μυχοῖς
 Ἀσφ' στυοίκης Θρακίας ἀνθηδόνος.
 Ἐσθ' παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πεύκης κλάδον
 Βύκτης εὐροθήσει φελλὸν ἐνθρόσκων πνοαῖς.
 Μόλις δὲ βιώης ἐκ παλῖρροίας κακῆς
 Ἀμπυξ σαώσεται ἐνθα δεδρυφαγμένον

Cum antemnis & medianis iaciet
 In mare yrinatorem rudentibus innexum.
 In marinis autem specubus iactatus infomnis,
 Anthedonis Thressæ ciui contubernalis
 Erit, alio post alium, ceu pinus corticem,
 Suber, vento iactante, insultante flatibus.
 Vix tandem Leucothæa ex refluxu graui
 Reticulum seruabit, pectora munitum

Ἐσθ' ἄλλου δ' ἄλλος.] Λεωνίδης ἐν τῇ παρ' ἡμῶν
 ἰταλίας φησὶν, ὅρος ἐστὶν, ἐν ᾧ πεύκης γίνεσθαι
 ὑπομνήσθαι. ἐν δὲ πύτων γίνεσθαι τοῖς φελλοῖς,
 οἷς γίνεσθαι παρὸς κουφισμὸν ἢ διὰ πύτων φελλοῖς.
 παρ' ἡμῶν οὖν πεύκης κλάδον εἰρηκε τὸν φελ-
 λόν. Ομήρος δὲ οὐ φελλὸν καλεῖ, ἀλλὰ φυλλίαν
 τὸ δένδρον καὶ τὸν φελλόν. ἢ ὁ στυοίκος οὐτως,
 παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, βύκτης καὶ ἀνέμος ἐνθρό-
 σκων καὶ ἐμπεπληγμένων ἐν πνοαῖς, εὐροθήσει καὶ κη-
 νήσῃ τὸν Οδυσσεύς, ὡς πεύκης κλάδον, ἢ τοῖς φελ-
 λόν. τὸ δὲ γυμνὸς ἐστὶν φεμνὸν ἀπὸ τῆς
 μόλις δὲ βιώης. τὸ δὲ ἡ Βιώης καὶ τῆς Ἰ-
 νοῦς τῆς καὶ Διούκας, ἢ ἀμπυξ σάσθ'. ἢ
 ὁ κηφισμὸς ἡμῶν, ὡς ὁ Ομήρος

ἀμπυξ καὶ κηφισμὸν πε, ἰδὲ πλεονάζει
 σμιν. μόλις δὲ βιώης, ὁ Ἑρμῆς ἐσάλη παρ' ἡμῶν
 τῷ Διὶ εἰς Καλυψίαν, ὅπως αὐτὴν πείσῃ ἐκ-
 πέμψαι τὸν Οδυσσεύς ὅτι τὸν οἶκον εὐπείθῃ. ἢ δὲ
 παρ' ἡμῶν τῇ Οδυσσείᾳ παρὰ τῆς καὶ στυοίκας
 γένεσθαι, ἢ πεῖται δὲ αὐτὸν ἐκ πέμψαι μετὰ ἐσθ' ἡ-
 των καὶ ἄλλων πολλῶν καμῶν, ἢ ἡμῶν ἡμῶν
 πλεονάζει, τῇ ἡμῶν δὲ παρ' ἡμῶν τῇ ἡμῶν
 κεν γῆ. ὁ δὲ Ποσειδὼν αὐτὸν δεσπόζει, πεν-
 τίας αἰέμων θυλάκας ἡγῶν. διὸ καὶ τῆς Σχεδίας
 αὐτὸν μακρὰν ἡγῶν, καὶ ἀπὸ τῆς καὶ στυοίκας
 τῆς. ἢ Διούκας δὲ δὲ δὲ τὸ αὐτῆς καὶ δὲ δὲ
 αὐτὸν διεσώσας. δεδρυφαγμένον.] ἐν τῇ
 γυμνῇ, ἀσφαλίσμένον.

Q. j.

Καὶ χεῖρας ἀκρας, αἷς κρεαζάπλοις πέτραις
 Μάρωτων, ἀλίσκω τοισιν αἵμα χθήσεται
 Σπέρτυξ, νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ συρρυμνύει
 Ἀρπην περὶ σῆς μεζέων κρεατόμον,
 Ἀχλαμνος ἱκτὴς πημάτων λυγρῶν κόπις,
 Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτῆσει γόν,
 Ἀρσὺς τετίκως τὸ τυφλωθέντος δόκωις.
 Οὐ πω μάλ' οὐ πω, μὴ τόσος δ' ὕπνος λαβῶις
 Λήθης, Μέλανθον ἐγκλιθένθ' ἵππη γέττω.
 Ἡξέ γ' ἤξει ναύλοχον Ρεῖθρου σκέπας,
 Καὶ Νηεῖτου φρεσὶν αἶμα δὲ πτόρ
 Μέλαθρον ἄρδην ἐκ βάθρων ἀδάστων,
 Μύκχοις γυναικόν κλωψιν, ἢ ὅ βασιλέα
 Σεμνῶς κασπαρδύουσα κυλανεῖ δόμοις
 Θοίνασιν ὄλθον ἐκ χέασα τλήμονος.

Manusque extremas, quibus carnifribas scopulos
 Apprehendens, ab exesis cruentabitur
 Cacuminibus, tum in insulam Saturno inuisam
 Drepanum traiciens, testiculorum laniatricem,
 Supplex nudus arumnarum tristium narrator,
 Fabulosum recensabit luctum,
 Imprecationibus absolutis excaecati monstri:
 Nondum sanè, nondum: nec talis capiat obliuionis
 Somnus Melanthum Equestrem inclinatum.
 Veniet enim, veniet ad naualem Rithri portum,
 Et Nerii cacumina, videbitque totam
 Domum penitus à fundamentis euerfam
 Scortatoribus adulteris: quando meretrix
 Honestè scortans aedes excuabit,
 Epulis effundens miseri diuitias.

Κρεαζάπλους, αἷς κρεαζάπλους, ἀκράς. | ὁμοῦ καὶ ὁμοῦ π. πᾶν γὰρ τὸ εἰς ἐξὺ λήθην,
 τὸ ὅ παθητὸν ἀντὶ ὁμοῦ καὶ εἰπε καὶ ὁμοῦ καὶ | σπέρτυξ καλεῖται. ἄρπην φρεσὶν.] πτω
 Ἀπικλῶ, αὐτὸ γὰρ τὸ παθητὸν καὶ ὁμοῦ καὶ εἰπε καὶ | Φαμακίαν νῆσον πτω Κέρμωσαν ἐν ἡλῶ καλῶ-
 καὶ εἰν ἡ ἀδελφὴ ἡ κρεαζάπλος. | σπέρτυξ, αἷς | σπέρτυξ τὸ δρεπανον, ἐν αὐτῷ ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέπε-

ἄνδρ, ἢ ὅπ' αἰεὶ ἔκειτο πρὸ δρέπανον, ὃ δὴ μῆτις
ἔλαβε παρ' Ἡφαιστου τέμνειν τοῖς σάχεσιν. καὶ οὐ-
πω μὲν ἢ Κέρκυρα δρέπανον λέγεται, ἐστὶ δὲ Σι-
κελίκον χωρίον δρέπανον καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ κεκρύ-
φθαι ἐκ τοῦ δρέπανον, μεθ' οὗ Κρόνος ἀπέτεμεν
Οὐρανὸν παρὰ τοῦ δρέπανου, κόπης, ὃ ῥ' ἦτορ καὶ ἔμ-
πειρος. ὁ ἔσθ' ὅσων παραγμάτων κεκομμένος.
γίνεται δὲ ἐκ τῆς κόπης, τὸν μυθοπλαστὴν.)
τὴν μυθικὴν αὐτὴ συμφορὰν φησὶν αὐτὴς τὸν
Αἰλίωνον, τὸν τῷ Φαίαντι, ἢ τοῖς Κερκυραίων βα-
σιλέα. ἀρὰς πεπικώς.) ἀποδοῖς τὰς κατάρας τῆς
τυφλωθέντος γιγνέου. λέγει δὲ τὸ Κύνκλωπος. ἢ οὐ-
ξάπο γὰρ ὁ Κύνκλωπος τὰς πατέρας αὐτῆς Ποσειδῶνι, ἵνα
οὕτως ἡμωρηθῇ ὁ Οὐρανός. σωπακτεῖον δὲ οὐ-
τως, αἷς κρεατρεῖσιν περὶ τὰς μάστιγας ἀλιβε-
πιστὶ ἀμαχθῆναι τὸν δὲ τῆς, ἀρὰς πεπικώς καὶ
ἀποδοῖς τὴν τυφλωθέντος δακτύλου. εἶπα δὲ τοῖς πᾶσι νῆ-
σον δὲ εἰς Κρόνον συρρεῖν ὅπως τοῖς δὲ καὶ τοῖς δὲ
τὸν μυθοπλαστὴν ἐξυλακτῆσθαι γόν. οὐτω μάλ' οὐ-
πω.] οὐ μὲν γὰρ οὕτως ἡμωρηθῆναι τὸν Οὐρανόν,
μὴ τοῖς δὲ ἐκ τοῦ ποδός, ἢ μὴ τοῖς δὲ καὶ τοῖς ποδόν,
ὑπὸς λαθῆσθαι λάβη τὴν Ποσειδῶνα, ἢ περὶ μὴ γέ-
νοιτο ὅπως τῶν τῶν Οὐρανός. εἶπον καὶ ὅτι αὐτὸν,
ὅτι Ποσειδῶν τῇ Βελιννύϊ Διμήτει μίγξις, πνύ-
ρεῖονα ἵππον ἐγγύνησεν. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι καὶ
τοῖς τὰς πέτρας τῶν ἐν Ἀθίνας κολωνοῦ κατε-
δήσας ἀπεσπέρμηκε, καὶ ἵππος σιόφιος ἐξῆλθεν,
ὃ δὲ ἀκέρωνι τῆς λεγόμενος. ἵππος γὰρ τῆς, ὃ αὐτὸς

τοῖς Δηλίοις. μίγξις γὰρ τῇ Βελιννύϊ Διμήτει,
ἀρείονα ἵππον ἐγγύνησεν. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι καὶ
τοῖς τὰς πέτρας τῶν ἐν Ἀθίνας κολωνοῦ κατε-
δήσας ἀπεσπέρμηκε, καὶ ἵππος σιόφιος ἐξῆλ-
θεν, ὃ καὶ Σικωρινίτης λεγόμενος. ναυλοχὸν πε-
πικώς.) τὸν γαλιώνιον τὸν τῶν λιμῶν τῆς Ἰθάκης,
ὃς δὲ Ρεῖθρος καλεῖται. ναυλοχὸν δὲ, ὅτι αἱ νῆες
λυγῶσθαι ἔσται. αὐτὸ δὲ τὸ εἶπ' ἢ ἔστι εἰς Ἰθάκην,
τοῖς φρεστικῶς εἶπ' ἢ ἔστι εἰς τὸν λιμῶνα τῆς Ἰθάκης.
καὶ εἰς τὰς κορινθίας, καὶ τὰς ἐξοχὰς τῆς Νηλείου.
τὸ δὲ Νηλείου ὄρος Ἰθάκης. μυκλὸς γυναικώ-
κλων. μύκλος καλεῖται ἢ ἐν τῇ τραχίᾳ τῇ
ὄντων καὶ τῇ βοῶν. ὑποδύπλωσις, μύκλος δὲ νῦν
τῆς μνηστῆρας λέγει, διότι τὸ ἀδιδυμῶν καὶ κα-
τωφερὲς εἰς λαγνείαν. ὡς καὶ Καλλιμαχός.

Εἰσιν μοι μάγνης ἀνέμυκλος ὄνος.
καὶ μύκλος δὲ ἔστι γόνιμος αὐλητής, καταφερὴς
εἰς γυναικας, κομωμένης ὅτι μαχλοπής,
ὑπὸ Ἀρχιλήϊ. εἴρηται οὖν ἀπ' οὐκείνου, κα-
σάρεα καὶ βασάρεα, ὁ λαὸς καὶ τὸ ὕδρον,
καὶ εἶδος αἰλώπιος, καὶ ἡ βασίχη. νῦν δὲ
ἡ πόρνη ἢ βασάρεα. λέγει δὲ τὴν Πηνελό-
πειαν. κατασφύουσα.) αὐτὴ τῇ κορινθίᾳ.
Δούεις γὰρ ὁ Σάμος ἐν τῇ τοῦ Ἀγαθουκλείας,
φησὶ τὴν Γλυερόπην. συγγενέσθαι πᾶσι τοῖς
μνηστῆρσι, ἐγγυνησά τὴν Παῖα. φλυαρεῖ δὲ τοῖς
τῇ Παῖας. ὁ Παῖς γὰρ Εὐμοῦ καὶ Πηνελόπης. ἄλ-
λως, καὶ ἕτερος δὲ Παῖς Διὸς καὶ Ὑβρεως.

Αὐτὸς δὲ πλείους τῶν ὅτι Σικααῖς πέποιος
Ἰδῶν μολοβρός, τλήσεται μὲν οἰκετῶν
Στυγναῖς ἀπειλῆς δὴ λόφω νώτω φέρην
Δέννοις κολαθείς· τλήσεται δὲ καὶ χερῶν
Πληγῆς ὑπὸ σείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀφθαλμῶν.
Οὐ γὰρ ξέναι μάστιγες, ἀλλὰ δαψιλῆς
Σφραγὶς μὲν ὁ Θάλας ἐν πλυθεῖς ἐπὶ,
Δύρσισι τετραθεῖσα, τὰς ὁ λυμεῶν
Ἐπεγχο λάτριν ἀξέναντος αἰνέσει,
Ἐκουσίαν σμῶδιχα παροσμῶσαν δόμῃ,
Ὅπως παλῶση δυσμνείας κατὰ σκόποις
Λάβωσι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας παρῶν.

At ipse plures ad Scæas exhaustis ærumnas
 Intritus mendicus, sustinebit quidem famulorum
 Tristes minas musculofo ferre dorso,
 Conuiciis punitus: sustinebit etiam pugnorum
 Ictibus ac testarum cedere iactibus.
 Nec enim insueta flagella, sed amplum
 Thoantis sigillum manebit etiam in lateribus,
 Viminibus impressum, quæ perniciosus
 Insculpi laudabit hilari s,
 Voluntarias atterens corpori vibices,
 Ut hostes decipiat, speculatoriis
 Damnis & fletibus regem ludificando:

Αὐτὸς δὲ πλείω ἢ δὴ Σκαῶς.) Σκαῶς πύλαι
 ἦσαν Τροίας, πρὸς αὐτὰς πόλεμος συνέστη πρὸς
 τὴν σκάμπος, τὴν Ἀχλὴως, ὡς καὶ Ὀμηρος ὡς ἀ-
 πὸ Ὀδυσσεὺς φησὶν, ὅτι πῦρ μοι πλείετα χαλκή-
 ρεα δοῦρα Τρῶες ἐπὶ ῥῖν' ἔσαν πρὸς Πηλεΐωνι
 θάροντι. μολεῖρός, ἀρ' ὅς τις, ἀπὸ τῆς μολεῖν, καὶ
 πρὸς γένεσιν πρὸς βορῶν καὶ τροφῶν. ὁ γὰρ
 Ὀδυσσεὺς ἐπὶ λατῶν εἰς Ἰθάκην, ὡς ἐκρίνατο πέ-
 νητα, ὅπως μὴ γνωστὸς δόλωσεν ἑλπίς μνηστή-
 ρας. Μελαίνδιος ὅς ὁ Τυττοῦ οἰκίτης, σιωπῶντος
 αὐτοῦ συνεπορεύθη τῇ Εὐμαίῳ τῇ συφορβῇ, φησὶ
 πρὸς τὸν Εὐμαίον, πῶς δὲ τὸν μολεῖρόν αἴης ἀμέ-
 ζαρτε σὺ δῶτα; καὶ αἶμα κολαφίσει, καὶ τραχη-
 λήσει αὐτόν. χαλοῖον δὲ τῶ καὶ κακὸς ἦλον ὑ-
 πέρχῃ, τὸ τὸ Λυκόφρονος ῥήτον, τὸ συγχαίρει ἀπειλάς
 ἀλλ' ὅφρα νῶτα φέρειν καὶ ἔνα μὲν ἔσπον, ὅτι οἱ
 ἀπειλὰς, ἀλλὰ πληρῶς ἔλαβεν ἐν τῇ νῶτα. δεύτε-
 ρον δὲ, λόφος λέγεται ὁ τραχήλος καὶ ἡ κεφαλὴ.
 εἴς τὸν Ὀδυσσεὺς πῶς φησὶ τῷ ῥάβδῳ. σέθεν δὲ, ὅτι
 νῦν δὲ ἐν τῇ νῶτα, ἥτοι τῇ ῥάβδῳ ἐδεξάτο πρὸς Με-
 λανθίου τὰς πληγὰς, ἀλλ' ἐν τῇ τραχήλῳ καὶ τῇ
 πυγῇ. δέννοις καλαθεῖς.] λοιδορεῖται καὶ ὕβρε-
 σι καλαθεῖς, δὲ τὸν Ἀντίοχον καὶ Εὐρύμαχον καὶ
 Ἰλίσσιν φησὶν ὑβελισσάντας αὐτοὺς αὐτόν. πληγὰς
 ὡς εἶπεν καὶ βολαῖαν ὀφθαλμῶν.] παρ' Αἰχμύλῳ
 φάσκειται ὡς πρὸς Ὀδυσσεὺς τὴν ὁδὸν ἐκ τῆς οὐ μὲν

παρ' Ομήρῳ γὰρ φέρεται ὁ Ὀδυσσεὺς βοῶς πρὸς πλη-
 γὰς ὡς Κησιππου, ὡς ποσειδῶν καὶ αἰμοὶ ὑπὸ
 Ἀντιόχῳ. σφραγὶς μὲν ὁ Θόας.] ὁ Ὀδυσσεὺς βυ-
 λόμενος κατὰ σκοπὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἰλίου, καὶ
 φοβούμενος μὴ νοηθεῖς ἀποθάνῃ, ἔπεισε Θόαντα ὅτι
 ἦν Ἀνδράμονος μαστὶς βαλὼν αὐτόν, ὡς καὶ
 Ὀμηρος φησὶν,

Αὐτὸν μιν πληρῶς ἐνεκλήσει δαμάσας.
 φησὶν οὖν, ὅτι ἦν αἰήθεις τῇ Ὀδυσσεὺς αἱ μάστιγες
 καὶ πληγὰς, ἔτι δὲ τὸ ἐλθάσθαι τῇ τραχηλῷ αὐτοῦ
 πληρῶς ὡς Θόαντος πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔστιν ὅτι
 αὐτὸν πληρῶς, λύγρις καὶ ῥάβδος τι τραπείδισα
 ἐστὶν πληρῶς κρείως, νῦν δὲ ἐγκολαφίσσα.
 δομῇ, τῇ σώματι. τὸ γὰρ ἡμᾶς μεταπλάσας, ἀπὸ
 οὐδετέρου εἰς ἡλικίαν. ἀπὸ γὰρ τῆς ἡλικίας μετα-
 πλάσας, εἶπεν ἡ δομῇ. παλῶσαι.) ἀπατήσας
 τοὺς δυσμενεῖς, ἥτοι τῇ Τρώϊ, τὰς καλὰς ποτεύ-
 σαι. παλῶσαι γὰρ λέγονται αἱ πλάται, καὶ οἶον
 εἶπεν αἱ ἀραποδίσταται ἀεὶς ἐρεῖ. φιλόσας.)
 ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πριάμον ἐν κλαυθμοῖς
 καὶ ῥόοις, ὡς δὲ καὶ αἰάξια παθὼν ὡς
 Ἀγαμέμνωνος δὲ τὰς πληγὰς. τὸ φιλόσας, ἀπὸ
 τῆς φιλοῦς τὸ φιλοῦ καὶ φιλά, τὸ ἀπατῶ, ἀπὸ τῆς
 φιλήσκον, ἥτοι τῇ ἀρεῖαν σύκων ἐλέγχει, ἢ πᾶσι
 ὡμὰ καὶ ἀρεῖα ὡς τῇ ἰδέα πέπειρα φαί-
 νονται.

Ὀν Βορρυλίας κλητὸς ἢ Τερμυλίας
 Ὑψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέ ποτε,
 Μόνος πρὸς οἴκοις ναυτίλων σωτὴς Ἰάλας,
 Αὐτῶν δὲ καὶ ἡμῶν, ὡς τε κυμάτων δρομῆς,

Ὡς κόλχος ἄλμη πόρτοθεν πατεριβείς,
Κτήσιν τε θόιναις Πρωϊῶν λαφυσία
Πρὸς τῆς Λαλαίνης ἀνδοακχεύτου κιχῶν
Σύφαρ θανείται, πόντιον φυγῶν σκέπας,

Quem Bombylium promontorium Temmicium
Maximum nobis damnum olim genuit,
Solum nautarum ad ædes saluum delatum.
Tandem sicut larus ambulator fluctuum,
Et concha mari undique circumtrita,
Fortunâsque Proniorum epulis deuoratas
A Lacæna grauiter bacchante offendens
Decrepitus morietur, marino elapsus tegmini

Βομβυλίας.) βομβυλῖος ἐστὶ ζωῦφιον ὁμοιον
μυλίσση, μέλαν ὅτι χροῖα, ἐν πηλοῦ κρητοπα-
σοῦ. λέγεται δὲ βομβυλῖος, ὡς βομβεῖν, ὡς-
περ καὶ τὸ πινόμενον κονδυλίον, καὶ ἡ ῥόμβος, ἡ σρόμ-
βος, βομβυλῖος καὶ βέμβιξ καλεῖται. βομβυλία
καὶ βομβύλιον πέλις καὶ ὄρος βοιωτίας, ὅθεν γυνὴ
λέγεται, ἡ ἀφ' ἧς εἰς τὴν βοιωτίαν ἐκ-
κλιταί καὶ ἀκρόαται, ὡς κτηνικὸν δὲ, τότε δι' ὅτου-
τος ἡ βομβυλία τῆς βομβυλίας, ἰα-
τα. ἡ βομβυλία ὅτι τῆς βομβυλίας δι' ὅτου-
τος, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς βομβυλίας, καὶ ἡ τεμ-
μικία ὅτι ὄρος, ὁμοίως βοιωτίας, λέγεται, ὅτι ὅν
τινα ἡμῖν ἡ βοιωτία μέγα κακὸν ἀνέβη. λέγεται
τὸν Ὀδυσσεῖα, ἐν τῇ βοιωτίᾳ φασὶν τὴν ἀνέκλειαν
τὴν αὐτοῦ τοῦ θυγατέρος ἡγεῖσθαι τὸν Ὀδυσσεῖα.
Σειλλῶς δὲ ὁ Χίος ἐν δευτέρῳ μυθικῶν ἱστορίων,
δύο ὅτι γέγραφε βιβλία, φησὶν ἀνέκλειαν τὴν Ὀ-
δυσσεῖος μητέρα ἐγκύμοιαν δι' ὅτου-
τος τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὅθεν τὸ πολὺ τὸ Διὸς ἔσ-
τ' ἐργασίας καὶ φέου κατὰ πεσοῦσαν, περὶ ὅτου-
τος ὅθεν ἔσ' ὁ Ὀδυσσεύς ἐκ τῆς ἀλλὰ πατρὸς τῆς κλή-
σεως Ὀδυσσεὺς ψεύδεται. Ὀμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσεῖα
παρέρχεται τὸν Ὀδυσσεῖος πατέρα αὐτοῦ τοῦ ἀνέ-
κλειαν τὸν πατέρα κληθῆναι Ὀδυσσεῖα, πολλοὶ γάρ
μοι ὡδύσαντο, ἦτοι ὡς γέννηται. πατρὶ δὲ τὸ εἶπε ὁ
βοιωτίας καὶ ἀνέκλειαν ἐκ τῆς Ἰθάκης, ἐπεὶ καὶ Σει-
λλῶν ἐν Ἰθάκῃ, ὡς καὶ Ὀμηρος λέγει.

Ὁς ῥά φησιν ἐν δῆμῳ Ἰθακῆς κρααίης πατρὸς ἐ-
σθης.

ὁ βομβυλῖος πολυπονημονέτω, μόνος
ὡς οἴκοις, ἀπὸ γὰρ ὅτι ἐφεπομένων αὐτῷ δώδε-
κα πλοίων εἰς τὴν Τροίαν, μόνος ὁ Ὀδυσσεύς ὅ-
που φωνεῖται. λοιπὸν δὲ καὶ ἡ. ὕστερον δὲ
ὡς λάρος κρητοπόρος, ὡς κόλχος τὸ πατερι-
βείς πατρὸς τῆς θαλάσσης, τὴν κτήσιν τὴν πατε-
ρίαν αὐτῆς κτηνὴ καὶ καταλαβὼν λαφυσίαν καὶ
ἐκ τῆς λουιδίᾳ πατρὸς τῆς λαπαδαμονίας, ἡ δὲ
τῆς Πηνελόπης, τῆς κακῆς βακχευθείσης καὶ
μαρείσης, ὡς ἐρωτᾷς δηλονότι, σύφαρ καὶ γη-
ραῖος καὶ ἐξ ἧς εἶπται, πῶς ὅλοις, καὶ πολέμοις,
πέλας τὸ Νηλεΐδου τὸ πόντιον σκέπας, καὶ τὴν Ἰθά-
κην φυγῶν. θόιναις παρέρχεται. ὁ αὐτοῦ διδῶν
εἰς τίνα εἶδος φῖλα διαρεῖ τὴν Κεφαλῶν, ἡ
Πρωϊοῖς, Σαμίοις, Παλῆσις, καὶ Κεραῖοις. παρ-
έρχεται δὲ τῆς μνηστῆρων, ἀπὸ ἐξουίας. ὡς τῆς Λα-
λαίνης, τῆς Πηνελόπης. Τυωδάρως γὰρ καὶ Ἰ-
κάρως ἀδελφοί, οὗ Ἰκάρου καὶ Πηλεΐδας, ἡ
ῥηθείσα Πηνελόπη. ὡς τῆς Ἀργαίας λεγόμε-
νη, ὕστερον δὲ Πηνελόπη ἐκλήθη, ριφείσα πατρὸς
τῆς γυναικὸς εἰς θαλάσσαν, ὡς τῆς Πηνελόπης ὀρνέων
ἐκ τῆς γυναικὸς εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐσώθη, καὶ ὡς τὸ ἰδίον γο-
νέων πάλιν ἀναληφθεῖσα ἐστρέφετο. σύφαρ καὶ
λεβηρίς.) τὸ τὸ ὄφρος δέσμα. γυνὴ δὲ σύφαρ ἀπὸ τῆς
γυναικὸς εἶπται, ἀπὸ τῆς ὄφρος δέσμα. γυνεῖσας γὰρ ὁ
ὄφρος, καὶ ὡς ὁ αὐτὸς εἰσελθὼν, ἀπὸ δὲ τῆς τῆς
μα. πόντιον σκέπας φυγῶν. ἡ Ἰθάκη. Πόντιον ὅτι
σκέπας εἶπται, ὅτι γῆρας, ἡ ἡ γυνὴ, ἡ τὴν λιμνῶν.
ὡς τῆς γὰρ δὲ εἶπται καὶ ἀμύσει τὴν θαλάσσαν.

Q. iij.

Vxoris Achilleæ confobrinus.
 Vaticanans autem cadauer Eurytanus coronabit populus,
 Quique altis habitat sedes Trampyx,
 In qua Herculem quondam Tymphaeus perdet
 Inter epulas Draco Æthicum dux,
 Abacidem & Perfidem genere,
 Nec remotum à Temenica consanguinitate.

Ἀχιλλεύος δαίμωνος.] δεῖ εἰδέναι ὅτι ὁ Τζέ-
 πης τὸ Ἀχιλλεύου δι' ἐνὸς ἁ γράφει. φησὶ γὰρ, ἢ
 ἐπὶ δὲ τὸ ἄλλος ἐμποῖεν τοῖς ἱεροῖς, ἐτυμο-
 λογίται δὲ οὕτως. ἢ τὸ δὲ τὸ ἄλλος λύνει· ἰατρὸς
 γὰρ ἰατρός. ἢ τὸ δὲ τὸ ἄλλος ἀμειρος ἐστίν. ἢ τὸ δὲ τὸ ἄ-
 λλον τὸν λαόν, ὡς στρατηγός. καὶ πάντα δι' ἐνὸς
 ἁ γράφεται. εἰ δὲ τις δὲ δὲ τὸ ἁ γράφει, κα-
 λῶναι τὸν μὴ κτενωδῶς οὕτω γράφειν, χειρὸς
 δὲ τὸ δὲ τὸ εἰδήσεως. λέγει γὰρ ὅτι, ὅτι Αἰολικόν
 ἔστιν. οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλοῦσι τὰ σύμφωνα. ἢ
 δὲ τὸ δὲ τὸ Ἀχιλλεύος δαίμωνος ἰσοεία δὲ τὸ αὐ-
 τῇ. Ἀχιλλεύος μετὰ θάνατον, ὡς ληρῶν, ἔζηκε
 Μηδείαν τὴν Αἰήτου θυγάτηρα. Αἰήτης δὲ καὶ
 Κίρκη καὶ Γασπαρή, Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης
 τῆς Ωκεανοῦ. καὶ Αἰήτου μὲν παῖδες δὲ Εἰδήσεως,
 Μίνδεια καὶ Αψύρως. Κίρκης δὲ καὶ Οδυσσεως,
 Τηλέγονος καὶ Κασσιόπης. Πασσιφῆς δὲ καὶ
 Μίνως, Αἰακίδης, Φαίδρα, δὲ Γλαῦκος. ὃν ὅ-
 πως Γλαῦκος φησὶν. ὡς Τηλέγονος καὶ Μή-
 δεια εἰσὶν αὐτῶν φίλοι, οἷς ἡμῖς λέξομεν ἑξά-
 δελφοί. μάλιστα δὲ γενεόν.] Αἰετοπέλης φη-
 σὶν ὅτι Ἰστανήσων πολιτεία, Ἐρυταῖας ἔχουσιν
 τῆς Αἰτωλίας, ὀνομαζομένην Ἐρύτου, παρ' οἷς
 ἐστὶ μακτῶν Οδυσσεύς. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ Νικαν-
 δρος φησὶν ὅτι Αἰτωλοῖς. Ἐρυταῖας, ὡς τὸ πηγά-
 τῃ. Τραμπύα.] πόλις Ἡπείρου. ἔνθα μετὰ ἰό-
 τον Οδυσσεύς ἀπῆλθε, κατὰ καὶ Ομηρος
 γράφει.

Εἰς ὃ καὶ τοῖς ἀφίκεται οἱ ἐν ἰσσοῖς θά-
 λασσαν.

ἐπὶ μὲν δὲ ἐν τῇ Τραμπύᾳ Οδυσσεύς. ἐν ἣ πρὶ
 αὐτοῦ.] ἐν ἣ πρὶ Τραμπύᾳ ποτὲ αὐτοῦ αἰτῇ πο-
 δῇ. οὐ γὰρ καὶ ἔπερος Ἡρακλῆς ἐκεῖ αἰνέσθῃ.
 φησὶ καὶ φησὶν, ἐν ἰσσοῖς καὶ ἀνωγῆς, ὁ
 δρῶν ὁ τυμφαῖος καὶ ἡπειρώτης, ἡπὶ ὁ πο-
 λυαέρων, ὁ παρῶν καὶ παρῶν, ἡπὶ Αἰ-
 δίκων καὶ ἡπειρώτων. τίνα φησὶ; τὸν Ἡρα-
 κλῆ, τὸν δὲ τῆς σποράς τῆς Αἰακίδος καὶ Περ-
 σῆς, καὶ οὐ πόρῃ τῇ αἰμάτων τῇ Τηλεμόδ.
 Αλεξάνδρου τῆς Μακεδόνης καὶ Μαρσίνης τῆς
 Περσίδος, ὅς ἐζητοῦ καὶ λούμῃος Ἡρακλῆς,
 ὃν αἰεὶς καλέσας εἰς δεῖπνον Πολυαέρων ὁ
 Τυμφαῖος, Αἰδίκων βασιλεὺς, χειρὸς ἑωθῆς
 Κασσιόπης. Τυμφαῖος ἡπειρώτικόν ἔθος,
 καὶ Αἰδίκης ὀρεῖας, ὡς καὶ Ομηρος μέμνη-
 ται λέγειν· πρὶς δὲ ἐν Γυλίου ὡς καὶ Αἰδί-
 κωσι πέλασε. δρῶν δὲ καὶ ὁ πολυαέρων,
 δρῶν τὸ ἰσσοῖς τῇ φαρμάκων. τὸν Αἰακὶν τε
 καὶ τὸν Περσῆς σποράς.] τὸν Ἡρακλῆ πρὶτον,
 δρῶν τῆς λέγῃ κατὰ γένος τῆς σποράς, ὅτι
 ὁ Τυμφαῖος πατὴρ Αλεξάνδρου ὁ Μακεδὼν, καὶ
 μὲν πατέρων εἰς Ἡρακλῆα καὶ Περσῆα αἰάγῃ
 τὸ γένος, καὶ δὲ μητέρων, εἰς Νεοπτόλεμον καὶ
 Ἀχιλλεῖα καὶ Αἰακόν.

Τηλεμόδων.] ὁ Τηλεμόδς οὗτος ἐκγονὸς
 ἰὼ Ἡρακλῆος. Ἡρακλῆος γὰρ καὶ Διὸς
 νέεας, Υἱός. Υἱοῦ δὲ καὶ Ἰόλης τῆς Εὐρύ-
 που Κλεόδοτος, Αἰχας, καὶ Κῆρυξ. Κλεόδο-
 του καὶ Περσίδας, ὁ Τηλεμόδς οὗτος, καὶ ἑ-
 τεροί.

Πέρην δὲ μιν θανόντα Τυρσηνῶν ὄρεος,
 Εν Γορτυνίᾳ δέξεται πεφλεγμένον,
 Οτλη γενάζειν κῆρας ἐκ πρὸς βίον,
 Γαυδός τε καὶ δαΐμονος, ἐν κτείναν πόσις

Αὐτὸς πρὸς ἄδην δαυτέραν ὁδὸν περᾶ,
 Σφαγαῖς ἀδελφῆς ἠλοκισμῶτος δέρει,
 =====
 Perge demum, Tyrrhenus mons, mortuum,
 In Gortynia combustum excipiet:
 Quando vitam exspirarit deplorans miserias
 Filij & vxoris, quam occidens maritus,
 Secundum ad inferos ibit iter,
 Sororis caede, Glauconis Absyrrique

Πέρρη δέ μιν.] Πέρρη, ὅρος Τυρσουλίας, ἐν-
 δου φασι πὺν Οδυσσεῖα καὶ ὅτι κατένευεν ἐν Γορτυ-
 νίᾳ. πῶς οὐκ ὁ αὐτὸς ἐν Εὐρυτάσσι τῆς Ηπείρου
 καὶ Τυρσηνίας κίπται; καὶ ὁ μὲν Τζέτζης κα-
 κοπλάσας αὐτὸν φησὶ πὺν Λυκόφωνα ἡσάφην, ὅ-
 τι ἀναιδὴς ἔμεινον ὅτις ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ.
 ὡς πρὸ καὶ ὀνταυτοῖ, καὶ ὅτι κατώτερον σίχῳ
 τῷ λέγοντι, ὅταν σενάζωνται κῆρας τῷ παιδὶ
 Τηλεμάχου ὅτις δαμῶτος Κίρκης ἀποθάνει.
 καὶ φησὶ πολλά ὅτι παῖς ἀναιδὴς ὁ αὐτὸς. ἐν μὲν, ὅ-
 τι θανάτῳ παρὰ Τηλεφῶν, πάλιν ὡς
 ζῶν ἀποθνήσκει διὰ τὸν θάνατον Κίρκης ὅτι Τη-
 λεμάχου. δέυτερον ὅτι ἀνακόλουθον τῷ φησὶν,
 ὅτι Λυκόφον, ζῶντος Οδυσσεὺς ἢ πεδνηκότες ἐ-
 σπυγμία γέρονε Τηλεμάχου τῷ Οδυσσεὺς καὶ
 Κασσιφόνος τῆς Κίρκης παιδὸς. εἰ μὲν ζῶντος,
 πᾶσι τῶς οὐ παρὰ εἶλεν αὐτὸν ὁ Τηλεφῶν ὡς
 ἀγῶσπον, ἐγίνωσκε γὰρ αὐτὸν ἰδὼν ὅτις ὅτι παῖς,
 ὁδὸς γάμοις. εἰ δὲ πεδνηκότες, πῶς ὁ ἦδη θανάτῳ,
 πάλιν ὡς πρὸ ἀπὸ μηχανῆς καμνίης ζωοθεῖς
 ὑπὸ σοῦ παρειαίγεται, πῶς Κίρκην θανατοῦσαν
 θρῦλῶν καὶ Τηλεμάχου; ἐμοὶ μὲν ἀνακόλουθα
 αὐτῷ φαίνεται, οὐ μόνον τὰ ῥητά, ἀλλὰ καὶ
 τὰ ὅτι παρὰ τοῖς ἀνδράσι συμμαχεῖν σοι. φασι γὰρ π-
 ρες, ὅτι θανάτῳ πὺν Οδυσσεῖα ὑπὸ Τηλεφῶν
 Κίρκην φαρμάκοις ἀέσθην, ἢ παρὰ αἰρεθεῖσαι

Τηλεμάχου, καὶ μὴ αὐτὸν ἐγείρειν διωαιδῆν.
 καὶ λοιπὸν ἢ παροιμία ὅτι τὰ τῇ πεπλήρω-
 ταί, ἄλλων ἰατρῶν αὐτὸς ἔλκεσι βρῦεις. ἢ ὡς ὁ
 νεκρὸς ἐκείνος ὁ σπῆρ Σιμωνίδου, καὶ αὐτὸν τῷ
 Οδυσσεὶ πεδνηκίᾳ ἡσείτα παρὰ τῇ. αὐτῷ φη-
 σὶν ὁ Τζέτζης. ἄλλοι δὲ φασι πρὸς τῷ παρὰ
 τὸν λόγον, ὅτι ἴσως μετέστη ἀπὸ βρυταίων καὶ
 ὑπεήρου εἰς Τυρσουλίας, καὶ τῷ μὲν ὅτι Τζέτζης,
 ὡς ἐχόμερον πιθανότατον, οὐ πᾶσι ἀποβλήτα
 φαίνεται. ἄλλοι δὲ φασι, ὅτι αἰαρεθεῖς Ο-
 δυσεὺς ὑπὸ Τηλεφῶν, πάλιν ὑπὸ τῆς Κίρ-
 κης φαρμάκοις ἀέσθην, καὶ ἐγὼ μὲν Κασσιφόν-
 νην Τηλεμάχου. Πινελόπην δὲ ἐν μακάρων
 νήσοις ἐγὼ μὲν Τηλεφῶν. ἐν Γορτυνίᾳ.]
 Θεόπεμπτος φησὶν, ὅτι παρὰ ἀνδρῶν ὁ Ο-
 δυσεὺς, καὶ τὰ πρὸς τῷ Πινελόπην ἐγινώσκεις.
 ἀπῆρεν εἰς Τυρσουλίας, καὶ ὤκισεν εἰς Γορτυ-
 νίαν, ἐντα καὶ πελῦτα. παῖδος τε καὶ δα-
 μῶτος.] Τηλεμάχου ἐγὼ μὲν Κασσιφόννην θυ-
 γατῆρα Κίρκης. καὶ Κίρκην μὲν αἰαρεθεῖ Τηλε-
 μάχου, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ παρὰ ἀνδράσι. αἰα-
 ρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Τηλεμάχου ὑπὸ Κασσιφόν-
 νης, ὅτι αὐτὸς γυναικὸς, ὅτι δὲ Κίρκην ὅτι μῆ-
 τερα. ὅτι λέγει ὁ αὐτὸς ὅτιν, ὅτι ἀποθάνει ὁ Ο-
 δυσεὺς ὅταν τῷ πατρίματι, Κίρκην αἰαρεθεῖν ὑ-
 πὸ Τηλεμάχου, Τηλεμάχου δὲ ὑπὸ Κασσιφόννης.

Γλαύκωνος Ἀψύρτοιο τ' αὐτὸ μεψίας,

Χ' ὡ μὲν ποσούτων ἦναι πημάτων ἰδῶν

Ἀσπερίον ἄδην δύσεται τὸ δαυτέρον,

Γαληνὸν ἡμῶν ἐπὶ ἐν ζωῇ δρακόν.

Ω χέλι, ὡς σοι κρεῖσσον ἡμῶν μῆνιν πᾶσι τας

Βοηλατωῖτι, καὶ ὅτι ἐργάτῳ μύκλον

Καίθων

Καὶ θανὼν ὑπὸ ζυγῶ λαοσὶν μεσάβοιτο ἐπὶ

Confobrinæ, collum amputatus.

Atque ille quidem tantum conspicatus malorum aceruum,

Immutabilem secundò subibit Orcum,

Latum nunquam in vita diem adeptus.

O infelix, quàm tibi præstabat in patria manere

Bubulco, & laboriosum asinum

Curuum sub iugo ad aratrum adhuc iungere,

Γλαῦκος Ἀφύρτιος π. γέγονεν ἡ ἰσορίαν ὅτι
θεν, ὁμοίως δὲ πάλιν ἐρεῖ. τὸν Γλαῦκον Γλαῦκος
εἶπε. Γλαῦκος δὲ ἔξ Αφύρτιος καὶ Κασσιφόνῃ, ἔξ
οἱ λοιποὶ οὐκ εἶπον, αὐτὰν ψοῖ, ἢ τοὺς ἀδελφοί.
ἀδελφῶν γὰρ, ὡς ἐφύω, ἦσαν παῖδες, Πασσράνης
ὁ Γλαῦκος, Αἰήτου ὁ Αφύρτιος, Κίρκης δὲ ἡ Κασσιφόνῃ. ὁ δὲ Γλαῦκος, ὃν εἰπὼν, δῶκεν μῦθον
πρὸς τὸν ἐπὶ τὸν μέλιτος γέμοντα, ἀπενήγχετο αὐτῷ
ζωῶντι δὲ, ὡς φασιν, ὑπὸ τῆς μάστιγος Πολυείδου,
τῆς ἡοῦ Κοιρανῶν, τῆς καὶ εἰπὼν ὅτι ἐπὶ τῇ
ἐπὶ πεπνυγμένον. φηλαφῶν γὰρ τὸν Γλαῦκον ὁ
πατήρ αὐτοῦ Μίνως, ὡς οὐκ ὤλεσεν, ἐδόθη
τοῦτο χρησμός, καὶ οὐκ εἶπεν ὅτι τῆς μάστιγος
πρὸς αὐτὸν ὀρήσῃ. ἐπὶ τῇ καὶ αὐτὸς αὐτὸν, ὅς εἰπεν
ἐνὶ ὁμοίως ὅτι ἡ περὶ Μίνως βοῦς ἡ ὅτι
τοῖς ἀρεῖς. Πολυείδης δὲ αὐτῷ εἶπεν ὁμοίαν
ἐπὶ βότῃ κατὰ τὸν καὶ ὁ Μίνως κατέχευεν αὐ-
τὸν εἶπεν, πρὸς ὅτι ὁ Γλαῦκος. ὁ δὲ ὑπὸ τῆς
μάστιγος εἶπεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ μάστιγι, ἐπὶ τῇ
ἐπὶ πεπνυγμένον. ἀρεῖν δὲ αὐτῷ νεκρῷ,
συναπικλέσθῃ αὐτῷ ἐν πνι οἰκίματι, ὡς τῇ
ζωῶντι αὐτὸν. ἰδὼν δὲ δράκοντα ὅτι τὸν νεκρὸν
ἐρχόμενον, θέλων ἀρχειῶσαι τὸν δράκοντα, ὅπως
ἀφαιρεθῇ ὑπὸ αὐτοῦ, βαλὼν τυχεῖως αἰσῶν
αὐτόν. ἔπερος δὲ δράκων ἐλθὼν, καὶ βοτάνῃ
ὅτι τῆς πρὸς πεπνυγμένον δράκοντι, ἤγαγεν αὐτόν. ζω-
ντι πρὸς βοτάνῃ λαβὼν Πολυείδης, καὶ ὅτι
τοῖς τῇ Γλαῦκῳ, ἤγαγεν αὐτόν. Μίνως δὲ εὐδὲ

ἔτι τὸν Πολυείδην εἶα εἰς τὴν αὐτῆς παρὰ τῇ
τῇ Ἀρεῖς ἀπελθεῖν, τὸν τῇ Γλαῦκῳ διδάξαι τῇ
μαστίγῃ. ἔξ ὅς διδάσκει αὐτόν. ἀποδημῶν δὲ
καλῶς τῇ Γλαῦκῳ εἰς τὸ αὐτῷ τόμα ἐμπύσσει
καὶ τὸ τοιοῦτον ὁ Γλαῦκος, πάλιν τῆς μάστιγος
ἐπὶ λαβὴν.

Ἀρεῖν τὸν αὐτόν.] ἐπὶ τῇ αὐτῇ, ὡς ἀρε-
ροῦσαν, ὑπὸ Κίρκης αἰετὶ ἀποθανόν. ἐξ ὅς δὲ
φημί, ἐπὶ κατὰ τὸν εἰς ἀθῆναι δὲ τὸν Τειρεσίαν,
καὶ αὐτῷ πάλιν, ὅς ἀλλήλοισι ταῖς, ὅτι λεκανο-
μαστίγαν ἐπιθήσει, καὶ τῇ Τειρεσίᾳ ψυχὴν ἠρώτησε.
τοῦτο χαλεπὸν φησὶν, ὅτι ἀρεῖν τὸν αὐτόν ὑπερ-
βολή, καὶ οὐ τοιοῦτον οἶον ὅτι κατὰ τὸν, ζῆτων τὴν ψυ-
χὴν τῇ Τειρεσίᾳ, καὶ πάλιν αὐτῷ. μεσάβοι.]
ἐν τῇ γράφεται, λέγεται τῇ τῇ ζῶντι κυεῖν
βόας. κατὰ τὸν ἡσυχῆς τῇ, καὶ ἐπερὶ ζωῆς, μίστα δὲ
λέγονται αἱ τῇ ζυγοῦ γλυφαί, ἐνταῖς οἱ ἀρχ-
κας τῇ βοῶν δίδονται, ὡς Καλλιμάχος, με-
σάβοις ὑποδύς. ὁ δὲ Λυκόφρων αἰετὶ σι-
χυρῆς, πῇ μὲν διπλασάζει τὰ σύμφωνα, πῇ
δὲ ἀφαιρεῖται τὰς διπλάς, καὶ ἀπλῶς εἶπεν
παντοῖαν πρὸς ἀληθείαν συγχέει καὶ ἰσορίαν φθό-
δισ, καὶ βαρβάρων ἀφαιρεθῆναι καὶ τῶν καὶ
λέξεων, οἷς πᾶσι καὶ σικυταῖς χρησάμενος, ἐν αὐ-
τῇ ὅτι τῇ περὶ σικυρῆας. μίστα δὲ καὶ με-
σάβοις δὲ δύο ὡς γράφων ὡς, Αἰολικῆς δὲ
ἀέκτου τῇ λεγέτω, καὶ ὁ Λυκόφρων εἰσὶν Χρῆ-
μι δὲ δὲ, ἢ τοῖς Ἀθηναῖοις εἶναι.

Πλαστῶσι λυγρῆς μηχανῆς οἱ σκηναῖοι,

Ἡ τῆς λυγρῆς περὶ τὸν ἐπὶ τῇ κακῇ.

~~~~~

Fiditis infanix technis incitato,

Quam tantorum sustinere malorum experientiam.

R. j.

πεί, ὡς θεοὶς ἔχθροίς. οἱ δὲ εἰρεσία ἐξ ἡμεῶν
πλέοντες, ὥς τῶν Δαισρυγνίαν ἦλθον. καὶ πλ-
γόντες ὅ οἱ Δαισρυγνέες, κατέστανται τὰς τῶν
αὐτῶν πέτραις σὺ τοῖς λαοῖς πᾶσι. μόνος δὲ
Οδυσεὺς, ἀποκόψας τῆς ἐαυτοῦ νηὸς τὰ πυρρύν-
σαι, ἔφυγε. κώπυες δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὴν
Αἰαντὴν νῆσον τῆς Κίρκης, ἥ τις ἐθελοποιεῖ τοῖς
αἰθρῶπις, καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ὅπῃ γῆς ἐκέντο
ἄνθρωποι. τεῖτην ἡμέραν διακρινέντες εἰς δύο
ἔστησαν. ὃν μὲν τὴν ἐνὶ Εὐρύλοχον, καὶ εἰκοσιδύο
ἐταῖροι. ὃν δὲ τὴν ἐτέρω Οδυσεὺς, καὶ ἑπτεοὶ κβ'
ἐταῖροι. ἔκ κληρωθέντες, ἔπεισε ὁ κληρὸς ὅπῃ
Εὐρύλοχον, ὡς πε ἀελεῖν τοὺς μετ' αὐτῷ ὅπῃ
τὴν Κίρκην ἀελεῖν ὅ σὺ ἐκείνοις, εἶδον ἔξω-
θεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκοις καὶ λέοντας ἡ-
μέροις, σῆμνοί τας αὐτοῖς τῶς ἑρῆς εἰσελθόντων
ὅ τῇ φίλων αὐτοῖς ἔξω ὑπελείφθη. κακείνοις μὲν
ἡ Κίρκη χοίροις ποιῆσαι δούσα πίνειν αὐτοῖς, οἶνον
μεμυμένον πυρρῶν ἀφίπτις καὶ μέλιτι. Εὐρύλο-
χος δὲ ἦλθε πρὸς Οδυσεάν, καὶ τοὺς λοιποὺς, ἀ-
φανίαν μὲν στυγερὸν ὅς ὄφθαλμοὺς ὅ ἀτακτῶ
καταρρέων τὰ δάκρυα, μάλιστα δὲ ποτε εἰς ἐαυτὸν
γυρνῶς, τὸ πᾶν ἀφῆγετο. ἔκ Οδυσεὺς ἀπεί-
αὐτὸν τὴν ὁδὸν ἀποδείξαι. ὡς δὲ ἔκ ἐπείθετο,
μόνος Οδυσεὺς τῆς πορείας ἀπαρχεται. Ερμῆς
δὲ αὐτῷ στανθήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κα-
τέλεξε, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῦθον, ὅσῳ ὅτῃ βοτᾶ-
νι ἀπὸ παρ' οὐρα μαγείας, καὶ οὕτως πρὸς Κίρ-
κην ἔλθων, ὃ μόνον ἐκ ἐθελοποιήθη, ἄλλος καὶ τὸ
ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἐκίχθη, ἔπεισε ἔκ τοὺς φίλους
αὐτῷ πάλιν ἐκ χοίρων αἰθρῶπις ποιῆσαι. κα-
τελθὼν δὲ Οδυσεὺς, αἰήγα καὶ τοῖς ἐτέροις
φίλοις αὐτῷ τοὺς μετ' Εὐρύλοχον, καὶ χρόνον
πρὶν τῇ Κίρκῃ δέσμευαν, συγκατεύοντες Ο-
δυσεὺς τῇ Κίρκῃ, μετὰ δὲ τὸ μέλειν αὐτοῖς ἀ-
ποπλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς, μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἰ-
μυρδόνον ἀποπλεῖν, εἰ μὴ κατέλθω πρὸς ἀ-
δύω, καὶ χροῖστανται ματείαις ἐκ τῆς Τειρεσίου
φυλῆς. καὶ δὴ δὲ ὅλως ἡμέρας πλέοντες, κα-
τῆλθον δὲ τῇ Παστοῦ καὶ Κιμμέρου Ὠκεανῶν,
καὶ πυρρύνον βόρρον ὀρύσσοντες, καὶ σφάξαν-
τες κριὸν καὶ οἶν ἡλειαυτῶν ἐξέχεαν εἰς τὸν βόρρον
τὸ αἷμα, καὶ ἐκ τῶν χοίρων τοῖς νεκροῖς, καὶ ἦλθον αἰ-
ψυχὰ πίνειν αἷμα. Οδυσεὺς δὲ κατέχων ξίφος,
οὐκ εἶα πίνειν πρὶν αὐτῷ καταλέξαι ἅσῳ
βούλοισιν. ἔκ πρὸς τὴν μὲν ἢ Ελπίτορος ἦλθε ψυχή,

ὃς ἐν τῇ τῆς Κίρκης οἰκίᾳ ἐπ' ἀθανάτοιο ἔκειτο.
δδυτέρας δὲ ἡ Ἀντίκλειος, ἡ μήτηρ Οδυσεὺς
εἶτα Τειρεσίας, ὃς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν κα-
ταλήλασται ἐματεύσατο. μετὰ ταῦτα πάντες οἱ
ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες, λέγον-
τες αὐτῶν ὁ κατένα τις εἴη, καὶ ὅσα πέπονθε. εἶπε
φοβηθέντες μὴ ἡ γοργὸν ὀξέλοιο, ἐμβάντες πᾶ-
λιν εἰς τὴν αὐτῶν ναυὴν, ὡς πρὸς τῇ Κίρκῃ ἡ-
σον πρὸς αὐτὰς κειμήλια ἀπέπλυναν, καὶ θά-
ψαντες τῇ Ελπινορῃ, ἀποπλέουσι, πρὸς τῇ Κίρ-
κῃ τὴν χροῖσταν λαβόντες. καὶ τῷ Οδυσεὺς μα-
θόντες παρ' αὐτῆς, ὅσα καὶ πρὸς Τειρεσίου, τὰς
Σειρῶνας, τὰς Γαργηκτὰς, τὴν Σκύλλαν, τὴν
Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίου, καὶ πάντα ἀπλῶς.
κηρῶν μὲν Οδυσεὺς ἀλείλας τὰ αὐτὰ τῶν ἐτα-
ρων, παρέπαι αὐτοῖς ὅπῃ τῇ ἰσοῦ ἐκκερμῆς ὦν,
καὶ ἀκαλυπτοῖς ἔχων τὰ ὦτα. παρελάσαντες γὰρ
τὴν λειμῶνα τῇ Σειρῶν, ἔκ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ'
ὧν θελήσῃ ἀπὸ τῆς ἰσοῦ οἱ ἀκούοντες, λύοισι
τὸν Οδυσεάν ἔκ τῆς ἰσοῦ. εἶπειτα πρὸς πλῆθυντα τὰς
Πλαγκτὰς πέτραις, αἱ πρὸς ἀλλήλας στυγερῶ-
τεν, ἔκ φοβερὸν ἀπέτελυν τὸν κτύπον (αὐτὰ καὶ
Κυάναια λέγονται) κινῆται ὅ μετὰ ξὺν Κιλιμίας
καὶ Παμφυλίας, καὶ Ὀμηρον, ἔκ τὰς ἐτέρας,
ἦλθον δὲ Χάρυβδος καὶ Σκύλλας, πλῆθυν μὲν
τὴν Σκύλλης ἀφαρπαγῶν τὴν πρὶν τῇ Σκύλ-
λης ἐκ. τῇ νεῶς αἰδρῶν τῇ, οἱ λοιποὶ στυγερῶ-
ρον τῇ εἰρεσίᾳ χροῖσταντο, ἐφύζον. πρὶν τῇ νύκτι
τῇ ἡλίου νῆσῳ Οειανίᾳ πρὸς πλάτῃσι, καὶ
Οδυσεὺς πρὸς πλῆθυν αὐτῇ ἐκέλευεν. οἱ δὲ μὴ
πεισθέντες ὅτῃ ἦλθον, καὶ πρὸς τὸν μὲν θηρῶσι καὶ
ἀγκιστρεῖα διέζων. ὡς τῇ νότῃς ἐπὶ πρὸς μὴν
ὄλον, ἀελεῖν τῆς Οδυσεὺς εἰς τὸ ὀδυτερον τῆς
νησοῦ ὀξέας, καὶ κατακοιμηθέντες, σφάτῃσι
οἱ μὲν Εὐρύλοχον βόας τῇ, καὶ ἐδίωσι. ὅπῃ ἔξ
ὅλας ἡμέρας, τῇ τῇ παυσανίδου τῇ δρυὸς ἀ-
νέμου ἐμβάντες, ὡς πρὸς πλῆθυν, ζεφύρῳ πρὸς τὸν
μεγάλῳ στυγερῶνται, εἶτα κεραινοῦται. Ο-
δυσεὺς ὁ μόνος τὸν ὄπῳ κατέχων, ὀλονυκτίως
ἐφύρετο. ἀελεῖν τῇ ἡλίου, νότῳ φερόμενος,
ἦλθε πρὶν τὴν Χάρυβδιν, καὶ δρυῖ αἰδρῶς τῆς
πρὶν τοῖς ποταμοῖς ἐκείνοις ἐσώσης συκῆς, ἀπεκρέ-
ματο πρὶν αὐτῷ, τὰ δὲ ξύλα κατέπευ πρὸς τὸν
βυθόν. ὅπῃ δὲ ἀελεῖν τῇ αὐτῇ κατέχων ἐαυ-
τὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπλάσθη τῇ ξύλων, καὶ τῇ
μὲν οὕτως ἡμέρας ἐνέχετο. δεκάτῃ δὲ πρὶν τὴν

R. ij.

Ω γυρίει νῆσον ἥλθε πῆς Καλυφούς, καὶ ζῆχόνος
 ἐκείνη σιωδὴν ἔβη. πᾶσι δ' ὁ γόμφος ἀπελυθὴ μετὰ
 ραδίας, Διὸς ὀργισθέντος τῇ Καλυφῇ. καὶ οὕτω
 μετὰ τῆς ραδίας Οδυσσεὺς ἐπλεεν. ἰὴ
 δὲ πῶ Φαιακίην, ἥτοι πῶ Κέρκυραν εἶδεν. αὐέ-
 μων δ' ἤρωδων ὄργῃ Ποσειδῶνος, κατὰ χθὴν ἡ
 ραδία δ' ὅς ὁ λῆγας ἡμίρας ἀνέχετο. πείτη δέ, ἡ
 Δολιχόθεα ἐλείπασα αὐτὴν, δέδωκε τὸ κρήδεμνον
 αὐτῆς, μεθ' οὗ δ' ἔβη εἰς πῶ γλῶττι Φαιά-
 κων, καὶ καταπεσὼν ἐν ὕλῃ ἐκάθευδε. τῆς δέ
 Αλκινόου θυγάτηρ Νηυσικλῆς, μετὰ τῇ θεο-
 παιγνίδων αὐτῆς ἐλθοῦσας πλωῦσαι καὶ περφθῆναι
 πειρηγίαις, ἔσφαλερ' ὤσων παρὲς ἀλλήλας βοῆς
 γλυφῆς, ἐκίρεται Οδυσσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐ-
 τὴν. ἡ δὲ προσφύει καὶ εἰματα δούσα, καλῶν
 ἔσπευε ληθῆναι παρὲς τὸν οἶκον τὸ βῶπις παῖς, καὶ
 πῶ αὐτῆς ἱκετεύουσι μνῆρεα Ἀρήτιω, ὡς αὐτὴν
 χοῖ, ὅσῃ καὶ βούλοιο. οὐκ εἶσε δ' ἐλθὼν, ἐρωτά-
 σαι παρὲς Αλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης, καὶ πῶ πᾶ-
 σιν ἰδὼν ὄφρημον διηγείταί ἱστοῖσιν, καὶ δῶρα

παρ' αὐτῇ μινεῖα λαβὼν εἰς πῶ Ἰθάκην πέμ-
 πται, ἐσπέρα μὲν ὀππότες τῆς νεῆος οὐκ εἶσε, καὶ
 εἰσελθὼν ὡς πένης παρὲς τὴν Εὐμαίον τὸν σὺν-
 τῶν, ἥλθε καὶ παρὲς τῆς μνηστῆρας, καὶ πολλὰ
 ἀνέειπε. πολλῶν παροινηθεὶς, γινώσκει αὐτὸν τοῖς
 οἰκέταις, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοῖς μνηστῆρας.
 αἰσθάνεται δὲ τῇ ἐαυτῇ γυναικί, καὶ σὺν κα-
 θευδύσας αὐτῇ, πᾶντα καὶ ληθὼν διηγείτατο. τῇ
 ἐπαύριον δ' ἑσπέρα ἔξεισι παρὲς τὸν ἀγρόν. οἱ δὲ
 τῇ μνηστῆρων συγγενεῖς, μαθόντες τὸ γινώσκον,
 παρῆσαν μὲν εἰς πῶ Οδυσσεὺς οἰκίαν ἐλθόντες
 θάπτοιαι τοῖς νεκροῖς. ἔπειτα δὲ ὀππότες, ἐ-
 ξέρχεται καὶ αὐτὴ παρὲς τὸν ἀγρόν, Οδυσσεὺς πο-
 λεμισσόντες. Αἰτωὰς δὲ βουλή φιλιοῦται, καὶ
 τὸ νέικος καταπαύουσιν. Οδυσσεὺς δ' εἰς Εὐρυ-
 πύαν ἐθνος Ἠπείρου καὶ χερσὶν ἐλθὼν, θύει τὰ
 νεομοιρμένα. καὶ γρηγορὸς ἄρα ἱστοσεφάει,
 κτείνεται παρὲς Τηλεγόνου, πῶ οὐ Κίρκης αὐτῇ
 γυνήδεος ἦτορ.

Οδ' ἀνὸλεκ' ἔσθ' αἶρπα γείσθ' ὀνέτης,
 Γλάτν' ματεύων, κληδόνων πεπυσμένος,
 Γοθῶν δ' φάσμα πηλυδὸν εἰς αἶθραν φυρὸν,
 Γοίοις θαλάσσης ὅδε ἐρβυθήσει μυχοῖς,
 Ποῖαν δὲ χέρσον ὅδε αἰχμεύσῃ μολῶν;
 Ἐπόψεται μὲν παρῆτα Τυφῶνος σκοπᾶς,

Alius infaustam maritus vxorem
 Raptam quarens, rumoribus auditis,
 Requirensque simulacrum alatum, quod in caelum aufugerat,
 Quos non angulos maris scrutabitur
 Quam non terram inuestigatum ibit?
 Videbit primùm Typhonis scopulos,

Οδ' ἀνὸλεκ' ἔσθ' αἶρπα γείσθ' ὀνέτης καὶ
 αἶθρ', ματεύων καὶ ψηλαφῶν πῶ αἶρπα γείσθ' ὀνέτης
 αἰδολέκτρον πλάτν' καὶ γυναικῶν παρὲς τὸν πλά-
 ζιν καὶ μύχουσαι. λέγει δὲ πῶ Ελένῃ, μα-
 τεύων δὲ αὐτὴν πῶς ὅδε κληδόνων καὶ φημὶ πε-
 πυσμένος καὶ ματῶν, ποθὼν δὲ τὸ φάσμα, τὸ πη-
 λυδὸν, τὸ φυρὸν εἰς αἶθραν, καὶ εἰς τὸν αἰετῶν, ποῖαν

θαλάσσης ἐκ ἐρβυθήσει μυχοῖς ὁ Λυκόφρων ἀπο-
 λουθῶν Ἡροδότῳ, πῶ Ελένῃ φησὶ μὴ ἐλθεῖν
 εἰς Τροίαν, ἀλλ' αἶρπα γείσθ' ὀνέτης ἀπὸ Ἀλεξάνδρου,
 ἀπλῶν μετ' αὐτῇ εἰς Ἀγυπτον, εἰς Πρωπύαν
 ἀφείλετο αὐτὴν ἱστορῶν Αἰετῶν, πορνηγίης δ'
 τῆς Τροίας, καὶ μὴ θύρετῆς τῆς Ελένης οὐκ εἶσε.
 τότε ὁ Μενέλαος ἐλθὼν παρὲς τὴν Πρωπύαν, ἔλα-

ὅτι τὴν γυναικα. πῶς δὲ φάσμα.) πνέει φα-
σὶν αὐτῶν παρὰ τῷ εἰδωλῷ λέγειν τῆς Ελένης,
τῆς δὲ θέντος. καὶ τῷ Πρωτέως παρὰ Αλεξάνδρῳ,
αὐτῷ Ελένης αὐτῆς. ἐγὼ φημί οὐ καλῶς αὐτοῖς
λέγειν. οὐ γὰρ τὸ εἶδωλον τὸ παρὰ Πρωτέως δοθέν,
πέφλυγνεν εἰς τὸν αἵθερα, ἀλλὰ παρὰ τῷ συμβαίῳ
ὑπερον τῇ Ελένῃ φασὶν, ὡς Εὐελπίδης ἐν Ορέσῃ
διδάσκει. κρατὶ θεῖσιν γὰρ ὑπὸ Πυλάδου καὶ Ο-
ρέσου τῷ Αγραμέωνος, καὶ μένουσαι σφαγια-
σθῶσι· δὲ τὸ μὴ βόηθῆσαι αὐτὰς τὸν Μενέλαον,
ὅτι τῇ αὐτῇ ἀτυχίᾳ, ἀρπάζας αὐτὴν Ἀπόλλων,

αἰάγει παρὰ Διὶ, καὶ φάινεται Μενέλαον
καὶ Ορέσῃ εἰδωλοδῶς δεικνύων αὐτῶν. ἡ δὲ
ἐννοια οὕτως. ὁ δὲ Μενέλαος πόδε δὲ πόδε
ποιῶν, πῶς δὲ δηλονότι ὑπερον τὸ εἶδωλον τῆς
Ελένης, τὸ αἰαχθέν εἰς οὐρανὸν ὑπὸ Ἀπόλλω-
νος, ποῖος θαλάσσης ἐπὶ ἐρδυνήσῃ μυχαί. καὶ ὁ
πύτω ὁ Λυκόφρων ἀσάφειαν ἐργάζεται, γὰρ ὑπε-
ρα τοῖς παρὰ τοῖς μιν, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ὑπε-
ροις. ἐπὶ τῇ μὲν παρὰ τῇ.] θεῖσιν παρὰ τῇ
τὰ Ἀρίμα ὅρη τῆς Κιλικίας, ὅπου Πίνδαρος καὶ
Ομηρος φασὶν εἶναι τὸν Τυφάνα.

Καὶ πέμπλον χρῶν μαρμαρενδρῶν δέμας,
Καὶ τῶν ἐρεμβῶν ναυάγαις ἡγήθη μύρας
Προβλήτας ἀκτῶν. ὅφεται δὲ τλήμονος
Μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μυρσόκοις
Ωδίνης ἐξέλυσε δένδρῳδης κλάδος.
Καὶ τῶν κλαυδέντων Γάλατος τάφον,

Et anum capularem factam marmoream,
Et Ereimborum nautis piscata
Prominentia litora. videbit deinde misera
Myrrhæ munitam urbem, cuius puerperas
Aegritudines exoluit arboreus cortex:
Et Gauantis sepulcrum à Musis perditum,

Καὶ πέμπλον χρῶν.] καὶ τὴν πάχηρων,
χρῶν τὴν ὑπολίθω θεῖσιν. ὑπὸ δὲ μέραις καὶ
τῷ παρὰ τοῦ Κούρεον ἐσθίμει. φέρεται
γὰρ ἰστέα, ὅπ' Ἀφροδίτῃ ὀργαδίσεια τοῖς θεοῖς,
ἡνέες φασὶν δὲ τὸ συλλαβεῖν τὸν Ἡφαιστον Ἀρεῖ
συνδυάζοντάς, ὑπὸ τῶν Κούρεον, καὶ
καὶ διέπειβε παρὰ τῷ Κανκῶσιν ὄρος. οἱ δὲ θεοὶ
ἐρδυνῶντες αὐτὴν, ἐκείσε δῖρον αὐτῇ, χρῶς ὑ-
πεδείξας τὸν τόπον ἐν τῇ λυ κερκυμένη, ἐρω-
τηθεῖσιν παρὰ τῷ θεῶν εἰ οἶδε ποῦ ὅστιν Ἀφροδί-
τη. λυ Ἀφροδίτῃ ὀργαδίσεια, ἐμαρμάρωσε, καὶ
μέχρι τῷ νυῖται ἡ σῆλη αὐτῆς ἐκείσε. καὶ
τῶν ἐρεμβῶν.) Βυζάντιος φησὶ, τῶν ἐρεμβῶν παρὰ
τῷ Νείλου ὁ οἰκῶν. γῆρος ὁ Ἀράβων εἰσὶν
οἱ ἐρεμβοί, οἱ καὶ Τρωγλοδύται καὶ Ἰχθυοφά-
γοι καλούμενοι ὧν τὸν βίον πλατέως ὁ Διόδωρος

γράφει, ἐρεμβοὶ δὲ λέγονται, ὅτι ἐν τῇ ἔρα, ἥτοι τῇ
γῇ βαίνουσιν. ὑπὸ γὰρ γῆν καὶ πρὸ γῆρας οἰκοῦ-
σιν. Μύρρας ἐρυμνὸν ἄστυ.] τὴν Βίβλον λέγει,
ἥ τις ὅστιν πόλις τῆς Φοινίκης. Μύρρας δὲ Θεαίως
συγὰν ἐγένετο. αὐτῇ ἐραδίσεια τῷ πατρὶ, καὶ
λάθρα μυρίσεια αὐτῇ, καὶ ἔχους γῆμορδης αἰδο-
μένη τὸ τῷ πατρὶ, ἡνέα τοῖς θεοῖς εἰς ἐτέραν
φύσιν μεταλαβῆναι, ἥτοι μήτε μὴτε ζώντων εἶ-
ναι, μήτε μετὰ τεθνεώτων. ὅθεν εἰς δένδρον αὐ-
τὴν μετέβαλε, τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύρραν,
ἥτοι σμύρναν Αἰολικῆς, ὅθεν καὶ τὸ μύρον κα-
λεῖται. μὴ γὰρ ὡς οἱ μωροὶ, καὶ σὺ τὴν μύρραν
μυρρίνιν, ἥτοι μυρσίνιν νομῆς. οὕτω μετα-
βληθεῖς αὐτῆς εἰς μύρραν, ἐφεσῶς τῷ χρῶν
τῷ τῆς, διαβράχης τῷ φλοιῷ ἀπικύησε τὸν
Ἀδωνιν ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη ἐφίλησε, καὶ αἰ-

R. iij.

δρωθέντα ἐρεσίῳ ἔρχαν. Γαῦαντος. ὁ Ἀδωνίς Γαῦας παῖς Κυπρίους καλεῖται. Ἀδωνίς δ' ὁ Κύπριος, κατὰ πῖτας, Κινύρου παῖς ὡς τῷ Κυπρίων βασιλέως, καὶ οὐ Θείαντος. ἔξ οὗ Ἀφροδίτη γυνὰ Περίαντον, δουρὶ δὴ καὶ βαθυαΐδον. καὶ γὰρ Ἡρα ἔγνω ὅταν αὐτῷ, μεμαδιδυμένῳ χεὶρ ἀΐα ἰδῇ, ἐπὶ πῖται γυνήσιν καὶ τὸν θεὸν κλαυδέντα. καὶ μισοῦσιν τῷ πατρὶ Ἀφροδίτῃ ὄργην φερόμεναι, ὅτι πῖται αὐτῷ εἰς ἔρωτας κινήσασα, ἐπὶ σὺν αἰδράσιν μιγῆναι ἐπεκύν, οἷον Καλλιόπην ἐξ Οἰάργου πεκύν Ορφέα καὶ Κυμώθωνα, Τερψιχόρην δὲ Σβυμόνος Ῥήσον, Κλειώ δ' ἐκ Μάγνητος Δίον, τὸν ἐρώμενον αὐτῇ Ἀδωνίην ἀπέκτειναν. μέλος γὰρ

κυνησῖας ἢ ἔργον, καὶ τὸν ἐρεσίῳ Ἀφροδίτης Ἀδωνίην ἀκούσεται, ποιήσασιν χαλκῷ δύναι, ὥρμησεν δὲ κυνησῖον. Ἀρῆς δ' ὁ θεὸς ἀνέρεσθης ὡς Ἀφροδίτης, εἴπε μορφοῦσας ἑαυτὸν εἰς χοῖρον μορφῇ, εἴπε πατρὶς χοῖρον ὀρμήσασα τὸν Ἀδωνίην ὀρεσῖος ἐλθόν, αὐτὸν αἰμαρεῖ. καὶ τὸ μὲν Ἀδωνίδος αἷμα καταρρόδυσαν, τὸ δὲ Ἀνεμώνων λυθικῶς οὖσαν πατρὶον, ἐρυθρὰ ἀπειργάσασα. καὶ γὰρ Ἀνεμώνων τὸν Ἀδωνίην πεπνύετο. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαρτυρεῖ, γυμνοῖς περὶ τρεῖς χροῖας πῖται σπῖν, ἐλευνὸν ὠλοφύρετο. ἀκαίμας δὲ καὶ αὐτῇ Ῥοδωνίως ἐμπεσόντα πρὸς καταρρόδυσαν αἷμα τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσασα.

Σχοινίδι μουσόφθαρτον Ἀρέντα, ξένη,
Κραντῆρι λυκῶ τὸν ποτ' ἐκτανε πτόλεος.
Ἐπόψεται δ' τύρσιος Κηφίδας,
Καὶ Λαφείου λακτίσμαθ' Ἐρμείου ποδῆς,

~~~~~

Schoenidi defletum dea Arentæ Hospitæ,
Quem dente quondam albo aper occidit.
Videbit quoque turres Cephei,
Et Laphrij calcitratus Mercurialis pedis,

Σχοινίς, Ἀρέντα, καὶ ξένη. Ἀφροδίτης ὅτι-
θεα. ὅτι ἡ χοῖνος βοσκὴ ματωμένη, πρὸς ὁδόντας
μὲν καὶ ἀνέρεσθης. καὶ δὲ καὶ πατρὶς ἀφροδίτης. Ἀρέν-
τα δὲ λέγεται, ὅτι αὐτὸς ξένος δρῶνται πατρὶς μίαν
συνάφειαν γαμικῶς. ξένη δὲ, ὅτι φιλοποιεῖ. ἡ δὲ
συνάφεις οὕτως, ἐπόψεται ὁ Μενέλαος πτόλεον καὶ
πτόλεον, τὸν τῷ πατρὶ Γαῦαντος τὸν μουσόφθαρτον,
πατρὶ πατρὶ τὸν Ἀδωνίην, τὸν κλαυδέντα καὶ
ἐρλωθέντα τῇ Ἀφροδίτῃ τοιαῦτα καὶ τοιαῦτα. ὅν
Ζητα ποτ' Ἀδωνίην ἐκτανε ὁ πτόλεος καὶ ὁ καὶ πατρὶς,
ὅτι κρατῆρι καὶ ὁδόντι λυκῶ. ὅτι ὅτι εἰπεῖν ὅτι
ἐπόψεται τὸν πατρὶ Ἀδωνίδος, ἢ τὸν Βίβλον, ἢ τὸν
Κύπερον. καὶ ἐν τῇ Βίβλῳ γὰρ ὡς Ἀδωνίς, καὶ ἐν
τῇ Κύπερῳ ἑτέρος Ἀδωνίς ὁ Κινύρου, ἀπὸ ἀκρι-
βῶς πνὲς ἐκ εἰδότες, συγχέοις τοῖς νέοις, πῶς
οἱ μὴ γινώσκοντες τὸν Μύρραν, Ἀδωνίην Βί-
βλον ἔλθον, τὸν δὲ ὅν εἰπομένη Κύπερον, νῆσον Ἀδω-
νίδος τὸν Κύπερον φασίν.

Ἐπόψεται δὲ. ὁ δὲ πατρὶς δὲ καὶ τὸν Αἰθιο-

πίαν. τύρσιος γὰρ κηφίδας, τὰ πῖται καὶ
τὰς πόλεις λέγουσι τῇ Κηφείῳ. ὁ δὲ Κηφείος
ὁ τῆς Ἀνδρομέδης πατήρ, βασιλεὺς ὡς Αἰ-
θιοπῶν. πατρὶς δὲ, μὴ γὰρ τῆς Κηφείας
δὲ, ὡς οἱ πολλοί. Ἡρόδοτος Κηφείας καὶ
Ἀρταίους ἔθνη Περσῶν ἔλθον, ἐκ Αἰθιο-
πῶν λέγοντες Κηφείας τοῖς Αἰθίοπας λέγε-
σαι, ἀλλὰ Κηφίδας. τύρσιος. ἀπὸ τῆς Κη-
φείας κηφείας Κηφίδης, καὶ ἐκ τῆς Κηφί-
δης, ὡς Χρυσίδης.

Καὶ λαφείου. λαφείος ὁ φιλόξενος. λέ-
γεται δὲ τὸν Ἐρμῆν. Ἐρμῆς γὰρ φυλάττει ἐν Αἰ-
θιοπία βουλήν τῷ Διὶ τὸν ἰώ, ἵνα μὴ ἴσῃ
τῆς Ἡρας βλαβῇ, διψήσας ἐλάκτισε τὸν γαῖον,
καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ, ὅθεν ἐκεῖ ὁ πόσις πλῆρνα
ἔρμας καλεῖται, ὡς Πηγάσου κρήνη, καὶ
Σκάμειδος ποταμός.

Ἐρμείου. οἱ ῥῶνται τὸ ματ' ἀφροσύνην
γράφουσι, ὡς οἶμαι, ἐκ εἰδότες ἀφροσύνην. ἔρμας

Ἡ ἑρμῆς ἑρμαιον τὸ ὄμμα, καὶ ἡ γηϊκὴ ἐρ-
μαίου τὸ ὄμματος. ἑρμῆν δὲ ποδὶς τὸ ἐρ-
μαίου, ψιλόν, ὅτι ἐκθλίβει τὸ ἰᾶται γῆ-
ρον.

Διῶσας τε πέτρας κέπφος αἶς παρσέλατο
Δαίτῃς χατίζων, αἰτὶ θηλείας δ' ἔβη
Τὸν χρυσόπαρσον μόρφον ἀρπάσας γνάθῳ
Τὸν ἡπατοῦργον ἄρσεν' ἀρβυλόπτερον.

Gemināque saxa, ad quae cephus assiliit
Dapis egens: pro virgine autem aquilam
Aurigenam maxillis rapiens discessit
Iccinorum diffectricem masculam pennipedem.

Διῶσας πέτρας.] Κηφῶς τὸ Αἰδιοτίων
Βασιλέως καὶ Κασσιπέας, γίνεται παῖς Ἀν-
δρομέδα. ἐκείνου δὲ τῆς Καλλιόπης
πρὸς κάμπος τῇ Ἡρᾷ, ἢ κατ' ἐτέρου τῆς Νη-
ρηΐαν, ὁ Ποσειδῶν αὐτῇ παρθενίᾳ ἐπέμψα
κῆτος, ὁ τῷ Αἰδιοτίων ἐλυμάνετο. χρυ-
σοῦ δὲ ὁ Κηφῶς τῷ ἐαυτοῦ θυγατέρι τῷ
Ἀνδρομέδῃ πρὸς βορρῇ ἔδωκε ἐκείλῳ παρ-
κῆται, καὶ παρ' αὐτὴν Αἰδιοτίαν Ἰόπην, δε-
σμῶν σιδηρῶν δεσμοῦσιν αὐτῇ παρ' ἑαυτῆς πέ-
τρας. Περσεὶς δ' ὅτε παρ' αὐτῇ κηφῶν τῷ
Γοργόνῃ, παρ' αὐτῇ τῇ τύπῃ δὴ δόξατο, καὶ
τῷ Ἀνδρομέδῃ οἰκίεσθε, δίκην τῷ κη-
φαλῷ τῆς Γοργόνος παρ' αὐτῇ, καὶ αἶμα ἐκεί-
νης τὸ λοχόδρεπανον, ὃ αὐτῇ μέρος τῆς κῆ-
ται ἐποίησε λίθινον, ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ καὶ τῷ κη-
φῶν ῥυστάδρος ἐγένετο. ὅτε δ' αὖτε Ἰόπην παρ'
κατ' Ἀνδρομέδαν γέρονε, Ἀρτεμίδος τὴν μαρ-
τυρεῖ, καὶ Διὸς αἰὶν, καὶ Γροκόπος, καὶ
Ἰώστωρος. καὶ ὡς αὖτ' αὐτῇ οὕτως κηφῶν
πῶς Ἰόπην τῆς Ἀνδρομέδας τὸ δεσμοῦσιν.
ἄλλος δὲ περὶ αὐτὴν φησὶν, ὅτι οἱ αὖτ' Ἰὼ πῶς
Ἀργονομῆτις, αὐτῇ πρὸς γέρονε. πῶς χρυ-
σοῦ παρσέλατο.] πῶς Περσέα. ἢ δὲ ἰσορῶσα πῶς.
Ἀκεσίον τὸ Ἀργεῖον βασιλέως, καὶ Εὐρυδί-
κης τῆς Εὐρωπῆς θυγατέρος, γίνεται θυγατὴρ
Δανάη. ὡς Ἀκρίστος ὁ πατὴρ σιδηρῶν ποιή-
σαι θάλαμον ἐνέκλεισεν, ὅπως πού τῳ τῷ ἔσω
μῆτι παρσέλατο. ὅτε χρυσῶν γὰρ πῶς αὐτῇ, αὐ-

ναρσέλατο αὐτῇ τὸ ἐκ αὐτῆς γυνήδενος. Ζεὺς
δὲ, ὡς ληροῦσιν, αἶς χρυσὸν μεταστρέφας αὐ-
τῇ, χρυσὸν δὲ ἑαυτῇ ὅπως ἐμίγη αὐτῇ. ἢ δὲ
ὅτε παρ' αὐτῇ πῶς Περσέα. ὅτε παρ' αὐτῇ
πατὴρ, αὐτῇ μῆτις αὐτῇ τῷ πῶς. περσέλατο δὲ
αὐτῇ παρ' αὐτῇ ἐκείλῳ αὐτῇ λάρνακι χρυ-
σῶν; εἰς τῷ ἰσορῶσιν ἐκείλῳ ἑαυτῇ.
ἢ ὡς πρὸς Σέειπον ἡσὼν ἐκείλῳ, μῆτις οὐ-
σιν ὅτε Κυκλάδων, ἢ ἐκείλῳ Πολυδευ-
κτης ὅτε Ποσειδῶνος ἐκείλῳ, ἀδελφὸν ἔχων
Δίον, ὅτε Δίον αὖτ' ἰδὼν πῶς παρ' αὐτῇ Περσέα ἐ-
παρσέλατο, ἐκείλῳ Δανάης ἐκείλῳ. ὅτε Πο-
λυδευκτης ἐκείλῳ δὲ Δανάην μῆτις αὐτῇ.
συγγενέσθαι αὐτῇ, τῷ Περσέως ἡδὲ πρὸς ἡσὼν ἐ-
λαύνοντες, πῶς αὐτῇ ὡς ἑδὼν χρυσῶν ἐκείλῳ
γαμῶν ἰσορῶσιν τῆς Οἰνομάου. καὶ αὐ-
τῇ αὐτῇ ὅτε φῶν αὐτῇ. Περσέα δὲ πῶς
ὅτε Γοργόνος, δὴ πῶς αὐτῇ τῷ Μένδου, καὶ
τῷ κεφαλῷ αὐτῇ ἐκείλῳ, ὅπως τῇ ἰσο-
ρῶσιν. ὅτε δὲ πῶς αὐτῇ τῷ Περσέως ὡς
αὐτῇ αὐτῇ τῇ Δανάῃ συγγενέσθαι. αὐτῇ δὲ
αὐτῇ. Πολυδευκτης γὰρ πῶς αὐτῇ ὡς
πῶς αὐτῇ τῇ Περσέως. πῶς αὐτῇ ὡς
αὐτῇ. πῶς αὐτῇ τῇ Περσέως, ἀλλήλων αὐτῇ
αὐτῇ. κατ' αὐτῇ, ὅτε αὐτῇ Πολυδευ-
κτης Δανάη, ἡδὲ καὶ ὁ Περσεὺς. ἐπὶ δὲ
ἢ Μένδου γυνὴ οὐσα Πισσίδου, τῇ Ἀθη-
νᾷ πρὸς αὐτῇ αὐτῇ, Ἀθῶν πῶς Περ-

σία κατ' αὐτῆς ἐπέμψεν, ὑποχράσασα
καὶ ὑποδείξασα πούτῳ ἐν ζωγραφίαις τὴν Γορ-
γόνειον, ὡς πόλιν τῆς Σάμου, Δεικτίλον
κληθεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ ὑποδείχθαι τὰ αὐτὰ.
ἐλθὼν δ' ὡς παρὰ Φορκίδας, παρ' ὧν τὴν πε-
φροδῶν καὶ τὴν ἐνυῶν, τὰς δὲ χυμῆς γεαῦς, ἀ-
δελφάς τ' ἦν Γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἑ-
να ὁφθαλμὸν αὐτῆς, καὶ τὸν ἑνα ὁδόντα, ὃν μόνον
εἶχον κατ' ἀμοιβήν, καὶ οὐ παρ' αὐτῆς ἔλα-
βεν, ὡς ἀδύνηται αὐτὴν παρὰ νόμφας. καὶ
λαβὼν τὰ πλεονά τ' ἦν νυμφῶν πέδιλα, κίβισιν,
ἥτοι πῆραν ἢ κίβιστον, καὶ τὴν κυνέαν τοῦ ἄδου,
καὶ τὸν ἔρμιν ἀδαμαντίνῳ ἀρπῆν ἔχων,
καὶ τὸν τῆς Αἰθιωῆς κρέπτον, πεπιδμός ἦλθεν
ἐπ' αὐτὰς τὰς Γοργόνας, ἐπ' ὧν αὐτὸν οὐσας τὸν
ὡς πόλιν Ἰσθμίας τὴν Ταρτησὸν, αἱ πνὲς θρα-
κοινοφάιδας εἶχον κεφαλὰς, σὺν ὁδόντας με-
γάλων, χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας αἷς ἐπέον-
το. οὕτω γυνὴ πεπιδμός ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν, καὶ
κοιμωμένης θύρων, καὶ ἔλαβεν τὴν Μέδουσαν
ἐκ τῆς κατὰ τὴν βλάβαν, οὐ παρὰ αὐτῆς. ἢ γὰρ αὐ-
τὴν αἰπελίσθη τὴν ἰδὼν. αἱ δὲ λοιπαὶ αὐ-
τῆς ἀδελφαί, θρύλλον μέγαν ἐκώκυον, ἐκ τῆς πολ-
λῶν ὀφιδῶν αὐτῆς ἐκπέμπουσαι σεισμὸν, ὅς
ἐστιν ὡς Αἰθιωῆς Πίνδαρον, τὸν αὐλητικὸν κα-
λούμενον πολυκέφαλον ὅντι νόμον. Περσεὺς δὲ τότε
τῇ πύρρᾳ τὴν κεφαλὴν θείας, καὶ κατ' ἰώπου φέρων
αὐτῇ, ἐπαρῶντο. ἐλθὼν δ' ὡς παρὰ Αἰθιοπίαν,
ὡς ἔφω, τὴν Ανδρομέδαν τὴν κήτις ἐρρύστατο, ἔ-
λαβὼν γυναικα. ἔχε παῖδα Περσῆν ὅς αὐτῆς, ἔ-
καταλείπει τὸν Κηφῆν, τὸν δὲ Κηφῆας ἀδελφὸν
Φινέα περιμενευστάων Ανδρομέδαν, ἔαυτὰ
δοτῆκε λυθόντα, ἀπὸ λήθου δειξας τὴν Γοργόνην.
αὐτὸς δὲ σὺν Ανδρομέδᾳ εἰς Σέριον παρὰ γέ-
γενεν. θύρων δὲ τὴν μητέρα μετὰ τὸ δίκτυος παρὰ
πεφυγῶν ἐν τῇ ναυὶ τοῦ Πολυδεύκτου, ἐλ-
θὼν παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Πολυδεύκτου, καὶ συμπό-
στον λαμψέον ἐφθύρων, δειξας τὴν Γοργόνην
παύτας ἐλίσσων. τὴν δὲ βασιλείαν δίκτυν δίδω-

σιν. τὰ δὲ ἦν νυμφῶν πέδιλα καὶ τὴν ἄδου κυ-
νέαν, ἔρμιν παρ' αὐτῆς λαβὼν, τοῖς ἰδίους δεσπό-
ταις ἀπέδωκε. τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνας,
Περσεὺς παρέχε τῇ Αἰθιωῇ. ἢ δὲ παρὰ τὸ μέ-
σον τῆς ἰδίας ἀσπίδος τὴν ἰδέσθαι. ἄλλοι
δὲ φασιν, ὅτι ὅτι τὸν κόσμον οὐ παρὰ τὴν σῆτος εἶχε
τὴν ἰδέσθαι. ὅθεν ἀπὸ τῆς Γοργόνας καὶ ὁ ἑ-
πισηΐος ἐκείνος τῆς Αἰθιωῆς κόσμος, Γοργόνιον
ἐκλήθη. Περσεὺς δὲ σὺν Ανδρομέδᾳ ἐπὶ τῇ μη-
τρὶ Δανάῃ ἐσσεύοντο εἰς Ἀργεῖ, ἐλθὼν παρὰ θάλα-
σσαν Ἀκελίου Ἀκελίος τὸν χρησμὸν δέδοικώς, εἰς
Γελασίαν ἐχώρησεν. Τόλτα μίδου τὴν Δαέλο-
σσέων βασιλείας πέπλον ἔχωντος ὅτι τῇ τῇ
πατρὶς τελευτῇ, Περσεὺς ἀρξάντο μὲν, δίσκω βα-
λὼν τὸν Ἀκρίσιον πόδα, ἄκων αὐτὸν ἀναρῆναι, καὶ
πυγῆς ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐξω τῆς πόλεως. παρὰ δὲ
Μεγαπένθου τὸν Γροῖτον ἐλθὼν, αὐτῶν ἐδωκε
τὴν ἰδὴν βασιλείαν, τὴν τῇ Ἀργεῖ ἀρχῇ. αὐ-
τὸς δὲ ὁ Περσεὺς τὴν Τίρην κατέχευε, τὴν οἰκίαν
βασιλείαν. παρὰ τῆς δὲ Μίδειαν καὶ Μνησ-
τας, ἔνθα καὶ ἐτέροις παῖδας ἔχε Ανδρομέδης
Ζηνεῖ, Ἀλκαῖον, Σθένειον, Ἑλληνα, Μήσταν, Ἡ-
λεκτρυῶνα, καὶ Γοργόνιον, τὸν ἐτέρου υἱοῦ
αὐτοῦ Πέρσου καὶ λαφύοντος, ὡς εἰπομένη, ὅτι Αἰ-
θιοπίαν, τὸν πατέρα Κηφῆ. ἀρπάζας γὰρ
τοῖς ἀπὸ τῆς φλυαρίας, μὴ γινώσκων τὴν γεαῦν, ὡς
καὶ τὸ ἡπατορῶν. οὐ γὰρ τὸν Περσέα τὸ κήτις κα-
τέπειν, ὡς παρὰ Ἡρακλέα, ὡς οἶκε δὲ, οἰνοβαρὼν ὁ
Λυκόφρων ἐκ τῆς Γηλεμαίου στυφῶν ἐδωρη-
μάτων, τὴν ἰσοῖαν Ἡρακλέους, καὶ τὴν Ἡσιότιον κή-
τις, ὅτι Περσέα καὶ Ανδρομέδαν μετῆγεγεν.
(ἀρβυλόπιον.) ἐρρέθη, ὅτι πῆρσεν ὑποδήματα
τῆς νυμφῶν εἶχεν. Ἀρβύλην δ' εἶδος ὑποδήματος.
Περσεὺς κατὰ τὸ γένος ἔχε Ἀβαντος. Ἀβαντος γὰρ
Πρῖος ἔχε Ἀκελίος, Ἀκελίος Δανάην, Δανάης καὶ
Διὸς Περσεὺς, Περσεὺς Ἀλκαῖος, καὶ οἱ λοιποί,
Ἀλκαίου Ἀμφιστῆρον, Ἡλεκτρυῶντος Ἀλκμή-
νη, Ἀλκμήνης Ἡρακλῆος καὶ Ἰφικλῆος, ὅς οὐ
τέλειος.

Γεφύσεται δὲ τὸ θεοῦ παρὰ Ζηνεῖ,
Φαλαγία δυσμίστητος ὅξινω μύμη,
Ἰπποβορότος ὡδίνης οἰζαντος τόνων
Τῆς δειρῆταιδος μαρμαρώπιδος γαλῆς.

Ὁς ζωο.

[illegible]

πλάσας αὐτῶν, ὅρας πῶς ἔχει τὸ αὐόητον. φέρε δὲ
ἡμεῖς, ὡς διυναπὸν αἰσινάταρμα πλὴν βατάν τῆς
ζωοφυΐης, καὶ ἀχρὸν, καὶ ὡς οἶον ἔξομαλίστω-
μεν, οὕτω ζωῶν τις συμβαίηται. ἐπόκειται ὁ Μι-
νέλαος τοῖς τοῖς, ὅπου τὰ δὲ καὶ ἄλλὰ γέροντες, καὶ
ὅπου τὸν Περεσέαν τὸν ταῖνδ' ἀρπάζας, ὁ κλέφρος
δὲ τὸ κῆπος ἔειν. πεφύσεται ὅ, ἀντὶ τῆ πεφύσας
καὶ ἐφονόβητ' ἡ φάλαγγα ἡ δις μύσσης, ὅπου τὸ
κῆπος αὐτῶν, ἐκινδυνεύει ἐν τῇ ἑξυρῇ καὶ λοχόρε-
πάνω τῇ Περεσῶς αὐτῇ, τῇ οἰζῶν καὶ αὐοῖζαν
τες τὰ ἱπποβότας ὡδίνας ἤβ' ἰσκιῶν τῆς δὲ
παιδὸς καὶ μαρμαρώπιδος γαλῆς, ὅπου τὸ αἰε-
λόος τῇ Γοργόνῃ, καὶ ἐκ τῆς καὶ ἐστὶ μίας
αὐτῶν ποιήσας ἔξελθῆναι Χρυσοῦρα καὶ τὸν
Γήρασον, ὅς καὶ ὅς τις Περσεὶς ὁ λαμπροκλέ-
πης, τῆς πειπλανοῦς ποδηγίας, ζωοπλασὴν καὶ
μεταπλάττων ὑπὸ ζῶων τῶν αἰθρας, ἥρως τοῖς
αἰθρῶν τοῖς ἀγαλματώσας, αἰντὶ τῇ ἡγαλμάτῃ, ἥ-
τοι αἰγάλατα καὶ αἰθριαντάς ἐπίει, ἐν τῇ αἰ-
φελυγῶσι καὶ ὅτ' ἀκαλύψῃ τῇ πέτρων, λαμ-
πηροκλέπης.] ὁ μὲν Δυκόφρων φησὶ ἔβ' Γορ-
γόνων ἔβ' τὸν ὀφθαλμόν, τὸν ὑπὸ Περεσῶς κλα-
πέτα. λέγει δὲ, ὅτι εἶνα ὀφθαλμόν εἶχον, καὶ
ἐφύλασσον ἀλλήλους. ὁ δὲ Περσεὶς ἐλθὼν ἐκ τῆς
ὀπίσσω ἐκ ἐξίστης τῇ φθορᾷ, καὶ οὕτως ἐκφύ-
πλω κεφαλῇ τῆς Γοργόνος. ἐγὼ δὲ εἶπον, ὅτι
τῇ Φοριδῶν, αἱ γυναῖκες ἦσαν ἀδελφαὶ τῇ Γορ-
γόνων. πεπλανηθεὶς γὰρ αἱ γυναῖκες ἐποδηγῶσαι
ἀλλήλας ἀναλάξ' ἐναῖξ' αὐτοὺς ὀφθαλμοῖς.

S. i.

τριπληνοῖς ποδηγίας.) ὅτι μία παρ' ἐπείρου ἐ-
καταλὴν χρωμένη τὰ ὀφθαλμοῦ, καὶ κτ' πλαίλι
καὶ ὠρεοφορὰν ταῖς λοιπαῖς ἐποδήγει. θέρει-
ποῖς γῆας.] ἀρετικῶς καὶ θηλυκῶς λέγεται,
ποῖς γῆας καὶ ταῖς γῆας. καὶ μετὰ πρὸς γνησά-
μενης ἀπαιτῶν ὅτι π' μέλλον. κοινὴ γὰρ συλλαβὴ
γίνεται διὰ τὸ κατ' ἑλῶς. καὶ χωλίσματος δὲ εἰς ἑλῶ,
δέχεται ὃν τὸ ἰαμβικῶν. γῆας δὲ καὶ χῶρας θε-

ρεπόπου λέγει, πῶς Ἀγροπῶν. ὁ Νέερος
γὰρ ἐκτελέσας ἐν τῷ θέρει, ἀρδεύει αὐ-
πῶν. ὅτι διότι πῶς Ἀγροπῶν ἀπὸ τῆς Λι-
βύης. ἕντες δ' φασὶν ὃν Λιβύην εἶναι τὰς πηγὰς τοῦ
Νέερος, ὡς Δῶρις. ἀλλ' ἐν ἐστὶ τὸ ποτὶ ἀληθείας.

Ασβύσας δὲ, ἔστος Λιβυσηκὸν, ὡς λέγει.
Διονύσιος ἐν τῇ Ὀρει-
γίᾳ.

Καὶ ρεῖθρον Ασβύσαο καὶ χαμεινάδας
Εὐνάς, δυσόδροις θηροῖς συγκαταμύμων.
Καὶ πῶντα τλήσεθ' εἵνεκ' Ἀρχίας κυνός
Τῆς θηλύπαιδος καὶ τείανρος κόρης
Ἡξιδ' ἀλήτης εἰς Ἰαπύγων στρατὸν,
Καὶ δῶρ' αἰάψατο παρθένῳ Σκυλητείᾳ,
Ταμάσιον κρατῆρα, καὶ βοάχειον,

Et Asbysta fluuium, & humi stratorum
Cubilia, foetentibus balanis condormiens:
Omniaque feret Argiux canis gratia,
Mulierperæ triconiugis puellæ.
Tum veniet ad Iapygum erro exercitum,
Ac dona virgini suspendet Spoliatrici,
Aeneum craterem, & clypeum bubulum,

Καὶ χαμεινάδας.] Μενέλαος ἐξωθεὶς παρὰ
Ἀγροπῶν, πῶς χρομένη ἐκείσε δ' ἀπείρων, ἥδη
μοῖναι παρὰ τῆς εἰς πατρίδα ἐλθούσας. ὃν ἰδούσαι
ἔλδοθα ἢ τὸ Πρωπίως θυγάτηρ, ὃν Φάρω, φησὶ
πρὸς αὐτὸν, Μενέλαε, εἴθε βύλεια δαίνῃ τὸ παρὲς
πᾶν, ἔστιν μοι πατὴρ ὁ θαλάσσιος Πρωπίης. ὅτι
παρὲς ἡλίου ἐκείων ὅτι τῆς θαλάσσης, συγκα-
ταμύωνται τῆς φώκαις. λαβὼν οὖν καὶ σὺ παρ' ἐμῶν
δωματα Φωκῶν νεοδύοντων, ὑποδύσῃ καὶ σὺ
καὶ οἱ νεώτεροι τῶν ἐταίρων, καὶ συγκαταλέ-
ξῃσι τῆς λοιπῆς Φώκαις. ἐλθόντα δὲ πρὸν
Πρωπία καὶ ἴσασθε, καὶ μὴ δὲν τῆς θέντες, πρὸς
πᾶν τὸν ὁρῶντες μετὰ τρεπόμενον, πρὸς ὕδαρ,
πρὸς πῦρ, πρὸς ζῶα παντῆα, ἀλλὰ κατέχοντες
ἐρωτήσατε, καὶ ὅς ὑμῖν ἔρεῖ παρὰ πάντων σαφέ-
στα, συγκαταμύωντες γὰρ τῆς Φώκαις, καὶ τὰ

λοιπὰ πάντα πηροῦμεν, ἕκαστοι ὡς τὸ Πρω-
πίως παρὲς τὸ ἀπὸ πλοῦ, καὶ πάντων ὧν ἐχέμεν. ὅτι
δὲ τὸ δι' ὅσους τῆς φώκαις, οὐτε εἶπε τὸ δι' ὅσους
ἢ δι' ὅσους θηροῖν. τλήσεθ' εἵνεκ' Ἀρχίας.) καὶ τλή-
σετ' εἵνεκ' ὅτι τλήσεθ' εἵνεκ' Ἀρχίας. δαδύ-
νεται γὰρ τὸ εἶνεκ' Ἀρχίας. τὸ δὲ πᾶσι τ' εἵνεκ'
ψιλοῦται, Ἰωνικῶς καὶ Ἀἰολικῶς. οἱ ἔθνη γὰρ πάν-
τα ψιλοῦσιν, ὡς τὸ Ἀδύμπτως, ἀπηνειώτως, καὶ πᾶ-
σι ὁμοῖα. τῶντα γὰρ παρ' ἡμῶν δαδύων ὅτι φέρονται,
ἀδύμπτως καὶ ἀπηνειώτως. τῆς θηλύπαιδος.)
τῆς Ἑλένης, ὡς καὶ Ομηρὸς φησὶν, Ἑλένῃ μὴ
τεκνὴν ἔδωκεν, ἀλλὰ θυγάτηρα πῶς Ἑρμιόδῳ. καὶ δὲ
Δούειν καὶ Ἰφιχλείαν ὅτι Θεοῦσας. ἄλλοι δὲ φασὶν
καὶ Νικησάσιν τεκνὴν καὶ Εὐφίαν καὶ Μενέ-
λαον. ὅτι Ἀλκιβιάδου οἱ πλείονες φασὶν, τέσσα-
ρας τεκνῆναι, Βούνην, Κόρυον, Ἀχρον, καὶ

παρθένος, καὶ ὁ Μοῦσος καὶ καὶ τὴν κοινὴν
σινήθειαν, καὶ ἡ ὄμορφος, ὅσοι καὶ καὶ πολλοὶ
οὐ γὰρ τὴν θηλυπύδα καὶ πολυάνδρον παρθένον
λέγει, ἀλλ' ὁμορφον αὐτὴν καλεῖ. ἦξει δὲ
αἰνέτης.) ὦρεσθ' ἡσέτω δὲ ὁ Μενέλαος πα-
τρώμενος εἰς τὴν χώραν οὗ Ἰατύρον, ἧτοι Κα-
λαβρύων. ἡ γὰρ Μεσσηνία καὶ Ἰατύρια, ὕστερον
Βαλεντία. εἶπα Βαλέντη ἐκλήθη, κατὰ φι-
στον ὁ ἱσμενὸς Δίων, ὁ παῖς Ρωμαίων περὶ ἔξο-
σιπταίξας. καίτοι δὲ ἡ Καλαβρία δὴ τὸ Ἰόνιον
κόλπον, καὶ τὴν Ἀδρίαν. καὶ δὴ ἀν' αὐτῇ.
καὶ τῇ Ἰατυρίᾳ, ἧτοι τῇ Καλαβρίᾳ σικελικῇ
καὶ πολεμικῇ Ἀθελῶ δῶκε δῶσσι, καὶ καθιερῶ-
σι αἰαθῆμας, κρατῆρα χαλκοῦ ἀπὸ τε μέ-
σης πόλεως Καλαβρίας, καὶ τὴν ἐαυτῷ θυρεῶν.

ἦτοι πὸ σάκος, καὶ παῖ τις ἑλένης ἀπόδηλα
ὑποδήματα. Ταμᾶσιν, Τάμεθε πόλιν Κα-
λαυεῖς ἀριστάχαλκος, ὡς ἦς φησὶν Ὀμῆ-
ρος,

Ες Ταμέσιον μετὰ χαλκόν. ἄλλο δ' αἶθ-
να σίδηρον.

Ταῦτ' ἔπειτα, καὶ οἱ βάρβαροι Καλαυροὶ τε
καὶ ἕτεροι Τέμεσσαν ὀπίκαλονσαν, ὡς καὶ αἰδού-
μενοι μετὰ ποιήσῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν τῆ Ομή-
ρου φωνῇ. ὁ δὲ Λυκόφρων ἐν αἰδεσὶς τὴν ποιη-
τικὴν ἐκείνην φωνὴν, οὐδὲ τὴν αὐτὴν πὴν ποιητὴν
τῇ βαρβάρῳ αἰδῶ λογισάμενος, βαρβαρώ-
τερος ἐκείνων φανείς, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν
κρίως αὐτὴν τὰ Ἑσθῆα διδοὺς Τάμασαν, τὴν Τέ-
μεσαν ἐκάλεισεν. Βοάχριον.] ἀπὸ τοῦ, ἐκ δέρμα-
τος βοῦς ἀγρίου καχομένη.

Καὶ τὰς δ' αμαρτίας ἀπέχεσθαι μαρτυρεῖται.

Ηξείδ' ὁ Σίριν καὶ Λακινίου μυχοί,

Εν οἷσι πόρτις ὄρχατον τεύξει θεᾶ

Οπλοσμία φυτοῖσιν ἐξοσηκιδών.

Γνωαξίη' ἔστα τεθμός ἐλχάροις αἰί,

Πενθεῖν τὸν εἰνάπηχυν Αἶαχός τειρον

Καὶ Δωίδος, ἀπὸ τῆς αἰῶνος μάχης.

[illegible]

Atque vxoris crepidas suæ.

Adibit etiam Sira & Laciniij sinus,

Vbi iuuenca hortum deæ faciet

Hoplofiniæ plantis exornatum.

Mulieribus autem indigenis mos erit semper

Lugere nouemcubitalem, ab Aeaco tertium

Et Doride, bellicæ fulmen pugnae.

Απένερες ὁμαιείδας.) ὅσοι ἀπένερες τὰ ὕ-
 ποδήματα καὶ ὡς λέγει. ὁμαιείδας δὲ, ταῖς ὁ-
 μαρῶν καὶ ἀκόλων ὑποδυσωδίας, ὡς τὸ πύ-
 ρος. ἀπένερα ὅ κυείως, ὅτι οὗτοι ποσὶ πύλα, ἢ πο-
 τὰ ὀρτάελα λέγεται, ὡς καὶ Ἰωάννας, ἐμοὶ γὰρ ἐπὶ
 ἔδωκα, οὐτὲ μολάνην. διασπῶν ὁ χειρὶ ὡς τὸ φάρ-
 μακον ῥίχας, ὅτ' ἀπένερασι τὰ πόδας διασπῶσιν
 ἔκφυρας, ὡς μή μοι χίματ' ἀζήγηται, ἔκφυρας οὕ-
 τως τὸ εἰπεῖν διασπῶσι τὰ ἀπένερες, τὰ ὀρτάελα

φησιν, εἰ δὲ χρεῖά σοι ἐστὶ πρὸς μαρτυρίας, ἀκού-
 σου· ὦ φίλ' ἐρμὴ Μαιάδος, Κυλλωνίε, καὶ μα-
 τὰ ἱνα φησὶ δὲς χλαῖναν Ἰππώακην, ἔκλυται-
 σπον, ἔκ συμβάλλει, καὶ πύελμα, ἔκ χυσοῦ πα-
 τήρας ἐξήκοντα πύπερς ποίχ'· ἔγνω παντὸς ἐνὶ
 οὐλοῦ ἀσπέρεικα τὰ ὀρθέα πάντα λέγεται. ἰδὲ
 γδὲν τὰ αὐτὰ καὶ ἐνὶ σίχῳ περὶ Ἰσοδημι-
 των εἰπὼν, καὶ περὶ ἀσπερῶν λέγει.

ἥξει δὲ Σίειν.] Σίεις ποταμὸς Ἰταλίας,

καὶ πόλις. ἡ δὲ πόλις Σίεις, νῦν Σίειον λέ-
γεται, ἀπὸ Πάλλεως Κασσέως ἐμπορίου. λακινί-
αυς. τὸ Λακινίον ἀκρωτήριον Κρότωνος, πρὸ
οὗ φησὶ καὶ Θεόκριτος, καὶ ποτ' αἶψον τὸ λα-
κινίον, οὐκ ἂν οὐδέ τις Αἰῶνα ὁ γ' ἀνέκοντο μόνος
καταδάσκαλός μάζας. Λακινίον δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ
Λακινίου Κροτωνιάτου. ὃν εἶσι πόρτης. ὃν οἷς
πιστὸς ποίς, ὅτις ἀπὸ Κρότωνος δηλονότι, ἡ Θε-
αὶς κῆπον τῇ Ἡρᾷ ἀνέστη. αἱ δὲ γυναῖκες καὶ
ἐγγυελοὶ ἐκ νόμου αἰεὶ ἐκείνῃ σπένται μελανοφθό-
ροι, καὶ πὺν ἀνεάπτειν Ἀχιλλέα διακρύπτειν. οὐ
πινος ἔνεκα ἡ θεὸς Θεῖς τῇ θεᾷ Ἡρᾷ δωρεῖται
καὶ ἀνέστησεν τὸν μέγαν σόρθυγα πῆς χέρσου, ὃν
πᾶς κτίσας ὄρκατον. ὄρκατον. ἴχθυον, τᾶξιν. δὲ
δὲ τῷ εἰπὶν ἐξήσκηδρον καὶ κροσμηδρον φυ-
τῶς ἔρχαντο, δηλοῖ τὸν κῆπον. ὁπλοσμία. Ἡρας
ὅτι δὲ πιν, τιμωμένης ἐν Ἡλίδι, πόλει τῆς Γελοπον-
νίου καὶ Τελφύλου. πηλός. ὁ νόμος, ἐκ τῷ
πέττειν, πέττειν, πελμός. ἀνέπτειν. ὃν ἀνέ-

πτειν λέγει μέγας ἔχειν τὸν Ἀχιλλέα. Αἰα-
κοῦ πέπτον καὶ Δαίδαλός. τὸν ἔκχρονον Αἰακοῦ καὶ
Πηλεΐδου. Πηλεΐδης καὶ Θεόπιδος Ἀχιλλεύς, καὶ Πάλλιν
μνησθέν, Δαίδαλός καὶ Νηρέως Θεῖς, Θεΐδες ἔ-
στιν Πηλεΐδης Ἀχιλλεύς. σπένται μάζας τὸν σπό-
δον καὶ δάπτειν αἶμα τὸν πολέμου. ῥέθης. ἡ
κωλύει τὸν σπένταιν, ὡς τὸν ῥέθοντα ἔθῃ δι-
ατῆ φάσκειν. νῦν δὲ καταχρηστικῶς πάντα
τὰ μέλη ῥέθῃ εἶπεν. γίνωσκε ὡς Λυκόφρων, ὃν
πινὰς μὲν λέξεις ἀπ' Αἰσχύλου κλέπτεις, ὡς Ἰπ-
πώνακτος ὅτι πῶν. ὁπλοσμία δὲ ὦν, ἡ μὴ
νοῶν τῶντας ἀλλήλων πῆς. ἀλλ' ἀνέμνησεν
τῷ πρὸ ἐξῆς πιν σπένται ποιητῶν. ἐκ οἷα ὡς Λυκό-
φρων, ὃν ὅτι σὺ τῶν Ἰππώνακτος κατὰ τῆς βί-
βλου, κατόπιν σου ἐσηκῶς ἔγρη, ἐώρου σε ταῖς
αὐτῆς λέξεις ἀνέμνησεν, ὡς καὶ ὁπλοσμία ἀ-
σκέτεις τὰ ὑποδήματα λέγεις, καὶ τὸν σημα-
νοῦσας πηλίας, ἡτοι ὁπλοσμία.

Καὶ μήτε χρυσῷ φαεινὰ καλλιῶνεν ῥέθῃ,
Μὴθ' ἄβροπῆνοις ἀμφιβάλλεσθαι πέπλοις
Κάλλη φορυκτοῖς, οὐνεκα θεᾷ θεός
Χέρσου μέγαν σόρθυγα δωρεῖται κτίσας.
Ἡξει δ' αὖτε γυμνάδας κακοζένοισι
Πάλλης κνήσρας, ὃν τε κωλῶτις τεκνοῖ
Ἀλεντίᾳ, κρείουσα Λογούρου μυχῶν,
Ἀρπης Κρόνου πῆδημα, Κοῖχέας θ' ὕδαρ
Κάμψας, Γονοῦσας τ' ἡδὲ Σικανῶν πλάκας.

Nec vel auro nitida decorare corpora,
Vel molles vestes circumdare
Purpura tinctas: quoniam Dea Dea
Magnum terræ cacumen dabit habitandum.
Adibit deinde tauri gymnasticas inhospitas
Luctu palæstras, quem Colotis genuit
Alentia regina specuum Longuri:
Falcis Saturniæ saltum, & aquam Concheæ
Ambiens, Gonulamque, & arua Sicanorum,

Κάλλη φορυκτοῖς. ἡ πορφύρα βεβαμμένους κυ- εἰως. νῦν δ' αὖτε ἀπὸ τῶν βεβαμμένων διὰ πολλῶν

βαφῶν, καὶ πεποικιλμένοι καὶ πλουμαεῖοι
λέγεται ἀλλήλῃ ἢ πρηνεῖς, ὅθεν ὁ κάγχος καὶ ἡ
καρχαλὴ ὀρέθη. σφραγισα. ἀκραπτερον τῷ
Κρύωνος. λέγει ἢ τὸ Λακύνιον. ἢ ξει δὲ τῷ
ροισ. τῷ ξει γινώσκεται δὲ Μενέλαος, καὶ τῷ
τῷ Σμελίαν, ὅπου αἱ παλαῖσται τῷ Εὐρυκος τῷ
ξενόπτον, τῷ ἡδὲ Αφροδίτης καὶ Γοσθδῶτος
αἰφ' οὗ καὶ ὁ πόπος ἐρύξ ἐκλήθη. παλαιστω γὰρ
αὐτὴν οἶσα, ἢ πένθεθλον, καὶ οὕτω τῷ ξένους αἰσι-
ροῦντα, Ηεσκληῆς διερχόμενος καὶ πεπλολίσσας
αὐτὴν, ἄρας μετέωρον κατεκρήμισε, καὶ οὕτως
αἰεῖλεν αὐτὴν. Ερύξ δὲ καὶ ὁ πόπος ἐκλήθη.
τῷων δὲ τὸν Εὐρυκα φησὶ δὲ τὸ θυμικὸν καὶ γυν-
ταῖον. Κωλῶπης. ἢ Αφροδίτη. Κωλῶπης δὲ ἐκλή-
θη, ὅτι πῆς γεανίας ἔσπερ' ἀπὸ τῶν τῶν τῶν
νου κατὰ γὰρ οἶσα ἐκ τῶν κώλων, ἢ πῆς ἀκρο-
μυκίων ἐκ τῶν χράων ἐδέθη. ἢ δὲ θυράτηρ, ἢ τῷ
δρῆλῆος, ἢ τῷ τυράννου, ἐρεσθεῖσα αὐτὴ, ἀπέ-
λυσεν αὐτὸν, μάλιστα τῷ τῷ, ὁ δὲ Αφροδίτης ἱερὸν

Κωλῶπης ἰδρύσασθαι, εἰς διχαλείαν αὐτῆς,
ὅτι δεδιδμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων ἐρύσασθαι,
καλὸς ἢ λέγεται, καὶ ἡ ἄορις γῆ.

Αλεντία. ἢ ἐν Αλεντῇ πεταμῷ Κολοφῶνος
ἡμορμῆ. οὐκ ἔστι γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ὅστιν.

ἄρπης. ἢ ἄρπη, ἢ πῆς δρέπανον, καὶ ἡ Φαιακία,
Κέρκυρα καὶ ἡ Σικελία λέγεται. ἢ μὲν Κέρκυρα,
ὅτι ἐκ τῶν ἐκκενυμένων τῷ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ
Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέπεμψε. ἢ τὸ δρέπανον, ὅσον ἡ
Δημήτηρ ἔλαβεν παρὶ Ηφαιστου, πέμψεν τοῖς γά-
χους. δρέπανον δὲ ἡ Σμελία, ὅτι ἐκ τῶν τῶν δρέ-
πανον, μεθ' οὗ τὸν οὐρανὸν ὁ Κρόνος ἐξέπεμψε.
καὶ τῷ ὁ Λυκόφρων φαίνεται νῦν τὸ Κρονοτόμον
δρέπανον λέγειν. τὸ δὲ δρέπανον τῷ Σικελίῳ
ζάτυλον καλεῖται. μέμνηται δὲ καὶ Καλλιμα-
χος ἐν δευτέρῳ αἰνῶν. Γοσθδῶτος. ἔστι μὲν καὶ
πόλις Θεσσαλική, καὶ δὲ λίμνη Σμε-
λίας, ἐν ἣ ἐπλανήθη ὁ Μενέ-
λαος.

Καὶ θηροχλαῖνον σιχρὸν ὠμητοδ' ἄλκου,

Ὁν Κρητέως ἀμναμος ὀρμίστας σκάφος

Εδεῖμε πεντήκοντα σὺν ναυπηγέταις.

Κρόχα ἢ Μινυῶν δὴ λιπῇ τε λίσματα

Τηροδὲν ἄλμης, ὅσδε φοιτᾷ κλύδων.

*****

Et ferinam induiti lupi crudelis templum,

Quod Crethei nepos appulsa naue

Cum quinquaginta nauium fabris extruxit.

Litora verò pingua Minyarum strigmenta

Servant, nec vel maris expurgat æstus,

Καὶ θηροχλαῖνον σιχρὸν. ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸ καμ-
ψας. ἢ οἱ παρελθόντες ὁ Μενέλαος, καὶ τὸν σιχρὸν, ἢ
τὸν ναὸν τῷ θηροχλαῖνου Ηεσκληῆς, ἢ τῷ τῷ ἐν-
δεδιδμένῳ τῷ λεοντῷ. τῷ γὰρ Ηεσκληῇ ναὸν πε-
ρὶ Σύρπης τῆς Λιβύης ἰάσαν ἐδεῖματ' ἔχον, οἱ οἱ
πῶν Ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ὅτι πελέσται ἀγῶνας ἐ-
κείσε, εἰς γὰρ τῷ Σύρπιν ἐμπέσοντες, δὲ τῷ τῷ ἄ-
εσταιν τῷ θάλασσιν, καὶ μὴ δυνάσασθαι πλεῖν
αὐτῷ, ἄεσταιντες ἐπ' ὤμων τῷ Ἀργῷ, δῶδεκα
ἡμέρας ἐπερβύοντο δὲ τῆς ἐρήμων Λιβύης, ὡς
φησὶ Πίνδαρος. τῷ δῶδεκα τῷ δὲ τῷ ἐπείσαν
θάλασσαν ἐλθόντες, κατέλκοντο αὐτῷ, ἢ Ἀργονι-

σάμμοι καὶ λουσαῖμοι τῷ τῷ ἐκείσε θάλα-
σσαν, ναὸν ἐκλίσαντες εἰπον τῷ Ηεσκληῇ, ἐν ἣ θα-
λάσῃ ὁ ἀποπλευθεῖς ἰδρύσας τῷ Ἀργοναυτῷ, ἐν
τῷ τῷ φάμμοις μέχρι ναυὸς δίκην ἐλάφου εἰλκεῖ, μὴ-
τε ἔσπερ' αὐτῆς θάλασσης κλύδωνος, μὴτε ἔσπερ'
ὄμβρων καταιρόμενος. ὃν Κρητέως ἀμναμος
ὀρμίστας. ἢ ὃν πῆς ναὸν τῷ Ηεσκληῆς ἐδεῖμε,
ἢ ἐκείσε σὺν τοῖς τῷ Ἀργοναῦταις, ὁ ἀμναμος
καὶ ἀπόροτος τῷ Κρητέως ἰάσαν, ὀρμίστας καὶ
ἐκκενυμένους ἐκείσε, δηλονότι τὸ σκάφος, ἢ οἱ
τῷ ναυῷ τῷ Ἀργῷ. ἀμναμος δὲ καὶ ἀπόρο-
τος Κρητέως ὁ ἰάσαν, ὅστις Σαλμωνέως καὶ

S. iij.

Αλκιδίου θυγατέρος Τυρώ, Τυρώς καὶ Ποσειδῶνος Πηλίδος καὶ Νηλίδος, Τυρώς δὲ τῆς αὐτῆς καὶ Κρητέως Αἰών. Αἰμαδαίων δὲ Φέρης, Αἰσάνος καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτολόκου, ἡ κατὰ πινυας Ἀρνης, ἡ Σιέρφης, Ιάσαν. πῦρ δὲ τῆς Ἀργοναυτῶν ἱστορίας πλατύνει λίαν ὅπως ἐῖπον.

Λόγους.] λίμνη Σικελίας, Γοιδῶσα δὲ ἐστὶ καὶ πόλις Θεσσαλική, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας. κρόκη, οἱ αἰγιαλοὶ, ὡς καὶ τὸ κρύος κύνει. ψυχροὶ δὲ, ἡ αὐτὸ βυθός. κροκαὶ δὲ Μινυῶν.] οὕτως σπυδαίονται, ὅν πινυαδὸν σπυτὶς ἢ ἔδειμν. αἰκρόκα δὲ, καὶ αἱ ψάμμοι, καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης, δηλονότι τῆς ἐκεί, τηροῦν καὶ φυλάσσει τὰ ἀλιπῶ καὶ λιπαρὰ τελεσίματα. καὶ οἱ βύρποι τῆς Μινυῶν καὶ Ἀργοναυτῶν ἡ δὲ φοιδάξ καὶ πλυσιὸς κλύδων, οὐδ' ἡ ἁμβελία σαφὴν σμήχουσαι καὶ καθεύρουσαι δλωαδὸν καὶ πολὺν χρόνον. Μινυῶν, τῆς Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν ἔξ Ὀρχομήδου τῆς Μινυείου ἦσαν. δύο δὲ Ὀρχομήδοι, ὅτε ἐν Βοκότη, οὕτως ὁ Μινύειος, καὶ ὁ πολύμυλλος, ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὁ δὲ τόπος Ὀρχομήδος Μινύειος ἐστὶ, ἐκλήθη δὲ

Μινυοῦ τῆς Ποσειδῶνος πατρὸς, καὶ Καλλιρόης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς, οὐκ ἔστι Μινυοῦ καὶ Τελεφύειας τῆς Αἰόλου οἱ πλείους τῆς Ἀργοναυτῶν. αἰετοὶ δὲ ἱππικοὶ οἱ Ὀρχομήδιοι. Εργίλος γὰρ ἱππῶ ὠκεαίους νικῶντας, φόρῳ ὑποπλεῖς ἔχεν. Ηρακλῆς δὲ αὐτοὺς ἠλὺθέρωσεν. ἀλιπῶ τελεσίματα.] οἱ λιπαροὶ ἰδιώται, ὁ βύρπος, τὰ δόρυ, ξυσμάτι. τελεσίδης γὰρ τὰ πείθεται, ὅς ἐν τῆς βαλάνειοις τελεσίδης, πὺν βύρπον ἔξ αἰρομήν. πῦρ αἰπὸς ὁ Λυκάφρων περὶ Μενελάου, περὶ τῆς Ἀντιφύρορος ἡδὲ ἐν ἐμνημόνισε, Γλαύκου φημὶ καὶ Ερυμάνθου, οἱ μετὰ τῷ Μενελάου πλείοντες, ὡς ναυαγῆσαντες ἐξήλθον περὶ τῷ Κρήτι, καὶ ἐν ἐπὶ ἐπὶ ἰσθμῶν ἐκείνῳ συμπεθεῖν, ἀλλ' ὥκησαν ἐν Κρήτῃ πὺν αἱ αὐτῶν Ἀντιφύροδος λόφον κληθέντα. σύμμαχος δὲ ἐν ποσειδῶν τῆς νότων οὕτω πῶς καὶ Γλαύκος, Διόμας, Ἰππύλοχος, οἱ Ἀντιφύροδος παρ' Ἀμφιάκου βασιλεῖα Διόκων ὥκησαν, μὴ βουλομένοι στυοικεῖν τῆς τῷ Ἰλίῳ ὥκησαν, οἱ μὲν ἱκαμέν χρόνον πὺν μετὰ ξυ Κυρῶν καὶ θαλάσσης Ἀντιφύροδος λόφον ἐκπαι, καὶ ὥκησαν.

Οὐδ' ἁμβελία σμήχουσαι δλωαδὸν νιφάς.

Αλλοις δὲ ἦτες οἱ τε Τρυχίρων πέλας

Μύρμηκες αἰάξουσιν ἐκβεθεσμηδύους,

Ερημον εἰς Ἀτλαντος οἰκητήριον

Θρυλλισμάτων δέρ' ἔοισι παρὰ σπέρματος,

Μόλον Τιταρῶνιον ἐνθα ναυάται

Θαυόντα παρ' ἑσθμῶ, τυμβείαν θ' ὑπὲρ

Κρητίδ' αἰετήλωσθμ Ἀργαίου δδρῶς

Vel pluuiā diu nix extergens.

Alios litora saxaque iuxta

Teuchira lugebunt, in Atlantis

Desertum cicctos diuersorium,

Fragmentorum puncturis corrugatos:

Vbi Mopsūm nauatæ Titæronium

Mortuum sepelierunt; & supra sepulcralem

Crepidinē crexerunt Argæ nauis

Αλλοις δὲ Σίνες.] ὡς δὲ τῶν θαλασσιῶν φησὶ,
Τουμῶος, Προδού, καὶ Εὐρύπυλον, ὅπ' ὧς ἄλ-
λοις δὲ αἰάζουσιν καὶ θρυλῆσι οἱ Σίνες καὶ οἱ
αἰγιαλοὶ, οἱ τε μύρμικες, καὶ ὡς θαλά-
σσαι πέτραι, αἱ πέλας καὶ πλησίον τῶν Τρυχί-
ρων, ἡ τις ὅτιν πάλιν Διθύης. θρυλῆσι δὲ
αὐτοῖς π' παδύνται, ἐκβεθεσινδύοις καὶ ριφέν-
ται ὑπὸ τῆς θαλάσσης, εἰς τὸ ἔρημον οἰκητήριον
τῶν Ἀτλαντῶν, ἥτις τῶν Διδύμων ἐκρίφενται δὲ,
πῶς ποῖς, περὶ σπῆρας καὶ διαχιδύμους δὲ
ἔσσι καὶ σάμασι θρυλιγμάτων καὶ σιντεμ-
μάτων, αἱ π' τὸ εἶπεν θρυλιγμοῖς καὶ σιντεμ-
μασι. ἔσσι καὶ σάμασι θρυλιγμάτων αἱ π' τὸ
Μόλον Τιταράωνιον, ἐνταυρὶν ποτε ταῖοντα
τὸν Μόλον τὸν δὲ Τιταράωνος πόλεως, παρ-
χύνται οἱ Ἀργοναῖται, αἰεσίλωσαν τὴν καὶ δικλῶ
ἐλθὼς ἐστὶν τομῆειαν κρηπίδα ἐβάζον καὶ σῆμα
ὑπὸ τῶν Ἀργῶν δόρυς καὶ τῶν Ἀργῶν ξύλον, πέφυρον
καὶ σινίδα κλαδὸν, ἥτις κώπην περὶ αὐτὴν ἐν-
εσίλωσαν δὲ αὐτὸ, κειμήλιον καὶ δαῖμα νε-
κρῶν, πῶς δὲ αἰεσίλωσαν; ὡς τῶν Αὐσίγδα
πόλιν Διθύης, ἡ πῆνα Αὐσίγδα περὶ ἑαυτῶν
Κίνυφος πῶς ποῖς. τὰ δὲ Νηρέως γόνυ οὕτως
συντάξον. ἐνταυρὶν τὸν Μόλον οἱ Ἀργοναῖται
ἐθαύσαν, ἡ δὲ Κολχίς Μήδεα τῶν Νηρέως υἱῶν
Τεῖωνι παρὲς πλατὺν κρατῆρα, κεκροτη-
μένον καὶ ἐργασμένον χρυσῷ. πῶς δὲ χάειν
παρὲς τῶν Τεῖωνι; δειξάντι τὸν πλοῦν, καὶ
ὅπου δὲ τῶν περὶ τὸν Τύφιν κωβερνήτης ὡς τῶν
Ἀργῶν, ἄθραυσον αὐτῶν δὲ βιβλάσιν, ταῦτάς τις δὲ
καὶ τότε αὐδάξει, καὶ εἴπῃ ὁ θαλασσοπῆγος εἰμω-
ρος θεός, ἥρουν ὁ Τεῖων τῶν Ἑλλήνων τὰ κε-
κρῶν τῆς χώρας, ἥτις κωβιδύσαι τῆς Δι-
θύης, ὅταν ἀργῆς Διδυμὸς λαὸς παλιν πλοῦν
καὶ ἀνίσροφον τὸ δῶρον ἐρέξῃ καὶ ὡς τῶν
Ἑλλήνων, νοσφίσις καὶ ἐκβαλὼν καὶ σερήσας τῆς

πατρίδος, ἥτις τῆς Διθύης καὶ δὲ χάει, ἥτις
τῶν λαῶν τῶν Τεῖωνος φοβούμενοι οἱ Διδυμοί,
κρυβόσιν τὸ κτήρ καὶ κτήμα, ἥτις πῶν κωβιδύσαι
ὡς χροῖος ἐστὶν πῶς μωροῖς ἀφαιρῶν. ἐν ἡ κω-
βαίων, ἐν ἡ τῶν Διδυμῶν, Γαυῖα, Πρόδοον, καὶ
Εὐρύπυλον, ὁ Βορρᾶς πῶν ἐκβεθεσὶ σινί τοῖς
αὐτῶν ναύταις. Ἀτλαντῶν οἰκητήριον.] τῶν
Διδύμων λέγει. Ἀτλαντῶν μαθηματικῶν τῶν Διδυ-
μῶν, οἱ εἰς ὅρος ὑψηλὸν αἰεσίλωσαν, ὡς α-
κρῶς τῶν καταστροφῶν τῶν ἀστέρων, ὡς πῶν πα-
ρασταλῆς, κατέπεσεν ἡ αὐτὴ εἰς τὸ ὑποκει-
μένον θαλάσσαν, καὶ ἀνέστη, ὅθεν ἀπ' αὐτῆς τὸ, πε-
ρὶ ὅρος καὶ τὸ πέλαγος Ἀτλαντικὸν ἐκλήθη. Πολυεί-
δος ὁ δὲ διδύμοις ποῖς τῶν Ἀτλαντῶν πῶν ποῖς
Διδύμων φησὶν, ὡς μαθηματικῶν. Διολιθισθῆναι δὲ
ὑπὸ Περσῶν, δειξάντι αὐτῶν τὸν Γοργόνιν, ὡς
τὸν ἐστὶν αὐτῶν διελθῆναι, ἀλλ' ἐρωτῶν αὐτῶν πῶς
εἴη. ὑπὸ καὶ τῶν Ἀτλαντῶν ὡς ἑσπερος καὶ τῶν λοι-
πῶν, καὶ τῶν Πολυείδων. Μόλον Τιταράωνιον.]
ὁ Μόλος ἐστὶν εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν τῶν υἱῶν Ἀμπό-
κου καὶ Χλωείδος τῶν Ορχομῶν. ὁ δὲ Ἀμπύκος υἱὸς
Τιταράωνος, ἀφ' ὃς τῶν ποῖς καὶ Ησίοδος. Μό-
λον τῶν Ἀμπυκίδων Τιταράωνιον, ὅσον Ἀργῶν. ἐστὶν
ὁ Μόλος τῶν Ἀργοναυτῶν συμπλέων, αἱ ἀνέστη
ὑπὸ ὄφρα ἐν Διδύμων. ἐνταυρὶν τῶν αὐτῶν οἱ
Ἀργοναῖται οἱ ἐταῖροι αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ἐκείνων τῶν
ταύρων αὐτῶν κώπῃ, ἡ σινίδα ἐκ τῆς Ἀργῶν.
καὶ ὁ Μόλος οὕτως ὡς Ἀμπύκου καὶ Χλω-
είδος ἐν Διδύμων καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν.
ὁ δὲ τῶν Ἀπόλλωνος υἱὸς Μόλος ἔσσι Μάταιος τῆς
δυαλῆς Τερεσίου, ἐν Κολοφῶνι τῆς Κασίας. π-
νὲς δὲ φασὶν, ἐν Κιλικίᾳ. Ἀργῶν δόρυς.]
Ἀργῶν ἐκλήθη τῶν Ἰσταντῶν καὶ τῶν Ἀ-
πυκίων, Ἀργῶν αὐτῶν ἐκ τῶν Ἰσταντῶν, ὡς ἔσσι
ἡ Ἀλεξάνδρος υἱὸς. ἡ δὲ ὡς Ἀργῶν ἐκ τῶν Ἰσταντῶν, ὡς
φησὶν Ἡρόδοτος ὁ Σαλαμῖνιος.

Κλαδὸν πέτρουρον, νερτέρων καὶ κμήλιον,

Αὐσίγδα, Κινυφῶς ὑπὸ τέγων ῥόος

Νασμοῖς λιπαρῇ τῶν δὲ Νηρέως γόνυ,

Τεῖωνι, Κολχίς ὡς πασεν δαῖμα γαυῇ,

Χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκροτημένον,

Fractam tabulam, inferorum donarium,

Apud Aufgda, quam Cinnypheus humectans fluvius
Aquis fecundat: Nereique filio
Tritoni donum Colchica dedit mulier,
Ex auro latam pateram conflata,

Λύσιγδα.] πόλις Λιγύης, ἣν παρερρεῖ
Κίνυφος ποταμός. φασὶν ὅτι καὶ τὴν ἀνακομι-
δὴν ἢ Ἀργαί εἰς τὴν Σύρην ἐπέπεσε. Ἀποροῦσι γὰρ
τοῖς Ἀργοναύταις πᾶσι τῷ ἐκπλου, Τείτων ὁ υἱὸς
Ποσειδῶνος ὁπφανείας, ἀδήρησεν αὐτοῖς, ὃν ἔδω-
κεν ἡ Μήδεια αἰμοῖς ἡ χρυσοῦν κροτήρα, ὃν εἶ-
χεν ἄπο τοῦ πατρὸς λαφύρων. Νηρέως γόνυ
Τείτωνι.] Αἰεταίρος φησὶν, Εὐρύπυλον καὶ
Τείωνα Ποσειδῶνος καὶ Κελαυοῦ τοῦ πατρὸς,
ὃς Εὐρύπυλος γήμας Σπερπιῶ τῷ Ἰλίου, Πα-
σφαίης δὲ ἀδελφῷ, γυνὰ Λύκωνα καὶ Ἀδ-
κίππον. ὃς Εὐρύπυλος καὶ βασιλεὺς τῷ Κυρή-
νης. ὁ δὲ Τείτων πατρὶς αὐτῶν μέγας λαγόνων,
ἀνθρώπος ἡ τέλειος, χεῖρας τῷ ἔχων, καὶ τὰ λοι-
πὰ. τὰ δὲ ἐκ λαγόνων καὶ τῶν δελφίς, ἔχων δύο
μόρους ἐμπαροδίας πόδας ἵππου, Ἀμφιπέτης
καὶ Ποσειδῶνος ὡν πᾶς κατ' ἐμὲ καὶ τὴν λοι-
πὴν. ἐστὶ δὲ καὶ Τείτων ποταμός Λιγύης. ὅτι ὁ
Τείτων ὁμοιωθεὶς Εὐρύπυλῳ τῷ λεγόμενῳ Κυ-
ρήνης βασιλεῖ, καὶ τῷ Μενεκλῆς καὶ Πίνδαρος
ιστοροῦσιν, ὡς εἰδείξε τὸν πλοῦν, καὶ βῶλον ἐ-
δωκε τοῖς Ἀργοναύταις, ἡ Εὐφημος ὁ παρὰ τοῦ
τῆς Ἀργεῖς ἐδέξατο, υἱὸς ὢν καὶ αὐτὸς Ποσειδῶ-
νος καὶ Μημιονίης, ἡ δὲ δὸς τῆς Εὐρώπου θυ-
γατρὸς, χαμῆρος ἢ Ἀλκυονίδος ὅτι Λαοκόμης θυ-
γατρί. ὃν Εὐφημον Ἀσκληπιάδης φησὶ δῶρον
ἔχειν τοῦ Ποσειδῶνος, τὴν δὲ λατρεῖν ἀπηναι-
τως, ὡς δὲ τῆς πορθέας. ὡς γὰρ αὐτῆς Κολ-
χίδος δὲ τῆς ἔξω θαλάσσης καὶ τῷ Ἀδελφῷ τὸν
πλοῦν ἐπέμισαντο, δὲ τῷ Φάσδος δὲ εἰς τὸν Ὠ-
κεανὸν ἐπέβαλον ἰδὲ πρὸς τὸν ἡμέρας ἔξω τοῦ
Ὠκεανοῦ φέροντες ἐν τοῖς ἰώπαις τὴν Ἀργεῖ, δὲ
τῆς ἐρήμου τῆς Λιγύης, οὐκ εἶσε ἢ πᾶσι Κυρήνῳ
ἐδέξαντο τὴν βῶλον πᾶσι τῷ Τείτωνος, ὡς ἐ-
φύω, Εὐρύπυλῳ ὁμοιωθέντος. ἐλύθη δὲ ἡ βῶ-
λος πᾶσι θήραι βραχέστα ἐν τῷ πλοῖν. μαν-
τεύεται ἡ Μήδεια τοῖς Ἀργοναύταις, τοῖς ἐπὶ
Εὐφημον ἐπικαλεσθεῖσιν τῇ γυναικὶ τῆς Ἀσπιδίας
εἰς Λιγύῳ ἐκ τῆς Θήρας. ἡ δὲ Θήρα Καλλι-

ση πρῶτοι ἐλέγχετο, ὃ καὶ γένονεν. Εὐφημος γὰρ
ἐκ Λήμῳ Λαμάρχη μίγεις, Ἀδναφαίη γυνὴ,
δὲ οὐ καταγάται καὶ Βάτος ὁ κητύρ Κυρήνης.
ὁ δὲ τῶν ἐκ τῆς Θήρας χησμοῦ εἰς Λιγύῳ
μεταστὰς, καὶ οὕτως κῆσας τὴν Κυρήνῳ, ὡς
φησι Μενεκλῆς. Βάτιον δὲ οἱ μὲν αὐτὸν φασὶν, δὲ
τὸ βατταεῖεν καὶ κεκομμένῳ ἔχειν τὴν φῶ-
ν, Ἀετοπέλῃ καλούμενον. ἄλλοι φασὶν, ὅτι
τὸ Βάτιος Λιγυακὸς βασιλεὺς ἐλέγχετο. οὕτω
μὲν Πίνδαρος καὶ οἱ λοιποὶ, οἳ εἰπον, ἴσοι καὶ
τὸν Τείωνα καὶ Ποσειδῶνος υἱὸν ἐλέγχετο, καὶ
δοῦναι βῶλον γῆς τοῦ Ἀργοναύτων, δὲ τῆς αὐ-
τοῖς ἐμπαροδίας τοῦ ἐκ τῆς Θήρας εἰς τὴν Λι-
γύῳ γυνεῖται Ἀσπιδίας. ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτως
τὸν Τείωνα καὶ Νηρέως υἱὸν ἐλέγχετο, ὡς πᾶσι
τὴν γῆν, πᾶν αὐτὸν ἐλέγχετο τῷ Ποσειδῶνι, καὶ
λαλεῖν πᾶσι Μήδειας μᾶλλον χρυσοῦν κροτή-
ρα, ὃν ἔχεν ἄπο τοῦ πατρὸς λαφύρων, ὡν
ὡς εἰδείξε τὴν δὸν τοῖς Ἀργοναύταις, Ἀποροῦσι
πᾶσι τῷ ἐκπλου, καὶ τὸν φασὶν μεταδύσασθαι
τοῖς Λιγύῳ, ὅτι τότε διαπόσειν Ἕλληνας Λι-
γύης, ὅταν τὸν κροτήρα τῆς Λιγύς πάλιν Ἕλλη-
νι ἀνδρὶ πᾶσι γὰρ. διὸ φασὶν ἔχειν τὴν Λι-
γύαν, ὅρῳμασι τῆς γῆς κρύψαι τὸν κροτήρα. οἱ
γὰρ φασὶν οὕτω, ὅτι φαρμακουρῶς ἔσται ἡ Μήδεια,
ταῦτ' αὖτε φαρμακουρῶς, καὶ αὐτὴν δίδωσιν, ὡς
δαπύσασθαι τὸν τόπον, εἰς ὃν εἰσέλθῃ τὴν ἡ γαῖαν,
καθὼς τὸ πρῶτον. Κολχίς.] ἡ Μήδεια. εἰ δὲ
Κόλχοι, οἱ καὶ Λαζοὶ λεγόμενοι, Αἰγυπτίῳ ἀπο-
κοί εἰσι, πλησίον οἰκουμένης τοῦ Ἀβασζῶν, τῇ Μα-
σσαγατῶν λεγομένην. λέγονται γὰρ οἱ Κόλχοι καὶ
Σκύθαι, Ἀσσανοὶ καὶ Ἀδναφῆροι. οἰκοῦσι δὲ ἐν
τοῖς μέρεσι τῆς Ἀσίας, πᾶσι τῶν ποταμῶν. ἡ δὲ
Εὐρωπία Σκυθία ἐστὶ πᾶσι Μαυρίαν καὶ Τά-
ναϊν. Ἰάσηπτος γὰρ Ἐβραῖος ἐστὶν Ἀλάνος Εὐ-
ρωπῶν Σκυθῶν γένος φησὶν, οἰκῶντας πᾶσι τῇ
αὐτῇ Μαυρίαν, καὶ τὸν Τάναϊν, καὶ τὸν Ἰρκα-
νῶν παροδόν, καὶ Κασσῶν, ἐν Ἀλέξανδρος ἐ-
βασίλεος σιδηρεῖς πύλας κλειστὴν ἐποίησε.

Δείξαι

Δείξαντι πλωτὴν οἶμον, ἣν Ἀχαιῶν
Μύρμων ἐνήσθη Τίφης ἀδραυτον σκάφος.
Γρακοὺς δὲ χώρας τυταῖς λαβὼν κρείττη,
Θαλασσόπαις διμορφος αἰδέσθ' ἔθεός,

Cum nauigabilem monstrasset viam, qua per angustos
Scopulos illasam Tiphys immitteret rate m.

Græcos porro tunc regionis accepturos imperium
Maris filius biformis prædicet deus,

Τίφης ἀδραυτον σκάφος.] καὶ ὅς ἐπειρεῖτο
ἐκ τῆς πλωτῆς Ἀργεῖον τὸν Τίφην, ὃς ὡς υἱὸς Ἀ-
χιλλεύου πρὸς τὴν πελοπόννησον ὡς ὁ Τίφης. μετὰ δὲ
θάνατον αὐτοῦ, Ἐγκέλεος ἐκωθέντα πρὸς Ἀργεῖον, ὃν
ἐκεῖ εἶπεν. ὡς δ' ὁ Ἀγκέλεος υἱὸς Λυκούργου, ἢ
καὶ τὰς Πύκας Γοσθόωνος, ὃς φησὶν Ἀπολλώνιος ὁ
Ρόδιος, ὁ παῖς Ἀργοναυτικῆς γαίης, καὶ Ἀπολ-
λόδωρος, Ἀθηνᾶς ἱστορίας. Πίνδαρος δὲ
πολλὰ παλαιότερος ὢν ἀμφοτέρων, τὸν Εὐφρι-

μον, ὡς εἶπεν, λέγει καὶ τῆς πελοπόννησος Ἀργεῖον
δέξασθαι τὸν βῶλον. εἶπε δὲ περὶ τοῦ ὡς Ἐϋ-
φημιος, καὶ τὰς Πύκας, εἶπε καὶ ἐκ τῆς
ἄλλης. πρὸς ὅπως φησὶ Πίνδαρος
Εὐφημιος περὶ τοῦ καὶ τὰς Πύκας
καὶ Λυκούργου.
θαλασσόπαις.] ὁ Τείτων. διμορφος δὲ, πα-
ρόντων τὰ μὲν αἶψα εἶχεν ἀνθρώπου, τὰ δὲ κατὰ
ἰχθύος.

Ὅτ' ἂν παλὶμπόων δῶρον ἄχραυλος λαῶς
Ἑλλήν' ὀρέξῃ, νοσφίσας πάσης Λίβης,
Εὐχὰς δὲ δὴ μὲν ὄντες Ἀσβύστ' ἀκτεῖα
Κρύβουσ' ἀφαντον ἐν ῥοῖς νηρεῖς μυχοῖς,
Ἐν ἣ Κυφαίων δύσμορον στρατὸν ἔχουσιν,
Ναύταις στυγερὰς οἰσὶν βορρᾶν προαῖ.
Τὸν τ' ἐν παλαύθῃ ἐκρῆνον τενθρηδόνος,
Ἀφρουσίῳ σκηπτὸς ἔχον Εὐρυαμπίων,
Καὶ δυνάστην τῶν πετρωθέντος λυκού
Ἀπονοδὸρπον, καὶ πάγων Τυμφορσίῳ,
Ὡς οἱ μὲν Αἰγώνων ἀθλοὶ πάτερ
Ποσειδάων, ἢ δὲ ἔχον ἢ δὲ τίταρον.

Quando retrogradum donum rusticus populus
Libycus patria priuans, Græco dederit.
Quas comminationes metuentes Asbystæ, donum
Abscondent obscurum in cauis terræ sinubus:
In quam Cyphæorum infelicem ducem

T. j.

Cum nautis expuent Borci flatus,
Et Palythrium Tenthedronis filium,
Amphrysfiorum regem & Euryampiorum,
Ac dominum Iupi in lapidem conuersi
Doniuori, montiumque Tymphrestii.
Quorum alij Aegoncam miseri patriam
Desiderantes, alij Echinum, Titarum,

Λιβύς.] Λιβύη ἡ χώρα λέγεται ἀπὸ Λιβύης
τῆς Εὐπάφου καὶ Μιμφίως θυγατρὸς. καὶ οὕτως ὀνο-
μάζονται οἱ πάντες ἰσολεκτοὶ φασιν. Ἀνδρῶν δὲ ὁ Ἀλι-
καρνασίδης, ἑκατοντὸν φησὶ γῆμαι δὴ οὐ γυναικάς,
Οἰμολίδην καὶ Παρθενόπλην. ὧν ὅν πένταρας
θυγατέρας ἔχοντα, πέντε μὲν Ἀσίαν καὶ Λιβύην,
ἑκατέρω δὲ Εὐρώπην καὶ Θράκην. ἀπὸ ὧν λέ-
γεται κληθῆναι τὰς χώρας. Ἀσβύσαι δὲ εἰσιν
ἑξῶς Λιβυκῶν. ἐν ἡ Κυφαίων.] Κύφους πό-
λις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν ὁ Γουαλός. ὁ Οὐμυρός.
Γουαλός δ' ἐκ Τύφου ἦρχε δύο καὶ εἴκοσι
ἡμέρας.

ἔκχρονον τὸν ἦρόν, καὶ πάντες γράφοιτο. τὸν δὲ ἦρόν
ἦρον, γ' ἔχον δὲ αὐτὸς ὁφθαλμοῦ, τὸν τῷ ἦρόν ἐκ τῷ
ῥόνου ῥόνον λέγουσιν. μάλλον δὲ τὰ β' ἀπὸ τῆς
ἐκ φέρω. ἔκχρονον δὲ ἰχθυῶν, πέντε ῥόνον ἔχοντα, ὅ
γυναικαὶ καὶ ἀνδρά, ἔχοντα ἡ ῥόνον καὶ τέκνον, ἡ
δυναμίδιον γυναικὶ εἶναι, ἔκχρονον μετὰ τῷ γ' ῥα-
φω. ἔκχρονον δὲ Τενθροδόνος, ἦται ἦρόν τὸν Πρῶ-
τον λέγει. ὡς καὶ Οὐμυρός.

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος. Τενθροδόνος
ἦρος.

μετὰ τῷ ἰλίου ἀλῶσιν, Γουαλός καὶ Πρό-
θος καὶ Εὐρύπλος εἰς Λιβύην ἦλθον, καὶ ἄλ-
λοι πνὲς αὐτῶν. Αἰφροσίων.] Μαγνή-
των. Αἰφροσίως γὰρ πεπαισμένος Μαγνησίας.

Εὐρυαμπίων.] ἦρχε Μαγνήτων, ἀπὸ πόλεως
Εὐρυαμπίης λεγούσης. καὶ τὸν δυνάστην τῷ
πεπρωθέντι πρὸς λύκου. τὸν Εὐρύπλον λέγει, ὅς
ἐβασίλευσε ἦρχε Θεσσαλίας πόπιν, ὅπου ἔστιν πε-
δὴν λύκων καὶ λύκων, τὸν αὐτὸν λέγει, ὅπου λύκοι.

Ἰέρων τε καὶ Τρηχίνα καὶ Γερρασίωτιν
Γόνον, Φάλαγον τ' ἦρχε Ὀλεσσάνων γῆρας,
Καὶ Κασαναμάαι ἀκτέριστον ἐν πέτραις
Αἰάνα κακίστουσιν ἡλοκισμῶν.

σῶμιον. ἐκλήθη δὲ λύκου πεδίον αὐτῶν. Πηλός
ἐν κυωνισίᾳ ἄκρον αὐτῶν Ἀκρόα. τὸ Ἀκρόα
ἦρόν. ἔπειτα δ' Ἀκρόα ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς πα-
ρὸς, βίος καὶ ἀνέβηται, ἀ' λύκος διέφθρεν. οἱ
ἡ Θέμις ἀπὸ τῆς πόλεως ἐν οἷς ἐπὶ τῶν πόλεως. ἄλ-
λοι δὲ φασιν, ὅτι Τελαμῶν καὶ Πηλός, ὡς φη-
σιν καὶ τ' ἄρχαι εἰπον. τὸ βίβλίου, τὸν αὐτῶν ἀ-
δελοφόνον φῶνεν, ἦρον δὲ Φαμάθης τῆς Νηρηίδος
ὄντα, φθονῶντες αὐτῶν. ἡ γυνὴ Φαμάθης, πάλ-
οις ἐφάρμοι πόποις ἐπὶ τῆς βουσί τῆς Πηλῆας
καὶ οἷς περὶ τοὺς λύκων, ὅς ἐκείνη ἐλυμμήνη.
Θέμις δὲ καὶ δειθείσης, ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς πα-
ρὸς ἡ Φαμάθης. ἡ γὰρ δὲ εἰς τὸν βίβλίου,
καὶ θυρήσας πλατυτέρας. Σποινδορόπου.] τὸ
λύκου, καὶ τὰ πρὸς Λυκόφροντα, τὴν φασίνοιας τὰ ἀ-
πὸ τῆς Πηλῆας, ὡς εἰρήνη, ἡ τὸ διδόντες ἀ-
πὸ τῆς πόλεως ἐφάρμοι αὐτῶν τὸ ἀπὸ τῆς πόλεως.
καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουαλός, Ἰρόθρον, καὶ Εὐ-
ρύπλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἀπολ-
λόδαρος δ' καὶ αἱ λοιποὶ, οὕτω φασί. Γουαλός εἰς
Λιβύην λιπὼν τὰς ἐαυτοῦ αἰσ, ὅτι Κίνου φα πο-
ταμόν ἐλθὼν καπνικῆς, ὡς καὶ εἰρηφισί. Μά-
γνης δ' ἡ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ πάλιν τὸν Καφηνέας
σὺ πολλοὺς ἑτέροις δὲ φασί φησιν. Νεοπτό-
λεμος δὲ μετὰ τῶν ἡμερῶν περὶ εἰς Μολοσσί-
ας ἀπὸ τῆς μετὰ Ελένου, καὶ ὁ δὲ αὐτὸς τῆς πό-
λεως. τὸ δὲ Προθόου πάλιν τὸν Καφηνέας, ἐλ-
γναχθῆναι, οἱ αὐτοὶ πάλιν Μάγνης εἰς Κρή-
την ριπέντες ὄκισται. Τύμφρητος.] ὅρος Μι-
κίων. Αἰφροσίως.] πόλις Μηλιάων. Ἐχίονος
καὶ Ἰρος, πόλις Θεσσαλίας.

Αλλ' ὅτ' ἑπ' ἄλλη κῆρα κινήσῃ θεός,
 Λυγρὴν πρὸ νόσου συμφορὴν δαυροῦ μῦθος.
 Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥέθρα καὶ βραχύπολις,

Irum, Trachina, Perrhæbicam

Gonum, Phalanum, Olossonum arua:

Castanæam, insepultam in scopulis

Lugebunt ætatem lacerati.

Aliam verò post aliam Deus perniciem excitabit,

Difficiles ante reditum clades concilians.

Alium AEsari fluuius, & vrbs parua

Τραχίνα. Τραχίνα, πόλις Θεσσαλίας. Γόνον. ἡ λυγρὴν Γόνουσα, πόλις Περγαμοῦ. οἱ δὲ Περγαμοὶ, ἔθνος Ἡπειρωτικόν.

Φάλακες. ὁ Ολοσσὸν νῦν Ελασσὸν λέγεται. γήρας. γήρας, ἀρετή. τὸ γὰρ δὲ, καὶ μετὰ τῷ τ, ὡς χλωρὸς τῷ τ χλωροῦρον, ἀπ' αἵματος. ἐν τῷ μίτρω δὲ. καὶ Καστανία. πόλις Μαγνησίας τῇ Θεσσαλίᾳ. τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥέθρα.]

τὸν δὲ Φιλοκλήτην τῷ φότῳ τῷ Αλεξάνδρου δέξοντα τῷ ῥέθρα τῷ Αἰσάρου ποταμοῦ τῷ Κρότωνος, καὶ ἡ Κεῖμαστα ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰωνορείας καὶ Ἰταλικῆς γῆς. μετακληθεὶς γὰρ ἐκ Ἀθήνων Φιλοκλήτης ὑπ' ἐλλήνων, καὶ τῷ Ὀρφείᾳ, ὑπὸ Μαχάονος ἰατρῇ τῇ οφειλῇ πείσθη. καὶ δὲ ἐτέρους καὶ Διούσιον, ὑπὸν αὐτῷ ἐπέβαλεν Ἀπόλλων ὑποκίστεσθαι. καὶ ὅτε περὶ αὐτὸν ὁ Μαχάων, ὁ ὀπκιῦσας οἶνω, καὶ θεῖς βοτάνῳ ἰάσατο. ἐκεῖτο δὲ ἐν Ἀθήνῃ παρὰ τὸν διχθεὶς ὑπὸ ὄφρατος ὕδρου, τῷ καὶ χελύδρου λεγόμενου, ὅτε ἐκείσταιρεν ἐν χεῦσῃ τὸν κεχλωσμένον βωμὸν τῆς Ἀθηνᾶς. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι Χρῆσι νύμφῃ πῆς ἡρώδῃ ἐκεί τῷ Φιλοκλήτῃ, μὴ πεσόντις αὐτῇ σιγῇ δαίματι αὐτῇ, τῇ τῷ οργῇ ὑπὸ τῷ λεγόμενου ὕδρου ἐδήχθη. Ἐλένου δὲ τῷ Πελάμου πατρὸς μάντιος ὄντος, καὶ ἡ μόνου αὐτοῦ ἀλγίστης ὡς Ἑλλήσι, κατὰ φησὶν Ὀρφείᾳ τε ὡς Τρυφιδάουρος, ἡ ὡς φησὶ Σοφοκλῆς ἐν εὐρυθύμῳ, καὶ κατὰ φησὶν ὡς Ὀδυσσεύς, ὡς εἰπόντος μὴ ἄλλως ὡς Ἑλλήσι παρηγγίλῃ τῷ Ἰλίῳ, εἰ μὴ τὰ ὅσα τῷ Πελάμῳ ἐπέγχεσθαι, καὶ τὸν Ἀχιλλεύς

ὑπὸν Νεοπόλεμον, καὶ τῷ τὸν Φιλοκλήτῃ, ἡ γὰρ ἄπαντας. ὅπως δὲ ὁ Φιλοκλήτης ἀνίσταται αὐτῷ τὸν Αλεξάνδρου πρὸς πῆξιν, πῆξιν αὐτῷ παρὰ τὸν μὲν καὶ τῷ λαῷ χεῖρα, εἴτα τὸν δεξιὸν αὐτῷ ἐκβαλὼν ὀφθαλμὸν, καὶ τείνῃ τῷ πόδας βαλὼν, αὐτὸν κτείνῃ. μετὰ δὲ τῷ Ἰλίου πόρῃσιν Μενεδαῖς Φείδῳπτος τε, καὶ Ἀντίφωρος, καὶ οἱ Ελαφίνορες καὶ Φιλοκλήτης μετὰ Μίματος κενὴ ἐπλησθαι. εἴτα Μενεδαῖς μὲν εἰς Μύλον ἐλθὼν, βασιλεύει τῷ ἐκεί βασιλέως Γολυάνακτος πελοπονησίᾳ. Ἀντίφωρος δὲ ὁ Θεσσαλὸς εἰς Πελοπόννησον ἐλθὼν, χώραν κατασχὼν, Θεσσαλίαν ἐκατέσχε. Φείδῳπτος δὲ μετὰ Κῶν δέσποτις αὐτῷ τὸν Ἀδρίαν, εἴτα αὐτῷ Κύπρον, ἐκεί κατέκρινεν. Ελαφίνορος δὲ ὑποπτόμενος ἐν Τροίᾳ, οἱ σὺν αὐτῷ ἐκρίφοντες αὐτῷ τῷ Ἰόνιῳ, Ἀπολλωνίαν ὤκησεν τῷ ἐν Ἡπείρῳ, καὶ οἱ Τληπολέμῳ παρὰ Κρήτῃ. εἴτα ὑπ' αὐτῶν ὡθέντες αὐτῷ τῷ Ἰωνίᾳ ἐλακὸς νήσους ὤκησεν. ἐν δὲ Πινδαρῷ ἱστορίας δίδον, ὅτι οἱ Τληπολέμῳ ἀπεσώθη εἰς Ρόδον, αὐτῷ παρίδω. ὡς ἡ γυνὴ Τληπολέμου Φιλοζῶη μεγάλως δακρύουσα, ἀρξάντας ὅτι αὐτῆς ἀδριεῖτο, καὶ παῖδας ἡγορίζοντο, καὶ οἱ νικῶντες λυδοῖς φύλλοις ἐπέφοντο, οἱ δὲ Πρωπιάδας εἰς Πελοπόννησον ἀπαρτίφθη, πλησίον πεδῖος Κανάρου. Φιλοκλήτης δὲ ἐλθὼν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανίαν, καὶ πολεμήσας Λυκαῖαν πλησίον Κρότωνος καὶ Θωρυκίαν καὶ Κρημναῖαν κατωικεῖ. καὶ παῖδες αὐτοῦ δῖος, Ἀλφειὸς Ἀπόλλωνος ἱερὸν κήρει. καὶ τὸ πῆξον αὐτῷ ἀνέθετο, ὡς φησὶν Ὀρίων. ὅτε δὲ ὁ Φιλοκλήτης ἀναιρεῖται. παρὰ γὰρ τῷ παρηγγίλῃ τῷ Ἰλίῳ ἐκ

T. ij.

ἢ ἀμφυπότων γρυφίων. ῥαῖθ' ὃν λέγει, δὲ τὸ
ἔγκυλον τὸ πῆξον. δράκοντα δὲ, πὺν συελσμον
ἢ βελών, ἢ δὲ πῶ ἀφισὶν αὐτῶν θανατι-
φύων ὄντων, καὶ ἰάν γυόντων. γρυφίοι κυ-
είως οἱ μωλαῖοι ὀδόντες, καὶ οἱ ἦλοι. νῦν δὲ
τὰ βέλη φησί, δὲ τὸ δάκνεν αὐτὰ τοὺς πτερω-

σπορδαίους. λυροκτύπον, ἢ δὲ τὸ ἔλ' αἰδρῶν, ἢ
δὲ τὸ ἔλ' πῆξόν τι, ἢ δὲ τὸ πῶ καὶ ἔχει φιλεῖν,
ἢ τὸν μετὰ νδρῶς κτύπον ἐμποιοῦναι. τὰ δὲ
λυροκτύποι, αἱ δὲ δακνὴ πτερὸς τὸ δράκοντα, εἰ δὲ
αἰσπαπὴ πτερὸς τὸν λέοντα, ἢ πὶ τὸν

Περικλῆ.

Κρεθίς ὃ τὸ μῦθος ὀψεται δεδουπότος,
Εὐχέξ Αλαίου Παταρέως αἰαντόρων,
Ναύαθρος ἐνθα πτερὸς κλύδων ἐρβύχεται.
Κτενοῦσι δ' αὐτὸν Αὔσονες Πελλήσιοι
Βοηδρομιῶντα Λινδίων γρατηλάταις,
Οὐς τῆλε Θερμύδρου τὲ Κάρπαθου τ' ὄρων
Γλαήθας αἰθῶν Θρασκίας πέμψκύνων
Ξένω ἐποικλήσαντας ὀθνεῖαν κόνιν.
Εν δ' αὖ μακέλλοις σπικὸν ἔχχωροι μέγδμ

Crathis verò sepulcra mortui videbit,
Ergione templorum Alæi Patarei,
Vbi Nauathus effundit vndas.
Occident autem illum Ausones Pellenij
Auxilientem Lindiorum ducibus,
Quos longè à Thermydri Carpathique montibus
Errones feruidus mittet Thracias canis,
Peregrinam habituros alienam terram.
Macellis denique templum indigenæ magnum

Πατάρως. καὶ πατάρως, τὸ αὐτὸ ὄντιν. ὃν Πα-
τάρως γὰρ ὁ Ἀπὸλλων ἐν ἡμῶν, τὸ δὲ Πατάρως συλ-
κοπὴν, Αἰολιὸν ὄντι. καὶ Παταρέως δὲ ὁ Πα-
τάρως γεφύδριον, οὔτε πῶ ἐννοῖαν, οὔτε τὸ μέ-
γδμ λυμάνεται. ὁ Ναύαθρος. ποταμὸς ὄντιν Ι-
ταλίας. ἐκλήθη δὲ οὕτω καὶ ὁ Ἀπὸλλώδωρος, καὶ
λοιπῶν, ὅτι μετὰ πῶ Ἰλίου ἀλῶσιν αἱ Λαομέ-
δοντες θυγατέρες, Γριάμον ὃ ἀδελφὰ, Αἰθυλλὰ,
Ἀσυόχη, Μηδισκία, καὶ τῶ λοιπῶν αἰχμαλώ-
των ἐκείσε γερνῶν τῆς Ἰταλίας, ἀλαβούδωμαι,
πῶ Ἐλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπηρσαν, ὅ-
θεν ὁ ποταμὸς Ναύαθρος ἐκλήθη, καὶ αἱ ζωαῖ-
ες ναυπηγίδες. οἱ δὲ πῶ αὐτῆς Ἑλλῆνες ἀπο-

λέσταις τὰ σκάφη, ἐκεί κατῴκησαν. Γλαυέρ-
χος ὃ Ῥώμην ἔλ' αἰχμαλώτων Τρωϊκῶν, πῶ
συμβουλεύσασαι τῆς λοιπῆς, καὶ αὐτὴ τὰς ἑλ-
λων ὀλέσας. ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτως Κίτιται ἔλ'
αὐτῶν φησί, βοηδρομιῶντα Λινδίοις, συμμα-
χῶντας ὡς εἶπεν τῶν Ροδίοις. Λινδὸς γὰρ καὶ Ἰν-
λυσὸς καὶ Κάμιρος, πόλεις εἰσὶ Ρόδου, ἀπὸ ὧν
ἐχθρῶν Ἡλίου καὶ Ρέδης καὶ Ποσειδῶνος.
πλάνηται. ὅταν τοῖς δὲ γεφύρην, καὶ οὐ πλάνη-
ται. πλάνηται γὰρ τὸ πῶ μακρὸν ὄντι. δέχεται δὲ
ὁ ἰοπε καὶ τὸ μακρὸν, ὡς βραχὺ καὶ κοινὸν συλλο-
γῶν. αἰθῶν. Θρασκίας κύνων, ὁ δὲ πυρὸς Θεο-
μικός κύνων. λέγει ὃ τὸν Βορρᾶν, ἐπὶ καὶ Ὀμῆ-
τ. iiij.

ἤκουσι, ἢ πειράλαιοι, ἢ κατ' ἐμὲ κ' ἄνδρες | κτὲς ἔξελδόντες, καὶ φρυκτὸν δείξαντες, καὶ
εἰσελδόντες Ἑλλήνας ἐκείδω. ἐκλυδένους δ' | πῶς λοιποῖς Ἑλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κακίνοις
τῷ Ἰππου ὄρεα τῶν Τρώων εἴσω τῷ πείχῃ, νυ- | ἐλθοῦσι, τὸ Ἴλιον προήδῃ.

Εγχευς πεφεικῶς καὶ φάλαγγα θυρίαν
Πατρῶον ὄρκον ἐκτίνων ψευδόμετον,
Ὀν ἀμφὶ μῆλων τῶν δορυκτῆτων Τάλας
Πύργων Κομαθοῦς συμπεφυρμένων στρατῶ
Στεργῶ ξυνευῶν οὐνεκα νυμφουμάτων,
Αλοῖτῖν ἐτλη πλὴν Κυδωνίαν θρασὺν,
Ορκωμοτῆσαι, τὸν τε Κρητῶν Ἰεὸν,

Haſtam horrens & cateruam bellicam,
Paternum luendo iusiurandum periurum,
Quod de ouibus captiuis miſer,
Turribus Comathonis exercitu vaſtatis.
Vxoriam propter connubia,
Auſus eſt per Alcein Cydoniam Audacem,

Πατρῶον ὄρκον ἐκτίνων. ὁποῖοις ποινῶ
ἐξεί τιμ ψευδοῦμαι τῷ πατρὶς αὐτῷ Πανοπίως.
φασὶ γὰρ Μήτωρος ἔκ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, θυ-
γάτηρ Ἰωποδοκίης ἔκ Ροσφδῶν Τάφιος, ὅς τῃ λε-
βαί τῆς πατρίδος παῖς ἴσ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ε-
χινάσι νήσοις, Τηλεβοῆας ἢ Ταφίους ὠνόμασε.
Ταφίου δ' υἱὸς Πηρέλας, ὃν ἀνέστην ἢ ἀκατα-
ρχήνισον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἔς τ' αὖ ἐν τῇ κορυφῇ
αὐτῇ ἤχρησθ' ἀριζ' ὄρεα δὴν, ἔο' τμηθῇ, λυ-
αὐτῷ ἐχρεῖσται. πύπου τῷ Πηρελαίου θυγάτηρ
ἴσ' ἤρχε Κομαθῶ, ἔκ ἄρρενες παῖδες, Χρό-
μος, Τυραννος, Ἀμπελος, Χερσιδάμας, Μήτωρ,
Ευώρης, Ἡλεκτρυῶνος βασιλίδοντος σὺν τῇ θυ-
γατρὶ ἀνὰ τοὺς Ἰλίου Μυκητῶν, ὧν παῖδες, Ἀλκμήνη
μὲν θυγάτηρ, υἱοὶ δ' Ἰστραπιδάτης, Γοργόφωνος,
Φιλώνυμος, Κελαμειός, ἔκ ἐπ' αὐτοῖς, ἔκ Δικυμνίου
νόθος ἀπὸ Μιδείας Φρυγακίης ἤλθον πατρὶς αὐ-
τῶν τὴν Ἡλεκτρυῶνα, εἰς Μυκῆνας, Τάφιος καὶ
οἱ Πηρελαίου παῖδες, ἀπαγοῦντες τὸν βασιλέα
Μυκητῶν. Ἡλεκτρυῶνος δ' ἡμὲρ ὁρῶντος αὐ-
τῆς, ἐλάσαντες βόας αὐτῇ ἀπὸρχετο. συμβα-

λόντων δὲ τῶν Ἡλεκτρυῶνος παίδων ἐκείνοις,
πάντες ἀνέρεθον, σπένδοντες ἐκ μὲν τῶν Ἡ-
λεκτρυῶνος παίδων Δικυμνίου, ἐκ δ' τῶν Πη-
ρελαίου Εὐώρης. οἱ δ' Τάφιοι παῖς βόας ἐλά-
σαντες, Πολυξένῳ τῷ Ἡλῶν παρέδοντο βα-
σιλῆϊ. Ἀμφιτρυῶν δὲ ὄρεα Πολυξένου λα-
βὼν, ἦλθον εἰς Μυκῆνας. Ἡλεκτρυῶν δὲ δέ-
λων ἐκδικῆσαι τοῖς πατρίσιν, ὄρεα δὴν Ἀμφι-
τρυῶνι πλὴν θυγάτηρα καὶ τὴν βασιλείαν,
στραπύεν ἐμελλε Τηλεβοῆας. ἐν δὲ τῷ αὐ-
τῶν ὄρεα λαμβάνειν παῖς βοῶν, μιᾶς πλην δι-
σῆς, ἀφείδ' ἐπ' αὐτῷ ῥόπαλον Ἀμφιτρυῶν,
αἰεῖλεν αὐτὸν, ὁποῖον δὴν ἐκ τῶν κείων τῶ
ροπαλου καὶ πληξάμενος αὐτόν. ἔθεν ὁ Σθένε-
λος Μυκητῶν δίδωσας αὐτὸν τὴν Ἀμφιτρυῶνα,
βασιλίδει Μυκητῶν ἢ Τίρωτος. αὐτὸς δ' ὁ Ἀμ-
φιτρυῶν ὄρεα Κρέοντι ἐν Θήβαις τῷ φόνι κα-
ταΐρε. καταρθεῖς δ' αὐτῷ Κρέοντι, ἔκ Κεφάλου ἔ-
κ Πανοπίου, καὶ Λυκόφρονος, καὶ σὺν ἐπαύροις παῖς Τα-
φίων νήσοις πολεμῶν, ἐλθὼν ἐκ τῆς δύνατος, ἔως ἐρε-
θεῖσα Ἀμφιτρυῶνες ἢ Κεφάλου Κομαθῶ,

ἡ Πιπερελάου θυγάτηρ, ἀπέτιμε πλὴν τῷ πατρὶς αὐ-
τῆς Πιπερελάου χρυσὴν πέλα, καὶ αὐεῖλεν αὐτόν.
Ζῶν δ' Ἀμφιτρυῶν ταῖς νύσσις, Κεφάλῳ δίδωσι.
ὅς οἱ κήσας ἐν αὐταῖς, Κεφαλλίωται αὐτὰς ἐκεί-
λεσσιν, ἃν γαυὴ τῇ πατρὶς Ταφίους μάχη, παρὲς τῆς
συμβολῆς τῷ πολέμου, φησὶν ὁ Λυκόφρων, ὅτι ὅρ-
κωσεν ἅπαντας Ἀρεα καὶ Ἀθλιῶν μηδὲν ἄπο-
κρύψειν ἢ λαφύρας, μόνος δὲ παρὰ τὰς πό-
λεις ὁ Πανοπίς, καὶ κρύψας τὴν ἢ λαφύρων, πύ-
του ἔνεκα δὴλόν παῖδα τὸν Ἐπειὸν ἐξήντησεν.
ἀμφὶ μῆλων.] ἄπο μέρους ἡβηκῆμαται ὄλων,
ὡς καὶ Ἡσίοδος, μῆλων ἔνεκ' Οἰδίπδου. ἀπὲρ τῷ
πλοῦτι καὶ βασιλείᾳ τῷ Οἰδίπδου. Κομαι-
σοῖς.) Κομαιθῶ θυγάτηρ Πιπερελάου, ἡ δὲ ἐξ-

δεῖσα Κεφάλου, πρὸς ἢ μετ' Ἀμφιτρυῶντος
παρὸντα πλὴν πόλιν καὶ τὸν πατέρα τοῖς πλε-
μοῖς. τὸ φησὶ σερροξυμδύων ἔνεκα νομφου-
μάτων. ἢ ἐκλήθη ὅντως παρὰ ἢ γάμων
Ἀμφιτρυῶντος καὶ Ἀλκμίδους. καὶ γὰρ δὴ πλὴν
αἰτίαν τῷ γάμου τῆς Ἀλκμίδους, ἐμνησθῆναι ὁ πολέ-
μος. ἀλλοίως.) Κυδωνία, καὶ Θερσῶν, ὅτι θύεται
Ἀθλιῶν. ὡς καὶ Ἀρτέμιδος Δίκτυον παρὰ
Κρητὸν, οὐ πρὸς παρὰ Θερσῶν, Ὁρτωσία παρὰ
Ἀρκάσιν, ἄπο ὅροις Ὁρτωσίου Λακωνικοῦ.
Κρήτων.) ἢ Ὁρτωσίας, ἄπο μίας πόλεως οὕτως
καλουμένης. παρὲς δ' τοῖς Ἐπειοῖς ὁ Ἀρης, ὅτι
πολεμικοὶ τὸ παλαιὸν οἱ
Θερσῶν.

Κανδάον ἢ Μάμερτον ὀπλίτῃ λυκόν,
Ομητρὸς ἐν τῷ δελφύος συγγενὴ μάχῃ
Στήσας ἀρεγμοῖς παρὲς κασίγνητον χερσίν,
Οὐ πῶ τὸ Τιτοῖς λαμπαρὴν αὐγάζων φάος,
Οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδίνης ἀλγεῖν ἀνέγκων.
Τοι γὰρ πόποι φύξηλιν ὑδρωσὶν ἀσπρόν,
Γύκτιν μὲν ἐοδὸν, πῶν δ' ἐν κλόνι δρόσ,
Καὶ πλεῖστα τέχνης ὠφελήσασθαι φρατὸν,
Ὅς ἀμφὶ Κίτῳ καὶ Κυλιστάρνου γαῖος
Ἐπηλὶς οἴκῳ τῇ λενάσεται πάτῃ.
Thraciarumque deum Candaum Mauortem
Armatum lupum iurare,
Qui in matris utero pugnam tristem
Peregerat manuum pulsibus aduersus fratrem,
Cum nondum Solis claram vidisset lucem,
Nec effugisset laboriosi dolores partus.
Quapropter dii timidum creantur fetum,
Pugilem bonum, timidum autem in hastæ strepitu,
Et arte plurimum exercitui utilem:
Qui iuxta Cirin & Cylistarni latites
Aduena procul à patria deget.

Κανδάον.] ὅτι τῶν Ἀρεῶν, παρὰ τὸν δελφύον
καὶ καί. Μάμερτος.) ὁ Ἀρης ὅστις ἢ δὲ λέξις

Ρωμαϊκῇ, ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτως, ἐπὶ Ἐρεσίδος τοῖς
λοιπῶν, καὶ Ρωμαϊκῶν γράφει. Ρωμαῖοι γὰρ
τοῖς

τοὺς πολέμους μαμρτοὺς καλοῦσιν, ὡς ἰσπεῖ
 ποὺ ἡ Διῶδρος, ἢ Δίῳ. οὐ γὰρ ἀκριβῶς μέ-
 μνηται. γράφει γὰρ οὕτως· Μεσσηνίους κα-
 τὰ βαίτας τοὺς ὑποδείξαντας αὐτοὺς, κατέχευ
 Μεσσηνίαν, καὶ Μαμρτοὺς ἑαυτοὺς ὠνόμασαν, πυ-
 τίσι πολέμους. Μαμρτοὺς γὰρ ὁ ἄρῃς παρὰ
 Ρωμαίοις καλεῖται. καὶ Κυρίως δὲ παρ' αὐ-
 τοῖς, ὡς φησὶ Γλούταρχος. ὁ μὲν γὰρ ὀνόμα-
 τας, ὁ ὀνόμας τῆς μητρίδος δελφύος καὶ μή-
 τρας, συμβαλὼν μάλιστ' ἀδελφῶν αὐτῆς κί-
 σσωνι. οὗτοι γὰρ Φώκου καὶ Ασεροδίας ὄντες

ἦτοί, ὃν τῇ μητρικῇ γαστρὶ διημαχέσαντο, ὡς
 καὶ Φαραῖς, καὶ ὁ Ζαραῖς, καὶ Προῖος καὶ Ακρίσιος
 οἱ Ἀβαντες. Τίτις] τῆς ἡμέρας, ὡς φησὶ καὶ
 Καλλίμαχος.

Τόφρα δ' ἀνίσχισι βοῶντος λόφον ἔρρεπ
 Τιτώ.

πόποι.] οἱ θεοὶ, ὃν καὶ πολλάκις, ὡς πόποι πινέ-
 παρ' Ὀμήρου, ἀπὸ τῶν ὡς θεοὶ ἠκούσαν. ἡ δὲ λέξις
 Δρυόπων. τὸ ἵδωσαν, οὐ τὸ ἀνδραῶν ἐποίησαν,
 ἀλλὰ τὸ ἀνδρὰ ἀπλῶς ἐποίησαν Κίτας καὶ Κυλί-
 σαρνος, ποταμοὶ εἰς Ἰταλίαν.

Τὰ δ' ἔργα λεία τοῖσι τετρίκτας βρέτας
 Τόξ' ἐπὶ πότ' ἐλχόροισι μέρμερον βλάβειν,
 Καπερώσῃ Μυνδίας αἰακτόροις.
 Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα,
 Πλαγκτοὶ μολόντες, ἔνθα Λαομέδων τριπλάς
 Ναύτας ἔδωκε φοινδοδάμαντος κέρας,
 Ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένος,
 Τηλοδ' ὡς θεῖναι Σηροῖν ὠμησῆς βορρῆν,
 Μολόντας εἰς γλῶσπερον Λαιτρυγόνων,
 Οπου συνοικεῖ δαφνίης ἐρημία.
 Αἱ δ' αὖ παλαιὰ τοῦ μητέρος Ζηρυθίας,
 Σηκὸν μέγαν δείμαντο δωτίνην θεῶν,
 Μόρον Φυρῶσσαι καὶ μονοικήτοις ἑδρας.
 Ὡν δὴ μίαν Κριμασὸς ἰνδαλθεῖς κινί,
 Εἰδυξέ λεκτέρις ποταμός. ἡ δὲ δαίμωνι

~~~~~

Instrumenta verò, quibus fabricando statuam
 Dabit olim indigenis vafram noxam,
 Myndiæ templo dedicabit.
 Alij Siculorum inhabitabunt terram,
 Errones cò delati, vbi tres Laomedon
 Nautis dedit Phœnodamantis filias,
 Balœnam pascensibus stimulat claudibus,
 Procul exponendas feris crudelibus,

V. j.

Progreſſis in occidentalem Laſtrygonum terram,
Vbi larga viſitur ſolitudo.

Illa porro matri Luſtatoris, Zerinthia
Templum extruxere magnum, donum dea,
Mortem cum effuſſent, & ſedes ſolitarias.
Harum vnam Crimiſſus aſſimilatus cani
Lecto iunxit fluius, cui illa

Βρέτας.] τὸ αἰθρώπιον ἔδωλον, ἢ ἡ εἰκὼν,
ἡ δὲ τῆς βροτῆς ὁμοίον ἔστι. οὕτως ὅτι βρέτας κα-
ταχρηστικῶς πὲν Δούρειον ἵππον φησί.

Σικανούς.] Ζηνὲς τοὺς Σικελίους ἐδίδξαντο πάν-
τας. ἄλλοι δὲ μέγας Σικελῶν τὴν Σικανίαν
φασί, πόλιν οὕτως καλεῖται Ἀκραγανθίους καλεῖται.
καὶ αὐτοὺς δὲ ὁ Λυκόφρων οἶδε τὸτο λέγειν, καὶ μ-
νησθεὶς Γουνοῦσαν. τὸ δὲ Σικανῶν πλάκας, καὶ θη-
ροχλάην σπῆλον. ἀπαριθμοῦντο γὰρ ταῖς πόλεις
τῆς Σικελίας, καὶ τοὺς τόπους, φέροιται καὶ τὴν Σι-
κανίαν. Φοινιδάματις κόρας.) Φοινιδάμας
ἦν Τρώες, καὶ οὗ κατ' ἀρχαίαν ἐφημερίαν, σινεού-
αδιν τοὺς Τρωσὶν ἐκθρῖναι τὴν Ησπέρην τὴν κή-
τει, ἡ λαβούλινος καὶ ἡ Σικανίαν αὐτὴν ἡν
την ἡν, μὴ αὐτοὺς ἐκθρῖναι. καὶ ἐπεισὶ τὸ πε-
πιηκέναι. ὁ δὲ Λαομέδων μωλοῖται τῇ Φοινο-
διδάματι, ἡ δὲ αὐτὴν Σικανίαν ἐκθρῖναι αὐτῆς
ἐν Σικελίᾳ, ἡν οἱ τοὺς βροτῶν ἡμιόμοιοι, καὶ γὰρ
μὴν Ἀφροδίτης ἐσώθησαν. ὡς τῇ μῆτι καὶ ὁ
μοιωθεὶς, ὁ Κεῖμιστος πταμὸς ἐμνήθη. καὶ

ἐγέρνησε τὸν Αἰγέτω, ὃς ἐκείσε τρεῖς πόλεις ἐν
Σικελίᾳ, τὴν ἀφ' ἑαυτῶν Αἰγέτην, καὶ Εὐρυκίαν, καὶ
Εὐταλλίαν, ἢ Ἀγέτην, ἀπὸ τῆς ζωακῆς τὴν ἔγρη-
μα, Στύλῃ γὰρ ὠνομάζετο ἡ πύργος τῆς. ἡ καὶ
δὲ τοῖς συμφοραῖς.) ταῖς ἐνεκα τῆς μέλειν διδο-
σαι τὴν Ησπέρην δόρπον καὶ δέειπον τὰ κῆτει. εἰ
γὰρ καὶ οὐ κατεβρώθη, ἀλλ' οὐκ ἐξέπρη. Ησπέρης
δὲ αὐτῇ ἐσπῆν ἀνελών τὸ κῆτος. Λαοφυρῶ-
τες.] οἱ νῦν Λαοῦνοι. εἰσὶ δὲ ἐν Σικελίᾳ, ὡς Λα-
ροῦσαν, ἡ ἀρχαίως αὐτῶν ποταμὸς, διὰ τὸ ἀνέ-
λεϊν τοὺς Οδυσεὺς ἐταίρους. ἢ γὰρ ἦσαν εἰς τὸν
ἐξοὺς ὑποδέρχονται. παλαιότης.) ὁ Εὐρυκίαν, ὡς εἰπο-
μεν, ἡ δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, παλαιότης
καὶ πάντα θλῶς. π. ὅτι ἐξήσαντο. αἱ δὲ τῆς μνή-
της Εὐρυκίαν Ἀφροδίτης, τὸ καὶ καταλαβόντες τοὺς ἐ-
ντας, καὶ ἐκείνη δὲ αὐτῶν τῇ θεῷ, φυροῦσαι τὸν γά-
ναπον. καὶ μοιχοκοίτης ἔδρας.] καὶ ταῖς κα-
θ' ἑαυτῶν, καὶ ἀφροσύνης τὰς ἐν ἐρήμῳ, ἐν ἡμίονοις
τὴν εἰκασίαν εἶχον ἢ ἐν ἡμιόμοιοις. ὁ δὲ καὶ συζυ-
γίας αὐτῶν, εἶχον τὴν κοίτην, καὶ τὴν διήκην.

Τῷ θηρομύκτω σκύλακα γυνῶν τεκνοῖ

Τελιστῶν στυοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων

Ὁς δὴ ποδηγῶν πόρρον Ἀγχιόστου νότον

Ἀξὶς τελέφρον νῆσον εἰς ληκτηρίαν.

Τῶν Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυοδολογῶν.

Αἰγέτα τλήμων σὺ δὲ δαυμόνων φραδαῖς

Πένθος μέγιστον, καὶ δι' αἰῶνος πάτρας

Ἐσται, πυρὸς ῥιπαῖον ἡδαιωμένης.

Μόνη δὲ πύργων δυσυχεῖς καὶ αὐτοκαφάς.

Νήπαυσον αἰάζουσα καὶ γαυρόν.

Δαργινάξεις, πᾶς δὲ λυγρὰν λεῶν

Κάλχας ὀλῳήαν Σισυφείας ἀνείθμων
 Κεῖται, καί εἰ μάστιγι γρηβύλη τυπείς,
 Ρεῖθροισιν ὠκείῃς ἐνθα μύρεται Σίνις
 Ἀρδων βαθείαν χονίαν παγκληρίαν.
 Πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίου δυσδάμονες
 Δείμαντες, ἀλγύνουσι Λαφρίαν κόρην
 Σάλπιγχα, δηώσαντες ἐν ναῶ θεᾶς,
 Τοὺς παρὲς θ' ἔδεθλον ξουχίδος ὠκηκότας.
 Γλιεύας δ' ἀγαλμα τῆς ἀναμμάκτοισι μύσει
 Στυγρῷ Ἀχαιῶν εἰς ἰάονας βλάβει
 Λύσσων, φόον τ' ἔμφυλον ἀργαύλων λύκαν,
 Οπὲρ θανὼν λήταρχος ἱερείας σκύλαξ
 Γραῖτος κελαινῷ βωμὸν αἰμάξει βρότῳ.
 Ἄλλοι δ' ὡρεσθῆναι δυσβάτους Τυλλησίοις,
 Δίνου θ' ἀλισμῆκτοιο δφραῖαν ἀκρόν,

~~~~~

Calchas, grossorum Sisyphius multarum,
 Iacet, caput flagello percussus rotundo:
 Vbi celer strepit Sinis,
 Profundam irrigans Choniæ regionem.
 Urbem verò similem Ilío miseri
 Condentes, dolore afficient Laphriam virginem
 Tubicinam, perdentes in Deæ templo
 Xuthidas, qui sedes prius tenuerant.
 Tum statua pupillis incruentis conuiuebit,
 Diram Achiuorum in Ionas cladem
 Videns, eadēque gentilem luporum agrestium,
 Quando mortuus flamen, sacerdotis catulus,
 Primus nigro cruentabit aram sanguine.
 Alij montes inuios Tullestios,
 Linique maritimi iugosum promontorium,

Σισυφείας. Ἰό σφός ἀνείθμων, ἐπὶ καὶ ὁ Σί-
 συφος σφός καὶ πανερητότας. Μεσορὴν ὀλῳ-
 ῶν, φηλήκων, σύκων, ἔξω δὲ, ὅπασιν εἶπεν.
 Κάλχας ὀλῳήαν. Ἰπάλιν ἀναλόγουται ληρωδεῖ
 χράτων. οἷος γὰρ ὁ Κάλχας, ὃν λέγει ὁ Μόψος

ὅτι, ὅς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντῆς τῆς Τειρεσίης. ἔχῃ ὁ
 Ἀργεῖος Μόψος, τὸ Ἀρπύκευ καὶ Χλωρίδης τὸ
 Ορχιδροῦ θυγάτης, ὅς καὶ διχθεῖς ὑπὸ ὄφεος,
 ἐν Διὶ πελθεῖ, καὶ δάπνεται ὑπὸ τῷ Ἀργεῖ-
 οῦ, ὅτι οὐκ ὁ Μόψος, ὃν λέγει ὁ Ἀπόλλωνος ὅς ἐστι

Μαντις, ὃν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας ὄκει, ἡ κατὰ π-
 ρας ἐν Κιλικίᾳ, ἡ μὲν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς ὅπως φησὶν,
 ἀλλὰ περὶ τῆς τούτης πατρίδος ἡ διαμάχο-
 μαί, ὅτι ἀνακλούσας, καὶ ἀναγνώσας φησὶν, οὐ
 μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ ἐαυτῇ, ἡ μικρὰς τὸν
 αἶθρα αἰπᾶμαί, ὡς γὰρ φησὶν ὁδογράφος. πρὶν γὰρ
 εἶπε τὸ Θέοισιν Κάλχαντα παρ' αὐτῆς ἡ Πηνελόπει-
 αι, καὶ ἀποδοῦναι, ὡς πάντες φασί. μετὰ γὰρ
 τὸ Ἰλίου πύρρησιν, Κάλχας, Λεοντείς, Πολυπί-
 τες, καὶ Ποδάλεριος ἐν Ἰλίῳ τῶν αὐτῶν ναῶν ἀπολι-
 πόντες, περὶ πορεύονται εἰς Κιλικίαν καὶ Κολο-
 φῶνα, καὶ κατενέοντο πρὸς τὸν Μόλφον, ὅπου
 καὶ ἡ Πηνελόπειαι καὶ πρὸς Κάλχαντα θάπτοιεν.
 ἐλθόντες γὰρ ἐρώσας, Κάλχας τῷ Μόλφῳ εἶπε, πόσους
 ὁλώθεις ἔχῃ, ὅς, ὡς φησὶν, τὸ ἀληθὲς εἶπε, μυ-
 ρίοις ὁλώθεις ἔχῃ καὶ μεδίμνους ἑνα, καὶ ὁλωθὼν
 ἑνα. Μόλφος δὲ Υἱάνης ὅτι πόνου ἐρώσας, ἤρετο πό-
 σους χοίρους ἔχῃ καὶ χασμούς, καὶ πότε τέξῃ. Κάλ-
 χας δὲ μὴ ἀποκρινάμενος, αὐτὸς πάλιν ὁ Μόλφος
 εἶπε, δέκα χοίρους ἔχῃ, ὡς ὅς, ἄρρεν. τέξεται δὲ
 καὶ τὸ αὐτὸν. ὅς, φησὶν, Κάλχας ἀδυσμύσας πε-
 λυτῇ. Πολυπίτες δὲ Λεοντείς μετὰ τὸ θάψαν-
 αὐτὸν, μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀναχέρονται. ὕστερον
 δὲ ὁ Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίονος, ὑπὸ χιμῆρα βω-
 δεῖς κατὰ πᾶς, καὶ τὴν Λυκόφρονα ποιεῖς τοῖς
 πόσις, ὅς, ὡς φησὶν ὁ Μόλφος, ἀπερίφη, καὶ ὑπὸ
 τῆς βασιλείας, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαυικῆς,
 ὡς φησὶ, μονομαχίας, καὶ ἀμύλων
 ἀπέκταναν καὶ ἐπάφθον παρ' ἐκάτερος μέρ-
 ος τῆς Μεγάρας πόλεως. εἶν δὲ καὶ Μεγάρους πο-
 ταμὸς ἐν Σικελίᾳ, ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι Ἀμφίλοχος
 τὸ κληθὲν Ἀγρός Ἀμφιλοχίων πλησίον Ἀκαρνα-
 νίας κατὰ πᾶς. αὐτὰ μὲν εἶπε περὶ τὸ Μόλφον πο-
 τῆς, ὅς, ὡς φησὶν τὸν Ἀγαμέμνονος Ἰλίου πύ-
 ρησιν, καὶ αἶψος πελὶ τῆς γένεσις τῆς Κάλχαντι-
 αὐτῆς δὲ μονομαχίας, Ἀμφιλόχῳ αἰνέσας. καὶ δὲ
 ὑπὸ Ἡρακλέους φησὶν αὐτὸν αἰνέσας. πῶς
 γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους αἰνέσας, πάλιν ζωοῦται,
 καὶ αἶψος γίνεται Κάλχαντος πελὶ τῆς, ὅς, αὐτὸς
 πωναίρεται Ἀμφιλόχῳ τῷ Ἀλκμαίονος πα-
 τέρει. αὐτὰ πάντως ἀναγὰς. περὶ γὰρ τῆς στρα-
 τίας Ἀγαμέμνονος, πολλῶν ὥστερον ἐν Οἴῳ ἐπελύν-
 σεν Ἡρακλῆς. ὅς, φησὶν ὁ Λυκόφρων μετὰ δὲ τῆς

ἀληθείας, ἡ τὸ πρῶτον περὶ τῆς, ὅς, φησὶν
 φησὶ τὴν ἱστορίαν. Ἡρακλῆος τῆς Γηρυόου βοῆς
 ἐλαύνοντος ἐξ Εὐρυθείας, καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαν-
 τα τὸν πρῶτον, ἡ τὸν Μόλφον, ὑπὸ πᾶσι ἐλθόντων καὶ τῆ-
 μνον, συνέβη ἐρωτῆσαι πόσις ὁλώθεις ἔχῃ ἡ ἐ-
 εινός. πρὶν δὲ εἰπὴν, δέκα μεδίμνους καὶ ἑνα ὁ-
 λωθὼν, ὡς φησὶν δὲ δυνάσται χωρῆσαι ὅτι πρὸς τὸν
 τῷ μεδίμνῳ, τὸ δὲ Ἡρακλέους πολλὰ βία ζοι-
 νῶν τὸν περὶ τὸν ὁλωθὼν ὅτι Πηνελόπειαι μεδίμνῳ,
 καὶ μὴ δυνάσται, ὁ Κάλχας αὐτῇ κατεπέλα. ἐν
 πατρίδας κοινύλων, ἀπέκτεινε, καὶ ἔταψα περὶ τῆς
 ἐλθόντων. ἐλθόντες δὲ καταχρηστικῶς ἐλθόντες ἡ ἀ-
 χρία σικῆ, ὑπὸ Εὐρινοῦ πύλεως Δωκεῖς φαύλα
 σῆκα ἐχούσας. ἡ γὰρ Δωκεῖς, ὅς, πόλεις ἔχῃ, Κά-
 πνον, Βοῖον, Λίλαον, Κάρφαρον, Δρυοπιν, καὶ
 τῶν Εὐρινοῦ, ἀφ' ἧς ἡ καὶ τῆς φαύλας συ-
 καί. περὶ δὲ τὸ πρῶτον τὸ μεδίμνῳ καὶ τὸ ἀετμοῦ
 τῶν ὁλώθων ὅτι φησὶν εἶπεν. καὶ ὁδογράφος π-
 νῆς, μὴ εἰδότες δέκα μεδίμνους εἶπον αὐτοῖς.

μάστιγι γονύλη. τῇ χροσπλήκτῳ μάστιγι. λέ-
 γει δὲ τὸ κοινύλων, τῷ γρόνθῳ, ὅς, συνεστραμμέ-
 των τῶν δακτύλων τῆς χροσπλήκτῳ δίδεται. καὶ περὶ
 τῆς δὲ δολοῦ.] Ἰωνες, ἡ γὰρ Ἀθηνᾶοι, περὶ τῆς
 Τρωϊκῶν ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν, ὡς φησὶν περὶ Σί-
 ειν. μετὰ δὲ τῶν Ἰλίου πύρρησιν φυγόντων καὶ
 Τρώων εἰς Ἰταλίαν, Κροτωνιάταις, οἱ καὶ ἀχαιοὶς
 λέγῃ, βοηθήσαντες τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ τοῖς φυγόν-
 σι Τρωσὶ, στρατιούσι μετ' αὐτῶν καὶ τῆς Σιελίδος,
 καὶ πάντας τοῖς Ἰωνας τῶν Ἀθηνᾶς ναφ κα-
 ταφυγόντας αἰετλόν, μετ' ὧν συναντήσαντες καὶ τὸν δ
 ἱερέας τῆς Ἀθηνᾶς περὶ δὲ ὀνόματι Διήταρχον,
 ζωακίαν ἐνδεδιδόσαν. διὸ καὶ Ἀθηνᾶς ὀργισθεῖσα
 ἔμυσεν, τὸ μὴ βλέπειν. ἀχαιοὶς λέγῃ τῶν Κροτω-
 νιάταις, οἱ πρὶν συνεμάχησαν τοῖς Τρωσὶ, καὶ αἰε-
 λον τοῖς φησὶν καὶ τὸ καὶ τῶν ἐν τῇ Σιελίδι Ἰωνας,
 οἱ καὶ ἐμφύλοι εἶπεν. ἐπεὶ δὲ οἱ τε Ἰωνες καὶ
 Κροτωνιάταις ἀμφὺ ἑλλήες ἦσαν. οἱ δὲ Τρᾶες
 συλαβόντες περὶ Κροτωνιάταις, ἐχρήσαντο περὶ
 ἐν Σιελίδι Ἰωνας, καὶ αἰετλόν αὐτοῖς. Διήταρχος,
 ὁ δημόσιος ἱερεὺς. Διήταρχον γὰρ τὸν δημόσιον λέγεται,
 ἡ ὄνομα κύνειον. Τυλλήσιον. ὅρος καὶ π-
 λης καὶ δρυμὸς ἐν Ἰτα-
 λίᾳ.

Ἀμαζόνες συλκῆρον ἀρσονται πέδον,
 Δούλης ζωακίος ζεύγλας ἐνδεδιδόσαν.

V. iij.

Ἡ χαλκομήθευ θήσων ὀτρηροῦς κόρης
 Πλανήτην ἄξει κῶμα παρὲς ξένω γόνυ,
 Ἡς ἐκπνεύσας λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπεί
 Γίγηκομόρφω πότμον Αἰτωλῶ φθόρον
 Τόξῃ, πρᾶφνικι φοινίῳ τετμημένῳ.

Amazonis hereditariam terram conscendent,
 Seruæ mulieris excipientes iugum,
 Quam balthæo cinctæ aneo famulam impigræ puellæ
 Erronem ducet vnda in externam terram:
 Cuius ultimum expirantis perfoctus oculus
 Mortem simiformi perniciosam AEtolo
 Adferet, hasta cruenta secto.

Ἀμαζόνος συγκαληρὸν πέδον.] συγκαληρῶσαι
 πόλιν καὶ γὰρ τῇ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἢ πρὸς πό-
 λιν ὁμωνύμως τῇ Κλυσσίδι Ἀμαζόνι Κλήτῃ,
 ἐκλήθη. ἢ δὲ Κλήτῃ ἢ Ἀμαζόνι Ἰφιδῇ ἢ Πεν-
 θεσίλειᾳ, ἢ πρὸς μαζούσαι, ὅτι τέθηκεν ἐν τῇ
 Τροίᾳ ἢ Πενθεσίλειᾳ, ἐπλάσσε κατὰ ζήτησιν
 αὐτῆς ἔξωθεν δὲ αἰέμοις, ἢ ἔλθεν εἰς Ἰτα-
 λίαν καὶ καὶ Κλυσσίδα πόλιν, ἐβασίλευσε ἥντιν
 ἔπειτα. ὅθεν δὲ αὐτῆς αἰ ἐκείσε βασιλεύουσα,
 Κλήτῃ ἐλέγροντο, καὶ ἡ πόλις Κλήτη, μετὰ τῇ
 πολλῇ γυναικὶ ὀτρηροῦς κόρης οἱ Κροτωνιά-
 ται, ἀνέλκον τὴν πόλιν βασιλεύουσιν Κλήτῃ
 ὑστέρᾳ. οὐδὲ γὰρ τὴν πόλιν κηρύσσουσιν, καὶ τὴν
 πόλιν ἠρέπτονται. ἢ χαλκομήθευ θήσων.]
 ἢ πρὸς Κλήτῃ, τὴν παρὰ τὸν Πλανήτην, ἄξει
 κῶμα παρὲς ξένω γόνυ, θήσων ἰσχυροῦσαι
 τῆς κόρης καὶ θυγατρὸς τῆς ὀτρηρῆς, ἢ τοῖς
 Πενθεσίλειᾳ, τῆς χαλκομήθευ καὶ πολεμι-
 κῆς, ἢ πρὸς Πενθεσίλειᾳ, λοῖσθον καὶ ἔραπον
 πνεύσας ὁ ὀφθαλμὸς πληγὴς, τὸ ξίφος καὶ ἔρα-
 πον πλάσσει τῇ Αἰτωλίας Θεοσίτῃ, τῷ μι-
 μοῦς μορφῇ ἔχοντι. τὴν τὸ ξίφος, πῶς τὸν φθό-
 ρον, ἢ πρὸς τὴν φθαρτικὴν, ἢ τὴν φθαρτι-
 κὴν, πτῆναι καὶ συγκατεῖναι αὐτῇ τῇ Θεο-
 σίτῃ, ἐκ πρᾶφνικι καὶ ἀντικαὶ φοινίῳ, ἢ ἐκ
 πρᾶφνικι τετμημένῳ, καὶ κοπίνῃ ὅτι φόνος,
 πρᾶφνικος δὲ ὅτι κτελέως, ἢ πλατῆτα σαιίς,
 εἶδα τοῖς νεοζύμοις ἀρπύξαι πρὸς αὐτὴν. καὶ δὲ
 τὸ δόρυ. ὁ ἄφρονος δὲ λέγειται τὴν ὁ Λυκα-
 φρων, ὅθεν τὸ δραστικὸν τὸ φρονήματος, καὶ ἀδ-

λον. ἢ ὅθεν τὸ ἀφρόνως τῆς γνώμης. δικαίᾳ γὰρ
 ἢ, ὥστε καὶ τὴν δραστικὴν ἀδραστὴν εἰς
 δικαίᾳ ἐλθόντα, ἐλπίσκει αὐτὸν μέσον τῆς πό-
 λεως, ἀδραστὴν εἶναι καὶ οὐ φρόνιμον. ὁ δὲ
 ὀτρηρῆς, ἀνέλεον αὐτῇ μετὰ ξίφοις.
 ἢς ἐκπνεύσας λοῖσθον.] οἱ μὴ εἰδότες φα-
 σὶν, Ἀχιλλεὺς ἀνελόντα Πενθεσίλειαν, μετὰ θά-
 νατον αὐτῆς ἐρεσθύναι, ἢς τοῖς ὀφθαλμοῖς
 ὁ Θεοσίτης λαθὼν ἐξάρουξεν. ὁ δὲ Ἀχιλ-
 λεύς ὀτρηρῆς, ἀνέλεον αὐτὴν, κατὰ πῦρ καὶ
 πληγὰς δόρυ. καὶ ἐμὲ δὲ, καὶ πρὸς λοι-
 ποῖς, κονδυλῶ, ἢ τοῖς νεοζύμοις. μηδὲ δὲ τὸ
 ἐξάρουξαι ὀφθαλμοῖς, ἀλλ' ὅτι αἰσχροῖς λό-
 γοις καὶ Ἀχιλλεὺς ἐπέβριπεν, ὥς δὴ δὲν ἐ-
 ράτῃς συγκατεῖναι νεκρῇ τῇ Πενθεσίλειᾳ, ἀν-
 τιστασιασάμενος γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκείνη, καὶ πολ-
 λάκις ἰπὸ αὐτῆς ἠττήθη, μόλις δὲ περὶ πα-
 ρεχθῆναι καὶ ἀνελὼν αὐτῇ, θαυμάζων
 ἐκείνης τὴν ῥώμην ὁμοῦ, καὶ τὸ καλὸς,
 καὶ τὸ νεαρόν τῆς ἡλικίας, ἐδάκρυε, καὶ
 πρὸς ἑλπίδας παρὰ τὴν ταφὴν ἀξιοῦν τὴν
 νεκρίδα. ἐφ' οἷς Θεοσίτης συμπλάττει, καὶ
 λέγειν μίξις ἀνδροῦ καὶ ἔρωτος, νεοζύμοις
 ἰπὸ αὐτῇ πληγὴς αἰσχεύεται. Διομήδης δὲ
 ὁ ἀνελὼν ἰπὸ αὐτῇ Θεοσίτῃ, χαλκῶς
 ἐνεκα τοῦτο, ἐν τῇ πόλιν ἐκείνῃ τὴν Πεν-
 θεσίλειαν, εἰς τὸν Στάμανδρον ἔβριψεν. πρὸς
 τὴν μορφῇ.] τῇ δυσμορφῇ Θεοσίτῃ, πῆχκος
 γὰρ ἡ μίμω, καὶ ὁ λεγόμενος παρ' ἰδιώταις ἀρ-
 κοζιανός.

Κροτωνιάται δ' ἄστ' ἐρσουσὶν ποτε,
 Αμαζόνος φθέρσονται ἀτρυμον κόριν,
 Κλήτιν αἶασαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.
 Πολλοὶ δὲ παρῶθεν γαῖαν ἐκ κείνης ὁδοῖς
 Δάφουσι περὶ λυγρὸν οὐδ' ἄτερ πόνων,
 Πύργους Διφραῖοισι Λαυρήτης ῥόνοι.
 Οἱ δ' αὖ Τέρηναν, εἶδα μυδάνη ποταμῷ
 Ωκίναρος γλῶ, φοῖβον ἐκ βροχίων ὕδωρ
 Ἀλὴ κακοκήσοις κέκνοντες πικρᾷ.
 Τὸν δ' αὖ τὰ δόλτερφα καλλιευμάτων
 Λαβόντα, καὶ ὅτ' ἐκ Λυκαρμάων ποτῶ
 Στρατηγὰν τιμω καρτερὸν Γόργης πόκον,
 Πῆλρ' Λιβύαν φάμμον ἄξουσι πνοαί,
 Θρῆσσαν, ποδῶσις ἐμφορευμένα λίνοις,
 Πῆλρ' ἐκ Λιβύας αὐτὴς ἐμπίπλων νότος,

At Crotoniata urbem populabuntur quondam
 Amazonis, intrepida interfecta virgine
 Clete, patriæ cognominis regina.
 Multi tamen prius terram ab illa mordicus
 Mordebunt præcipitati, neque impunè
 Turres vastabunt Laures filij.
 Alij rursus Terinam, vbi humectat aqua
 Terram Ocinarus, puram euomens undam,
 Incolent, errore graui fatigati.
 Secundas verò pulcritudinis partes
 Ferentem, & ex Lycormæis ortum fluentis
 Ducem aprum, robustum Gorges filium,
 Nunc in arenam Libycam ducent flatus
 Thracij, pedatis inuecti velis,
 Nunc ex Libya contrà ingruens Auster

Κροτωνιάται δ' ἄστ',] εἰποῦν ὅτι ὑστέροις
 χρόνοις ποτὶ οἱ Κροτωνιάται ὅτι στρατὸς αὐτῶν
 τῇ Κλήτῃ πόλει, τῶν τῶν περὶ αὐτοῦ, καὶ τῶν ποτὶ
 βασιλεύουσιν Κλήτιν αἰετοῦ, τῶν ὑστέραν.
 Αμαζόνος,] κόριν λέγει τῇ Κλήτῃ, οὐχ ἢ

πρὸς Γενθίσαια, ἀλλὰ ἢ ἐξ αὐτῆς μετὰ πολ-
 λαὶ θύματα. πολλοὶ δὲ παρῶθεν,] πολλὰ δ' ἐξ
 αὐτῆς καὶ περὶ τὸν τῶν γαῖαν πῶς ὁδοῦσι δά-
 κοιν. ὅτι τῶν τῶν περὶ αὐτοῦ ἐκείνης.
 καὶ δ' ἐκ κείνης περὶ λυγρὸν, ἢ περὶ σιγῆς

πίντες καὶ ἀμυρεθέντες. οὐδ' ἄπερ πόνων.]
 εὐδὲ χεῖρας καὶ ποὺ διαφράσσει, καὶ περὶ πόλιν
 τοῖς πύργους δηλοῦσι τῆς Κλήτης, οἱ γόνοι τῆς
 Δαυρήτης, ἦτοι οἱ Κροτωνιάται. Λαύρη γὰρ πό-
 λιν Κρότωνος, ὑπὸ Λαύροις θυγατρὸς Λακ-
 νίου, ἀφ' οὗ Λακνίου τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτή-
 ριον. αὐτὴ δὲ ἡ Λαύρη γυνὴ τοῦ Κρότωνος ἀφ'
 οὗ καὶ πόλιν Κρότων, καὶ Κροτώνη. οἱ δ'
 αὖ Τέρειναν.] ἔτεροι τὴν Τέρειναν πόλιν Ἰτα-
 λίας κατεκλήσουσιν ἐν πλάνῃ. πικρὰ, ταλαπυ-
 ροῦμοι, ἐνθα παρὶ τὴν Τέρειναν μυδαίνει καὶ
 ἀρδύει τὴν γλῶττον ὁ Ωκίναρος ποταμός, ἐκ-
 τεστότων καὶ ῥέων ὕδαρ φοῖτον καὶ καθαρόν.

τὸν δ' αὖ τὰ δ' Ὀπερεῖα.] πὺν δὲ Νιρέα πὺν
 Χαρόπου καὶ Ἀγλαίας, ὡς δεῦτερον οἶτα, παρὶ
 τὴν καλὸς τὸ Ἀργαῖος, καὶ πὺν Ὀσάντα πὺν Ἀν-
 δράϊμοντες καὶ Γόργης τῆς Οἰνέως θυγατρὸς
 παῖδα, πὺν ὑπὸ τῆς Λυκίου τῆς Βύλιου πο-
 ταμοῦ Αἰτωλίας ὑπαρχοντα. πῆ μὲν ὁ βορρᾶς
 πένων εἰς τὴν Λιβύην ἄξει· ὁ δὲ Λιβύης πάλιν
 ἀντιπένων ὁ νότος, ἄξει εἰς Ἀργυρίνους, καὶ
 εἰς τὰ Κεραυνία ὄρη, ἐνθα οἰκῶσι, παρὶ τὸ
 Λακμωνίον ὄρος, καὶ πὺν Αἰάντα ποταμόν. ὁ
 Κεραῖος δὲ ὁ γαίτων τῆς Αἰάντος ποταμοῦ, καὶ ὁ

Χαῖρος ὁ γαίτων τοῖς ὄροις καὶ ὁρατοῖς τῆς Μυ-
 λακῶν, δέξεται στωοίκοις ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς
 ὑπὸ Κόλχων κλειθείσας, καὶ ὑπὸ ποίων Κόλ-
 χων οἱς ἡλλαφίταις ἐστὶν τῆς εἰσόδου θυγατρὸς
 Μινδείας ὁ Αἰήτης, ὁ βαρὺς ἡγεμὼν τῆς Αἰας
 πόλεως τῆς Κορίνθου τῆς Αἰήτης ὁ αἰὼν τῆς Εἰ-
 δύας. Εἰδύα γὰρ ἡ μήτηρ Μινδείας. τὴν νυμ-
 φαγωγὴν ναῦν, ἦτοι τὴν Ἀργεὺς θηράματος καὶ ἀ-
 γαστήτων. οἱ πινες Κόλχοι καὶ τ' ὥκησαν πλησόν
 διζήρου ποταμοῦ παρὰ ῥέοντες τὰς πόλεις.

δ' Ὀπερεῖα καλλιστευμάτων.] ὅπ' Ὀπερεῖα ὁ
 Νιρός, ὡς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ὀμηρος λέγει·

Νιρός δ' αὖ σύμηνεν ἄλλῃ βῆς νῆας εἰσας,
 Νιρός ἀγλαῖης τ' ἡὸς, Χαρόποιό τ' ἄ-
 νακτες,

Νιρός δὲ καλλιστος αἰὲρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πη-
 λείωνα, (λαός.

Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔλω' παῦρος δὲ οἱ εἶπετο
 Λίβυσσαν φάμμον.] εἰς τὴν Λιβύην παρὰ ῥα-
 σίως. ἀμύμονος γὰρ ἡ Λιβύη ἐκκακαμμένη
 θαλάπην ἡλίου, ὅτε ἡ φάμμος καὶ ἄμμος δι' ἐνὸς μὲν
 γεσπέον. Αἰολικὸς δὲ δὴ δόλο. ποταμοῖς.]
 τοῖς τῶν ὁρίων ἐξάπεις μέρεσι.

Εἰς Ἀργυρίνους καὶ Κεραυνίων νάπτας,
 Ἀξεί, βαρὺς τὸν γαίτων κυμαίνων ἄλλα,
 Ενθα πλανήτιον λυπερὸν ὄφοντα βίον
 Λακμωνίου πίνοντες Αἰάντες ῥοάς.
 Κεραῖος δὲ γαίτων, ἡ δὲ μυλακῶν ὄροις
 Χαῖρος, στωοίκοις δέξεται Κόλχων πόλεις,
 Μασηῖρας οἱς θυγατρὸς ἐστὶν βαρὺς
 Αἰας, Κορίνθου τ' ἄρχος εἰδύας πόσις,
 Τὴν νυμφαγωγὴν ἐκκυνηγετῶν ἔσπιν,
 Οἱ παρὶς βαθεῖ νάσσῃ διζήρου πόρῳ.

Ad Argyrinos & Ceraunios saltus
 Aget, graui vento agitant mare:
 Vbi erraticam degent miseram vitam,
 Lacmonij bibentes Aeantis aquam.
 Crathis verò vicinus, & Mylacum finibus

Ager,

Ager, accolas excipiet Colchorum Polis,
Quos filia misit inquisitores durus
Aἶα Corinthique princeps, Eidyæ maritus,
Sponsiferam inuestigans nauem:
Qui iuxta profundum Dizeri fluentum habitarunt.

Εἰς Ἀργυεῖνους.] ὁ μὲν ποιητὴς εἶπεν, καὶ οἱ
χολιασταὶ σπάλλονται. ὁ μὲν, πῶς Ἀργυρεῖνους
Ἀργυεῖνους λέγουν, διὰ τὸ σπυλιδέναι τὰ μέτρα.
οἱ δὲ, Ἡπειρωτῶν ἐθὺς αὐτοὺς λέγουσιν, ἐκ εἰ-
δότες, ὅτι τὰ Ἀργυρεῖνους πολὺν Σικελίας ἔστιν,
ὅθεν ἡ οὐ σιγαφάξ Διόδωρος, εἰ μὴ που οὐδὲ
αὐτὸς πῶς ἐαυτὸ πατεῖδα ἐγίνωσκεν, ὅπως κε-
λαῖτο. τὰ δὲ Κεραύνια ὄρη τῆς Σικελίας. ἴνες
δὲ τῆς Ἰταλίας, καὶ οὐ Σικελίας εἶναι φασίν.

Λακμωνία.] κελεῖται ἡ τῆς Πίνδου ὄροις
ἄκρη, ἀφ' ἧς πολλοὶ ποταμοὶ κατέρχονται.
σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποταμὸς Αἶας. Κεραῖς.]
ποταμὸς Ἰταλίας, ἣν λουκεδρον τὸ ὕδωρ αὐ-
τοῦ πυρσῶνται τὰς χεῖρας, καὶ τὴν Ἡσίο-
τος ὁ ἰσομελὲς φησὶ, Σαλίων τὴν καὶ Ἀγαθ-
δένης οἱ φιλόσοφοι, καὶ Εὐελπίδης ὁ τρα-
γικὸς οὕτως λέγουν· ἀν' ὕψους κελεῖται
ὁ ξανθὴν χεῖρα πυρσῶνται Κεραῖς.

Μυλακαὶ ὄροις.] Μύλακες ἐθὺς Ἰλλυρι-
κόν, ὡς φασὶ ἄνεις. ἡ δὲ τῆς Πίνδου ὄροις ἄκρη
Λακμωνία κελεῖται, ἀφ' ἧς ποταμοὶ πολλοὶ κα-
τέρχονται, ὅθεν καὶ Αἶας ποταμὸς κατέρχεται.

Κόλχων Πόλεις.] Πόλεις, πόλεις εἰσὶν ἡ-
πίρου ὑπὸ Κόλχων κτεταῖσται, ἣν κεταδιω-
ξαίτων πῶς Μήδειαν, καὶ μὴ καταλαβόντων
αὐτῶν, καὶ διὰ φόβον Αἰήτου ἐνέειδεν καπικη-
σαίτων, καὶ κτεταίτων πῶς πόλιν, ἡ τις Κολχί-
δι φωνῇ Γόλαι κελεῖται. τὸ δὲ πόλαι Κολχί-
κως φυλάδας σημαίνει, ὡς φησι Καλλίμαχος.

τὸ δὲ οὕτως, ὁ Κεραῖς δὲ χῶρος δέξεται αὐ-
τοὺς σελήκους, ὁ γὰρ τῶν πόλεις ἦν Κόλ-
χων, καὶ τῶν ἦν Μυλακῶν ὄροις.

μασῆρας.] διώκεται, ἀπὸ τῆς μασθῶ. Αἶας
Κορίνθου τ' ἀρχός. Αἶα πόλις Κολχίδος. Κό-
ρινθος δὲ πόλις Πελοποννήσου. ὧν ἀμφοτέρων
ἀρχόντα λέγει τὸν Αἰήτην, ὡς παρὰ καὶ μη λος
ὁ ποιητὴς, οὐτὰρ ἐπὶ ὅν τοις ὁπότεν εἰρήκειν, καὶ
πᾶσαν πῶς ἰστέαν, ὅτι ἡλιος Αἰήτη καὶ Λα-
λώει τοῖς πασι πῶς ἀρχὴν δυνεῖματι καὶ τὴν
μὲν Ἀρκάδιαν Ἀλωεῖ δέδωκε, πῶς δὲ Κό-
ρινθον Αἰήτη. ὅς ἐκ ἀρεσθῆς τῆς Κορίνθου
Βασιλείας, ἤλθεν εἰς Κολχίδα. πῶς δὲ Κορίν-
θου ἀρχὴν Βουωῦ ἐρμυδὲ ὧν παρέδωκε φυ-
λάσσειν, ἕως οὗ ἡ αὐτὴ, ἡ δὲ αὐτὴ πῶς ἔλ-
θοι ἐν Κορίνθῳ, ἡ σὺνταξις. οὗ πῶς πῶς
Κόλχους ὁ βασιλεὺς Βασιλεὺς τῆς Κορίνθου Αἰή-
της, ὁ πῶς τ' Εἰδύας, ἀπὸ τῆς δὲ θυγατέρα αὐτῆς
Μήδαν διώξαντας. Εἰδύας) Εἰδύα γυνὴ
Αἰήτου, θυγατρὸς αὐτοῦ, ἡ Αἰήτου καὶ Εἰδύας
Μήδαν ἔσφαρτο. νυμφαρχὸν ἔσπιν. ἔσπιν
λέγει τὸ ὑπὸ κατὰ τῆς πλοῦς ξύλον, ὃ ἔσπιν
λέγεται, ὡς ἔσπερτον τὸ λοιπὸν, ὃ σὺνταξις
τὰ πάντα. νῦν δὲ ἔσπιν τὸ ὅλον πλοῖον, ἡ Ἀρχὴ
λέγει, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. νυμφαρχὸν δὲ αὐτῶν
ἔπιν, ὅτι νυμφῶν ἔσαν πῶς Μήδειαν οὐκ
ἰάσονται. ἐκόμεζεν εἰς Ἰολκόν. Διζηρὸν πῶς
Διζηρὸς ποταμὸς πλησίον πολλῶν πέλειος τῆς
ὑπὸ Κόλχων κτεταῖσται.

Ἄλλοι Μελίτην νῆσον Ὀδυσσεὺς πέλας

Πλαγκτοὶ κατὰ κλισίῳσιν, ἡ πῶς κλισίων

Εμπλήν Γαλῶν Σικελίῳσιν, ὡς σμασάσεται,

Τοῦ σισυφείου παιδὸς ὁδὸν ἄκρην

Επώνυμον πῶς ὕψους χροῖον γαλῶν,

Κληθὲν θ' ἰδρυμα πῶς Ἀδελφίδος

Ελωρος ἐνθα φυχρὸν ἐκβάλλει ποτὸν.

X. j.

Παπασκόντος δ' Οθρωνὸν οἰκήσῃ λύκος
Τηλοδ' πατρὶα ρεῖδρα Κοσκυώθου ποτῶν.

Alij Melitem insulam iuxta Othronum
Errones occupabunt,quam vndique fluctus
Siculus prope Pachynum rigat,
Sisyphij filij iugosum promontorium
Cognomento quondam futurum radens,
Inclytumque templum virginis Longatidis.
Vbi frigidam Helorus eiicit aquam.
Aui occisor lupus Othronum tenebit,
Procul Coscynthum patrium desiderans fluuium:

Μελίτιω νῆσον, Οθρωνὸν πέλας.) Οθρωνὸς
κῆτος μετὰ τὸν Ἡπείρου καὶ Ἰταλίας. αὐτὴ δὲ νῆ-
σος ἀρξάμεται Μελίτι, ἢ πρὸς περὶ βέλγηται τῷ
Παχύνῳ ἀκρωτηρίῳ τῆς Σικελίας. ἢ δὲ Οθρωνος,
ὡς τῷ ἑσμάτῳ τῆς Αἰθιοπίας. Σισυφίης πατρὸς.)
εἶπον δὲ ἰσχυρὰ τὴν τῶν Σισυφίης. πατρὶα γυναικα-
ροῦσι τὸν Οδυσσεῖα ἑνὲς τῶν Σισυφίης. ἀλλὰ δὲ τῷ
λεγεσθῆναι Οδυσσεῖα ἀκρωτηρίῳ τῆς Σικελίας λε-
κτεόν, αὐτὸ δὲ ὡς Οδυσσεῖς ἐν χερρόνῃσιν ὡς περὶ
ἐπὶ τῷ ἑσμάτῳ τῆς Αἰθιοπίας. ἢ τῆς Σικελίας
πλευρῶντος, καὶ ὅπως ἐδμασίῃσιν, αὐτὸ δὲ ἱερὸν
ἔχοντος ἱδρύσασθαι καὶ ἑσμάτῳ τῆς Αἰθιοπίας, ὅτι ἡ Ε-
κείνη φαντασμένη αὐτῶν φερεσθαι καὶ ἑσμάτῳ τῆς
καὶ ὁφείδης καὶ περὶ τῆς Αἰθιοπίας, ὅτι αὐτὸς τῷ ἀκρω-
τηρίῳ Οδυσσεῖα ἀκρὰν ἐκάλεισεν, Κἀκρὰν κα-
λουμένην τῶν, ὅτι ὅταν πλησίον Παχυνού, τὸ δὲ
ἐξῆς ὅπως τῷ Οδυσσεῖα τῷ ἀκρὰν τὴν ὡς τῶν τῶν
χρόνῳ τῶν μέλλουσιν καλεῖσθαι Οδυσσεῖα. τὸ δὲ
χρόνῳ, αὐτὸ τῷ ἀκρὰν καὶ ἀκρὰν τῶν.
παπασκόντος.) Ελεφάντην ὁ Χολκιδόντις πῶς
καὶ Λελαίπτης, Αἰθαίαν τὸν ἑαυτῷ πάππῳ, ὅ-
μως Ἀγλαΐα, ἰδὼν ἀμελὲς χρεώσθαι γούρῳ
παρ' οἰκέτου, αἰφύς ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκίτῳ, αἰεί-

λεν τὸν πάππῳ αὐτῷ ἄνθρωπον, καὶ δὲ τῶν πυλῶν
καπεδικαδῶν ἐν τῇσιν ὅτι ὅτι Τροίαν στρατιάς
ἦλθε, καὶ ἐξῶθεν τῆς πατρίδος αὐτῆς Εὐβοίας.
ἢ τῶν Εὐβοίῃ τῶν ὅτι τῆς Αἰθιοπίας, οὐκ ἐκάλει-
σεν τὸν λαόν. ὅτι ὡς ἡμεῖς αὐτῶν δὲ τῶν ὁφείδης
ἐλῶν τῆς πατρίδος. ὅταν γὰρ συγκαλεσάμενος τῶν
στρατῶν, καὶ αὐτὸς συστρατεύει, καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ
Τροίᾳ, αἰαρεῖται ὑπὸ Ἀγχιόχοιο. μετὰ δὲ τῇ Τρωί-
κῃν ἀλῶσιν, οἱ τῶν Ελεφάντων ἀλλὰ τῶν Ἰόνιων ἐκ-
ειφέντες, ὡς αὐτὸς ἀπὸ τῶν Ἀπλωνίαν τῆς Ἡπείρου.
Ὅπως δὲ αὐτῶν τῶν περὶ τῆς Αἰθιοπίας λόγους,
Γεφύραν ὁφείδης, καὶ μετὰ τῆς Αἰθιοπίας πάλιν,
Φόβον δρᾶν τῶν εἰς Αἰθαίαν πόλιν.
φῆσι γὰρ, ὅτι μετὰ τῶν Τροίᾳ ἀλῶσιν ἦλθεν
εἰς Οθρωνόν, ὅτι κατεκίχθησαν ἐν τῇσιν, πάλιν με-
τὰ τῶν εἰς Αἰθαίαν. ὅπως γὰρ δρᾶν τῶν εἰς
αὐτὸν ὡς ἡμεῖς μετὰ τῶν Αἰθιοπίας, καὶ φυγῇ
ἐπὶ τῶν πόλιν ἐλθόντων. καὶ αὐτῶν μετὰ τῶν Αἰθιο-
πῶν. Ομηρὸς δὲ φῆσι ἐν τῇ Αἰθιοπίας Ἰλιάδῃ
αἰαρεῖται τῶν Ελεφάντων ὡς ἡμεῖς Αἰθιοπίας
ἐν Τροίᾳ. οἱ δὲ ἀλλὰ τῶν Ελεφάντων, ἀλλὰ τῶν
Ἰόνιων κόλπον ἐκείνους, ὡς αὐτὸς ἀπὸ τῶν Αἰθιο-
πῶν Ἡπείρου.

Ὅς ἐν θαλάσῃ χρεώσθαι βεβώς ἐπε
Ρήτας πολίτας τῶν στρατῶν ἐρεῖ.
Χέρσου πατρίδας, οὐ γὰρ αἰφύς φονῇ, ποσὶ
Ψάσας μέγαν πλῆθονα μὴ πεφθυγμένα,
Δίχης ἐσθ' ἀρρόγος Τελφουσία,
Δάδωνος ἀμφὶ ρεῖδρα γάμου στυλαί.

Οθεν πεφύργως ἔρπετ' ἢ δὴνὺ μάχην
 Δρακοντομόρφων, εἰς Αἰδωνίαν πόλιν
 Πλώσφ. πέλας δὲ γῆς Αἰντανῶν μολών,
 Qui scopulos in mari conscendens,
 Comitibus indicet classem imperantia.
 Nec enim homicidam pedibus terram patriam
 Contingere, nisi integro anno exularit,
 Vindex iusticiæ sinet Telpusia
 Ladonis habitans circa flumen canis.
 Unde, fugiens grauem serpentum pugnam
 Draconiformium, ad Abantiam urbem
 Nauigabit, & ad Atintanum terram accedens,

Ρήσας πολίτας.] λόγους ἔρεῖ πῶς πολί-
 ταις τῆς χέρσου τῆς πατρικῆς, ἢ πῶς εὐβοῶν-
 σι. λόγους ποῦ ποῖς; στραπολάτοις καὶ ὡρε-
 κιστοκόμοις πλεῖν πὺν στρατὸν, πρὸς τὴν Τροίαν.
 οὐ γὰρ αὐτοῖς.] τὸν φονέα, κατὰ συνήθειαν
 Αἰντανίαν. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἐάσῃ τὸν φονέα ἢ τὸν ῥότος
 καὶ ἑκδίκος τῆς δικῆς σκύλαξ, ἢ Τελφοῖσα
 καὶ Αἰδωνίαν, ἢ πῶς ἢ Βελινίαν, ἢ ναῖουσα ἀμφὶ
 τὰ ῥέθρα τῶν Λαδωνος πελάγους, ὅπου ἐάσῃ τὸν φο-
 νέα ἢ ποιῆσαι; φαῦσαι πῶς τῆς χέρσου τῆς πα-
 τρικῆς, μὴ πεφύργωται πὺν μέγαν πλειῶνα
 καὶ χερόνιον. ἢ τὸ χέρσου πατρικῆς σιωπητικόν,
 ὡς ἔστιν ὡς πῶς πολίτας, τῆς χέρσου

τῆς πατρικῆς, καὶ ἀπὸ κοινοῦ πόδι, καὶ εἰς
 τὸ φαῦσαι πῶς τῆς χέρσου τῆς πατρικῆς.

μέγαν πλειῶνα.] μόνος γὰρ ὁ πὺν ἐργα-
 σάμενος φόρον φεύγει, ὅλον ἐν αὐτῷ μὴ
 φαῦσαι τῆς πατρικῆς. Τελφοῖσα.] πό-
 λιν ἐν Αἰδωνίᾳ, ἔνδοι ἢ ἐλινίαν πλεῖστα.

σκύλαξ.] ἢ περὶ τῆς. ὅθεν πεφύργως.]
 ὅθεν ἀπὸ Οἰωνοῦ φυγὼν πρὸς ὅφεις καὶ πό-
 τον ὁ πρὶν τῶν Εὐφελίων, κατ' ἐμὴν γυνῶν,
 αἰς ζῶν ἢ ἄλλαν εἰς τὴν Αἰδωνίαν ἢ αὐτὴν κλη-
 θεῖται. ὅθεν ἐοῖσι αὐτῇ οἰκῶντες ἀπὸ τῆς Αἰδωνί-
 ας, Αἰδωνίαν μετανομάσθαι. Αἰδωνία δὲ,
 πόλις Ἡπείρου. Αἰδωνοὶ, ἔθνος Ἡπειρώτικόν.

Περὶ τὴν αὐτὴν ἀπὸ νῆας ἀπὸ νῆας,
 Τοῦ Χαονίου τοῦ νῆμα Πολυανθίου δρέπων.

Οὗ Ἀυσονίων ἀγχι Κάλχιδες τάφων
 Δυοῖν ἀδελφοῖν ἀτερεῖς φθονεῖαν
 Ξένοις ἐπ' ὅς τοι σὺν ὀγχήσῃ κείνῃ.

Δορῆς δὲ μῆλων τῶν μῶν ἐγκληματῶν
 Χρήσθ' κατ' ὕπνον πᾶσι νημερτῇ φάτιν,
 Νόσων τ' ἀκέσθ' Δαυνίοις κληθήσεται,
 Οὐδὲν καλὸν μένοντες Αἰθαιῶν ῥοῆς,

Apud litus altum habitabit promontorium,
 Chaonici fluxionem Polyanthis decerpens.

X. ij.

Κρύψουσι κοίλοις ἐν μυχαῖς θάσφάρας.
 Τοῖς δ' ἀκτέεισον σῆμα Δαυνίται νεκρῶν
 Στήσουσι χροτὶ ἔσχαλῳ κατηρεφές,
 Χώραν διδόντες, ὡς περ ἔχρηζον λαβόντες.

Adiutorem inuocabunt Aesculapij filium,
 Ut ciuibus veniat & gregibus propitius.
 Illic olim legatis Actolorum
 Lux lucifusa & inniisa illucescet,
 Cum ad Salangorum & Angæforum terram
 Delati, domini petierint iugera
 Bonæ telluris, vber soli hæreditarium.
 At illos in nigrum viuos sepulcrum crudeles
 Abscondent in cauis hiatus angulis:
 Ipsisque carens exequiis Daunij monumentum
 Statuent, aggesto lapidum cumulo contextum,
 Regionem dantes, quam volebant,

Ἡπίου γόνον. ὁ Ασκληπιὸς πρὶν ἢ πῶς δὶ
 πὸ φρέων καὶ ἡνυχὸς ἀκαλῆτο. θάρα πύσας δὲ
 Αὔνῳ πὺν δὴ Δαυνίου, τὸ φανόν. ὁ φηλαμῶν-
 τα, Ασκληπιὸς ἐκλήθη. ἡ ἀσκληποπῖος τις ὦν, ὁ
 μὴ ἔων σκέλλεσθαι, καὶ ξυραίνεσθαι, καὶ νεκροῦ-
 σθαι τοῖς αἰσθητοῖς ὑπὸ νόσιν. σκέλλω τὸ ξυραί-
 νω, ἔξω πὸ κατεσκληκίς σάμα τὸ νεκρωθῆν νό-
 σιν ἄνι, καὶ κατεσκληκίς, καὶ κατεσκληκίς νη-
 σείας, σκληροσφῆς καὶ ἄλλῃ κακοσφῆς συντήνω
 πεπλοχυμῶν. ἔσται ποτὶ εἰπὼν πελάκις ἢ
 ἰσπεῖαν, πῶς τὸ Διομήδου καὶ Δαυνοῦ, καὶ
 ἡ Αἰτωλῶν, καὶ πῶς ἡ σφῆς σφῆς σφῆς δὲ
 αἰσθητοῦ ὡς μέση τῇ σφῆς σφῆς σφῆς τὸ α-
 κροσφῆς σφῆς. καὶ ὁ Διομήδης ἐν Δαυνίᾳ, ἡ-
 πὶ Καλαμείᾳ, λέγει. ταῦτα γὰρ ἔσται, καὶ Αἰτω-
 λῶν τῶν σφῆς σφῆς, μὴ σφῆς σφῆς. ὑπὸ
 Δαυνίων, καὶ ἐλθόντας δὴ τῶν λαβόντων τὸν Διο-

μήδους κληρον, καὶ οὕτως ἀπ' αὐτῶν βληθέντας εἰς
 ὄρυγμα γῆς. θιαυτῶν γὰρ πῶς ἰσπεῖαν λέγει. Διο-
 μήδους κατὰ σφῆς σφῆς τῆς σφῆς Δαυνίων χώρας,
 μὴ καὶ σφῆς σφῆς, εἰ μὴ ὑπὸ Αἰτωλῶν ἐρ-
 γάσοιτο. οἱ Δαυνοὶ πῶς γὰρ ἔσται εἰς Αἰτω-
 λῶν, ἐκ τῶν πῶς σφῆς σφῆς σφῆς σφῆς, ἐλθόν-
 τας τῇ σφῆς Αἰτωλῶν εἰς πῶς σφῆς Δαυνίων
 χώρας, καὶ ἀπ' αὐτῶν πῶς πῶς, οἱ Δαυνοὶ
 λαβόντες αὐτοῖς. ζῶνται κατὰ σφῆς σφῆς,
 ἀπ' αὐτῶν τῇ κληρον σφῆς σφῆς, ὡς παρ' ἡμῶν
 αἰτεῖται. ὡς μόνον ὅ, ἀλλὰ ἔσται τὸν Διομήδην. Σάλα-
 γρι, ἔσται ἡ σφῆς σφῆς ἰταλίας. αἰσθητοῖς. ὡς σφῆς
 σφῆς, Αἰθῆρ τὸ γῆμα. αἰσθητοῖς, αἰσθητοῖς σφῆς
 σφῆς σφῆς. πῶς ἀκτέεισον, ὡς γὰρ ἐκτε-
 ρῆς, ἡ σφῆς σφῆς, αἰσθητοῖς σφῆς σφῆς
 σφῆς σφῆς, αἰσθητοῖς σφῆς σφῆς σφῆς σφῆς.

Τὸ κρατοβράχος παμδὸς ἀπείσου κάπευ.
 Τῶν ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσην ἐκ γόνων
 Ναῦται κατελῶξουσιν, ἐνθα λαμπέτης
 Ἰππωγίου πρηγῶνος εἰς τηθὺν κέρας

X. ἦ.

Σκληρόν νένθυκεν, αὐτὶ δὲ Κρίως ὄρων
 Κροτωνιάτιν αὐτὶ πορθμὸν αὐλακε
 Βοῶν ἀροτὲ θίσουσιν ὀλκαίῳ πτερῶ
 Πάτσαν Λίλαμ κένεμορείας πέδον
 Προκουῖτες, Αμφισιάν τε καὶ κληνάς Αβας.
 Σήταια τλήμων, σοὶ δὲ πρὸς πέτραις μῦθος

Filij apri intrepidi cerebriuori.
 Nauboli posterorum nautæ
 Temessam venient, vbi Lampetes,
 Hipponij montis asperum cornu,
 In mare vergit: & pro Crisses terminis
 Crotoniam oppositam terram
 Sulcatrice bouum arabunt penna,
 Patriam Lilæam & Anemoreæ arua
 Desiderantes, Amphisiæque & celebres Abas.
 Tibi verò, misera Setæa, mors ad petras

Τὸ κράτος βρώτος παῖδες.) τὸ Τυδεὺς ἢ
 Διομήδης. Κροτωνιάτις δὲ ὁ Τυδεὺς, οὕτως λέγε-
 ται. ἐν τῇ Θηβαϊκῇ πολέμῳ οὗτος ὁ Τυδεὺς ὑπὸ
 Μελανίππου τῷ Ἀστυνοῦ παίδος ἐκτρώθη, ὑφ' ἧς
 πληγῆς ὕστερον ἀπέθανεν. ἐπὶ τῇ ζωῇ τῷ Τυ-
 δεῶς, Αμφισιάντος ὁ μάλιστα ἀνηρηκὸς τὸν Με-
 λαίνιππον, ὡς γενεὴ πύλο καραλὴν αὐτῷ τῷ Τυ-
 δεῖ, καὶ εἰς κελύφος δακτύλου ἔσπευσε τῇς πλη-
 γῆς, ὅπως ἴσως οὐκ εἴνοι πύλο καραλὴν ἀπὲρ ὅρα-
 σι πὺν ἐγγράφον, ὅθεν λείρουσι καὶ ἐμίσησιν αὐ-
 τὸν ἢ Ἀθλῶα. ἄτρετον καὶ ὤσεν.) τὸν αὐτὸν Τυ-
 δεῖα λέγει, δὲ τὸ ἀδινὲς, καὶ δὲ τὸ χηρὸν αὐ-
 τὸν πρὸς δολαφῶ τῷ τῷ Καλυδανίῳ σὺς δέμα-
 τι. ἢ τῷ ναυτοῦ ἢ εἰς Τέμεσσαν.) Ναυ-
 τοῦ λου πύλος Εφύος, οὗ πύλος Σχέδης & Επὶ-
 στροφος, Φωκίαν ἢ γαλιαν, οἱ πύλος ἀνιέρησαν ἐν
 Τροίᾳ, μετὰ τῇ πύλῳ ἄλλων, οἱ σὺ αὐτοῖς πρὸς τῇ
 Ἰταλίᾳ ἐξώδησαν, καὶ ἔκτισαν πύλο Τέμεσσαν.
 Τέμεσσα ὅτι πόλις Καλαβρίας, ἀπὸ τῇ χαλκῇ ἐ-
 χροσα, ἢ πύλο τῷ Τέμεσσαν καλεῖται. ὡς Λυκότρον
 ἐκ αἰδῶ.) ὅτι μὲν Τέμεσσαν ὅτι τῇ Τέμεσσαν κα-
 λεῖται. Λαμπήτις.) Ἰταλίας ἀκρωτήριον πρὸς Τέ-
 μεσσαν. Ἰταλίας, ὅρος καὶ πόλις Ἰταλίας. ἢ δὲ

σώταξιν οὕτως. ἐνθα Ἀμφίπτης Ἰταλίας κέ-
 ρας σκληρόν, εἰς τῇ πύλῳ, ἢ πύλο εἰς πύλο θαλά-
 σσαν νένθυκε. κέρας δὲ, τὸ ἀκρωτήριον.

Κεῖσας.) πόλις Φωκίδος, κηδεῖσα τῷ
 Κεῖσας τῷ Πανοπίῳ ἀδελφῷ, ἐστὶν ἀντιπρ-
 θμὸν Κρότωνος. ἐπιδὴ ἡ μὲν Κεῖσας, ὡς φα-
 σὶν, αἰαδολογῶν οὗ γὰρ εἶδον αὐτῷ. ἢ δὲ Κρότων,
 δὲ πύλο. ὁ λγαίῳ πτερῶ.) τὸ ἀπὸ τῷ ἀπὸ τῷ
 ὕπνῳ, πρὸς τὸ ἐλκεῖται. Λίλαμ καὶ Ἀνεμό-
 ρεια καὶ Αμφισιάν καὶ Αβας, πόλεις εἰς τῇ Φωκίᾳ.
 Αμφισιάν δὲ ἐκλήθη, δὲ τὸ ἐπὶ αὐτῷ φησὶ
 καὶ ἀνεμόρεια. Φωκίς δὲ, ἀπὸ Φωκίου πύλος βα-
 σιλείας, ἢ δὲ τὸ ἐπὶ φάλας ἐν τῇ πληροχώρα
 αὐτῇ θαλάσῃ. Αμφισιάν δὲ, ἢ ἀμφισιάν-
 τος ὅσα, ἔχουσα πύλο τῷ πύλῳ, καὶ ἐπὶ πύλο
 ἰδρὶν ἐν τῇ τῇ γῆς καρπύς, αἰνὰ καὶ ἐν
 πύλο τῇ θαλάσῃ, ἢ ὅτι πολὺ πύλος πρὸς δὲ
 ἐκ τῇ πύλῳ τῇ θαλάσῃ. βασιλείας δὲ πύ-
 λιν, Αμφισιάν αὐτῷ πρὸς τῇ γῆς, δὲ
 τὸ πύλο πύλο δὲ ζῶν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τῇ θα-
 λάσῃ. Αβας δὲ, ἢ ἐπὶ Αβαντῶς πύλος, ἢ
 δὲ τὸ μὴ βαίνειν ἐν αὐτῇ ξένον.

Σήταμα τλήμων.) αὐτὴ ἡ Σήταμα μία ἦν
Τρωάδων ἡ, ἥ τις αἰχμαλώτης ἀγορεύη, ὡς
ἔχρητο παρὶ Σύνδαριν, σιωπῶντες αὐτῆς λοιπῆς
Τρωάδας καὶ φλέξαι παρὶ ναῦς ἦν διαποτῆν,
ὑποθεμένη αὐταῖς τὰ ἐν Ἑλλάδι μέλλοντα συμ-
βῆσθαι αὐταῖς κακά. καὶ οὕτως ἡρωίδου,
οἱ Ἕλληνες λαβόντες αὐτήν, ἀνταύρωσαν, καὶ
προσήλωσαν πρὸς πέτραν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ πέτρα

Σήταμα ἐκλήθη. καὶ ὁ αὐτὸς Λυκόφρων Σή-
ταμα λέγει τινὲς τὸ συμβουλεύσαν. Ἀπλ-
χόδαρος δ', παρὶ Λαομέδοντος θυγατρὸς, Αἴ-
θαλιαν, Ασυόχην, καὶ Μεδασκίαν. ὁ δὲ
Πλούταρχος, Ρώμην πινά μίαν ἦν αἰχμαλώ-
των, ἀφ' ἧς φασὶ κατέβηαι, καὶ πρὸ πύ-
λιν Ράμνιν κληθεῖναι. αὐτὴς δ' ἐκ τῶν Ρωμύλων
πρὸ πύλιν φησὶν κληθεῖναι.

Μίμνει δυσάων, ἔνθα γούχοις πέδαις
Οἴκῃσα χαλκείησιν ὀργυμμένη
Θάμῃ πυρὶ φλέξασα δεαποτῆν ἑόλυν,
Εκβλήθων ἀδίζουσα Κραθίδος πέλας,
Τόρροισιν ἀώρημα φοινίσις δέμας.
Σπλάγξ δ' ἐκείνη σῆς φερώνυμος τύχης
Πόντον προσαυγάζουσα φημιθήσεται.
Οἱ δ' αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ Μέμβλητες ῥοαί,
Νῆσον τε Κερναῖτίν ἐκ πεπλωκότες
Υπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμνηταῖς
Δίνασιν οἰκίσουσι Λθυκενῶν πλάκας.
Καὶ τοῖς μὲν ἀλγῇ, ποιχίλαι τε συμφοραῖ
Αγοσὸν ἀνέχοντες ἔξουσιν τύχῃ
Εμὴν ἔκαστι δυσάμων ῥυσσάματων.
Οὐ δ' ὅτ' ἄλλων μολόντες ἀσπαρῶς δόμοις,
Εὐκταῖον ἐκ λαμψοῦσι θυμάτων σέλας,
Χάειν πίνοντες Κερδύλα Λαριωτῶν.
Τοιαῖς δ' ἐχίνος μηχαναῖς οἰκοφθορῶν,

Infelix impendet, vbi tenacibus compedibus,
Aeneis deligata miserrimè
Morieris, combusta dominorum classe,
Expositum lugens prope Crathidem
Corpus, vulturibus cruentis suspensum,
Scopulus quoque ille, mare spectans,
Tuæ cognominis fortunæ nuncupabitur.
Alij denique Pelasgi circa Membletis vada,

Et insulam Corsicam enauigantes,
 Ultra mare Tyrrhenum in Lametiis
 Vorticibus Lucanorum tenebunt arua.
 Atque illos quidem labores & calamitates variae
 Habebunt, irreducem lugentes fortunam
 Infelicium nostrarum raptionum causa.
 Sed nec qui tandem domum venerint lubentes,
 Votivum lucebunt sacrificiorum iubar,
 Gratiam persoluentes Cerdyla Larynthio.
 Talibus echinus fraudibus domos perdens

Γυούχοις πῦδες.) τῆς πύγης σινεχού-
 σις, ἡτοι τῆς χεῖρας, καὶ τοῖς πόδας. γῦα
 γὰρ κυρίως τὰ ἄκρα τῶ σώματος, ὡς καὶ ὁ-
 μίρος.

Γῦα δ' ἔθην ἐλαφεὶ πόδας καὶ χεῖρας
 ὕψωθεν.

Μέμβλης.) πύγης Ἰταλίας πλησίον τῷ Ἀδ-
 ρικανῶν, οἱ πνέες εἰσιν ἔθνος Ἰταλίας. Κερνεάεν.]
 τὴν Κέρρου νῆσον, ὡς ἔλεγετον αὐτὴ τῶ περὶ τῶ-
 πον κερνεάην εἶπεν. ὁ δ' ἀμύντος.] ὡς φησι
 Φιλοσφύης, Ἰταλίας πόλις. οὐδ' οἱ χροῖμα μα-
 λόντες.) εἰπὼν τοῖς ὅτι ξένης πενηνίας. καὶ
 ὅτι πλοῖα ὕδρος καὶ ἄπο τῆς πύγης πύτων ὕ-
 πόθεσιν, μέλας αἰνεί νύχτ' ὅτι τοῖς νοσήσειται, καὶ
 ὅτι τῆς πύγης αὐτῶν αἰμαρδέντας. καὶ περὶ
 πύγης Ἀγαμέμνονος λέγει. Κερδύλα δ' Ἀ-
 ρελίδης, ἐπώνυμα τῷ Διός. πύγης δ' ἔχινος.]
 ὁ ἔχινος ζῶν ὅτι πανούργον, ὁ καλούμενος ἀκαν-
 θόχοιρος, ὁς περὶ τῶν πύγων τοῖς μέλλοντας πνέειν
 αἰέματος, ἀποφραγεῖ τὸ πύγης πνέοντα πνέειν
 μέρος τῆς καλίας αὐτῆς. Ἰτανοίχ' ὅτι τὸ ἔπερον
 αἰερχόμενος, καὶ περὶ τῆς αἰμαρδίας καὶ πύγης
 τῆς ῥάχης, καὶ κατὰ τὴν καλίστην πύγην τῆς ῥά-
 χης, καὶ ἐμπέριον τῶν τῆς ἀκρίδας αὐτῆς,
 περὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀπάγ' καλίστην. καὶ τῶν ὀφεί-
 δ' αἰμαρδίας, καὶ αἰμαρδίας τῶν. εἰ δὲ λίαν μέ-

γας ὁ ὄφης ὅτι, σινεχούται ἀμφοτέρω.
 βλέπων γὰρ ὄφης τὸν βαδίζοντα, σὺρεται ὡς κα-
 ταράγη τὸν λαβῶν. ὁ δ' ἰσχυρῶς, ἐλίσσεται διὰ τὴν
 σφαιρικήν, καὶ τῆς ἀκρίδας ἐμπέριον τὸν ὀ-
 φιν αἰετῶν σάξεται. εἰ δὲ μέγας ὅτι ὁ ὄφης, καὶ
 νεκρωθῇ, παρὲς τῆς ἀκρίδας σινεχέει, καὶ
 τὸν ἔχινον αὐτῶν, καὶ δὴ ἀμύνοντες ἀμύνειν τὰς
 πύγας. καὶ τ' ἄλλα δ' πανούργος ὁ ἔχινος
 ὅτι, ὡς καὶ ἡ παροιμία φησὶ.

Πόλλ' οἱ δ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἔχινος ἐν μέγα.

Ὁ δὲ τὸν Παλαμήδου πατέρα Ναυπλίον, δὴ
 τὸ πανούργον ἔχινον καλεῖ. Γ' ἀλαμνήδης γὰρ συ-
 στρατεύσας τοῖς Ἑλλήσι, σφίρα καὶ σινεχέει δὴ σφί-
 ρων, φθόνῳ ὀδυσσεὺς διεβλήθη, ὡς βουλομένη
 περὶ δουλείας τοῖς Τρωσὶ τοῖς Ἑλλήσι, καὶ αἰμάρ-
 δη. ὁ δὲ Ναυπλίου δὴ τὸν φόνον τῷ υἱοῦ αὐτοῦ,
 τῶν Ἑλλήσιν ἀμύνων, ἐν Ἑλλάδι δὴ σφίρειται,
 παρεσπένδα μοιχευθῆναι τῶν γυναικῶν ὅτι ἐν
 Τροίᾳ, Κλυταίμνησρα Ἀχιλλεύου, Αἰγιάλειαν
 Κόμνην τῶ Σθένει λου, ἐν Ἰθάκῃ τοῖς μνηστῆρας
 παρεσπένδα, ἐν Κρήτῃ Ἀδύκων τὸν τῷ Τάλλω ἐ-
 πείσεν αἰπάσαι καὶ αἰετῶν καὶ τῶν Ἰδομένηας
 γυναικῶν Μήδαν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. καὶ περὶ
 τὸν Καφνέα ποιήσας φανόν, ἵπποσφί-
 ροντα δὲ αὐτῶν αἰ-
 νείλε.

Παραμολίξ' αἰς ἀλεκτόρων πικρὰς
 Στεγνόμενους ὄρνιθας, ὅσδε ναυφάγῃ
 Λήξουσιν πένθος δυσμενέας φρικτωεῖαι
 Γ' ἵππου Διφραγδῶν τῶν, ἐν νεοσκαφῆς
 Κρύβει πότ' ἐν κλήροισι Μήδων κατ' ἔργας.

Ο μὲν

Οὐδὲ γὰρ ἀμφὶ χύτρας δὺσεξόδοις
 Ζητῶν κελύβοις αἰχενιστῆρος βρόχῳ
 Ἐν ἀμφιβλήτρω σιωτὴν ἄργανω μῦθος
 Τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ κορσῶ τοις ῥαφάς.
 Θερμὴ δὲ ἔσται λουτρῶνος ἀρνείων τέλει
 Τιβύα, καὶ κύπελλον ἐγκέφα ῥανεῖ,
 Τυπεῖς σκεπάρνῳ κόλχον βύθη κτῶ μέσον.
 Οἴκτ' ἀπὸ πέμφειξ Ταινάρων πτερυῖται,
 Λυτῶν λεάνης εἰσιδοῖσ' οἴκυρίην.
 Ἐγὼ δ' ὁδοίτης ἀλγὶ κείσομαι πέδιφ,
 Χαλυσδικῶ κνώδοντι σιωτὴν θραυσμένην,
 Ἐπεὶ με πύκνης ὀρέμενον, ἢ τύπος Δρυός,
 Ὅπως τίς ὕλοχυρὸς ἐργάτης ὀρεῖς,
 Ρήξει πλατύν τένοντα, καὶ μετὰ φρενον,

Transuersas aget acerbis gallorum
 Tectiuoras gallinas: neque nauiuora
 A luctu cessabunt inimicae faces,
 Interfecto ramo, quem recens effossum
 Teget quondam in agris Methymnae tectum.
 Unus quidem in lauacris inobservabiles
 Laquei collaris quærens vias,
 Implicitus in euerriculo
 Cæcis inuestigabit manibus fimbriatas futuras.
 Calidum potro balnei subiens operimentum,
 Cortinam & operculum irrigabit cerebro,
 Percussus acuta securi summum caput medium.
 Tum anima misera Tanarum volitabit,
 Acerbum leænæ experta ministerium.
 Ego autem iuxta labrum in solo iacebo
 Chalybico vulnerata ense:
 Siquidem mihi, ceu pinus truncum, quercusve sti-
 pitem
 Frondator aliquis, montanus opifex,
 Latas rumpet ceruices atque dorsum:

Y. j.

Λακέρων.] ὁμολέκτων, συζύγων. ἢ δὲ τὸ
μάχων ἀλέκτες λέγ' οἱ Ἕλληνας, μετε-
φορικῶς. ὄρνιθας.) ὄρνιθας νῦν λέγ' οἱ τῆς
Ἑλλάνων γαμεταί. στεφανοῖς δ', τῶν ἐν οἴκῳ
νεμομένων, ἢ τῶν οἴκοις ὄντων ἀνδρῶν νεμηθεί-
σας καὶ φθειρούσας. πύργου δὲ ῥ' ἀνδρῶν.)
τὸν Γαλαμῆδην πύργον, δὲ τὸ ἀνελκόμενον καλεῖ-
ται ἐν Λεπτινῶν ὅρι τοῦ Μινθωνήσου Παλαμῆ-
δος τέταρτον. ἢ δὲ Μινθωνά, μία πόλις ὅθεν πε-
ταπόλεως Λέσβου. ἔχει γὰρ ἡ Λέσβος πόλεις, Πύρ-
ραν, Μινθωνά, Ερεσσόν, Μιτυληνίαν, & Ἀν-
ασκόν. ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ γῆτα.) ἐπεὶ δὲ δέδωκεν
αὐτῇ ἡ Κλυταιμνήστρα γῆν, ἔξοδον μὴ ἔχον-
τα, μήτε χεῖρας, μήτε στρατῶν. θερμῶν δέ-
χλων.) φησὶ τὸν πόντον, ἔνθα ὄντι οἱ λουτρῶν.
βελῶνα δέ.) τὸν περὶ πόντον. κύπελλον δέ, τὸ ἀγ-
γλίον τῶν πείπιδος. λουτρῶν δέ, τῶν πύλου.
σκέπαρνον δ', τὸν πέλειον. κόγχον δέ, ὅσον αὐ-
τὸν ἐγκέφαλον, καρχηδῆς. ἐγκάρφω.] τὴν ἐγ-
κατάφω. πέμφιξ.) ψυχή. τείναρον.] ἀκρω-
τήτεον Λακωνικῆς, ἔνθα φησὶ καθεδρὸν εἶναι ἄδου.
ἐρῶ δὲ δροίτης.) δροίτη κυρίας ἡ ξύλινος πό-
δος, ἢ τοῖς σκάφῃ. νῦν δὲ ἡ πύλος, ἢ δὲ ξα-
λῆν. ἐρῶ δὲ φησὶ ἡ Κασσιόδρα, πλησίον τῆς πό-

Λακωνικῆς πύλου ἀνὰ δροίτησιν, ἀλλ' ὅπως
καὶ αὐτὴς λοιπὴς πᾶσι νέοις, ἐν λουτρῶν
φησὶν ἀνὰ δροίτησιν τὸν Λακωνικόν. Οὐμρος δ'
ἐν τραπέζῃ ἔστω. Αἰγίοντος πρὸς ἰωχάν κλη-
θέντα. χαλυβδίκῳ.] Χαλυβῆς Σκυθικὸν ἔ-
δος, παρ' οὗς ὄντι σίδηρος αἰκίος. Χαλυβδι-
κῶ εἶπεν Αἰολικῶς. οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸν ἔχον, ὅγ-
χον φασὶ, καὶ τὸ χαλυβδίκον, χαλυβδίκον, καὶ ἔπ-
ραμνέα πιάτα. κνέοντι.) νῦν πελέκει.
κνέας δέ, πᾶσι τοῖς οὐκ ἔχοντες, ὡς δὲ τὸ πᾶσι
κνέειν ὁδόντι. ἐρῶ δὲ δροίτης.) ἡ σκάφη οὐ-
τως. ἐρῶ δὲ ἄλγ' οἱ δροίτης κίεσμαι ἐν τῇ
πόδι, συγκατεῖσαι τῇ ξίφει τῷ πελέκει. ἐπὶ
καὶ ἀφ' οὗ ἡ δροίτην ἢ δροίτην Κλυταιμνήστρα
ῥίξει καὶ κόψῃ τὸν πλατὺν πόντον, καὶ τὸ μετὰ
φρενὸν ἐμὲ καὶ ἐμὸν. ὅπως δὲ ὡς περὶ τῆς ἰστο-
μῆς ἐργαίης, ὡς κοινὸν τὸ ἦν αἰεὶ καὶ κοίτην πύ-
λης ἀνέμῳ, ἢ ἐν τῇ πύλῃ, ἢ ἐπὶ πλῆσει καὶ
πληρώσει τὸν θυμὸν αὐτῇ γέμοντα ἀγρίας χολῆς.
πᾶς δὲ πληρώσει, ὅθεν αὐτῇ ἀπὸ τῆς βράχων ἐμὴ
ἡ δύσζηλος ἡμωμένη καὶ ἡμωμένη πολὺς
ναυκῆς, ἢ δὲ σταλμῶν καὶ ἐλπίος, ὡς καὶ ἡμω-
μένη, ἢ μνηστῆς, ἢ αἰχμάλωτον. καὶ πᾶσι λακ-
κῶ φασὶν, ἢ ἢ αἰεὶ πᾶσι λακκῶ ἡμωμένη.

Καὶ πᾶσι λακκῶσιν· οἱ φοναῖς ψυχρὸν δέμας
Δερίσκινα διψᾷ, καὶ παῖδας· ἐπ' αὐχέναν,
Πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς,
Ὡς κλεψύμφορον κοῦδον κτήνην γέρας.
Δύσζηλος ἀγένηκτα τιμωρουμένη.
Βοῶσα δ' οἱ κλύοντα δεσπότην πῶν,
Θεύσῃ κατ' ἔγχος ἡμωμένη πύλῃ.
Σκύμνος δ' ἡ παῖδας καὶ μαγεύων φόνου,
Εἰς ἀλγίστην ἐχιδνῆς αὐτὸς ἔβριχεν ξίφος.
Κακὸν μῆλασιν ἐμφύλον ἀλγίστων κακῶν.

Totumque lacerans caudibus corpus frigidum
Vipera diphas, pedemque collo imponens,
Explebit animum crudeli plenum ira,
Tanquam adulteri, nec belli praemium.

Aemula sine gemitu vlciscens.
 Vocans autem non audientem dominum maritum,
 Curram post tergum alis sublata.
 Post catulus paternam noxam cædis persequens,
 In viperæ intestinis manu sua tinget ensen,
 Malum piaculum gentile malo expians.

Δράκωνα διψάς.) αὐτὴ τῇ ἑχιδνᾷ λέγει ὅτι
 πῶς Κλυταμνήστραν. εἶδος δ' αὖτις εἰδὼς εἶπε
 δράκωνα καὶ διψάδα, αὐτὴ ἑχιδνῆς. ὥς γὰρ ἡ
 ἑχιδνα μετὰ τὸ μετῴσαι αἰαρεῖ τὸν ὁμόζυγον,
 καὶ οἱ παῖδες τῶν μητέρων ἑκτόντοιοι, οὕτως καὶ
 ἡ Κλυταμνήστρα τὸν Αἰακίωνα, ὃς Ὀρέστῃς δὲ
 Κλυταμνήστραν. πάλιν δ' ἑχιδνῶν Νικάνδρος
 φησὶν οὕτως·

Θουροδ' ἀμύξ' ἐμψῦσα κάρην ἀπέκοψεν
 ὁμόδνου.

Οἱ δ' παῖδες λώζον μετῴσαν αὐτὰς τυττοῖ,

Γινόμενοι ἑχίνες ἐπὶ δὲ μὴτρει ἀράων,
 Γαστὴρ αἰακώσται τις ἀμύπτει δὲ ζυγόντα,
 καὶ ἡ διψὰς ὅφρις ὅστις. παρ' ἀρχῆς δὲ ἵσται αὐ-
 τῆς, διψὰς ἀρρήτων ἐγγίνεται, ὥς πίνοντι δὲ ἀρρή-
 γνυσαι. ὅθεν καὶ ὁ ὅφρις ὅστις ἐκλήθη διψὰς.
 σκύμνος δ' παῖς.) ἡ ἱστορία δηλονότι, καὶ νῦν
 ἐρρέθη. καὶ φόνου.) ἀπεφραστῶς τὸν γά-
 ναπιν λέγει. κακὸν μίανσιν ἐμφυλον.] καὶ
 πῶς παροιμίαν, κακὰ τὸ κακὸν ἰώμενος, Ὀρέ-
 στῆς τὸν φόνον τῆς πατρὸς τῇ μητρικονίᾳ, ὅθεν καὶ
 ἐμαίη.

Εμὸς δ' ἀκρίτης δμωίδος νύμφης ἀνάξ,
 Ζεὺς Σπαρτιάταις αἰμύλοισι κληθήσεται,
 Τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοις λαχόν.
 Οὐ μὲν ἐμὸν νῶνυμον ἀνθρώποις σέβας
 Ἐστ' μαραιθὲν αὖτις λιθαίῳ σκότῳ.
 Νᾶόν δέ μοι τευξοισι Δαϊωνίων ἀήκοι,
 Σάλπης παρ' ὀρθαῖς, οἳ τε Δάρδηνον πόλιν
 Ναίοισι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτὶν.
 Κούρην δ' παρθένον ἐκφυγεῖν ζυγόν,
 Οτὰρ θέλωσι νυμφίους ἀρνούμεναι,
 Τοὺς ἐκτορείας ἢ γλαίστρους κήμας
 Μορφῆς ἔχοντες σίμφλον, ἢ μεῶν ἡρώεις,
 Εμὸν ἀεὶ πλῦξοισιν ὠλένας βρέτας,

Meus deinde maritus, captivæ dominus sponsæ,
 Iupiter à Spartanis argutis vocabitur,
 Summos honores ab Oebali posteris consequens.
 Iam nec mea inter homines obscura gloria
 Erit, oblitterata oblivionis tenebris:
 Sed mihi templum ædificabunt apud Salpes ripas

Y. ij.

Dauniorum principes, Dardanique oppidi
Incolae palustribus aquis affines.
Virgines autem cum nuptiale declinare iugum
Voluerint, sponfos recusantes
Hecforea superbos coma,
Formae praeditos turpitudine, vel generis macula,
Meam vlnis amplectentur statuatam,

Εὐρώς δ' ἀκούσῃς.) τὸ γῆμα δόδοσις. οἰκίᾳς
γὰρ τὸ μὲν ἀκούσῃς, πρὸς τὸ νυμφῆας ἀποδίδεται.
τὸ δὲ εὐρώς, πρὸς τὸ δμῶδες. Ζαῖς Σπαρτιά-
ταις.) οἱ Λακεδαιμόνιοι ἰδρύσαντες Ἀγαμέμνο-
νος Διὸς ἱερὸν εἰς ἑμιλῶ τῆς ἡρώος. Οἰβάλου δὲ
τέκνα πρὸς Λακεδαιμονίους ἐφῆν, ὡς καὶ Ἡσίοδος,
χαίρετε Δυγυῖος ἡγεῖν, ὡς παρ' εἰς τυχὸν εἴποι
Ἀλέξ' ἄδρου παῖδας πρὸς Ἀλεξάνδρεϊς. Οἰ-
βάλου γὰρ κατὰ ἑκαστὴν Τυωδάρειος καὶ λοιποὶ, οἱ
Ζεῖτες προσέχον ἦν Λυκαόνων. καὶ δὲ ἐτέρους
Κυτόρπου καὶ Γοργυφόνος ἱπποῦ καὶ Τυωδα-
ρείως, καὶ οἱ αὐτοὶ ἀδελφοὶ. αἰμυλῶς πρὸς Λάκχο-
νας φησὶν, ὡς ψύσας καὶ δολίους, ὡς φησὶ καὶ
Εὐελπίδης, σπάρτης ἐνοικοὶ δόλια βουλυτή-
εια. γαὶν δέ μιν.] Κασσιάνδρᾳ ἱερὸν ὅσιν ὃν Ι-
ταλία, ὅσιν ἰδρύσαντο οἱ προσέχοντες ἦν Δαυ-
νίων εἰς ἡμιλῶ αὐτῆς. ἔστι δὲ πλησίον Σάληπας λί-
μνης καὶ Δάρδανος κατὰ πινυ πόλιν Ἰταλίας.
ἐγὼ δὲ τῷ Δαρδανίῳ ἔθνος ἄνθρωπον, οἰκοῦν ὑ-
πὲρ τῆς Ἰννευελῶν καὶ Μακεδόνων, καὶ ἡ Δάρδανος
πόλις ἐκεῖ ὅσιν. κούραι δὲ παρ' ἑνέον.] αἱ κούραι
φησὶν, ἦν Δαυνίων, ἐὰν μὴ θέλωσι γαμνηθῶναι
πρὸς μὴ ἡγήσαν αὐτῶν, ἢ δὲ δμορφίαν, ἢ δὲ

δυσχέρειαν, καταφύγουσιν εἰς τὸ ἐμὸν πέδον.
τὰ χρίσασθαι τὰ ἐαυτῶν προσώπων φαρμάκῳ,
καὶ μέλαιναν ἐσθῆτα ἐνδὲ σπέρμαι, καὶ πρὸς πλέ-
ξασιν ταῖς χερσὶν τὸ ἐμὸν βρέτας, ἢ τοῖς ἐόσιον,
οὕτω παρθένοι δμορφοῖσι. βρέτας δὲ κυρίως τὸ
τῷ αὐτῶν ἐσθῆτα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ
οἶον δύναται εἶδαι. Εὐκλείους κόμης.] Εὐκλείους
κόμην, ἢ ὅσιν πρὸς καθεμὴν ἐχέουσα, τὰ δὲ ἐμ-
προσθεν κεκαρμένα, ὡς φησὶν ὁ Λυκάφρων ἐστὶ.
Πλούταρχος δὲ λέγει, ὅτι Θηοῖς ἡρώσας εἰς
Δελφοὺς ἦλθε, καὶ τῷ τῆς προσώπου ἡλικίας κό-
μην πρὸς Ἀπόλλωνι κατέθερε, τῷ ἐμπροσθεν
μόνῳ κατέρε, τῷ δὲ ὅσιν μακρὰ καὶ ἀκαρ-
πνέας, καὶ τῆς κορυφῆς τὸ εἶδος αὐτῆς, προσ-
ποῖ Ἀβαντες ἐμμήστω, ὡς καὶ Οὐμῖρος πρὸς
τύττων φησὶ.

Τῷ δὲ αἰμυλῶν, ἔποντο θεοὶ ὅσιν κο-
μῆντες.

ὅσιν δὲ ὁ Λυκάφρων, ὅσιν τῷ Κασσιάνδρᾳ εἰσά-
γει πόθῳ τῷ Εὐκλέους τῷ πρὸς τῷ κόμην Εὐκ-
λείαν καλοῦσιν, ὡς καὶ τῷ Εὐκλέους οὕτω κο-
μῆντες. μῆμῳ.) ὁ μῆμῳ, ὡς εἶδα, ἀκαρ-
πνέας.

Ἀλκαρ μέγιστον κτάρησαν νυμφόματταν,
Εὐνύων ἐσθῆτα καὶ ῥέγους βαφάς
Γεπαρδία δρῶσι φαρμακτικαίσι.
Κείναις ἐγὼ δηναιὸν ἀφῆτος θεῶ
Ραβδηφόροις γυναιξὶν αὐδῆθῆσμεν.
Πένθος δὲ πολλὰς παρθένων τηττωμένας
Τόξω γυναιξὶν αὐτῆς, αἱ στρατηλάτην
Ἀπομόλεον Κούριδος ληστὴν θεῶ
Δαερὸν σέβουσα, καὶ ἄνδρα εἰς ἀνδρῶν
Πέμφουσι παῖδας ἐστρημένας γάμων.

Remedium nuptiarum habituræ maximum,
 Furiarum vestem & faciei tincturam
 Coloribus adeptæ medicatis.
 Ab illis ego virgiferis mulieribus
 Immortalis dea diu vocabor.
 Luctum contrà multis mulieribus egenis
 Virginum rursus præbebo, quæ ducem
 Incestum, Cypriæ prædonem deæ,
 Diu gementes, in crudelem sortem
 Mittent puellas nuptiarum experies.

Ελενών ἐδῆται. Τρεῖς εἰσὶν ἐλεννύες, Τισ-
 φόνη, Μεγάρεα, Ἀλεκτῶ, πτωρητικῇ τῇ δυνά-
 μει, μέλαινα ὅτι πτωθεύ, ὅθεν καὶ τὰς μελάνας
 ἐδῆται ἐλενών φαυλῶ. αἱ δ' αὖ Δαυνίων γυ-
 ναικες, μέλαινα ἐδῆται φοροῦσι, καὶ τὰς ὄφεις
 βάλλονται πυρρῶ χρώματι, ὡς φησι Τίμαιος,
 πανίαις τε πλεπέαις εἰσὶν ὑπερζωσίδναι, ὑπε-
 δεδεδυμέναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καὶ ῥάβδον
 κατέχουσιν. ἄρνοις δὲ, πῆς καὶ πῆροις. τὰ γὰρ βαμ-
 ματα φαρμακικά. πένθος δὲ πολλῆς. Ἀϊάντης
 τὸ Λοκροῦ πατρὸς τῆς Γηρέας ναυαγῆσαντος, καὶ
 εὐαφένης ἐν Τρέμνι χωρίῳ τῆς Διήλου, οἱ
 Λοκροὶ μάλιστα σπέντες, ἦλθον εἰς τὰ οἰκία.
 εὐθεὶ δ' καὶ λοιμοὶ μετὰ τείνων ἔπεσ. ἔχε πτω
 Λοκρίδα, δὴ πτω εἰς Κασσέει δραν εἰδέμετον
 μῆξιν Αἴαντος. ἔχρησε δ' ὁ θεὸς ἰλάσασθαι Ἀθη-
 ναί πτω ἐν Ἰλίῳ ὅππ' ἔτι χίλια, δύο παρθένους
 πύμπονται ὅππ' κληῖται καὶ λοχίσει. πύμπομένης

δὲ αὐταὶ παρὺται ἡμέρας. οἱ Τρῶες εἰ κατέχον,
 αὐήρου, καὶ καίοντες ἀκάρπους καὶ ἀγρίοις
 ξύλοις τὰ ὅσα αὐτῶ ἀπὸ Τρήρωνος ὄρους τῆς
 Τροίας πὺν σποδὸν εἰς θαλάσσαν ἔριπτον. καὶ πᾶ-
 λιν οἱ Λοκροὶ ἐπέεας ἔσελλον. εἰ δὲ ὕμνους ἐκφύ-
 ροιεν αὐλοῦσιν λαΐδρα, εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱε-
 ρὸν, ἱέρεια ἐγγύοντο. ἔσμερον γὰρ αὐτὸ, καὶ ἔδει-
 νον, τῇ δ' θεῶ αὐτῶ παρὸν ἔσμερον, οὐτὲ τῆ ἱεροῦ ὕψι-
 χοντο, εἰ μὴ νύκτωρ. ἦσαν δ' κεκαρμέναι, μονοχί-
 τωνες, καὶ ἀνυπόδετοι. παρῆται δ' αὖ Λοκρίδα
 παρθέτων Γελέβοια καὶ Κλεοπάτρα ἀφικόντο.
 καὶ παρῆται μὲν τὰς παρθένας, εἴτα βρέθη ἐνι αἰ-
 στα μετὰ τῇ ἑσφῶν αὐτῶ ἐπεμπευ οἱ Λοκροί.
 χιλίων δ' ἐπὶ παρελθόντων μετὰ τὸν Φωκικὸν
 πόλεμον, ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, ὡς
 φησι Τίμαιος ὁ Σικελός. μέμνηται δ' τῆς
 ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηνάιος Καλλί-
 μαχος.

Δάρυμνα καὶ Σπερχιε καὶ Βοάχρε
 Καὶ Κεῦε, καὶ Σκάρφεια καὶ Φαλωρεάς,
 Καὶ Ναρύκειον ἄνυ, καὶ Θρονίπιδες
 Λοκρῶν ἀνγαί, καὶ Πυραῖδιοι νάπαι,
 Καὶ πᾶς Οὐδιδόχειος Ἰλῆος δῶμος,
 Ὑμεῖς ἐμῶν ἔχετ' ὑπασθεῶν γάμων,
 Γοναὶς Γυγάα τίσετ' Ἀγρίσκα θεᾶ,
 Τὸν χιλίωρον τὰς ἀνυμφόποις χερόν.
 Πάλου βραδείας γηροβοσκοῦσα κόρεας,
 Αἷς ἀκτέειτος ἐν ξένη ξένης τάφος
 Ψάμμος κλύδωνος λυτρεὶς ἐκλυθήσεται,

Οτ' αὖ ἀκάρποις γῆα συμφλέξας φυτοῖς
 Ἡφαιστος εἰς θάλασσαν ἐκβροχή' ἀποδν,
 Τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος ἐφθιτωμυρῆς.
 Ἀλλὰ δὲ νύκτωρ ταῖς θανουμυράς ἴσται
 Σιθῶνος εἰς θυγάτρ' ἴξονται γῆας,

O Larymna, Sperchee, Boagrie,
 Cync, Scarphea, Phalorias,
 Urbs Narycea, Thronitides
 Locrenses vici, Pyranthij saltus,
 Totaque Hodædocea Oilei domus:
 Vos mearum causa nuptiarum impiarum
 Poenas Gygaæ dabit Agrestis dea,
 Millenario innuptas tempore
 Sortis constitutionibus educantes virgines,
 Quarum exequiis carens peregrinum peregrè sepulcrum
 Triste maris æstu dissipabitur,
 Qando sterilibus membra farmentis comburens
 Vulcanus, excutiet in mare cinerem
 Perditæ ex collibus Traronis.
 At aliæ nocte morituris pares
 In Sithoniæ filia regiones peruenient,

Λάρυμνα.] πόλις Θεσσαλίας. πῶ Λάελ-
 ασαι κακῶς. λέγ' Λάρυμναν. Σπέρχης ποτα-
 μὸς Θεσσαλίας, ὃς νῦν Σαλαμβρία καλεῖται.
 Βοάγριος ποταμὸς Λοκρίδος. φθάνεται τῇ
 Θεσσαλίᾳ ἢ Λοκρί. αἱς ἀκτέλεις.] ἐρέθη,
 ὅτι φονεῖ ὁ ὄμιον τοῦ Τρώων αἰ Λοκρίδες,
 ἀκάροισ ἐύλοισ ἐκάνοντο καὶ ἡ ἀποδὸς αὐτῶν
 εἰς θάλασσαν ἐρρίπτετο. ἡ δὲ σὺνταξις οὕτω·
 αἱς ἐξένας Λοκρίσιν ὃν ξένη λαμβάνω. ἀκτέλ-
 εος καὶ ἄταφος λυπηρὸς τάφος ἐλκε δῆτεται, ἡ-
 ποτε κελφήσεται ὑπὸ τῷ κλύδωνος. ὕταν ἀκά-
 ροις.] ἐρέθη. τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος.]
 σιθῶνι μὲν τῇ Λοκρίδων στελλομένη διαφθαρῆ-
 ναι ὅτι πῆνος λόφου τῆς Τροίας, καλουμένου
 Τράρωνος. ὅτι τὰς Λοκροὺς πῶν καὶ τὰς Λαίσιον.

πῶσαι δὲ, καὶ μικρὴν πέμπειν ταῖς παῖδας, δο-
 κοῦνται πεπληρωμέναι τὸν ἦν ἐτῶν χρόνον. ὁ δὲ
 χρομὸς ἐν εἴχῃ χρόνον ὠλεσφόρον, ἀλλὰ ἀπὸ
 τῆς ἀδινίας τῆς Κασαίδρας ἐδύλου σέλλεν δύο
 κάραι. ἀκαρπίας δὲ μὲν πῶν παῖδων τῆς θυίας
 καταχρύσης πόλιν πῶν Λοκρίδα, ἐπεμποι οὐ-
 κὴν δύο, ἀλλὰ μίαν, ἀρκοῦσαι εἶναι δοκοῦνται
 πῶν ἡμμερίαν. ἴσται.] καὶ μακρὸν καὶ βροχὴν
 δεχθῆναι, οὐ λυμάνεται τὸν σίχον. Σιθῶνος
 εἰς θυγάτρ' ἴξεται.] εἰς τὸν Ρυττεῖον. ἀπὸ δὲ τοῦ
 Ρυττείου πῶν ὅλῳ Τροίαν ἐδήλωσεν. Σιθῶνος
 γὰρ ἦν Θεσσοῦ βασιλῆος ἔκ ἀχρόης τῆς Νέ-
 λης, θυγατρὸς Γαλλίῃ καὶ Ρυττεία. ἀφ' ὧν ἦν
 Γαλλίῃ πόλις Θεσσοῦ, καὶ τὸ Ρυττεῖον πόλις
 ἐν Τροίᾳ. ὁ δὲ Σιθῶν μὲν ὡς Ἀρεός.

Λαθραῖα καὶ κέλβθα παπῆα λάρυμνα,

Εως αἰεὶ ἀδρέξωσιν Ἀμφείρας δόμοις

Λιταῖς δένειαν ἱκέτιδες γυνουμύμνα,

Ω μῆτερ, ὦ δύσμητερ, ὅδ' δὲ σὸν κλέος
 Απυσὸν ἔστα, Περσέως δὲ παρθένος
 Βεμὸς Τείμορφος θήσεται σ' ἐπωπίδᾳ
 Κλαγγαῖσι παρθένου σάμ' ἐννύχοις βροτοῖς,
 Ὅσοι μεδούσης Στρυμόνος Ζηρυθίας
 Δείκηλα μὴ σέβουσι λαμπάδου χάρις
 Θύοιτο Φεραίαι δ' ἄκ' ἀβύρῳ θανά.
 Ψαδῆλιον δὲ νησιώτικὸς σόνυξ

Populus autem impune homici dam laudabit,
 Lege proscribens perniciosam gentem.
 O mater, infelix mater, ne tuum quidem nomen
 Erit ignobile. nam Persei filia
 Brimo Triformis te faciet canem,
 Clangoribus territorum nocturnis homines,
 Quicunque Strymonis regina Zerinthia
 Statuam non colunt lampadum gestationibus,
 Sacrificiis Pheream placantes deam.
 Cenotaphium verò scopolus insularis

Δῆμος δ' αἰατῆ. ἡ συνάξις δὲ δῆμος
 τῶν Τρώων, δηλοῦν πὺν κλονότα τὸ ὄπλιώων
 πὺν ἄλλος τὰς Λοκείδας, ἐπαινεσθ' αἰατῆ ὡν π-
 θμῶ καὶ νόμῳ τὸ γράμματα, δηλοῦν τὸ ἐπαινε-
 σθαι τὸν φονεύσαντα Λοκείδα θανά, καὶ μὴ ὡ-
 φορεσθαι βλάστω πλὴν οἰανού. Περσέως δὲ
 παρθένος. ἡ Εκάτη. καὶ τὸ τῆς ἀδείας ὅτι τὸ
 Λυκόφρονος, τὸν Πέρσῳ Περσέα καλεῖν, ὅπως
 ἀπαρτίζοιτο τὰ μέτρα. ὁ γὰρ Ἡσίοδος τὴν Εκάτην
 Πέρσου ἔσσεως φησὶ θυγατέρα, ἢ Περσέως.
 οὐδὲ μὲν Πέρσῳ θυγὸς νεώτερου, ἀλλὰ Πέρσου
 παλαοῦ, ὃς ἡ παῖς Εὐρυβοίας καὶ Κρητοῦ ποδ
 Οὐρανοῦ παίδων. ἡ δὲ Πέρσου θυγὴ Ἀστεία,
 παῖς ἡ Κόϊου καὶ Φοίβης. ὁ Κόϊος δὲ, καὶ ἡ
 Φοίβη, Οὐρανοῦ παῖδες. Βεμῶ, ἡ αὐτὴ ἡ Ε-
 κάτη, ὅτι Ερμῶ ἐν κρηναῖς βιάζοντα αὐ-
 τῶν, ὡς ἐμνήσθη, καὶ οὕτως ἐπαύθη. καὶ ἡ
 Περσεφόνη Βεμῶ λέγεται. δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ τῇ
 Εκάτῃ καὶ Περσεφόνη, τείμορφος, περικέφαλος,
 ὡς αὐτὴ ὅσον μετὰ τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ἑσπε-
 ρῶν.

ἑπωπίς, διασέως μὲν ἡ ἀκόλουθος καὶ δμῶις
 ψιλᾶς δὲ, ἡ ὀπισθοποῦσα καὶ βλεπούσα τοῖς
 οὐκ ὡπας. ἐπωπίδα δὲ ἀκόλουθον τῆς Εκάτης
 φησὶ τὴν Εκάτην, ὅτι καὶ θάσος ληρῶσιν, ἡ Εκά-
 τῃ κύνων γάρωνε, διὰ τὸ λίθος ἀναιρεθῆναι. καὶ
 τῇ Εκάτῃ δὲ φασὶ κύνων μέλαινας φοβεροὺς ἔ-
 πεσθαι. μεδούσης Στρυμόνος Φεραίαν. ἡ Εκά-
 τῃ ἐπέσσε Φεραίαν τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, καὶ τοῦ
 Διὸς πεχέσσε, ἐν πελοδοῖς ἐρρίφη. βουκόλοι δὲ
 Φέρης φεραίαν ἀνόντες αὐτῶν, αὐτὴν ἀνέβλεψαν.
 ὅθεν ἐν ταῖς πελοδοῖς αὐτῇ τὰς θυσίας ἐπίσταν.
 Φεραίαν δὲ, πλὴν ἐν Φεραῖς Ζηρυθίᾳ. Φέρης
 γὰρ περὶ ἐκ τῆς πόλεως Φερας, ἡ περὶ τὴν Σάμῃ κα-
 λέται. καὶ Καλλίμαχος περὶ τῆς Ἀρτέμιδος
 φησὶν.

Ἀρτεμὶ μνηστῆρα λιμνὸς στυπὴ χάρις φε-
 ραῖα.

ἡ αὐτὴ δὲ ὅτι ἡ Ἀρτεμὶς καὶ ἡ Εκάτη.
 δεικνύται. ἡ ἐκόντας, ἀγαλλίαται. κλέως δὲ τὰ
 τῇ Διὶ ἡμεῖς, δεικνύται θανά ὄντα, καὶ δεικνύται
 νησιώτικος

Ἡσιώδης, ὁ νύξ.] ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας | ξαυτὸν ποδὶ καπαλῶσιμας ποδὶ ὕψ' Ἐλ-
 ὤν. καλεῖται δὲ Πάχυνος, ἔνθα κενοτάφιον | λιῶν εἰς αὐτῷ γεγονότος. τεῖα δὲ ἀκρω-
 Οδυσσεὺς ἰδρύσαστο τῇ Ἐκάβῃ, δειματούμενος | τήρα Σικελίας, Πάχυνος, Πελαεὶς, καὶ Αἰ-
 ὑπ' αὐτῆς ἐν ταῖς νύξιν, διὰ τὸ περὶ τὸν κατὰ- | λύδαον.

Πάχυνος ἔξῃ στυγνὸν εἰς οἴκους,
 Ταῖς δεασοτείαις ὠλένας ὠγκωρδύον.
 Ρεῖθρων Ελῶρου περὶθεν ἐκ τελοσλίδης.
 Ὅς δὴ πρὶ ἀκταῖς πλήμονος ῥανθ' ἤρας
 Τειαύχυνος μινύμα δειμαίνων θεῶς
 Λβυτῆρα περὶτον ἔνεκα ῥίψας πέτρων
 Αἰδη κελαυνῶν θυμάτων ἀπὸρξεταί.
 Σὺ δ' ὦ ξυνάμμε πλῆστον εἰς ἐμῆς φρενός
 Στεργεῖς, μετὰ δὲ φον ἔρμα καὶ πάτρας ὅλης,
 Οὐκ εἰς κενὸν κρηπίδα φοινίξας φόνος
 Ταύρων, αἰακὺ τῇ Οφίωνος θεῶν
 Πλείστας ἀπὸρχὰς θυμάτων δωρδύμενος.

Pachyni venerandum habebit, è somniis
 Aggestum herilibus manibus:
 Qui iuxta ripas misera fundet libamina,
 Ante fluentia Helori sepulta,
 Tricruicis iram formidans deæ,
 Quoniam primum lapidatorem proiiciens lapidem,
 Nigra Plutoni auspicabitur sacra.
 Iam tu, frater, plurimum ex animo mihi
 Dilecte, fulcrum ædium, totiusque patriæ,
 Non frustra solum cæde cruentabis
 Taurorum, regi thronorum Ophionis
 Plurimas offerens victimarum primitias:

Ρεῖθρων Ελῶρου περὶθεν.) πλησίον τοῦ Ελῶ-
 ρου τῷ ρεῖθρων πελάγῳ Σικελίας, τῇ πλήμονι
 Ἐκάβῃ ῥανθ' ἤρας Οδυσσεὺς. ὁ δὲ πρῶτος ὁ Ε-
 λωρος ἔρχοτο οἶμα ἀπὸ πινος βασιλέως Ελῶ-
 ρου, κλέσαντες γέφυραν ἐν αὐτῇ μεγάλῃ. ἢ Ελω-
 ροὶ πινὲς ἐπορεύοντο πρὸς τὸ Ἀργεῖον, καὶ ἐδόθη
 χρησμός αὐτοῖς, μὴ περὶσαι τὸν αἰώνιον πο-
 τῆμόν. οἱ δὲ ἀλογησάντες τὸν χρησμόν, ἀπὸρχαν-
 ῶ. περὶ τῇ γένεσιν δὲ αὐτῶν, ἔπλεον μετὰ τῷ ἱπ-
 πων, καὶ ἄφνω ὑπὸ ὕδατος ἀποπνίγησαν, καὶ

ἔχε αὐτῶν τὴν ἐπανομίαν. εἰς ἐνείρεται.]
 οὔτε ἀπὸ τῆς ὄναρ ἀθείας εἶπεν, οὔτε ἀπὸ τῆς ὄ-
 νειρον, ἢ ὄνειρος εἶπεν. ὄναρ τὸν γὰρ ἡν ἡνικῇ,
 ἢ ὄνειρων. ἀλλ' ἀπὸ ἀθείας τῆς λεγούσης τὸ ὄ-
 νειρετον, ὡς τὸ περὶ σὺ πάπιν, ὡς καὶ παρ' Ομή-
 ρου ἔχει.

Μειδίων βλοσυροῖσι περὶ σὺ ποισιν.
 ἀπὸ γὰρ τῆς τειαύτης ἀθείας ἡ γλυκὴ λέγεται
 περὶ σὺ πάπιν εἰς ἐνείρεται. δεασοτείαις ὠ-
 λέναις.] ταῖς τοῦ Οδυσσεὺς χερσίν. Ἐκάβης γὰρ

Z. j.

Δεσπότης Οδυσσεὺς γέγονεν, ὡς Εὐεπίδης φη-
σιν ὃν Τρωάσιν·

Ἰσθμικὴς Ὀδυσσεὺς ἔλαχεν ἀπ' αὐτῶν δούλους τε
ἔχειν.

πειράζοντος.] τῆς Εξέτης, ἡ αὖ αἰσθητικὴ μορφή.
ἀνά. ἐν εἰς κενὸν κρηπίδα.] οὐ μόνον αἰ-
μαξίς τιὸν κρηπίδα, καὶ τιὸν βάσιον τοῦ βωμοῦ
ἐν τῇ αἵματι τῆς θυσιῶν, ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ αἵματι καὶ
ταυρικῶν θυμάτων πλείους ἀπαρχὰς δαυρού-
μενος τῇ Διὶ, τῇ Ἀθηνῇ ἔ βασιλεῖ τῇ Ὀρίῳ.

νος θρώων. **Π**ερὶ δὲ Κρόνου **Κ**είας Οφίων, **Ε**
 Εὐρώμην ἢ τὴν **Π**ηκεῖαν τῇ θῶν ἐβασίλευον
 οὐκ ἴσταται καλοῦσι. Κρόνος δὲ τὸν Οφίωνα κα-
 ταβαλὼν, **Ρ**έα δὲ πῶς Εὐρώμην κατεπαί-
 σσας, καὶ ἐμβαλοῦσα τὴν Ταρταρον, τῇ θῶν ἐ-
 βασίλευσιν. οὐκ ἄλλιν· ὁ Ζεὺς ταρταρώσας, ἔ-
 χε καὶ κράτος. ὁ παλαιὸς δὲ Κρόνος αὐτὸς εἶχε
 καὶ **Ρ**έα. **Π**ερὶ αὐτῶν δὲ, Οφίων καὶ Εὐρώμην,
 ὅταν αἰχμῇ τὸν Δία φησὶ βασιλείας Οφίω-
 νος καὶ Εὐρώμης.

Ἀλλ' ἄξεται σε πρὸς ἡμεθίδι πλάκα,
 Τὼ δ' ὅπως χραιοσὶν ὕμνου μῆλυ,
 Ὄπου σφε μήτηρ ἢ πάλης ἐμπείραμος
 Τὼ πρὸς αὐτὰσιν ἐμβαλοῖσα Ταρτάρῳ
 Ωδίνης ἐξέλυσε λαθραίᾳς ροῆς,
 Τὰς παυδιδρώτους ἐκφυγυσοῦ ὁμυδένεον
 Θοίνας ἀσέπτοις. οὐδ' ὅππῃκεν βορᾷ
 Νηδυῖ, ~~ἢ~~ ἀνίπποιον ἐκ λείψας πέτρῳ,
 Ἐν γυκολοῖς ἀπαργαίοις εἰλιμῶδον,
 Τύμβος γεγῶς κέντρῳρος ὁμόφρων ἀπαρᾷ.
 Νήσοις μακάρων δ' ἐγκατοικήσας μέγας
 Sed in natalem te ducet terram,
 Eximie Gracis celebratam:
 Vbi mater ipsum lucta perita,
 Priorem reginam iniiciens Tartaro,
 Dolores exoluit occulti partus,
 Pueriuoras effugiens coniugis
 Epulas impias: nec satiauit cibo
 Ventrem, vicarium deglutiens lapidem,
 Fasciis membra vincientibus inuolutum,
 Sepulcrum factus prolis centaurus crudelis.
 In beatorum igitur insulis habitabis, magnus

Δὴ ἄξειπ' σ' παρὸς ῥηθελίας πλάκα.]
 φασὶν ὅπ' λοιμοῦ κατὰ χρόνους τῇ Ἑλλάδι, ἔχρη-
 σεν ὁ θεός, τὰ ἑκτὸς οὗτα κείμεθα ἐν Οφρυγίᾳ
 πόπῳ τῆς Τροίας, μεμπνεχθεῖν ὅτ' ἵνα πόλιν
 Ἑλληνίδα ἐν πῇ μὴ μεταρῶσαν τῆς ὀπ' ἱ-

λιον στρατίας. οἱ δὲ Ἕλληες θύροντες τοῖς ἐν
 Βοιωτίας Θήβαις μηδραλίσταμύβας ὅπῃ ἱλίοιο
 ἀνεγκόντες τὰ τοῦ ἥρωος λείψανα, ἔστητο παρὰ τὴν
 οἰδακπεδίαν κρήνῃ ἐν Θήβαις. γλυκελίαν δὲ
 πλάκα τῆς Θήβας λέγουσιν κατὰ πηγάς ὁ Ζαῖς ἐν

πῶς ἰδοὺ ἐν τῇ Βορρᾷ ὁμοφρον κέντρως, ἡ-
 ζουσι ὁ χρόνος, ὁ γὰρ καὶ ἡ φύσις τοῦ βίου
 τῶν πατρῶν ἦν ἴσην αὐτῷ. πῶς δὲ οὐ ὅτι α-
 γε πῶς ἰδοὺ, ὁμοφρον καὶ κατὰ τῶν; κυ-
 εῖας δὲ ἡ λέξις ἐστὶν καὶ ἡ φύσις τοῦ βίου

Z. ij.

οἱ δὲ πύτων δῶκεν ὑποφορπισμένοι, πάλιν ἐ-
λαφροτέροις πῶς σκάψαι μίαν ῥοπήν περὶ τὰς
οἰκίας αὐτῶν ὑποσρέφοισιν. ἐν πύπυ πολ-
λοῖς ἔδοξεν, εἴ τις μακρόρων νήσις ἐκείνη,
καὶ τὰς ὑποβελονότας ἐκείνη διγυ-
ραμοδῶται.

Ἡρώς ἀρωγὸς λαιμικῶν Ἰξυμῶτων,
Οπου σε πεισθεὶς Ωγύγου σαρπητὸς λεώς,
Χρησμοῖς Ἰατρὸς Λεψίου Ταρμινθέως
Ἐξ Οφρυγείων ἠελων αἰθρύνσας,
Ἀξει Καλίδου τύρσιν Ἀόνων τὲ γλυῖ
Σωτῆρ', ὅτ' αὖ κέ μιν ὦσιν ὀπλίτην στρατῶ
Πέρφοντι χῶρεν, Τυυέρου τ' αἰδάκτορα.
Κλέος ἢ σὸν μέγιστον ἐκ πύων περὶ μοῖ
Λοιβᾶσι κυδανοῖσιν ἀφ' ἡτοῖς ἴσον.

~~~~~

Heros, pestiferarum vindex sagittarum:
Quò te fatus Ogygi populus, obtemperans
Oraculis Medici Lepsij Terminthaci,
Ex Ophrynceis ablatum sepulcris
Feret, Calydnì ad mœnia, terrámque Aonum,
Scrutatoreni, cum infestabuntur armato exercitu,
Populante regionem, Tenerique oracula.
Tuum denique nomen maximum, diis æquale,
Sacrificiis venerabuntur Thebanorum duces.

Ωγύγου σαρπητὸς λεώς.] Ωγύγος ἀρχαῖος
βασιλεὺς Θηβῶν, ἀφ' οὗ καὶ Ωγύγια πόλις ἐν
Θήβαις. ἐν τούτῳ ἢ καὶ περὶ τὸ ἀρχαῖον Ωγύ-
γιον φασὶν, ὅτι τὸ πολὺ ἀπὸ γῆνι δαίμονος ἀρ-
χέται. ὃ δ' Ωγύγος, ὅς ἐστιν ὡς Ῥοσίδωνος καὶ Ἀλί-
στρας. Λύκος δ' ἐν τῇ περὶ Θηβῶν ἱστορίᾳ, μετὰ
τῇ καὶ Δευκαλίωνα Ζεὺς μεγίς ἰοδάμας τῷ Τι-
ταῖ τὸν Δαμφισφύωνος, γῆνι δ' ὀβελῶν, ὡς δι-
δωσιν Ωγύγῳ, ἀφ' οὗ Ωγύγιήν ἢ Θήβην. ἄλλος δ'
πάλιν ἱστορικὸς λέγει, ὡς Ζεὺς ὀβελῶν μεγίς Ἀί-
γυπτον γῆνι, οὗ διγυτῆρ Καρῆν, ἀφ' ὧν ἦτε πῶς
Αἰγυπτοῦ πόλις ὀβελῶν ἐκλήθη, καὶ ἡ Καρῆν δὴ
ἦτορ, καὶ ὁ Ωγύγος, ὀβελῶν Αἰγυπτίων ὡς βα-
σιλεύς, ὅθεν ὁ Κάδμος ὑπαρχὼν, ἐλθὼν ἐν
Ἑλλάδι, τὰς ἐπισημίας ἐκπεσε, καὶ Ωγύγῳ πύ-
λαις ἐκάλεισθαι τὰς πόλεις εἰς ὄνομα τῷ Αἰ-

γυπτίῳ ὀβελῶν. ἄλλοι δ' ἀπὸ τῆς σφραγισθεί-
σης ὑπὸ τοῦ Κάδμου, βοὸς φασὶν ὀβελῶν πύ-
λιν ἀπὸ τὸν κληθῆναι. ὀβελῶν γὰρ ἡ βοὴ καὶ Σύ-
ροις. μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ περὶ τῆς
πόλεως Αἰγυπτίας ὀβελῶν λέγοντι Ωγύγῳ κα-
λῶνται. φησὶ γὰρ οὕτως ὀβελῶν Ωγύγῳ ἐκα-
πύπυλον, ἐνθα γυγνὼς Μένων ἀντέλλουσαν
ἐλὼ ἀσπάζεται Ἡὼ. εἰδὼς δ' ὁ Αὐκάρων τὰς ἐ-
πισημίας ἀγνοῶν Ωγύγῳ καὶ λέει. σαρπητὸς
λεώς. εἰσὶν οἱ ὀβελῶν. Κάδμος γὰρ ἀνελὼν
τὴν Ἀρεὸς δράκοντα, φύλακα τῆς τῆς Δίρκης ὑ-
δάτων ὑπαρχόντα, ὅπ' Σέριφον αἰετὸς καὶ Διὸς
λέοντα φίλοις τοῦ Κάδμου, ὑδάτ' περὶ τὴν θυ-
ρατὴν ἀποκαμίζοντας, ἀνὰ σπῆλαις τὰς ὁδὸν τὰς
αὐτῆς, ἔσπειρε, καὶ αἰετὸς ἔσπειρε ἑνὶ τοῖς αἰσέρε, ὅ-
ντων ὡς φασὶν οἱ ὀβελῶν καὶ τῶν τῶν Αἰ-

τα μυδικά. Παλαίφατος ὃ δὲ Σπυϊκός, ψυχρὰς
 μὲν, ὁμῶς δὲ ἀλλήλοισιν, ὁδόντας ἔχον ἐλε-
 φαίτων τὸν Κάδμον λέγῃ, ἐλθόντα ἐκ Φοινί-
 κης, καὶ πύπης διασπείροντα συμμαχίαν ἔχον ἐκ
 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἀνδροβίων δὲ ὁ ἰσοκλῆς μετὰ
 Σπυρεάδων πνῶν φησὶ τὸν Κάδμον εἰς Θήβας
 ἐλθεῖν. ἐξοὺς δὲ φημι τὸν δράκοντα τῶτον λησὴν
 εἶναι, ἢ τὸ παρχόν. ὅπως δὲ αὐτὸν τῷ Κάδμῳ,
 καὶ ἀνελθὼν πνῶν ἦν φίλων αὐτοῦ. ὕστερον δὲ ὁ
 Κάδμος ὡς ὁ ξείνός, αὐτὸν τε κτείνει τὸν
 δράκοντα, καὶ ἐτέρους ἦν αὐτῷ αὐτῷ. οὗς δὲ ὁδόν-
 τας κελεῖ, δὲ τὸ δηκεῖν αὐτῷ. πολλοὶ δὲ αὐτῷ
 καὶ διεσκόπονται, ὡς ἔναι καὶ ἀλγιστὴς δὲ γαμ-
 ἐροῦς ἐποίησαν. Ωγύγῳ αὖτε, τὸς λεῶς, ἢ σιῶ-
 ῶξιν, ὅπου σε Εὐκτορεῖ ἄξει ὁ Σπαρτὸς λεῶς τῇ
 Ωγύγῳ, εἰς τὰς Θήβας, τὴν Τύρην, καὶ τὸ πείχος
 τοῦ Καλύδνι, τὴν γὰρ περὶ Λόνων. ἄξει δὲ πο-
 τῶν; σωτήρα. ποτὶ ὅταν κάμνωσι πολεμικῶ
 στρατῷ, παρταύεται τὸ δὲ καὶ πόδε. ἄξει δὲ πόθεν;
 αἰετῶν καὶ ἐλκυσσας σε δὲ ὁ φοροῦν τῶν
 Τροίας. ἄξει δὲ, πιδεῖς χρησμοῖς ἰατρῶν
 Λεῖμου Τερμινθίως, ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος. δὲ

Οφρυώνων ἡλείων.] Οφρυῶνός ποτις Τροίας,
 ὅπου ἔκειτο τῷ Εὐκτορος ὅσα, ὅθεν οἱ Ἕλληες
 χρησμῶν μετενεύοντες αὐτῶν, ἔθαψαν ἐν Θήβας
 ὅτι τὴν Εἰδηποδείαν κελύει καὶ λουφύει.
 Καλύδνου τύρην, τύρην τὸ πείχος, ὅτι παρὰ τοῖς
 Τυρσίοις τειχοποιεῖν ἤρξαντο. Καλύδνου δὲ τὴν
 τύρην τὰς Θήβας λέγῃ. Καλύδνος γάρ τις ἐ-
 βασιλεύσε παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, μετ' ὃν Ωγυ-
 γος, ὡς ἔναι Καλύδνον καὶ πυρρῶσαι ἔναι φαι-
 σι τὰς Θήβας τὰς ἐπὶ αὐτῶν. ὡς μὲν δὲ τὸν Ὀ-
 μηρον ἀνεγνωκότες, ὅτι Ζῆθος καὶ Ἀμφίον αὐ-
 τῶν ἐπείχον. οὐκ ἔστιν ἔρατα.] πολέμῳ δὲ ἐ-
 λοιμῷ Θηβαῖοι πρὸς χεῖροι, χρησμῶν τὰ τῷ Ε-
 κτορος ὅσα ἐν Θήβας ἀποκαρμίσαντες, ἔθαψαν.
 Τίω έρου τ' ἀνάκτορα.] τὴν τῷ Τίω έρου μαν-
 τῶν καὶ βασιλεία. ὁ δὲ Τίω έρος υἱὸς τοῦ Ἀ-
 πόλλωνος καὶ Μελίης, τῆς Ὀκεανοῦ καὶ θυγα-
 τῆς, Ἰσμιλῶν δὲ ἀδελφῆς. αὐτῇ δὲ ἡ Μελία
 ἵπ' Ἀπόλλωνος φθαρεῖσα, τὸν Τίω έρον τῶν
 γυναικῶν τῶν μαντικῶν Ἀπόλλωνος χαρίζεται. ἡ
 δὲ τὸ μαντικὸν αὐτῇ παρὰ τὸν Ἰσμιλῶν Θηβαῖον
 ποταμόν.

Ἡξί δὲ Κνωσὸν καὶ τὴν Γόρτυνος δόμοις
 Τοῦ μὲν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δὲ ἀνὰ σταπὸς
 Ἔσται εὐεχτηγῶν οἶκος, οὐ γὰρ ἦσυχος
 Γορκεῖς δίκωπον σέλιμα ναυτολῶν ἐλαῖ,
 Λυκὸν εὐροῖ ἔσαν φύλακα τῆς μοναρχίας,
 Ψυδραῖσι τ' ἔλθρην μηχαναῖς ἀναπλέκων,
 Ὅς οὐτε τέκνων φείσεται, οὐτε συγγάμου
 Μήδης δάμαρτος ἡγεῖται μῆδ' ὀφείσας,
 Οὐ Κλέσθης θυγατρὸς, ἥς πατὴρ λέχος
 Ὄρεπ' ὡδράκων τὴν σὺν καταινέσθ' πικρόν.
 Γάντας δὲ ἀνὰ γοῖς χερσὶν ἐν ναῶν κτενὲς
 Λάβωσιν ἀμυδέντας ὀγκασίου βόθρου.

Veniet etiam Gnosum & Gortynæ ad ædes
 Mea miseræ clades, totaque vastabitur
 Principum domus. inquietus enim
 Piscator biremem aget nauigans ratem,

Z. iii.

Leucum agiturus, regni custodem,
Fallacibusque odium dolis conciliaturus:
Qui neque liberis parceret, neque coniugi
Medæ uxori, exacerbatum animum,
Neque Clisitheræ filiæ, cuius pater torum
Alumno draconi spondebit acerbum:
Sed omnes impiis manibus in Onocræ foveæ
Templo occidet, contumeliis affectos.

Ἡξείη Κνωσσόν.] Δυστυχῶς, φησὶ, καὶ οἱ Κρή-
τες δι' ἐμέ. Κνωσσός γὰρ πόλις Κρήτης, ὅθεν καὶ ὁ
Γωρύς ὁ στρατηγός, ὁ πρὸς Εὐρώπην ἀρπάξας, ὁ
Κνωσσός. Γόρτυρος δὲ καὶ ἡ Γόρτυς.
πόλις Κρήτης, ὡς καὶ Ὀμηρος φησὶ, οἱ Κνωσσὸν
τ' εἶχον, Γόρτυρά τε περικύβαντες.] Ἐνίων δ' ἐν
τῇ πόλει Κρήτης παρ' ἐκαστὴν πόλιν τῆς Κρήτης
κατ' ὄνομα λέγει. πᾶς δ' αἰάσας.] ὅτι
τὸ συμβαῖν ὑπὸ Λόκου ἐν τοῖς οἴκοις Ἰδομενέως
συλληπτικῶς εἶπε, πᾶς δ' αἰάσας ἔσται στρατη-
γὸν οἴκος. ποικίς, ὁ ἀλιδύς. καὶ δὲ πρὸς Νάυ-
πλιον λέγει, ἐπειδὴ εἰς ἀλιδυκὸν σκάφος ἐμ-
βάς ἔπει, πλεῖστον ὡς πρὶν ἔφημερς εἰς τὴν ἀλε-
κτόραν, ὅτε ἀνέμοις ὄρνιθας, παρ' ἡμεῖς καὶ ἐν
Τροίᾳ ὄντων Ἑλλήνων. ἢ οὕτως καθ' ὅσον ὁ ἀ-
λιδύς πρὸς ἰχθύας πλεῖστον ἀρξέσθαι, οὕτως καὶ Νάυ-
πλιος πρὸς Ἑλλήνων ἡμεῖς ἀρξέσθαι, διότι
δύλου ἐπίσταται μοιχευθῆναι. διότι καὶ καλῶς αὐ-
τὸν παρέρχασθαι ποικί. Λεδοῦς τὸ χαλκὸν ἑλλωτὲ
Κρητὸς καὶ γὰρ, ὅππῃ Ἰδομενέως πρὸς βασιλείαν

καὶ τὸν οἶκον παρέθετο, ὅτι πρὸς Τροίαν ἀπαί-
ρων. ποικίον πεῖθει Ναύπλιος ὅτι δίδωται τῇ βα-
σιλείᾳ τὸ Ἰδομενέως, ὅς πρὸς ἡμεῖς Ἰδομε-
νέως ἀνέλε, Μήδαν καὶ λουδύλιν, καὶ πρὸς ἡ-
μεῖς Κλεισθήραν, καὶ ὑποτάσσον δώσιν αὐτῇ
ἡμεῖς, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποτάσσον.
ἀνέλε δ' καὶ ὑποτάσσον αὐτῆς, Ἰφικλον, καὶ Λό-
κον. ἐπανελάσαν δ' Ἰδομενέως ἐν Τροίᾳ, ἐξου-
φλωπεν αὐτὸν πρὸς τὸν Λόκον. ὅτι δὲ ὁ
Λόκος πᾶς ὡς ἐξέπεθ. ὅν λαβὼν Ἰδομε-
νέως, ἐξέπεθ καὶ τὴν αὐτὴν. διό καὶ ἀρετὴν δρᾶ-
σκοντα τὸν καλῶν. οὐ κλεισθήρας.) σωθέντες
γὰρ Ἰδομενέως Λόκον, εἰ ἐπανελάσαν τῆς Τροίας,
δοῦναι πρὸς γάμον Κλεισθήραν πρὸς θυγατέ-
ρα. ὅτι καὶ βόστρον.] πρὸς εἰνυακὸν. ἢ οἱ τῆς
Δημῆδος. εἰνυακὸς γὰρ ἡ Δημῆτος, ὅτι ὅτι
τῆς Ἀρκείας ὑμῖν, ὡς καὶ Κασσίου, πρὸς
μὲν γὰρ ἀπὸ μνηστῆρος ἐννέοι πολλοὶ αὐτῶν. εἰσὶ καὶ
ὄγκοι καὶ ὀγκῶν, οὐ Κασσίου Ἀθηνᾶς ἀ-
γαλμα ἰδρύσας.

Γένοις δὲ πάππων τῶν ἐμῶν αἰδὸς κλέος
Μέγιστον αὐξήσοισιν ἄμναμοί ποτε,
Αἰχμῆς τὸ πρὸς πόλιν ἀρῶντες γέφος,
Γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοῖαρχίαν
Λαβόντες, οὐδ' ἄμνηστον ἀθλία πατεῖς
Κόδος μαχανὴν ἐνγαυακρῶν ζόφω,
Τοιοῖς δ' ἐμὸς τις σύγγονος λείψιδι πλοῖς
Σκύμνοις λέοντες, ἔξοχον Ρώμης γένος,

~~~~~
Gloriam porro generis maiorum meorum
Maximam rursus augebunt olim posterī,

Hastis erecta primarum corona partium,
Terra marisque sceptrum & imperium
Adepti: neque obscuram, infelix patria,
Gloriam marcescentem tenebris occultabis.
Tales meus quidam consanguineus relinquet duos
Leuculos, eximiam Romæ stirpem,

Γένους δὲ πέππων.) ὁ δὲ Ρωμαίων ἐν αὐ-
τῇ δὲ λαμβάνει. τὰ δὲ λοιπὰ τῶν ἡρώων γελοῖα.
φασὶ γὰρ Λυκόφρονος ἐτέρου ἢ τοῦ ποιήματος, οὐ τῶ
ῤεάσαντος πλὴν Τρωάδα. σιωπῆς γὰρ ἐν τῇ φι-
λαδέλφῳ, καὶ αὐτῇ Ρωμαίων διέλεγετο. τὸ δὲ
οὐ δύναμαι νοῦσαι, πῶς ἐν τῇ ῤεάσαντος
αὐτοῦ. οὕτως γὰρ ὡφελον εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ τῷ λεγόμε-
νου ῤεάσαντος αὐτοῦ Λυκόφρονος, αὐτὸν ἐτέρου. καὶ
ἀλλῶν ὅφλουαίαν, ἢ μάλλον φλουαίαν φασί,
Ρώμιον καὶ Ρωμίλον ἀπὸ Κρεούσης τῆς Πελαγονί-
ῃς, λέγοντες πολλὰς παύνας ἡγεῖσθαι ὑ-
στέρους ἡγεμονίαις, ὡς ῤεάσαντος ἀκριβέστερον αὐτῇ
πύτων δειξέω. καὶ μία μὲν αὐτῇ φλουαία. δευ-
τέρη δὲ, ὅππῃ μὲν ἡ ἑκτορὸς παύσαν Αἰνυαί-
κας, τῇ ἀντηρήδον ἐν Τροίᾳ, καὶ Σαπφόνι, ἢ
Ρώμιον ἔκτισαν. ἀμναμοὶ ὅι οὐ δόγονοι, Κυ-
βωταῖοι. καὶ γὰρ ἀμναμοὶ, οἱ τῇ ἀμνῶν παύ-
δης, ἢ σιωπῆς. οἱ δὲ ἀμναμοὶ καὶ δόγονοι τῇ
ἡγεμονίᾳ μου, αὐξήσοισι περὶ αὐτῆς, καὶ ὑστέρου μέ-
γιστον κλέος τῇ μὲν πάππων, (οὐτέστι τὸ πρεσ-
βυτιανόν μου. τὸ δὲ ποιήσαντες αὐξήσοισι τὸ κλέος;
ἀετις τὸ πρεσβυτιανόν ἐξ ὅς ἐν ταῖς αἰχμαῖς,
καὶ τῆς καὶ θαλάσσης λαδόντες σκῆπτρα, καὶ
μοναρχίαν. οὐδὲ ἀμνημόνιστον.) πλὴν δόξαν σου
κατακρύψις μαρτυρήσῃς τῷ ζῳῳ, ὃ ἀθλία
παύεις Τροία. ἥς γὰρ ἐμὸς συγγενής.] ἢ πο-
τὶ Αἰνείας, ὁ γόνος τῆς Κασνίας τῆς χοιράδος
τῆς, ἢ τῆς Αφροδίτης, ὁ αἰετος ἐν ταῖς βελῶν,
οὐδὲ μεμπτός ἐν ταῖς μάχαις. τῷ οὐ πῶς λέγει
αὐτοῦ γόνος λέοντας, ἐξ ὅχου καὶ ὑπερέχον ἡγε-
μονίᾳ Ρώμῃ. ποίος δὲ ἐμὸς πῶς σύγγονος.] ὁ
Αἰνείας. Τρῶες δὲ γὰρ ἡγεμονίαν, Αἰνείας, καὶ
Γανυμήδην, ὃν μυθικός ὁ Ζεὺς ἀφάρπα-
ξεν. ἰσὺς ὁ γὰρ Λαομέδοντα. Λαομέδον δὲ,
Πελαγονίαν. Πελαγίος, ἑκτορὸς, Κασσιόδραν,
Κρεούσαν, δὲ λοιπὰς. Αἰνείας δὲ πάλιν ἡγε-
μονίαν Κῆπον. Κῆπος ὁ Ἀχιλλεύς, Ἀχιλλεύς Αἰνείαν,
οὕτως ὡς Αἰνείας συγγενής Κασσιόδραν. ἡ δὲ
καὶ γὰρ αὐτῆς αὐτῆς Κρεούσης τῇ τῷ αὐτῆς αὐ-

δελφῇ, ἢ τῆς Κρεούσης ἑξ ὅς παύσατο Αἰνείαν.
ὑστέρου δὲ, ἢ τῆς Τροίας περὶ ὅσων ἐλδωτέρω-
δεις ὑφ' Ἑλλήνων αὐτῆς ὁ Αἰνείας, ἢ αἰχμαλώ-
τος αἰχμαλῶν ἐκ τῆς Νεοπολέμου, ὡς φασὶν οὐ πλὴν
μικρὰν Ἰλιάδα πεποινητός, καὶ μετὰ πλὴν ἐκ τῆς
Ορέστου ἐν Δελφοῖς τῆς Νεοπολέμου ἀφαιρησὶν
ἐλδωτέρωδεις, οὐκ ὡς αὐτῆς τῇ Ραμνίαν
καὶ Αἰνυαίαν πόλεις Μακεδονίας, πλησίον Κι-
σσὸν ὁροῖς καὶ μύρας. τὸ δὲ Ραμνίαν, ἀπὸ πύτων
Αἰνός ἐκλήθη. αὐτῆς δὲ ἀπὸ Μακεδονίας ἡλθε
εἰς Ἰταλίαν, ἢ ὡς Ἀργεῖα ἐκαλεῖτο, εἴτα
Σαπφόνι ἀπὸ τῆς Κρόνου. Σαπφόνος γὰρ ὁ Κρόνος
ὡς Ρωμαίους, εἴτα ἀπὸ γόνος Αἰνείας, Αἰνυ-
αίαν, εἴτα Τυρρῶν. εἴτα ἀπὸ Ἰταλῶν, ἢ ἀπὸ γόνος
Ἰταλῶν τῇ Γηρυόνην ἀντιμέτωπον ὡς Ἡρα-
κλῆος, καὶ ἀπὸ Ρηγίου ἀντιμέτωπον εἰς Σικε-
λίαν, εἰς πύτων ἑρμῆος, ἐλθὼν ἐκ βασιλείας,
ἡ δὲ Περσίδανος, Ἰταλία ἢ χῆρα ἐκλήθη. Ἰ-
ταλὸν γὰρ Τυρρῶν οὐκ ἔστιν αὐτῶν καλοῦσιν. οὕτως
οὐκ Ἰταλία ἢ χῆρα ἐκλήθη. ἡ δὲ αὐτῆς Γῆρας
ἐκαστὸν αὐτῆς, εἴτα γόνος αὐτῆς Φαύτος, ὃν Ἡρα-
κλῆος ἐκείνος μὲν τῇ λοιπῇ τῇ Γηρυόνην βοῶν
παρεγύρετο, καὶ γὰρ ἡ Δαπνίου ἐκ τῆς Φαύτου
γυναικός, ὃς ἐκαστὸν αὐτῆς ἔκτε, καὶ ἀπὸ αὐτῆς Λα-
πῆς οὐ πάντες ἐκλήθη. πεντηκὸς ὃ πύτων ἔπει-
απὸ Ἡρακλῆος ὅς ὁ Αἰνείας μετὰ τῇ τῇ Τροίας
ἀλλωσιν αὐτῆς Ἰταλίαν, ὡς ἐφῆμεν, καὶ Δαπνίου πα-
ρεγύρετο. ὡς Δαπνίου τῇ αὐτῆς αὐτῆς, τὸ καὶ
Τροίαν καὶ ἀμνόν, ὡς Κίον ποταμόν, ἔχον δὲ
τὸν Κρεούσης γόνος αὐτῆς Αἰνείαν, ἢ Ἰλίον, ὃν
φασὶν ὅτι μετὰ αὐτῇ τῇ βασιλείας, σελινίαν
ἔσται, ἢ ἐκ τῇ σελινιότητων μερῶν τῇ ἀπὸ τῶν
γὰρ εἶχον τῇ αὐτῆς ἐπὶ δὲ καὶ χείρου λυκῆς
ἀπὸ τῆς πλοῖς αὐτῆς ἀποκρίσεως ὅτι τὸ ἀπὸ
αὐτῆς Αἰνείαν ὅρος, καὶ τῇ αὐτῆς τῇ αὐτῆς,
ἀπὸ ἐλδωτέρου, ὃν τῇ αὐτῆς ὃν ἐπὶ οἱ παύδεις
αὐτῆς καὶ γὰρ καὶ κράτος ἀμεινον ἐξοισιν. ἐπὶ
αὐτῆς τῇ ἀλγείας, ἐκ χηρῆς ὃν αὐτῆς αὐτῆς,
αὐτῆς τῇ τῇ χείρου, παρεσκυλῶν ἐκ τῆς πύτων.

ὁ δὲ Λαπῆνος τῶν ἐν εἰα. ἡ πηθεὶς δὲ πολέμῳ,
 δίδωσιν Αἰνείας πρὸς γάμον Λαβινίαν τὴν αὐτὴν
 θυγάτηρ. Αἰνείας δὲ κτίσας πόλιν, Λαβινίαν
 ὠνέμασε. Λαπίου δὲ τὸ Τύργου τῷ Ρουπύλῳ
 βασιλείῳ, πολέμῳ ὑπὸ ἀλλήλων ἀποθανόντων.
 Αἰνείας ἐβασίλευσεν. ἀννηρῶν δὲ καὶ Αἰνείου
 ἐν Λαβρέντῳ πολέμῳ ὑπὸ τῷ αὐτῷ Ρουπύ-
 λῳ καὶ Μαξέντῳ τῷ Τυρρίῳ, ἐγγυῶ οὐσης τῇ
 Αἰνείῳ γυναικὶ Λαβινίᾳ τὸν Σίλκιον Ἀσκα-
 νίῳ ὁ ἐκ Κρεούσης παῖς βασιλεύει, ὃς καὶ τὸν
 Μεξέντον πολέμῳ συμβαλόντα νικᾷ τελέως,
 μὴ δὲ γάμῳ τὰς προσηβείας, ἀλλὰ τὰ τῷ Λαπίῳ
 πάντα εἰς ἐπὶ σπονδὰς ζήσονται. αὐξήσονται
 δὲ οἱ Λαπῆνοι, ἐπεὶ καὶ τὸ λ' ἐπὶ αὐτῇ, τὸ τῆς
 χοίρου ἀνιγνύμα, Λαβινίᾳ μὲν ὑπεφρόνησται.
 Ἀλκων δὲ καὶ Λόγγον ἐπείρας πόλεις ἐκτίσας,
 ἀπὸ τῆς χοίρου, οὗτέστιν Ἀλκὴν μακρὰν, καὶ τὸ
 ἐκ εἰς ὅρος Ἀλβανὸν ἐκάλεσαν ὁμοίως. τὰ δὲ
 ἐκ Τροίας ἀρχαῖα μῶνα πρὸς τὸ Λαβινίον
 ὑπερσφύονται μετὰ δὲ Ἀσκανίου τελευτῶν, ἐχ-
 ὁ Ἀσκανίου παῖς Ἰούλος ἐβασίλευσεν, ἀλλ' ὁ ἐκ
 Λαβινίας Αἰνείου υἱὸς Σίλκιος, ἢ καὶ τὸν Ἀ-
 σκανίου υἱὸς Σίλκιος, Σίλκιος πάλιν ἄλλος Αἰ-
 νείας, οὗ Λαβῆνος, οὗ Κάπης. Κάπης δὲ παῖς
 Τιβέρτιος, οὗ Ἀμούλιος, οὗ Ἀδενῆνος, μέχρι
 πύπτου τὰ πρὸς Ἀλκῆς καὶ Ἀλκωνῶν. τὰ δὲ πρὸς
 Ρώμης οὐκ ἔστι. Ἀδενῆνος γὰρ Νομήτορος
 καὶ Ἀμούλιον βασιλεύοντα δὲ τὸν Νομήτορος
 Ἀμούλιος ἐξήλασε, καὶ Αἰγέστην τὸν Νομήτορος
 υἱὸν ἐν κυνηγεσίῳ αἵματι. τὴν δὲ ἀδελφὴν Αἰ-

γέστην, θυγάτηρ δὲ τῷ πατρὶ Ἀντίνοιοι Νομή-
 τορος Σιλουίαν, ἢ Ρέαν Ἰλίων, ἱέρειαν τῆς
 θεᾶς Εὐστίας ποιεῖ, ὡς αὐτὴν παρθένος ὁμοί-
 νη. ἐδέδεικε γὰρ ἕνα χρυσὸν, λέγοντα ὑπὸ τῷ
 Νομήτορος παῖδων αὐτὴν αἵματι. δὲ π
 τῷ τὸν μὲν Αἰγέστην αἵματι. τὴν δὲ ἱέρειαν τῆς Ε-
 ρίας ἐποίησεν, ὅπως παρθένος καὶ ἄταις ὁμοί-
 νη. ἢ δὲ Ἀρεος ἀλσὶ ὑδροβορῆν, ἐχέουσι γινέ-
 ται, καὶ γυνὴν Ρώμυλον τὸν Ἀρέμονα. καὶ τὴν δὲ
 μὲν ὁμοίεται μὴ ἀποθανεῖν, ἢ τῷ Ἀμούλιου
 θυγάτηρ. τὰ δὲ βρέφη Φαισύλῳ ποιῶν Λα-
 βρεντίας ἀνδρὶ ἔδοντο ῥίχμα πρὸς τὸν Τίβεριν πο-
 τισμόν, ἢ τῷ γυνὴ λαβοῦσα, ἀνέσχετο. ἔτυ-
 χε γὰρ αὐτὴν τότε νεκρὸν βρέφος πεκύν. αὐξήσονται
 δὲ οἱ Ρώμυλοι καὶ Ρώμοι, ἐπὶ ἱμαίον καὶ τοῖς
 Ἀμούλιου ἀρεῖς, ἀνελόντας δὲ πινὰς τῶν πατ-
 ρῶν Νομήτορος περὶ μὲν, ἐπετηραῖον. κατὰ χε-
 γέντος δὲ τῷ Ρώμῳ, δρᾶμῶν ὁ Ρώμυλος τῇ Φαι-
 σύλῳ λέγει, καὶ ὃς δρᾶμῶν, τῇ Νομήτῳ παῖ-
 δηγέται, τέλος ἐργὸν Νομήτορος, τῆς θυγά-
 τος αὐτῆς παῖδας ὄντας αὐτοῖς. οἱ δὲ σιωπεύοντες
 πολλῶν, αἰαροῦσι τὸν Ἀμούλιον. τῇ δὲ Νομήτῳ
 εἰ πάσῃ αὐτῇ τὴν βασιλείαν τῆς Ἀλκῆς πα-
 ρεχόντες, αὐτὴ τὴν Ρώμῳ κίχεν ἀπὸ ῥέας,
 ἢ ἔπει τῆς Ρώμῳ ἡλικίας. πρὸ δὲ τῆς με-
 γάλους τῆς Ρώμης, καὶ ἔκτισε Ρώμυλος πρὸς τῇ
 Φαισύλῳ οἰκίαν ἐν ὄρει Παλατίῳ, περὶ τῆς
 ἐκ πρὸς Ρώμῳ, πρὸς Ρώμῳ, ἢ Ρώμοις
 παλαιότερῃ τῷ-
 ταν.

Ο Κασνίας τὴν τε Χειρὸς δὲ γόνος
 Βουλαῖς ἀρεῖς, δ' ὄνοσος ἐν μάχῃς.
 Ος πρὸς μὲν Ράχηλον οἰκῆσαι μολῶν
 Κισοῦ παρ' αἰπῶν πρὸς καὶ Λαφυσίας
 Κερασφόρου γυναικας, ἐκ δ' Ἀλμυνίας
 Πάλιν πλανήτῃ δέξεται Τυρσηνία
 Λυγκεῖς τε θερμὸν ῥέει, δεῖν ἐκ θράσων ποτῇ.
 Καὶ Πίω' Ἀχλύης θ' αἱ πολὺ ῥέουσι νάπαι.
 Σιω δὲ σφι μίξῃ φίλιον ἐχθρὸς ὦν στρατὸν
 Ορκοῖς κρατῆσας καὶ λιπαῖς γυναιξμάτων,

Νάνος

Ναῖος πλάγῃσι πόδ' ἔρευνήσας μυχόν

Castnia filius & Chœradis,
Consilio optimus, nec ineptus bello:
Qui primum Rhæcelum veniens habitabit
Apud altum Cissi montem, & Laphystias
Cornigeras mulieres. ex Halmopia verò
Rursus erroneam excipiet Tyrrenia,
Lynceusque calidum eiiciens laticum flumen,
Et Pisi, saltusque Agyllæ pecorosi.
Cum illo deinde iunget amicum inimicus exercitum,
Iuramentis adigens & precibus geniculatis,
Nanus erroribus omnes perscrutatus angulos

Ράκηλον.) καὶ τὰ λοιπὰ, πλάγῃσι ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ ἐρευνᾷ. Ράκηλος δὲ, Μακεδόνων πόλις. Κίσσιος δὲ, ὄρος Μακεδονίας, ἐνθα ὁ Αἰνείας μνηστῆράν τινα ἄλλωσιν τῆς Τροίας ὤκησε καὶ ἀφ' ἐαυτοῦ Αἶνον προσεγγόρυσσε. Αἰώνιον δὲ, πόλις Μακεδονίας. ἔπειθ' ὁ Μακεδονίας ἦλθεν ὁ Αἰνείας, ἐκφυγὼν τὸν φόνον. Λαφυστίας, ὁ Διόνυσος, ἔπειθ' ὁ Λαφυστίας ὄρος Βοιωτίας. ὁ δὲ Λαφυστίας λέγεται, αἱ ἐν Μακεδονίᾳ βάκχαι, αἱ καὶ Μυαλλόντες ἐκαλοῦντο, εἴθ' ἡ μμεινδαῖα αὐτὰς τὸν Διόνυσον. κερκυφοροῦσι γὰρ καὶ αὐταί, καὶ μμεινσι Διονύσου. ταυροκέφαλος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωρραφεῖται, ὡς καὶ Εὐελπίδης.

Καὶ οἱ κέρκεται κερκὴ πρὸς πεφυκίαι. κερκαφόρος ὁ αὐτὸς ὅστις, ἐπειδὴ ὁ οἶνος πινόμενος πόλις, τοῖς ἀνδράσι ἐκμάνει πρὸς ταῖς ἐτέρων γυναικάς εἰσερχόμενος. ταῖς δὲ γυναικάς ταῖς φιλοῖναι, οἱ αὐτοὶ γνωρίζοντες, ἐπειδὴ δὴ ὁ ὄρωσι κορεδαίσεις, σιωποῦσι μετ' αὐτῶν. ταυροκέφαλος δὲ ζωρραφεῖται, καὶ φαντάζεται, ἡ κέρκες φόρος, ὅτι πῶς φιλοῖναι ἡ ἀλογία προσκεῖται δίκλῳ ζῶνι περὶ πόδας. Τυρσηνία δὲ ἡ Ἰταλία, ἔπειθ' ὁ Τυρσηνὸς τῆς Τηλέφου υἱός. Λυγ-

καὶ δὲ ποταμὸς Ἰταλίας. Σερμὰ ὕδατα ἔχων. ἐκλήθη δ' οὕτως, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ αὐτῆς πολλοὶ ὠμμάπωσεν, ἢ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκείνος Λυγκιὸς ἐν τῇ ρείθρῳ αὐτῆς ἐπύγη. Πίσσα καὶ Ἀγύλλα πόλεις Τυρσηνίας. Πολύρριον, πολὺ ἄρνον. πολυθέμιον γὰρ ἡ Ἰταλία. Νᾶος, ὁ Οδυσσεὺς ὡς Τυρσηνοῖς κελεύεται, δηλοῦντος τὸ ὄνομα τὸς τὸν πλανητῆα. ἐγὼ δὲ ὄρωι, ὅτι πρὸς τὸν ὄρωι. ὁ Οδυσσεὺς, Νᾶος ἐκαλεῖτο, εἴτα ἐκλήθη Οδυσσεύς. ὡς πρὸς ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Διγύραν καὶ Πυρρίον, καὶ ἔπειθ' ἐτέρως ἐκαλοῦντο. μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὧν στρατὸν. Οδυσσεὺς φασὶν ἐν Ἰταλίᾳ σιωτῆσαι Αἰνείαν, καὶ σιωτῆσαι μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην ποιῆσαι. λέγεται οὖν, ὡς δὲ φόρος ὧν, φίλιον στρατὸν μίξει μετ' αὐτῶν δὲ ταῖς ἀποδίδας, ὅρκους καὶ λιτανείας ποιῶντας, ὡς αὐτὸς φησὶν ὧν. σιω αὐτῶν δὲ μίξαντες τὸν στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνὸς, οἰκήσασιν ὡς τὴν πᾶν χώραν τὴν ἔπειθ' ὁ Τυρσηνὸς κληθεῖσιν Τυρσηνίαν. οἰκουρός. ὁ Διόνυσος, ὅτι ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἐν αὐτῷ εἰσέρχοντο αἱ γυναικὲς εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ. τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον οἰκοῖ ἔμμενον, καὶ οἰκουρούμενον.

Ἀλὸς τε καὶ γῆς, σιωτῆσαι τῶν τοῦ
Μυσῶν ἀνακτοῦ, οὗ ποτ' οἰκουρός δόρυ
Γνάμψιδ' ἑοῖνος, γῆς σιωτῆσαι λυγρῆς.
Τάρχων τε καὶ Τυρσηνὸς αἰθῶνες λυκοί.

ΑΑ. j.

Τῶν Ἡρακλείων ἐκ γεγῶτες αἱμάτων,
 ἔνθα πρᾶπεζαι εἰδῶτων πλήρη κιχῶν
 Τῶ ὑπερον βρωθεῖσθαι δ' ὅπαόνων,
 Μνήμιον παλαιῶν λήφεται θεαπισμάτων.
 Κτίσει δὲ χῶρον ἐν τόποις Βορειγόνων
 Ὑπὲρ Λατίνους Δαυνίους τ' ὠκισμῶν,
 Πύργους τεύχοντ' ἄξειθμήσας γονάς

~~~~~

Maris terræque simul quoque gemini filij
 Myſorum regis (cuius aliquando latitans haſtam
 Curuabit vini deus, crura viticibus colligans)
 Tarchon & Tyrrhenus, lupi feruidi,
 Herculeo prognati ſanguine:
 Vbi menſam cibis plenam offendens,
 Quam poſtea comederant ſocij,
 In memoriam veterum redibit oraculorum,
 Condétque in regione Aboriginum,
 Ultra Latinos Daunióſque habitata,
 Turres triginta, partus enumerans

Θεόνος.] ο Διόνυσος, ὡς θεὸς οἴνου δύνει-
 πης, ὡς καὶ Αἰχμῆλος φησὶ, πατέρ θεόνε μαγνέ-
 σης (θυκτίεε. καὶ Διόνυσος φησὶν ὁ Σιω-
 μιῆος, ματὶς θεόνου ἔκωρωνίδος κόρας.

Γῆμα σιμωδῆσας.] ἐκ γῆμα ὅππῃ. Ἡρακλείων
 αἱμάτων.] Ἡρακλείους, καὶ Αὐγῆς τῆς θυγατρὸς
 Αλέου, πάς Τηλέφορος, Τηλέφου καὶ Ἰεφείας,
 Τάρχων καὶ Τυρσηνός. ἐνθα πρᾶπεζαν.] ἐν-
 πόν. πῶ ἱστέριον ὅππῃ πλάττω, ὅπως ἐκπῶν
 Αἰνείας, πῶ Λατινίαν, καὶ οὐ πῶ μὴ εἰδότες, ἢ
 Ρώμιον φασίν. ὅρα γὰρ ὅπως φασὶ πῶ ἱστέριον.
 γενησάν. ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἔνθα αὖ οἱ ἐπαῖροι.
 αὐτὰ κατὰ φάσιν τὰς ἐαυτοῦ τραπίζας, οὐ εἰ-
 κῆ πῶ πῶ. πῶ ἔνθα οὐ ἐν Ἰταλίᾳ, ἢ ἀπὸ τῶν
 τῶν τραπίζων ἐκ γῆμα πῶ, καὶ ἔλαος ἐφαρζον καὶ
 πῶ τραπίζας, ἢ πῶ πῶ ἔνθα. σιμωδῆσας οὐ ὁ Αἰ-

νείας πῶ γενησάν, ἔκπῶ πῶ Λατινίαν πῶ
 ἐκ γῆμα, καὶ οἱ μὴ εἰδότες πῶ Ρώμιον φασίν.

κτίσει δὲ χῶρον.] κτίσει ἢ εἰς πῶ χῶρον, οὐ
 γὰρ ἢ χῶρον κτίσει, ἀλλ' ἢ πόλιν, βορειγόνων.]
 πάντῃ γενησάν. βασι καὶ γενησάν. πῶ Λατινίαν.
 οἱ ἱστέριοι φασίν Ἀβορίγινες ἐκαλοῦντο, ἔ-
 περ μὲν ἀπὸ τῶν οἰκιστῶν αὐτῶν ἐπῶν, οὐ-
 περ δὲ βορειγόνους λέγει, τοὺς Ἀβορειγόνους. ἔλαος
 Λατίνους.) φησὶ καὶ εἰς πῶ. αὐτῶν γὰρ οἱ Ἀβο-
 ρήγινες, ἀπὸ Λατίνου τῶ Φαόνου, ἢ Ἡρακλείους
 ἢ οὐ, Λατίνους ἐκλήθησαν. πύργους τεύχοντα.] ἢ
 ἐν αὐτῇ φησὶ. οὐ φησὶ καὶ γὰρ πόλιν, ἐκ γῆμα
 Αἰνείας, ἀλλὰ τὰς τραπίζας ἢ πῶ ἢ οὐ αὐτῶν. Ἀ-
 σκαίους, ὡς ἐπῶν εἰπὶ, ἔκπῶ πῶ Ἀλβαν πό-
 λιν, ἀπὸ τῆς λαυκῆς γούρου, πῶ ἐκ τῆς Ἰλίου ἔ-
 λαβεν, καὶ καὶ αὐτῶν μέλας ἐπῶν ἔλαος.

Συὸς κελαμῆς, ἢ ἀπὸ Ἰδμῶν λῶφῶν

Καὶ Δαρδανίων ἐκ τῶν ναυαθλώσεων.

Ἰσπελθμῶν θρέψαν ἐν τοῖς κῆλεσιν.

Ἡς καὶ πόλιν δεικνύον αἰγῆσι μιᾷ

Χαλκῷ τυπῶσαι, καὶ τέκνων γλαυρῶ φων.
 Δείμας ὅσπκον Μυωδία Παλλενίδι
 Παῖδ' ἀγάλματ' ἐγκατακλιθεῶν,
 Ἀδὴ παρώσας καὶ δάμαρτα καὶ τέκνα,
 Καὶ κτῆσιν ἄλλῃν ὀμπνίαν κειμηλίων,
 Σιὼ τῷ γηραιῷ πατρὶ προσβιώσεται
 Γέπλοις περὶ χῶν, ἥμος αἰχμηταὶ κυῖες,
 Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύζαντες πάλω.

Suis nigræ, quam ab Idæis collibus
 Et sedibus Dardaniis naui vehet,
 Totidem porcellorum in partu nutricem:
 Cuius etiam in vrbe vna simulacrum consecrabit
 Aere sculptum, & porculorum lactentium.
 Extructo autem templo Myndiæ Pallenidi,
 Penatum deorum intus collocabit simulacra,
 Quæ sanè contemnens & vxorem & liberos,
 Et possessionem aliam thesaurorum opimam,
 Cum sene patre pluris faciet,
 Vestibûsque inuoluet, quando bellicosi canes
 Omnem patriam simul diripientes forte,

Ἰσσεύθμων.] καὶ τὸ κακὸς ἔχει, καὶ πρὸς
 πλὴν ψυδὴ πύπου ἰσσεύθμων. οὐ γὰρ πρὸς περὶ οὐκ ἐπι-
 δηται, ἀλλ' ἐλάττωται, καὶ ὑστερον ἢ χεῖρος ἐπε-
 κινῶς εἰπεῖν πρὸς καὶ πρὸς αὐτῆς ἰσσεύθμων τοῖς
 πύργους, ἀλλὰ πύργων. αὐτὴ δὲ παρώσας.) οὐ
 ὑπερβατὴ ἢ σιωπῆς· αὐτὴ δὲ ἀγάλματ' αὐτῆς
 προσβιώσεται καὶ ἡμίσει, σιωπῆς γηραιῷ πατρὶ
 περὶ χῶν, καὶ καλῶς οὐ πρὸς πέπλοις, ἰμάτια
 παρώσας καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα, καὶ κτῆσιν
 ἄλλῃν ὀμπνίαν κειμηλίων, ἢ τοὺς πλοῦτον. ἥμος
 οἱ αἰχμηταὶ κυῖες τὸ ἔξω τὸ πεινήτωσι, φασὶ γὰρ, ὅτι
 ὁ Λυκόφρων, καὶ λοιποὶ πῖνες, ὅτι περὶ οὐκ ἐπὶ
 Τροίᾳς ὅς· Ἑλλήων, Αἰνείας μόνον ἠλδοσεῖν
 ἦν ὡς αὐτῶν, καὶ ἐκελευσθὲν λαβεῖν ἐκ τῆς πό-
 λεως ὁ βούλεται παρεάσας ὅτι οἶον, καὶ πλὴν
 γυναικα, καὶ τὰ τέκνα, πρὸς ἐκρίνε τὰ ἦν θεῶν
 ἀγάλματα, καὶ πρὸς αὐτῶν πύργους. αὐτὴ δὲ εἰς
 τὸν Ἀθῶν, καὶ εἰς ἐκπῆς πόλιν ὅχι ἐξόν. πλὴν αὐτῶν
 αὐτῶν Αἰνείαδα πρὸς γηραιῶν. εἰ δὲ ἔτυχεν

τὸν πατέρα αὐτῶν Αἰλῶν τελευτήσας. καὶ πολυ-
 ὅπως αὐτὸν καύσας, τὸν χροῖ αὐτῶν ἐν χρυσῷ
 λαοῖν βαλὼν, θρηνήσας αὐτὸν οὐ μικρῶς
 ἀπ' αὐτῆς ἀπύετο. ἔλαβε δὲ ἡ σιω, ἢ πρὸς ἔ-
 τεκε τὰ τέκνα, ἢς ἡ ἀγάλμα ποιήσας σιω τοῖς
 πέποις αὐτῆς, αἰετῶσεν ἐν μισθῷ παρ' αὐτῶν
 κλειδεῶν πόλεων. ταῦτε μὲν οὕτω φασί. Δέχης
 ὅτι πλὴν μικρῶν Ἰλίουδα πεποιήσας, Αἰδομα-
 χίω καὶ Αἰνείας αἰχμητῶν φασὶ δὲ δεινῶν τῶν
 Αἰλῶν ἐν Νεοπολίῳ, καὶ ἀπαχθῆναι τῶν
 σιω αὐτῶν εἰς Φαρσαλίαν πλὴν Αἰλῶν πατρί-
 δα. φασὶ δὲ οὕτω.

Αὐτὰρ Αἰλῶν μεγαθύμους φαίδιμος υἱός,
 Εκπύρην ἄλοχον κατὰ γαίαν κοίλας ὅπῃ
 νῆας.

Γαῖα δὲ ἑλὼν ἐκ κόλπου εὐπλοκάμοιο πρὸς
 δεινῶς,

Πρὸς πόδες τε πατρὸς ἀπὸ πύργου. πρὸς δὲ
 πρὸς ὅτι

AA. ij.

ἔλλαβε πορφύρεος γάλατος, καὶ μύϊα	Δῶκαν ἔχον ὀπίηρον ἀμειβομένοις γέρας αἰ-
κραταιή.	δοί,
Ἐκ δ' ἔλετ' Ἀνδρομάχῃ ἡύζωνον ᾠδὴν	Αὐτὴν τ' Ἀγχίσεο κλυτὸν γόνον ἰπποδάμοιο,
κοῖτιν,	Αἰνείαν ὃν ἠνυσάν ἐβόσσεον πομπόροισιν,
Ἐκέρως, ὡς τὲ οἱ αὐτὰ ἀρίστους παναχαιῶν,	Ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέδῃ γέρας ἔσχον δῖων.

Τούτῳ μόνῳ πόρῳσιν αἶψασι, δέμων
 Λαβείν ὃ γρηΐδι, καὶ πενέλικα δαίος.
 Τῷ καὶ παρ' ἐχθροῖς ὅσπερ ἐξάσας κριθεῖς,
 Τίω πλῆστον ὕμνηθεῖσιν ὃν χάρμας πάτσαν
 Ἐν ὀψιτέκνοισι ὀλέλαι δαμῆσεται,
 Τύρσιν μακεδνὰς ἀμφὶ Κιρκαίου νάπας,
 Ἀργεῖς τε κλεινὸν ὄρμον Αἰήτιν μέγαν,
 Λίμνης τε φόρμης Μαρσιωνίδος ποταμόν,
 Τίτῳ νιόν τε χερματὸς καὶ χθονός
 Διῶντος εἰς ἀφάντα κενθιμῆνος βάρη.
 Ζωσθεῖον τε κλητιῶ, ἔνθα παρθένου
 Στυγιὸν Σιδύλης ὅστιν οἰκητήριον,
 Γράνῳ βερέθρῳ σὺλκατιρηφές σέγης.
 Τοπαδῶν δὲ δύσλητα πείσσονται κακὰ
 Οἱ τίω ἐμὲ μὲλλοντες αἰσθῶσιν πάτσαν.

~~~~~

Huic soli dabunt optionem ex adibus
 Sumendi quod velit, & auferendi pro pramio.
 Quapropter & ab inimicis iudicatus pietatis ple-
 nissimus,
 Plurimum celebratam in bellis patriam
 Per posteros edificabit, felicem
 Arcem, altas iuxta Circae sylvas,
 Portumque Argonis inclitum, Ætæa magnum,
 Phorcæque, Marsiae paludis, latices,
 Titonisque aquam sub terram
 Subeuntis in obscuras hiatus profunditates;
 Et Zosterij promontorium, ubi virginis
 Horrendum est Sibyllæ domicilium,
 Cauo antri barathro coniectum.
 Ac tot quidem intoleranda patientur mala,
 Qui meam vastaturi sunt patriam.

ἄλλοι τὸν Εὐξείνιον πόντον φησὶν, ἥτοι πρὸς τὸ Διόν.
 Απολλώνιος δὲ, καὶ οὕτως ὁ Λυκόφρων,
 Συμπληγάδας αὐταὶ λέγουσιν. ἀλλ' ὁ μὲν Λυ-
 κόφρων οὕτως φαίνεται μεταξὺ τούτων (ἦ) λέ-
 γον Καλχιδόνος καὶ Βυζαντίου, ὡς (ἦ) τὸ λε-
 γόμενον παρ' ἰδιώταις βαρβάρους ῥόυμα. ὁ δὲ
 Απολλώνιος ποτὲ μὲν φαίνεται, ὡς τὸν Εὐξεί-
 νιον πόντον, ἥτοι πρὸς τὸν κληῖδα λέγον αὐ-
 ταί, ποτὲ δὲ ὁμοίως τῷ Λυκόφρονι γράφον.

Γληγάδας αἰχίνους, καὶ ὅπου φοινίκη δόρυπα.
 ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες, ὡς ληροῦσι, πέτραι
 δύο, συγκρούουσαι πρὸς ἀλλήλας, καὶ σπασ-
 αίνουσαι τὰ πλοῖα. ἐπεὶ δὲ παρέπλυνσε τώ-
 νται ἡ Ἀργεῖ, ἐρίζωσθαι, καὶ ἐπαύθηται τῆς
 κινήσεως. ὡς λέγουσι δὲ, ἡ μὲν ἐν Εὐρώπῃ ἰὺ
 πρὸς τῇ Βυζαντίῳ, ἡ δὲ ἐν Ἀσίᾳ πρὸς τῇ Καλ-

χιδόνι. Συμπληγάδες.] αἱ συμπλέουσαι,
 καὶ πρὸς κυρούσας ἀλλήλας. πλοῖα δὲ, ὡς
 πλουσιώματα πρὸς τὰς ἀκτὰς. Σαλμυδάδος.]
 τὸ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ σαμάρειας πλάγος,
 ἀπὸ Σαλμυδάδος παραφρέοντος ποταμοῦ.

καὶ κακὸς κενὸς κλύδων.] ὁ Εὐξείνιος τὸ τε-
 νόν. κατ' ἀνημισμὸν δὲ ἐλέγετο Εὐξείνιος, διὰ
 τὸν σκολιὸν πλοῦν, ὃς οὐ καπνικοῦται λησεί,
 οἷς Ἡρακλῆς αἰεῖλε. καλῶς δὲ γινώσκοντες ὁ Λυκόφρων
 ἔφη κακὸς κενὸς τὸν πόντον, Αἰγύλιον ἀκολούθων.
 Αἰγύλιος γὰρ πρὸς τῆς θαλάσσης τούτης, οὕτως
 λέγεται.

Εχθρόζενος ναύταισι μητρεῖα γυναικῶν.
 Σκύδασι γίγναι.] μετὰ τὸν τὸν σενὸν πέλα-
 γος, καὶ τὸν ἱερὸν, ὅθεν ἡ
 Σκυθία.

Λίμνῳ τε τέμνων Τανάϊς ἀκραφνῆς μέσῳ,

Ρείθρεος οὐρίζῃ, πρὸς φιλεσάτῳ βελότι

Χίμετλα μαχόμενοι θρηνουοῖσι ποδῶν.

Ολοῖντο ναῦται πρὸς Καρνίται κύνες.

Οἱ πρὸς βοάπῃν τειρομένην κόριν,

Λέρνης ἀνιρέψαντο φορτηγὸν λύκοι,

~~~~~

Paludémque dirimens rapidus Tanais mediam,

Fluentis distinet, hominibus iucundissimam

Maotius, pernix peditum lugentibus.

Percant nautæ primum Carnitæ canes,

Qui bouis præditam facie tauri virginem puellam

A Lerna alportarunt, mercatores lupi,

Λίμνῳ τε τέμνων Τανάϊς.] ὁ Τανάϊς ποτα-
 μὸς Σκυθίας, διαρρέει Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην εἰς ἐθί-
 λων, εἰς τὴν Μαωτὴν λίμνην, ὡς φησὶ Διογύσιος.
 Εὐρώπῳ δὲ Ἀσίᾳ Τανάϊς διὰ μέσον οὐ-
 ρίζει.
 Ος ῥά δ' ἐλαιοπόρος γαῖης διὰ Σαυρομα-
 τῶν.
 Σύρεται εἰς Σκυθίαν τε καὶ εἰς Μαωτὴν λί-
 μνην.

Χίμετλα.] τὰ ἐν χειμῶνος ἀποψύματα τῶν χι-
 ρῶν καὶ ποδῶν. ὅσων περὶ τοὺς χειρῶν καὶ ποδῶν
 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.

Μαωτὴν Σκυθία, ὡς χίμετλα, ἥτοι ἀποκα-
 ματα γίνονται ἐν τοῖς κοινοῖσι τῶν χωρῶν. ἱαμα
 δὲ χιμῶνται, καὶ δὲ φησὶ Νικάνδρος, ἀμφι-
 σβάνης ὅπως δέρμα, καὶ παλαιούρου ῥίξης
 ζωμὸς ἀπὸς κρυφύδους αὐτῶν. ὁλοῖντο ναῦ-
 ται πρὸς Καρνίται.] Καρνὴ πόλις φοινίκης.
 Φοίνικες δὲ ἔμποροι ὄντες, ἤλθον εἰς Ἀργεῖ
 καὶ ἀρπάζοντες ἰὼ πρὸς Ἰνδῶν διχατέρεα, ἐ-
 κόμισαν εἰς Αἴγυπτον τῷ Ὀσίριδι, ὡς ὁ Λυκό-
 φρων οὕτως φησὶ καὶ ἔπειτα. ὁ δὲ Ἡρόδοτος αὐτῶν
 λέγει πρὸς ἰὼ, ὡς τὸ πλοῖον τῶν Φοινίκων καὶ

παραδίδωμι μέγιστον τῆς τανακλήρης. ἔγνωσεν δὲ
Χρυσομένη, ἐξηπάτησεν αὐτὴν φέρον τὴν πατρὸς ἀπα-
ρτίαν εἰς Αἴγυπτον. βοῶντι δὲ αὐτὴν λέγει,
ὅτι μνηστὴρ ὡς φασὶν ὁ Ζεὺς ἐμίγηται αὐτῇ, ὁ
μοῦσα ἢ Ἡρα βοῶν αὐτὴν ἐποίησεν. ἢ δὲ ἀ-
λήθεια οὕτως ἔχει, ὅτι οἰσθηθεῖσα ὑπὸ ἔρωτος

δίκῃ βοῶν ἐπλανήθη. [Ταυροπάρθενον.] σό-
λοικον φαίνεται. εἰ μὴ οὕτως ἔπει τις, πῶς ἐ-
πορευμένη τῇ ταύρῳ, ἢ πῶς ταυρομόρφω
πλοῖον. οὐ γὰρ ἀρρένογηται, ὡς τε λέγειν αὐ-
τὴν ταυροπάρθενον, οὐ γὰρ ταῦρος ἐγγένητο, ἀλλὰ
βοῶν.

Πλάτῃν πορβόσσαι κῆρα Μεμφίτην ὡς ἔμαθον,

Εἰθρας δὲ πυρσὸν ἦραν ἡπίεργις διπλάγης.

Αὐτὴς γὰρ ὕβριν τὴν βαρεῖαν Σαραπηῆς

Κούρητες ἀντίποινον Ἰδαῖοι καὶ ὡς ἔμαθον

Ζητοῦντες, αἰχμαλώτων ἡμωρδισμῷ πόρην

Ὡς ταυρομόρφω τράμπιδος τυμπώματι

Σαραπίαν Δικταῖον εἰς ἀνάγκην

Δάμωρτα Κρήτης ἀγέρω γρατηλάτη.

Οὐδ' οὐ γὰρ ἀπηρκεάθησαν ἀντ' ἴσων ἴσα

Λαβόντες, ἀλλὰ κλάπα βίῳ Τόκρῳ γρατὸν

Coniugem deducendam infelicem Memphitum duci:
Odii facem duabus extulere continentibus.
Rursus enim iniuriam grauem raptus
Mutuam Curetes Idæi apri
Persequentes, captiuam traxerunt iuuenecam
In tauriformi nauigij vase
Sarapeam Diæxam in palatium,
Vxorem stellato Cretæ imperatori.
Nec illi contenti fuerunt pro paribus paria
Accepisse: sed raptorem exercitum cum Teucro,

Πλάτῃν.] πλάτῃν καὶ πλάτῃνας λίνας,
δαγίδας τὰς γυμφάς καὶ τοὺς Λακκαίους, Κύ-
πριοι, καὶ ἑπείροι. Μεμφίτην.] τῇ Οἰσινδῇ,
ὡς οὐκ ἐστὶν. Μεμφὴ πόλις Αἰγύπτου. κῆρα
δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι ἀρχὴ πολέμου γέγονε Ἀσία
καὶ τῇ Εὐρώπῃ, τὰς δύο ἡπείρους. Κού-
ρητες.] οἱ τὴν Δία θύσαντες δαίμονες εἰς Κρήτην,
ἐφ' ὧν καὶ Λίβας τις Κρήτης λέγεται. αἰπίπιν-
τον.] εἰς ἀντίκτισιν ἀνίστασθαι Εὐρώπῃ ἐκ
Φοινίκης ἀρπάσαντας, ἀπὸ τῆς Γοῖς. ἐκ ταυ-
ρομόρφῳ τράμπιδος.] καλίστως τὴν γέγρα-
φεν ὁ Διοφάνης, ὅτι ταυρομόρφῳ πλοιαρίῳ ἐκ

Φοινίκης οἱ Κρήτες τὴν Εὐρώπην ἀρπάσαντες,
ᾤοντο. ληροῦσι γὰρ οἱ μυθογράφοι, ὅτι ὁ Ζεὺς
ταῦρος γενναῖος, αὐτὴν ἡρπάξεν. ἔχῃ δὲ καὶ
ἄλλως ὁ καὶ μῦθος. ταῦρος ὁ Κνωσῆσις γρατ-
τὸς ὡς ἔχει Ἀστέριον, τὸ καὶ Μινωταύρου, βα-
σιλέως Κρήτης, πεμφθεὶς, ἀφῆρπαξεν αὐτὴν
ἐκ Σαραπίας πόλεως Φοινίκης, μετὰ δὲ Σι-
δῶνος καὶ Τύρου κειμένης. πείρην.] δάμα-
λιν. ἐφίω δὲ πλάτῃν, ὅτι δύο ἑρμῇ γέγραπται.
πέρης γὰρ καὶ. ἐπὶ οὐδὲν γέγονε πόρῃς, ἀπὸ
τῆς οὐφείλει πλάτῃν. οὐκ ἐστὶν δὲ ἀδελφὴ Λυ-
κοφρονική πάντα γράφει, οὐκ εἰδώς, ὡς

Draconis custodibus munitum excubilis:
Qui Cytæam veniens Ligusticam,
Et quadrinarem draconem sopiens pharmacis,
Curuâque taurorum regens igniuotmorum

Δρακύνω.] Κρητικῶ. Δραύνῃ γὰρ πόλις Κρή-
της. εἰς Βεβρύκων.] ἢ τῶν Τρώων. Βέβρυκες γὰρ
νῦν, οἱ Μυσοί, ἐν δὲ περὶ Βιθυνῶν ὄντες, ὧν ὁ-
ρος Οὐλύμπου. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Βέβρυκες ἔθνος
Γαλατῶν, μεταξὺ Περικλῆος καὶ Κεραυνίου ὁ-
ραῖν καὶ Ἰβηρίας καὶ ἰδρυόν, οἱ καλοῦνται Ναρ-
βωνήσιοι. αὐτὸν δὲ ποταμὸν.] Αἰεσίβω, ἡ κα-
τὰ πᾶσας Βατάναι συρτάρεα Τύκτου γήμας
Δαφνίου, γῆν δὲ Βελχόνιον, Τρώα δὲ Βελ-
χόνιος, Τρώες δὲ Ἴλιον Αἰσάρεον καὶ Γα-
ρυκίδην, Ἴλος γῆν δὲ Λαομέδοντα, Λαομέδων
Πελαγον, Πελαγὸς τὴν Κασσιόδρον αὐτὴν δὲ
τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς. ἢ δὲ ὑπὲρ τοῦ ἐπεφάν.]
ἐπιδεικνύει, ὅπου αὐτὸν πάντων καὶ ἀπολεπόντων
ἐξ ἑαυτοῦ, εἰ καὶ βεβαίως, ὅσα οὐδὲ πενήκοντα
ἀπολλώνιοι. τὴν Λιγυστικὴν.] ἡ Κύταμα πό-
λις Κολχίδος ὅστις. ἐν δὲ Κόλχη ἔθνος ὅστις Λα-
ζικόν, ὡς ἐφ' ἡμῶν ἐπιδεικνύει πλατυτέρως, πλησύν Α-
βασίων καὶ ἄλλοι. ἡ δὲ Λιγυή, καὶ τὸ Λιγυστικόν

κλίμα, ὃ ἐκλήθη ἀπὸ Λίγυος τοῦ Αἰεσίβωνος ἀ-
δελφοῦ, τῆς Κυρλῆος καὶ Καρχηδόνος καὶ Α-
λεξαιδρείας εἰσὶν, ὃ δὲ Λυκόφρων οὗτος καμνο-
μενὸς τὰ παλαιά, καὶ τὴν Κολχικὴν Λιγυστικὴν
καλεῖ. ὃ δὲ Λίγυος οὗτος καλοῦνται Περικλῆς ὁ
τῆς Γηρύοντος βοῆς ἐλθεῖν, αἰνέσθην. καὶ κατὰ
μὲν τοῖς μὴ εἰδότες διαίρεσιν κλιμάτων, ἀλλὰ ὅτι
αὐτὸν δοκοῦνται Λιγυστικὴ καὶ Λιγυστικὴ,
οὕτως ὡς εἰπεῖν ἔχει. καὶ δὲ τὴν ἀκρίβειαν
Λιγυστικῆς μέρη εἰσὶν, ἀπὸ εἰπεῖν. οἱ δὲ Λίγυες
τὴν ὁριζομένην ἀπὸ Τυρηνίδος μέχρι τῆς Ἀλ-
πῶν καὶ ἄλλης Γαλατῶν γένεσιν, ὡς φησὶ
Δίων, καὶ ἕτεροι ἀκριβέστατοι ἱστορικοὶ, συγγρα-
φεῖς τε καὶ γεωγράφοι. περὶ τὴν ἑσπέρην.]
δικέφαλον δράκοντα, ἡτοι δύο ῥίνας ἔχοντα. αἱ
γὰρ δύο ῥίνας, ἢ πρὸς ἑχέουσιν. ὅθεν ὁ πόντος δρά-
κοντα εἶπεν, εἰδος λαβὼν αὐτὴν εἰδος. ὁρῶντες.]
φαρμακίαις τῆς Μηδείας, ὡς δὲ τὸ πορὶ, ὡς ῥω-
να καὶ ὁρῶντα.

Αἰσάρεα, καὶ λείπῃ δαίτη θυγαῖς δέμας,
Οἱ κ' ἀσμφύως ἐμὲ φανερὰ οὐκ οὐκ,
Αἶμα αὐτὸ κλητὸν δὲ πᾶσας κεραῖδας,
Τὴν γὰρ ποφόντιν καὶ τέκνων ἀλγίστα,
Εἰς τὴν λείπῃ θοῶν κίον ἡρματίστα,
Φθγγὺν ἐδωλίων Χαιονιτικῶν ἀπο
Βροτῆσι δὲ εἶσαν ἐμπαμον δρόμον.
Πάλιν δὲ ὁ πῆγας ἀσκέρας, αἰνέσθην
Καὶ φασγάνου ζώσθην καὶ ξίφος παρὰ
Οφημίου παῖς, Σκύρος ὅτι λυγροὶς τὰ φοῖς
Κρημνῶν ἐνεργεῖν αἰγίλι-ροῖς ζουμῶν
Πάλα δακτύλῳ τὰ ἀπαρχύποις ριφῶν,

Aratra, & in lebetes corpus excoctus,
Non impunè cepit arietis vellus,

BB. j.

Sed voluntariam rapiens ouem
 Fratricidam, filiorumque perditricem,
 In loquacem imposuit picam,
 Vocem è transtris Chaonicis
 Humanam emittentem, cursus peritam.
 Rursum qui è saxo calceos extra xerat,
 Ensisque cingulum, & gladium patris,
 Phemij nepos, cui Scyrus sepulcrum triste
 Ardua sub præcipitiis deturbato
 Iampridem seruat, infultos iactus,

Καὶ λέγειν δαίδουτεις δέμας.] φασὶν ὅτι ἡ
 Μήδεια πὺν Ιάσονα ἐ-μήσατο, νέον ἐποίησεν.

ἑρράαυ.] τὸ κελύ. ὁ δὲ Καλλιμαχος λέγει
 τὴν καὶ παρὰ τὸν ὅρου, τὸ ὅρμω. ἀλλ'
 αὐτοκλήτην.] ἡντιμύλησε γὰρ καὶ ἡ Μήδεια παρὰ
 τὴν Ιάσονα. κεραιίδα.] τὴν Μήδαν νύ. κε-
 ραίς γὰρ ὄρνειον μικρότατον, κατωφερές παρὰ
 αὐτοῖσιν. κεραιίδα δὲ τῷ τῷ λέγει, παρ' ὅσον
 κατέπεξε τῷ τῷ δὲ τῷ λυτῷ τῷ ἐπεροζά-
 μιν Ιάσονος. τὴν γυναικὸν τῷ καὶ τῷ
 αἰάσασα.] τὴν αἰελοῦσαν καὶ φοιδύσασα
 τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Αἰνυρὸν. ἡ γὰρ Μήδεια φυ-
 γοῦσε, καὶ διακομήθη παρὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς
 Αἰνυρὸν, τῷ λαβοῦσα τῷ καὶ λαβόντες
 αὐτοῖσιν. ὕστερον δ' ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῷ Ιά-
 σονος αὐτῆς παῖδας Μέεμνον καὶ Φέρητα,
 δὲ τῷ παρὰ Ιάσονα ζηλοτυπία, ὅτι ἀπολι-
 πὼν αὐτῷ, ἔγχετο Γλαυκῷ τῷ θυγατέρι
 Κρέοντος τῷ βασιλεῶς τῷ Κορίνθῳ.

εἰς τὴν ἀλλῆτρον Κίονα.] τὴν Ἀργεὺ λέγει,
 ὅτι ἡ ἑστὶς αὐτῆς ἐκ τῆς Δωδωναίᾳ θροῦς
 ἦν, φωνήεσσα καὶ λάλος. κίονα δὲ αὐτῷ κα-
 λεῖ, ἐπειδὴ τὸ ὄρνειον ἡ Κίονα μνησκόν ὅτι
 φωνῆς ἀνθρωπίνης, ὡς καὶ ἡ Ἀργεὺ. πάλιν
 δ' ὁ πῆρας ἀσκήρας.) τὴν παρὰ Θησέως τῷ
 ξίφοις, καὶ τῷ ἑσθλῶν τῷ ἑσθλῶν τῷ
 λουραῖαν πῆραν πάλιν διαλαβάνει καλον-
 ραῖαν γὰρ αὐτῷ ὁ Καλλιμαχος καλεῖ.

Εργα δὲ μιν Τροίῃ κολυραῖα ὑπὸ πῆρας
 ὅτι μιν ἑσθλῶν.

ἀσκήρας, εἶπον ὅτι δὲ, ὅτι τὰ παρὰ τῷ
 πῆρας, ἡπὶ τὰ ὀφείλια λέγεται. ὁ δὲ Λυκό-
 φρων τὰ ἑσθλῶν λέγει. ὁ Φημίονος πῆρας.)
 αὐτῇ τῷ Φημίονος. κατὰ τὸν γὰρ ὁ Φημίονος
 πῆρας. Θησέως φησι, πὺν Αἰγία Φημίονος. εἶνα
 πῆρας, Αἰγίας δὲ Θησέως. καὶ ὅτι παρὰ Αἰγίας
 καὶ Αἰγίας ὑπὸ ὁ Θησέως, ἀληθές. ὁ δὲ Δι-
 γὰρ Πανδίωνος ὑπὸ ὁ, ἀλλ' οὐ Φημίονος.

Σκύρος.) νῆπος ἔστιν ἡ Σκύρος μία τῶν Κυ-
 κλάδων, ἥς ἐβασίλευε Λυκομήδης, Δολό-
 πων τῷ νῆπον οἰκιστῶν. ἐν γὰρ τῇ Σκύρῳ
 τῷ τῷ Θησέως, ἡ ἀρετὴ ἔχον κατὰ Πλούταρχον,
 καὶ φίλια παρὰ τὸν Λυκομήδην, καὶ φο-
 βηθεῖς δὲ τῷ ἀνδραγῶν τῷ Εὐκλείης, καὶ τῷ
 κατ' αὐτὴν ἐκστρατεῖαν τῷ Διοσκουρίαν, ἡ ληθὲν
 παρὰ Λυκομήδην, καὶ διέπειρε παρὰ τῷ νῆπον.
 ἡ κατὰ πῆρας, ὅτι ὑπονοῖαν παρέχον, ὅτι
 μέλλει παρεγγεῖν ἐν Αἰγίᾳ. ἡ κατ' ἐπέ-
 ροις, ὅτι ὑπὸ Αἰγίας τῷ Αἰγίας ἀδελφῷ, ἡ
 δὲ τὸν φίλον τῷ Παλλαντιδῶν, ἡ δὲ τῷ Ιπ-
 πύτου αἰάρεσιν, εἰς αὐτὴν Αἰγίων, καὶ οὐ-
 πως θυγὰς ἡ ληθὲν εἰς Σκύρον. καὶ καὶ δὲ νεοπε-
 ζόμενον ὁ Λυκομήδης αὐτὸν ἰδῶν, καὶ δολι-
 σὰς παρὰ τῆς ἀρετῆς, αἰαχάσθην ὅτι πῆρας ἀφ' ὅτου,
 εἰ δὲ τὸν ἑσθλῶν καὶ τῷ τῷ καὶ τῷ
 λην αὐτὸν.

Σὺν γοῖ βλώξας, τῷ ἀσάσιν δὴ τῶς

Μύς η' ἑσθλῶς ματὸν ὅτληον θεῶς

Cum leone veniens initiato, qui bellicus

Suxerat vberem Trophææ mammam dex,

Σὺν θηεὶ βλώξας.] πάλιν ὁ Ὀησις σὺν
τῇ Ἡρακλεῖ ἐλθὼν εἰς τὴν Σιωθίαν πρὸς τὰς
Ἀμαζόνας διπλοῦν παρεσκύβασε νεῖκος εἰς τοὺς
Ἕλληνας, ὅθεν τὸν Ἰππολύτης ζωσθεα, καὶ
Ἀντιόπην τὴν Ἀμαζόνα, ἥ ἦς Ὀησις ἔχεν
Ἰππολύτον. ἡ δὲ ἰσοεὶα τοιαύτη· Ἀδμήτη ἡ
Εὐρυθέως θυγάτηρ, ἐπεθύμησε τὸν Ἰππολύτης
κησάσθαι ζωσθεα, καὶ δὴ ἐνὶ πλοίῳ Ἡρα-
κλῆς μετὰ τῇ Ὀησίᾳ, καὶ ἑτέρων, εἰς Θεμι-
σῦρας λιμένα ἦλθον, καὶ Ἰππολύτης τὸν ζω-
σθεα τούτῳ ὑπέχετο δοῦναι. Ἡρακλῆς δὲ ὁμοιω-
θεῖσα γυναικί, ταῖς λοιπαῖς Ἀμαζόσιν ἔλεγε,
ἄρπαξαι τοὺς ξένους τὴν Ἰππολύτην. ἐνόησαν
δὲ αὐτῶν, ὡς πρὸς μάχην καταβησούντων, Ἡ-
ρακλῆς ἀντιπαξάμενος κτείνει τὴν Ἰππολύ-
την, καὶ τὸν ζωσθεα λαβὼν, Εὐρυθεῖ καὶ τῇ
θυγατρὶ αὐτῇ ἔποικιρίζει. καὶ Ἀπκλίδωρος
ἰδὼν καὶ λοιποὶ αἰαρεθῆναι φαίνονται ὑφ' Ἡρα-
κλέους τὴν Ἰππολύτην. Ἀπκλίδωρος δὲ οὕτω
φησὶ·

Γινώσκων αἰμαζονίδων ἕκαστην λιμνὴν ὅσον
ἄκρην,
Εἴθ' αὖ ποτὲ παρομοιοῦσιν ἀρήτα δὴν Μελα-
νίσπιν,
Ἡρώς Ἡρακλέους ἐλοχίσσατο, καὶ οἱ ἄποιναι
Ἰππολύτης ζωσθεα πανάλονον ἐνυάλιζεν,

Ἀμφικαισιγνήτη, ὅλ' ἀπήμονα πέμψαν ὁ-
πίσω.

ἑπερος δὲ πρὸς ὁμοίαν τοῖς παρτέροις φησὶ·

Τελαμὼν ἀκόρητος αὐτῆς,
Ἡμετέροις ἐπάροισι φόως παρόπιστος ἔθηκε,
Κτείνας ἀδρολέτηραν αἰμώμητον Μελα-
νίσπιν.

Αὐτοκασιγνήτην χρυσόζωνης ἀνάσσης.

δῆλ' αὖ τῆς Ἡρας. πολέμια γὰρ ἦν τῇ Ἡρακλεῖ.
Ἐπαίτας τῆς Ἡρας.] παρ' ὅσον καὶ αὐτῇ οἱ
νικῶντες, ὡς καὶ τῇ Διὶ, Ἐπαμον αἰετήντο.

αὐτάσπιν.] μεταλαβόντι, ἠγλάσαντι. ἐγλήσαν
γὰρ Ἡρακλῆς τὴν Ἡραν παῖς ὦν Ἀθηνᾶς ἀρα-
μῆς αὐτῇ. καὶ πεισίσσης τὴν Ἡραν ἠγλάσας
αὐτὴν, διό καὶ ἀπῆταν ἀπῆδη. μακρὸς ὅ ἁ-
δροῖος, ὥστε τὸ μὴ ἐδίεσθαι. μακρὸς δὲ ὁ γυναι-
κεῖος, ὁ μακρὸς ὦν γάλακτος. μύση.) τῇ Ἡρα-
κλεῖ. διότι ἐμνήθη ὦν Εὐρυθεῖ τὰ δι' αὐτὴν λε-
γόμενα μικρὰ μυθήματα. Εὐμολπος γὰρ οὐχ ὁ
Θραξ καὶ Ἰστρον, ἀλλ' ὁ θεὸς τῶν μυθῶν, ἐκέλευ-
σε ξένους μὴ μυθεῖσθαι. ἐλθόντες ὅ ὅ Ἡρακλῆς ὡς
Εὐρυθεῖ, ἔλεγοντες μυθεῖσθαι, τὸν μὲν τῷ Εὐμολ-
που νόμον φυλάττοντες, γέλοντες ὅ καὶ τὸν κοι-
νὸν ἀεργέτην Ἡρακλέα θεραπύσας, οἱ Εὐρυ-
σίνιοι ἐπ' αὐτὰ τὰ μικρὰ ἐπινύσαντο μυθήματα.
οἱ δὲ μυθεῖσθαι μυρομένη ἐσέφοντο.

Ζωσθεα κλέπτῃς, νεῖκος ἄρ' ἐνεν διπλοῦν
Στόρνῳ τ' ἀμέροισι καὶ Θεμισκύρας ἀπὸ
Τὴν ποξόδαμον νοσφίσας Ορθωσίαν.
Ἡς αἱ ξυνάμοι παρθένοι Νεπτιονίδες,
Εἰν λιποῦσαι Λάγμον, ἡ δὲ Τήλαμον,
Καὶ χυμὰ Θερμυδόντος, Ἀκταῖον τ' ὄρεας,
Γοινας ἀθέλκτους ὅσπα γῆς διζήλμας,
Υπὲρ κελαγνὸν Ἰστρον ἤλασεν Σκύνδας
Ἰπποῖς, ὁμοκλήτη φρονεῖσθαι βολῶ

~~~~~

Fur balthei, rixam excitavit duplicem,

BB. ij.

Οροις ἐπηξεν ἀμφὶ Πύλῳ πόλιν,
 Σπέρραι τ' ἀχλὺ ζέφυρον ἀμφιθεῖς πέδας,
 Ἀλκὴν ἑταίρους δὲ περὶ πέδας.
 Ἡδ' αὖτ' ἐπὶ τούτων ἑταίρους βοηθῶν
 Τὸν ἐξ ἄρουρον ἐρπύλλον ἐγχαλινούμενον
 Στείλασα, λίτραις ἀπὸ πύλων παλόν,

Gracis, & Erechthei nepotibus:
 Ac totam bello perdidit Atticam,
 Mopsoi in inflammas regiones.
 Post avus meus Thraciae vastans aruum,
 Agrumque Eordorum & Galadrum solum,
 Terminos fixit circa Penei fluentia,
 Fortè collo iugum circumdans vinculis,
 Viribus adolefcens, nobilissimus generis.
 At illa pro istis vindicem bubulcum
 Sex habentem puppes, leonina chlamydatum
 Mittens, altam lignibus arcem eruit:

Τῆς αὖτε πόλιν, καὶ μετὰ περὶ πέδας
 χαλκίαν, καὶ διὰ περὶ πέδας χαλκίαν, οὐ
 λυμάνεται πὲρ πέδας. πάππος δὲ, ὁ
 Ἰλίου. Ἡδ' αὖτ' ἐπὶ τούτων ἑταίρους
 βοηθῶν. Τὸν ἐξ ἄρουρον ἐρπύλλον
 ἐγχαλινούμενον. Στείλασα, λίτραις
 ἀπὸ πύλων παλόν.

τὸν λεοντῶν ἐρπύλλον σὺν ἑταίροις
 ἀχλὺν καὶ δίκην καὶ πέδας Ἰλίου.
 ἐξ ἄρουρον δὲ φησὶ τὸν Ἡρακλέα, ὅτι
 ἐξ αὐτοῦ τὴν Τροίαν ἦλθε, ὡς καὶ Ὀμηρος·

Εἰς ἥν σὺ νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέ-
 ροισιν,
 Ἰλίου ἐξ ἀλάπαξ πόλιν, χερσὶ δὲ ἀ-
 γχάς.

ἀπὸ δὲ πέδας, τὴν Ἰλίου, ὅτι ὑψηλὴ καὶ ὁ-
 φρυεσσα, καὶ Ὀμηρος·

Ἡπὶ ἐρπύλλον εἶμι περὶ Ἰλίου ἐρπύ-
 λων.

Τὸν ἢ παλὶν φρὼν Γοργῶν ἐν κλήρῳ ἰθαίων
 Καθερώσθ' ἡρώων ὄργη γέτις.
 Αὐτὸς δ' αὖτε Τρωάδων ἐν λελοιπότεσι,
 Κίμνον τε, καὶ Ζεῦσερ γὰρ Πάριον ποταῖ,
 Καὶ νῆμα λίμνης, εἶδα Τυφάδος δάμαρ
 Καθμῶνος αἰνολέκτρον ὠδανὲν μυχόν,

BB. iij.

τοὺς Τυρρῶναις καὶ Ἰταλοῖς, λέγει συγγενεῖς τῶν
αὐτῶν τῶν Θεακικῶν Γηγαίων. οἱ γὰρ γίγαντες οὐ
Θεάκης γεγονότας ἀπὸ Τυρρῶναις καὶ Ἰταλίας
ἐν ταῖς Πιθηκούσαις νήσοις ὤκησαν. διὰ τὸ τῶν
αὐτῶν λέγειν, πλέον δὲ ἀρξέει τῶν μετὰ Τυρρῶν-
νοῦ Λυδοῖς, καὶ πολέμησαντες τοὺς λεγόμενους
τῶν γῆρας τῶν Σιθωνικῶν γηγαίων. Σιθων
δὲ βασιλεὺς τῶν Θεάκης. ὁ μὲν γὰρ ὅμοι-
ον ἔσται γῆρας Γαλατῶν καὶ Σαλ-
πίων.

Καὶ Σαλπίων βεβῶσθαι ὀφθαλμοὺς πάγων.
Λοῖστος δ' ἐκείνῳ χερσὶν ὄρεχαίαν ἔειν,
Γέρδον δὲ τὴν ἡδὴ τὸ πρὶν ἔξάπλων φλογί,
Ἐπεὶ Πελασγὸς εἶδε Ρυοδακτοῦ ποτῆν
Κρωσσῶσιν ὀφθαλμοῖσι βάψαντας γάρος.
Ἡ δ' αὖτις οἰσρήσασα τῆμιονομένη,
Τειπλάς τε Τραπλάς αὐτὴ τίσεται βλάβας,
Πορθοῦσα χώρας ἀντίπορθμον ἦονα.
Γρῶτος μὲν ἔχει Ζηνὶ τῶν Λαπερσίω
Ομίονος Ζεὺς, ὅς κατὰ βλάτης μολῶν
Σκηπτῶ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σαθμά,
Σὺ δ' ὦ θανούμεν, καὶ ἀνέκροῖς φρωφωμένη
Τὰ λοιπὰ ἀκούσω τῶνθ', αἰνῶ μέλλω θροεῖν.
Ὁ δεύτερος δ' τῶν πεφασμένων κέλωρ

Et Alpium collocatam super turgidos colles.
Ultimus autem excitat antiquam torris litem,
Ignem iam sopitum flamma redaccendens,
Postquam Pelasgos vidit Rhyndaci fluminum.
Laticem peregrinis tingentes urnis.
Tum illa caestro percita rursus ulciscens,
Tripla quadrupla rependet damna,
Vastans oppositum regionis litus.
Primus quidem veniet Iouis Lapersij
Cognominis Iupiter: qui accedens Descensor,
Cuncta fulmine inflammabit hostium stabula:
Quocum moriar, & apud inferos versans,
Reliqua audiam hæc, quæ nunc sum dictura.
Secundus, occisi in retibus,

Καὶ Σαλπίων.) ὁ Σαλπίων, ἀλλὰ Ἀλπίων ἔρη-
μωπία μεγάλη τῆς Ἰταλίας. ἐν γὰρ αὐτῇ οὐ ρέει
ἕως, ἀλλοῦ δ' ἀφ' οὗ Ρίως. Ἀλπίων δ' παρρη-
μωπία, ὅτι πρὸς Ἀλπίους. ὡς πρὸς τοὺς αἰγ-
ρηγῶν. Ζηνὶ τῶν Λαπερσίω.) Λαπερσίω δὲ ἄλλος
Ἀθηναῖος, ἐνθα δὲ ὁ Αἰακίδης ὄρεον ἔχει. ὁ
μὲν γὰρ οὗτος τῶν Λαπερσίω Διὶ Αἰακίδῶν, ὅς
ἐστὶν ὁ Τροίαν ἐσφάπτειν. ὁ δεύτερος δὲ.)

Ορέτης μετὰ τὸ ἀνελθεῖν Αἰγιάδου καὶ Κλυταμνήστρου, διωκόμενος ὑπὸ ἑλινύων, φθίγει πρὸς Αἰθιώας ἐν τῇ ἡβῇ αἰθεσιγίων ἐορτῇ, βασιλεύοντες Δημοφάντης, ὃς κρίνεται ἐν Αἰεῖω πάγῳ, ἢ μετὰ ἑλινύων, ἢ Τυωδάρῳ, ἢ Εὐριόχῳ τῆς Αἰγιάδου καὶ Κλυταμνήστρας θυγάτρως. ἴσταν ὃ ἡρώδης τῆς ματίας αὐτὴν ἀπαλαγνύει, εἰ τὸ ἐν ταύροις ζῶσιν τῆς Ἀρτέμιδος μετακρίνεται. οἱ δὲ ταῦροι μοῖρα Συωδῶν, ποταμὸς ἡρώδης ὃ μετὰ Πυλάδου, ὃ κρατὶς πρὸς Βουκόλων, ἢ χθὴ δέσμιος αὐτῷ τῷ Πυλάδῃ πρὸς ἑκάστη τὴν βασιλεία. ὁ δὲ αὐτὸς πρὸς τὴν ἱερείαν Ἰφιδέτιαν ἐπιμύει μετ' ἧς ἔτι ἀγάματες φθίζουσι, χμαδέντες δὲ ὀκώκλαι πρὸς τῆς Σελυκίας καὶ λιγυρῶντος μέρι, καὶ πρὸς Ἀνποχίαν, καὶ τὸ ἀνελθεῖν ὅρος, ὃ ἀπὸ τῆς πρυμνύου τὸν Ορέτην οὐκ εἰς τῆς ματίας, Ἀματὸν ἐκλήθη. ὕστερον δὲ ἦλθον εἰς Αἰθιώας, καὶ Πυλάδῃ ἡβῇ

ἡλικίαν ζῶσιν. αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς αἰθιώας φθίγει αἰθιώων νεοπλάκων τὸν Αἰθιώων, ὃς γινώσκει Εὐριόχῳ, ὃς τῆς γυναικὸς Τισσαφρόν. ἢ καὶ τῆς νας ἑλινύων γυναικὸς τὴν Αἰγιάδου, Πένθιαν γυναικὸς οὐκ ἐν Ορέτῃ τῆς Ἀρτέμιδος, ὅπου ὑπάρχει ὁ φρεὺς διχρεὺς αἰαρέται. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι μετὰ τὴν αἰαρέτην Αἰγιάδου καὶ Κλυταμνήστρας, πρὸς τῆς αἰαρέτης Ἀρτέμιδος οὐκ ἐστὶν Ορέτης ἀνελθεῖν, ὡς Εὐριόχῳ φησὶ, γινώσκων ἑλινύων. ὃς σέλλει πρὸς αἰαρέτην, ὃς σωματῆρας ὃς ἀφάρων ἐστὶν λαοὺς, οὗς ἐκάλειν Αἰολεῖς, ὃς τὸν ὃς ἀφάρων τῆς, ἢ ἄλλοι εἰς Αἰολεῖν. καὶ αὐτὸς ὃς τὸν πατὴρ ἀφάρων, τὸν καὶ πρὸς ἡβῇ διωθή. ἀπὸ τῆς δὲ πρυμνύου καὶ λυμῶντος γυναικὸς ἐκάλειν ἐπὶ κυριότητι τῆς Αἰολεῖν, τὸν καὶ πρὸς. καὶ ὃς τὸν ὃς ἀφάρων γυναικὸς ἐστὶν ἡβῇ. τὸ δὲ πρὸς τῆς ἀφάρων Αἰολεῖν, ἑλινύων νικὸς ὃ Αἰολεῖν ἰστέον πρὸς τῆς Αἰολεῖν.

Εν ἀμφιβλήτοροις ἑλλοπος μινδοῦ δίκην.
Καταδαλώσφ γαῖαν ὀθνεῖαι μολῶν,
Χρησμοῖς ἰατρῶν σὺν πολυγλώσφ γραπτῶ.
Τρίτος δ' αἰακτὸς τῆς δρυκῆς που γόνος
Τὴν τευχροπλάστιν παρθένον βραχυσίαν
Παραμολίξας βῶλον ἐμπεφυρμένην
Νασμοῖς ὀρέξαι τῶ κεχρημένῳ δάνος,
Σφραγίδα δὲ λτφ δακτύλων ἐφαρμόσαι,

Matris piscis ritu filius,
Comburet externam regionem, vbi venerit,
Ex oraculo Medici multilingui cum exercitu.
Tertius, regis lignatoris filius,
Figulam virginem Milesiam
Inducens ad glebam maceratam
Aqua praeendum indigenti dono,
Ad imprimendum chartae manus sigillum

Εν ἀμφιβλήτοροις) παρὸν δίκην ἰατρῶν | σὺν αὐτῇ γαῖαν ὀθνεῖαι μολῶν. ὃ ἐλδοῦς
ἐμπαῖον ἐν τῇ γαῖαν ὃ Αἰακῶντος ἀνελθεῖται. | Αἰακῶντος, πρὸς τῆς γαῖαν ὀθνεῖαι μολῶν. ὃ ἐλδοῦς
ἢ ὃ Κλυταμνήστρας πρυμνύου βραχυσίαν, ἐπὶ τῇ | καὶ γαῖαν ὀθνεῖαι μολῶν. ὃ ἐλδοῦς

Ζητὰ ἰχθυῶν, ὃ Ὀμηρος ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτὸν φησὶν αἰμαρῆσθαι ὑπὸ Αἰγίδου, καὶ ἧν ὀνημιόεντων λοιπῶν ἐν τῇ φόνῳ αὐτοῦ. καὶ φησὶν ὡς πῖνα κατέκτανε βουῖν δὴ φάτιν. εἶτα αἰδρωθέντες τῷ πατρὶς Ορέστου, ἀπέκτεινε τὸν Αἰγίδον, ὡς φονέα τῷ πατρὶς καὶ μοιχόν, καὶ τὴν μητέρα. ἔλλοπος δὲ, τῷ ἀφώνου ἰχθύος, ὡς τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὅπου. χωρὶς δὲ ἧν ἄλλων ἰχθύων φωνητικός ὅστις ὁ σκάρος. πείπας δὲ ἀνακτός.] πείπας φησὶ Νηλεὺς τὸν Κόδρου εἰς Αἰσάιν ὡς τὸν γῆμνόν, ἰδρυηκόπον ὃ λέγει τὸν Κόδρον, ἐπειδὴ πολέμου αὐτῶν Λακεδαιμονίων τοῖς Αἰθιωαίοις, χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι, φυλάττειν αὐτὸν καὶ τὸν Αἰθιωαίων στρατηγόν. μαδῶν δὲ ὁ Κόδρος, ἔλαβεν ὑποπόμῃν σιδερέν, καὶ ἀποκτείνας πῖνα Λακεδαιμόνιον ὀπίσθηδες, ὡς φρυγανιζόμενος καὶ αὐτὸς αἰνέσθην. μαδόντες δὲ τὸ τοιοῦτον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπηλλάχθησαν. γράφει τὸ Δοδεῖς. Διόδωρος δὲ καὶ Δίων, ὅτι Σαμνιτῶν, Τυρρῶν, καὶ ἑτέρων ἑθνῶν πολέμου τῶν Ρωμαίων, ὁ Δέκιος ὑπάτος Ρωμαίων στρατηγὸς ὢν Ταρκυνάτου, οὐτω ἐπέδωκε αὐτὸν εἰς σφαγῆν, καὶ αἰνέσθησαν ἧν ἀνδρῶν χαλιδῶδες ἔκατον, αὐτῆμερόν. Κόδρου δὲ τέλδης, Μένων καὶ Νηλεὺς οἱ τοῦ πατρὸς παῖδες, ἦλθον πρὸς βασιλείας. ἐχρήσθη γὰρ αὐτοῖς, τὸν δὲ πρῶτον θύματα, ἐνταῦθα ὁ πάλαιος τὸν σάλλον

πείθει, λαβεῖν τὴν βασιλείαν. ὁ Μένων γὰρ θεασάμενος δύο ἐλάμεις κινουμένας, καὶ τρεῖς αἰγίλους, καὶ τρεῖς πεμπούσας, εὐστάς οὐκ εἶ, βασιλεύει τῆς Αἰλικῆς.

Νηλεὺς δὲ πάλιν χρησμὸν λαβὼν, ἤκουσε.

Νηλεὺς φράζου ὅπως ἀδίκων Καραὶν γῆρας αὐδρῶν.

λαβὼν οὖν Ἰωνας τοῖς ἐλαδένταις ὑπὸ ἧν Αχαιῶν, ἦγαγεν εἰς τὴν Αἰσάιν, καὶ ἐκράτισε Μιλήτης καὶ Κασίας, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις, ὡς φησὶν Αερείδης ὁ ῥήτωρ. ἔπειτα οἱ ἰσοεμφῶν. ἔπειτα ὁ πάλιν φασὶν, ὅτι Νηλεὺς χρησμὸν ἔλαβεν Δελφικόν, σέλευσθαι ὅτι χρηστὸς ἀνδρας, δειξέτω δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα. ὡς τὸν γῆμνός, εἰς Αἰθίνας, ἤκουσε τῆς θυγατρὸς γυμνῆς τυπύσεως τὸ ὀπίσθον, καὶ λεγούσης, δίζεο σὲ μάλα δὲ θαλερόν ποσόν, ἢ ἐς Αἰθίνας, ἢ εἰς Μίλητον καὶ ἔξω πῆματι καρσί. τὴν πενχοπλάστιν.] τὴν τὴν κεραμῆως θυγατέρα. Βερεχίαν δὲ τὴν Κασίαν, ἀπὸ Βερέχου τῆς κῆσαντος τὸν Μιλήτην μαντεῖον. ὁ δὲ Νηλεὺς χρησμὸν εἰλήφει, οὐκ εἰ οἰκεῖν, ἐνταῦθα παρδένος αὐτοῦ δὲ γλῶσσῃ ὑδατὶ βεβρεγμένῃ. ἐλθὼν δὲ εἰς Μίλητον, παρεκάλει τὴν κεραμῆως θυγατέρα, δοῦναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγίδα. τῆς δὲ πρὸς θύμῳς διδούσης, Νηλεὺς ἐκράτισε τῆς Μιλήτου, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις.

Φθιρῶν ὀρεῖαι στήσεται μοναρχίας,
Τὸν πρὸς τὸν μισθὸν καραδηνώσας στρατὸν,
Οὐδὲν κόρη κατωρὶς εἰς ἐπέσιον
Χλδύϊο ὑλακτῆσασα κηκίσῃ γάμοις
Νυμφεῖα πρὸς κηλῶσα καρβανῶν τελεῖν.
Οἱ δὲ αὖ τέταρτοι τῆς Δυμνυτείου ποταμοῦ,
Λακωνίῳ τε καὶ Κυτίνῳ Κόδροι,
Οἱ Θίγρον οἰκήσοις, Σάτνιόν τ' ὄρος,

Montanum Phthiorum condet imperium,
Primo mercenario Care destructo exercitu:
Quando puella meretrix in pudendum
Probra latrans, studebit nuptias

CC. j.

In sponsalibus barbarorum lupanaribus celebrare.
 Quarti demum ex stirpe Dymantea,
 Lacmonij, Cytinæi, Codrij:
 Qui Thingrum incolent, Sarniūmque montem,

Φειράν ὀρεῖαν.] οἱ ἰδιώται, οἱ φειρῶτες
 ἢ Ενδυμάντες, ἀφ' οὗ τοῦ ποταμοῦ κλήθη, καὶ τὸ
 ὄρος ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι φθίρεις ὄρος Καρύαιας
 ὅτι, διὰ τὸ πολλοὺς φθίρας ἔχειν. φθίρες δὲ λέ-
 γονται οἱ κάρπι οἱ πετρῶν, ἥτοι τὰ λυγρὰ
 σφοδρὰ, ὅτι εὐκαταφθίρουν. ἐν δὲ τῇ φείᾳ ἐκεί-
 νῳ πῖτος πλάσι. ἀπὸ τῶν Κάραι.] ἀπὸ
 πῖτος οἱ Κάραι ἐμεισφόρησαν εἰς ὀπηκουεῖαν, ἥ-
 τοι ἐπὶ μιᾷ φειρῇ μέσσησαν. ὅταν κόρη κλαστω-
 ρέας.] κλαστωρὲς ἡ πόνη. δοκεῖ δὲ ἡ τῇ Νηλέως
 θυγάτηρ ἀσπυγῆς ὄρεσθαι, καὶ ὑπὸ ὕψους ἤν
 βαρβαρίων διαφθαλεῖναι. τῇ δὲ Νηλέως παλιν
 ἐν Μιλήτῳ μαρτυσαμένη πῶς δὲ κήξεν, ὁ
 θεὸς ἔφη, πῶς θυγάτηρ αὐτῆς διέξεν αὐτῆς.
 Ἐποβὰς δὲ εἶδεν αὐτὴν αἰσούσαν, ὅπως τὴν μη-
 ροῦ, καὶ λέγουσαν, ὅς μοι θέλει στυγνοσάουσι

σωεῖς δὲ ὁ πατήρ αὐτῆς τὸ λόγιον, οὐκ ἔτι κατ' ἔ-
 κλισε. τῇ δὲ ὁ θεὸς οὕτως ἔχ' ὅταν ἡ τῇ Νηλέως
 θυγάτηρ ὑπὸ ὕψους τὸ αὐτὸν χλαδάσῃ τῇ νυμ-
 φείᾳ, ἀπὸ τῶν βαρβαρίων κλασθῇ, τυπεί-
 εἰς τὴν περὶ τῆς κορῆς κοινῆς πότις, ἐν εἰς αὐ-
 τῇ τῇ δὲ διαφθαλεῖναι κηλὸν τὸν ἐκαλουμένον
 ἀπὸ τῶν Κάραι. οἱ δὲ αὐτὴν τεταρῆσι. Δύμας βασι-
 λεις Δωρεῶν. Δυμάντειος δὲ ἀπὸ τῆς λέγει
 Δωρεῖς, ἀπὸ τούτου. ἡγήσατο δὲ τῆς ἀποικίας
 αὐτῆς εἰς Κνίδιον Ἰππίας ὁ Ἀλήτης. Λα-
 κμων δὲ ὄρος Περραιβίας, ἐνθα ὤκειτο Δωρεῖς.
 Κύνιον δὲ πόλις Δωρεῶν. σημαίνει δὲ κατ'
 αὐτῶν τῶν Δωρεῖς. λέπει δὲ ὁ καὶ σπύδεσθαι,
 ἵνα ἡ καὶ Κόδρος. δηλοῖ δὲ τῶν Ἀθωαίων, ἀπὸ
 Κόδρου βασιλέως Ἀθωῶν. μετέχον γὰρ καὶ Ἀ-
 θωαῖοι τῆς ἀποικίας τῇ Ηρακλειδῶν.

Καὶ χερσὶν ἔσχον τῷ πάλει λυκτικῆς
 Θεᾷ Κυρίτῃ πάμπαν ἐφυγερμένον,
 Τῆς πρὸς Ὀμήρου βασιλῆος λαμπυρίδος
 Τοκῆος, ἥ τ' ἀλφάσι ταῖς καθ' ἡμέραν
 Βουπείαν ἀλφειοσκεν ἀκμήαν παύει
 Οὐδεῖα γὰρ μοιᾶτος Αἰθωνος πτεροῖ.
 Οφρὺξ δ' ἀδελφῆς αἵματι πικρῶν ὀδῶν,
 Πάλιν τιθῶν ἀντιπορήσει χθόνα
 Τὸν νεκρὸν ἄρου τῷ ἀθωπύοντι δίκας

Et margineam peninsulam eius, qui olim
 Deæ Curitæ omnino fuit inuisus,
 Omnisformis meretricis vulpeculæ.
 Pater, quæ quæstibus quotidianis
 Immenfam fouebat genitoris famem,
 Externas arantis Aethonis extremitates.
 Phryx, autem fororis persequens cædem.

Nutricem rursum perdet vicissim terram

Mortuorum praesidis, incorrupta iura

Τῆς πανημόρφου.) Εἰσιχθῶν τῆς Θεσσαλίας ὁ καὶ Αἰθῶν καλούμενος, ἡὸς ὑπάρχων Γεωργία, ἔξέπλετο τὸ ἄλσος τῆς Δήμητρος. ἡ δὲ ὀργισθεῖσα, ἐποίησεν αὐτὸν αἰεὶ λιμῶν ἔχειν, καὶ μὴ κορέννυσθαι. εἶχε δὲ οὕτως θυγατέρας Μήστραν, Φαρμακίδα, Λωμέδαλλομερίην εἰς πᾶν εἶδος ζώου, πτωσάσκων ὁ πατήρ καὶ ἡμέραν ἐστρέφετο ἡ δὲ πάλιν ἀμείβουσα τὸ εἶδος, φάργουσα παρὲς τὸν πατέρα ὑπερέφερε, καὶ αὐτὰ εἶχε μέγιστος τῶν λιμῶν. ἡ δὲ ἀλληγοῖα οὕτως ἔχῃ. ὁ πατήρ τῆς Μήστρας πάντα κατὰ φανὸν, καὶ τοὺς ἀγροὺς διὰ πενίαν οὐκ ἐτέμνων, ἡτοὶ πωλῶν, ἐλίμω-
 πέν. ἡ δὲ πύπου θυγάτηρ πορνισμένη, καὶ παρὰ τὸν βουῶν, παρὰ τὸν δὲ πωδῶν, καὶ παρὰ ἄλλου ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα, ἐστρέφε καὶ ἐαυτῷ τὸν γόνον, ὅθεν ἐμυτεύσαντο αὐτὰ. Αἰθῶνος.) Αἰθῶν δὲ ὁ Εἰσιχθῶν ὀκαλεῖτο, ὡς φησὶν Ἡσίοδος διὰ τὸν λιμῶν. Πίερα δὲ, νυῖτα ἔχαπα. ὁ Φρύξ δὲ ἀδελφεὸς.] παρὰ τὸν Μίδου λέγει, ὅς τις πολλὰ μέρη κατέδραμε, ἥτοι ἐπύρην τῆς Θερμῆς. εἶπεν ὡς αἶμα τῆς Κλεοπάτρας ημιωρούμενος, ἢ Εὐρώπῃ ἢ Ἐσφῶν τῇ ἡγεμονδύοντος καὶ ἑξαρχόντος τῶν νεκρῶν, καὶ δι-
 καζόντος αὐτῇ Μίνως παρθέσι.

Φησιτοὶ ρήτερόντος ἀφ' ἐργῆς ἔπρω.

Ὁς δὴ ποτ' ἀμφώδοντος δὲ ἀκρῶν λοβῶν

Φθέρσας κύφελλα καλῶν παρωτίδας,

Δάπτης τιτύσκων ἀμφοπώτησιν φόρον.

Τῷ πᾶσα Φλέγρας αἶα δουλωθήσεται,

Θραμβουσία τέ δειράς, ἢ τ' ἐπάκτιος

Στόργυξ, Τίτωνος, αἶ τε Σιθώνων πλάκες,

Γαλλυία τ' ἄρουρα, πλὴν ὁ βούκερος

Βρύχων λιπαρὴν γηγυῶν ὑπερήτης,

Πολλὰν δὲ σαλαξ πηματων ἀπάρχεται

Καὶ δαῖος ἢ Μαμερτός. ἢ τί χεὶ καλεῖν

Τὸν αἰμοφύρτοις ἐσιώμνον μαχαίς.

Οὐ μὲν ὑπεείξεν γ' ἢ Γίμητέως τοκάς,

Ἀλλ' ἀντὶ πόντων Περσέως ἕνα ποταμῶς

Στελεῖ γίγνηται, πῶ θάλασσα μὲν βατῇ

Πεζῷ ποτ' ἔσται, γῇ δὲ ναυαθωθήσεται

Ρήσονται πηδῶν χέρσον. οἱ δὲ Λαφρίας

Οἶχοι Μαμέρσας ἦτα λωμῶνι φλογί,

Σὺν χαλίνοις τειχέων περὶ λήμασι

Τὸν χρησμὸν λέγει αἰτίδονται βλάβης

Vmbri dicentis seueris moribus:

Qui olim afini à summis ansis

CC. ii.

Abscindens aures, decorabit tempora,
 Muscis incutiendo sanguis forbis metum:
 Cui tota Phlegrae terra subiugabitur,
 Thrambusiūque vertex, & litore
 Cacumen Tironis, & Sichonum campi,
 Aruūque Pallenium, quod corniger
 Bruchon fecundat, gigantum minifter.
 Multas porro vicissim clades auspicabitur
 Candæus vel Mauors, aut quodcunque decet
 Appellare cruentis pastum praeliis.
 Nec tamen cedit Epimethei mater,
 Sed pro cunctis quendam de Persei progenie
 Mittet gigantem, cui mare quidem peruium
 Pediti erit, terra verò nauigabitur
 Sulcanti remis agros, at Laphriae
 Aedes Mauortiae flamma combusta
 Cum lignicis murorum propugnaculis,
 Vatem accusabunt damni,

Ὅς δὴ ποτ' ἀμφώδοντες. ὅς τις δὴ ποτ' Μί-
 δας ὑπὸ τῷ Ἀμφώδοντι καὶ ξίφοις κατ' ἐμὲ,
 φέρσας καὶ κόλῃς τὰ κύφελλα, καὶ τὰ ὦπα ἐξ
 ἄκρων ἑστῶ λόβων, καλλυεῖ τὰς παρωπιδας. ἢ
 καὶ τὰς λοιπὰς, ὅς τις τῷ Ἀμφώδοντι, καὶ ὄντι
 τιμῶν τῶν κύφελων, καλλυεῖ παρωπιδας. λέ-
 γουσι γάρ τινες, ὅτι ὄντι ἐχὼν τὸν Μίδαν, & ἀ-
 ποκόλῃ αὐτὰ. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ὁξέως ἤκουε, καὶ
 ἤλθ' ὅτε τῷ τῶν ἐξ ἐμὲ τῶν ὀνομασίων. λέγει γὰρ
 Λεωστέλης, τὸν ὄνον πολλὰ ἀκούειν. ἄλλοι
 δὲ λέγουσι, πολλοὺς ὠπακυστὰς αὐτὸν ἔχιν.
 τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ὅτιν. λέγουσιν ἐν Φρυ-
 γίᾳ δύο (ἢ) λόφοις καλουμένοις ὄνον ὦπα, ἀ-
 ποτὸ ὁ Μίδας κρατῆσας, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς λη-
 ρεῖς αἰετῶν, ἐμυθεύθη ἐχὼν ὄνον ὦπα.

πικρῶν δ' ὀνομασίων. πολλοὶ φασιν πλεῖν μαι-
 τιτῶν ἐν Ἀσίᾳ, ποτὶ δὲ καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἔσονται.
 Καυδέως καὶ Μάμερτος ὁ Ἄρης. αὐτὰ μαι-
 τιτῶν γ' ἢ πικρῶς τῶν ἄλλων, ἢ Ἀσία. Ἀσίας γὰρ
 καὶ Ἰαπίδος Γρομνίδης καὶ Επιμνίδης. ὅς
 τις Επιμνίδης μετὰ τὸ πικρῶς τὸ κακὸν ἰω-
 φρένιμος, ὡς περ κατανοεῖν.

Περσέως δ' ἐν τῷ Περσέως, τὸ ὑπὸ τῆς Δα-
 τῆς τὸ γένος ἔχουσι, ἢς ὁ Ζεὺς ἐραστὴς, τὸν
 Περσέα ἐποίησε. τὸ δὲ λαοὶ μὲν βασιλῆα. οἱ

Ξέρξης ἐφοβῶν τὴν Ἑλλάδα, ὅτι καὶ τῷ Ἀ-
 θηναίων ἐστράτευσε, τὴν μὲν Ἑλλάδα τὸν ἔχοντι
 ἦτοι βασιλῆα γένος ἐποίησε. τὸν δὲ Ἀθῶν τὸ ὄ-
 ρος κόλῃς, ἐποίησε θάλασσαν, ἢς ὁ Ἡρόδοτος
 ἰστορεῖ. καὶ νῦν μὲν τῶν τῶν ἰσπερίας, καὶ
 τὰ τῶν λοιπῶν χολία γράφω. ὕστερον δὲ μετὰ
 τὸ εἰπεῖν τὰ μικρὰ τῶν παλαιῶν περὶ Ξέρξεως χολ-
 λυδρία, πᾶσι περὶ τῶν ἰσπερίας περὶ τῶν με-
 νων ἐρα. οἱ καὶ μαμέρτας. ἢ καὶ τῆς Ἀθη-
 νας ἢ Ἀθήνη. Λαφρία δὲ καὶ Μάμερτα, ἢ
 Ἀθῆναι. τὸ δὲ ὅτις, οὕτω. οἱ οἱ καὶ τῆς
 Ἀθῆναις σὺν τῆς ξυλίνους πείχας κατακατέ-
 ντες, τὸν Ἀπὸ λαοὶ ἀπάσσονται, καὶ μέμψονται
 διὰ τὸν χρισμὸν, ὡς ἀπατήσαντα αὐτοὺς.

τὸν χρισμὸν ἐξέλω. ὅτι ὁ Ξέρξης ὅτι τῶν
 Ἑλλὰδων ἤρχετο, ἐχρήσθη τῆς Ἀθῆναις τὸ δὲ
 πείχας τριτογενεῖ ξυλίνων διδοῖ θυρόσπα Ζεὺς.
 οἱ δὲ Ἀθῆναις οὐ τὸ οὐ καλῶς νοήσαντες, κα-
 τὰ τὸν νόμον ἐν τῇ ἀκροπόλει πείχας ξυλίνων, ἐν ᾧ
 οἱ θυρόσπας πᾶντες κατακατέθησαν ὑπὸ τῷ
 Περσῶν. Θεμιστοκλῆς δὲ πῶς εὐραχθῆναι, εἶπεν
 αὐτοῖς, τὸν χρισμὸν πείχας ξυλίνους τὰς ναῦς λέ-
 γαν. διὸ πεισθέντες καταναυμάχησαν τὸν Ξέρ-
 ξεω, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβαλόντες. ἢ ὁ ναυμαχία
 γέγονεν ἐν Σαλαμῖνι.

Φαίνουθα θεσπίζοντα Πλούτωνος λάτριν.
 Στρεπτόν δ' ἀμίκτω, πᾶσα μὲν βρωθήσεται
 Φλοισβίν ἐκ δύνουσα δίπλακα σκέπην
 Καρποξέφος δριξ, ἀγρία τ' ὄρεθ' αλῆς.
 Ἀπας δ' ἀνείρων νασμός αὖανθήσεται
 Χερσὶν κελαινῶ δέψαν αἰονουμνίων.
 Κύφελλα δ' ἰὼν τηλόθεν ροιζοῦμνίων
 Ὑπὲρ κάρτα γήσοισι, χίμμερός θ' ὅπως
 Σκιά καλὴ ψέπερραν ἀμβλυών σέλας.
 Λοκρὸν δ' ὁποῖα παύρον ἀνθήσας ῥόδον,
 Καὶ πύργα φλέξας, ὥς τε κἀγκανὸν σάχυν,
 Αἰθῆς παλιμπλώπιον γύσεται φυγῆς,
 Μόστωα φηγέτιυκτον, ὥς λυκοψία

=====

Falsa vaticinans Plutonis famulum.
 Exercitu autem intractabili omnis deuorabitur
 Corticofum exuens duplicem librum
 Fructifera arbor, & agrestis in montibus virens:
 Omnis quoque fluuiorum exarescet vnda
 Affatim nigram sitim humectantium:
 Nubes etiam sagittarum procul emissarum
 Supra caput stabunt, ac tanquam caligo,
 Umbra Solem teget, hebetans lucem.
 Paululum verò postquam floruerit, instar rosæ
 Locrensis,

Et omnia velut aridam spicam combusserit,
 Posterius renauigantem experietur fugam,
 Turrim fagineam, sicut crepusculum

Πλούτωνος λάτριν.] φαίν' ὅτι ἐν τῇ περὶ
 τοῦ χάος τῷ μέγῃ, ὅθεν τὰ ματευόμενα,
 ὡς ἐκ τῆς αἰθέρης, ἀνέρχονται, ἀπὸ τοῦ Αὐτοῦ
 λων ἐστὶ φιλώζε. δίπλακα σκέπην.] δίπλα-
 κα εἶπε. ἐπὶ τοῦ δίπλακ' ἔχει σκέπην ἢ δριξ.
 δὴ ὁ γὰρ δέμας ἐξ ἑαυτοῦ δὲ τῆς ἐνός καρποῦ τῆς
 δρυὸς τοῦ πύργου ἐδήλωσεν. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πᾶν
 εἶδος δρυὸς ἐκάλεσαν. ἀπας δ' ἀνείρων.)

ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὅτι πάντες οἱ ποταμοὶ ξηραν-
 θήσονται ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν Πελοπόν. μόνος γὰρ
 ὁ ἐν τῇ Ἀπικῇ Ἰλισσός, καὶ ὁ ἐν τῇ θαλασσῇ
 Ὀνῶρων καλαμῶδες, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος, ἀπο-
 ξηρανθῶσιν ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῇ Μαίανδρον. Ἀνα-
 ρος δ' κυρίως, ὁ ἐν χάρμῳ ῥέων ποταμός. κύ-
 φελλα.) ὅτι ὡς εἶπεν ἀντίρω. νῦν δ' αὖτε νέφη φη-
 σὶ, εἰς τὸ κοῦφα εἶναι. λέγει δ' ὅτι νῦν τὸ πύκνωμα τῶν

CC. iij.

βελών. Κίμμερός ἦ ὅπως.] Κίμμεροι
 ἔδνος πρὶν τὸν Ὀκκαῶν ζῶφω κεκαλυμμένον.
 ὁ δὲ νοῖς, ὡς περ ὁ σκοπεύς ποιεῖ, οὕτως καὶ
 πρὸς Περσὶ καὶ βέλη πεμπόμενα συγκυρῆν τὴν ἡ-
 λιον. Δοκρὸν δ' ὁ ποῖα.) ὁ Ξέρξης φησὶ φο-
 βηθεῖς, φθίξεταί τ' ὁλίγον χρόνον, αἰήται
 καὶ κρατήσας, ὡς τὸ ἐν Λοκροῖς ρόδον, ὃ ἡμίτιον
 μαραινέται δι' ἀσθένειαν. μόνιμα φυγέτω-
 κτον.) νῦν πῶ νῦν λέγει. εἰώτα σὺ ἐν ταῖς
 ναυσὶ μνηστῶν, καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους.
 ὁ δὲ νοῖς οὕτως. ὁ Ξέρξης φησὶ νικηθεῖς ἐν Σα-
 λαμῖνι, φθίξεταί, καὶ τῆς παλιμπλώτου φυγῆς
 γένηται, αὐτὸν αἰάζων καὶ ἡλιαφῶν, ὡς περ
 κόρη αἰάζων σκότος ἐρημίας, ὡς τε κρυβύωμαι
 ἐν αὐτῇ, ὅταν ὑπὸ πνοῆς ξιφιοῦρου πλέμου
 διώκῃται. ἢ δὲ σιῶπιζεις οὕτως· αὐθις καὶ εἰς
 πύπσω παλιμπλώτου γένηται φυγῆς ὁ Ξέρ-
 ξης, ἢ αὐθις καὶ πάλιν ἀγχι παμφαλώδους, ἐ-
 περὶ βλάπτον καὶ ἡλιαφῶν, μόνιμα φυγέτω-
 κτον, ἔπει νῦν, οὕτως καὶ ἡλιαφῶν νῦν, ἅς
 κόρη δειμαπυρρῇ χαλκικλάτῃ ξίφει, ὅπῃ κοι-
 νοῦ τὸ παμφαλώδους καὶ ἡλιαφῶν, λυκοψαῖ
 κνεφαίαν, καὶ τῶν περ οὕτως. ἢ δὲ περὶ τῆς Ξέρ-
 ξου ἰστορίας ὁδῶν. Ἰππίας ὁ Πειτιστράπου
 τύραννος ὢν Ἀθιναίων, ἔξέπεσε τῆς τυραννί-
 δος, ἐλθὼν αὐτὸν περὶ Πέρσας, ἵκετ' εἰς Δαρείον
 στρατὸν ἐν Ἀθιναίων. καὶ ὅς πίστεται, ὡς Ἀ-
 ριστίδης φησὶν. Ἡρόδοτος δὲ γράφει, Ἀθιναίους
 αἰσπεύονταί τ' ὅτι Δελφάρου τοῦ Μιλησίου
 προφήτου Σαρδεῖς οὕτως ὑπὸ Δαρείου, καὶ ἐτέ-
 ρας πολλὰς, ὁ μαζῶν Δαρείος, ἦρετο πῆνες οἱ
 Ἀθιναῖοι. καὶ ἀπέστειλεν κατ' αὐτῶν Μαρδόν-
 ιον μετὰ βαρείας δυνάμεως, καὶ τοῦ πολ-
 λοῦ. ναυαγῆσαντα δὲ τῶν περὶ Ἀθῶν, ὡς δυς-
 μωροῖς αὐτὰς ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆ-
 ναι ὑπὸ Θρακῶν καὶ αὐτὸν τὸν Μαρδόνιον, πα-
 ρελεύει μὲν τῶν ὁ Δαρείος τῆς δόξης. δ' οὐτέρω
 δὲ ἔπει τῇ δόξῃ, ἐπέμψεν Ἀθιναίοις συ-
 νελεύειν καὶ ὕδωρ αἰτῶν, οἱ δὲ, τοῖς μὲν Περσῶν
 πρὸς βίαν εἰς φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν
 γλῶττι λίθοις πέμποντες, τοῖς περὶ κατέχωνται. Μὲν
 δὲ πῶν Σάμιον ἐρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ
 Πέρσας γράμματα, κατέπτας μὲν αἰετὸν, κα-
 τέπτας δὲ ἀπὸ ἐπὶ πῶν, ὡς καὶ ἀετὸν πῶν
 Ζελεθῆν ἡγήσαντα, χρυσὸν βαρβαρῶν αὐτοῖς

πρὸς Δαρείου κομισσάτω πρὸς βίαν ὁδόν. Κυρσί-
 λον δὲ τῆς βελῆς ἐνα κατελίθωσαν, ἐπεισὶ λοι-
 Ἀθιναῖοι, ὅπῃ γλῶττι ὕδωρ συνεβέβηκε πέμπειν
 πρὸς βαρβαρῶν αἱ δὲ Ἀθιναῖον γλῶττις πῶν
 γλῶττις Κυρσίλον ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ
 πῶν δὲ τοῖς πῶν δαεῖ αὐτῶν. πῶν αὐτῶν ἔτι Ὀλυμ-
 πιδι οἱ, Δαρείος μὲν τὸ ἐκστῶν Μαρδόνιον
 τῆς δόξης, ἐπέμψεν πάλιν καὶ τῆς Ἀθηναίων Δαρί-
 ον Ἀρταφέρνην ἀνέμψεν αὐτῶν, ἐξακοσίαν νηῶν
 ὅλοι, καὶ Νάξον εἰλόν, καὶ Ἐρετρίας εἰσέειδα πό-
 λιν, ἐν τῇ τῇ Ἀθῶν Δαίης ἐθυμίσαντα πρὸς Ἀπόλλωνι
 λίσαντα τὴν πέλασον. ἀποπλάσαντες δὲ, ἐπερὶ
 Μαζαθῶν αὐτῶν στρατὸν ἐπὶ σαλμοῖ, σὺν οἷς ἐ-
 τύραννος Ἰππίας, καὶ Μιλησίου στρατηγὸς
 Ἀθιναίων, ἐκ Σπινιλέων, πολέμορχοντος δὲ Καλ-
 λιμάχου καὶ Κανναγίτου, ἐκ Πλαταιῶν συμμα-
 χουμένων αὐτοῖς χιλίαν, ἡπλάνται, καὶ περὶς Δα-
 ρεῖον ὑποστρέφουσιν. ὁ περ ἀμνηστέος, καὶ ὁ Ἑλλά-
 δος νύστρεψεν στρατὸν, ὅπῃ πρὸς ἑν ὅλοις
 ἐναιεῖς, ὅλον τὸ νύστρεψε, καὶ περὶν σιῶπιζα
 στρατόν. τετάρτῳ δὲ ἔπει Δαρείος μὲν πλῆθος,
 Ξέρξης δὲ καὶ πῶν βασιλείαν καὶ πῶν πόλεμον
 ἐξεδίχεται, Μαρδόνιος λέγων, ὅτι αὐτῶν πολέμου
 Ἀρταφέρνης ἡ πύνατον. καὶ ὁ πῶν ἀετὸς αὐτῶν
 τῆς στρατιάς ὁδὸς καὶ πῶν μάχης, μυριά-
 δες πεντακῶσοι, πολλὰ δὲ χίλια δεκάκωσα ἐξήκο-
 ντα πεντακῶσα δὲ ἑκατὼν ἡμερησία ἔσθῃ τῇ
 στρατῶν, στρατῶν ἐν καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἡγήσαντο
 καὶ νοσησάντα φύσας. Βαρυλάης δὲ καὶ ὁ περ-
 πάτης Ἀρχαῖος περὶ πῶν καὶ μετὰ πολλῶν
 μυριάδων, ὁ ὄρυγος δὲ Ἀθῶν ἐπὶ τῶν, καὶ διέ-
 κοπον αὐτοῖς, καὶ ἔθαλάπην εἰς βάθος. ἐπειροῖ
 γὰρ ὅτι ἐπέμψθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ τρα-
 χυῖαν αὐτὴν λεγόμεν, μετὰ δὲ Σησὺ καὶ Ἀβύ-
 δου. γιγνόμενος δὲ τῆς γιγνόμενης, καὶ λυθίσσης ὑπὸ
 χιμῶνος, δεκάκωσας ῥάβδων πηχέας ἔπυψε τὸν
 Ἑλλήσποντον, καὶ δύο ζεύγη δεσμῶν σιδηρῶν ἐ-
 κέλευσε ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πέλαγος, ὡς δὴ τὴν πῶν
 πελάσσαν οἱ αὐτὴν δεσμῶν τοῖς κροκοῖς ἐπέ-
 ρας δὲ δύο γιγνόμενης, αὐτῇ δὲ περὶ τῶν πύτων τῇ
 ἔσθῃ ἐποίησαν, καὶ πηχέας κατὰ ῥοαῖ ἐστη-
 σαν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος. αὐθις δὲ ἦν
 νηῶν χροῖους ὑπὸ μετὰ τῶν ἐλκυσαν, ἐξ ἐκατέ-
 ρου μέρους τῆς γῆς. αὐθις δὲ ἦν χροῖους, δο-
 κοῖς ὑποστρέψαν, καὶ πρὸς σίλωσαν. εἴπα γλῶττι
 ἐπέβαλον ὅπῃ τὰς δυοῖς, καὶ ἐπάρσαντο ὅπῃ

τὴν γὰρ φυλάδας μυροῖνης καὶ δάφνης. ἐκα-
τέρωθεν δὲ τῆς γέφυρας ἦσαν ἑτεροὶ δοκοὶ παλαι-
οτέρων τῶν γεφυρῶν, μήπως ὀλιγοῦσας τῆς
κατοπίης πρὸς τὴν θάλασσαν. οὕτω μὲν αἱ γέ-
φυραι γέγραπται παρὰ τὸν Ἑλληνιστὸν, καὶ λίθι-
νον ἔδραν αὐτὰ ὑψηλῶν οὐκ ἐποίησαντο, οἱ ἡ-
γεῖσθαι ἐφιδρωθεὶς ὕστερον, ὅταν παρεγγόνει τὸ
στρατόμα ἐβλεπε. πρὸς τὸν δὲ παρὰ Κελαγναί
πίλεις τῆς Φρυγίας ἐλθὼν, ξενίζεται σὺν παντὶ
τῷ στρατόματι, παρὰ Πύθιοις τῷ Λυδοῦ, ὃς
καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδάρησεν χυσιῶν αἰα-
διδράδα καὶ πλάτανον, καὶ τῷ Ξέρξῃ δὲ τότε
ἄργεῖον ἐχαλεῖτο διχάλια τελευτῶν, καὶ ὁ
μυριάδας Δαρεικοῦ χεῖρος νομίσματα, χι-
λιάσιον ὀλίγας ἀπολειπομένας. ὡς οὐδὲν ὁ Ξέρ-
ξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν πρὸς αἰσάντα με-
νος, καὶ τὸ λῆπον μάλιστα τῷ μυριάδων ἀνα-
πληρώσας, ἔμελλε πρὸς τὰ τῶν Ἑλλαντῶν μέ-
ρη πορεύεσθαι τῆς Φρυγίας καὶ Λυδίας. παρὰ
τὴν δὲ πόλιν ἰδὼν πλάτανον ὠραίαν, καὶ Ἡ-
ρόδοτον ἐχρῆσθαι αὐτῷ διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς.
κατὰ δὲ ἑτέροις τινά, ὅτι παρὰ μεσημβρίαν κα-
θεύδεις ἔσθ' αὐτῷ, τὸ θάλαπος ἔξφυγε. πο-
ρεύομεν δὲ αὐτὸν πρὸς τὴν πόλιν, ὅπου κεν τῶν
στρατῶν πᾶν, ἀπὸ τῆς πόλεως ὁ Μαιάνδρος, ὡς
καὶ ὁ Πλούτος παρὰ Θεσσαλίας ὕστερον, καὶ τὸν
Ἀθηνῶν οἱ Ἰλίου, καὶ ἑτεροὶ. περὶ τὰς δὲ
παρὰ τὸν Ἑλλαντῶν, ἔκλειψεν ἡλίου ἐγγύετο
καὶ σιμῶν ἐπερὶ ὅμως ἐπὶ νύξιν καὶ ἡμέρας
στρατὶς ἀπὸ τῆς πόλεως γέφυραι ἐφαιδύτο. τέ-
λος ἐφ' ἄρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιώται. ἐρ-
χόμενον δὲ πρὸς τὴν Ἀθηνῶν, Ἀθηνῶσις ἐ-
δύνη γυναικὶς ἐστὶ.

Τεῖχος περιγύρει ξύλινον διδοὶ Εὐρύτου
Ζῶν.

Μυῖον. Σπέρθηται περὶ θανάτου κατὰ
νήσει.

Μὴ δὲ σὺν ἰπποσύνην τε, μὲν καὶ περὶ
ἰόντα.

Πολὸν ἀπ' ὑπέρου στρατὸν ἦσυχος, ἀλλ'
ὑποχωρεῖν.

Καὶ ἐπεὶ οὕτως. τὸ γὰρ αὐτὸ ἀκούσαντες Ἀ-
θηνῶσι, γυναικας μὲν καὶ παῖδας, καὶ γέρον-
τας παρὰ Τροίᾳ ἔλθοντο. πύργους δὲ ποιήσα-
ντες ξυλίνους ἐν ταῖς Ἀθηνῶσις ἐτασαν μετὰ πύ-
ργους, οἱ ὕστερον οἱ Ξέρξῃ σὺν τοῖς πύργους κα-

τέκασαν. οἱ δὲ Ἀθηνῶσι παρὰ Σαλαμίνα ἐ-
χον τὸν στόλον, ὅπου ὕστερον καὶ τοῖς βαρβαροῖς
κατεναυμαχίσαντο, οἱ αὖ πάντες τὰς ἡμέρας
καὶ αὐτῶν ἔχοντες πλοῖα. ὁ δὲ Ξέρξης
παρὰ τὸ Αἰγάλον ὄρος ἀπὸ τῆς Σαλαμίνας
κείμενον, ὅπου θρόνου λαμπρῶς ἐκαθήκετο, βλε-
πὼν τὴν ναυμαχίαν. ἡγήθεντων δὲ τῶν αὐτῶν
καὶ τῇ ναυμαχίᾳ, περὶ πολέμου ἡγεμονίᾳ
καὶ ἐκ τῆς τῆς Περσικῶν βελῶν ἐπαφίσεως ἐ-
κρύβη ὁ ἥλιος. τότε τὸν μάδων πρὸς τῶν Ἑλ-
λινικῶν στρατηγῶν, εἶπε πῶς στρατωταὶς ἀει-
σοποιήσασθαι αὐτοὺς, ἵνα παρ' αὐτῶν δεινότη-
των μαχόμενοι. θαρρεῖτε δὲ ὑποθάλπος ἡ-
λίου, ὑποθάλπος δὲ βελῶν πολέμου. Ξέρ-
ξου δὲ μετὰ πάντας τοὺς στρατοὺς ἐρχομένου, Λεω-
νίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τῶν παρὰ Ἀρтемῖνον
παρόντων κατέειπε. καὶ ἀντιπαξάμενος πρὸς
αὐτὸν, πολλοὺς μὲν ἀνείλε, καὶ δι' οὐκ ἀδελφοὺς τῶν
Ξέρξου. τῶν τοι εἰς ἀντίπαξιν γυναικας μαχόμενος,
ὡς τὸν Ξέρξῃ ἀποδιδόναι τὸ ἴππου, καὶ περὶ μά-
χης τέλος συμπατήσας αὐτὸν πρὸς τῶν Ἑλλαντῶν,
καὶ τοῖς βασιλοῖς, διήλθον διὰ τῶν σκηνῶν αὐ-
τῶν. λαβόντες δὲ τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου, ἀ-
εσαύρωσαν. τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ἐπὶ παρὰ
τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων κα-
λουμένων, πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐπὶ τὴν γέφυραν
κύνει μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν Μαρδόνιον ἀ-
φίς πολέμου, μέρος τε λαβὼν τῶν αὐτῶν στρα-
τωμάτων, ὑποχωρεῖ. καὶ τῶν δὲ οἱ πλείους παρὰ
τὴν πόλιν, χεῖρας καὶ λῆμνα διαφείρονται. αὐ-
τὸς δὲ ὑποθάλπος νηὶ φοινίκῃ ἐμβαί, καὶ δι-
κὴν περικύβητος παρὰ τῶν, ὡς καὶ πολλοὶ ἀποκηδή-
σαν τὴν νεὺς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐν τῇ σπηλαίᾳ,
αὐτὸς μόλις εἰς τὴν παρὰ τὴν δυσχωρὴν ὑποσσεφθῇ.
καὶ τὸν Μαρδόνιον δὲ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Πέρσας
οἱ Ἀθηνῶσι ἀνείλον, καὶ Μαρδόνιον τὸν χεῖρα
λεπιδωτὸν Δωρεῶν ἐχόντα, δι' ὃν αἰρημένην ἔ-
μεγαλη μάχη ἐγένετο. τῶν αὐτῶν οὐκ ὀλίγους. Ξέρξης
δὲ παρὰ τὴν ἀπλάνην εἰς τὴν ἐαυτοῦ πατείδα,
μετὰ τοιαύτῃ ἡλίου ἐν Σαφείᾳ παρὰ γέφυρῃ,
εἰς ἑρῶν τῆς Μαιάνδρου ἐμπεπληκε γυναικας,
καὶ τῶν τῆς σιμῶν καὶ σιμῶν χεῖρας, ὡς ἀνενικη-
τῶς, ὁ πᾶσι δολωτικῶς τὴν Γερσίδα, οἷα καὶ
πάντες οἱ ἡπλημένοι διαφείρονται. τέλος ἐλ-
θὼν εἰς τὴν πατείδα, τὸ πένθος αὐτὸν παρε-
σήμεντο.

Κόρη κυνεφαΐδην ἀγχι παμφαλάμηνος,
 Χαλκηλαΐτην κνώδοντι δάματυμνῃ.
 Πολλοὶ δ' ἀγῶνες, καὶ φόνοι μεταίχμιοι
 Λύσεισιν αἰδράν, οἱ μὲν ἐν γαῖα πάλας
 Διναῖσιν ἄρχαῖς ἀμφιδηλωμένων,
 Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι βουερόφοις ῥηνός,
 Εὖς ἀν' αἰθῶν δυνάσῃ βαρυὺ κλόνον,
 Ἀπ' Αἰαχίδ' τε καὶ πὸ Δαρδανίου γένος
 Θεσπρωτὸς ἀμφω καὶ Χαλκιδραῖος λέων,
 Γρίων ἢ ὁ μάλιστα πτόμα κυπώσας δόμον,
 Αναγκαστὴν ἦξεν ἄε Αργείων παρθέμοις,
 Σᾶναι Χαλκιδρῆς ὅσ' ἔρατ' ἰσχυρὸν λύκον,
 Καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλας μοναρχίας.
 Ὡδ' ἔκτιν γένον αὐτῶν ἐμὸς

Puella tenebrosūm, territa
 Ense xneo, propē speculans.
 Multa denique certamina, cædēsque mediæ
 Dissoluent virorum luctas, partim in terra,
 De grauib' imperiis contententium,
 Partim in dorsi aratis terræ:
 Donec graue sopiet acer bellum
 Ab Æaco Dardanóque progenitus,
 Thesprotius simul & Chaladræus leo,
 Præcipitémque cognatorum totam euertens domum,
 Coget meticulosos Argiuos proceres
 Adulari Chaladræo duci lupo,
 Et sceptrā præbere antiqui imperij:
 Cum quo post ætatem sextam consanguineorum meorum

Διναῖσιν ἄρχαῖς. τῆς δὲ αἰσ ἀκτῆς, δη-
 λονόπ τῆς θαλάσσης, ὡς τῆς ἀρχαῖς τῆς ὕδα-
 τος. οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι. ἀπὸ τῶ τῶς πε-
 δίους, ἔκτ' τῆς τῶ βοῶν ἀρόσας, ἢ τῆς ἀρό-
 ρηνης ὑπὸ τῶ βοῶν. ἔως ἀν' Αἰθῶν. ἔως ἀν'
 οἱ Μακεδῶν Ἀλέξανδρος ἐλθεῖν καὶ παύσῃ τὴν
 πόλεμον, κυριεύσας καὶ μοναρχίας. ἢ γὰρ ὁ
 λυμπας ἢ μὴτιρ Ἀλέξανδρου, εἰς Πύρρον τὴν

Ἀχιλλέως ἀνὰ τὸ γένος, καὶ Ἐλεον τὸν Πειά-
 μου, ὡς φησι Θεόπαιμος, καὶ Πύρρον, αἰά-
 γει δὲ τὸ γένος ὁ δὲ Πύρρος εἰς Διάκον, ὁ δὲ Ἐ-
 λενος εἰς Δαρδανίον. Θεσπρωτὸς. δὲ τὸ
 πτωμπερὲς αὐτὸ ἡπειρῶν εἶναι. Χάλκιδρα
 δὲ ἡ Καίσαρα πόλις καὶ λίμνη Μακεδονίας,
 ἀφ' ἧς ὁ λυμπας Μακεδονίαν φησὶν. καὶ Ἀνα-
 δραῖος γράφεται, καὶ Χαλκιδραῖος. καὶ γὰρ κατ'
 ἡν φησὶ

ζών φησι, χαλάσθης λυγρὴν πρὸς ἡμᾶς.]
 ὁ μάλιστα τῶν Γερσῶν παρὸν ἀμφοτέροι, ὅτε Α-
 λέξανδρος καὶ ὁ Ξέρξης, ἀπὸ Περσέως ἔχον τὸ
 γένος. Περσέως γὰρ Ἀλεξῆος, Ηλεκτρυῶν καὶ
 Σθένεος. Ηλεκτρυῶν, Αλκιμῶν. ὁ δὲ Αλέξανδρος ἀφ'
 Ηεσκέοις καὶ Νεοπτολέμου κατῆγε τὸ γένος.
 οἱ δὲ Πέρσαι, ἀπὸ Περσέως, Ἀργείων παρῶμεν.]
 ἢ Ἀκταίων παρῶμεν Ἀργαῖοι καὶ Ἀκταῖοι δὲ οἱ
 Ἀθινῶσι. ἀπώκησαν δὲ μετὰ Μινδείας ὅτι
 Γέρσαι ἑνὲς τῶν Ἀθινῶν. ναὶ οὐδ' Ἀθηναίους
 λέγει τὸ Πέρσαι, διὰ τὴν ἐπιτείαν. εἰ γὰρ καὶ
 δὲ φησι τοῖς Γερσῶν ἡγεμόνας φοβηθέντας, κο-
 λακδύσαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι, καὶ σιγήτηρον
 ὀρέξαι, καὶ δοῦναι αὐτῷ τι μόνον εὐπειρίαν.

ὡ δὲ μὲν ἔκτιω.] ἀδελφός μου φησι μετὰ
 ἔκτιω γινεῖται, ἥτοι οὐ πολλοῦ συγχύης καὶ φί-
 λος αὐτῶν νομιθῆσεται. ὁ δὲ λόγος ποιεῖ Ταρπι-
 νίου τῷ Ρωμαίων. εἴτ' γὰρ ἀπὸ Ρωμύλου, ὡς
 φλυαροῦσι οἱ παῖδες τοῦ Λυκόφρονος ποτὶ ἡμᾶς χρ-
 λιάσταις, ἔκτιω. ἐγὼ δὲ ποτὶ γινώσκω
 Ρωμύλον, εἴτα Νούμαν Τύλλον Οἰλλιον πείπον,
 πέτατον Μάρκον, πύμῃον Ταρμίνιον, ἢ Ταρπί-
 νιον, ἔκτιω Τύλλον. εἴτα Ταρκύνιον πὺν ὑπε-
 ρήφανον, εἴτα Βρῦπεν, ὃ ἐπέροισ. ἐκείνοι δὲ φα-
 σιν Ρωμύλος, εἴτα Πομπήιος, Λίος. πείπας Ο-

φίλος, Ἀπὸς. τίμαρτος Μάρκος, Καρπίνιος,
 πύμῃος, Πείπας Ορπίνιος. ἔκτιω δὲ αὐτῶν
 διὰ καὶ πλείον ἐχρᾶτο τοῖς ὀνόμασιν. ἔκτιω ἔν-
 φαίν ἀπὸ Ρωμύλου ὁ Ταρπίνιος. φασὶ δὲ καὶ
 τὸν Ρωμύλον Αἰνείας ἔχον, καὶ διὰ τὸν ἔκτιον συ-
 γνή τὴν νομίζουσι τῆς Κασσίου Δράς, καὶ ἔκτιω.
 γὰρ δὲ ἐνδεκάτην γινώσκω δαδῆκαται τὸ Ρα-
 μύλον ἀπ' Αἰνείας. ὃ ἔχοντα φημι ὡς ἐκείνοι,
 ἀλλ' οὕτως, ὅτι μετὰ ἔκτιον γινεῖται Αλεξάνδρου
 τῷ Μακεδόνης, Αλεξάνδρου πῖ ἐπὶ Μακε-
 δόνι, ὃ ἐμὸς συγγνής Ταρπίνιος πολέμιος. Ρω-
 μῆσι γὰρ Μακεδόνες πολλοί, καὶ ἐκείνους.
 ἐν δὲ λαῶνι ποτὶς ἀλλήλοισ ἐπὶ λέμεται. ὕστερον
 μῆτι σιωπῇ κεραιθῆται τὸν τῷ Ρωμαίων στρα-
 τηγὸν ὑπὸ τῷ Μακεδόνα ζῶντι. καὶ πάλιν τῷ
 Μακεδόνα ἡγεμόνα, πὺν ὕστερον Αλέξανδρου
 συγγνή τῷ ποτὶ αἰρεθῆται ὑπὸ Ρωμαίων,
 καὶ τὸ σάματες αὐτῷ κεραιτωμέν, ἀμειβόμε-
 ποιήσαν. οἱ μὲν Ρωμαῖοι, ἀποδύτες τὸν νεκρόν. οἱ
 δὲ Μακεδόνες, πὺν ἐκείνων στρατηγόν. καὶ οὕτως
 εἰρηνύθουσι. ἄλλως ὡς δὲ μὲν ἔκτιω ὁ Ταρπί-
 νιος ἐμβαλὼν τῷ στρατῷ τῷ Αλεξάνδρου ἀπὸ
 ποτὶς ὡρας ὡς ἔκτιος ἐπὶ λέμεται μόνος τῷ Α-
 λεξάνδρου λαῶν. τὰ πῖ δὲ ὁ Αλέξανδρος, φίλον
 αὐτῷ αὐτῷ ἐποίησεν, εἴτα λείπει αὐτῷ πολλῶν
 ἐδωρήσαστο, διὰ τὴν

Εἰς τις παλαστής συμβαλὼν ἀλκίῳ δδρῆς,
 Πόντου τε καὶ γῆς, καὶς Ἀφελλαγὰς μολῶν,
 Πρέσβιστος εἰ φίλοισιν ὕμνηθῆσεται,
 Σκύλων ἀπὸ γῆς τῆς δορυκτῆτους λαβῶν.
 Τί μαχεῖται τλήμην εἰς ἀνέκοις πέτραις,
 Εἰς κύμα καφόν, εἰς νάπας δυσολήτιδας
 Βάζω, κενὸν ἰάλλουσα μάσκαος κρότον;
 Πίσιν λόγων γὰρ Δεφιδὸς οἰόσφις,
 Ὑβουθελίος φήμασιν εἰρήσας ἔπη,
 Καὶ θεσφάτων πορῶμῶν ἀφ' ὕδ' ὕφρονιν,
 Λέκτρων φερηθεῖς, ὡν ἐκείλαχαινεν τεχεῖν,
 Θῆσθ' ὅτ' ἀλκίῳ. σιωπῇ δὲ τις μαθῶν,
 Ὅτ' ὁσδὲν ὅτι μῆχος ὠφελῆν πάτρην,
 Τῷ φοιδολήπτον ἀνέσθ' χελιδόνα.

DD. j.

Τόσ' ἠγέρθουε καὶ παλίσυλος ποσὶν
 Ἐβαινεν εἰρκτῆς ὀπίς. ὦν δὲ καρδίαι
 Σφριλῶος ἐξέταξε λαίαντον μέλος,
 Κλάρος Μιμαλῶν, ἢ Μῆλακράρας κόπης,
 Νησοῦς θυγατρὶς, ἢ τί Σφίκειον τέρας,
 Ἐλικτὰ κατ' ἰλλουσα δυσφρέτως ἔπην.

Quidam luctator belli certamen conferens,
 Marisque ac terræ ad compositiones perductus,
 Summus amicorum celebrabitur,
 Spoliorum primitias hasta partas accipiens.
 Quid multa, misera, ad furda saxa,
 Vndæque non audientes, & rupes asperas,
 Loquor, inanem ciens oris strepitum?
 Fidem enim nobis Lepsius abstulit,
 Falsis rumoribus inducens dicta,
 Et oraculorum diuinatricem veracem scientiam,
 Concubitu priuatus, quo cupiebat potiri.
 Faciet autem vera. cum damno tamen discens ali-
 quis,
 Cum nullum erit remedium iuuandi patriam,
 Fatidicam laudabit hircinam.
 Tantum est locuta, cum retrograda pedibus
 Ascendit intra carcerem, Sirenium
 In corde gemens postremum melos.
 Clara Mimallon, vel Melancrææ interpretes
 Nefonis filia, vel aliquod Phiceum monstrum,
 Contorta loquens obscure verba.

Εἰς νάπας δυσπήδους.) νάπη εἰς αἰ-
 πύδα λαοσσι πύλαι, αἱ ἐν πύλαισι καὶ ὑπὸ τῇ
 κυμάτων πληθύνονται. δυσπήδους δὲ αἱ δυσκό-
 λως πληθύνονται. δασύνει δὲ αἱ καταπληκτικ-
 αὶ. λεφτεῖ, ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμμένα λέγον, ἀπὸ
 μεταφορῆς τῶ λέπτε. καὶ θεοφάτων παρ' ἡμε-
 ρῶν.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγγείσσειν, καὶ ἀνθρώποις φη-
 μαις τὴν λόγον, καὶ τὴν ἀφ' αὐτῆς φρόνησιν τῶν
 μεταφυσικών. φήμην γὰρ ἡγεῖται ὁ Ἀπόλλων, ὅτι
 τὴν Κασσιόδραν ἐκείνην μέγιστον, ἀλλὰ μεγαλοῦ
 φησὶ τὴν καλῶν. λέκτρων στήθεϊς, ἢ ῥέθρη ὅν

τῇ ἀρχῇ. πύλαι φοιτῶντων χελιδόνων.) εἰς αὐτὴν
 λέγει ἡ Κασσιόδρα χελιδόνα καὶ σφριλῶνα, διότι τὸ
 πρὸ μέλλοντα προειπεῖν, ἢ διότι τὴν ἡδύτητα τῶ
 λόγου, ἐπειδὴ καὶ αἱ σφριλῶνες θελκτικαὶ καὶ ἡσυχ-
 φοιτῶντες ὁ μαντικόν. σφριλῶος ἐξέταξε.)
 θελκτικὸν καὶ λιγυρόν, ὡς αἱ ἡδυκαλῶντες σφ-
 ριλῶνες. ἐστὶ δὲ τὸ αὐτοφύον μικρόν, ὅμοιον μελίσση,
 λεγόμενον σφριλῶ. Κλάρος Μιμαλῶν.) Μιμαλῶν
 βακχίη. ἢ παρ' ἡμεῶν, ἢ τὴν Ἀπόλλωνα τῶν μαν-
 τῶν μιμουμένη. Κλάρος δὲ, ὅρος καὶ πόλις Ἀσίας
 παρὰ Κολοφῶνα, ἢ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων.

ἢ μελαγχρίας κόπης) μελαγκράτοις, ὁ μελαίνων
καὶ ἡλῶν πῶ κραίεν, καὶ πῶ κεφαλῶν, ἥτοι
τὸν νοῦν, καὶ τὸ πῶ λόγου κεφάλαιον ἐν δὴνοῖς
λόγοις. μελαγκράτα δὲ, ἢ Σίβυλλα, ὡς τὸ
μελαίνειν πῶ φράσιν, καὶ τοῖς χρησμοῖς. κόπης
δὲ, ὁ ῥήτωρ. ὡς τὸ κόπειν τοῖς λόγοις, κόπης,
κόπης, ἢ ὁ ἔμπερος. Συγγραφεὶς ὁ Νησοῦς ἢ Σίβυλλα.

φίλειον τέρας, ἢ σπῖγξ. ἐκλήθη δὲ ἢ σπῖγξ πα-
ρὰ τὸ ὄρος Θηβῶν, ὁ ἀπ' αὐτῆς Φίλειον ἐκλή-
θη. εἰκάζει δὲ πῶ Κασσιόδρου Βάχην τῇ ἐκ
Κλάρου, καὶ τῆς Σίβυλλης ὁπιστήμονι, καὶ
τῇ σπινγί, ὡς φησιν Εὐελπίδης, δὲ τὸ
συνεγραμμένα λέγει καὶ σκε-
τεῖν αὐτά.

Εγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων αἰῶξ,
Σοὶ τόνδε μῦθον παρθένου Φοῖβαςφρίας.
Επεὶ μ' ἔταξας φύλακα λαΐνου γένους,
Καὶ πόρτα φράζειν καὶ ἀναπεμπάζειν λόγον
Επητύμως ἀφόρρον ὀτρυνῶς ἔσχην.
Δαίμων δὲ φήμας ἐς τὸ λαὸν ἐκδραμεῖν
Τάξιεν, ὅσπερ σῶν περικυβέτα θρόνων,
Σώζων παλαιὰν Βεβρύκων πατρίνην.

~~~~~

Ceterum ego obliquum veni, Rex, hunc tibi
Annunciatum sermonem virginis Phœbadis:
Nam statuisti me custodem lapideæ domus,
Totisque dicere ac recensere sermones
Evidenter reuersum iussisti nuncium.
Responsa verò Deus in melius verti
Velit, qui tua procurat folia,
Seruans vetustam hæreditatem Bebrycum.

Εγὼ δὲ λοξόν.) ἀνιγναιτωδες, ὁθεν καὶ Λο-
ξίας ὁ Απόλλων. ἢ ὡς τὸ λοξὸν ἰατὴ καὶ φωνὴν
πέμπειν λοξοχρήσμων γδ' ἰατῶν. ἢ ὡς τὸ λοξὸς
ἴαται καὶ παρθέτου. ὁ αὐτὸς γδ' ὅστις τῷ ἡλίῳ λο-
ξῶς ὅτι περεύεται ὁ ἥλιος τὸν ζωδὲκον κύκλον.
ὁπως ἀκλινὴς τῆς φορέας ἢ σφοδρότης, ἔκταν-

πλήθραν σπίνγεται κατὰ δρόμων, κατὰ φη-
σιν ὁ Γισίδης. ἔσχην δὲ τὸν ἀγγελὸν φησι,
ὡς τὸ πρέχειν. Ζυνέει δὲ κύεον ὄνο-
μα τῶν νοσῶν, ἥτοι τὸν ἀπαγ-
γέλλοντα ταῦτα
πάντα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

DD. ij.

IN LYCOPHRONIS CAS- SANDRAM ANNOTATIONES

GVLIELMI CANTERI

Vltraiectini.

DICAM omnia clarè.] Duæ
introducuntur in hoc
poëmate personæ: altera
Nunci; narrantis: Priami
regis auscultantis altera. Vt enim so-
lent in dramatibus ea, quæ commodè
nequeunt in scenam proferri, per
nuncios, testes oculatos, exponi: ita
hic nuncius Cassandra in carcerem
conclusæ appositus fingitur, qui eius
verba subsuscultaret, atque ad Priamum
referret. Is nunc igitur, tanquam
à Priamo de verbis à Cassandra pro-
latis interrogatus esset, vt ex fine libri
liquet, attentione primùm & beneuo-
lentia sibi comparata, oracula deinde
Cassandra per mimesin, oratione re-
cta, quam vocant, enarrat. Quod au-
tem ad prima hæc, *Dicam omnia*, &c.
attinet, in iis imitatur Lycophron
Homericum illud, *πὶ γὰρ ἐγὼ πῖ πῦρ
μὲν ἀσπείρους ἀγορεύσω.*

ibid. Modestus.] siue modestè, simile
habet infra,

— οὐ γὰρ ἦσι χος

πρὶν δὲ δῖον τὸν σέλιμα ναυτολὸν ἐλᾷ.

Ceterùm inter alia horum signa, qui
numine sunt afflati, recensetur etiam
illud, quòd magno cum clamore con-
fusoque tumultuantur. vnde est illud
Lucani de quadam, quæ enthusia-
smum simulabat,

*— sub pectore ficta quieto
verba refert, nullo confusa murmure
uocis*

*instinctam sacro mentem æstata furo-
re. & postea,*

*— non rupta trementi
verba sono, nec nox antri complere ca-
pacis*

sufficiem spatium. —

ibid. Varium.] propter oracula varia
& obliqua, quæ ex ore prodibant.

2. *Laurinoro.]* fatidico. Lauri-
nim vis & proprietates multum putatur
ad vaticinandum conducere. quo fa-
ctum est, vt ea vates coronari velsiq;
confueverint, quum erant oracula da-
turi, sicut & poetæ versus facturi ca-
put coronabant. huc allusum est à Ti-
bullo,

*— sic usque sacras innoxia lauros
vescar.*

cui consentaneum est, quod Euripi-
des Cassandram dixit *χλωρόν μιν σφαίω
διδναί, καὶ μὴ δῖον εἶναι.* *ἵνα δὴ πᾶσι πρὸς τὸν δῖ-
ον ἀνάγκη.* ac videtur hoc epitheton è
Sophoclis Cassandra sumtum. de qua
hunc versum citant grammatici,

Δαφνιφάρον ὀδόντι πρὶν εἶναι.

Fabula Daphnes in laurum conuersæ,
omnibus est nota. quare nos in his &
similibus explicandis studio breuiores
erimus.

D. iij.

2. *Nigræ*) obscuræ, idque propter ænigmata, quæ vulgata sunt. Cassandram autem obscurè loquentem introducit Lycophron, ut decoro consulat. alioqui tanta dictionis & vocum obscuritas in bono poëta, quem admodum declarat Aristoteles, vix ferri posset.

ib. audias.) Sic Atticos solere coram viris magnis loqui, omissa imperandi rusticitate, tradunt Græci.

ib. Reputans.) Sic Homerus,

— & ἐμὸν ἐμπαίζο μύθων.

Transcurrendi verbum à cursu pedum ad mentis agitationem trāslatum est.

3. *itinere.*) Iter facere hîc metaphoricè est auscultare, & audita perpendere: quemadmodum & cursus pro narratione ponitur: sic apud Eurip. Tiresias,

ἄκουε δὴ νῦν θεοπαύτων ἐμὸν ἴδον.

ib. Ego vero.) A cursu stadiorū translatio. Focem vocat, quo carceres erant obducti, teste Paulania Eliac. 6. quem vide. *Obliqua verba,* dicit obscura Cassandree oracula.

ibid. fagis.) montis, ad Oceanum orientalem siti, & à fagis dicti. ad eius radices est Cerne insula, quam nonnulli Hiberniam putant, & ἱερὴν Strabonis. Hanno quoque in Itinerario suo ἱερὴν recenset, νῆσον μικράν, κατ' ἀπὸ καρχιδόνος καὶ ἰβήων. Iam Tithonus est Auroræ concubinus. idem vocatur pater Priami frater, quod Tithonum ex Rheone, Priamum ex Leucippe procreavit Laomedon, quique hîc ἀμφιμήσιος, is alibi ἀμφιμήτωρ, & ἀμφιμήτωρ seu ἀμφισπρονος vocatur.

7. *Tranquillos*) ab effectu: Nautas dicit eos, qui cum Paride profecturi in Græciam erant.

ib. virginidam Thetim.) Per hoc, mare: per illud, Hellepontiacum intellige, in quo Helle virgo perijt. Nazianzenus Theologus alicubi παρθενικὸν πέ-

λαγος dixit.

8. *ulipedes.*) Iulus, qui & ὄνιονος, vermis est multipes: cum quo naudem Tarridis comparat, quod ea remis, ut ille pedibus, abundaret.

ib. Phalacræ filia.) naues. nam ex arboribus Phalacræ, quod est vnum de quatuor Idæ promontoriis, fabricata erant. Simili venustate dixit Horatius,

Silvæ filia nobilis:

& Varro Marci pore,

Phrenetici septentrionum filij:

quum de ventis loqueretur. Naves etiam *aconipelles* vocat, quod instar ciconiarum partim albæ sint, ratione velorum: partim nigræ, si naues ipsas consideres.

ib. Calydnes.) insulas duas Troianas, de quibus lib. 13. Strabo. Albas alas dicit remos recens politos. Esse porro alas navium, remos, non, ut quidam putarunt, vela, docet Homerus Odysseas,

οὐδ' ἀνίρε' ἐρετμὰ, τίπτε πτερεὶ τηοσὶ πάλινται.

Simili quoque figura dixit Poëta remigium alarum: & Propertius,

— classis anteis remigat alas.

Admonet præterea Pollux, extremas remorum partes πτερεὶ καὶ παροσὶ dici. Cur denique alæ navium remi dicantur, nemo dubitabit, qui quidem remigationem ipsam æqualiter procedentem inspexerit. tum namque sublatis & demissi remi, avium speciem in aëre volantium, & alas eodem agitationum modo profus referunt.

ib. sepeemtrionalibus.) Septemtrionis. phrasis est HomERICA, ut quum ait,

νεοτρήν πορρὸν νηὶ παλαιχέος βασιλῆος: nempe quum ἐπὶ κτηνικῷ ὀνόματι αἰαλὺ-δέντος ποιεῖται γημνὴ σάωσις, ut inquit Enstathius.

9. *Ates nasatinagus collibus:*) Colles

IN CASSANDRAM.

Troianos intelligit. in quibus turris erat Cassandrae carcer. Nominū origo hinc profluxit. Quum Dardanus ē Samothracia in oppositam continentem profectus, urbem ibi vellet extruere, prohibet^r est oraculi voce, quē omnibus cum locū habitaturis *ἀνθρώποις*. calamitatem & perniciem instare prēmonebat. itaque appellati sunt Ates colles, & *ἀπολόφος* vna voce, si Phauorino credimus. Postea Ilus oraculo accepto, ut vaccam sequutus, ubi illa primum procumberet, illic urbem cōderet, ad Ates colles devenit (qui hīc ideo vaccinagi vocantur, à vacca ad illos vsque euagata) & Ilium ibidem posuit.

10. *Nutrix.*] patria, nempe Troia. sic in epigrammatibus Chrestodorus,

Δαφνίῳ ἔξιμπαν ἐλπίσιν πειθύνω.
id est,

Dardaniam totam nutricem sunt populati.

Catullus patriam genitricem in Galliambo dixit.

ibid. Naubus.] Hercules obo denegatos equos, à Laomedonte sibi promissos, Troiam expugnauit. eum trinoctem vocat, quia, ut inquit, roperit^r, iuppiter *Alemae* geminas requieuerat *arctos*.

ib. Tritonis.] Neptuni, cuius canem vocat cetum, qui à Neptuno in agrum Troianum erat immissus. Eum Hercules interfector, totus à bellua fuit absorptus: cuius intestina quum deinde in ventre dissecuisset, postea, mortuo cetō, viuus exiit, capitis tantum amissis, quos nimis belluini stomachi calor decoxerat.

ib. Asper.] Canes enim, & pisces omnes carniuori asperos & ferratos, nō continuos, habent dentes: vnde & *καρχαρόδοντες* nuncupantur.

ib. Ambustus.] calore ceti interno. *Candidum* campum vocat ceti ventrem,

quem etiam ollam appellat ignis expertem: siquidem interno calore fouetur. aliter Hesiodus *ἀπυρον οἶκον* dixit mare.

11. *infanticida.*] Vide Senecam Hercule Furent. & alios, qui Herculis historiam exposuerunt latissimè, in his Diodorum Siculum. Alteram matrem dicit Iunonem, noueram Herculis: quam ille, quum Neleo opem ferret, vulnerauit, quam quam diuinitas vulneribus non solet esse obnoxia. Historiam habet Homerus Iliad. 1.

ib. Patris Luctatoris.] Iouis, qui cum Hercule Olympicum certamen instituente luctatus est, & ex eo Luctator dictus. Sequentia verba tria gestum exprimunt luctantium, qui sese mutuo comprehendere solent, & constringere. id vno verbo Græci dicunt *ἀπλάθειν*.

12. *saturni collem.*] Olympum, qui antea Saturnius collis dicebatur. solebāt enim olim loca omnia sublimia Saturno dicari. Pindarus Olympiis de Hercule, *καὶ πάγον Κρόνου ποσειδάωνος ἔσαν*. Similiter in Bibliis qui dicantur montes Dei. non est obscurum.

ib. Ischeni.] qui quum pro ciuibussuis se deuouisset, in stadio sepultus est ad metam. Quidam hīc malunt *ὠλένης* legere. cuius viri meminit Pausanias, quum de Taraxippis loquitur. Ponitur autem per Synecdochen meta pro toto stadio.

ib. Equos turbans.] Hinc solent ea loca Taraxippi vocari, quod eō venientes equi terreantur. *ἔδοξεν οὐκ οἷς ἡλέοις,* inquit alicubi Dio, *ὡς δαίμοντος πρὸς ἑνός, ἰδρύσασθαι βαμὸν ποσειδάωνος, καὶ τὸ λοιπὸν φασὶν γενέσθαι τὴν πόλιν ἀσφαλῆ.*

ib. Italici.] Siculi, quod est prope Rhegium. nam & Eurip. ait,

— ἡ τυρρηνὸν ὤκεισεν πέδον.

Scenam autem dicit Scyllam, Phorci filiam, quē quū Herculi tauros Geryonios abstulisset, ab eo fuit occisa. eā de-

inde Phorcus cōbustū ritu veterū, resuscitavit, ut fieret *ἀθανάτων κερδόν*, purgata per ignem fece terrestri: quale quiddam in Pelia & Hercule apud Ovid. in Achille apud Apolloniam representatur. Huc pertinet poema Virgilij, Ciris.

13. *Supra scopulum*) Expresit Homericum carmen *Odyss. μ.*

Αὐτὸς δ' ἰχθυόει σκόπελον περιμαμώσσει.
id est,

Illic piscatur scopulos circum undique rimans.

Proserpinam dicit fatum seu mortē, quam Scylla, quam immortalis esset, non timebat.

14. *Dolo inermi*) veneno, quo Nessus centaurus Herculi mortem procuravit. historiam totam elegantissimē Sophocles Trachiniis tractavit, ubi sic inter cetera Hercules ipse:

*Εμοὶ γὰρ ὡς πᾶν ἐν ἐκείνῃ πέλας,
Πρὸς ὅσῃ προέκταν μινδένος δεινὴν ὕπερ,
Ἀλλ' ὅστις ἐδού φθιέμενος οἰκίσταρ πέλει.*

quæ nos raptim sic verijmus:

Nam Dīus olim mi pater prædixerat,

Vinente dextera corrutorum nullius,

Sed inferū qui mortuus foret incolā.

ibid. salutato) Hoc vel de Nesso potest intelligi, si legas *ἀθανάτων*, qui iam pridem erat mortuus, antequam ipsius opus Hercules periret: vel de Hercule ipso, si alteram sequere lectionem, qui iam antē ad inferos venerat, Cerberum ablaturus. Quam enim adfert interpretationem tertiam Scholiastes de Platone ab Hercule vulnerato, & iaculis tanquam epulis excepto, ea nimis dura videtur:

15. *Æacidas*) Vocabulo sum vsus Plautino. Tria autem heic ponit Poeta, sine quibus in castra Græcorum aduectis non poterat, ut ferebant

oracula, Troia capio ossa Pelopis, quibus tamen quidam Rhesi equos substituant) Neoptolemum Achilles F. & sagittas Herculis, quæ penes Philocteten erant. His ergo tribus (quam alia tria ponit Plautus Bacchidibus) Iij perdendi causam tribuit. Per manus Æacidas primū Neoptolemum seu Pyrrhum intellige. Æaci pronepotem.

ibid. Pelopis) Filij Tantali, inquit Poeta. Ego Pelopis, quod idem valet, exposui, quo sensus esset facilior. Letrina est Elidis vrbis, absque diphthongo scribenda, ut patet ex versu paulo post sequente,

Εσθλ' Ερεχθίδος ἐς Λετρινάδας γῆρας.

Pausanias quoque Letrinos vocat.

ib. Deuorati) quum à patre Tantalo coctus, Diis ad epulandum propositus est. Reliquias ignis dicit ossa ex rogo seruata, de quibus quidē Paladium fertur extractum fuisse.

Elide solebat ostendi Pelopis ossa, quæ churream affirmabant:

Plin. lib. 28. cap. 4. eam in itinere submersam, quum Troiam defenderetur, tradit Pausanias.

16. *Teutari*) Scythæ, qui fuit Amphitryonis bubulcus, Herculeūque & iaculandi artem docuit, & sagittis donauit: quamuis hoc Homerus ac Theocritus Euryto tribuant. Iā phrasīs hæc similis est ei, quæ præcessit in versu,

Ἀπαρχεύεις περικτῆρος ἀθανάτων πρῶτος.

ibid. vxor) OEnone, quā Paris ante Helenam duxerat, ut patet ex Ouidij epistola OEnones ad Paridem. Eam Clemens Alexandrinus lib. Stromatum primo inter vates recenset, his verbis: *ἐλεος ὕδης καὶ λαοκτόν καὶ οἰάων & βρωτῶν ἐν ἱλίσσῳ*. ubi sanē putarim legendum vno verbo *ελπίδος*. fuit enim OEnone Cebrenis F. Cæterum quod heic adfert Scholiastes de Corynthis, OEnones

OEnones F. qui Græcis dux fuerit Troiam nauigantibus, probare non possum, quum præsertim nullo nitatur testimonio. existimarim potius hæc de Heleno vate, Priami F. esse intelligenda: qui, vt ex Calabro constat, odio in Troianos & Alexandrū concepto, ad Græcos transfugit, vt scribunt Orpheus ac Tryphiodorus, illisque tum oracula de Troia capienda exposuit. quod testatur etiam Sophocles Philoctete, tum adiutor fuit vnā cum Antenore, vt Palladium furtim auferreat. in quibus quidem perpetrandis OEnones quoque operam intercessisse, sit verisimile. Heleno porrò ob hanc operam Græcis præstitam, libertatē primū, deinde etiam Neoptolemi regnum ex parte obtigisse, docet Virgilius tertio.

ib. Nuptiarum) Helenæ, quam Paris, Oenone relicta, pro vxore habebat.

ib. At ipsa) Quum Paris à Philoctete vulneratus, ad OEnonem confugisset, quam sciebat medicinæ peritam esse (vt testatur etiam Ouidius) sanari tamen non potuit, quod essent Herculis tela, quibus ipse vulneratus fuerat, letalia. Sic ergo mortuo Paride, OEnone mox, præ nimio mariti desiderio, mortē sibi consciuit, atq; è turri se in rogum Paridis præcipitauit.

ibid. Gigantiperdu) quibus olim Hercules gigantes Thraces cum Ioue beligerantes confecerat. Aduersarium dicit Philoctetem. Historiam tradit Calaber lib. 10.

17. *sepulcræ*) Multitudinis numerus pro singulari. Dardanum autem intelligit, ex Electra Atlantis F. & Ioue progenitum, cuius sepulcrum ad Troiam erat.

ibid. Natoris) quia diluuii Deucalionis tempore, vt sequitur, è Samothracia in Phrygiam enatauit super vites confutos, idque solus, instar

apri Istrii, quem singularem & *μόνιον* vocat. Nam quod heic de porco nugatur Scholiales, est prorsus ineptissimum. Simpliciter enim intelligendum est, Dardanum è Samothracia in Phrygiam enataisse more fulicæ, auis marinæ, & quidem solum, instat apri, qui singularis & solinagus, non gregatim pasci solet. Porci autem vocabulum de apro antiquitus Græcè sumi, ex Varrone nos docuit Iosephus Scaliger, vir doctissimus. Est etiam heic notandum, quod in Phrygiam dicitur venisse Dardanus diluuii tempore. Phrygia enim prima ex aquis post diluuium apparuit, vt his versibus docuit Sibylla:

Ἐ Φρυγίῃ, πρῶτον δ' αἰαδύμῳ ἀπ' ὁδοῦ
τὸς ἀπρὸς,

πρῶτον δ' αὖ δρῆς ἦς ἦν ἐν πλεῖστον αἰ-
σῶνται.

18. *Rhithymnia*.) Cretica. est enim Rhithymna Cr. tæ vrbs: quæ quia maritima est, fulicis, & aliis anibus marinis abundat.

ib. Anerum) in Samothracia situm, vt testatur etiam Aristophanis scholia. *Caninorum* deam vocat Hecaten, quia, vt inquit Ouidius,

Extans Hecate iudi libare sapæos.
sana est Thraciæ promontorium. in quo erat antrum Hecates, siue Rheæ, quam Corybantes colebant. alij tamen Saonem ponunt insulam.

19. *Glandæ autem*.) Simile est apud Horatium illud, (uid.

Piscium summa genus hæsit ulmo: & O-
—hic summa piscem deprædit in ulmo.

ib. Quæ in humana) Phocas hominū amore capi tradit Scholiastes. quod an verū sit, viderint alij. Mihi potius hoc videtur innuere Poëta, in diluuiopisces omnia loca liberè peruagatos, etiam in ædes, hominūque cubilia deuenisse, & illic fuisse cōmistos, vbi solebant homines somnum capere.

EE. j.

ibid. Grypem.] Paridem raptorem. Si quis *ῥεωδὼν* malit, torrem exponet, & æquè de Paride intelliget, qui etiā infra, ubi de Philoctete agit Cassandra, *ῥεῖς* seu torris vocatur, propter Hecubæ somnium, quo per torrem ac facem Paris indicabatur. Alatum vocat propter nauē, qua vehitur.

20. *Columbæ.]* Helenæ, quam propter libidinem columbam vocat: canem propter impudentiam. Notum est enim illud Homericum,

ἄνερ ἐμὸς αὐτός.

Vulturem deinde sumit pro olore rapaci. nec est ignota fabula Iouis in cygnum cōuersi, & oui Leda, ex quo Helena cum Dioscuris prodit.

ibid. Te fanē.] Apostrophe ad Paridem in Græciam nauigantem. Acherusia via est iuxta Tanarum, qua Laedæmonem itur. per finem intelligit stabula. erat enim Paris pastor & agricola: ritu antiquo.

21. *Formæ tribus iudicem.]* quum de trinum dearum pulcritudine iudex datus esset. tunc enim in Ida eras prope stabula paterat. Iudicium Paridis elegantissimè descriptum qui volet videre, legat Coluthium Thebanū: sed in somnis contigisse, quemadmodum recte mones Dares, meminertit. *ῥωεῖται* seu venditor heic æstimatorem & iudicem norat.

ib. Stabulis.] Sic exponenda sunt *ῥῆσπια*, ex Hesychio. Scholiastes enim hoc loco, ut sæpe alibi, egregiè hallucinatur. Malæa Laconia est promontorium, Las verò vrbs, quam Homerus *ῥάας* vocat. Terrestrum remum dicit pedum pastorale.

ibid. Phereclei pedes.] naues, quæ à Pherecle constructæ erant, teste Colutho. unde & Ovidius,

Hæc duæ sigæ dubias à litore fectæ

ῥῆσπια Phereclea per freta puppe nias.

ibid. ofia.] Laconia iuxta Tanarum. Strabo vocat *ῥωεῖδας τανράς*. Gythium est nauale Spartæ, sicut Piræus Athenarum.

22. *Nauis dentes.]* ancoras, quas apud Lucianum tumidas Lexiphanes, cuiusque dictio cum Lycophronica ibidem comparatur, *ῥαβδονδεις* vocat. Duas columbas dicit Iphigeniam & Hermionen. alij solam Hermionen ex Helena genitam asserunt.

ibid. secunda.] Prius enim à Theseo septennis rapta fuit Helena, postea à Paride. Aucupem dicit Paridem. Quomodo pennis ferè capiantur, docet Gratius. quò pertinet illud Virg.

Ceruum pinnæ septem formidine pennæ: & Lucani:

*— dum pauidos formidine arnos
claudat odoratæ metuentes acra pennæ:* & Sanece initio Hippolyti,

*Picta rubenti linea penna
Vano claudat terrore feras,*

Hanc pennam Oppianus *ῥεῖνα μάβ-
χοον* appellat, & *ῥεῖνα ῥεῖνα*.

ib. Bacchis.] nymphis marinis, quibus Helena sacrificabat, somnio quodā, ut nonnulli volunt, territa tamen potest hoc etiam ad Ilium festum referri, de quo Statius sexto,

— quoties animosa resunit

*Lenothoe genitus ex amica ad litore
Tempestate nemi.* (ra festa.

Inoni quidem Megareses quotannis sacrificabant, nec non celebrabant eius ferias Epidauri Lacones.

ibid. Curres.] in Aegyptū, quò Paris cōfugit (vel saltem tempestate delatus est Herodoto teste) quod à Spartanis sibi metueret. Scandea Cithærorum est nauale secundum Patisan. & Stephanū. Thucydidis interpres duas ait esse in Cytheris vrbes, alterā in sula cognominē, alteram Scædeam. A Egilus est Peloponnesi promontorium.

ibid. Draconis insula] Salamine, Attica urbe, quam draco quondam interfecit à Cychreo post interfectus. Huc pertinere videtur Homeri carmen,

(vñ.
Νῆσος δ' ὦν Κεραία ἐμύζην φιλότιμος ἔδ-
heic enim Κεραία quidam pro Αἰθιδ-
sumunt. Biformem dicit Erichtho-
nium, qui è terra procreatus, serpen-
tis habuit pedes, & Athenis regna-
uit. nam ab ipso Athenienses nuncu-
pantur Erichthonij.

24. *Idane.*] Paridi enim, quum in Aegyptum venisset, Proteus Helenam ademit, ut sequitur, reddito eius simulacro, cum quo Troiam ille rediit. assentiuntur huic historiae Stesichorus & Euripides: quanquam hic Innoni hoc factum tribuit. de qua sic ait initio Helenæ:

Δίδωσι δ' ἐν ἐμῇ, ἀλλ' ὁμοιωσας' ἐμοὶ
Εἰδωλὸν ἔμπνευ, ἔχοντος ἔωθ' ὅσ' ὕπνο,
Πειράμου τυράννου παῖδι.---

ibid. Maritus.] Proteus.

ibid. Rifu absterget.] Proteus Aegyptius (Thracem Virgilius facere videtur) quum in Thraciam venisset, duos ex Torona procreavit filios, Tmolus & Telegonus. ij. quum hospites omnes lucta victos occideret, Proteus id egre ferens, à Neptuno patre impetravit, ut per subterraneam quandam cavernam in Aegyptum rediret. Postea ubi rescivit filios suos ab Hercule esse interfectos, nec gauisus est eorum obitu, quia filij: nec etiam doluit, quoniam improbi fuerant. Sic apud Euripidem Theseus, intellecto Hippolyti interitu,

Ὅθ' ἠδ' ἔμαρ τίς δ' ἔτ' ἀπ' ἄλλοις κακοῖς.
Nec aliter apud Platonē Phædo moriente Socrate sibi accidisse refert.

25. *Terram*] Aegyptum, quam Nilus quotannis æstate superueniens fecundat. unde infra περιπλοῖς γῆς vocantur. Nilum etiam Apollonius Tri-

tonem vocat.

Καὶ πάλαιος τίπων καλλιρροός, &c.
Nam, ut ex Hecateo traditur, olim fuit nominatus Oceanus, Aegyptus (ut ab Homero) Aëtos, Triton, ac demum Nilus, à Nilo quodam Aegypti rege. Pallenia dicit, quæ postea Phlegra est vocata, teste Herodoto.

ibid. Guneus] Is quondam in Arabia iudex iustissimus fuit: cui nunc Proteum confert. Ichnæa vocatur Themis seu Nemesis, ab Ichnis, urbe Macedonia, secundum Strabonē & Stephanum, quibus heic ascribitur potius, quam Scholiasti. Diodorus in Epigramm.

Ἀδρήστειά τε δῖα καὶ ἰχναίη σε φυλάσσει
Παρθένος, ἢ πολλοὶ ἰδούσιν, ἢ νέμε-
σις, id est,

Adrastea, precor, te diua, Ichnæa-
que virgo (dea.

Conseruet, multos fallere sueta

26. *Lyæ & Chimærei.*) filiorum Promethei, quorum sepulcris in Troia sitis quum nondum essent iusta facta, fames autem Spartanos premeret, respondit Apollo, non eam antea cessaturam, quam Spartanus aliquis Troiam profectus, ad hæc sepulcra sacrificaret. Itaque missus est Menelaus, & à Priamo Paridæque hospitio acceptus. Antheus fuit Antenoris F. quæ quum amaret Paris, & inter ludendum imprudens interfecisset, ideoque sibi à patre metueret, cum Menelao in Græciam discessit.

27. *Salem.*] Salis & mensæ confortio ius hospitij contrahi, notum est. Puru dicit salē, quomodo Horatius,
Concha salis puri.---

plura de hac re vide apud Plutarchū Sympos. Ab urfa deinde comparationem ducit, vel quod urfæ, dum lactat, feroces sunt & crudeles: vel quia urfa, secundum quosdam, Paridem expositum primum lactavit.

EE. ij.

ANNOTATIONES

27. *Frustrâ*.) Prouerbiū à citharcedis ductum, qui ingrati sunt auditoribus, nec mercedem speratam accipiunt. Frustrâ, inquit, orabis Proteū, ut Helenam tibi reddat. nihil enim proficies. Nisi quis malit hæc, ut sonant, accipi, quod Paris verè citharcedus fuerit: quod faciūt etiā illa Horatij,

*Nequicquam veneris præsidio ferox
Pecles casariam grataque seminis
Imbelli cithara carmina diuides.*

Quin etiam Paridis lyram ad Alexandri Magni usque aratem extitisse tradit Plutarchus Alexandro. Cæterum quemadmodum heic ait ἡρώδης κρότων, sic paulo post κρότωνος κρότων, & extremo libro κρότωνος κρότων usurpabit.

ibid. *Quinquemuræ bacche*) Helene, quæ quinque habuit viros, qui mox ordine recensentur. Eā vocat Pleuroniam à Pleurone, Peloponnesi opido, vel, ut vult Paul. Thestij, qui Ledam procreauit, patre.

28. *claudæ*) Hoc epitheton Parcisi tribuitur, propter inæqualitatem & dissimilitudinem fatorum, ut scribit Eustathius. quas autem heic maris facit filias, eas Orpheus & Hesiodus Nocte procreatas fingunt. Antiquum vocat mare secundum eos, qui omnia ad aquæ principium referunt.

ibid. *ut à nuptiis*) id est, in fati fuit, ut Helena quinque viis nuberet. Dicunt autem Græci δαίμων γάμων, & δαίμων γάμων, de nuptiali aut funebri epulo loquentes.

29. *Duos*.) Theseum & Paridem. eos vocat cōiunctim triorchas aquilas, ut Phœbus Apollo dicitur.

ibid. *alium* Menelaum, ab iis oriundum, qui partim Afri erant (Plynus enim vrbs est Africæ, ut Caricus Laconiæ fluius partim Lacones. Atlas enim Afer, pater fuit Asteropes, quæ OEnomaum peperit, Hippodamiae patrem, quæ ex Pelope, qui in Laco-

nia habitauit, Atreum concepit, patrem Menelai & Agamemnonis. A E-rope etiam, Atrei vxor, Cretei, F. Minois, Cretenſis regis fuit filia, quæ propter Menelaus semicres dicitur. barbarus autē fuit ea de causa, quod Pelops ē Lydia secundum Pindarum, vel ē Paphlagonia vel Phrygia secundum alios sit ortus: quæ quidē regiones barbaræ censentur. quin & Eleos apud Athenæum Stratonicus pro barbaris habet. Caricus fluius à Caribus dictus videtur, qui quum maris obtinebant imperium, multas in omnem partem deduxerunt colonias, multæque à se denominarunt loca, ut patet ē Thucydidiſ & Aristophan. scholiis.

ibid. *Eleum*) Pelops enim, Atrei pater, Hippodamiam ex Elide duxit, ubi qui nati erant, vocabantur olim Epei, à rege quodam Epeo, testibus Strabone & Stephano. Auum Menelai dicit Pelopem, quem Tantalus pater diis conuiuio exceptis proposuit.

30. *Ennae*.) Ceres, ab Enna, Siciliae vrbe, dicta. eadē dicitur Hercynna ab Hercynna Trophonij filiola, quæ cū Proserpina ludere solebat, teste Pausan. Bœoticis. Erynnis Ceres ab Arcadibus colebatur, ut docet Callimachus & Pausan. Alij putant eandem apud veteres fuisse Cererem & Erinnyem, atque ideo furiosos dictos cecritos. Furibunda vocatur à furore, quo quondam fuit correpta, quum filiam amisisset. Ensifera Ceres colitur à Bœotis. Per sepulcrum Cereris, ventrem intelligit, comedentis exprimens speciem. Plautus,

*Cuius ego latus in latebras reddam
meos dentibus & manibus.*

31. *Bis*) semel ex patre, iterum opera decorum, ut est in fabulis. Naumedon dicitur Neptunus, nauis dominus: qui Pelopis à diis resuscitati

amore captus est, eumque rapuit, ut canit Pindarus.

32. *Erechtheus.*] Neptunus, ab Atheniensibus hoc nomine cultus, is equos alatos & currum Pelopi dedit, quibus Oenomaum antagonistam superaret. Letrinæ agri sunt Elei siue Olympici.

ibid. Molpidi lapidem.] Statuam, id est, stadium Olympicum. ponitur enim pars pro toto. Molpis quondam in pluvie penuria Ioui se pro patria mactari passus est. qua re Iouis Pluvij templum fuit constructum, & in eo consecrata Molpide statua. De Molpide videtur Ovidius loqui in Ibin,

ut qui post longum sacri monstrator iniqui

elicuit pluvias uictima cesus aquas.

33. *Generiadam*] dicit Oenomaum, qui filie procos omnes cursu victos occidebat.

ib. Dolis impiis.] quos Pindarus eleganter explicat. careos enim clauos ferreorum loco modiolis rotarum in Hippodamie curru inferuerat Myrtillus. Cadmilus vocatur Mercurius à Bæotis, quamvis alij à ministerio nomen deducunt: eius filius fuit Myrtillus, Oenomai auriga: quem apud se sepultum, Pheneatæ colunt, teste Pausan.

ib. vltimo.] Nam in mare proiectus à Pelope, submersus est, & Nereo seu mari nomen à se dedit, ut Myrtoum vocaretur. alij tamen à Myrrhone, muliere quadam, longo antè tempore sic dictum malunt.

ib. Generi.] Hippodamie & Pelopidarum. Ex his enim diris quarum meminit etiam Sophocles Electra, & Oræste Euripides aiunt ortam esse, Mercurij opera, ouem auream, quæ Pelopidis perniciofa fuit. Posset tamen hoc carmen etiam sic verti,

Perniciofam inurens generi maculam:

ut dicatur Myrtilli perfidia toti ipsius generi siue genti turpem inossisse maculam. Quartum deinde dicit Deiphobum, fratrem Paridis: quem, quod Helenam rapuerit, accipitrem vocat.

ib. Luctæ.] Deiphobus post Hectorem, qui princeps erat, secundam obtinuit inter omnes Priami filios fortitudinis laudem. Itaque cum Helena coniugium post occisum Paridem fortissimo fratrum in præmium destinatum esset, facile potuit eam Deiphobus consequi. Euripides tamen Troadibus aliam sequitur historiam. Alij per luctam intelligunt ipsam Helenam, quæ multis luctæ bellique causa fuerit. est enim proprie δαίσαλον, id, quod in pugna labi aliquem cogit. quæ quidem interpretatio non malè huic loco conueniet, præsertim si legatur συρόν. Nam post Paridem fratrem Deiphobus Helenam duxit. equidem priorem malim expositionem.

34. *Quintum.*] Achillem, qui somniando quondam cum Helena concubuit. Non abhorret hinc, quod ait de eo Euripides Helena,

μνηστήρ ποδ' ἐλέγης ἦλθεν, αἷς ἀκούομεν.

Apertius etiam est, quod ait Pausanias Laconicis Crotoniatis referre, Helenam post mortem in Alba insula, de qua post, Achilli cohabitasse. Imaginosum dicit corpus, quod in somnis ab imaginatione, quæ solet nobis dormientibus libera vagari, conceptum fuit.

ibid. Cytice.] è Cyta, vrbe Scythiæ. Medeam autem intelligit, quæ Iasonem hospitem deperit, & Achilli post in insulis beatorum nupsisse fertur. Alij malunt hæc ad Iphigeniam referri, quæ in Tauris Scythiæ hospites immolabat, & Achilli quondam desponsa fuit. Prior sententia, quam equidem sequi malim, suffragatores habet Ibycum & Simonidem.

EE. iij.

35. *Oenone.*] quæ postea Aegina de Asopi filia dicta fuit. Ovidius tamen ait.

Oenopiam veteres appellauere.

Pindarus quoque Isthm. 8. σέ δ' ἐς νῶτον Οἰνοπίαν ἐνέγκων.] Ab hac insula Peleus exulabat, quod Phocum fratrem casu in palæstra occidisset.

37. *Formicarum.*] Quum Peleus inopia virorum in Aegina laboraret, à Ioue impetravit, ut formicæ in viros mutarentur, qui ea de causa Myrmidones dicti sunt. Alij inter quos Ovidius, Acaco patri hoc attribuunt. Typhonem Pelasgicum dicit Achillem Thefalicum seu Pharfalicum.

ib. septem.] Theris indignata, quod mortali Peleo nupfisset, sex masculos, quos ex ipso genuerat, comburendos in ignem, tamquam se indignos, proiecit: ultimum verò Achillem quum itidem vellet comburere (id quod tamen ad diuinitatem illi conciliandam factum vult Apollonius) à patre superueniente prohibita fuit, quum tamen alteram labrum iam combustum esset, unde post ἀχίλλειος dictus est: nam, ut inquit Agamestor,

— ἀχίλλειος

πυλαίς κελύωνι χεῖρας ἐνέκοι μιν.

id est,

De labro Peleus nominat ipsum Achillem.

Achilles tamen contrà, ut & hoc obibiter admoneam, de patre sic apud Homerum loquitur:

ἀλλ' ἔνα παῖδά τέ μιν παλαιόθεν.

νῦν αἶψα, inquit, sum patri filius.

39. *Hic*] Paris, qui ex AEgypto Troiam rediit, irritatis in se, & suos Græcis.

ib. Fumo qui sufficit.] Solent enim, qui castrant alucaria, fumo prius apes abstergere. Virg.

— fumósque manu prætende sequaces.

ib. illi.] Græci, quum Aulide diu fuissent ob iram Dianæ detenti, tandem Iphigeniam, ut ventum nanciscerentur secundum, immolarunt. vide Euripid. Iphig. Ira verò Dianæ unde sit orta, sic explicat in oratione quadam Libanius: οὐχ οὗτος ὄσιν (de Agamemnone loquitur Achilles) περὶ τὸν μὲν ἐν αὐλίδι τῆς ἀρτέμιδος αἵμα-
διαν εἰς πῆκτῳ κατὰ τοῖς, καὶ φήσας οὐδὲν
τῇ πατρὶ αὐτὴν δεινὴν ἐν ἀφύσῃ βελῶν: ὅς
οὐδὲν καὶ τὸν πόλον ἐπέσθεν ἡ θεὸς χαλεπὴν ὤ-
σα. Iam Iphigeniam vocat hic matrem eius, qui à bello denominatus est: id quod malè Scholiastes ad Paridem detorquet, quum nec Paris ab Iphigenia sit procreatus, nec οὐλαμὸς peram, sed bellum significet: unde supra naues Hercules dixit οὐλαμῶν-
ρεν. Nos autem per bello cognomi-
nem intelligimus Neoptolemum, qui secundum quosdam ex Iphigenia ab Achille susceptus est, & à bello nomen ducit. πτολεμαῖος enim, ex quo fit Neoptolemus, idem sonat quod οὐλαμὸς, ac tali figura Theocritus elegantissimè Telemachum appellauit per ἰσθμιαίαν Μακροπτολεμόν. Hanc interpretationem nostram confirmat verus proximus,

Scyrij draconus grauidam puerperam.

Neoptolemum enim pater, mactata Iphigenia, in Scyrum ad Deidamiam educandum misit. atque ibi quidem Pyrrhus dictus est, ut à Phœnice Neoptolemus, quem admodum ait poeta Cyprius. verum de Paride nihil tale confingi potest.

40. *Sponsus.*] Achilles, cui Agamemnon Iphigeniam, quàm matre arcesferet, despondisse se simularat. Itaque quum Achilles Iphigeniam ab aris abreptam, & in Scythiam delatam esse cognouisset, cò profectus est, ad illam quærendam per mare Salmyde-

sum, quod in Euxinum pontum influit. Postquam verò diu quæsitam nusquam potuit reperire, tandem in Alba, insula ponti Euxini, quæ post Achillea dicta est, habitavit, prope Cæstum lacum, in Euxinum influentem. Quam hic *καλλιπάρησιν ἀπὸ δαιμόνων* Lycophron, eam Pindarus *καλλιπάρησιν* vocat. De hac insula videtur Neptunus apud Calabrum loqui ad Thetis,

Καλλιπάρησιν ἔργα θεοῦ δαίμων ὁπλοῦν

Ἐξείνων ἔργα πόντον, ἔτι θεὸς ἔσπετον

Σὸς παῖς.

Quinetiam in hac insula narrat Max. Tyrius Achilleum à multis post mortem & visum & auditum esse. alij quoque hoc pro miraculo referunt, eundem Achillis à nullis aibus infestari: qua de re vide Arriani *περί τοῦ* sub finem. Meminerunt huius Albæ Strabo & Stephanus. 41. *De collatricē* Græci vocat Iphigeniam, quod hospites omnes, præcipue Græcos, Dianæ mactaret.

ib. Latus.) Litus est in Scythia stadiorum circiter mille, quod quum Achilles in armis iuxta quadrigas currendo transisset, dictus est postea Cursus Achilleus. *βαδὺς* autem sumo prolato, quoniam Apollonius hoc litus appellat *Ὀπλοῦν καὶ ποταμὸν ἵππων*, quæ postea *δωρὸς ἀνθρώπων* sint nuncupatæ, ut ibidem ex Dionysio refert Scholiast. s. Arrianus tamen insulæ quæque nomen hoc tribuit.

ibid. Clades.) suas, qui sit Iphigenia sponsa privatus, & ad eam perquirendam frustra navigavit.

42. *Mutatam anam*) ex puella in anum, ut vult Lycophron: ut alij, in ceruam: ut Hesiodus, in Hecaten. eam formam vocat inuisam cum Cicero. de Arusp. resp. quod in eius con-

spectum venire Achilles nō potuerit.

ib. Plutonisque ollam.] in qua mortuorum carnem Iphigenia coquebat. ea Plutoni tribuitur, quod is mortuorum sit præses. Alij malūt antrum hoc loco intelligi, quod fuerit in castris Græcorum, ubi sacrificarent: quasi verò Iphigeniæ transformatio non tam in Scythia, quàm Aulide perfici potuerit. Iam quod ebullientem ē fundo flammam dicit, eius geminum est apud Virg.

fundoque exæstuat imo.

Exprimere enim voluit uterque ollam igne æstuantem. Nigram denique Iphigeniam intelligit, quæ infra quoque sic vocatur,

μυρτὸς καὶ ἀντὶς χερνίβας μινούριος.

Legendum hic denique est *δαίμων*, dandi casu, ut omnia sint cōcinniora.

42. *illi vero* Græci, qui quum Aulide Saturno (vel, ut alij volunt, Ioui Saturnio, quemadmodum & apud Aristoph. *Ranis* Darium pro Xerxe ponunt quidam) sacrificarent, serpens in medium progressus est, & platano conscensa passerem octo cum matre deuoravit. quod ostēctum quum Calchas de annorum numero, quibus elapsis capiendæ Troia esset, interpretaretur (ut est apud Homerum & Ovidium) Græci secundo iurarunt, se non prius à Troia discessuros, quàm urbem deletam cernerent. De hoc iurando loquitur apud Virg. Dido,

Non ego cum Danais Troianam exādere gentem

Aulide iuravi.

Vatem hic vocat Saturnum, quod capiendæ Troiæ tempus per ostentum Græcis prædixerit. vocat etiam carnivorum, poetico more, quasi ipse in serpentem se verterit, & quod iuxta aram eius contigit, id ipse vel fecerit, vel faciendum curavit. Nam Scholia-

stz syntaxin hoc loco non possum sequi. Quid quodd similiter Horatius Genium memorem brevis æui dixit, quodd agricolæ, dum ad eius aram sacrificabant, vitæ breuitatem reuocabant in memoriam?

42. *Secundū.*) Prius enim apud Tyn-darum, Helenæ patrem, iurauerāt Græci communiter se ulturos, si quis Helenam, postquam nupsisset, raperet. quo quidem iureiurando obstricti, Troiam profecti sunt ut eam repeterent. vide initium Iphig. Aulid.

ibid. priorum seruatore.) Quum Greci in Mysiam delati essent, Telephus rex eos persequutus, grauitè afflixit, donec cum Achille congressus est, & ab eo, quum Bacchus ipsum vite supplantasset, vulneratus. tum enim impune Græci per Mysiam discesserunt, quandoquidem iubebatur Telephus ex oraculo, vulneris remedium ab auctore petere. Propertius,

*Mysus ex Aemonis iuuenis qua cuspide
vulnus
senferat, hac ipsa cuspide sensit
opem.*

His igitur de causis Seruator & Supplantator dictus est Bacchus.

ib. In angulis in intimo templi loco, vbi Agamemnon ex oraculo Baccho sacrificauit, quem hic Taurum seu Tauriformem vocat: quoniam talis colebatur ab Argiis: nisi quis Taurum vellet pro ipsa victima sumere. Delphinus & Lucrosus Apollinis sunt epitheta, qui Delphinus quidem vocatur ab occiso delphino, vel quodd in delphinum aliquando se conuerterit: Lucrosus verò propter oracula, quibus & aliorum & suæ utilitati nonnunquam consultit. Apollo autem Delphis vnà cum Baccho colebatur. Lucanus quinto,

*— cui numine misto
Delphici Thebanæ referunt videri.*

cu Bacchæ.

ib. Milledux.) Agamemnon, cuius exercitum hac de causa Euripides *χλίσ-
ταιον στρατὸν* appellat. Propert.

Et Danaum Enboia littore mille rates. quanquam hic numerus exactus non est. Enorches Bacchus celebratur apud Lesbios. idem & Figalei nomine in Arcadia colitur. sic enim cum Stephano malim legere, quàm *φινγὰς* cum Scholiaste. quanquam potest etiam Figaleus à Fygalis, oppido Peloponnesi, cognominari. Lucernalis denique vocatur Bacchus, quodd illi cum lucernis & facibus sacra fierent, teste Paulan.

44. *Leonem.*] Telephum. Quodd autem leoni aristas in cibum proponit Poëta, rectè subinnuit, ut existimat Eustathius, se leoni & sui Telephum comparare, sicut Euripides Medeam *δένον
λαίης τωραυρὸν* dixit. Pro sectore potes etiam Secans vertere, si malis a quâ elidere. *Catenam* dicit classem Græcorum per mare aduentantem.

45. *Vtinam*) Apostrophe ad Prylin, Mercurij F. qui Græcis ad Lesbum delatis Troianorum consilia & rationem capiendæ per equum Troiæ aperuit. Cadmus est epitheton Mercurij, ex quo deducitur Cadmilus, quodd suprâ positum est. Ac videtur Mercurius à Bæoris Cadmus ea ratione dictus, qua Iupiter à Spartanis Agamemnon cognominatus est. qua de re aliquid dicemus infrâ. Quidam contrâ putant Cadmum per Syncopen ex Cadmilo deduci.

ib. Issa.) Lesbo, quæ à matre Prylis, Issa quondam fuit dicta. alia est Issa, Liburniæ insula, apud Apollonium.

ib. Quartum) Atlantis enim filia fuit Maia; mater Mercurij, qui Prylin procreauit. Cognatos vocat Troianos, propter Dardanum Electræ, filiæ Atlantis, filium.

ib. Optima)

ibid. Optima.] Græcis: nisi quis malit pro facillimis sumere. Atque huc pertinet adagium, Lesbii Prylis: quod hæcenus nemo satis intellexit. *πύμονες* erant ij propriè, qui oraculo Dodonæo præerant, à Tomuro monte vicino cognomen nacli. heic vatem simpliciter hoc vocabulum denotat.

46. *Nec ab AEsaci.]* id est, nec oracula, quæ AEsacus super Hecubæ somnio edidit, contempsisset. AEsacus enim, Priami F. ex Arisba, vates fuit. is audito Hecubæ somnio de torre, respōdit, matrem vñà cum filio de medio tollendam esse. alioqui fore, vt filius matrem perderet. Priamus autem pater, horum loco Cillam Thymœtis vxorem cum filio sustulit, de quibus infra.

ib. sed unā.] Ab his non discrepāt ea quæ in Andromacha Euripidis legitur, *ἔθ' ἂν ὑπὸ κεφαλᾷ ἔβαλεν κακὸν ἄπ' ὧν ποτὲ πάλιν, πρὶν ἰδῶν καπιήσας λέπας.* *ὑπὸ κεφαλᾷ* autem (vt *ὡν παρ' ὧν* dicam) ita ponitur hoc loco, vt apud Theocr. Heraclisco: *ὑπὸ πλάμῳ*, & Virg. Pharamac.

Transque arput iac.

ineptiūt enim heic interpretes Græci. Geminos porro dicit Hecubā & Paridem. Lemnium ignem vocat, quod in Lemno primū sit inuētus, secundum Hellanicum: vel à Vulcano, Lemni præside.

ibid. Portunus.] deus marinus, quem alij Melicertam vocant. is in Tenedo colebatur puerorum victimis, quod ipse quondam puer periisset, vt est in fabulis. Mergos dicit naues Græcorū. Oceani coniux est Tethys, quæ heic pro mari Tenedio accipitur. vocatur autem Oceanus *ὠκεανός* seu antiquus, quod à quibusdam rerum omnium statuatur principium.

ibid. Qui in gemini.] Sequitur historia quorundā, quos in expeditione Græ-

ci interemerunt. Geminos filios primū dicit Tenum & Hemitheam, Cyeni liberos: quos quum pater arcæ inclusos profecisset in mare, ad Leucophryn insulam eiecti sunt, cuius incolæ Teno creato rege, insulam ab eo Tenedum denominarunt. In eam vbi Achilles venit, Tenus quidem ab eo simul cum patre (quem tamen alij antè mortuum tradūt) interemptus est: Hemitheæ autem dum illius conspectum effugeret, à terra fuit absorpta. Sed hæc fabulosa sunt: veram historiam si quis requirat, apud Diodorū Sic. extremo lib. 5. reperiet.

48. *Qui prius.]* Cycnus namque mortua Proclea, matre Teni, Phylonomen duxit: quæ quum Teni amore capta esset, nec eo posset potiri, apud patrem de vi sibi illata illum accusauit, vsa ad hoc Molpi tibicinis testimonio, à quo & Tenedij tibicinis proverbium ductum est.

ibid. Mergis.] Quum Cycnum ex Neptuno mater peperisset, iuxta mare exposuit: quem deinde piscatores cycni aduolantis indicio inuentum educarunt, & Cycnum appellarunt. Hinc à Poëta dicitur à mergis, auius marinis, nutritus, & piscatorū captus retibus, aut etiam, piscium venatori: præterea familiaris ostreis (Nicandro alibi *κρηθμός* aut potius *κελμός* cum Dioscoride, herbam significat) & neritis piscibus, de quibus Oppianus. alij tamen ostrea esse malunt.

ibid. Mnemon.] Hunc Achilli à matre vult attributum Scholiastes (consentiēte Plutarcho *Εμνημόνης*, nisi quod nomen subtricer) vt eum submoneret, ne quem ex Apollinis filiis interimeret. Equidem de Mnemone nihil adhuc legere aliud memini, nisi quod Eustathius *μνήμων* vult officij nomen esse: multosque variis heroibus *μνήμονας* & submonitores, vt & genios, at-

FF. j.

tributos refert. Qui ex Mnemone faciunt Memnonem, utuntur ij quidem Anagrammatismo, sed qui lusibus iucundis potius quam seriis interpretationibus conueniat.

ibid. Myrina] oppidulum iuxta Troiam in Lycia, à Myrina Amazone, quæ urbem hanc extruxit, & in ea sepulta fuit, denominatum, testibus Strabone & Diodoro. Homerus,

πλω ἥτοι αἱ δρες βαπείαι κηλήσυσιν,
ἀδάναι δὲ π σήμα πολυσκάρβυμο μω-
είνης.

In hac urbe Troiani audito Græcorum aduentu, in aciem compositi sunt, ut idem narrat. Thessalicum saltum dicit Achilles Thessali, qui tanto cum impetu in terram profiliit, ut fontem indidem excuteret. Euripides deinde Trojanum vocat Andromacha.

49. *in audit*] Hypotyposis ineuntis prælij. AEschylus Persis,

σάλπιγξ δ' αὐτῇ πᾶν' ἐκείν' ἐπέφλελλο.

Virgilius extremo dec.

Clamore inaudunt cælum Troesque
Latinique.

Saltator vocatur Mars, qualem describunt in Euripide Phœnissæ. Concha quoque veteres in bello utebantur ante tubas à Tyrrhenis inuentas, ut & in aliis feriis. Theocritus Europa:

κῶχλοισιν πενκοῖς γάμον μέλος ἠπίοντες.

Utebantur & facibus, quemadmodum annotant Euripidis scholia Phœnissis.

50. *Lanceis consurguntia*] Campi, inquit, horrent hastis, velut arstis arua. Sic Virgilius,

— atrâque latè

horrescit strillis seges ensibus.

Similiter Euripides dixit,

λόχον πυκνᾶσιν ἀσπίσι περιμόσας.

Nec debet quisquam mirari, si *ὑπο-
ελάττω* cum *ῥήμα* coniungatur. *Talis*

enim Atticismus etiam apud alios reperitur, ut quum inquit Sophocles Trachiniis, ἐν θ' αὖτις ἀρσένων ἴτω καλῶς. nec aliter dixit, *ῥάειν* βεβαιον Thucydides α. Si quis tamen malit legere *ὑποελάττω*, non magnopere repugnabo.

ibid. personat] Quod in visu est imago, id in auditu est echo. Eleganter igitur *ἡ ἰσάλλεται* à visu ad auditum transtulit Poeta. Alludit deinde ad Homericum, αἰδέει κωρῶν. quod Aristophanes dixit εἰς ὑγρόν κραζειν. Vespis.

51. *Aquila*] Achilles Hectorem curru alligatum per castra raptans. Impressam orbem dicit per Epexegefin. gressum intellige de vehiculo.

52. *Confusa*] more exultantium. Scholiaes eò refert, quod solus semper Achilles pugnabat. Carissimum dicit Hectorem, quem nonnulli faciunt Apollinis filium. is Ptoos vocatur ex Latona pauore, quem illa dum pareret Apollinem, sue conspecta, accepit. Alij montibus quibusdam Thebanis hanc originem tribuunt. sic enim Herodotus, *ἥτοι πρὶν (Πτοῦ ἀπὸλλωνίου) καὶ λέγεται ἐπὶ Πτοῶν, ἐστὶ θ' ἡ καίων. λέγεται δ' ὑπὸ τῆς κατωτάτης λίμνης, &c.* Stephanus montem ipsum à pauore denominatum vult, Pausanias utrumque à Ptoō, Athamantis F.

ibid. Accepit autem] Achilles enim Hectoris cadaver Trojanis noluit reddere, priusquam ipsi Priamus auri pōdus æquilibre pro eo appenderet, *ὅσων εἴληκε, ποσὺν καθεύεις*, ut ait Diphilus. Similiter autem Achilles, quum in Apollinis Thymbræi templo sub specie contrahendi cum Polyxena matrimonij comprehensus, & à Paride transfusus esset, nō antè Græcis fuit redditus, quàm aurū pro Hectoris datū (quod heic vocat Pactoliā

Iamnam, ad arenas Pactoli aureas al-
ludens) eodem pondere rependeret-
tur.

ibid. vnam Bacchi] quam Bacchus
Thetidi remunerationis ergo dona-
uerat. in ea Achillis, Patrocli & An-
tilochi fuerunt ossa reposita.

53. *Nymphis*] Musis. Homer. Od. ω.
μοῦσαι δ' ἐννέα παῖσαι, ἀμείβομαι ὅππῃ καλῇ
Σπρίον. — Calaber,

— μοῦσαι δ' ἑπτὰς ἐλίκων ἀλιποῦσαι
ἤλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέροισιν ἔχουσαι,
ὀρνυμένα λιμῶν ἐλικοπόδι νηρηϊνῇ.

Bephyrus est Macedoniae fluvius, cu-
ius meminit Arcestratus apud A-
thenæum, quum ait, πρὸ χεῦμα βαφύ-
ρα. Pausanias quoque Heliconem a-
mnem, postquam infra terram abdi-
tus denuò se ostendit, tum Baphy-
ram vocari tradit. Iam proximum
carmen, si λειβηθρὶς legas, ita vertes,

Pimpleumque tumulum supra Li-
bethrum.

Vtrumque enim, tum Libethrus, tum
Pimplea, aliis fons est, aliis mons.
Quin & vrbs est Pausaniae Libethra.

54. *Cadaverum*] Hectoris. sed &
viuos multos de Priami filiis vendi-
derat, vt conqueritur apud Home-
rum Priamus Iliad. χ. & Hecub. I.
Iliad. ω.

ibid. Etiam femineam] Quum enim
sciret Thetis, filium suum, si ad Tro-
iam nauigaret, ibi moriturum esse,
clàm illum veste muliebri tectum ad
Lycomedem in conclaue virginum,
vt latèret, abduxit: Statius Achil-
leide.

ibid. Et ultimus] Quoniam in fatis
Græcorum erat, vt is, qui primus in
terra hostili posuisset pedem, primus
in pralio moreretur (id quod Protefi-
lao contigit) Achilles postremus è
navibus egressus est.

55. *Etiam in somnis*] valdè. contra-
rium est δὲ ὁνείρω.

ibid. O Deus] Deplorat Hectoris
mortem, qui non sine magno patriæ
damno perierit.

ibid. Cum classe] Hectorem Græcos
persequuntum, eorum naues combus-
sisse, ex Homero notum est. Fugitinus
Iupiter apud Thessalos colitur, δῖος ἦ
κακῶν ἀποφύξιν, vt inquit Diod.

ibid. Tunc nec fossæ] Græci enim, quū
sibi à Trojanis metuerent, fossas &
muros castris suis prætenderant. Ho-
merus Iliad. η.

— πόλιν δ' αὐτῷ τείχεσ' ἔδωκαν,
πύργους ὑψηλοῦς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποιεῖν δι' ἀεργίας.
ὄφρα δ' αὐτῶν ἰππιλασίη ὁδὸς εἴη.
ἔκπιδεν δ' βαλάνειαν ἐπ' αὐτὰ τάρφρον ὄρυ-
ξαν,
ἄρπυιαν, μεγάλην, ἐν δ' σιόλοπας κατέ-
πιζαν.

57. *Tua*] Hectorem fratrem allo-
quitur, qui Patroclum, Ascalaphum,
& alios Græcorum, proceres occi-
dit.

ibid. Illam] qua tu ab Achille in-
terficieris. Ista, inquit, erit maxima
omnium calamitas, quæcunque mihi
vlllo tempore contingent. Lunæ qui-
dem facit mentionem, quòd veteres
tempus, quo utebantur menstruo, ad
Lunæ motum referebant. & quod
heic tempori, id apud Theocrit. χείρας
cælo tribuitur.

ibid. Catule] Apostrophe Cassandræ
ad Troilum fratrem, quem quum A-
chilles amaret, nec ab eo redamaretur,
in Apollinis Thymbræi, qui erat
verus Troili pater, occidit. Alij, in
his Calaber & Virgilius, in pugna su-
peratum aiunt ab Achille Troilum.
Epiraphium eius elegantissimum ex-
rat apud Theocritum, βασιλῆος nomine,
quod quum à nemine antè intelle-
ctum fuisset, primus I. Auratus re-
gius in Gallia linguæ Græcæ profes-
sor, diuino vir ingenio atque eru-
FF. ij.

ditione singulari, dexterrimè, vt reliqua Theocriti omnia, & emendauit & exposuit. vide Nouas Lect. nostras.

ib. Draconem.] Achillè, per arcuū illecebrā, intellige arcum illecebrę, siue amorem Troili, quo captus Achilles erat. ἰνὺξ enim pro illecebra sumitur. Cæterum pro ὁς πᾶσιον lege ὁς ἄριστον.

58. *Non vulneratus.*] vulnere amoris. Achillem enim, qui te amabat, nō redamabas.

ibid. Hec mihi.] enumerantur deinceps quidā de familia regia, qui post captam Troiam miserrimè perierunt. Duæ luscinię sunt Cassandrię sorores duę, Laodice & Polyxena. Canis dicitur Hecuba, quod in canem conuersa fuerit.

ibid. vnam.] Laodicen, quę quum capta Troia & hostium vim timeret, & alioqui ob excidium patrię (quod heic vocat cladem gemituum, seu gemendam) magno cruciaretur dolore, vltro se de rupe quadam præcipitem dedit. Eius sepulcrum dudum post à Maximo quodam, Asię prætorē, instauratum fuit, addito epigrammate. quod quia ad historiam pertinet, ex epigrammat. Græcis huc transcribendum putavi:

Τῇ δὲ ποτ' ἀκραιῶτον ἐδέξατο γαῖα χα-
νοῦσα

Λαοδίκην, δῆτον ὕβριν ἀλθροδύλιν.

Σῆμα δ' αἰμαλδωῶτος ἀνίστατο χερόνιο,

Μεζιμος ἐκδιλον θῆκε αἰσῆς ὕπατος,

Καὶ κούρης χαλκεῖον ἐπεί τύπον ἐφεί-
σεν ἄλλῃ (κλῶ.

Κείδρον ἀκλειῶς, πῶς δ' ἐπὶ θύκῃ κού-

quę nos ita conati sumus vertere:

Laodice quondam heic suscepit terra
dehiscens,

Hostilem fugeret quum tremebunda
manum.

Sed quod tempus edax consumpserat
usque sepulcrum,

splendorem huic prætor Maximus

att ribuit:

Quęque alibi sine honore puellę strā-
bat imago

Æreā, sic tumulo desuper imposuit.

59. *vbi saltus aui.*] Locū exprimit,

vbi se præcipitavit Laodice: nēpe iuxta saltū seu nemus aui sui Trois, vel Ili sepulchrū, de quo Homer. vbi quodā Cilla, quę cū Priamo occultā aliquādo cōsuetudinē habuerat, simul cum filio necata est ipsius iussu, qui Æsaci oraculum super Hecubę somnio (de quo suprā) de ipsis interpretabatur. Filius autem Cillę quo nomine fuerit, non potest ex Lycophrone cognosci. verū Scholiastes ait Munippum fuisse vocatum, ac reprehendit etiam Lycophronem. quasi Cillę & Laodices historias confundat, vtrique tribuendo filium Munippum. Enimvero Laodices quidē filium vocat Munitum Lycophron, non Munippum: Cillę autem filij nomen nusquam, vt dixi, exprimit, ideoque non rectē fugillat eum Scholiastes.

ib. Antequam latiam mulgeret.] Puer enim, mox atque editus in lucem fuit, sublatus est vā cum matre, sic vt nec lac maternum haurire, nec corpus aqua lauare, seu nutrici lauandum præbere potuerit.

ibid. Te.] Polyxenam. hæc enim ad Achillis tumulum mactata fuit ab Iphidis leone, seu Neoptolemo, Iphigeniæ F. matris suę sacra, quibus illa in Tauris hospites Græcos mactabat, imitante.

60. *Quam.*] Iphigeniam. nam ad illam hæc malim, quā ad Polyxenam, referre, ratione sequentium. πρῶτον γὰρ non est hoc loco nomen gentile, vt putauit Scholiastes, nec non Stephanus, qui hoc nomine dicit olim nuncupatam Tanagram: sed vas quoddam sacrum, ad excipiendum sanguinem, quod aliter σπασγίον vocatur. cu-

ius me rei admonuit Iosephus Scaliger. ac simili compositione dicitur *καὶ τοῦ αἰθέρος* de ligno vetusto, apud Apoll. *ἐς τοῦ αἰθέρος* porro dicit, quemadmodum Virg. ult.

In flammam ingulunt pecudes.

Draco Diomedē, vel quemvis alium sacerdotem Græcum significat.

ibid. candaonis. Si Candaon Bceotis Orionem sonat, & eius ensē habuit Diomedes: existimam legendū *καὶ τοῦ αἰθέρος*. notum est enim, Orioni tres fuisse patres. Candaon tamen infra, duobus locis, de Marte dicitur.

ib. Lupus. Græcis, qui hoc nomine etiam in Iphigen. Taurica insigniuntur. Vocat autem hoc iusiurandum *καὶ τοῦ αἰθέρος*, quod in eo ieiando victima humana primum fuerit adhibita: quæ quidem in priore iureiurando, quod in Tyndari domo conceptum fuisse antè diximus, omissa fuerat. aliter enim non video, quomodo sensus Poëtæ cōstare possit. nec placet Scholiastis interpretatio, quæ relationis vocabulum ad qualitatem detorquet, ut logicè loquar. AEschylus hoc sacrificium *καὶ τοῦ αἰθέρος* dixit, id est, *καὶ τοῦ αἰθέρος* καὶ *καὶ τοῦ αἰθέρος*. qua quidem ratione posset etiam heic, ut *καὶ τοῦ αἰθέρος* de præda, ita *καὶ τοῦ αἰθέρος* de sacrificio dictum videri.

ib. vetulam. Hecubam, quæ quum in Thraciam captiva esset abducta, ibiq; præ nimio dolore atrocius Græcis cōiuciaretur, lapidata fuit. & quia Græcos perpetuis conviciis quasi alatrabat, finxerunt eam post mortem in canem mutatam. vide Ouid. Plautus quoque Menæchmis:

Omnia mala ingererat, quemquam aspexerat,

itaque adeo iure coepta est appellari canis.

ibid. Mæra f.c. permutaris. in canem mutata fueris. Mæra mulier quia in

canem olim fuit mutata, teste Ouid.

Et quos Mæra nouo latratu terruit agros.

61. ille. Priamus. is ad Iouis Herci aram domi suæ confugiēs, à Neoptolemo trucidatus est. Agamemnonis nomē Ioui tribuitur, quod, ut vult Eustathius, sicut Agamemnon *ἀργυρέων*, sic Iupiter *ἀργυρέων* dicatur. quæ duo epitheta quum idem significant, inde fieri, ut proprium Agamemnonis nomen Ioui pro adiecto tribuatur, sicut Antenoris nomen apud AEschylum de mortuorum reliquiis vsurpatur. Alij putāt Agamemnonem ea de causa Iouem dici, quod, quum Iupiter sit æther, Agamemnon quoque æther dicatur. Colebatur autem hic Iupiter Sparta.

ib. Qui flammeo. Quum Hefione post captam ab Hercule Troiam captiua cum fratre abduceretur, redemptum flammeo suo Troiam cum remisit: vnde is Priamus dictus est, quū antè Podarces vocaretur. Lucianus Tragopodagra,

Πρίαμος ποδάργης, ποδάργης ἀν, ἐκλήθη.

Sed hæc quia fabulosa sunt, adferam Diodori Siculi hac de re verba, quæ mihi vero magis consentanea videntur. *Ἡρακλῆς τὴν πόλιν ἐλὼν, Πρίαμον τὴν βασιλείαν ἀπέδωκε τῷ Ἰλίου, ὃς τὴν δίκαιοσιν. ὅτι γὰρ μόνος ἦν ἡδὲ τῷ Διομήδοντι ἐναντιούμενος τῷ Πρίαμῳ, τοῖς ἰπποσιν συνεβούλευεν ἀποδιδῶαι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ ταῖς ἐπαρχείαις.* Nec defunt, qui Priamum ab Hercule ipso à vicinis hostibus redemptum, in regno paterno collocatum afferant.

ibid. Chelydrus. serpens aquatilis, quo nomine heic Antenorē insigniuit, qui secundum quosdam Troiam Græcis prodidit. quæ quidem opinio inde putatur orta, quod, ut ait ille, suaderet belli præcidere causas, & pæ-

FF. iij.

cis auctor esset: tum etiam, quia capta Troia, ipsi ab hostibus paritum fuit. Facem dicit eam, quam lucebat Græcis ex equo descendentibus Sinon. Grauidus dicitur equus Durateus, quem Græcorum fortissimi quique conscenderant.

ibid. sisyphie vulpecule] Vlyssis astuti, qui è Sisypho natus est, ut volunt nonnulli, & exprobrat ei apud Sophoclem Philoctetes. eius consobrinus erat Sinon (de quo Virgil.) natus ex Æsimo fratre Anticleæ, quæ fuit Vlyssis mater. Leucophrys insula postea Tenedus est à Teno rege dicta, ut suprà docuimus.

63. *insulas duas*] Calydnas, iuxta Tenedum sitas: è quibus egressi serpentes, filios Laocoontis interemerunt. historiam habet Virgilius.

ibid. nuptius] Apollinis: de quibus, ut & de carcere Cassandra, diximus aliquid in Prolegomenis. Cenaculis carere se dicit, quoniam turris ipsius habebat pyramidis figuram. Genitalis, Ptoius, & Horatius dicitur Apollo: Genitalis quidem seu Genitor, cuius ara fuit in Delo: & Horatius, quod sol motu suo tum producat omnia, tum anni tempora distinguat: Ptoius verò rationem antè redidimus.

64. *Innuptæ*] quæ & ἀειπαρθένος idcirco vocatur, ac proprio παρθένος cognomine Athenis colebatur. eadem & Laphria dicta est à Calydoniis & Messeniis, à Laphrio quodam erecta, teste Pausan. & Ianitrix, quod in ædium foribus, & oppidorum portis ponebatur.

65. *Raptabor*] ab Aiace. Coniunguntur heic οἶνός & φάσος, quo modo suprà νεόρως & αἰετός. Budea dicitur Pallas à ciuitate quadam Thessaliæ vel Phrygiæ. eadem & Fulicæ cognomento coli solita est, quod in mergis fuerit olim conuersa (ut Odyss. e.)

teste Hesychio.

ibid. Domus] templi sui, ex quo etiam abreptam Cassandram, non è carcere, sunt qui volunt. Propertius: victor Oïlide, rape nunc & dilige uatē, Quam uetat auelli nescit Minerva sua. Consentit & Virgilius. Huc etiam pertinet, quod inquit Strabo, Minervam se, quum stupratur Cassandra, totam auertisse. Exercitum, intellige Græcorum.

ibid. E calo] Palladium enim Ilo regi, signum postulanti, cælitus demissum fertur. vide Apollodorum. Idem Ilius, quum Palladium hoc quodam tempore è templo igne correpro uellet auferre, repente excæcatus fuit, narrante Plutarcho.

ibid. vnus] Aiæcis. Virgilius: vnus ob noxam & furias Aiæcis Oilei. Minerva etenim propter Aiæcis stuprum Græcis, quibus antea sauerat, irata, tempestates & procellas horrendas redeuntibus immisit.

Quum Pallas isto uertit iram ab Ilio
In impiam Aiæcis ratem: Horatius.

67. *Mos est*] Solet enim peregrè mortuorum crematorum cinis, in urnis conditus, domum referri. Expreslit autem Homericum illud,

— ἥ τις δίκη δὲ θεῶν ἴππων.

ibid. O Ophelta] Alloquitur loca, & rupes eas, in quibus Græci naufragium fecerunt. Sunt autem omnes Eubœæ montes, nisi quod Trychas urbem Stephanus uult esse, quam Lycophron per Metaplasmū Trychanta appellari. Phorcus deus est marinus.

68. *Reflius*] Scaliger παλῖρροισιν hoc loco legit. ego potius δῖος παλῖρροισιν ita dictum à Poëta credo, ut πότμον φθόρον postea dicet, & Homer. ἵνα σπύμηναι usurpat.

ibid. Thunnos] Græcos naufragos. Gustabit, siue feriet: quæ figura dicuntur apud Homer. antagonistæ γούνατι

ἀλλήλων. Virg. tāgēdi sensu uti maluit,
Fulminis afflavit uētis, et cōhigit igni.
ibid. Noxius) Nauplius. is quum fi-
 lium suum, Palamedem, à Græcis in-
 teremptū cognouisset, omnibus eos
 modis vlscisci conatus est, adeò ut &
 principum vxores in adulterium per
 certos homines pelliceret, & Græcis
 redeuntibus lucernam de Caphareo
 monte suspenderet, ad quam illi tan-
 quam ad portum aut stationem na-
 uigantes, facerēt omnes naufragium.
 Propertius,

*Nauplius ultores ubi noctem porrigit
 ignes,*

Et natat exuvias Græcia pressa suis.
 Quod additur de crapula, sumptum
 est ex Homeri versu,

οἱ δ' ἢ λαθὼν οἶνω βεβαρύνοντες ἤες ἀχαιῶν.

ibid. illum sanè] Ab hoc loco cata-
 logum texit Græcorum, qui partim
 naufragio perierint, partim variis er-
 roribus longo tempore circumacti
 fuerint. Primo loco ponitur Ajax,
 qui inter Myconum & Tenum, AE-
 gæi maris insulas, naufragium ad sco-
 pulos fecit. Ad Gyra deinde, seu Gy-
 rades petras fuit eiectus. Homerus,

γυρῆσι μὲν περὶ πηλοῦ πέλασσεν.

tactum] Hoc pereleganter Euripi-
 des Hecuba expressit,

πολλοὺς δαίμοις κυμάτων φορέμερος, ac
 vocat δαίμον hic, quod alij παλirroίαι.

70. *Alteram t. falsuginem*] iterum
 cadet in mare. Verbo trahendi etiam
 Horatius in hac notione est vsus,

*Pocula Lethæos ne si diuertia somnos
 Arentæ fœuæ traxerim.*

Neptunū vocat mercenarium, quòd
 mœnia Troiana mercede conductus
 extruxerit. Cuculum deinde appellat
 Aiace, quoniam erat garrulus &
 maledicus. nam ut Homerus inquit,

φῆρ' ἀέκνη θεῶν φύζειν μέγα λαῖτμα
 παλάσσης.

ibid. Delphinū] Aiace, more Delphi-

ni, de quo videndus Oppianus, in li-
 tus expositi. alij delphinū heic de So-
 le dici malunt. Sirius deinde pro Sole
 capitur, ut & apud Archilochum ci-
 tante Suida.

πολλοὶ δὲ αὐτῶν οἷος καὶ θαυνοῦν.

& apud Hesiod. initio secundi, secun-
 dū quosdam.

ibid. Nesea) Nereidis apud Homer.
 Hesiod. & Virg. eius soror est Thetis.
 Lapidem dicit Iouem, pro quo lapis
 fuit Saturno propositus deuorandus.
 idē Cynæthei nomine in Arcadiæ vr-
 be Cynætha colitur, teste Strab. Quin
 etiā in Olympia signum Iouis Cynæ-
 thaenses posuerunt, auctore Pausan.
 Iouis porrò adiutrix fuit Thetis, quū
 eum reliqui dij ligare vellent. nota est
 fabula.

71. *Tremens*] Quoniam iuxta Delū
 Ajax in litore sepultus fuit, factum est
 ut aqua maris altior, Aiaceis etiam se-
 pulcrū subinde inundaret, ita ut illud
 sub aquis quasi tremere & fluctuare
 videretur. similiter dixit Horat. tre-
 mentes verberare ripas. Dicitur quoq;
 poëtice sepulcrum cauere maris stre-
 pitum & fluctum, quasi metuat vndas
 alludentes, quemadmodum contrā
 turris alta, nec inūdationibus obno-
 xia, dicitur à poëtis interrita flucti-
 bus. Quod .n. de Tremonte ait Scho-
 liaſtes, minus placet. nostram quidem
 sententiam adiuvant verba Pausaniæ,
 qui in Atticis de quodā audisse se re-
 fert, ὅς τις παρὰ τὰς ἀγχαλὶν ἔφασκεν
 ὁππλῦσαι πλὴν θαλάσσαν, ἢ ἢ ἔσσαν παρὰ τὰ
 μνηῖα ἢ χαλεπὴν ποιῆσαι. Iam coturnicē
 alatam intellige Delū. Asteria enim,
 seu Latona, seu Latonæ soror, in co-
 turnicē cōmutata, facta post est insu-
 la Ortygia, quæ deinde Delus fuit.
 vide Callimachum & Athenæum.

ibid. Castniam) Venerem hanc κα-
 στήν appellauit Callimachus citan-
 te Strab. Nominis origo videtur à

Castnio, Pamphylia monte ducta, cuius ἐστὶν sunt, auctore Stephano, καστνίος & καστνίτης. Scholiastis quidē commentum nimis est ineptum. Melina dicitur Venus à Melina, vrbe Argiua.

ibid. Oestri.] amoris, quo percitus, Cassandram compressit. Sequens in Poëta dicendi figura similem habet apud Musæum versu venustissimo:

Μοιχεύων αἰεφάινε καὶ ἰνέπει δαλὸν ἐ-
ρώτων.

Euripides quoque eodem, quo Lycophron, sensu dixit,

Γάμος ἢ γάμος, ἀπὸ ἀλαστόρος ὡς οἴζις.

72. Omnis.] terra, siue Græcia, quæ tota ferè Arætho Dotiόque comprehenditur. Aræthus, est Epiri fluvius: Dotium, Olympi promontorium.

Quibus.] Græciæ incolis, transitum facit à terra ad homines, more poëtis familiari.

73. vnum.] Phœnicem, qui in Eone, vrbe Thraciæ, ad Strymonem sita (vnde vocatur ab historicis ἡτῶν ἢ ὅτι στρυμόνι, vel αἰγιαλὸς παρὰ στρυμόνι) sepultus fuit. Absinthij, Bistones, Edoni, Thraciæ sunt populi. Nutricius vocatur, quòd Achillem educauerit, vt ipse longa oratione narrat Iliad. decimo.

ibid. collem.] patriū, Trachine. Phœnicis pater fuit Amyntor, qui illum cū pellice deprehensum visu priuauit, factum post à Chirone.

74. Cerauphi.] qui mons est Colophonis, cuius & fluvius est Alens vel Ales. Lari cognomen senectuti tribuitur.

75. Primum.] Calchantem. is enim quum post Ilium captū venisset Colophonem, quæsiuit è Mopso vate, quot grossos ficus quædam haberet. respondit ille, decies mille, modium, & vnam. id quod ita se habere compertum est. Tum vicissim ex Calchan-

te Mopsum de sue quadam quæsiuit, quot illa porcellos ferret. ad quam quæstionem quum non posset Calchas respondere, posset verò Mopsum, Calchas ex oraculo perit, quo fuerat illi mors indicta, quum primum in vatem se præstantiorem incidisset. de genere mortis infra dicetur. Molossus, Cypeus, Cubicularis vocatur Apollo: Molossus à Molossis, Cypeus, quòd solis calor instar vestis (id enim valet νυπιά) nos tegat & foueat: Cubicularis, quòd rerum ortui præsit. vnde & Genitor quibusdam dictus est. cygnum denique pro vate ponit.

ibid. Aemulum.] Mopsum, quem tamen Clemens Calchante facit longè antiquiorem, vt Argonautam. verum Scholiastes duos ponit Moppos, alterum Apollinis F. vatem: alterum Amypei F. Argonautam.

ibid. Alerum.] Idomeneum, quartum à Ioue. Minos enim, pater Deucalionis, qui genuit Idomeneum, filius fuit Iouis. Erechtheus Iupiter Athenis & in Arcadia colitur. Neque pugnat heic Lycophron cum Homero, apud quem Idomeneus in Cretam rediisse dicitur. nam rediit quidem, sed mox è regno fuit expulsus, vt infra dicetur. & Colophonem venit.

ibid. Aethonis germanum.] Vlysses quum Ithacam tandem rediisset, nec agnosci primum vellet, Cretensem se finxit, & Aethonem vocari: fratrem autem habere Idomeneum. sic enim ait Odyss. 7.

Δὲ καλῶν δὲ μ' ἐπικτε, καὶ ἰδομένηα αἰ-
ναια.

& paulo post,

—ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν αἶψαν

Ὀπλοπρὸς χυμῶν, ὃ δ' ἄρα παρτέρως καὶ
ἀφαιων.

Quin & apud Minervam atque Eumæum, Cretensem patriam sibi assignavit.

ib. Tertium.]

ibid. Tertium] Schenelum, Capanei
F. is quum vel inuito Ioue in urbem
Thebanam se inrupturum iactasset,
fulmine est interemtus. vide Aeschyl-
lum & Euripidem. Cæterum Thebas
dicitur subruisse, quomodo Melam-
pus apud Propert. narratur,

Cognitus Iphicli subripuisse boues:
ad est, subripere voluisse. Ecce ni popu-
li primi Thebis habitauerunt, teste Pau-
san. culus hæc sunt in Bæoticis verba:
πῶς δὲ τὴν ἡ-ἀίδα- οἰκίαν παρὰ τὴν ἑλ-
κύναν. βασιλεὺς δὲ τῆς πό-
λεως αὐτῶν ὄντων. ἐποικισάμενος δὲ μετὰ τῆς
ἐκείνων εἰς τὴν χώραν ἔλθων καὶ ἀδόναι.
Nonnus quoque quinto Dionys. ἐκ-
πύων παρὰ τῶν θεῶν vocat principes The-
banos. Quis igitur nō admiretur hoc
loco Scholiastis & aliorum ineptias,
qui à bestiis erymon vocabuli repe-
tunt. Gongylates dicitur Iupiter à
torquendis fulminibus, & βουλάτος, ut
apud Hom. ἐν τῇ αἰ- cius simulacrum
erat Athenis in curia Duirum. Pistor
Iupiter ex Ouidio notus est. Germa-
nos dicit Eteoclem & Polynicē. No-
tis filia intelliguntur Fariæ.

77. Duo.] Mopsus & Amphilo-
chus, qui quū in Ciliciam simul venissent,
Amphilo-
chus, quia volebat Argos
secedere, tradidit Mopso sacerdotiū
suum in annum seruandum: quo ela-
pso, quum noller Mopsus depositum
reddere, ventū est ad arma, seque mu-
tuo interfecerunt. Alij hanc pugnam
ē disceptatione de artis peritiā, ortam
volūt. Vates hos vocat Apollinis can-
es, seu satellites. Apollo enim Deræ-
nus siue Abderitanus ab incolis A-
bderæ colitur.

ibid. Pyrami.] fluij Ciliciæ. Pam-
phyii filia vocabatur Megarus, à qua
deinde arx, siue vrbs editior nomen
sumpsit ut à patre Pamphylia. Sacra
vocat sepulcra, quod in illis vates,
gens sacra, essent conditi.

78. *spheceam Cerastram.*] Cyprum,
quæ olim Sphecea ab incolis, qui σφῆ-
κας vocabantur, dicta fuit. Cerastria
quoq; est appellata, q̄ haberet multa
cornua. i. montes & colles. Satrachus
Cypri vrbs est. Syluan^o Apollo in Hy-
le, Cypri vrbe ac silua, & in Tēbro op-
pido, atq; Amamasso colebatur. Ve-
nus deinde Morpho vocatur, & Ze-
rinthia: Morpho, quod formę præsit,
& pulchritudini: Zerinthia à Zerin-
tho, Thraciæ antro & vrbe. Morpho-
nis templum in Laconicis prodidit
Pausanias.

79. *Primus.*] Teucer is, quum in
patriam rediisset, à patre Telamone
fuit repul-
sus, quod Aiace-
m fratrem
nec moriturum adiuuisset, nec mor-
tuum ultus esset. Salamine igitur fu-
gatus, in Cyprum venit, vbi nouam
condidit Salamina, ut eleganter ab
Horatio describitur. Dido quoque a-
pud Virg. sic de Teucro,

*Atque equidem Teucrum memini si-
dona uenire,
Finibus expulsum patrijs, nona re-
gna petentem
Auxilio Beli. genitor eū Belus opimam
vastabat Cyprum, et uictor ditio-
ne tenebat.*

Itaque quod ait Seruius, Teucrum to-
tam Cyprum occupasse, falsum vide-
tur. Antrum Cychrei dicit Salami-
nem, cui Cychreus vel Cenchreus o-
lim imperauit, occiso dracone (quan-
quam alij Cychreum ipsum serpen-
tem fuisse velint) vnde & Cychrea di-
cta fuit, si Eustathio credimus. Boca-
rus etiam Salaminus est fluuius, de
quo Strabo.

ibid. Meus cognatus.] erat enim filius
Hessione, quæ fuit Priami soror: ac Te-
lamoni, capta ab Hercule Troia, pro
præmio donata, quod muros primus
conscenderat. Patrium pullum dicit
Aiace-
m Telamonium, quoniam ex
GG. j.

eodem, quo Teucer patre, sed matre alia natus erat. Cognatos intelligit Troianos, quorum plurimos Teucer telis transiit, ut est apud Homerum videre.

79. *Qui rabtem.*] Notus est Aiakis furor ex Sophocle, Ouidio, aliis. Leonem dicit Nemeam, cuius pellem Aiaki dederat Hercules. Corytum vocat Scythicum, quod cum a Teutaro Scythia Hercules primum acceperat, ut ante dictum est, is Herculi tegebat latus, ut Aiaki clypeus.

81. *Quando Comyroni.*] Quum Telamon quodam tempore pro liberis Ioui sacra faceret, Hercules casu illac transiens, hospitioque exceptus, sacris interfuit, puerumque Aiacem, quem brachiis gestabat, leonina sua donavit, simul precatus Iovem patrem, ut infantem redderet invulnerabilem, quod eius votum aquila prateruolantis omine comprobatum fuit, & inde puer Ajax dictus putatur. Meminit fabula Pindarus Istm. 6. Comyto Iouis est apud Halicarnassenses cognomen. Pro *ἀντιπυ* lego *ἀντιπυ*, vel *ἀντιπυ*, una dūtaxat mutata litera.

ibid. patri.] Telamoni. Lemnium fulmen vocat Aiacem bellicosum, quod Lemnij, secundum nonnullos, primi armorum fabricam inuenerint. Hospitem dicit Heclorem, à quo Ajax gladium dono accepit, reddito illi baltheo, ut Homerus tradit.

ibid. Trambelli fratrem.] Teucrum, quē postquam ex Telamone genuerat Hesionā, & rursum deinde grāvida fuit facta, Miletum aufugit, ubi Trambelum peperit, qui postea Lelegum rex fuit, ut vult Athenæus. Sororem patris, Priami, dicit Hesionam, quam Telamon ab Hercule prēmium accepit, ut diximus.

82. *Quam aliquando.*] Quum cetus à Neptuno immisus, de quo initio li-

bri dictum est) humanis corporibus alendus esset, idēque sorte quotidie ducerentur è Troianis, quos obliicerent ceto, cecidisset autem fors tandem in Phœnodamantem ille, quum nollet filias suas ceto exponi, habita concione persuasit populo, ut Hesionā, filia Priami, propter cuius periculum cetus esset immisus, deuoranda belluæ proponeretur, quod quum factum esset, seruata tamen fuit ab Hercule puella. Pipo est avis marina, cui confert Hesionam, ut Hercule scorpio. Partum vocat Herculem, qui è ceti mortui ventre exiit, ut ante expositum est.

ibid. secundus.] Agapenor. Versum proximum, qui hætenus priorem locum occupauit, transposuimus, ita re exigente. qualem loci mutationem etiam infra necessariò duobus in versibus faciendam fuisse, apertè illic ostendemus.

83. *Terrigena conuiua.*] Sequentes, quatuor versus patriam Agapenoris, Arcadiam, longa periphrasi explicant. Vocatur enim primum terrigena, siue *αὐτοχθὴν*, propter Arcadum vetustatem: conuiua deinde nepotum quercus, seu Arcadum; quoniam ex Hamadryade nymp̄ha, cum qua cubuit Arcas, nati sunt Arcades. Dicitur autem propriè *αὐτοχθὴν*, seu *αὐτοχθὴν*, siue etiam *αὐτοχθὴν* is conuiua, qui symbolam suam secum defert, itaque de suo cenat, quale quidem conuiuium vocabant antiqui *αὐτοχθὴν*, & *ἐρανον*: alia vel *ἐλαπίνα*, quas Martialis rectas cenas nuncupat. Eisdē porro Arcades vocat etiam lupiformes, quod olim se transformare, flagno quodam traiccto, soliti sint, teste Plinio; nisi quis malit hoc ad Lycanem referre. Nyctimi sectores deinde vocantur ob Lycanem, qui Nyctimi filij carnem Ioui hospiti apposuit. Ar-

caedes denique glandibus victitasse, & Luna se antiquiores dicere solitos, unde βαλανφάροι & ποσειδωνοί sint appellati, notius est quam ut referri debeat. Pater Agapenoris fuit Ancæus, qui ab apro Calydonio, ex Oeta in Aetoliam ingresso, fuit interemptus. Agapenorem denique, quum in Cyprum venisset, Paphum condidisse, & in ea Veneris templum, testatur etiam in Arcadicis Pausanias.

85. *Multa inter labrum.*] Adagium est, de quo Erasmus. Cæterum nulla nos urget necessitas, ut puremus adagij originem huic Ancæo à Lycophrone tribui, quamvis id existimet Scholiastes: quandoquidem multi possunt eiusdem rei dictique veritatem euentu suo comprobare.

ibid. setosa bestia.] σέτουχς ut acuta omnia, quemadmodum & σόνυξ, ita etiam setam, quæ heic pro bestia setosa ponitur, significat. Interfecturum intelligo Ancæum, qui cum apro congressus erat. Scholiastis enim argutia nimis videtur hoc loco violenta.

ibid. Tertius.] Acamas, F. Thefei, qui gigantis Aegæi arma abstulit. vide Plutarch. Theseo.

86. *cuius olim.*] nempe quum Acamas legatione apud Troianos de Helena reddenda obiret. Tunc enim Laodice, amore capta, furim cū ipso concubuit, & postea Munitū peperit.

88. *viua descendens.*] Eodem sensu suprà dixit, ipsam de rupe se præcipitasse, conspecto patriæ excidio. Scholiastes heic nimis audacter Poëtam reprehendit, ipse meritò grauitè increpandus, qui doctissimi poëtæ doctissima carmina, quæ non intelligit, traducat. Non enim sic ait Lycophron, Laodicen in Thracia mortuam esse, postquam filium suum perisse cognouit: sed ita, Laodicen, quæ fuit

Muniti mater, præ nimio dolore ex incendio Troiæ viua se præcipitem dedisse: nec est horum verborum ista syntaxis, Matrem tabefactam lacrymis Muniti mortuam esse, ut putauit Scholiastes: sed ista, Matrem Muniti viua perisse, idque lacrymis tabefactam. Hanc interpretationem nostram faciliè defendet Calaber, cuius hi sunt versus extremo lib. 12.

Καὶ τότε που παρὰ μοῖο πολυκλήπιο δού-
ρα τρα

Λαοδίκην ἐνέπεισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀ-
ρέξαι

Εὐχόμενόν μακρὰσιν ἐταίρῃσιν, ὅφρα
ἔσται

Αμφιχέων, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δού-
λια ἔργα.

Τῆς δὲ δαῖτ' ὡς ἄκουσε, καὶ αὐτὴ καὶ γαῖαν
ἐνερθεν

Πῶς ἐν ἀπείρεσίῳ.-----

Iam quoniam in Poëta utcumque intricatus est priorum verborum ordo, pro ἢ ζῶσα posset alicui ζουσα cum Aurato legendum videri. qua de re iudicet eruditus lector. Euripides quidē extrema Ione sic loquitur, εἰς θρόνον ἵ-
ζω παλαίως. alioqui ita κατὰ γὰρ εἰς erit sumendum, ut infra λαφύσας ponitur.

ibid. Quem aliquando.] Munitus ab Acamante (secundum alios, Demophoon) patre Miletum reductus ut fuit, in venatione periit. Acamantem tamen in Phrygiam, capta Troia, aberrasse, ibique Synnada oppidum extruxisse, sunt qui tradant. At Demophoon AEpeam urbē in Cypro condidit, quam postea Philocyprius rex à Solone Solos vocauit.

ibid. Quando.] Quum, inquit, AEthra, Acamantis uia (fuit enim Thefei mater) Munitum patri Acamanti tradet. AEthra namque Laodice filiam suam dederat educandam. In tenebris nutritum puerum dicit, quem aliter σκοτεινόν & παρθέμιον Græci vocant.

GG. ij.

88. *Cui soli.*] Quum Theseus Helenam rapuisset, apud Aethram matrem Athenis (secundum alios, Aphidnis) deposuit. Dioscuri deinde quum ob Helenam repetendam Athenas expugnassent, Aethram solam, raptoris matrem, una cum Helena captivam abduxerunt, sororis raptum hac ratione vlti. Postea, quum secundo rapta est à Paride Helena, sequuta est vltro Aethra, & ita demum, excisa Troia, cum Acamante in Graciam rediit.

ibid. Quorum apud.] Quoniam ex ovo nati erant Dioscuri, ad eius rei memoriam galea utebantur, quæ dimidiati oui figuram haberet.

ibid. Reliqua porro.] Dioscuri enim, ut cepimus dicere, captis Athenis, Helenam solam cum Aethra abduxerunt, reliquis Atheniensium ædibus intactis relictis. Vermiculatum sigillum usurpat, quia veteres olim lignis vermicularis & à vermibus exesis utebantur pro sigillis.

89. *Id quod.*] Athenienses conspecta Dioscurorum æquitate, qui solos fontes puniissent, eos admirati sunt, & inter deos retulerunt, *αἰθέρας* dictos, ipsique ferias *αἰθέρας* instituerunt. Vocantur autem Dioscuri tum semidei, quod alternis diebus cælo fruuntur: tum Lapersij à Lapersæ oppido, teste Didymo. Quod enim ait Stephanus, Lapersam à Dioscuris nomen duxisse, non fit mihi verisimile.

90. *Bis.*] à Theseo primum, deinde à Paride. Si legas *διωσπράγας*, id infelicitè raptam sonabit. Crex est avis marina, nuptiis infausa. quare conuenit hoc nomen Helenæ. Bebryces olim Phrygiam habitarunt, Bebryciam à se denominatam.

ibid. Fortiores.] huc veniant, subaudi *αἰθέρας*. Intelligit autem Apharei filios. Idam & Lynceum: quos quum ait à Marte & Bellona amari, bellico-

so esse innuit. Tritonia dicitur Minerva, quod è Iovis capite nata sit. nam ex *τρυγία* factum est à Poëta per Syncopen *τρυγίνας*. Colitur & Iugæ nomine à Bœotis, quod arationis auctor fuerit: eandemque puto esse, quam Panyasis vocavit *Ζυγία*, citante Clemente, nisi hoc potius ad coniugij rationem pertineat. Longatis dicitur à loco quodam Bœotiar: nisi potius *λοχίας*, ut rectè quidam videntur sentire, legendum sit, ut ab hasta denominetur. Homolois denique Minerva colitur à Thebanis, apud quos erant portæ Homoloides, in quibus Minervæ Homoloidis statuam fuisse collocatam conicio. Homoloides autem ab Homole Thessaliæ vrbis, quæ capta, per has portas in patriam rediit Thebani, nominatæ sunt. testis Pausanias.

91. *Gemini.*] Neptunus & Apollo, qui muros Troianos extruxerunt, Apollo quidem Drymiius Milesiis colitur, Neptunus verò Prophantus Thuriis, qui & Cromnæ rex dicitur, quæ est vrbis in Paphlagonia, aliter Amastris, & alia in Peloponneso. Regem periturum vocat Laomedontem, qui equos Herculi sanctè promissos abnegavit.

ibid. Ad sustinendam.] Malim *στέγας*, quàm *στέγας*, nam sic Aeschylus,

Πύργον στέγαν ὄρχαζε περιμένων δόρυ.

Canastrum dicit Thracem, sed addit *indigenam*, ut intelligatur Canastrus per similitudinem tantum Hector vocari. Pecorum vastatorè vocat Proteusilaum, qui primus è navibus ad agrum Troianum populandum egressus, primus ab Hectore trucidatus est.

92. *Cuius.*] Hectoris. Accipiter est Proteusilaus. Græcorum porro nomen antiquius esse, quàm *Ευκλειών*, nemini mirum debet videri. nam & *Γραικός* dixerunt Alcman & Sophocles Gra-

corum matres. ac dicti sunt Græci à Græco, Theſſali F.

ibid. Cherroneſi.] in Thracia. Cornu vocavit promontorium, propter formæ ſimilitudinē. Herodotus Caliope: ὁ ἐλευώπῃ τῆς χερσὶν ἡσὺν ὅτῃ ποσειδάωνος καὶ πέδῳ ποσειδῶν. χερσὶν αὐτῶν. χερσὶν αὐτῶν vel χερσὶν αὐτῶν dixit, quemadmodum χερσὶν αὐτῶν Apollonius.

93. *sed est.*] Confirmat ſe tandem Caſſandra ſpe certa venturi ab Ioue auxilijs à Pamphyliis Drymus vocatur, à Thuriis Promantheus, à Chiis Aethiops & Gyraſſus.

ibid. Erronem.] Paridem. Vaſtatoris cognomen heic aquilæ tribuitur. quare licebat etiam ſic vertere,

Noxiam aquilam acceperint.

Poſtquam igitur, inquit, Paris hoſpitio acceptus à Menelao ſitâque etiam à Dioſcuris & Apharidis vt Menelai cognatis Helenam rapuerit, tum deinde grauis inter Dioſcuris & Apharidas excitabitur contentio.

ibid. paſſuri.] quia mutuis perituri cœdibus, vt mox dicitur.

ibid. Moſoſum.] nec boni conſulentem illorum ſacrificia. Cragus Iupiter in Lycia colebatur, vbi Strabo monentem Cragum ponit. Horatius,

— aut Erymanthi

ſiluis aut uiridis Cragi.

ibid. iurgum.] inde ortū, quia Dioſcuri filias Leucippi Apharidis deſpōſas, ſibi rapuerant, non datis de more ſocero ſpōſalibus donis. quod quum illis exprobraſſent Apharidæ, ipſi boves Apharei clam ablatos ad Leucippum loco ſponſalium attulerūt. Hac re cognita Apharidæ picellum cum Dioſcuris iniuere, nolētes raptoribus conſobrinis nubere. Alias cōtentio- nis huius cauſas habet Apollodorus.

ibid. conſobrini.] Apharidæ cū Dioſcuris. Erant enim Tyndarus, Aphareus & Leucippus, tres fratres. Sobri-

nas dicit Leucippi filias duas, Phœben & Ilairam. Cognatos intellige Dioſcuros.

95. *Cnecci*] Laconia ſtuit, ad quem pugna commiſſa. Phœros nominat Laconas, quamuis Phœræ ſit Arcadia ciuitas. nam ex Arcadia profeſſi primum dicuntur Laconēs.

ibid. Alar quidem.] Idas, is enim Caſtorem cum Lynceo pugnantem occidit, ſeruens quercus truncum, quem ille ſibi pro clypeo prætendebat. erat enim αἰνός ἐν τελευτῇ ἥρως, vt canit Pindarus.

ibid. Alar autem] Pollux, qui Lynceum proſternit. Pollucem deinde Idas icſtu ſecundo (nam primò Caſtorem petierat) aggreditur, arrepta de vicino patris tumulo columna. ſiquidem Amyclæum ſepulchrū heic pro Laconico ſumitur. erat autem Aphareus natione Lacon.

ibid. Columnam.] Elegantiſſimè Pindarus:

ἔνθεν δ' ὀπ' ἄντ' ἀγχι-
μ' αἰδέσθ' ἔξ' ὅν' πέτρ' ὄν-
ἐμβalon σέρων πεινὸν ὄ-
κτος, αἶν' ἔν' ἡλ' αἰν.

quos verſus ita Indibundi exprimebamus,

Vnde correptum decus in-
ferium, læuem petram,
pectus in Pollucis age-
re, tamen citra malum.

Theocritus quoque Dioſcuris non minus veniſſe,

Ἡ γὰρ οὐκ ἐπὶ λαν καὶ φαρῖτον ὄξαι χερσὶν
τύμβω ἀνάρηξας παλάσας μεσάνους
ἰδας,

Μέλλο καὶ στήν' τοιοῦτο καλὸν ποσειδέροιο φόνον.
ἀλλὰ βλάσ' ἀπ' αὐμῶν, χερσὶν δὲ οἱ ἐκβαλε
τύμβω.

Μαῖμαρον, αὐτὸν δὲ φλέξω σιωφλέξει
καὶ αὐτῶν.

Reliquam pugnae ſeriem, non omnino cum noſtra conuenientem, apud GG. iij.

illam, qui volet, videat.

96. *simul autem.*] Iupiter conspecta Idæ impietate, qui paternum sepulcrum violaret, fulmine ipsum vnâ cum fratre percussit, Polluce interim ferro rem agente. is enim superstes remanserat.

ibid. vnus.] Idæ, qui cum Apolline de Marpessa, Eueni F. sagittis contendit, idque victoria dubia. Propertius.

Non Idæ & cupido quondam discordia Phæbo

Eueni patrijs filia litioribus.

Sciaſtes Apollo ab Arcadibus (est enim Scias Arcadiæ regio) Orchieus à Laconib. colitur, Telphusius à Bœotis: quanquam heic *Ἀρφούριος* malim secūdum Pausan. legere. illud etenim etiā Arcadibus conuenit, vt infra dicitur.

ibid. Et hos quidem infernus.] hos, Apharidas.

ibid. illos uerò cæl.] Illos, Dioscuros, qui alternis diebus in cælo, vt notum est, versantur.

ibid. aliorum autem intractabilem m.] aliorum, Græcorum, qui magno numero ad Troiam venient.

ibid. Rhæonis filius.] Rhæonis filius fuit Anius, rex Deli, qui Græcos ad insulam suam appellentes detinere voluit, donec Troiæ capiendæ tempus à diis præstitutum, quod erat annorum decem, veniret: interim se vini, frumenti, oleique illis assatim suppeditaturum promittens. Dictys verò promissis istis etiam facta adiungit extremo secundo: *Cæterum frumenta, vinum, aliæque sibi necessaria Anius & eius filie præbuerunt, quæ Oenotropæ & diuinæ religionis antistites memorabantur.*

97. *Quicumque Cynthiam speculam.*]

Cynthiam, Deli. vnde & Apollo Cynthius dictus.

ibid. inopum iuxta.] Inopus Deli fluvius seu fons est; qui vnâ cum Nilo flantibus Etesijs incrementum accipit, vt & Clepsydra, fons arcis Atticæ: vnde creditus est occultam ab illo originem ducere.

Quas Problastus audax docuit.] Problastus dictus est Bacchus, cui ante vitæ germinantes fiebat sacrum. idem & audax vocatur de vini effectu.

Cæterum Bacchus, vt ad historiam veniamus, Anij, abnepotis, tribus filiabus (hæ OEno, Spermo, Elais vocabantur) hoc donum concesserat, vt quodcumque vellent, vinum, triticum & oleum suppeditare possent, singula singula, prout nominis ipsarum ferebat notatio. Totam historiam breuiter apud Ouidium libro decimotertio descriptam reperies.

98. *uiniferas aues.*] Phabs auis est de columbarum genere. Appellat Anij filias aues viniferas, sicut antea Phœnicem *κουροτρόφον πέρουρον* dixit: nisi quis putet ad OEnades columbas allusum esse. Stephanus quidem *αἰνίου* cuiusdam *πέρουρον* meminit: quod an ex *αἰνίου* corruptum affirmare debeam, nescio. Alius etiam grammaticus *δαίπτης*, *μυρτός* *πέρουρον*, & Anij vxoris mentionem facit. Iam Zarex quia Rhæonem post Anium ex Apolline & ipsa natum, in vxorem duxit, auus appellatur filiarum Anij, quomodo Amphitruo Hercules pater est putatus. De Rhæone plura memorat Siculus folio 229. editionis Græcæ.

ibid. Quæ & exercitus canum immodicam famem, &c.] Agamemnon, exercitu suo fame laborante, filias

Ani curauit accersendas.

ibid. *Exercitus autum.*] Canes dicit Græcos.

Ad *Sithoniae* proles accedentes *sepulchrum*] *Sithonia* proles fuit *Rhœtea*, de qua dictum est *Rhœteum* promontorium, quod aliter *Sigeum* nuncupatur. fuit & urbs huius nominis in *Troade*.

Atque hæc quidem iamdiu flammibus durorum uolunt senes puellæ turbinum.] Senes puellæ, *Parcæ*. Hæc, inquit, ita sunt à fati constituta. Sic *Ouid*.

—ueterum decreta sororum.

ibid. *Quinti quarti uenient.*] Quoniam simul ambo venerunt, uterque quintus aut quartus dici potest: siquidem tres præcesserunt, & hi duo postremi simul quinarium implent numerum. Sic *Horatius*,

si quadringenti sex septem nullia defuit.

Nec aliter *Cicero* quodam loco, & *Lucretius* lib. quarto. *Quin* & apud *Terentium* *Eunucho* sic legendum credo,

illum liquet mihi deierare his mensibus

sex septem prorsum non uidisse proximu:

extrita particula. Vel.

In terram *Deæ Golgorum reginæ*.] *Golgorum* regina est *Venus*, cuius terra *Cyprus*.

ibid. Alter quidem.] *Praxander*, *Lacon*.

ibid. *Diæns à Therapne*.] *Therapne* urbs est *Laconiæ*.

ibid. Alter uerò.] *Cepheus*, *Achius*. notant autem grammatici, τὰ ἄρρεα pro ἀνρρε barbarè dici, quamuis eo *Lycophron*, & alij quidam uentur.

ibid. Alter uerò ab *Oleno* & *Dyma*.

Olenus & *Dyma* sunt urbes *Achaicæ*. *Bura* quoque urbs quondam in *Achaia* fuit, hiatu terræ post absorpta.

99. Alius *Argyrippam*, *Dauniorum* possessionem iuxta *Ph.*] Ingreditur historiam *Diomedis*, qui ex *Aetolia* aufugiens, in *Dauniam* siue *Apuliam* venit, ibique *Argyrippam* urbem, patriæ suæ cognominem, siue *Argos hippion*, siue *Arpos* condidit. Ut enim scribit *Strabo*,

ἐν αὐτῇ δὲ Ἰσθμῷ δὲ Ἰσθμῷ ποταμῷ, εἴτ' ἀργεῖα, εἴτα νῦν ἀρπιοί.

quam quidem nominum mutationem vetustatis corruptelæ tribuit *Seruius*.

Ausonius,

Argyripam, clarosque uiris qui condidit *Arpos*,

Clarior urbe noua, patriæ quàm sede uetusta.

ibid. iuxta *Phylamum* *Ausoniam* extruet.] *Phylamus* quid sibi velit, nondum potui inuenire. Scio quidem, *Stephanum* pro φύλαμον legere πύλαμον. sed nec hoc ad rem quicquam facit. aliis igitur hac de re post nos inquirendum relinquitur.

ibid. *Amaram* sociorum conspectus alatorum *Ambus m.*] *Diomedis* socij in aues mutati dicuntur (quamquam *Aristoteles* canum, non auium facit mentionem) ab aliis in ardeas, ab aliis (quos & *Lycophron* sequitur) in cygnos.

Quidius his arbitrum se interponit.

si, uolucrum quæ sit dubiarum forma requiris:

ut non cygnorum, sic albis proxima cygnis.

Causam quoque transformationis ibi:

dem habes. Pro *ἐνθεοσύνῃ* malim *ἐνθεοσύνην*, gignendi casu.

100. *Cognominum.*] Diomedem di-
ctam, & apud Ionium sinum sitam.
Zethum porò Amphionis fratrem,
pastorem egisse ruri, nemini est igno-
tum.

ibid. simul porrò.] Describit auium
diætam, quæ Græcos amēt, & ex ipso-
rum manibus cibum capiāt, atque in
vestiam sinibus cubentibus barbaros au-
tem auersentur. quod idem de cani-
bus refert Aristoteles. Priorē victum
vocat, quo ante transformationem
vtebantur. Si quis malit *πρόσωνται*, Co-
medent exponat.

101. *Træzenicæ.*] Veneris, cui Træ-
zene templum Phædra dedicauit, se-
cundum alios, Athenis in arce, idque
amore Hippolyti, Træzene degen-
tis. Venus autem quum à Dio-
mede vulnus accepisset, vt ex Ho-
mero liquet, vxorem eius adulteram
reddidit, ipsique Troia redeunti insi-
dias cōegit collocare. quod quum a-
nimaduertisset Diomedes, in Iunonis
templum primò cōfugit, & inde mox
in Dauniam se contulit, vbi postea
fuit à Dauno rege interfectus.

ibid. Canis.] A Egialea, quæ Dio-
medem reuersum ad concubitum al-
liciebat, quò facilius occideret. Ho-
plossmia Iuno ab Eleis colitur, in cu-
ius templum aufugiens Diomedes,
seruatur.

102. *Columnisensor.*] Quum enim
in Apuliam venisset Diomedes, &
Colchicum draconem, qui totam re-
gionem vastabat, interfecisset, statuæ
ipsi publicæ sunt erectæ. Dicitur autē
νελοσσεύμενος, qui columnam conscen-
dit: vt *ἰπποδάμω*, qui equum. Membra
in saxis fulcire, Hypotyposis est *ἡ νε-
λοσσεύμενος*.

ibid. solo Architecti.] De quibus la-
pidibus columnæ sunt erectæ, expo-

nit, iis videlicet, quos Diomedes in
patriam reuersurus in nauem pro sa-
burra imposuerat, de mœnibus Tro-
ianis sumtos. Itaque vocantur solum
Neptuni, quòd iis ille mœnium Tro-
ianorum fundamenta iecerit. à qua
quidem structura Architectus appel-
latur. Amcebei nomine Delphis colit-
ur, ob transmutatos cum Apolline
Delphos (id erat antea Neptuni ora-
culum) pro Calabria, quæ ante Træ-
zenem est. De hermate (vnde fit *ἐρμα-
νίης*, sicut ab *ἐρμα* *ἀρμανίης*, à *δῆμα* *δω-
μα* *ἄρμα*) vide Festum.

103. *At Aleni.*] Quum in Italiam
venisset Diomedes, eius auxilio Dau-
nus in bello, quod tum gerebat, con-
ficiendo vsus, promiserat se illi vel re-
gionem totam, quam cepisset, vel
bellicam prædam omnem daturum,
provt frater eius, Alenus, arbiter con-
stitutus, censuisset. Alenus autē quum
Euippen, Dauni filiam, amaret, Dau-
no regionem, fratri spolia adiudica-
uit. Festus tamen Diomedis campor-
um meminit.

ibid. Preas.] Execrationes, quæ po-
stea propter efficaciam in proverbium
venerunt. Similiter Horat. de puero,
Miste Thyestes preas.

Arua, intellige Daunia.

ibid. Nisi quis.] nisi ab aliquo eius
gentili possideantur & colantur.

ibid. Columnis.] Statuis ipsi positis,
quæ quamuis post eius mortē in mare
fuerint proiectæ iussu Dauni, propter
execrationes irati, rursus tamen in
summam aquam enatantes, ad basim
suam redierunt. quapropter heic im-
mortalæ vocantur.

104. *Magnus uerò.*] Diomedes mor-
tuis pro deo habitus est à Phæacibus,
propter occisum draconem. Ionis so-
lum, nuncupat mare Ionium ab Ione
denominatum. quod etiam AEschy-
lus Prometheo videtur sentire, qui ad
Ionem

Ionem sic ait:

Χρόνον δὲ πὺν μέλλοντα πόνηος μυχός,
Σαφῶς ὁπίσσω; ἰόνιος κληθήσεται,
Τῆς σῆς πορείας μνημὴν τοῖς πᾶσι βροτοῖς.

In posterum tempus marinus hic
sinus,

Certò scias, Ionius appellabitur,
Erroris omnibus tui memoria.

104. *Alij.*] Ad Bæotorū historiam
tranſiit. vestibus villosis more patrio
utebantur. *σπύρνα* enim est *μαλλωτὸν* *σπύρ-
μα*, secundū Aristophanis Schol. non
ἀπείχον *δερμάτιον*, vt vult noster Tze-
tzēs. Gymnēsiæ insulæ sunt in Iberia,
quas Baleares vocant. in his fundito-
res optimi.

ibid. *Tribus.*] quarum vna pendet à
collo, altera sunt accincti, tertiā ma-
nu tenent. ac vocat bifunes fundas
propter fures duos, qui sunt in fundæ
pede, vt ita dicam, quibûsque inferun-
tur funditoris digiti.

105. *Nullus enim.*] Diodorus lib. 5.
*ὡς κειμένου ποιοῦν κατὰ π. ξύλον ἡρμιδίου
ἀρπυ, ὃ ὡς περὶ π. δίδεται π. μελετῶν π. φαγῶν,
ἔως αὖ τυχὼν τῷ ἀρπυ, συλχαρούμενοι λάβει
ὡς τῆς μνήμης καταφαγῶν τῶν.*

ibid. *illi.*] Bæoti. Iberiferas ripas
dicit, quòd in Iberia sitæ sint Baleares
insulæ. Tartesus vrbs est, & insula &
fluvius Iberiæ apud Herculis colum-
nas, inter quas angustum quòd est o-
strum, id heic porta dicitur.

ibid. *Arnes netustæ soboles.*] id est, è
Bæotia oriundi. est enim Arne Bæo-
tiæ vrbs, postea Cheronea dicta. Tē-
mices quia olim Bæotiam incolue-
runt, heic pro Bæotis ponuntur.
Græa (nunc integrè Tanagra dicitur)
Leontarne, Scolus, Tegyra, Onche-
stus, Bæotiæ sunt oppida. Onchestum
quidem Neptuni F. Onchestus inco-
luit. Thermodon similiter & Hypsar-
nus, fluvij Bæotiæ.

ibid. *Aljos.*] Ad Vlyssis & sociorum
errores longa narratione exponēdos

nunc pergit Cassandra. illi etenim
primū circa Syrtes errarunt, quæ
sunt in mari Libyco. Fretum deinde
intelligit, quod est inter Adriaticum
& Tyrrhenum maria.

106. *Et semiferæ.*] Scyllæ, quam ab
Hercule interfectam, ac deinde resu-
scitatam fuisse, initio docuimus. Me-
cisteus Hercules ab Eleis Medistis
colitur, videturque idem, qui Maci-
stus Strabonis, fossorem etiam vocat,
propter Augiæ stabulum, bubulcum
quoque, propter boues Geryonios,
quos abegit.

ibid. *δυσιστήμιον.*] Sirenum, quæ quia
parte inferiori sunt aues, videntur ex
harpyis, seu auibus (nam species heic
vsurpatur pro genere, quum infra *δρυι-
τόπιδος ἵστω* dicat) prognatæ, quam-
quæ sunt Acheloi filiæ ac Terpsicho-
res. Crudeliter laceratos intellige à
Polyphemo.

108. *vnūm.*] qui solus ex sociis suis
omnibus saluus euasit. itaque dicet
infra,

Μόνος πρὸς οἴκους ναυύλων σῶθ' εἰς πᾶ-
λας.

Cæterū Vlysses delphini signum so-
lebat in clypeo gerere: cuius rei cau-
sam tradit Plutarch. *πότερ' ἦδ' ὡς ζῶων προ-
νιμ. νήπιος ὢν ὁ πηλέμαχος, εἰς ἀλγέας τῆς
θαλάσσης ὀλισθὼν ἐσπίθη, δελφίνων ὑπολαβόν-
των καὶ ἀναιμῆς αἰθέρων, ὅθεν ἐποίησεν γλυφῶν
τῇ σφραγίδι καὶ τῆς ἀσπίδος κόσμον ὁ πατήρ, αἰ-
μεῖβόμενος τῷ ζῶον.* Vocat etiam Vlyssē
furem Punicæ decæ, quoniam Palladiū
furatus est, & Pallas à Corinthiis Pu-
nica colitur.

ibid. *Qui videbit.*] Errores Vlyssis
quum sint ab Homero copiosè descri-
pti, satis nobis erit hoc loco, si summa
dumtaxat rerum capita indicemus, ad
Homericum fontem limpidissimum
lectoribus remissis. Vnoculum dicit
Polyphemum Cyclopem.

ibid. *sagittarum reliquias.*] Læstrygo-
HH. j.

nas, ab Herculis sagittis reliquos fa-
ctos. Quum enim Herculem Geryo-
nis boues abigentem spoliare Laltro-
gones conarentur, ille magnam eo-
rum partem sagittis confecit. eum cur
vocet Alexicacum, notū est. Tedifer
appellatur à tedis quibus ad certami-
na, in quibus excellebat Hercules, ve-
tebatur: Palæmon autem, quod cū Pa-
tre Ioue, & cum Antæo gigante sit lu-
ctatus. Quin etiam Palæmon dictus
est proprio nomine, ut volunt qui-
dam, antequam Hercules vocaretur.

ibid. Conterentes omnia. Vlysem vi-
delicet cū sociis & nauibus. Qui σιά-
φην mauult, is δρόνον quoque in ὕπνῳ
mutat: atque ita vertat:

Qui rotundas omnes conterentes
naues.

Nam quod Scholiastes adfert de por-
tu, nequaquam placet. Nostra qui-
dem interpretatio Alexidis & Anti-
triphani comicorum testimoniis, quæ
in Athenæo leguntur, nititur.

ibid. Perforabunt. perfodient eos
tanquam mugiles, & ita deuorabunt.
expresit Homeri versum:

Ἰδὲ δ' ὡς πείροντες, αἰετρία δάπα φέ-
ροντο.

109. Quæ non. Enumerat pericu-
la, quæ subiit Vlyses. Semiuirginem
canem intelligit Scyllam. Luscimias
vocat Sirenes, ut antè fecerat. eæ ste-
riles dicuntur, quia virgines: Cen-
tauricæ, quod ad ipsas delati Cen-
tauri, postquam è Thessalia fuerant
ab Hercule exacti, perierint: AEtoli-
cæ vel Acarnaniæ, quod ipsarum, si-
ne patris Acheloi regio inter AEtoli-
am & Acarnaniam sit media, nec
magis ad hanc quàm ad illam, perti-
nere videatur.

110. suadebit carnes e.p.e. id est,
cantu suo persuadere conabitur V-
lyssi cum suis, ut ad ipsius saxa perpe-
tuò cantilenis apures prabentes fame

denique contabescant. Ferarum for-
matricem, & noxam monstriformem
dicit Circe, quæ socios Vlyssis trans-
formabat.

ibid. Acinos uuarum. Homerus,

——— τῶσι δὲ κίριον

Γάρ ῥ' ἀκυλον βάλανόν τ' ἔβαλε, καρ-
πὸν τε κεανέης

Ἐδ' ἰδρύαι, οἷα σῖτες χαμῶδι νεδες αἰὲν ἔ-
δοται.

ibid. ipsum. Vlysem, qui ne simul
cum reliquis transformetur, Moly
herba se tuebitur, à Mercurio accep-
ta. is heic Ctarus vocatur, vel à pos-
sionibus & lucris, quibus præest, vel
ab inferiis & exequiis, quum sit τεκνο-
σόλος. Nonacriates Mercurius in Ar-
cadia colitur, quæ Nonacrin vibem
habet, vocatur quoque Triceps, quo-
niam tali figura ponebantur in vicis
Hermæ veterum & Pulcer, quo nomi-
ne à Bæotis colitur, teste Pausan. sic
ab Orpheo Ὀφραν dicitur. Iam de μῶ-
λυ hæc habet Theophrastus lib. dec.
πὲρ δὲ μῶλυ περὶ φαίδιον γίνετα, καὶ ἐν τῇ κεκλή-
νῃ. φασὶ δ' ἔσθ' καὶ ὁμοιοι ὡς ἄμπρος ἑρμῆς, τῷ
μὲν ῥίξαι ἔχον σπορὴν ἔλκω, περὶ σπυρφεὶς κρη-
μύον, πὲρ ὅ πολλοὶ ὁμοιοὶ σάκκῃ χυῖνται δ' αὐτῶν
πρὸς πᾶσι ἀλεξίφθορμακα καὶ ταῖς μαγείαις.

III. Campum. inferos. Senem in-
telligit Tiresiam, virumque genus ex-
pertum. de eo sic apud Callimachum
Pallas:

Καὶ μόνος εὖ περ γὰρ ἦν, πεπρωμένος δὲ γε-
νήσας

Φειπάσι, μεγάλῃ δ' ἦμος ἀγασία.

Solus præterea mentis post fata
vigeat

Vsu, Plutoni carus & hospes
erit.

ibid. Aspergens. sic enim Circe præ-
ceperat, vide Odyss. lib. 11.

112. vnde Gigantum. Ab inferis re-
uersus Vlyses, in Siciliam venit, sub
qua gigantes cum Typhone oppressi
iacent.

ibid. in qua.] Iupiter, interemptis
gigantibus, insulam dedis similiis ha-
bitandam, à quibus dictæ sunt insulæ
Pitheculæ. Ouid.

*Inarimen, Prochytenque legit (AE-
neas) sterilique locatas*

*Colle Pitheculas, habitantum nomine
dictas.*

Simias etiam à Tyrrenis Arimos vo-
cari, auctor est Strabo. Saturni posterii
sunt dij.

113. *Baij.]* qui fuit Vlyssis: naucle-
rus, & in Sicilia sepultus est. Cimmerij
sunt apud Oceanum occidentalem.
Acheron est Heracleæ fluvius prope
Cumas: Ossa, mons Italiæ. Leonem
dicit Herculem, qui Orontem flu-
vium rupibus stravit, ut boues Geryo-
nios abigeret. Huc pertinent versus
Propertij,

*Clausus ab umbroso qua alludit (sic
lego) pontus Averno*

*Humida Baiarum stagna tepentis
aquæ:*

*Qua iacet & Troie tubicen Misenus
arena,*

Et sonat Hercules structa labore via.
& quæ Silius Italicus lib. 12. pluribus
explicat,

Vnde ferant nomen Baiæ, &c.

Cur Obrimo vocetur Proserpina, in-
frà dicemus. Collem capacem vocat
Apenninū (ineptè Scholiastes τὸ πολυ-
δύμον facit nomē propriū) è quo Ita-
liæ fluvij oriuntur. Lucanus,

*fontibus hic vastus immensos concipit
amnes,*

*Fluminaque in gemini spargit dior-
tia ponti,*

Polyb. lib. 3. ἀπὸ τῶν ὀρέων οὐρανὸς, ὃ
διέρχεται πρὸς τοὺς ποταμούς. Cicer.
ve ex Apennino fluminū, sic ex communis sa-
pientii iugo sunt doctrinarū facta diuortia.
Lethæon mons est Italiæ. Palus auer-
na quædā (sunt enim plures) iacet pro-
pe Cumas: cuius figura quia rotunda,

dicit eam laqueo circumductam. Cæ-
terum eodem ferè modo apud Eurip.
Troadibus eadem Cassandra de Vlyf-
sis erroribus vaticinatur: quem qui-
dem locum iuvabit cum isto con-
ferre.

115. *Iurisyandi.]* Per Stygem Iupi-
ter (is terminalis dicitur à terminis re-
rum tum statuendis, tum conservan-
dis) deos voluit intrare, postquam ab
illa contra Titanes fuit adiutus. qua
de re vide Hesiodum Theogonia. Ne-
cessariò autem heic versus duos inter
se loco mutavimus, ne sententia va-
cillaret: sicut & suprà fecimus, ubi de
Agapenore agebatur.

116. *Libamuna.]* ad sacrificandum.
Maritus Proserpinæ est Pluto, cui V-
lysses ab inferis reuersus columnam
cum galea dedicavit. *Saxipar* appella-
runt Proserpinam primū AEschylus,
& post eum Apollonius. quò videtur
Saxipar Pollucis pertinere.

ibid. virgines.] Sirenes, Parthenopen
videlicet, Leucosiam, Ligeam, earum
pater Achelous, Terthis erat F. mater
fuit Terpsichore. Illæ porrò de cón-
temtu Vlyssis indignantes, in Tyrre-
num mare præcipientes se dederunt. Di-
cit eas pennis vrinasse, quoniā auiformes
erant, ut dictū est. Lanificum sta-
men de Parcarum filis intelligitur.

117. *Vnam.]* Sirenū, nempe Parthe-
nopen, quæ iuxta Neapolin in litus est
à mari eiecta. Neapolis autem Pha-
leri, Siculi tyranni, arx fuit (nisi id ma-
lis cum Stephano vrbis nomen esse)
quæ à Parthenope postea nomen sum-
sit. Glanis est Italiæ fluvius prope
Neapolim.

ibid. Enipei.] Neptuni. is enim à Mi-
lesiis hoc nomine colitur, quòd in
Enipeum, fluvium Thessaliæ, aliquan-
do mutatus fuerit, ut tradit Ovidius.
Leucosia igitur, Sirenū altera, in Ne-
ptunium promontorium fuit eiecta.

HH. ij.

& insulam à suo nomine Leucosiam appellavit.

117. *Ligeia*.] Sirenum tertia. Terina secundum Stephanum est vrb Italiae. meminit etiam Thucydides *κόλπου περειαίου*. Ocinarus fluvius est apud Terinam, quem cornigerum vocat ex figura: fontem, propter fluxionis vehementiam.

118. *prima*.] Parthenopæ, cui Diotimus, Atticæ classis præfectus, ex oraculo sacrificavit, quum in Italiam venisset, & cunctum lampadum (eum in Ceramico quotannis peragebāt Athenienses) instituit, quæ deinceps Neapolitani quotannis instaurarunt. Mopsopia olim dicta Attica de Mopsopo rege: vnde Ovid.

Barbara Mopsopios terrebant agmina muros. Tibullus:

Libaque Mopsopio dulcia melle feram.

Seneca extrem. Hippolyto:

Mopsopia claris tota lamentis sonat.

Misenus mōs est Neapolitanus, à Miseni sepulcro denominatus, ut vult Virgilius.

ibid. ventis.] quos ab AEolo accepit. Vtibus deinde opera sociorum apertis, in AEoliā reuectus est. postea quum socij boues Solis deuorassent, fulmine procellaque vexatus, socios omnes amisit. Larum dicit Vlysem.

119. *Caprisia*.] Hæc sic apud Hom. ipse narrat:

Ἦλθεν ὅττι σούλης σιόπλον, δειλῶπι
χαίρουδιν.

Ἡ μὲν αἰετὶς ῥέει δὴσι θαλάσσης ἀλμυρὸν
ὕδαρ.

Ἀντὶρ ἐξ ὧν πολλὸν μακρὸν εἰνεὶν ὕψος ἀ-
ετῆρας.

Τὰ σπέρματα ἔχουσιν, ὥς νηπιεῖς.

& paulò post:

Νηπιεῖς δ' ἐχέμεν, ὅφρ' ἔξεμίσσεν ὀ-
πίστω

ἴσον καὶ ὅππῃ αὐτῆς, ἐλδομένη δέ μοι
ἔλθῃ

ibid. — Atlantidem dicit Calypsonem.

120. *Ratem*.] De qua Hom. Od. e. Baris est propriè nauis Aegyptiaca, teste Herodoto. & Propert. quum ait,

Baridos & ceteros nostra Liburna sequi.
de Cleopatra, Aegypti regina, loquens. saepe tamen pro quavis naui sumitur; ut hæc, & apud Aeschylum Persis.

ibid. Neptunus.] ἀμφικαῖος Neptunus à Cyrenais colebatur. halcedo vocatur femina cetyl.

121. *Anthedonis*.] de qua Glaucus piscator oriundus erat: qui olim gustata herba, in mare desiluit, ut ex proverbio notum est. Anthedon autem Boeotia est vrb, quā Thracibus condita fuerit. Iam Glaucus contubernalis fuit Vlyssi, postquā in mare est eiectus.

ibid. iactante.] Vlysem. Leucothea porro Vlyssi per vndas iactato capitis sui redimiculum tradidit, quo ille pettori supposito enataret.

122. *Drepanum*.] aliter Corcyram, vel Phaciam: in qua defossa fuit falx, qua Iupiter Saturno patri, vel Saturnus Cælo pudenda defecuit. Apollonius:

Ἐπὶ δέ πρς πορθεῖο παρὰ πέρη ἰονίσι

Ἀμφιλαφῆς τίερα κραινίη εἰν ἀλὶ ἰσ-
σας,

Ἡ ὕπο δὴ κείσθαι δρέπανον φαίης, ὃ ἄπο
πατρὸς

Μήδεα νηλεῶς ἔταμε κρόνος. οἱ δὲ εἰ-
δηοῖς

Κλέισσι χροῖνης καλαμπήμον ἐμῶν
ἔργων.

Δυνά γδ κείνη ἐνὶ δήπτε τάσασθαι γαίης,
Τιτῶας δ' ἔδαιεν σάχων ὀμπιον ἀμύ-
σαι.

Μακρίδα φιλαμένη. δρεπάνη πέντε δμ-
λίσεις.

In hanc insulam delatus Vlysses, Alcinoο regi longam suorum exortum

seriem explicuit. Monstrum dicit Cyclo-
pem, de cuius imprecationibus vi-
de Hom.

ibid. Nec talis.] Homerus

— — — — — ὡς ἐν οὐρανῷ

Ἀλλ' ἔνθ' ἀπειλάωνται ἀνθρώποι δόλοισι

Πρώτον ἐπιπείλῃσι.

Melanthus Neptunus ab Atheniensibus colebatur, ita dictus propter μέλας πόπην & πηλὴν θάλασσαν, ut volunt grammatici. equestrem autem Delij colūt, quod equitum praefes, & equorum sit inuentor: vel quod naues equis respondeant, ut existimat Artemidorus.

ibid. portum.] Ithacæ. Neritus etiam Ithacæ mons & portus. Quod heic de Pane comminiscitur Scholiastes, qui non potuit commune nomen à proprio distinguere, id vel in puero scutica dignum foret.

ibid. Meretrix.] Penelope, quæ honestè & magnificè sortabatur, ut nōnulli volunt, ac similiter ἀμύη apud Aristophanem in malam partem sumitur. Ad Scæas portas de corpore Patrocli pugnatum est. Mendicum vocat Vlysem, qui mendici habitu patriam sit ingressus, & à procis conui-
ciis ac baculis petitus.

104. *Nec enim.*] Non, inquit, primi eum proci flagellabunt, quum sit etiā in patria cicatrices plagarū à Thoante quondam incusarum retenturus. Quum enim in Troiam irrepere vellet Vlysses (ut Palladium, credo, raperet) à Thoante se flagellari passus est: & laceras vestes, ne à Troianis agnosceretur, induit. qua de re sic apud Hom. Helena,

Ἀπὸν μιν πλάγησιν ἀνεκλήσσι δαμάστας,
Σπείρει καὶ ἀμφ' ὤμοισι βαλῶν, αἰκῆν
ἐκμῶς,

Ἀνδρῶν δυσφρέων κατὰ πόλιν ἄρυσ-
σαν.

Plautus Bacchidibus,

Ille mendicans pene inueniens inuenit,

Dum ibi exquirat fata illorum.
& mox,

— — — — — Vlysem ut pradicant

Cognitum ab Helena esse, proditum-
que Heubæ, sed ille se

Blanditijs exemit, & persuasit, se ut
amitteret.

ibid. Regem.] Priamum, apud quem fugebat se indigna multa ab Agamemnone passū fuisse: ut apud Virg. Sinon, apud Herod. Zopyrus.

125. *Promontarium.*] Bæotia, in qua Autolycus, pater Anticleæ, quæ Vlysem è Sisypho peperit, habitabat. Ipse quoque Vlysses Odyss. ultimo de apro, à quo fuerat in Parnaso moisus, narrat de Temnicibus dictum.

ibid. Promiorum.] Promij natione erant Penelopes proci, ex una quatuor Cephallenia gentium. Lacaniam intellige Penelopem. Marinum tegmen de Ithacæ portu dicitur.

126. *Ocidet autem.*] Vlysses Ithacam reuersus, à Telegono inter venandum sagitta de improviso transfixus est, cui pro cuspide aculeus tusturis, seu pastinacæ marinæ, qui piscis venenum habet, praefixus erat. Quid in Ibin,

Οἴσβιος ἰν' αὐτῷ τῷ γένει ἡρεῖται
illud,

Traditur Icarij quo occidisse genus.

Oppianus ait Telegonum, quum patris armenta abigeret, Vlysem sibi occurrentem, & ab ipso tanquam fure pecora repetentem, vulnerasse & occidisse, quum neuter ab altero cognosceretur. versus eius hi sunt:

— — — — — αὐτῷ δ' ἰσὺν

Αἰγιστόν περ σέκελσε, καὶ οὐ μάρτε πῶτα
πύργων

Γὰρ εἶς ἐστὶν χερσὶ δὲ βοηδρομέοντι περὶ
Ἀντῶν, πὸν μάρτυρ, κακῶ περ σμάξατο
κῆρα.

Dictys extremo sexto aliter tradit. Telegonū quidem ad investigandum patrem è Tyrrenia profectum fuisse,
HH. iij.

refert etiam ex Aristocle Plutarchus. Ceterum iuxta Sardiniam insulam habitabat Circe, mater Telegoni. hinc piscis Sardonicus.

ibid. piscis. Tale mortis genus videtur apud Hom. Tiresias Vlyssi prædicere, quum ait,

-----θαίνατος δέ σοι ὅς ἔστιν ἄλδος αὐτοῦ
Λαλῆζός μάλ' αὖ πῶς ἐλθούσῃ, ὅς κέ σε
πέφνη
Γῆρα ὑπὸ λιπαρῶ δρημόν-----

Vxor Achillea est Medea, quemadmodum supra diximus. eius consobrinus erat Telegonus. nam AEetes, Medea pater, Circes frater fuit.

127. *Eurytani.* AEtolia populus, apud quem oraculum Vlyssis extitisse, testatur etiam Aristoteles. Abiit autem in AEtolia & Epirum Vlysses, postquam in patriâ redierat, partim quod Ithacam exosus esset, partim quod ita iussisset Tiresias, cuius hæc habentur in Poëta verba:

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐμνήστρας ἐνὶ μεγάροισι ποῖσι
Κτείνης ἢ δόλω ἢ ἀμφοδὸν ὀξείῃ χαλκῶ,
ἔρχεσθ' ἢ ἥπειτα λαβὼν ἄνθρωπος ἑρετμόν,
εἴσεται θεὸς ἀφ' ἡμετέρῳ οὐκ ἴσταισι θάρσασθαι
Ἀνέρες-----

In his enim versibus regiones, quas diximus, videtur innuere, non βονίαν nec καλλιὰ Eustathij. Est autem Trampya vix Epiri.

ibid. Heracleum. Alexandri Magni ex Barsine filium quem Polysperchon Tymphæus seu Epirota, dux AEthicum seu Epirotarum, in Cassandri gratiam interfecit, annos natum 14. historiam integram leges apud Diodorum. Sic. lib. 20. Hic Hercules ab AEaco, Perseo, & Hercule (eius abnepos Temenus) dicitur originem ducere, quod pater Alexander M. paternum genus ad Herculem & Perseum, maternum ad AEacum referret.

128. *Pérgē.* ad quem montem vel rediit vivus, vel saltem post mortem

delatus est ex Epiro, vel Ithaca: nisi eum quis malit e Tyrrenia in Epirum translatus. Gortynia, Tyrrenia regio.

ibid. vitam expiravit. Fabulantur enim Vlysses à Telegono prius occisum, à Circe deinde resuscitatum fuisse, & secundò postea mortuum esse propter filij Telemachi & vxoris Circes, quas deplorabat, miseras. Apertius erit, si Vlysses dicamus, dum ista deploraret, simul à filio occisum fuisse, vel Ithacæ, vel in Tyrrenia, vel in Epiro. Videtur enim Vlysses ex Epiro Ithacam rediisse, atque inde in Tyrreniam concessisse, ubi & mortuus fuerit & sepultus. Adiciam huc Plutarchi verba, quoniam ad historiam pertinent: τὰς Ὀδυσσεὺς μὲν πρὶν μνηστροφονίαν οἱ δὲ πρὸς τοὺς περὶ τὴν ἑσπέρην. μὲν περὶ τοῦ δὲ ἑσπέρην ἀμφοτέρων διατηρήσας. τὴν νεοτὴν λέγουσιν, ἐδὲ καὶ τὴν πρὶν Ὀδυσσεὺς μὲν πρὶν αὐτῶν καὶ φθόγγον ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ χαλκῶν καὶ ἰσχυρῶν ἐφ' αἵματι, &c. αὐτὸς μὲν οὖν εἰς Ἰθάκην μετέστη. καὶ τὰ ὅσα. Facit huc etiam epitaphium Vlyssis nuper in membranis antiquis repertum,

Επὶ Ὀδυσσεὺς κειμένον ἐν Τυρρηνίᾳ.
Αἰέεα τὴν πλούμην ἐπὶ χθονὶ τῇδε θα-
ροῖα

Κλεινὸν περὶ θνήσκον πρόμους ἐπιστά-
σαν, id est,

Vlyssi in Tyrrenia.

Prudentem celebréinque virum
post aspera fata

Hoc gratus tumuli cespitè ca-
lat honor.

ibid. Quam occidit. Telemachus ducta Cassiphone sorore, Circes filia, (alij Calypsonis filium faciunt Telegonum) matrem occidit. qua re cognita Cassiphone maritum vicissim interemit. eam porro vocat Glauconis Absyrtique consobrinam. siquidem Circe, Cassiphones mater, soror fuit AEetæ & Paliphaës: quorum ille pater Absyrti, hæc Glauconis mater

Metachronismi & poetis familiares sint, & Cassandram valde deceant. itaque eadem figura dicitur infra,

Θαλασσιπύγης διμορφος αὐδ' ἄρ' εἰ θεός.
 Messorem vocat Perseum, qui Medusæ Gorgonis caput demersit & amputavit.

137. *Equi hominis.* Nam collo Medusæ amputato, equus ex eo & homo prodierunt. Itaque vocat Medusam ex collo parietem: nec non saxificam, propter effectum. mustelæ autem marinæ dicuntur ex collo siue ore parere.

ibid. in statuas c. ostenso Medusæ capite, ut Cephēnis apud Ovid. pro *πύργων* legēdum censuerim *πύργων*. Vocat deinde Perseum furem lucernæ seu oculi, quo Gorgones tres vicissim utebantur, quemque Perseus, ut Medusam commodius obtruncaret, intervertit.

ibid. Arua. Aegypti, quam Nilus quotannis inundat. In Aegypto porro Troiam nouam condidisse Menelai comites, auctor est Diodorus. Asbylles dicitur fluuius gentili vrbis nomine, sicut & Bifaltes.

138. *Condormiens.* ad obtinendum à Proteo responsum. extat fabula Odyss. Argioam canem dicit Helenā, quæ tantum feminas pariebat, ut Hermionam & Iphigeniam: ac tres habuerat viros, Menelaum, Paridem, Deiphobum. nam reliqui duo, Theseus & Achilles, legitimi coniuges non fuisse, quum alter eam septennem, alter secundum quietem uxorem habuissent. Ceterum pro *ἀργίας* habet Stephanus *αἰγίας*. est enim illi *αἰγίος* vrbis Laconicæ, secundum Euphorionem.

ibid. Iapygium. Apulorum, quorum deuictō exercitu, Minervæ Spoliatrici, cui spolia tribuuntur, dicabit donaria. *ἀπείρου* & *Ἰαπυγίου*, idem valent. Siris Italiæ fluuius est. & vrbis Laciniū

Crotonis est promontorium, in quo & Iunonis Laciniæ templum fuit.

139. *Iuuenca.* Thetis. De Hoplosinia Iunone diximus. Nouem cubitalem intellige Achillem, Thetidis filium ab Aeaco Pelei patre, & Doride Thetidis matre ortum. Quinetiam Eleæ matronæ, primis ludorum initis, inter cæteros, quos Achilli habebat honores, solenni ritu pectus plangebāt. testis Pausan. Eliac. β. Terræ cacumen de Lacinio intelligitur.

140. *Tauri.* Erycis Siculi, qui hospites lucta victos interimere solebat. filius autem fuit Veneris, quæ Colotis vocatur à iuvene quodam, qui à manibus & pedibus (ea Græcis *κῶλα*) olim suspensus, postquam à puella quadam solutus fuit, Veneri Colotidi templum Athenis dedicauit. alij malunt à femoribus nomen duci, ut Lucianus à promontorio. Alentia vel Alefias dicitur Venus ab Alente, Colophonis fluuiio, ad quem colebatur. Longurus Siciliæ lacus, ut & Gonusa.

ibid. saltum. Corcyram, in quam Saturni falx decidit. De Conchea nihil adhuc apud vllum scriptorem reperire potui. De Sicanis vide Diodorum.

141. *induti.* Herculis, cui Iason, Crethei nepos, templum circa Syrtyn, peractis ibi certaminibus, extruxit.

ibid. seruans. Strabo *ε. καὶ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν ἀποκαταστάσεων παρ' ἡμῶν, ὃ ἐπὶ τοῦ οἰοῦντο γινώσκουσι, φασὶ δὲ γινώσκον ἐν τῇ νῦν δὲ περὶ τῆς ἰνδίας ἰσθμῶς.* Apollonius hac Aethaliæ insulæ tribuit.

142. *Alis.* Ganeum, Prothoum, & Eurypylum. Teuchira Libyæ vrbis, post Arsinoë dicta. Atlantis diuersorium est Libya, in qua est Atlas mons altissimus, ab incolâ denominatus.

ibid. Mopsam. Argonautam, Amyci P. & Titæronis, qui vrbis nomen dedit.

dedit, nepotem, is morsu serpentis per-
rūt, teste Apollonio. Iam alius est hic
Mopsus ab eo, qui suprà fuit Apol-
linis F.

ibid. Erexerunt.] Idem fit Elpenori
apud Homerum, Idmonia apud Apol-
lon. Palinuro & Miseno apud Vir-
gilium.

144. *Ausgda.*] Libyæ urbem, nume-
ro multitudinis, secundum Callima-
chum: insulam, secundum Hecatæum.
eam Cinnyphus præterfluit.

ibid. Colchica.] Medea. Quod heic
de patera dicitur, id ab Apollon. tri-
podi cuidam Apollinis Hyllænsibus
viæ ducibus, & item alteri Tritoniæ
paludis præsidibus donato tribuitur:
apud quem deinde, sicut & apud Pin-
darum, glebam Triton Euphemo &
Argonautis tradit in xenium. Scopu-
los dicit Syrtis. De Tiphys Ovidius,

*Tiphys in Aemonia puppe magister
erit.*

145. *Regionis.*] Libyæ. Apollonius:

—πρωτὸς δὲ ὅτι χθονὸς ἰδρυμένη,

Μήποτε πλεῖν δὴοισιν ἀναστήσει τοῦ ἰοῦσι.

Triton biformis vocatur, quoniam
suprà homo, infrà piscis est. fuit autē
rex Libyæ secundum veram historiam.
Per donum intellige pateram Tritoni
donatam, quam deinde Libyæ acce-
perint. Asbystæ sunt Libyæ populi.
Cyphæi sunt in Perthæbia, Gunci re-
gno.

146. *Tenthredonis F.*] Prothoum. Pa-
lythrium sumit pro Magnesiæ. Cete-
rum hunc versum cum Stephano sic
lego,

Ἀμφρύσιον σκηπτοῦχον ἰδρυάμειον.

Amphrysius Magnesiæ fluuius, cuius &
vrbs Euryampe. Prothoi porro epita-
phium in cenotaphio tale reperitur,

Σῶμα μὲν ὃν πόντος περὶ τοῦ περὶ τῆς ἰσθμῆς
ἔσται.

Κῆρυξ, ἀνδρῶν δὲ οὐκ ἔστιν ἄλλος
ἔστι. id est:

Corpus habet pontus Prothoi
Tenthredone nati.

Iste viri tumulus nomen inane
gerit.

ibid. Lypi.] Locus est in Thessalia,
qui *λυκοτόμιον* appellatur, quod ibi lu-
pus quidā quum boues & oues, quas
pro Actore interfecto, Peleus Acasto
patri miserat, comedisset, in lapidem
sit cōuersus. Huius loci, sicut & Thes-
saliæ totius, rex fuit Eurypylus: cuius
latiorem historiam vide in Achaicis
Pausaniæ. Tymphrestus Meliensium
mons est, Thessaliæ populorum.

ibid. Aegonem.] Meliensium urbem,
aliis Aegonem. Echinus, Irys, Tra-
chin, vrbes Thessaliæ: Titarus verò
mons. Gonus etiam Gonusa dicitur,
& ab Hom. *ἀπὸ τῆς γονέως*. Phalanus &
Olooson (contractum ex Olooson)
Epiri & Thessaliæ sunt vrbes. Casta-
næa Magnesiæ vrbs. de qua dicta sunt
secundum quosdam *τὰ καστάνια*, sicut à
Cerasunte cerasa.

147. *Alium.*] Philoctetem, qui quum
in Lemno relictus esset, à Græcis po-
stea fuit arcessitus, quoniam ad expu-
guandam Troiam, Herculis sagittis,
quæ penes ipsum erant, opus videba-
tur. Hinc Propertius,

Troia bis Oetæi numine capta dei.

siquidem semel ab Hercule ipso capta
fuit, iterū ipsius mortui sagittis, quas
iubebat oraculū in castra Græcorum
deferri. AEsarus. Crotonis fluuius. Ab
hydro morsum fuisse Philoctetem, vel
è Sophocle notum. De Crimissa Virg.
lib. 3.

—heic illa ducis Melibœi

*Parna Philoctetæ subnixæ Petilia
maro.*

eam postea Lucanorum fuisse metro-
polin, tradunt interpretes.

148. *Facis.*] Paridis, quem dum ge-
reret in vtero mater, facem in somniis
visa est videre. Tubicina Minerva ab
II. j.

Argiuis tanquam tubarum inuentrix colebatur. Illa, inquit Cassandra, telum Philoctetis in Paridem rectà diriget, intendens nexum Mæotium, siue arcum flexilem (nisi quis *πρόιον* de crinibus malit dici) quem Hercules à Teutaro Scytha acceperat.

ibid. Dure.] Trachiniæ fluij, iuxta quem Hercules in rogo viuus combustus est, ministrante illi Philoctete, & pro mercede arcum simul cum sagittis accipiente. arcum enim heic draconem vocat, propter formam rotundam: vt alij, propter sibilum telorum. sic *φίον* vocauit sagittam Aeschylus. Et quemadmodum heic lyræ de telis dicuntur, ita vicissim Pindarus cantica sua lyrica vocat tela: & *ἰαλμοί* per translationem de arcu dicuntur. Molares pro telis ponit, quæ tanquã dentes mordent.

149. *Crathis.*] fluius Sybaritidis. Quidius:

Crathis ex hinc Sybaris uestris conterminus oris,

Electro similes faciunt auròq; capillos.

Alzo Apollini templum cum arcu dedicauit Philoctetes, postquam certam nactus sedem, *ἀλάδου*, id est, errare & vagari desiit. Nauæthus, Italiæ fluius, à nauium incendio denominatus. vide Halicarnass.

ibid. Occident autem.] Quum enim Pellenij ex Achaia profecti Italiam incolerent, superuenientes postea Lindij siue Rhodij, illos expellere noluerunt. quod dum fieret, aduenit eò Philoctetes, qui à Rhodiis quum staret, occisus est in prælio à Pelleniis.

ibid. Quoi.] Lindios & Rhodios. nam Lindus est vrbs Rhodi, in qua Thermydrus & Carpathus montes. Alienam terram intellige Italicam.

ibid. Macellis.] Italiæ ciuitate, quam Polybius, *μακισσαν* vocat. Quoniam tamen Macellus, Siculis & Ionibus

hortorum septum significat, vt docet libro 4. Varro: non absurdè quis existimet *μακισσαν* heic maceriam sonare, in qua sepultus fuenit Philoctetes.

150. *Equi fabricator.*] Epeus Phocensis, Panopei (ab hoc vrbs Panopeus dicta) E. qui Durateum equum fabricatus est. Langaria, vrbs Italiæ, quam incoluit Epeus: id quod heic, tanquã *ἐκαστήριον* propter hyperbaton sequens omissum, subaudiendū venit.

151. *Quod de omnibus.*] Quum liberi Pterelai, Teleboarum ac Taphiorum regis, boues Electryonis, Mycenarum regis, abegissent, & liberos vnà occidissent: Alcmena, Electryonis filia, matrimonium suum illi promisit, quicumque fratrum ipsius mortem vlesceretur: qua accepta conditione Amphitruo, Cephalo Atheniensi & Panopeo, Phocensi assumtis, Teleboas expugnauit opera Comæthonis, filia Pterelai, quæ Amphitruonis (secundum alios, Cephal) amore capta, aureum patris capillum desecuit. Iam in hoc bello milites suos sacramento obstrinxerat Amphitruo, ne quid de præda (nam per oues tota præda intelligitur) absconderent. quod quidem iusiurandum Panopeus transgressus est. Vxoriam connubia dicit nuptias Alcmenæ, quas ambibat Amphitruo.

ibid. Alatin.] Mars & Minerua, bellici sunt dij, per quos peierarat Panopeus. Dicitur Minerua Cydonia à Cydoniis Arcadiæ vel Cretæ populis. eius templum Clymenus in Elide extruxit. Alætis quomodo dici potuerit, non vidéo, nisi ea fortè ratione, qua Bacchus *ἀλκός* cognominatur, & Venus *αἰσώτα*. Mars deinde Thraciæ deus vocatur, quod olim Thracæ fuerint bellicosi. quanquã & in Thraciæ finibus procreatum tradidit Sophocles. Erater Panopei fuit Crisus.

152. *Dij.*] Mars & Minerua, irati Pa-
nopeo periuro. Pugilem egregium
fuisse Epeum, ex Iliade manifestum
fit. Calaber etiam hoc elogium illi
tribuit:

—είμι' οὐκ ἐπὶ λυγρὸν ἔνεχθε δαΐδα.
Εἶνεκα πολυμάχης. πολέμου δ' ἔπαιχτο

δάμων
Επλετο λυγαλίου, ὅπ' ἄριος ἔαστο
δῆλος.

Cyris & Cylistarnus, Italiae fluvij.

153. *Stipulam.*] Jequum Durateū. hunc
ad Mineruam Iliacam placandā Græ-
cos erexisse, probare nritur Dio in o-
ratione pulcerrima, quæ *πρωϊκός* inscri-
bitur. Myndia dicitur Pallas à Myn-
do, Carię vrbe. Stephanus tamen eam
vult in Calchide coli. De hac Epei
dedicatione conscripta est Theocriti
πέλικος (eam Simmiæ attribuit Hephe-
stio) poema elegans & artificiosum.

ibid. Phœnodamantis.] cuius historia
iā est explicata. Ci des dicit eas, qui-
bus Laomedon coactus fuit Helionā
filiam ceto exponere. Læstrygones
nunc Leontini vocantur.

154. *Luctatoris.*] Erycis, à cuius ma-
tre, Venere, servatæ sunt Phœnoda-
mantis filia.

155. *Catulum.*] filium, Egestem no-
mine, & Acestem Virgilio dictum: qui
tres in Sicilia vrbes condidit, Segestā,
siue Acestam, Erycem, & Entellam.
Spurius Anchisæ dictus est Elymus,
quem in Siciliam, tres habentem col-
les atque promontoria, abduxit vnā
cum aliis Troianis Egestes: vnde Tri-
nacrius iuuenis videtur à poëta voca-
ri. Historiam vide in Halicarnass. fol.
32. codicis Græci.

ibid. patriam.] antiquam, nempe
Troiam Lego autem heic *πρωϊκός* πα-
vno verbo. nam de lugubribus vesti-
bus loquitur Cassandra. nisi quis mal-
lit *πρωϊκός* gentile. est enim *πρωϊκός*
πῦμα Siciliae vrbs. Quinctiam Gregor.

Nazanzenus in tragœdia sua carmen
hoc à Lycophrone mutuatus, *πρωϊκός*
παῖον habet.

ibid. Intonsa.] Hoc de viris intelli-
ge. mulieres enim contrā comam in
luctu tondebant apud Græcos.

ibid. Multi.] reliquorū Troianorum.
Siris & Leutarnia, Italiae vrbes. harum
Siris postea *πολίον* dicta, pro fluvio
quoque sumitur.

156. *Calchas.*] de quo suprà dictum
fuit. Miris verò modis torquet se heic
scholiastes, & solita audacia Lycop-
hronem temerè reprehēdit. Id enim
sciendum est, Calchanti prædictam
fuisse mortem in hoc tempus, quo in
vatem se peritiorem incideret, vt Co-
lophone accidit. eam historiam nunc
Lycophrō repetit, quasi diceret: Cal-
chantem, postquam inferior in arte
vaticinandi deprehensus est, occisum
ab aliquo fuisse: quanvis alij dolore
perisse tradāt. nam quod ait de Her-
cule Scholiastes, ab eo occisum Cal-
chantem: id vnde sumserit. nescio. ex
poëtæ certè verbis nihil tale colligi
potest, neque adeò ex quoquam eor-
um, qui Herculis res descripserunt.
Sepulchrum Calchantis, cuius heic sit
mentio, honorarium dumtaxat fuit.
nam de eodem dicitur infra,

Ο δ' αὐτοῖων ἄλγος καλχάντος τάφου
Δυοῖν ἀδελφοῖν ἄπερος φθονέων.

Sisyphium vocat Calchantem, quòd
instar Sisyphi, qui etiam in proverbiū
venit, callidus calculator, & prudens
fuerit. Theognis,

Πλείονα δ' εἰδέναι ἀφολίου σίσυφου.

Dercyllidas quoque Xenophonti Si-
sypus cognominatur. Flagellum ro-
tundum de pugno potest intelligi,
quandoquidem & alios multos hoc
modo sustulit Hercules: vel de ful-
mine. dicitur enim & *ροχυλάτης* Iupi-
ter. Chonia siue Chone olim dicta
fuit Italia, testibus Hesych. & Steph.

II. ij.

Itaque rectè apud Aristot. *χωρὶς* pro *χωρὶς* à doctis. viro, P. Victorio, repositum est. Nominis originem quidam ad Herculem referunt: qui quum AEgyptiorum lingua Chon vocaretur, in Italiam delatus, Chones à se quosdam denominauerit.

156. *Dolore afficiens.* Quum enim Troiani isti in Italiam venissent, Ionas siue Athenienses, qui priores illam occupabant sedem, expulerunt, adiuantibus Crotoniatis & Achiuis: quique in Mineræ templum confugerant, eos vnà cum sacerdote trucidauerunt. Lophnia & Tubicina cur dicatur Minerva docuimus. pro *ῥουβίδης* pono *ῥουβίδης*, ex emendatione I. Aurati, viri vtrique lingua doctissimi. nam Ion fuit Xuthi F. à quo Iones appellati Xuthidae, teste Hesych.

ibid. Gentilem. Græci enim cū Grecis, nempe Athenienses cum Achiuis, commissi erant. Pro flamine posset etiam proprium Letarchi nomen, qui fuerit sacrificulæ filius, poni. *ἄχις* quidem Herodorus ab Achiuis prytaeum dici testatur.

ibid. ἄλψ. Græci. Tulleſij montes sunt in Thessalia. Pro *ἀλυσανῶν* Scalliger legit *ἀλυσανῶν*.

158. *Amazon.* Cletes, quæ quum Penthesileam heram, quæ heic impigra puella vocatur, per mare quæreret, in Italiam tempestate delata, Cletem urbem condidit, cuius reginæ deinceps omnes Cletes nomen tenuerunt.

ibid. Cuius. Pentheseleæ, quam etiam post mortem Achilles amauit. Propertius:

*Cuius ut auratam nudauit casside
frontem,*

Vixit uictorem candida forma suum.
Postquam igitur cognouit à Therſite, qui heic propter formæ turpitudinem semiformis vocatur, eius oculum

esse læsum, ipsum occidit.

159. *urbem.* Cleten. Quam heic vocat reginam Cleten, posterior fuit illa, quæ urbem condidit. siquidem omnes, ut dicebam, Cletes urbis reginæ, Cletæ vocabantur. Laure filios nuncupat Crotoniatis. Laure enim Crotonis vxor fuit. De Terina & Ocinaro dictum est.

ibid. Ferentem. Nireum. Homerus.

*Νῆρεός δ' ἐκ Νέμεως ἀνὴρ ἔπειτα ἵκεν ἦν δ' ἐ
Τῶν ἀμῶν θανάτῳ μετ' ἀμύμονα πη-
λῶνα.*

Aprum ducem intellige Thoantem, Andramonis & Gorges F. AEtolum natione. est enim Lycormus AEtoliae fluuius. Pedata vela dicit, quod pede suo siue fune subtus utrimque tēdantur & circumagantur. nam, ut inquit interpres Apollonij, *τὰ ροινία, οἷς ἰχθυοποιεῖται ὁ ἰσὸς καὶ τὰς ροινίας, πένδας καλοῦσιν, ἐφεξῆς δὲ πύπων, αἰσινέδας.* Virgilius,

Vnā omnes fecere pedem.---

Lucanus quinto,

--- *et flexo nauita cornu*

Obliquat leno pede carbasia.---

& octauo,

--- *quo nunc pede carbasia tendi*

Nostra iubet---

Catullus pedem pro ipso velo posuit. Plautus versoria vocat, ut nuper Turnebus docuit, vir doctissimus. Argyrini porro sunt Epiri populi, teste Stephano, ne Scholiastis deliria sequamur. Ceraunia quoque Epiri promontoria.

160. *Lacmenij.* Lacmone vocatur Pindi montis vertex, à quo multi oriuntur fluij, in his Aeas.

ib. vicinus. AEanti. Crathidē Callimachi scholiastes in Arcadia, Herodotus in Achaia ponit: à quo etiam is, qui in Italia fuit, nomen acceperit. id quod & Pausania videtur. Mylases, Epiri populi, in qua Nereus ac Thoas cum suis habitarunt. Polæ etiam op-

pidum est Epiri, quod Colchi, quum Medeam non inuenissent, ad quam inuestigandam ab Aeete (is fuit Aeæ virbis in Colchide, & Corinthi princeps) missi fuerant, nec auderēt in patriam reuerti, iuxta Dizerum fluium extruxerunt, & ab exilio, quoniam πόλιν Colchis exules notant, denominarunt. Callimachus, citante Strabone, de Colchis & Polis hæc cecinit:

Οἱ δὲ ἐπ' ἰλλυκεῖο πέρον χέσαντες ἐρε-
τμα,

Λαῶα παρὰ ξανθῆς ἑρμονίης ὄφιος

Ἀσυρον ἐν Ἰασαντῷ, τὸ δὲ φυλάσσον τῆς ἐνί-

σσοι

Γραῖκος, ἀπὲρ κείνου γλῶσσαι ἐνόμιζον
πύλας.

Apollonius quoque,

Οἱ δ' ἄρ' ἐπ' ἰλλυκεῖο μελαμβάδεος
πύλαμοιο,

Τόμβος ἴν' ἑρμονίης καὶ δμοίῳ τε πύργῳ ἐ-
δίμην

Ἀνδράσιν Ἰχλεῶσιν ἐφέστοι. —

Hanc urbem Plinius Colchinum videtur vocasse, Sponsiferam nauem vocat Argonem, qua Medea fuerat abducta.

162. *Meliten insulam.*] Pachyno obiectam: a qua Melitæ catelli celebrantur, quanquam alij ad Illyricam Meliten hanc originem referant. Othronus, inter Epirum & Italiam insula.

ibid. sisyphij filij.] Vlyssis, qui quum propter Hecubam lapidatam in somniis territus in Sicilia fuisset, Hecate, quæ somniis præest, templū extruxit, & Hecubæ cenotaphium. vnde factum est, vt pars quædam Pachyni ab Vlyssæ denominata fuerit Vlysseum promontorium. Longatis hoc loco Hecate dicitur, quemadmodum supra Minerva. solent enim aliquando poëtæ idem epitheton diuersis diis attribuire.

ibid. Anicisfor.] Elpenor, qui auum Abantem, quem videbat negligenter

à famulo duci, imprudēs occidit. nam in feruum directo baculo, casu auum petiit, vt etiam Tlepolemus Lycinium, qua de causa quum exulare cogere tur, expeditionis Troianæ socius fuit, & inde in Epirum deuenit. Homerus tamen ad Troiam occisum tradit, epitaphium Græcū, cuius hæc est inscriptio: ὅτι ἐλεφλώροσ κελεύρου ἐν Ἰπῳ. Colcynthus aliter Euripus dicitur, Euboeæ fluius.

163. *Integro æ.e.*] Hoc Græci vno verbo ἀπιναιῶσιν, & exilium ipsum ἀπιναιῶσιν dicunt. Solebant autem veteres, si quem ciuium, ac præcipue propinquorum occidissent, annuo exilio multari.

ibid. Telphusia.] Arcadica, à Telphussa, vrbe Arcadiæ. est que hoc Einnys epitheton, eam enim Thelpusij (sic eos vocat Pausanias) Cererem appellant. Abantia, vrbs Illytiæ (Amatiæ κ' βαρβαρικῷ ἑπῳῷ teste Steph. dicta) ab Abantibus Troia redeuntibus condita. Atitanes Epiri populi. Iā pro περὶ κῆρυ, vel πρακτῶν, vel πλαιπῆν (quorū nullum placet) lego ἀκτῶν, id que summo ἐμφανῆς (quemadmodum & Plutarchus Arato, præsertim quum adiciatur αὐτῶν) pro Leucade, quam Homerus ἀκτῶν ἠπείροιο dixit: licet id Stephanus Nerico tribuat, sed Leucadi postea dictæ. Prope Leucadem est Aetium promontorium. Varias Ἀἶας enumerat Stephanus. Pro πολυάνθου quoq; restituo πολυάνθη, ex Apollonio & Steph. est enim Polyanthes Chaoniæ fluius, de quo sic Apollonius:

Ἡμιδαῖς φαέδων πέσον ἑρμαπες νέλιόιο
Λήμνης ἐς περὶ χεῖρας πολυαῖδέος, ἥ δ' ἐπὶ
νυκτὶ αἶψα

Τραυμάπες αἰθορῶροιο βαρυὶ ἀνέκηνεν
αἶτμόν. id est,

Semustus Phaethon Solari decidit axe

Florentem in Polyanthi aquam.

II. iij.

quæ nunc quoque passim
Vulneris ardentis tetros expirat
odores.

164. *Alius.*] Podalirius, frater Machaonis, ab Eurypylo occisi, ut refert Calaber. De Asclepiadarum peregrinationibus Aristides, orator disertissimus, hæc tradit: τὸν μὲν τῶν Ἰφρανίων ἡμεροδον εἰς ὑποδοχὴν τῆς πατρὸς, ὅθεν ὧς ὁ κῶων λόγος, πηδύσαντες εἰς καὶ τὴν μεροπίδα, οἰκίζουσι τε, καὶ εἰς ἡν ἀρέποντα τῆς φύσεως χάριτας κατέστησαν. & paulo post: ἔχον δὲ καὶ τὸν καρυκὸν τόπον, καὶ κνίδον τὴν τῆς ἀφροδίτης ἱερῶν. ἀπέλαυσεν δὲ καὶ κῆρυκος αὐτῶν. De Calchantis sepulchro dictum est. Pro ὀρχήσῃ Scaliger mauult ὀρχήσῃ, & mox πέμπος pro τυμβῶν.

ibid. in ouillis.] Daunij enim secundum quietem accipiebant oracula, quum ouillis pellibus ante templum siue aram Podalirij incubarent. lauebant præterea simul cum pecoribus in Althæno fluuio, valetudinis causa. AEsculapius olim Epus dicebatur, ut & medicus quilibet. eius filius, Podalirius.

165. *Legatis Aetolorum.*] Diomedes, ut suprâ diximus, Dauniæ terre imprecatus fuerat, ne vnquam fructum ferret, nisi ab aliquo eius gentili coleretur. Venerunt igitur post aliquod tempus in Dauniam Aetoli, & hæreditariam terram repetierunt. Iustinus tamen initio duodec. hanc historiam sic enarrat:

Pulsi ab Apulis (Diomedis socij) *consulentes oracula, responsum acceperant, locum, quem reperissent, perpetuò possessuros.* Hæc igitur ex causa per legatos, sub belli comminatione, restitui sibi ab Apulis urbem (Brundisium) postulauerant. sed ubi Apulis oraculum innouit, interfectos legatos in urbe sepeliunt, perpetuò ibi sedem habituros. atque ita de functi responso, diu urbem possederunt.

Salangi & Angæi sunt Italiæ po-

puli. Diomedes autem filius fuit Tydei, quem heic cerebriorum vocat, quod Melanippi hostis, à quo grauius vulneratus fuerat, cerebrum in bello Thebano vorarit, ut est apud tragicos.

166. *Nauboli posterorum.*] Schedij & Epistrophij, ducum Phocensium, qui ad Troiam perierunt. Temessa Calabriæ ciuitas est, quam antea Tamalam vocauit. Hipponiū Italiæ mons. Cæterum in Temessam etiam Vlysses aberrauit: cuius rei historiam describit Pausan. Eliac. 3.

ibid. Crisses. in Phocide. Lileæ quoque Anemorea, Amphissa, Abæ, Phocidis vrbes.

ibid. setæa.] Hæc mulier fuit Troiana, quæ quum in exilium abduceretur, & iter longius ægri ferret, naues Trojanorum apud Crathidem & Nauæthum, Italiæ fluuios, combussit. qua re cognita Troiani ipsam ad rupem quandam, quæ inde Setæa dicta, ut & regio ipsa Setæum, cruci affixerunt.

167. *Membletis.*] Italiæ fluuij. Quam heic κερνέαντι νήσον vocat Lycophon, eadem videtur, quæ κῆρυκος dicitur: quæ quidem Latinis Corficam esse, ignorat nemo. Lametus etiam Italiæ fluuius, iuxta Crotonem.

168. *Atque illos q.*] Epilogus enumerationis Græcorum, qui peregrinè vel perierunt, vel diu vagati sunt, & nouas dederunt colonias. hinc ad eos transit, qui in patriam reuersi, indignè sunt excepti.

ibid. Cerdyle.] Ioui, qui à lucro sic denominatus videtur, ut ab vrbe Larynthius. Cū echino cōparat Nauplium, propter astutiā. de eius technis diximus. Gallinas dicit vxores Græcorum Troiā profectorum. Nauuoras facies intelligit eas, quas de Caphareo monte suspēderat Nauplius. Ramū vocat Pa-

Iamedem, dolis Vlyssis interfectū, & in Lepetymno monte Methymnæo, sepultum.

169. *vnius.*] Agamemnon, is Mycenæ reuersus, ab vxore fuit interfectus, sumta in balneo tunica, quæ nec colli nec manuum exitus haberet. Homerus in mēsa occisum tradit ὡς βουὴ δ' ἔπει φάτ' ἔνν. Cum Lycoprone facit AEschylus Eumenidibus. De balnei veterum hæc Artemidorus: πάλαι μὲν εἰκὸς ἔῃ πνευρὰ τὰ βαλανεῖα. ἐπεὶ μὴ σωεχῶς ἐλούοντο οἱ ἀνθρώποι, ἀλλ' ἢ πόλεμον καὶ περὶ φάιδροι: ἢ μεγάλου πᾶσαι μύθοι πόνου. ἡ γὰρ αὐτῆς ἐπὶ μνημῆα πόνου ἢ πολέμου τὸ βαλανεῖον, καὶ αὐτὸ τὸ λέγεσθαι.

ibid. Tænarium.] ad inferos, quò fert ex Tænaro via. Lænam dicit Clytæmnestram.

ibid. Ego autem.] Cassandra enim simul cum Agamemnone, cui ab Aiace tradita fuerat, in balneo, tūquam pellex est occisa. Eodem quoque modo apud AEschylū de morte sua vaticinatur Calsādra, & sic ait inter cætera.

Εὐοὶ δὲ μέντοι χερσὶν ἀνὴρ φέρεται δοῦναι.

ibid. siquidem mihi.] Quæ heic est in Græco contextu loquendi forma, genuina est illi Euripidis Alceſtide.

Ἐν ταῖσι αὐταῖς γὰρ μὲν ὀπισθεῖν κέρους

Σοὶ τὰς δὲ θεῖναι πλῆθους. --- & iterū:

Γάλοις σιδήρεά πέμνεται αὐχένων φέειν.

Nec discrepat hinc, quod extremis Troadibus legitur, μέλαι γὰρ σ' ὄσσε καὶ παλάμῃ θάνατος. sic enim hunc locum restitutum. Neque ignotum est Homeri hemistichium,

Ποῖόν σε ἔπος φύγῃ ἕρκος ὀδόντων.

Similiter quoque Virgilius:

--- nec te tua funera matæ

Produxi: --- quem locum peruertunt interpretes.

170. *viperæ dipsas.*] Clytæmnestra, de qua sic eadem apud AEschylum.

--- τί νιν καλοῦσαι δυσφίλης δαίμων,

Ἐχέμεν, αἱ ἀμφὶ σβανταὶ ἢ σκύλαν ὑπὸ

Οἰκοῦσαν ἐν πύργῳ, ναυτίλων βλάβῳ,

Θόουσαι ἄδου μητέρ', ἀσπονδὸν τ' ἀρὰν

φίλοις πνέουσιν: ---

Viperam autem à dipsadē differre, naturæ studiosis notum est.

171. *sine gemitu.*] Pro ἀσπονδῇ videntur Scholiastæ quidam Græci ἀσέμεα κτλ., id est, sine intermissione ac mutatione, legisse.

ibid. vocans autem.] Miror audaciam prioris interpretis, qui hæc ad Clytæmnestram refert, idēque ἡδύσπριος ἡδύσπριος ausus est reponere: quum & sensus huic repugnet, & scriptorum testimonia longè aliò vergant. Nam apud Homerum Agamemnon ad Vlyssē de Calsādre clamore & eiulatu sic ait,

Οἴκῳ τὰ πῶν δ' ἤκουσα ὅσα περιέμειο

δυρατῆς

Κασσάνδρης, πῶν κατ' ἔννε κλυταμένησιν δολέμης

ἀμφ' ἐμοί. ---

Aliud etiam testimonium si quis requirat, Imagines Philostrati consulat.

ibid. Catullus.] Orestes, de quo sic eadem apud AEschylum:

Ἡξεὶ γὰρ ἡμεῖς ἄλλος αὐτὸν ἡμάρτος,

Μητρικόνον φόνου, ποινὰ τὰρ πατρὸς.

Traſtarunt hoc argumentum Sophocles Electra, AEschylus Chærophoris.

ibid. Maritus.] Agamemnon, cui mortuo templū Spartani dedicarunt, Agamemnonis Iouis appellatum. Sicut enim Iupiter Sparte vocabatur Agamemnon, ut suprā diximus, sic Agamemnon vice versa post mortem cognominatus est Iupiter. Similiter in AEgypto Venus Zephyritis appellata fuit Arsinoë, reginæ cognomine, ut apud Callimachum in Athen. lib. 7. & Arsinoë rursum Zephyritis, ut apud Catullum est videre, & Edylum in Athen. lib. 11. vbi & Arsinoës templum commemoratur. Aristæus quoque Iupiter quondam dictus est, si Apollonij scholiastæ credimus, & Pythoni-

ce meretrix, Venus teste Theopompo. Quinetiam Ammonis ac Beli cognomina ab hominibus desumpta, testatur Pausanias. OEbalus autē Tyndari pater fuit, rex Spartanorum, secundum quosdam.

171. *Templum.*] Pausanias quoque de templo quodam Alexandræ, Amyclis extracto, scribit in Laconicis: atque alio, Leuctris. Dardanus, Italiæ vrbis iuxta palustres Salpes aquas.

172. *Hectoræa.*] quæ in occipito nutriebatur. Errat enim hac in re Scholiastes, & quicunque eum sequuti sunt. Sic enim Timæus, citat Polluce lib. 2. πάλιν οὐκ ἐν ταύτῃ περὶ ἡλίου, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἡλίου, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἡλίου. Abantum autem coma aliter, ut poetice loquar, secabatur.

173. *Remedium.*] Adumbravit illud Euripidis ex Hippolyto,

Ἰὼν γὰρ μέγιστον δακρύων καὶ ῥυτίδων.
Multa quidē habet hic poeta ex Euripide atque etiam Sopocle sumpta he mistichia: sed nobis omnia annotare non libet.

ibid. Furiarū vestem.] id est, nigram, cum tali enim veste pingebantur Furiæ. Virgines igitur Dauniæ, quæ nubere volebant, vestem nigram sumebant, & ambulabant cum baculo. faciem quoque cærulea tinctura deformabant.

ibid. Luctum contra.] Tertio post exitium Troianum anno pestis gravissima per totam Locrensem regionem est grassata. de hac sedāda Apollo consultus, iussit Locrenses mille deinceps annis continuis ad Mineruam Troianam, quæ ipsis ob Cassandream stuprū graviter esset infensa, puellas duas sorte lectas mittere. Eas deinde Troiani, quum primū mitterentur, in itinere occidebant, & combustorum cadaverū cinerem proiciebant in mare. unde alia cauiore deinceps

facta, furim Troiam vsque in Mineræ templum comineabant, ubi postea Dea perpetuò ministrabant. quem quidem morem ad suam penè ætatem vsque durasse testatur Plutarchus, καὶ τὸ βεβαίως ὑμνοῦν, ἀδύκτισ ἐτιμὰ ποιεῖται ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἡλίου, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἡλίου, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἡλίου.

Αἱ καὶ ἀγαμέμνονος θυμὸς πόντι ἡντι δόδλιν

Ἡ οἷα (lego οἷα) αἰρεσιν ἀθροισθῆναι

καὶ βεβαίως

Νόστι κρηδύμνοιο, εἰ βαρὺ γῆρας ἰαχίοι, εἰ πάλιν αἰετὸς ἀνὸ καίαν. Quocirca minus mirum videri debet, quod inquit paulo post de millenario tempore Poeta. Si quis enim à Troia capta mille deinceps annos numeret, ad 574. annum ab V. C. perveniet. Quid quod etiam D. Hieronymus huius historiæ quodam loco meminit his verbis: *Ita est et Locridas virgines non tueri: quæ quum illum mitterentur ex more per annos arciter mille, nulla obsecni rumoris et pollute virginitatis ullam fabulam dedit.*

Veneris prædonem vocat Aiacem, quod Cassandram virginis nomine spoliaverit.

174. *O Larymna.*] Enumerat regiones eas, ex quibus puellæ sorte ductæ, Troiam sint missæ. Larymna Bæotiæ vrbis est, secundum Strabonem, & Pausaniam. Spercheus & Boagrus sunt fluvij Thessaliæ, Locridi vicinæ. Cynus, vrbis Opuntis & navale. Scarphea, cui postea Pharygis nomen inditum: Naryx, à qua Narycius dictus Ajax: Phalorias quoque ac Thronium, Locridis sunt oppida. Hodædocea domus ab Hodædoce, Oilei patre, teste Eustathio, denominatur. Itaque pro ἰλέως lubes reposuerim οἰλέως (aut saltem dixerim, primam nominis huius literam poetice

ica

rica licētia, qua etiam Hesiodus, Pindarus, & Euripides vsi, sublatā quam quidem coniecturam nostram, sicut & alias quasdam, Scaliger quoque in versione sua sequutus est. Gygea Minerva videtur à palude Gygea dicta. vocatur etiam Agrestis de agricultura inuentione.

ibid. Trarons.] montis Troiani, ut vult Scholiastes. Scaliger, quem heic sequi malim, *τηρραρονες* legit. Quòd autem de combustione ait, fuit hoc apud veteres quoddam sacrificij genus, quo ciuitates fame vel peste laborantes expiabantur: atque ad id infelicia ligna solere adhiberi, refert Microbius. Sithonia filia fuit Rhœtea à qua dictum Rhœteum promontorium, quod heic totū agrum Troianum comprehendit.

175. *Amphiræ.*] Mineruæ, quæ cur hoc nomen habuerit, adhuc ignoro. Robusta autem Trœzenis colebatur, quemadmodum Robustus Iupiter Argiuis.

ibid. Baculum.] ramum, ad verbum. Propertius,

ille etiam Hylæ percussus vulnere ramum. & iterum,

Manali iacuit pulsus tria tempora ramo.

176. *Perniciosam gentem.*] Locrensiū, quorum princeps, Ajax, olim Troianis perniciosus fuerat.

ibid. O mater.] Hecubam alloquitur, quomodo Penelopen Telemachus Odyssei.

Μήτηρ ἐμὴ δυσμῆτερ, ἀπηνέα θυμὸν ἐχούσα.

Persei siue Perse filia est Hecate, quæ Perseis idēd vocatur, & à se deinde Perseides herbas denominat. vocatur & Brino, quòd contra Mercurium infremuerit, licet hoc Ioui filio tribuat Clemens Alexandrinus. Hecubā porro ab Hecate transformatū iri dicit,

quòd illa canum sit dea. De Strymone & Zeryntho dictum est. Phœrea nuncupatur Hecate à Pheris, vrbe Thessaliæ. Alij tradunt eam Iouis & Phœreæ filiam fuisse.

177. *Herilibus.*] Vlyssis heri, cui Hecuba fortē obtigerat, ut est in Eurip. is enim honorarium Heruba sepulcrum, ut suprà diximus, in Sicilia extruxit. Tricenuicem vocat Hecaton, ut modò triformem nam, ut ille ait,

--- tria sunt Hecateidos ora Dianæ.

siquidem Hecate Proserpina censetur: ac Diana inferna dicitur Hecate, sicut inferna Iuno, Proserpina.

ibid. Frater.] Hector. cum propter pietatē & cultum deorum, post mortem in beatorum insulas prædicat abducendum esse. Cæterum Ophion ante Saturnum cum Eurynome in celo regnabat: cuius solium postea tenuit Iupiter, expulso Saturno, Ophionis successore. Natalem Iouis terram dicit Thebas, vbi locus erat quidā, *Διὸς γενεὴ* dictus, in quo Iupiter, secundum quosdā, natus est. Thebas quoque vocarūt Græci quidam beatorum insulas, ut habet epigramma apud Herodotum,

Αἱ δ' εἰσὶν μακάρων νῆσοι, πόθι τὸν ἄλυστον
Ζεῦα θεῶν βασιλῆα ρέη τέκε τῆς ἐνὶ
χάρω.

Mater Iouis est Rheæ, quæ Eurynome, priorem reginam, de celo deturbauit. quare & lucta perita hoc loco dicitur.

178. *Pueri uoras.*] Lapidem Saturno, qui liberos omnes deuorabat, pro Ioue suppositum fuisse, ut & equum pro Neptuno, docent fabulæ. Iam Pausanias extremis Bœoticis supra Charoneam tradit esse montem Petrachum, in quo Saturnus hunc lapidem comederit. Centaurum vocat Saturnum, quòd infra draco fuerit: itaque bifor-

KK. j.

ANNOTATIONES

is, instar Centauri: vel quod olim in equum se converterit.

180. *Quo te.*] Quū Thebani bello simul & peste vexarentur, Apollinis oraculo iussi sunt Hectoris ossa Thebas deferre, id erat huiusmodi, citante Pausania:

Θηβαῖοι καὶ δμοιο πόλιν κατεναγμένοι, αὐτὸ ἐβλήθη πᾶσαν οἰκὴν σὺν ἀμύμονι πλούτῳ,

Ἐκτὸς ὁ δὲ πελαμίδου κομίσαντες εἰς οἴκους

Ἐξ αἰσῆς διὸς ἑνταῖς ἥρωα σέβασθε.

id est:

Cadmei ciues, dentalis clara pro pago,

Si patria vultis felices degere aui- Priamida Thebas arcessite Hectoris ossa

Ex Asia Iouis auspiciis heroa colentes.

Hoc pertinet epitaphium Hectoris, super in sebedis antiquis repertum,

Ἐπὶ ἔκτορος κειμένου ἐν Θηβαῖς.

Ἐκτεὶ πόνδε μέγαν βοιωτοῖσι αὐτὸς ἔτελλεν

τύμβιον ἱερὸν γῆρας σὺν ὀππιδι τοῦτο.

id est, Hectori Thebis.

Heroum tibi Boeoti terram super, Hector,

Hoc struxere viri, lucida signa suis.

Ogygi populum vocat Thebanos, ab Ogygo rege, eosdē præterea ex dentibus draconis à Cadmo suis ortos esse, non est obscurū: licet nonnulli ὅτι κατεβόην οἰκίσαν, eos Spartos dictos putent.

ibid. Lepsi Termini thei.] Lepsius dicitur Apollo ab oraculorū obscuritate: Termintheus ab herbis quibuscū. Ophrynum est Troie oppidū, in quo erat Hectoris sepulcrū. Calydnimœnia Thebas dicit à Calydno, rege Thebano. Aoniam quoq; fuisse prius appellatam Boeotiam, testatur Apol-

lonij scholiastes, & Theocritus,

Ἀονίᾳ πεδίον βαλῆαν βῶλον ἀρουῶντες.

de agro Thebano loquens. Tenerus denique Apollinis fuit F. cuius apud Ismenum extrabat oraculum, de quo Pindarus Pyth. II. De Ectenis dixim⁹.

181. *Gnosum.*] Quæ est Cretæ vrbs, vt & Gortyna. Cretæ autem imperabat Idomeneus. Piscatorem dicit Naulplum, qui instar piscatoris coniuges Gecorum in adulterium pelliciebat.

182. *Leucum.*] Talonis F. apud quē Idomeneus, Troiam petiturus, rignū deposuerat: ille verò à Naulpio instigatus, occisa vxore & liberis Idomeni, regnum Cretense sibi vindicauit. Alumnū dicit eundem Leucum, quem, quum puer esset expositus, alēdum pro adoptato susceperat Idomeneus, eidem quoque filiam se daturum in vxorem, postquam domum rediisset, promiserat.

ibid. Oncæa.] Oncæa Ceres seu Erynns in Oncio, Arcadiæ regione, secundum Paus. colebatur, vt & Apollo Oncæus. Cerei porro in fouea templi, seu infernæ deæ, sacrum fiebat, cuius geminum quiddam suprà de Bacco relatum est.

ibid. Gloriam.] Originem Urbis & imperij Romani, ab Aenea ad Romulum & Remum deducti, deinceps explicat.

183. *Consanguineus.*] Aeneas. Tros enim Ilum genuit & Aslaracum: quorum ille Laomedontem, Priami patrem, hic Capyn, patrem Anchisæ, procreauit. Ab Aenea deinde orti Romulus & Remus, quos heic leunculos vocat. Castnia & Chæras, Veneris epitheta, matris Aenææ, ac de Castnia quidem antè diximus: Chæras autem à porcis, quos illi mastabant Argiui, potest nuncupata videri.

184. *Rhæalum.*] Macedoniæ urbē. Cissus etiam eius regionis mons est.

Laphystiæ mulieres aliter Mimallo-
nes vocantur. nomen ducunt à Bac-
cho, qui Laphystius à mōte quodam
Bœotix denominatur. gerūt quoque
cornua, Bacchi exemplo. Pro *ἀλω-
νίας* lego *ἀλωπίας* ex Stephano &
Thucyd. est enim regio Macedoniæ,
ab Halmope gigante nomen sortita,
& postea Minya dicta. Pausanias ta-
men Halmones vicum Bœotix tradit.
Pisa & Agylla (quæ aliter Cære) vrbes
Italiæ. Virg.

*vrbes Agyllinæ sedes, ubi Lydia quon-
dam*

*Gem bello præclara, iugis consedit E-
truscis.*

Agyllæ etiam nymphæ meminit Silius
Ital. initio quinti.

ibid. Cum illo. Aeneas. Nanus quon-
dam appellatus fuit Vlysses. alij hoc
vocabulum Tyrrhenum esse malunt,
& erroneum sonare. Vlysses igitur pri-
mum Aeneam ad fœdus ferendum
adiget. deinde etiam adiungit se Ae-
neæ Tarchon & Tyrrhenus, Telephi
filij: cuius quidē societatis causam E-
uandio tribuit Virgilius, qui & lib. 10.
sic ait,

-----Tarchon

Imperat opes, fœdusque ferit.-----

186. *simul.* Quemadmodū heic σὺ
vsurpatur, ita quoque apud Sophocl.
Antigone,

-----σὺ δὲ νῦν

Θηρώμεθ' ἑλθὺς οὐδὲν ἐν πεπληγμένῳ. &

Eurip. Hippolyto,

*οὐ πῶς θεῶν ἀκαμπτοὶ φρένα καὶ βροτῶν ἄγας,
καὶ πρὶ σὺν ἡ' ὁ πικροτέρος,* &c. Nec aliter
intelligendum est illud, σὺ δὲ διατὰ, quod
olim in oraculo quodam Sibyllino
reponendum docuimus. Pro σὺ non-
nunquam vsurpant ὡ, vt Sophocles i-
nitio Oedipi regis,

-----ἐν δὲ ὁ πυρφόρος θεός

σὺν ἡ' εἰς λαοὺς τοιμὸς ἐχθιστὸς πόλιν.

ibid. cuius. Historiā Telephi vul-

nerati suprā enarrauimus. Vocatur
Bacchus Latitans, quod eius myste-
ria nocte celebrabantur: symbolicè
verò, quasi vinum diligenter seruan-
dum sit & abscondendum.

ibid. Hæraclæo. Telephus enim pa-
ter, Herculis erat F. ex Auge, Alei filia.

ibid. Oraculorū. Iab Harpya, si Virgi-
lio credimus, & Anchise acceptorum,
vel potius à Ioue Dodonæo. ea iube-
bāt Aeneam eo loco urbē cōdere, vbi,
postquā focij mēlas comedissent, qua-
drupes animal præcedens procūberet.

ibid. Aboriginum. quo quidem no-
mine quondam fuerunt Itali. Quod
autem triginta vrbes ab Aenea con-
ditas ait Lycophron, defendi sanè vix
vlla ex historia potest. quinimò ve-
niā meretur omnino poëta, si Chal-
cidenſis ipse, in historia Romana, quæ
ipsius ætate paucis erat cognita, mi-
nus fuit versatus. Cæterum vera hi-
storia tradit, Aeneam quidem Lau-
nium condidisse, filium autem, Asca-
nium, tricesimò post anno Albam ex-
truxisse, albæ suis omine dictam, quæ
fuit, vt ait Iuuenalis,

-----nunquam iussis triginta cla-
ra mamilla.

ibid. vltra Latinos. Stephanus hunc
versum sic legit,

Ταπ' Ἰανίου, Σαυνίου τ' ἀνισμύεντω.

vt sint vrbes Italiæ duæ.

187. *totidem.* Heic etiam Scholia-
stes antiquum obtinet, quæque non
intelligit, ineptè carpit.

ibid. Cuius etiam. Nonius Marc.

Grundules lares dicuntur Romæ consti-
tuti ad honorem porcæ, quæ triginta pepe-
rerat.

ibid. Myndiæ Pallenidi. Minerva cur
Myndia vocetur, iam diximus: Palle-
nis autem dicitur à Pallene, vico At-
ticæ Eurip.

Παλλινίδος γὰρ στυμὸν ἐν Ἀττικῇ πόλιν

Δίας ἀπὸ τῆς-----

KK. ij.

190. *Canes.*] Græci, qui, direpta Troia, solum Aeneam, ut voluit nonnulli, liberum dimiserunt. Xenophon *κωνηλικός*, Αἰνείας δὲ σώσας μετὰ πᾶσι πατράσιν καὶ μητρὶ σὺν τοῖς παῖσιν δὲ καὶ αὐτὸν τὴν πατρίδα, δόξαν δὲ πειθεύς ἔλκετο κατὰ ὅσιν καὶ οἱ πολλοὶ μόνον εὐεργετῶν ἐν ἐξέτισιν ἐν Ἑλλάδι, ἔδωκεν μὴ συληθῆναι.

187. *Patriam.*] Romam hanc Aeneas per posteros, Romulum & Remum, extulit. Circæus mons est, vel litus, à Circe incola denominatū. Ovidius.

Et quod adhuc Ciras nomina litus habet. Virg.

Circæumque iugum. -----

Horatius etiam Circæa mœnia dixit. Accres, Italiæ portus, ad quem Argo naui quondam fuit appulsa. verum est alius ab Argo portu Aethaliæ insulæ. Titon, Italiæ fluuius, qui non in mare, sed in specum quandam defluit.

189. *Quid enim.*] Post longam enumerationem variarum calamitatum ex bello Troiano tum Græcis tum Troianis ortarum, querit apud se Calpandria, quæ fuerit belli tanti origo, quod inter Asiam & Europam fuit commissum, quarum tamen exactissime definiti sint termini. Prometheus ex Iapeto peperit Asiam, & Sarpedonem ex Ioue Europam: à quibus continentes duas quidam denominatas volunt. Inhospitalem fluctum vocat pontum Euxinum, quem Aeschylus simili figura *Ἰσπύριον* dixit. Tanais porro per paludem Maotidem, ex qua oritur, purus transit, non permixtus, qui mos est rapidorum fluminum. Pernionibus laborant Scythæ paludis accole, propter intensum loci frigus.

190. *Pereant natura.*] Originem & seriem bellorum inter Asiam & Europam usque ad Magnum Alexandrum & florum exorditur hoc loco poeta,

miro artificio & venustate cōtextam. iuuabit autem hæc cum initio Herodoti conferre.

idib. Carnitæ.] Phœnices, ex Carne, Phœniciæ vrbē. illi enim Argos profecti, Ionem, Inachi regis filiam, rapuerunt, & ad Osiudem, Aegypti principem, abduxerunt. ea bouis faciem habuisse dicitur, quod in bouem olim fuerit mutata. qua de causa etiā tauri virgo nuncupatur. Lerna, palus Argiua, secundum quosdam, etiam vrbis. Continentes duas dicit Asiam & Europam.

191. *Curetes.*] qui Iouem in Creta educarunt. Cretenses enim Europam vicissim pro Ione ex Sarape, siue Sarapta, Phœniciæ vrbē, rapuerunt. Dictæum palatium est in Creta, cuius mons Dictæ. Stellatum imp. vocat Iouem, qui cum Europa rem habuit: nisi malis Asterum per Syncopen dici Asterium, Minois F. qui Europam, postquam à Ioue rapta fuit, in uxorem duxerit, ut auctor est Diodorus Siculus.

192. *scamandro.*] qui cum filio, Teucro, in Asiam profectus est ad coloniam deducendam, quum datum esset illi oraculum, ut eo loco urbem conderent, quo terrigenæ ipsos inuasissent. Ad Troiam igitur quum venissent, mures eadem nocte arma ipsorum attulerunt. quo eventu postquam intellexerunt oraculum esse absolutum, Sminthium siue Smintham urbem extruxerunt, & in ea Sminthij Apollinis templum (in eo sepulta fuit Herophile Sibylla, templi eius quondam æditua) à muribus quos Cretenses vocant Sminthos denominati. Dardanus deinde Ariabam vel Bateam, Teucro filiam vel sororem, duxit: ex qua Erichthonium, patrem Trois, auum Ili procreauit.

ibid. Rapas.] Pro *ῥαπας* Stephanus.

& Eustathius legunt ἄστρατα, id est, Theſſalos. eſt enim Atrax Theſſaliæ oppidum & ſtunius. Carullus,

Smyrna canas Atracis penitus mittitur ad undas.

Hinc Atracius pro Theſſalico. Statius,

---qualis per nubila Phœbes

Atracia rubet arce labor.--- Valerius Flaccus,

Quamvis Atracio Lunam ſpumare ueneno

ſciet, & Aemonijs agitari cantibus umbras.

ibid. Regi.] Iſoni. Argonauticam hiftoriam totam habent Orpheus & Apollonius. Cytaea, vibs Colchidis. Pro λιγυσι in Stephano legitur λιγυσι. ſunt autem Libyſtini. Colebis vicini. Sin alterum malis, dices cum Eustathio, à Tyrrenis Liguribus ductâ fuiſſe in Aſiam coloniam. Promiſerat autem Iſoni vellus aureum Acees, vt eſt in Apollonio, ſi prius tauros igni uomos ſub f. reum iungeret aratrum, itaque draconis à Cadmo interfecti dentes fereret. quod certamen quum Iſon opera Medea pharmacorum peregiſſet, iſdem deinde pharmacis etiam draconem, velleris augei cuſtodē, ſopiuit, & impunè vellus abſtulit. Iam Iſonem à Medea recoctum fuiſſe, notum eſt. Quem vocat Medeam, quæ Abſyrtum fratrem, & liberos trucidauit. Et quemadmodum heic γινώσκοντες de fratre dicitur, ita quod inquit ad Antigonen Sophoclis Chorus, οὗ δ' αὖ ἀγνώσκοντες ὅλως ὄργη, eodē pacto de fratre Polynice, non de propria Antigones voluntate eſt intelligendum. nam fratris ira bellum commouentis, prima fuit Antigones mortis cauſa. neque aliter ipſa modò dixerat ad fratrem, γινώσκοντες ὅλως ὄργη. Mortuus, inquit, viam me peremiſſi. Atque hæc ἐν παρρησίᾳ.

194. *Loquax i. picam.]* Argonautarum nauem intelligit, quæ loquuta eſt aliquoties, vt apud Apollon. lib. 4. unde picæ garrulæ confertur. eius tranſtra vocat Chaonica, quoniam ex lingnis Dodoneis erant. Apollonius,

Εν γὰρ οἱ δερὶ θεῖον ἑλλήατος, πῆρ' ἀνὰ μέγαν

ἔθραν αἰθναίνε δαδα νίδος ἥρως φησὶ. ἡρμαζέται videtur ab ἡρμαζέται deduci, quod ſi, in nauem pro ſabarra impono. Euripides,

Νόμας ἐς οἴκους ἑρμαζέται βροτοί.

ibid. phenix i. nepos.] Theſeus, de quo dictum eſt. is in Scyro, Cycladum inſula, de ſaxo in mare præcipitatus fuit. lego autē ροιζουμένην, quemadmodum mox dicet,

Κύφλλα δ' ἰὼν τολόθην ροιζουμένην.

ibid. Leon.] Hercule, quem initiatum vocat, quod primus peregrinorū fuerit Athenis Eleuſinus. initiatum qua de re Ariſtidis in Panathenæica, quam nos nuper Latinam dedimus, verba ſunt hæc: ἡγεμὼν δὲ ἀπὸ τῶν αἰσώπων, ἡ πόλις καὶ τοὺς δὲ ἑταίρους ἰδούσας ἑταίρους, καὶ τὸν καὶ τὸν ὅτις μετὰ τῶν ἑταίρων τῶν ἑταίρων. Hercules etiam Iunonis mammam puer ſuxit. vocatur autem Iuno Trophæa, cui trophæa dedicabantur.

ibid. veniens.] in Scythiam ad Amazones. Balthei furem vocat Theſeum, quod Hippolytæ Amazonis baltheum ablatum dederit Herculi. ipſam deinde Hippolytam ſibi Theſeus rapuit: tametiſi diſſentiunt ea de re hiftorici. Themifcyra, Paphlagoniæ vrbs, Amazonum regia, ex qua fuit Hippolyta rapta, quæ heic Orthoſia vocatur, proprio Dianæ cognomine.

196. *Neptunides.]* Amazones, à Neptunide quadam Amazone. Eris, Lagmus, Telamus, montes Paphlagoniæ. Iſter, Theſſaliæ fluius.

197. *Amis meus.]* Ius, ſecundum Herodotum.

KK. iij.

rodotum: Laomedon secundum alios. hic Troianum imperiū vsq; ad Thessaliam propagauit. Herodotus Polymnia, οἱ δὲ θεαὶ πλεὺν ἢ ῥώπην καὶ βόσπορον τοῖς τε θρήκαις καὶ περὶ τὸν ὅτι πῶν ἰόνιον πόντον κατέβησαν, μέχρι τε πλωϊοῦ ποταμοῦ ἔλασαν.

197. *illa.*] Græcia, siue Thessalia. Babulcum vocat Herculem, qui cum sex nauibus Troiam expugnauit. Gorgas dicitur Iuno, quia terribilis. ea quum Herculem semper antea fuisset exosa, postea mutata sententia generum asciuit, & inter deos collocauit. Propertius,

sancle pater salue, cui iam fauet aspera Iuno.

198. *Accipitres.*] Tyrrenus & Lydus, Atyis Lydori regis filij. ij quum aliquando fame Lydiam occupante forti committerent, vter nouam coloniā deduceret, cecidit fors in Tyrrenum, qui in Italiam se contulit, dictam à se Tyrreniam. Huc pertinent versus Virgilij suprà positi. Alij Tyrrenos volunt esse indigenas: quos etiam Dionysius Halicarn. sequitur. Tmolus, mons Lydiæ: Cimphus, pagus. Paludem dicit Gygæam in qua Typhonis est vxor, Vipera, mater Chimææ. sunt enim propinqui Lydiæ secundum quosdam montes ij, qui Arima vocantur.

ibid. Ligustinis.] Italis ac Tyrrenis, qui tam bellicosi erant, vt à Thracibus gigantibus orti viderentur. Polybius, τῶν ὅτι τὸ τυρρῶνικὸν πέρατος πλεονεξία πενήντιον κεντρὶβίῳ λιγυστινοὶ καὶ τοιοῦτοί σι μέχρι πώλεως πείσθη, ἢ περὶ τὴν καὶ τῆς τυρρῶνικας πείσθη καὶ εὐσμάς.

199. *vlimus.*] Paris. Pelasgos intelligit Menelaum cum suis, qui Troiam venerant ad sepulcra Lyci & Chimærei placanda, vt initio libri dictum est. qua quidem occasione Paris amicitiam cum Menelao cōtraxit, & cum

eo Spartā rediit, postquam Antheum occiderat. Rhynacus fluuius inter Græciam & Hellespontum.

ibid. illa.] Græcia, siue Sparta.

ibid. Primus.] Agamemnon, qui cognominis est Iouis Agamemnonis, de quo suprà. Descensor dicitur Iupiter à fulminum descensu: quod nomen heic eleganter Agamemnoni Ioui ex nominis similitudine tribuitur. Putabant autem veteres Iouem per tonitru in eam nubem, quæ fulmen conceperat, curru vectum descendere, vt annotauit doctissimus Turnebus.

ibid. secundus.] Orestes Agamemnonis à Clytemnestra occisi. F. is quum furiis agitaretur, oraculum accepit ab Apolline Medico, qui aliter *inios* dicitur, fore vt insania liberaretur, si Tauricam Dianam in patriam detulisset. Itaque Tauros cum Acolibus profectus, expugnauit, & Iphigeniam simul cū Diana reportauit. Meminit & Pindarus, quū ait, ἀνολέων στρατὸν χαλκινέων δ' ὄρ' αἰνάζον. vide etiam Euripidem.

200. *Tertius.*] Neleus, F. Codri, quæ lignatorem vocat, quod sumta lignatoris veste, pro patria obierit. Neleus autem quum ex oraculo cognouisset, se Carica regione potiturum, si quis ipsi Carum terram & aquam tantum porrexisset: à figuli puella Miletiglebam petiit ad literas obsignandas (unde *πλεὺς σημαίνει* dixit Herodotus Euterpe, ac meminit cretæ Asiaticæ ad signandum adhibitæ Cicero pro Flacco) hæc ratione arbitratus oraculo satisfactum iri. Itaque debellatis tandem Caribus, vt sequitur, Carix imperauit, & in ea vrbes aliquot posuit. Quin & Miletum ab eo deductam coloniā tradit Ammianus initio lib. 28.

ibid. Milesiam.] è Caria, cuius oppidum est Miletus. Græcè Branchesia vocatur à Branchio vate, qui Milesios

olim iustravit teste Clemente, & Mileti oraculum habuit. Proprium tamen à quibusdam traditur τὸ βελγιδων αἶον, siue βελγιδων, ut οἰνιάδων in Acaënaniam. Phthiri, Caria: populi, à mōte dicti, secundum Steph. mons porrò à Phthiro Endymionis F. nomen accepit. De Carum vilitate & stipendiis vide Parcemiographum.

201. *Puella.*] Nelei filia, quæ quum antea Pero diceretur, postea ob insignem impudiciam ἐλεγχθῆς est vocata, testibus grammaticis. Datum autē erat Neleo alterum oraculum, ut illic domicilium sibi, ubi iussisset filia, pararet. Quum igitur Athenas venisset, offendit filiam, quæ nusquam illic maritum propter libidinem nimiam poterat nancisci, subductis vestibus ita naturam suam alloquentem,

Δίτ' εὖ περ μάλα ἄσπελον πόνον ἦ ἐς ἀθῶας

Ἡ εἰς μὲν πόνον, καὶ πάλιν (pro ἱστ' ἔξω) πύματα κερσί. id. est:

Quære tibi validus qui coniux fiat Athenis,

Vel qui Mileti, quò clades Caribus addas.

Itaque Miletum profectus Neleus cū filia, incoluit. Aliud etiam oraculū ad huius coloniz deductionē pertinens citat Callimachi scholiastes. Barbaros dicit Cares. Aliam quoq; Peronis vel fabulam, vel historiam enarrat in 11. Odyss. Græcorum commentarij.

202. *Quart.*] In Asiam venient, subaudi. Dymanteam stirpem vocat Diores, quorum rex fuit Dymas, Heraclidarum vnus. Per Lacmonios etiam & Cytineos iidem Diores intelliguntur, partim à Lacmone Perrhæbiæ monte, dicti, partim à Cytino, vel Cytinio, Dorico oppido. Theon tamen in commentar. in Lycophronem, citante Stephano, Cytinum facit urbem Thessaliæ Codrij dicuntur Athenien-

ses à rege Codro. Eustathius Codros vocari stolidos omnes asserit.

ibid. peninsulam.] Dorim, iuxta Cariam: in qua, ut videtur, habitauit Erisichthon Thessalus, qui Cereri fuit iniustus, quòd eius in Thessalia lucum excidisset. Vocatur autem Ceres Curita, quemadmodum Græcè γυρῆς, nisi malis ad urbem Sabinam nominis originem reducere. Fortè etiam ad ἑρηνόρου cognomen alludit. Ceterum historiam totam Erisichthonis, eiusque immensa βουλὴμας explicant Ovidius lib. 8. & Callimachus hymno Cereris.

ibid. Omnisformis.] Mestram filiam habuit Erisichthon, quæ corporis questu patrem semper insatiabilem alebat. Atque hæc est vera historia: quam fabulæ sic inuoluunt, ut Mestram dicant in omne genus animalis à se mutatam, venditam sapius à patre fuisse, ad quem subinde, resumpta priore forma, rursus ut venderetur, recurreret. hinc vocatur omnisformis, nam in scriptis codicibus malè puto legi πενταμόρφου.

ibid. Aethoni.] Hoc nomine appellatus fuit Erisichthon, testibus Hesiodo & Athenæo, propter ardentem ingluuiem, & igneam absumendi vim. quomodo αἶθονα λιμὸν dicunt poetæ. Extremitates vocat agros, quos Erisichthon alienos colebat, quum suos absumisset. Poetæ hæc etiam addunt.

ipse suos arcus lacro diuellere morsu
cæpit, & infelix minnendo corpus a-
lebat.

Callimachus quoque panem ostiatim refert mendicasse. Extrema porrò terrarum & oras etiam Esaias vates alicubi alas dixit, ut hic Μεγέ.

ibid. Phryx.] Midas, Phrygiæ rex, hic sororis Cleopatraz cadem persequens, Thraciam depopulatus est. verum

quomodo Cleopatra fuerit occisa, nec à Scholiaste dicitur, nec apud historicum ullum adhuc reperire potui. Mortuorum præsidem dicit Minoem, ex Europa genitum, in Europa educatū. de eius seueritate multa leguntur apud tragicos, teste Platone. quin etiā à Catullo rex iniustus appellatur.

203. *Qui olim.*] Nota est fabula de Midæ aures, quamvis illam alij ad historiam, alij ad mores referant. Poëta tamen heic fabulam sequitur. ait enim, Midam muscis auricularum motu metum, ut ad ipsum non auderent accedere, inculcasse. quod etiam si quis allegoricè ad hostes referat, non imperitè fecerit.

204. *Phlegra.*] quæ est vrbs Thraciæ. Thiambus, Macedoniæ promontorium, ut Titon Thraciæ. Sithonia quoque & Pallene sunt in Thracia. Macedoniæ verò portionem quandam tenuisse Midam, scribit etiam Iustinus. Iam Bruchon heic proprium fluij nomen videtur, licet ferè sit commune vocabulum: sicut *αἰαδών* apud Homerum & Callimachum, vtrumque nomen ab inpetu & fremitu fluminum ductum apparet. Cornigeros dici fluios, ante docuimus. Vocat deinde Bruchontem gigantum miniftrum, quod hi in Thracia iuxta Palenen versati sunt.

ibid. viçissim.] nunc in Asia, nunc in Europa. Candeus appellatur Mars, & Candæon, ut supra.

ibid. Pastum prælijs.] Horatius:

Quem iuuat clamor, galeæque leues.
vnde & *αἰαδών* vocatur. Epimethei mater est Asia, quæ Prometheus & Epimethem ex Iapeto peperit.

ibid. persei.] Danaës f. à quo Persæ omnes ducunt originem. Gigantem dicit Xerxem, Persarum regem, qui & Hellsponum ponte iunxit, & Athonem præfodit. Catullus:

Ille quoque enersus meus est quem maximum in orbe

Progenies Phthiæ clara supervenit

Quum Medi irrupere novum mare,
quumque iuuentus

Per mediū classi barbara navit
Archo.

ibid. Laphriæ.] Mineruæ, cuius ædes erant Athenis: quarum arcem tenebat Minerva.

ibid. Combustæ.] à Xerxe. Etenim quum Athenienses Apollinē de Xerxe repellendo consulere, iussit eos lignea sibi parare mœnia, quibus à Xerxe tuti forent. quod oraculum quum inscit de ligneis arcis propugnaculis, quæ post à Persis vnā cū arce combusta sunt, intellexissent, factum est, ut vulgò mendaciū inculsent Apollinem, cuius oraculum non erant assecuti. Solus enim Themistocles deprehensa vaticinij sententia, naues ædificandas, è quibus ad Salaminam cum hoste confugerent, censuit.

205. *Plutonis famulum.*] Quoniam è specu quadam Delphica reddebantur oracula, putabat ex inferis illa vulgus vaticinantibus à Plutone suggeri.

ibid. Exerçum.] Magnus enim Persarum numerus in Græciā est à Xerxe adductus, aded ut, quemadmodum elegantissimè dixit Aristides, sola numeri inter historicos diuersi diffinitia in isto sufficiat exercitui. *ἡ ἀσφαλισία παρὰ τὴν ἐκείνην αἰτῶν ἀπὸ τοῦ ὅτι τὸν ὅσον ὅσον, ὡς ἐστὶ μέγιστον ὅσον πόλεως.* quo factum est, ut nec cibis illis ex arboribus, nec potus ex fluminibus tandē potuerit suppetere.

ibid. fructifera arbor.] Herodotus Vrania: *οἱ δὲ καρπὸν μὴ δένειν αὐτοῖς, οἱ δὲ πλεῖστον τῶν δένδρων τῶν φλοιὸν ἀπὸ τοῦ ὅσον, καὶ τὰ φύλλα καὶ τὰ δένδρα ποντίες, καὶ τὰ δένδρα ὁμοίως τῶν ποντίων καὶ τῶν ἀγρίων, καὶ ἔλατον οὐδέν.*

ibid. Nubes.] Eleganter & hoc Aristides

des alicubi expressit, ὡς δὲ πλήρης, ἢ ὡς
 ἡ λαοφάγεων, ἢ ὡς πικρῶν, ὁ δὲ ἀνὴρ βελῶν.
 & paulò antè, ὁ δὲ ἥλιος σικεκυρπτεπ πῆς
 πῆς θύμασι. Facetè quoque Plautus di-
 xit.

--- boat

*Calum fremitu uirum: ex spiritu et an-
 helitu*

Nebula constat. ---

ib. solem.] Ita videtur interpretanda
 vox πέρραν, quæ nusquam extat alibi.
 Putarunt quidam hoc vocabulum
 Persas de Sole usurpare, quem illi ali-
 ter Adad & Mithram dei nomine vo-
 cant. Si quis etiam velit, πέρραν reponi,
 quo vocabulo similiter nōnunquam
 Sol secundum Anaxagoram innuitur,
 ut apud Eurip. Oreste, & Callima-
 chum, non magnoperè repugnabo.

ib. floruerit.] Xerxes. Rosæ florem
 caducum esse, norunt omnes. ita
 Xerxes post magnos conatus & ap-
 paratus nautali prælio victus, in Per-
 siam confugit, relicto Mardonio. Hi-
 storiam totam pete ab Herodoto,
 Ctesia, & Diodoro. nolimus enim
 heic de rebus notis longas narratio-
 nes, ut Scholiastes facit, contexere. Cæ-
 terum quod ad Locensem rosam at-
 tinet, eius Pollux quoque lib. 5. in sy-
 nonymis fucorum his verbis memi-
 nit: ῥόδον περιειδὲς φυτὸν αὐτὸν αἰθρῶν
 καὶ ἡλίου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, καὶ τὸ λοκρόν.

ib. Turrim.] Inauem, in quam se re-
 cipiat. alludit enim ad oraculi πῆρ
 ξύλινον. Nauem autem arripiebat in
 fuga Xerxes, ut puella timida locum
 tenebrosū, in quo lateat, quum eam
 latro cum ense persequitur.

208. *Certamina.]* Græcorū cum Per-
 sis, & inter se: de quibus vide totos
 Thucydidem & Xenophontem.

ib. Imperijs.] Ineptis Scholiastes in
 litoribus. Dorsa tenæ dicuntur, ut ἰω-
 τα θαλάσσης. per priorem terram vide-
 tur vastam & sterilem intelligere.

ib. Progenitus.] Alexander Magnus,
 quum maternum genus ad Achillem &
 Helenum referebat: quorum ille
 ab AEaco, hic à Dardano erat oriun-
 dus. eundem vocat Thesprotium,
 quod esset à matre Epirota: Chala-
 draum verò, quod à patre Macedo.
 Προχλαδραῖος potest æquè legi καλα-
 δραῖος, χαλαδραῖος vel χαλασραῖος. viden-
 tur enim Chaladra, Chalalra, & Ca-
 nastra, eandem urbem grammaticis
 denotare. Charadra verò Phocidis
 est vrbs.

ib. Cognatorum.] Persarum. Alexan-
 der enim à Perseo per Herculem, non
 minùs quàm Persæ, ducebat origi-
 nem.

ib. Arguios.] Græcos: non rectè e-
 nim Persas intelligit Scholiastes,
 quum illorum facta iam sit mentio,
 & Alexander utrosque subiugarit.
 Chaladraum lupum vocat, quem
 iam leonem appellarat: quæque illi
 erat scripturæ varietas, eadem & heic
 locum habet.

ib. Cum quo.] Alexandro Magno.
 quis autem fuerit iste Cassandra con-
 sanguineus, non facile quis dixerit.
 De Taxile quidem & Poro narrant
 historici, in amicitiam ab Alexandro
 receptos fuisse: sed an huc illa perti-
 neant, dubito. Scholiastes quidem
 non præter morem satis ridiculum se
 præbet. Pro καὶ εἰς δεινὰ καὶ lego cū Sca-
 ligero εἰς δεινὰ καὶ. ac similis est in Eur.
 loquendi modus, quum ad Nutricem
 sic ait Hippolytus:

ὡς καὶ σὺ γ' ἦν παῖς, ὃ κακὸν καὶ ἐπὶ
 λέκτρον ἀδύτων ἦλθες εἰς σωματάρχη.

210. *Quid multa.]* Post longam ora-
 culorum seriem reuocat se tandem
 à vaticiniis Cassandra, dum cogitat,
 se frustra tot verba fundere, cui nemo
 sit crediturus: atque ita finem dictis
 imponit suis. Non dissimile est illud
 Euripidis Phœnissis extremis.

LL. j.

αὐτὰρ ἢ τῶντα θρωῶν, καὶ μάλιστα ὁδύρομαι;
ταῖς γὰρ ἐν θεῶν αἰσέτῃσι θνητὸν ὄντα δεῖ φέ-
ρειν.

ib. Lepsius) Apollo, sic à tegendis
oraculis dictus. is curauerat, ut in
Prolegomenis diximus, ne fides Cas-
sandræ vaticinanti haberetur. Itaque
in tragœdia quadam ait:

ἀκραν γὰρ μ' ἐθνη καταΐξεν θεός,
καὶ σπῆος παθόντων καὶ κακοῖσι κεκμηῶν
σοφὴν κέκλημαι, πρὶν παθεῖν ὃ μάγοισι.

ib. Faciet autem.] Oracula mea, in-
quit, quamvis nunc contemnuntur,
effectum tamen suum tandem con-
sequentur. Similiter apud Aeschylum
ait,

πῶ μείλιον ἦξει. καὶ σὺ μὲν τάχ' ἀπαρτῇ,
ἄλλαν γ' ἀληθὲς αἰνῶν οἰκτεῖρας ἔρεις.

ib. Hirundinem.) me, cuius verba
cum demum cum euentu coniuncta,

fidem apud homines merebuntur.

Atque hæcenus Cassandræ verba fi-
deliter à Nuncio relata sunt. sequun-
tur ipsius Nuncij ad Priamum verba.

ib. Claris. Ex Asiæ vrbe, Clarij A-
pollinis oraculo celebri. Mimallones
vocantur Bacchæ furibundæ. Melan-
cræa dicebatur Sibylla Cumæa teste
Aristot. Phiccum monstrum dicie
Sphingem, quam Bæoti φῖκα, vnde
mons in quo versabatur, Phiceus di-
ctus. Cassandram igitur obscuram &
intricatam, rectè cum Baccha, Sibyl-
la, Sphinge comparat.

211. Phœbadis.) Ouidius:

serua Myænæo est Phœbas amata duci.

ib. Deus.] Tibullus:

Hæc Deus in melius crudelia somnia
uertit.

Bebryces Troiani sunt, ut dictum est.

EPITOME CASSANDRÆ
 GRAECOLATINA, VERSIBVS
 ANACREONTIIS CONSCRIPTA
 PER GVL. CANTERV M
 V L T R.

Αἰ παλαιὰ πάτρα·
 πρὸτον μὲν Ἡρακλῆος
 τοῦ αἵματος παλαιῆς πατρίδος.

λῦσιν δὲ δούτερον νῦν
 πυρὸς μένιν σε τλήμων.
 γένω γένω σε, πάτρα,
 τὰ φέροις τε δαρδανείους.
 λῦσιν γένοντα γυναικῶν
 εἰς ἀρπαγὴν κινώδην.
 καὶ δὲ σὺ, ἀδελφε, τούτης
 πρὸς τὰς ἀγῶνας φέρῃς.
 κλάων δὲ πατρὸς ἱξίη,
 ψυχρὸν φέρων ἀγαλμα.
 βύκασι δὲ αὖτις ἴφιν
 θύουσι τὴν μὲν ἀνδρῶν
 ὀνείδης πελασγοί.
 οὐδὲ δούτερος δὲ δόντες
 ὄρκους, πλέουσι δούρο.
 ἤδη βλέπεις ζέφυρον
 ἀνύμους γὰρ τὴν παλάμην.
 καὶ δὲ γένω μύριναν,
 ποσειδάωνος τέκνη.
 καὶ δὲ μαμρὸς αἶψα
 αἶψα, γένω τὸν ὄντα
 ἰδομένη γυναικῶν.

Ev heu paterna terra:
 Olī quidē Herculana
 Cōbusta classe primū:
 Nunc te misella, rursū,
 Igni perire cerno.
 Te, Troia, defleo, te,
 Et Dardani sepulcrum.
 Excurrit, ecce, frater
 Ad feminae rapinam.
 Verum tibi ista praeda,
 O frater, auferetur,
 Et flens domum redibis
 Cum frigida figura.
 At milites Pelasgi
 Vento ducis puellam
 Mactare destinabant,
 Foedusque duplicantes,
 Huc deinde nauigabunt.
 Quin iam videt Palæmon
 Mare æstuans carinis:
 Quin iam gemit Myrinna,
 Campique littorales,
 Vastatque iam ferus Mars
 Terram, mihi que planctus
 Aures ferit molestus.

ὀκνησὶ πῆμα δάψῃ
 ἐμὲ πλῆστον, ὅτ' ἐμείο,
 Ἀχιλεὺς, κτείνῃς ἀδελφόν.
 καὶ, τρώϊε, γένω σε,
 ὃν ὠπὸς αὖ φονβύσῃ.
 καὶ σὸν, ἑλάννα, πότμον,
 μή τιρ Φίλη, γυνάξω,
 ἡὲ χερμάδες πελασγῶν
 κρύψουσιν λοιδόρ' ὄσθον.
 πορὸς δέξεται δ' ἀδελφῶ
 κόνις πικρὰ χερύσσεια.
 πολυξένῳ δ' ἄρ' ἴνις
 ἀχιλλέως θυηλαῖς
 γαμηλίοις πελάσσει,
 πηγὴν κτείνων ποδάρκειον.
 βίβον δὲ πείσομαι γῶ,
 τρώϊης θ' ἐκείνῃ λώβης
 πολλοῖς κέκισα πολλὰ
 βυδεῖα τλητὰ δώσῃ.
 αἶψα τα γὰρ τὸ πορῶτον
 οἷσθ' ὅ κῦμα, φάρεθον
 σαρῶμιον θαλάτῃ.
 ἀμύντορος δὲ κρύψῃ
 ἡὲν παρ' εὐρεθὸν ἡών.
 νάπαι δὲ κερκαφεία
 κάλχηται καὶ δὴ ἄλλω,
 ὡς πύραμος δὴ ἄλλω.
 ἡξοῖσι πέντε κύματα.
 αἶτω λῶς, φέρουσι πεπῶ
 δομήσειται κλύοσι
 σὺν τοῖς ἀλφειοῖς.
 γυμνασίαις δὲ νηυσὶ

Hoc plurimum grauiabit
 Me, cum ferox Achilles
 Fratrem remittet orco.
 Sic Troilum quoque idem,
 Quod deffeo, necabit.
 Quin & tuam dolebo,
 O mater alma, sortem,
 Quam gens Pelasga faxis
 Teget, canem disertam.
 At te, soror, dehiscens
 Tellus vorabit ima,
 Polyxenamque Achille
 Satus feroce ducet
 Ad nuptias cruentas.
 Patrem quoque ille perdet.
 At vis mihi inferetur,
 Factique talis ergo
 Multis ferenda multa
 Budea virgo mittet.
 Ajax enim scelestus
 In fluctibus marinis
 Iactatus interibit.
 Amyntorifque natum
 Phagrum recondet Eon,
 Saltusque Cercaphi, tres
 Actate grandiores,
 Duosque Pyrami fons.
 Quinq; in Cypro manebūt.
 Actolus Argyrippam
 Fundabit, à Trophæa
 Vitam recens adeptus.
 Gymneas marinas

πλῆθος οἰσιν Θ βοιωτοί,
 ὀδυσεὺς δ' ἐταῖροις
 ἀγροῦσεται παρ' ὀδυσσεύς
 αἰδώς, λιπὼν ἐν' αὐτῷ,
 ὃν πολλὰ δὴ παθόντα
 εἶος κέλωρ φονδύσῃ.
 ἀγαμέμνωνος δ' ὄμῃμος
 πᾶμπολλα τέλ' δαίμῃται
 πλῆθυσεται μάθλων.
 ἄλλοις δὲ τρεῖς λίβυσσιν
 ῥίψῃ βορέης ἐς αἴθρην.
 οἰνωτέϊδην δὲ γαῖαν
 φέξῃ φονδύς παρ' ὀδυσσεύς,
 καὶ λινδίων στρατηγὸς
 βοηδροκυλῖν, θανέται.
 ἐπὶ δὲ ἀμφὶ κίεον
 παρ' ἐνιάσεται ὁ τέκτων.
 σικανίην δὲ πολλοί,
 ἄλλοι δὲ σίειν ἀμφὶ,
 τυλλησίους δὲ παρ' ὄνας
 ἄλλοι, τέρεϊν δὲ ἄλλοι
 (ἡρῆ δὲ καὶ θόδῃτι
 κράθης πελώϊκος ἔσται)
 πολλοὶ δὲ καὶ μολίτιν.
 παπαωνκτόνος δ' ὁ θερονὸν
 κ' ἡπείρον αὐτίς ἤξῃ.
 ὃ δ' οἶος ἀσπινείους
 τεθάρσεται τῶφοισι,
 νόσων τ' ἰατρὸς ἔσται.
 τήμῃ δὲ ναυβόλῃσι
 ἤξουσιν Θ ἐταῖροι
 (σηταῖδην ἐν πέτρῃσι

Bocotus aduehetur.
 Vlysis autem amicos
 Captabit ater orcus,
 Ipso tamen relicto,
 Quem deinde multa passum
 Occidet eius infans.
 At regis ipse frater
 Sociam tori iugalis
 Errabit vsque quarens.
 Tres vnda vasta voluet
 Ad littus Africanum.
 At torris asper hostis
 In Italiam profectus
 Terram, laboris ergo
 Sortem feret cruentam.
 Equinus architectus
 Ciris colet fluenta,
 Sicaniámque multi,
 Sirísque flumen altum,
 Tullefiósq̃ue colles,
 Et Italam Terinam,
 Et insulam Melitam.
 Sed Nireo & Thoanti
 Tum Crathis accoletur.
 Elpenor autem Othronū &
 Epirum abibit olim.
 Sed Italis sepulcris
 Condetur ille, morbos
 Oraculis repellens.
 At Nauboli Temessam
 Satellites subibunt
 (Setæa, te dolenda

LL. iij.

μίμνῃ μύρος δυσάων)
 Ὡς αὖ πόλιν λάμῃτον.
 καὶ ταῦτα πᾶσι τ' αἰῶσι
 τλήσοισιν ὧς πελασγεί.
 Ὡς οἷς πάσαν μολόντες
 κύρσοισι τῇ κρητίσων.
 ὃ δ' μέσον σκεπάρνω
 κόλπον τυπείς, πεσειῖται,
 καὶ γὰρ δὴ σὺ αὐτῷ.
 καὶ μὲν δ' πᾶν ὁμοίως
 θανάτου σφατῆσθαι
 τὸ κρητὸς οἶχός ἐστι.
 Λοκροὶ δ' παρθένοισι αἶ
 πέμφοισιν ὡς ἀπὸ τῶν
 ἐς ἱλίον φέροντες.
 σὺ δ' αὖ ἐπωπὴς ἔσθῃ,
 μήτερ, θεὰς τειμόρφῃ.
 ὅσα δ' ἐμοὶ ξυγάμου.
 ἄλξομαι ἐς αἶψα θήκης.
 κλέος δ' ἐμῆς θνήθλης
 αἰξοισιν ἀμναμοίμου,
 σκύμνοι διπλοὶ λέοντες.
 τοιαῦτα πυρρὰ πόρῃοι
 μνήσοι πόμῃτα πάσῃ.
 ποῦν δὲ ταῦτ' ὥς ἦρχε.
 πορρὸν κέρων βοῶπιν
 σαρπηπτοὶ ὑφείλκον.
 κρύπτες αὖθις ὀφθαλμοῖς,
 τεῦκρόν τε καὶ σκάμανδρον.
 πέμψαντες, ἡρακλῆτε.
 θρήνη φρεσὶ τῷ ἀφῆκεν
 περὶ αὐτοῖσι λέοντα.

Ad saxa mors manebit)
 Quidam oppidum Lameti,
 Et hæc quidem Pelasgis
 Instant foris ferenda.
 Quin nec domum recepti
 Meliora sortientur.
 Namque huic caput securi
 Findetur olim acuta.
 Communis ista erit mors.
 Parique clade Cretæ
 Gortyniique regis
 Domus alta destruetur.
 Locri tamen puellas
 Mittent suas Minervæ
 Ad Ilium gementes.
 At tu, parens, triformis
 Brimus eris ministra.
 Tum fratris ossa nostri
 Ferentur usque Thebas.
 In posteris auorum
 Crescet decus meorum,
 Leunculis duobus.
 Hæc Ilii cruentis
 Sunt pestibus ferenda.
 At causa quæ sit horum
 Phoenix bouem puellam
 Abduxit in carina.
 Aliam statim rapit Cres,
 Teucro simul, Scamandro
 Misso, Trinoctiόque.
 Thraces repente cæsi
 Tyrrhæum vocarunt.

τυρσηνός αὐτίς αἶας
 οἶνωτέας κρείττησεν.
 πάεις ὃ λείαδος δῖδον
 πῦρ μοιῦος ἐξεγείρει.
 ἦξέ γ' αἰτρώως παῖς,
 κέρδ' κέλωρ, ὀρέσσης,
 λακμόνιοι τέταρτοι.
 ἦξέ μίδ' ας μετ' αὐτῶν
 ξέρξης τε πρὸς πελασγοῖς.
 ἕως ἀνὰ λ' μακροδῶν
 ἀμφοῖν μέγας κρείττησεν,
 παρ' οὐ γέ σ' ἔλθ' ἡμῶν
 διδμαγῶν κυρήσῃ.
 μάττω ὃ τῶντα βάζω.
 πῖστιν μ' ἀφ' ἑλ' ἀπὸ λῶν.
 θήσῃ δ' αὐτ' ἀληθῆ.
 τῶντ' αὖ μαθόντες ἄλλοι,
 πλὴν φοιβόληπτον αἶψα
 χελιδόν' ἀγνίσουσιν.

Tyrrhenus inde terram
 Ocnotriam tenebat.
 Sed ultimus fauillas
 Paris resuscitabit.
 Existet hinc Mycenis
 Regnans, itémque Ore stes,
 Neleus, itémque Dore.
 Midas sequetur istos,
 Xerxesque contra Achiuos:
 Donec fatus Philippo
 Utrosque subiugiet rex,
 Cum quo meus propinquus
 In fœdus ibit olim.
 Loquor sed ista frustra.
 Fidem Deus negavit.
 Sed facta subsequenter.
 Quod posterì videntes,
 Ad astra laude tollent
 Hirundinem canoram.

